

माता साध्वीजीश्री मनोहरश्रीजी जन्मशताब्दी जैन ग्रन्थमाला - पुष्पम् १

आचार्यभगवत्-कलिकालसर्वज्ञ-श्रीहेमचन्द्रसूरिप्रणीतं
स्वोपज्ञलघुवृत्तिविभूषितं

श्रीसिद्धहेमचन्द्रशब्दानुशासनम् ।

सम्पादकः —

पूज्यपादगुरुदेवमुनिराजश्रीभुवनविजयान्तेवासी
मुनि जम्बूविजयः

झींझुवाडावास्तव्य 'बाबुलाल-कुबेरदास-गांधी'परिवार-

वितीर्णसंपूर्णद्रव्यसाहाय्येन

प्रकाशकम् —

श्री हेमचन्द्राचार्यजैनज्ञानमन्दिरम् , पाटण (उ.गु.)

MĀTĀ SĀDHYĪ ŚRĪ MANOHARASŪTĪ JANMAŚATĀBDĪ

JAINA GRANTHAMĀLĀ NO.1

ŚRĪ SIDDHAHEMACANDRA ŚABDĀNUŚĀSANA
(SANSKRĀTA GRAMMER)

OF

Ācārya Śrī HEMACANDRA SŪRI

With the Auto-commentary

LAGHUVṚTTI.

Critically Editor:

Jaina Muni JAMBUVJAYA

the son and disciple of H. Holiness

Munirāja Śrī BHUVANAVJAYAJI MAHĀRĀJA

Publisher:

Śrī Hemacandrācārya Jaina Jñānamandira

PĀTAN (North Gujarat), Pin 384265

Vikrama era 2050

Vīra era 2522

A.D. 1994

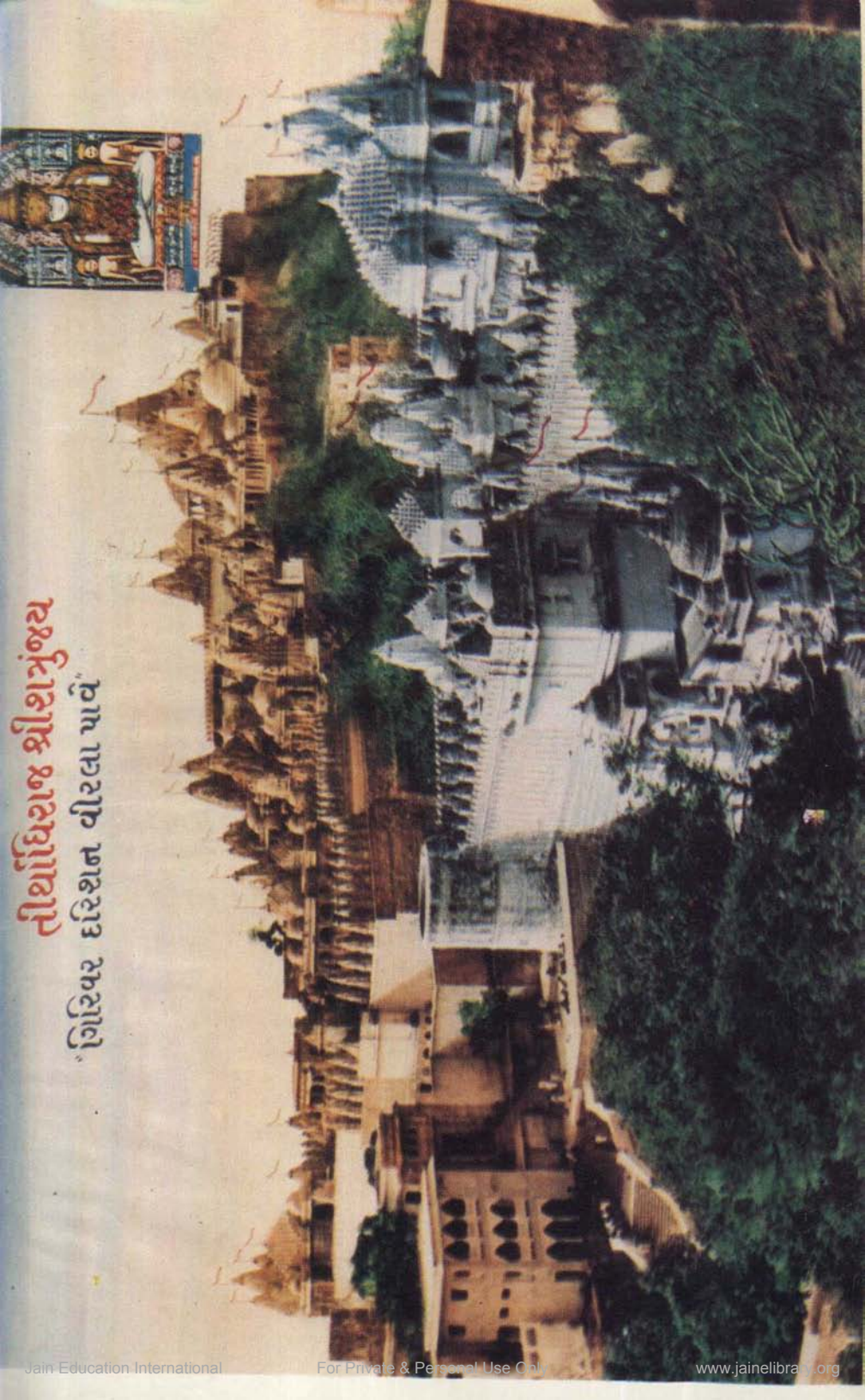
पूज्यपाद गुरुदेव मुनिराजश्री भुवनविजयास्तेवासी

जैन मनि जम्बुविजय की

हार्दिक शुभकामनाओं के साथ.....

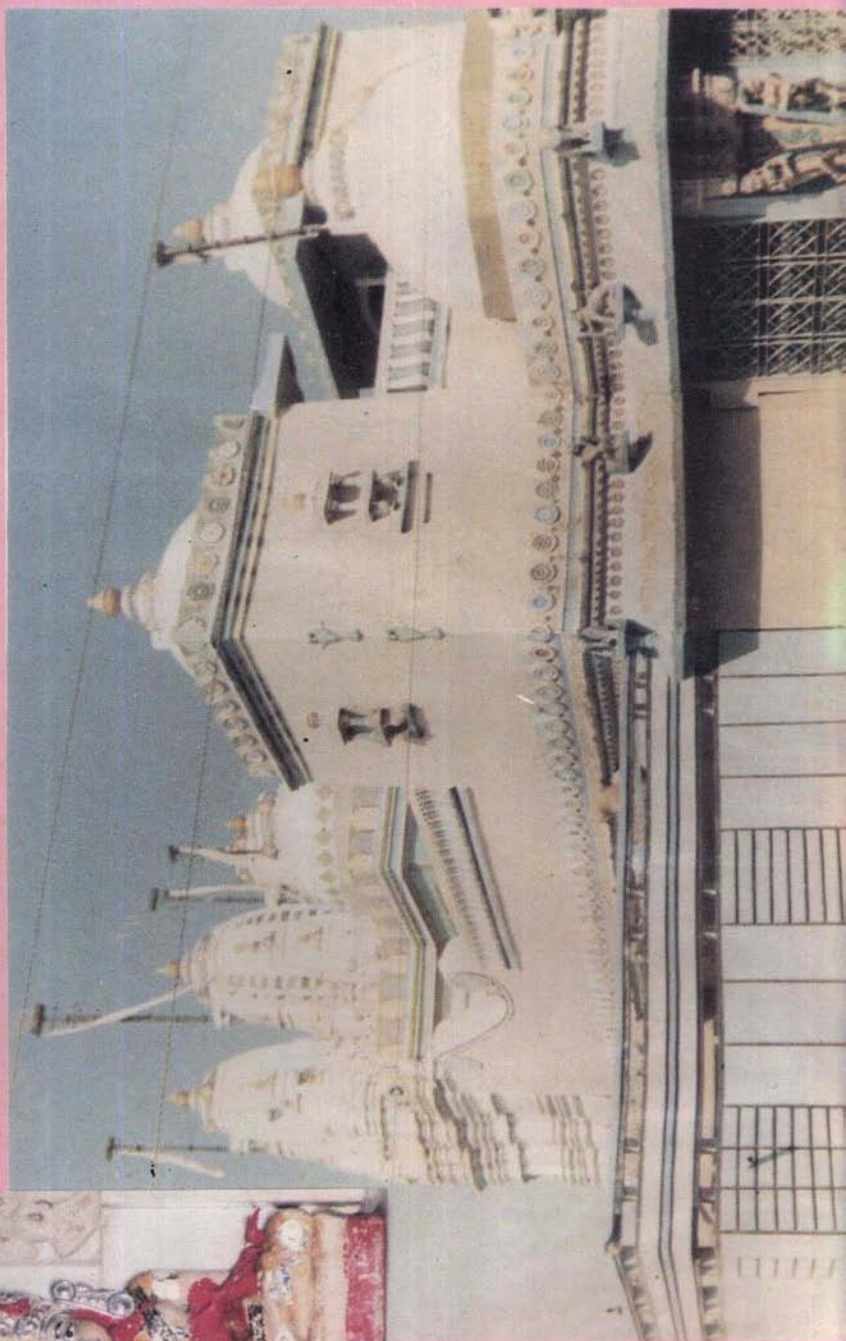

તીર્થોધિરાજ શ્રીશત્રુંજય
“ગિરિવર દરિશન વીરલા પાવે”

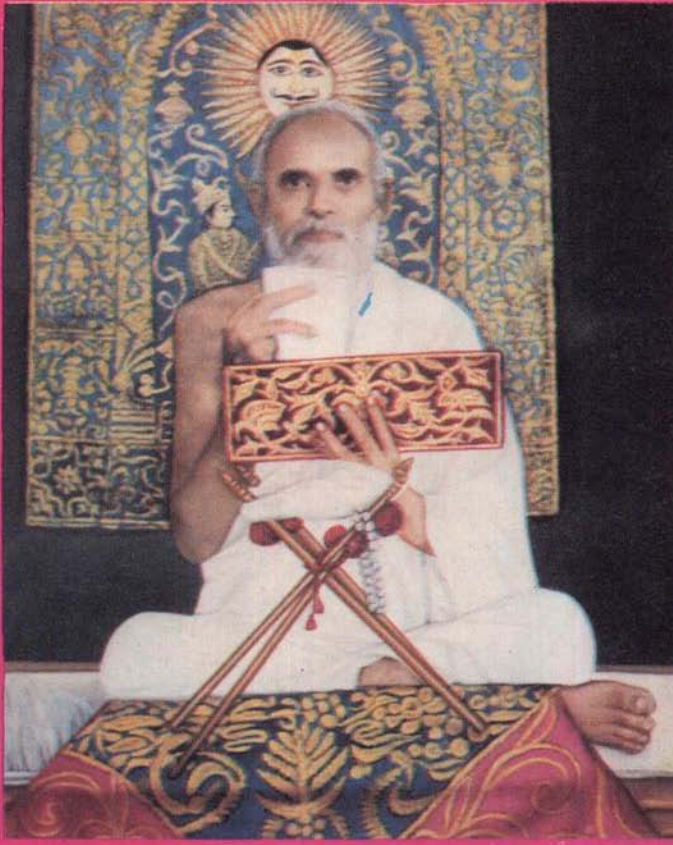

ઋતુવાડામંડન શ્રી શાંતિનાથ ભગવાન તથા
શ્રી શાંતિનાથ જિનપ્રાસાદ

पूज्यपाद प्रातःस्मरणीय संघस्थविर श्री १००८ आचार्यदेव
श्री विजयसिद्धिसूरीश्वरजी (बापजी) महाराजना पट्टालंकार —
पूज्यपाद आचार्यदेव श्री विजयमेघसूरीश्वरजी महाराजना शिष्यरत्न
पूज्यपाद गुरुदेव मुनिराज श्री भुवनविजयजी महाराज

जन्म :- विक्रमसंवत् १९५१, श्रावणवदि ५, शनिवार
ता. १०-८-१८९५, मांडल.

दीक्षा :- विक्रमसंवत् १९८८, जेठवदि ६, शुक्रवार,
ता. २४-६-१९३२, अमदावाद.

स्वर्गवास :- विक्रमसंवत् २०१५, महासुदि ८, सोमवार,
ता. १६-२-१९५९, गंसेश्वरजी तीर्थ.

श्री सद्गुरुदेवाय नमः । श्री सद्गुरुः शरणम् ।
 पूज्यपाद अनन्तउपकारी गुरुदेव मुनिराज श्री १००८ भुवनविजयजी
 महाराज !

बहुपुण्याश्रितं दत्त्वा दुर्लभं नरजन्म मे ।
 लालनां पालनां पुष्टिं कृत्वा वात्सल्यतस्तथा ॥१॥
 वितीर्य धर्मसंस्कारानुत्तमांश्च गृहस्थितौ ।
 भवद्भिः सुपितृत्वेन सुबहूपकृतोऽस्म्यहम् ॥२॥
 ततो भवद्भिर्दीक्षित्वा भगवत्त्यागवर्त्मनि ।
 अहमप्युद्धृतो मार्गं तमेवारोह्य पावनम् ॥३॥
 ततः शास्त्रोक्तपद्धत्या नानादेशविहारतः ।
 अचीकरन् भवन्तो मां तीर्थयात्राः शुभावहाः ॥४॥
 अनेकशास्त्राध्ययनं भवद्भिः कारितोऽस्म्यहम् ।
 ज्ञानचारित्रसंस्कारैरुत्तमैर्वासितोऽस्मि च ॥५॥
 ममात्मश्रेयसे नित्यं भवद्भिश्चिन्तनं कृतम् ।
 व्यापृताश्च ममोन्नत्यै सदा स्वाखिलशक्तयः ॥६॥
 ममाविनयदोषाश्च सदा क्षान्ता दयालुभिः ।
 इत्थं भवदनन्तोपकारैरुपकृतोऽस्म्यहम् ॥७॥
 मोक्षाध्वसत्पान्थ ! मुनीन्द्र ! हे गुरो !
 वचोऽतिगा वः खलु मय्युपक्रियाः ।
 असम्भवप्रत्युपकारसाधनाः
 स्मृत्वाहमद्यापि भवामि गद्गदः ॥८॥

— तत्रभवदन्तेवासी शिशुर्जम्बूविजयः

पूज्यपाद साध्वीजी श्री लाभश्रीजी महाराज
(सरकारी उपाश्रयवाळा) ना शिष्या पूज्यपाद साध्वीजी
श्री मनोहरश्रीजी महाराज

जन्म :- विक्रमसंवत् १९५१, मागशर वदि २, शुक्रवार,
ता. १४-१२-१८९४, झींझुवाडा.

दीक्षा :- विक्रमसंवत् १९९५, महावदि १२, बुधवार,
ता. १५-२-१९३९, अमदावाद.

પૂજ્યપાદ પરમઉપકારી સંસારી પિતાશ્રી ગુરુદેવ
મુનિરાજશ્રી ભુવનવિજયજી મહારાજ !

તથા

પૂજ્યપાદ સંસારી માતાશ્રી સાધ્વીજીશ્રી
મનોહરશ્રીજી મહારાજ !

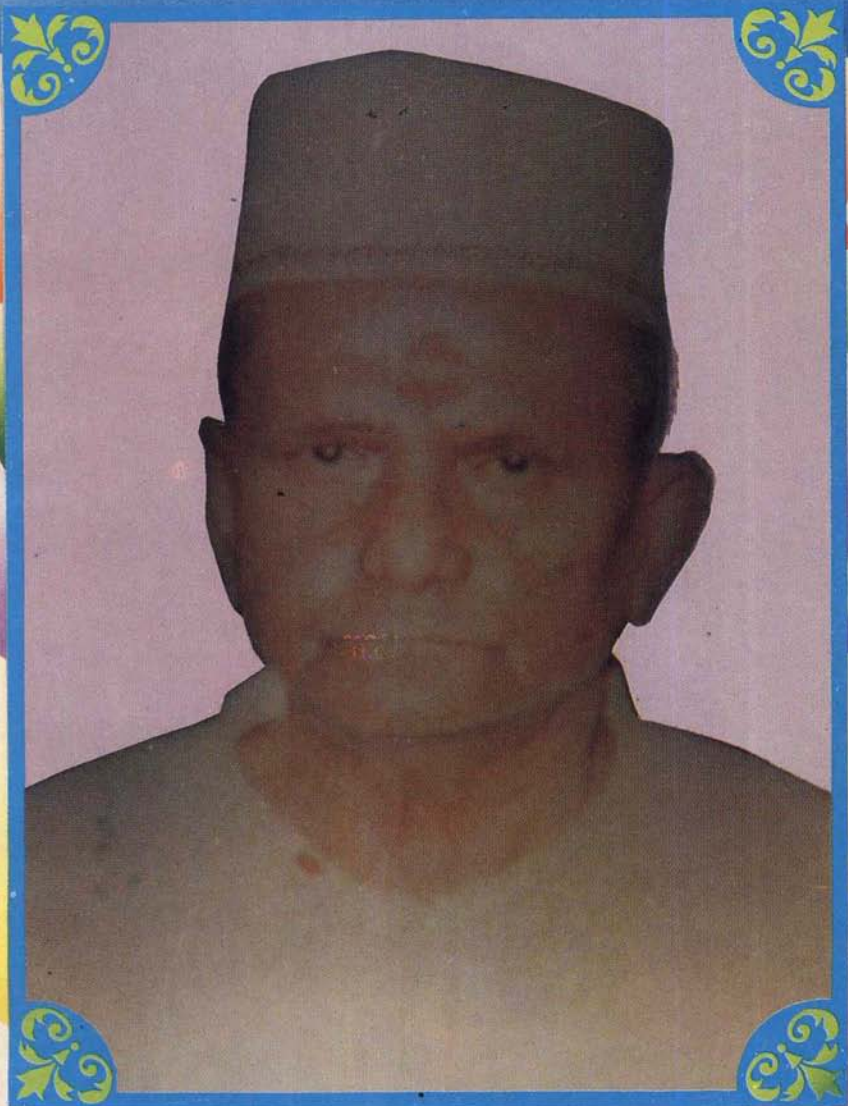
પરમ વાત્સલ્ય તથા પરમ કૃપાથી બાલ્યાવસ્થાથી જ
આપે મને આપેલા ધર્મસંસ્કારોનું અત્યંત કૃતજ્ઞતા તથા
બહુમાન પૂર્વક સ્મરણ કરીને આ સ્વોપજીવધુવૃત્તિસહિત
શ્રીસિદ્ધહેમચંદ્રશબ્દાનુશાસન ગ્રંથને પુષ્પરૂપે આપના
કરકમળમાં પ્રભુપૂજાર્થે અર્પણ કરીને આજે અત્યંત આનંદ
અને ધન્યતા અનુભવું છું.

— આપનો શિશુ જંબૂવિજય

સં. ૨૦૫૦, મહા સુદિ ૮, શનિવાર, તા. ૧૯-૨-૯૪
શ્રી શંખેશ્વરજી તીર્થ.

મૂળ ઝીંઝુવાડાના વતની, તથા ગોકુલ આઈસ્ક્રીમવાળા તરીકે
ભારતમાં સુપ્રસિદ્ધ, ઉદારચરિત શ્રી નવીનભાઈ,
શ્રી ધર્મેન્દ્રભાઈ, તથા શ્રી ભૂપેન્દ્રભાઈના પિતાશ્રી
સ્વ. બાબુલાલ કુબેરદાસ ગાંધી

જન્મ સં. ૧૯૬૭, શ્રાવણ વદ ૧૩. તારીખ : ૨૨-૮-૧૯૧૧.

સ્વ. સં. ૨૦૪૪

તારીખ : ૧૨-૨-૧૯૮૮

મૂળ ઝીંઝુવાડાના વતની, તથા ગોકુલ આઈસ્ક્રીમવાળા તરીકે
ભારતમાં સુપ્રસિદ્ધ, ઉદારચરિત શ્રી નવીનભાઈ,
શ્રી ધર્મેન્દ્રભાઈ, તથા શ્રી ભૂપેન્દ્રભાઈના માતૃશ્રી
કંચનબહેન બાબુલાલ ગાંધી.

જન્મ સં. ૧૯૮૫, મહા સુદ ૫ (વસંતપંચમી) તારીખ : ૧૪-૨-૧૯૨૯.

MĀTĀ SĀDHVĪJĪ ŚRĪ MANOHARAŚRĪJĪ JANMASATĀBDĪ

JAINA GRANTHAMĀLĀ NO.1

ŚRĪ SIDDHAHEMACANDRA ŚABDĀNUŚĀSANA
(SANSKRĪTA GRAMMER)

OF

Ācārya ŚrĪ HEMACANDRA SŪRI

With the Auto-commentary

LAGHUVRTTI.

Critically Editor :

Jaina Muni JAMBUVIJAYA

the son and disciple of H. Holiness

Munirāja ŚrĪ BHUVANAVIJAYAJI MAHĀRĀJA

Publisher :

ŚrĪ Hemacandrācārya Jaina Jñanamandira
PĀTAN (North Gujarat), Pin 384265

Vikrama era 2050

Vīra era 2522

A.D. 1994

Publishers :

Shri Hemchandracharya Jain Gyan Mandir
Azad Chauk, Patan (N.G.) 384 265

First Edition :

Copies : 600

Price : 450=00

Computer Type Setting :

Smit Computers.

C/o Mayur Vrajlal Shah

10, Bharati Society, Patan (N.G.)

Phone : (02766) 20717

Printers :

Navneet Publications (India) Ltd.

Ahmedabad.

माता साध्वीजीश्री मनोहरश्रीजी जन्मशताब्दी जैन ग्रन्थमाला - पुष्पम् १

आचार्यभगवत्-कलिकालसर्वज्ञ-श्रीहेमचन्द्रसूरिप्रणीतं
स्वोपज्ञलघुवृत्तिविभूषितं

श्रीसिद्धहेमचन्द्रशब्दानुशासनम् ।

सम्पादकः —

पूज्यपादाचार्यदेवश्रीमद्विजयसिद्धिसूरीश्वरपट्टालंकार—
पूज्यपादाचार्यदेवश्रीमद्विजयमेघसूरीश्वरशिष्यरत्न—
पूज्यपाद-गुरुदेव-मुनिराजश्रीभुवनविजयान्तेवासी
मुनि जम्बूविजयः

सहायकौ मुनिधर्मचन्द्रविजय-मुनिपुण्डरीकरत्नविजयौ

झींझुवाडावास्तव्य 'बाबुलाल-कुबेरदास-गांधी'परिवार-
वितीर्णसंपूर्णद्रव्यसाहाय्येन

प्रकाशकम् —

श्री हेमचन्द्राचार्यजैनज्ञानमन्दिरम् , पाटण (उ.गु.)

प्रकाशक :

श्री हेमचन्द्राचार्य जैन ज्ञान मंदीर,
आझाद चौक, पाटन (उ.गु.) ३८४ २६५.

प्रथम आवृत्ति :

वीर सं. २५२०   विक्रम सं. २०५०   इस्वी. वर्ष १९९३.

कोपी : ६००.

मूल्य : ४५०=०० .

कम्प्यूटर टाइपसेटींग :

स्मीत कोम्प्यूटर्स

C/o. मयुर ब्रजलाल शाह
१०, भारती सोसायटी, पाटन. (उ.गु.)
फोन : (०२७६६) २०७१७

मुद्रक :

नवनीत पब्लिकेशन्स (इन्डिया) लि.
अमदावाद

श्रीसिद्धहेमचन्द्रशब्दानुशासनस्य
परिशिष्टसहितस्य

ग्रन्थानुक्रमः ।

विषयः	पत्राङ्कः
Fore Ward (English)	1-2
प्रस्तावना (गुणशती)	१-२०
आमुखम् (संस्कृत)	२१-२८
अत्रेदमादावश्यमवधेयम् (संस्कृत)	२९-३०
विषयानुक्रम	१
श्रीसिद्धहेमचन्द्रशब्दानुशासनम्	१-४४९
नव परिशिष्टानि	४५०-६२६

FOREWORD

9

By the grace of Supreme Lord Arihanta Paramātmā and my father revered gurudevā Munirāja Śrī Bhuvanavijayaji Maharāja, the critical edition of the Siddhahemacandra-Śabdānuśāsana with the auto-commentary Laghuvṛtti is placed before the people who are interested in Sanskrit language and its grammar.

At the request of Siddharāja Jayasimha the king of Gujarāta Rājya, the well known Ācārya Hemacandra wrote this wonderful Sanskrit-and Prākṛta grammar.

Ācārya Hemacandra was born in the year 1145 of Vikrama era and lived up to 1229 of Vikrama era.

About Ācārya Hemacandra so much has been written by so many scholars. Ācārya Hemacandra holds unique position among Sanskrit grammarians.

The Siddhahemacandra Śabdānuśāsana consists of main eight divisions called Adhyāyas. Each Adhyāya consists of four subdivisions called Pādas. Each Pāda consists of several Aphorisms (Sūtras).

The number of the Sūtras in every Adhyāya and every Pāda is given in the following table.

	Pāda 1	2	3	4	Total Number
1st Adhyāya	42	41	65	93	241
2nd "	118	124	105	113	460
3rd "	163	156	108	94	521
4th "	121	123	115	422	481
5th "	174	93	141	90	498
6th "	143	145	219	185	692
7th "	197	172	182	122	673
8th "	271	182	182	448	1119

The total number of all the sūtras is 4685. Out of these, 3566 sūtras deal with the Sanskr̥ta language and 1119 sūtras deal with Prākṛta languages.

The present edition contains only first seven Adhyāys which deal with the Sanskr̥ta language.

Ācārya Hemacandra wrote a big commentary on eight Adhyāyas which is called the Bṛhadvṛtti. He had also written a small commentary called Laghuvṛtti. This present edition contains the Laghuvṛtti.

This critical edition is based on nearly 24 Palm-Leaf Mss, the description of which has been given by us in Gujārati and Sanskr̥ta introductions.

In editing this work I am very much helped by my disciple Muni Dharmacandravijaya and his disciple Muni Puṇḍarikaratnavijaya.

Sādhvī Jinendraprabhāśrī who is the grand disciple of my revered mother Sādhvī Manoharaśrīji, has helped me in various ways.

Mr. Mayūra the son of V. T. Shah of Pātana has carried out all the computer composition work.

This is the fruit of the labour of all these that this work has been brought out. I am highly grateful to all these.

ZINZUWĀDA
(Near Shankheshwara)
Pin. 382755
Date 30-12-93

Muni Jambuvijaya
the son and disciple of
H. Holiness Munirāja
Śrī BHUVANAVIJAYAJI MAHĀRĀJA

સિદ્ધાચલમળ્લનશ્રીઋષભદેવસ્વામિને નમઃ ।

શ્રીશાન્તિનાથાય નમઃ ।

શ્રીશક્તેશ્વરપાર્શ્વનાથાય નમઃ ।

શ્રીમહાવીરસ્વામિને નમઃ ।

શ્રી ગૌતમસ્વામિને નમઃ ।

પૂજ્યપાદાચાર્યદેવશ્રીમદ્વિજયસિદ્ધિસૂરીશ્વરજીપાદપદ્મોભ્યો નમઃ ।

પૂજ્યપાદાચાર્યદેવશ્રીમદ્વિજયમેઘસૂરીશ્વરજીપાદપદ્મોભ્યો નમઃ ।

પૂજ્યપાદસદગુરુદેવમુનિરાજશ્રીભુવનવિજયજીપાદપદ્મોભ્યો નમઃ ।

જિન તેરે ચરાગ કી શરાગ ગ્રહું.

(પ્રસ્તાવના)

અનંત ઉપકારી પરમકૃપાળુ અરિહંત પરમાત્મા, તથા પરમઉપકારી પૂજ્યપાદ પિતાશ્રી સદ્ગુરુદેવ મુનિરાજશ્રી ભુવનવિજયજી મહારાજની અનંત કૃપાથી, તાડપત્ર ઉપર લખેલી જુદી જુદી લગભગ ૨૪ પ્રતિઓને આધારે સંપાદિત થયેલા, પરમ વિદ્વાન આચાર્યભગવાનશ્રી દેવચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજના શિષ્યરત્ન, કલિકાલસર્વજ્ઞ, આચાર્ય ભગવાન શ્રી હેમચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજે રચેલા સ્વોપજ્ઞલઘુવૃત્તિવિભૂષિત શ્રી સિદ્ધહેમચંદ્રશબ્દાનુશાસનને પ્રકાશિત કરતાં આજે અમને અત્યંત આનંદનો અનુભવ થાય છે.

આચાર્યભગવાન શ્રી હેમચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજનું સંક્ષિપ્ત જીવનવૃત્ત

આચાર્ય ભગવાનશ્રી હેમચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજનો જન્મ ધંધુકામાં વિક્રમસંવત્ ૧૧૪૫ કાર્તિકી પૂર્ણિમાને દિવસે થયો હતો. પિતાનું નામ ચાચિગ હતું. માતાનું નામ પાહિની હતું. તેમનું નામ ચાંગદેવ રાખવામાં આવ્યું હતું. તેમની દીક્ષા પ્રભાવકચરિત્રમાં જણાવ્યા પ્રમાણે વિક્રમ સંવત્ ૧૧૫૦ માં થઈ હતી. પરંતુ બીજા ગ્રંથોમાં જણાવ્યા પ્રમાણે તેમની દીક્ષા વિક્રમ સંવત્ ૧૧૫૪માં મહાસુદિ ૧૪ શનિવારને દિવસે ખંભાતમાં થઈ હતી. દીક્ષા સમયે તેમનું સોમચંદ્ર નામ રાખવામાં આવ્યું હતું. વિક્રમ સંવત્ ૧૧૬૬માં નાગપુર (નાગોર) માં તેમને આચાર્યપદવી આપવામાં આવી હતી. ત્યારે તેમનું હેમચંદ્રસૂરિ નામ રાખવામાં આવ્યું હતું. જ્યારે તેમને આચાર્ય પદવી આપવામાં આવી ત્યારે તેમની માતા

પાહિનીએ પણ દીક્ષા લીધી હતી. પાહિની સાધ્વીનો સ્વર્ગવાસ વિક્રમસંવત્ ૧૨૧૧માં થયો હતો. આચાર્ય ભગવાન હેમચન્દ્રસૂરિજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ વિક્રમસંવત્ ૧૨૨૮માં પાટણમાં થયો હતો.

આજથી લગભગ સાડા આઠસો વર્ષ પૂર્વે, તે સમયના ગુજરાતેશાધિપતિ મહારાજ સિદ્ધરાજ જયસિંહદેવની પ્રાર્થનાથી, વિશ્વવિખ્યાત કલિકાલસર્વજ્ઞ આચાર્યભગવાન શ્રી હેમચન્દ્રસૂરિશ્વરજી મહારાજે શ્રી સિદ્ધહેમચન્દ્રશબ્દાનુશાસન નામના સર્વાંગસંપૂર્ણ અત્યંત શ્રેષ્ઠ સંસ્કૃત-પ્રાકૃતભાષાના વ્યાકરણની આગ્રહિલપુરપત્તન-પાટણમાં રચના કરી હતી. મહારાજ સિદ્ધરાજે હાથીની અંબાડી ઉપર આ ગ્રંથને પધરાવીને, પાટણ નગરમાં એની ભવ્ય શોભાયાત્રા કાઢીને એનું અતિભવ્ય સન્માન કર્યું હતું અને પોતાના રાજ્યમાં એના પઠન-પાઠનની મોટા પાયે વ્યવસ્થા કરી હતી. ત્યારથી સમગ્ર શ્રી જૈનશ્વેતાંબરસંઘમાં આ વ્યાકરણના પઠન-પાઠનનો પ્રચાર અત્યંત સુંદર રીતે ચાલ્યો આવે છે.

ગુજરાતના વિદ્યાપ્રેમી મહારાજ સિદ્ધરાજે કેવા સંજોગોમાં આચાર્યભગવાન શ્રીહેમચન્દ્રસૂરિશ્વરજી મહારાજને વ્યાકરણ રચવા માટે વિનંતિ કરી હતી, આ.ભ.શ્રી હેમચન્દ્રસૂરિશ્વરજી મહારાજે કેવી રીતે કેવું મહાન્ વ્યાકરણ કેટલા અલ્પસમયમાં તૈયાર કર્યું હતું એ વિષે, આ.ભ.શ્રી હેમચન્દ્રસૂરિશ્વરજી મહારાજના જીવન-કવન વિષે, મહારાજ સિદ્ધરાજ જયસિંહ તથા પરમાર્હત મહારાજ કુમારપાલ આ બંને રાજવીઓના અત્યંત પ્રીતિપાત્ર તથા પ્રતિબોધક સદ્ગુરુ તરીકે તેમણે કુનેહપૂર્વક જે અદ્ભુત ભાગ ભજવ્યો હતો એ વિષે ઘણા અભ્યાસીઓ તથા વિદ્વાનો તરફથી આજ સુધી અનેક ભાષાઓમાં ખૂબ ખૂબ લખાયું છે અને ખૂબ પ્રસિદ્ધ છે. એટલે એ વિષે વિસ્તાર ન કરતાં સંક્ષેપમાં જ લખવાનું વિચાર્યું છે. વળી આ પાઠ્ય પુસ્તક હોવાને લીધે, પ્રસ્તાવનાનાં ઘણાં પત્રોથી પુસ્તકનું કદ ઘણું વધી ન જાય તેનો ખ્યાલ રાખવાનો છે. ઉપરાંત મારાં સંસારી વયોવૃદ્ધ માતૃશ્રી પૂ. સાધ્વીજી શ્રી મનોહરશ્રીજી મહારાજ (સરકારી ઉપાશ્રયવાળાં) નો વિક્રમ સંવત્ ૨૦૫૦ માગશરવદિ ૨ ગુરુવાર તા. ૩૦-૧૨-૮૩ ના દિવસે જન્મથી સોમા વર્ષમાં મંગળ પ્રવેશ છે અને તે જ દિવસે આ ગ્રંથનું પ્રકાશન કરવાનું હોવાથી ૧. રાજનગર (અમદાવાદ)ની જૈનગ્રંથપ્રકાશક સભા તરફથી વિક્રમ સંવત્ ૨૦૦૭માં પ્રકાશિત બૃહન્નાસ તથા બૃહદ્વૃત્તિ શબ્દિત સિદ્ધહેમં ના પ્રથમ વિભાગમાં પં. અંબાલાલ પ્રેમચંદભાઈએ લખેલા ઉપોદ્ઘાતમાં ઘણી ઘણી જાણવા યોગ્ય વાતો લખી છે. તેમાં પૃ. ૨૨માં જણાવ્યું છે કે 'વિક્રમ સંવત્ ૧૧૯૩માં સિદ્ધરાજે તેમને વ્યાકરણ રચવાની પ્રેરણા કરી અને વિ.સં. ૧૧૯૪ના અંતે કે વિ.સં. ૧૧૯૫ના પ્રારંભમાં આ ગ્રંથ સાંગોપાંગ પુરો થયો હશે.'

બહુજા અલ્પ સમય મારા પાસે રહ્યો છે. એટલે સંક્ષેપમાં જ અહીં કંઈક પ્રાસ્તાવિક લખવાનું વિચાર્યું છે.

કાશીવાળા તરીકે પ્રસિદ્ધ આ.મ.શ્રી વિજયધર્મસૂરિજી મહારાજ પ્રેરિત યથોવિજય જૈન ગ્રંથમાલા (કાશી) તરફથી વિક્રમ સંવત્ ૧૯૬૨માં પ્રકાશિત થયેલું સંસ્કરણ, તે પછી વિક્રમ સંવત્ ૧૯૮૧માં શેઠશ્રી આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢી અમદાવાદ તરફથી મુનિરાજશ્રી વિદ્યાવિજયજી મહારાજના શિષ્ય મુનિરાજશ્રી હિમાંશુવિજયજી મહારાજે તૈયાર કરેલું સંસ્કરણ, તે પછી વિક્રમ સંવત્ ૨૦૦૫માં આ.મ.શ્રી લાવણ્યસૂરિજી મહારાજના શિષ્ય પં. દક્ષવિજયજી મહારાજે સંશોધિત-સંપાદિત કરેલું સંસ્કરણ, તથા તે પછી બીજાં પણ સંસ્કરણો પ્રકાશિત થયેલાં છે. આ બધાં સંસ્કરણોએ શ્રી સિદ્ધહેમચંદ્રશબ્દાનુશાસનના પઠન-પાઠનમાં આજસુધી ઘણો જ અમૂલ્ય ફાળો આપ્યો છે. અભ્યાસીઓ તથા વિદ્વાનો એમના અત્યંત ઋણી છે.

મુનિશ્રી પુંડરીકરત્નવિજયજી લઘુવૃત્તિનું અધ્યયન કરતા હતા ત્યારે એક-બે સ્થળે મને બરાબર સમજાયું નહિ, એટલે તાડપત્ર ઉપર લખેલી પ્રતિઓમાં જોયું તો ત્યાં પાઠ જ જુદો હતો. પં. દક્ષવિજયજી મ. સંપાદિત સંસ્કરણ સુંદર છે જ. અમે પણ એનો જ ખાસ ઉપયોગ કર્યો છે. છતાં તાલપત્ર સાથે મેળવીને કવચિત્ જ્યાં જરૂરી જણાય ત્યાં સંશોધન કરીને એનું પુનઃ પ્રકાશન કરવાનો વિચાર ઉદ્ભવ્યો. મને જાણાવતાં અત્યંત આનંદ થાય છે કે ઝીંજીવાડામાં શ્રી શાંતિનાથ ભગવાનની છત્રછાયામાં વિક્રમસંવત્ ૨૦૪૮ ના ચતુર્મસિમાં, પાટણ, ખંભાત તથા જેસલમેરની તાડપત્ર ઉપર લખેલી જુદી જુદી લગભગ ૨૪ પ્રતિઓ મેળવીને તેના આધારે સંસ્કરણ તૈયાર કરીને અભ્યાસીઓ તથા વિદ્વાનો સમક્ષ દેવ-ગુરૂ કૃપાથી રજુ કરવા આજે અમે ભાગ્યશાળી થયા છીએ.

સિદ્ધહેમ ૦ ના આઠ અધ્યાયો છે. પ્રત્યેક અધ્યાયમાં ચાર પાદ છે. દરેક અધ્યાય તથા પાદમાં ન્યૂનાધિક સૂત્રો છે. તે નીચેના કોષ્ટકથી જાણાશે.

	પાદ ૧	પાદ ૨	પાદ ૩	પાદ ૪	કુલ સૂત્રસંખ્યા
પ્રથમ અધ્યાય	૪૨	૪૧	૬૫	૯૩	૨૪૧
દ્વિતીય અધ્યાય	૧૧૮	૧૨૪	૧૦૫	૧૧૩	૪૬૦
તૃતીય અધ્યાય	૧૬૩	૧૫૬	૧૦૮	૯૪	૫૨૧
ચતુર્થ અધ્યાય	૧૨૧	૧૨૩	૧૧૫	૧૨૨	૪૮૧
પંચમ અધ્યાય	૧૭૪	૯૩	૧૪૧	૯૦	૪૯૮
ષષ્ઠ અધ્યાય	૧૪૩	૧૪૫	૨૧૯	૧૮૫	૬૯૨
સપ્તમ અધ્યાય	૧૮૭	૧૭૨	૧૮૨	૧૨૨	૬૭૩
અષ્ટમ અધ્યાય	૨૭૧	૨૧૮	૧૮૨	૪૪૮	૧૧૧૯

એકંદર સૂત્રસંખ્યા ૪૬૮૫ છે. તેમાં સાત અધ્યાયમાં સંસ્કૃતભાષાનું વ્યાકરણ છે. અને આઠમા અધ્યાયમાં પ્રાકૃત-શૌરસેની-માગધી-પૈશાચી-ચૂલિકાપૈશાચી-અપભ્રંશ એમ છ ભાષાઓનું વ્યાકરણ છે કે જે પ્રાકૃતવ્યાકરણના નામથી સુપ્રસિદ્ધ છે. એટલે સંસ્કૃતવ્યાકરણના ૩૫૬૬ સૂત્રો છે. બાકીનાં ૧૧૧૯ પ્રાકૃતવ્યાકરણનાં સૂત્રો છે.

આ વ્યાકરણનાં પ્રકરણોની વિષયરચનાનો ક્રમ આ મુજબ છે.

૧. સંજ્ઞા પ્રકરણ	અધ્યાય ૧	પાદ ૧
૨. સ્વરસંધિ પ્રકરણ	અધ્યાય ૧	પાદ ૨
૩. વ્યંજનસંધિ પ્રકરણ	અધ્યાય ૧	પાદ ૩
૪. નામ પ્રકરણ	અધ્યાય ૧	પાદ ૪
	અધ્યાય ૨	પાદ ૧
૫. કારક પ્રકરણ	અધ્યાય ૨	પાદ ૨
૬. ષત્વાગત્ય પ્રકરણ	અધ્યાય ૨	પાદ ૩
૭. સ્ત્રીપ્રત્યય પ્રકરણ	અધ્યાય ૨	પાદ ૪
૮. સમાસ પ્રકરણ	અધ્યાય ૩	પાદ ૧-૨
૯. આખ્યાત પ્રકરણ	અધ્યાય ૩	પાદ ૩-૪
	અધ્યાય ૪	પાદ ૧-૪
૧૦. કૃદન્ત પ્રકરણ	અધ્યાય ૫	પાદ ૧-૪

૧૧. તદ્ધિત પ્રકરણ	અધ્યાય ૬	પાદ ૧ થી ૪
	અધ્યાય ૭	પાદ ૧ થી ૪
૧૨. પ્રાકૃત વ્યાકરણ	અધ્યાય ૮	પાદ ૧ થી ૪

સમગ્ર વ્યાકરણ ઉપર આચાર્યશ્રીએ પોતે જ વિસ્તારથી વૃત્તિ રચેલી છે. અને તેમાણે જ રચેલી લઘુવૃત્તિની અપેક્ષાએ આ વૃત્તિ મોટી હોવાથી બૃહવૃત્તિના નામથી પ્રસિદ્ધ છે.

આ ઉપરાંત, આચાર્યશ્રીએ ત્રણ વૃત્તિઓ સંસ્કૃતવ્યાકરણ ઉપર રચેલી છે એમ સમજાય છે. એક તો લઘુવૃત્તિના નામથી સુપ્રસિદ્ધ છે કે જેના પઠન-પાઠનનો અત્યંત પ્રચાર છે. આજે આ ગ્રંથમાં આ વૃત્તિ જ પ્રકાશિત થઈ રહી છે. છ હજારી તરીકે પણ લોકોમાં આનો વ્યવહાર કરાય છે.

બીજી વૃત્તિ આનાથી થોડી મોટી છે. સ્વ. આ.શ્રી ક્ષમાભદ્રસૂરિજી મહારાજે એનું સંપાદન કરેલું છે. આનો અઢી અધ્યાય પુરતો ૧૯૦ વિભાગ સુંદર અવચૂરિ સાથે છાણીથી લબ્ધિસૂરીશ્વરજ્ઞેનગ્રંથમાળામાં ૩૩મા પુસ્તક રૂપે વિક્રમસંવત્ ૨૦૦૨માં પ્રકાશિત થયો છે. તે પછીના સાત અધ્યાય સુધીનો બીજો વિભાગ શ્રુતજ્ઞાનઅમીધારા-બેડા (રાજસ્થાન) તરફથી વિક્રમ સંવત્ ૨૦૨૧માં પ્રકાશિત થયો છે. આમાં પણ ચતુષ્કવૃત્તિ (૧૧૧૧ થી ૩૨૧૧૫૬), આખ્યાતવૃત્તિ (૩૩૧ થી ૪૪૪૧૨૨), કૃદ્વૃત્તિ (૫૫૧૧ થી ૫૫૪૮૦) તથા તદ્ધિતવૃત્તિ (૬૬૧૧ થી ૭૭૪૧૨૨) ના અંતે ઇત્યાચાર્યશ્રીહેમચંદ્રવિરચિતાયાં સિદ્ધહેમચંદ્રાભિધાનસ્વોપજ્ઞશબ્દાનુશાસનલઘુવૃત્તૌ એવો ઉલ્લેખ મળે છે. એટલે આનો પણ હસ્તલિખિત આદર્શમાં લઘુવૃત્તિ તરીકે જ નિર્દેશ છે. આ ગ્રંથનો પ્રચાર અલ્પ છે. છતાં પ્રસિદ્ધ લઘુવૃત્તિ કરતાં મોટી હોવાથી આનો આ.શ્રી ક્ષમાભદ્રસૂરિજી મહારાજે મધ્યમવૃત્તિ તરીકે નિર્દેશ કર્યો છે, તેમ જ અત્યારે લોકોમાં એ નામથી પ્રસિદ્ધિ હોવાથી અમે પણ મધ્યમવૃત્તિ તરીકે નિર્દેશ કર્યો છે. આ ગ્રંથનો પઠન-પાઠનમાં પ્રચાર અલ્પ છે.

ત્રીજી રહસ્યવૃત્તિ છે. એમાં પણ ઇત્યાચાર્યશ્રીહેમચંદ્રવિરચિતાયાં સ્વોપજ્ઞસિદ્ધહેમચંદ્રશબ્દાનુશાસનરહસ્યવૃત્તૌ એવો ઉલ્લેખ પુષ્પિકામાં છે. તેથી આની રચના પણ આચાર્યશ્રીએ પોતે જ કરેલી છે. વિક્રમ સંવત્ ૧૨૧૮માં આચાર્યશ્રીના સમયમાં જ લખાયેલી આની તાડપત્રીય પ્રતિ જ્ઞેસલમેરના ભંડારમાં ૧. સંધિ, નામ, કારક અને સમાસ આ ચાર પ્રકારો ચતુષ્ક શબ્દથી વિવક્ષિત છે. ૨. ચતુષ્કવૃત્તિના અંતમાં ઇત્યાચાર્યશ્રીહેમચંદ્રાચાર્યવિરચિતે સિદ્ધહેમચંદ્રાભિધાનલઘુવ્યાકરણે ચતુષ્કવૃત્તિર્લઘ્વી પરિપૂર્ણ એવો ઉલ્લેખ છે. ૩. કૃદ્વૃત્તિના અંતમાં.. હેમચંદ્રાચાર્યવિરચિતાયાં લઘુવૃત્તૌ એવો ઉલ્લેખ છે.

અત્યારે પણ વિદ્યમાન છે. આની અમે J. સંજ્ઞા રાખી છે. આ રહસ્યવૃત્તિ મહેસાણાના જૈનશ્રેયસ્કર મંડળ તરફથી વિક્રમ સંવત્ ૨૦૦૭ માં પ્રકાશિત થયેલી છે. આની અમે M. સંજ્ઞા રાખી છે. આના સંપાદક સ્વ. પં. પ્રભુદાસ બેચરદાસ પારેખ છે. પ્રસ્તાવનામાં ઘણી જાણવા લાયક બાબતો તેમણે લખેલી છે. તેમણે આની પ્રસ્તાવનામાં (પૃ. ૨ માં) જાણાવ્યું છે કે —

“આચાર્ય મહારાજ શ્રીવિજયક્ષમાભદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ તરફથી એક લિખિત પ્રતિ મળી હતી. તેના ઉપરથી, તથા તે પ્રતિ જેના ઉપરથી ઉતારવામાં આવી હતી, તે બીજી મૂળ પ્રતિ શ્રી જૈનાનન્દ ગ્રંથ ભંડાર સુરતની હતી. બન્નેયને આધારે આ વૃત્તિ પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવી છે. બન્નેય પ્રતો અશુદ્ધ હતી. છતાં લઘુવૃત્તિ તથા સિદ્ધહેમના આધારે સંશોધન કરવામાં હરકત પડે તેમ નહોતું. તેથી આ વૃત્તિનું સંશોધન કરવામાં લઘુવૃત્તિ વગેરેનો સારી રીતે આશ્રય લેવામાં આવ્યો છે.

કેટલેક ઠેકાણે જરૂરી જાણાવું ત્યાં સૂત્રો, વૃત્તિ, ઉદાહરણ, પ્રતિ ઉદાહરણ સાથે લઘુવૃત્તિ ઉપરથી અમે ઉમેરા પણ કર્યા છે.”

આ જૈનાનન્દ ગ્રંથ ભંડાર (જૈનાનન્દ પુસ્તકાલય) - સુરતની પ્રતિ મેળવવા માટે અમે ઘણો ઘણો પરિશ્રમ કર્યો, છતાં હજુ સુધી અમને એ મળી શકી નથી. વળી બીજા અમારા પરિચિત પાટણ તથા ખંભાત આદિના ભંડારોમાં પણ આ પ્રતિ નથી. એટલે જેસલમેરની વિક્રમસંવત્ ૧૨૧૮માં તાલપત્ર ઉપર લખેલી એક માત્ર પ્રતિનો જ અમે ઉપયોગ કરેલો છે. M. માં છાપેલાં અનેક સૂત્રો J. માં નથી. J. પ્રતિમાં થોડીક અશુદ્ધિઓ લેખકદોષ આદિથી છે. છતાં J. પ્રતિ એકંદર શુદ્ધપ્રાય છે.

લઘુવૃત્તિના નામથી અત્યંત પ્રસિદ્ધ જે ગ્રંથ આજે પ્રકાશિત થઈ રહ્યો છે તેની પણ વિક્રમ સંવત્ ૧૨૦૬માં લખાયેલી પ્રતિ જેસલમેરના તાડપત્રીય ભંડારમાં છે, તેમજ વિક્રમ સંવત્ ૧૨૨૧માં લખાયેલી પ્રતિ પાટણના સંઘવીપાડાના તાડપત્રીય ભંડારમાં છે. અત્યારે આ ભંડાર પાટણમાં શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય જૈન જ્ઞાનમંદિરમાં છે. એટલે આ બંને પ્રતિઓ પણ આચાર્યશ્રીના સમયમાં જ લખાયેલી છે.

આ નંબરનાં પાનાં તો જુની તાડપત્રીમાં પાણ છે જ. આમાં સાતે અધ્યાયો સંપૂર્ણ છે. પરંતુ વૃત્તિ સંક્ષિપ્ત હોવાથી સંસ્કૃત વ્યાકરણનાં એકંદરે ૩૫૬૬ સૂત્રો પૈકી ખાસ આવશ્યક જણાતાં લગભગ ૧૮૫૦ સૂત્રો આમાં લીધાં છે. તેમાં જે વ્યાખ્યા આપી છે તે લઘુવૃત્તિને લગભગ મળતી હોવાથી લઘુવૃત્તિના સંશોધનમાં પાણ અમને સારી ઉપયોગી થઈ છે. આ રહસ્યવૃત્તિમાં ક્રતુદિત: [૧૧૪૭૦] સૂત્ર નથી. અને દિત્યન્યસ્વાદે: પછી નીચે મુજબ ત્રણ સૂત્રો અને તેની રહસ્યવૃત્તિ છે.—

અઘુટચુપાન્ત્યનોઽક્રંચુચુ(ઽક્રુજ્વજ્ચુ)દિત: [૨૧૧૧૧૫]

ક્રુજ્-[અજ્]-ઉદિદ્વર્જસ્ય ઉપાન્ત્યનસ્ય લુક્ સ્યાત્, ન તુ ઘુટિ । મહત: । શ્રેય: । અક્રંચુચુ(અક્રુજ્વજ્ચુ)દિત ઇતિ કિમ્ ? ક્રુજ્ચા । સાધ્વજ્ચા । સુકન્ધ્યામ્ ।

અવર્ણાદશ્રો વાઽન્તુરીડચો: [૨૧૧૧૧૬]

શ્રાવર્જાદવર્ણાત્ પરસ્યાન્તુરુપાન્ત્યનો લુગ્ વા સ્યાત્ ઈ-ડચો: । તુદતી તુદન્તી કુલે સ્ત્રી વા । એવં ભાતી ભાન્તી । અવર્ણાદિતિ કિમ્ ? અદતી । [અ]શ્ર ઇતિ કિમ્ ? લુનતી ।

ન શ્યશવ: [૨૧૧૧૧૭]

શ્યાચ્છવશ્ચ પરસ્યાન્તુરીડચો: પરયોરુપાન્ત્યનો લુગ્ ન સ્યાત્ । દીવ્યન્તી । પચન્તી ।

આ ઉપરાંત જ્યાં જ્યાં શત્રુ આદિ પ્રત્યયોનો ઉલ્લેખ છે ત્યાં ત્યાં સર્વત્ર શત્રુ અંત્ર અંત્રશ્ચ ક્તવંતુ મંતુ કંસુ ઈયંસુ અંતુ આદિ રૂપે જ ઉલ્લેખ છે. કોઈક સ્થળે અનુસ્વાર ભૂંસવાનો કોઈક વાચકે પ્રયત્ન કર્યો છે. છતાં એ સ્થળોએ પાણ જાંખા સ્વરૂપમાં પાણ અનુસ્વાર લગભગ મોટા ભાગે દેખાય છે.

એટલે જૂષોઽન્તુ: [૫૧૧૧૭૩] ક્ત-ક્તવન્તૂ [૫૧૧૧૭૪] તત્ર ક્વંસુ-કાનો તદ્વત્ [૫૧૧૨] ઈત્યાદિ રૂપે જ આમાં સૂત્રો તથા વૃત્તિ જોવા મળે છે.

બીજી તાડપત્રીય પ્રતિ વિક્રમ સંવત્ ૧૨૨૧ માં લખાયેલી છે. તેની

૧. હસ્તલિખિત આદર્શોમાં શત્રુ અન્તુ વગેરે ન ઉપાંત્યવાળા પાઠો ભાગ્યેજ હોય છે. શત્રુ અંત્ર એમ અનુસ્વાર જ લખવાની પદ્ધતિ સર્વત્ર હોય છે. હેમચન્દ્ર ને બદલે પાણ હેમચંદ્ર જ લખવામાં આવે છે.

પત્રસંખ્યા ૨૨૧ છે અને તે પાટણમાં શ્રીહેમચંદ્રાચાર્ય જૈન જ્ઞાનમંદિરમાં રહેલા શ્રીસંઘવી પાડાના ભંડારમાં પેટી નં. ૧૩૭(૨) માં છે. આ પ્રતિના અંતમાં આ રીતે ઉલ્લેખ છે.—

સંવત્ ૧૨૨૧ વર્ષે માઘવદિ ૬ બુધે અઘો[હ?].પ્રાશા શ્રી વિદ્યામઠે લઘુવૃત્તિપુસ્તિકા પંડિ૦ વયસીહેન લેખિતા । શુભં ભવતુ લેખક-પાઠકયોઃ । મંગલં મહાશ્રી ॥ આ પ્રતિમાં ૩૩૩૧ થી પાઠાલ૦ સુધીનાં સૂત્રો અને તેની લઘુવૃત્તિ છે. આમાં જ્યાં જ્યાં મૂળ સૂત્ર તથા વૃત્તિમાં ઋદિત્ તથા ઉદિત્ પ્રત્યયોનો ઉલ્લેખ છે ત્યાં પ્રાયઃ સર્વત્ર ઋદિત્ તથા ઉદિત્ પ્રત્યયોનો ઉલ્લેખ શંતૃ, અંતૃ, અંતૃશ, કંસુ, ક્તવંતુ એમ ઉપાન્ત્યમાં ન સાથે જ છે. જે કે કોઈ વાયકે કેટલેક સ્થળે અનુસ્વાર ભૂંસવા પ્રયત્ન કર્યો છે, છતાં એ અનુસ્વારો પાણ લગભગ સ્પષ્ટ દેખાઈ આવે છે.

ત્રીજી પ્રતિ વિક્રમસંવત્ ૧૨૦૬માં લખાયેલી છે અને તે જેસલમેરમાં જિનભદ્રસૂરિસંસ્થાપિત તાડપત્રીય ગ્રંથભંડારમાં ૨૯૭ ક્રમાંકમાં છે. આમાં ૯૧ પત્ર છે. પ્રતિના અંતમાં શિવમસ્તુ સર્વભૂતાનામ્ । ગ્રં.શ્લો. ૧૬૭૮ । સંવત્ ૧૨૦૬ આષાઢવદિ ૫ સોમે । એમ લખેલું છે. આ પ્રતિમાં ૫૧૧૧ થી પાઠાલ૦ સુધીનાંજ સૂત્રો તથા તેની લઘુવૃત્તિ છે. આમાં પાણ મૂળ સૂત્ર તથા વૃત્તિમાં જ્યાં જ્યાં ઋદિત્ તથા ઉદિત્ પ્રત્યયોનો ઉલ્લેખ છે ત્યાં ત્યાં પ્રાયઃ સર્વત્ર શંતૃ અંતૃ અંતૃશ ક્વંસુ ક્તવંતુ એમ ઉપાન્ત્યમાં ન સાથે જ ઉલ્લેખ છે. જે કે કોઈક સ્થળે કોઈ વાયકે અનુસ્વાર ભૂંસવાનો પ્રયત્ન કર્યો છે, છતાં એ અનુસ્વારો પાણ લગભગ સ્પષ્ટરૂપે દેખાઈ આવે છે.

બીજી તાડપત્રીય પ્રતિઓમાં લેખનસંવત્નો કોઈ સ્પષ્ટ ઉલ્લેખ નથી. એટલે એ પ્રતિઓ આ.ભ.શ્રી હેમચંદ્રસૂરિજી મહારાજની સમકાલીન છે કે ઉત્તરકાલીન એ અમે સ્પષ્ટ કહી શકતા નથી. છતાં પાટણમાં શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય જૈનજ્ઞાનમંદિરમાં રહેલા શ્રી સંઘવીપાડાના ભંડારની પ્રતિઓમાં પેટી નં. ૭૮(૨)માં એક તાડપત્ર ઉપર લખેલી પ્રતિ છે કે જેની અમે પાંચ સંજ્ઞા રાખેલી છે તેમાં ઋદુદિતઃ [૧૪૪૭૦] સૂત્ર પાછળથી ઉમેર્યું છે એમ સ્પષ્ટ જણાઈ આવે છે. તેમાં કિત્યન્ત્યસ્વાદેઃ [૧૪૧૧૧૪] સૂત્ર પછી રહસ્યવૃત્તિમાં છે તેમ અઘુટચુપાન્ત્યનો.... સૂત્ર લગભગ દોઢ લીટીમાં લખેલું વૃત્તિસાદિત હતું પાણ તે ભૂંસી નાખવામાં આવ્યું છે. મૂળ જગ્યા ખાલી પડેલી છે. તે સ્થાને રહસ્યવૃત્તિની જેમ આછા આછા કોઈક કોઈક અક્ષરો વાંચી પાણ શકાય છે. અવર્ણાદિશ્નો વાંતુરીહચોઃ [૧૪૧૧૧૬] તથા ન શ્યશવઃ [૧૪૧૧૧૬] આ સૂત્રો તથા તેની વૃત્તિ રહસ્યવૃત્તિની જેમ સ્પષ્ટ જ વંચાય છે. છતાં કોઈક લેખકે તેમાં સુધારો-વધારો કરીને વર્તમાનમાં જેવાં આ સૂત્રો અને

તેની વૃત્તિ છે તેવાં બનાવવા પ્રયત્ન કર્યો છે એમ બીલકુલ સ્પષ્ટ રીતે દેખાઈ આવે છે. આ ઉપરાંત બીજી તાડપત્ર ઉપર લખેલી લઘુવૃત્તિની અનેક પ્રાચીન પ્રતિઓમાં પણ શત્રુ વગેરે અનુસ્વારસહિત (ઉપાન્ત્યમાં ન સહિત) પ્રત્યયોવાળાં સૂત્રો તથા વૃત્તિનાં પાઠો છે. કોઈક સ્થળે અનુસ્વાર ભૂંસી નાખવામાં આવ્યો છે એમ જોઈ શકાય છે, કોઈક સ્થળે અનુસ્વાર ભૂંસવાનો રહી પણ ગયો છે, તો કોઈ સ્થળે અનુસ્વારસહિત જ પાઠો પણ છે. પરંતુ લઘુવૃત્તિની અર્વાચીન તાડપત્રીય પ્રતિઓમાં કે કાગળ ઉપર લખેલી પ્રતિઓમાં અનુસ્વાર જોવામાં આવતા નથી.

સિદ્ધહેમબૃહદ્વૃત્તિની તાડપત્રીય પ્રતિઓમાં પણ કોઈક કોઈક પ્રતિમાં અનેક સ્થળે અનુસ્વારસહિત પ્રત્યયો છે. કોઈક સ્થળે અનુસ્વાર ભૂંસવાનો પ્રયત્ન પણ કરવામાં આવ્યો છે, પણ એ અનુસ્વાર દેખાઈ આવે છે.

સિદ્ધહેમચંદ્રશબ્દાનુશાસનની મૂળમાત્રની અર્વાચીન જાણાતી તાડપત્રીય પ્રતિઓમાં પ્રાયઃ અનુસ્વાર નથી, છતાં કોઈક સ્થળે ક્તવંતુમાં અનુસ્વાર સ્પષ્ટ પાળે દેખાય છે.

આ બધું જોતાં અને વિચારતાં અમને સ્પષ્ટ રીતે લાગે છે કે પહેલાં ઋદુદિતઃ [૧૧૪૭૦] સૂત્ર આ.ભ.ની હેમચંદ્રસૂરિજી મહારાજે રચ્યું જ નહોતું. શત્રુ, અન્તુ, ક્વંસુ, ક્તવંતુ, મંતુ, ઈયંસુ આદિ પાઠોવાળી ઉપાન્તમાં ન સહિત જ પ્રક્રિયા હતી. પણ પાછળથી કોઈક કાળે એ પ્રક્રિયામાં ફેરફાર કરવામાં આવ્યો એટલે ઋદુદિતઃ [૧૧૪૭૦] સૂત્ર ઉમેરવું પડ્યું અને હિત્યન્ત્યસ્વારદેઃ [૧૧૪૧૧૪] સૂત્ર પછી અઘુટચુપાન્ત્યનોઽક્રુજ્વજ્જુદિતઃ સૂત્ર કાઢી નાખવામાં આવ્યું. એટલે અનેક સ્થળોએ સૂત્રમાં તથા વૃત્તિના શબ્દોમાં ફેરફાર કરવામાં આવ્યો. આ ફેરફાર આ.ભ.શ્રી હેમચંદ્રસૂરિજી મહારાજની હયાતીમાં તેમણે પોતે જ કર્યો છે કે પાછળથી તેમની સૂચના પ્રમાણે કે સૂચના વિના પણ તેમના જ શિષ્યો આદિ કોઈક તરફથી તે કરવામાં આવ્યો છે તે વિષે અમે કંઈ જ ચોક્કસ સમજી શકતા નથી - કે કહી શકતા નથી. વિક્રમસંવત્ ૧૨૮૨માં તાડપત્ર ઉપર લખેલી ખંભાતના શાંતિનાથતાડપત્રીયભંડારની ૨૩૯ ક્રમાંકવાળી સિદ્ધહેમચંદ્રશબ્દાનુશાસનના મૂળ સૂત્ર પાઠની ૮૩ પત્રની પ્રતિમાં તથા બીજી પણ અર્વાચીન તાડપત્રીય પ્રતિઓમાં તથા કાગળ ઉપર લખેલી પ્રતિઓમાં ઋદુદિતઃ સૂત્ર છે જ. અઘુટચુપાન્ત્યનો.... સૂત્ર નથી. અને પ્રત્યયો પણ શત્રુ વગેરે જ છે એ હકીકત છે. એટલે અમે લગભગ આઠસો વર્ષોથી અને વર્તમાનમાં પણ પ્રચલિત સૂત્રપાઠ તથા વૃત્તિપાઠ પ્રમાણે જ પાઠો આપ્યા છે, અને ન વાળા પાઠો પ્રાચીન તાડપત્ર પ્રતિઓમાં મળવા

છતાં એનો પાઠાંતર રૂપે પણ નિર્દેશ કર્યો નથી. પરંતુ અમારા તરફથી અત્યંત થોડા જ સમયમાં સંશોધિત થઈને પ્રકાશિત થતી રહસ્યવૃત્તિમાં તો અમે શન્ત અન્ત વાળા જ પાઠોને સૂત્રો તથા વૃત્તિમાં આપીશું એટલું સ્પષ્ટતા માટે વાચકોને-અભ્યાસીઓને જાણાવીએ છીએ. કારણ કે આ.ભ.શ્રી હેમચંદ્રસૂરિજી મહારાજની પ્રક્રિયામાં એ મૌલિક પાઠો હતા. અત્યારે આ પ્રક્રિયા જે કે લુપ્ત થઈ ગઈ છે, છતાં મૌલિક પ્રક્રિયા તો એ જ હતી. અષ્ટાધ્યાયી ક્રમથી ભણવા ઈચ્છતા અને આવશ્યક સંસ્કૃત સૂત્રોનું જ જ્ઞાન મેળવવા ઈચ્છતા વિદ્યાર્થીઓ માટે આ.ભ.શ્રી હેમચંદ્રસૂરિજી મહારાજે રચેલી રહસ્યવૃત્તિ બહુ જ ઉપયોગી છે.

ઉપર જાણાવેલી તાડપત્રીય પ્રતિઓના આધારે સિદ્ધહેમચંદ્રશબ્દાનુશાસન તથા લઘુવૃત્તિમાં નીચે જાણાવેલા પાઠો લગભગ ૩૦ સૂત્રોમાં હતા. (તેના આધારે તે તે સૂત્રની વૃત્તિમાં પણ પાઠભેદો વાચકોએ સ્વયં જ સમજી લેવા.)—

ન સ્તં મન્ત્વર્થે [૧૧૧૨૩], ડત્યન્તુ સંખ્યાવત્ [૧૧૧૩૧], અષ્વાદેરન્ત્વસઃ સૌ [૧૧૧૯૦], ઇન્સ-ધ્વન્સ-ક્વન્સનડુહો વઃ [૧૧૧૬૮], માવર્ણોપાન્તપચ્ચમવર્ગાન્ મન્તોર્મો વઃ [૧૧૧૯૪], ક્વન્સુષ્ મન્તૌ ચ [૧૧૧૯૫], અઘુત્ચુપાન્ત્યનોડકુન્ચચ્ચુદિતઃ [૧૧૧૯૫], અવર્ણદશ્નો વાન્તુરીડયોઃ [૧૧૧૯૬], ન શ્ય-શવઃ [૧૧૧૯૭], તૃન્નુદન્તાવ્યય-ક્વન્સ્વાના-ડન્તુશ્-શન્તુ-હિ-ળકચ્-ચલર્થસ્ય [૧૧૧૯૦], અનજિરાદિબહુસ્વર-શરાદીનાં મન્તૌ [૧૧૧૭૮], નવાદ્યાનિ શન્તુ-ક્વન્સુ ચ પરસ્મેપદમ્ [૧૧૧૯૧], ઘસેકસ્વરાતઃ ક્વન્સોઃ [૧૧૧૮૨], જૃષોડન્તુઃ [૧૧૧૭૩], ક્ત-ક્તવન્તુ [૧૧૧૭૪], તત્ર ક્વન્સુ-કાનૌ તદ્વત્ [૧૧૧૨], શન્ત્રાનશાવેષ્યતિ તુ સસ્યૌ [૧૧૧૨૦], વા વેત્તેઃ ક્વન્સુઃ [૧૧૧૨૨], ધારીડોડકુન્ચ્છેડન્તુશ્ [૧૧૧૨૫], વાડન્તોરિકઃ [૧૧૧૩૨], ઇદંકિમોડન્તુરિય્ કિય્ ચાસ્ય [૧૧૧૪૮], અન્તોરિયદ્ [૧૧૧૬૧], તદસ્યાસ્ત્યસ્મિન્નિતિ મન્તુઃ [૧૧૧૧], ભવન્ત્વાયુષ્મદીધાર્યર્દેવાનાંપ્રિયૈકાર્થાત્ [૧૧૧૧], પ્રાયોડન્તોદ્વયસદ્-માત્રદ્ [૧૧૧૫૫], ગુણાક્ષાદ્વેષ્યંસુ [૧૧૧૧], કુમારીક્રીડેયંસોઃ [૧૧૧૬], વયસિ દન્તસ્ય દન્તુઃ [૧૧૧૫૧], ઈયંસોઃ [૧૧૧૭૭], વિન્મન્તોર્ણિષ્ટિયંસૌ લુપ્ [૧૧૧૩૨].

આ તો સૂત્રોમાં રહેલા પાઠભેદનો જ અહીં નિર્દેશ કર્યો છે. તે તે સૂત્રોની વૃત્તિમાં તથા કોઈ કોઈ અન્યસૂત્રોની વૃત્તિમાં પણ જ્યાં જ્યાં આ પ્રત્યયોનો તથા શબ્દોનો ઉલ્લેખ છે ત્યાં ત્યાં સર્વત્ર આને અનુસારે જ પાઠભેદ સમજી લેવો, જેમકે ન સ્તં મન્ત્વર્થે [૧૧૧૨૩] સૂત્રની વૃત્તિમાં પણ સાન્તં ચ તાન્તં ચ મન્ત્વર્થે પેરે પદં ન સ્યાત્ । યશસ્વી । તદિત્વાન્ । આમ પાઠભેદ સમજવો. ૧૧૧૭ સૂત્રમાં

સર્વાદિગણમાં પાણુ ભવતુ ને બદલે ભવન્તુ પાઠ સમજવો. ગોશ્વાન્તે ... [રાજા૧૬] ની વૃત્તિમાં પાણુ ઈયસ્વન્ત ને બદલે ઈયન્ત્વન્ત શબ્દ સમજવો. ઇત્યાદિ ઇત્યાદિ. આ પાઠભેદો અમારી મતિકલ્પનાથી આખ્યા નથી, પાણુ પ્રાચીન તાડપત્રીય પ્રતિઓના આધારે આપેલા છે.

અમારી સંપાદનશૈલી

વૃત્તિઓ વિષે વિચારતાં, આચાર્યશ્રીએ પોતેજ બૃહદ્વૃત્તિનો સંક્ષેપ કરીને લઘુવૃત્તિની રચના કરી છે એમ જાણાય છે. પાણુ સંક્ષેપ એટલે સંક્ષેપ. એમાં જરૂરી વાતોનો જ સમાવેશ હોય. વધારે સ્પષ્ટીકરણ માટે અભ્યાસી અથવા અધ્યાપકે બૃહદ્વૃત્તિનો આશ્રય લેવો જ જોઈએ. એટલે સ્પષ્ટીકરણ માટે કોઈ કોઈ તાડપત્રીય પ્રતિમાં ઉપર-નીચે માર્જનમાં (ખાલી કોરા ભાગમાં) કોઈ કોઈ રચણે અભ્યાસી અથવા અધ્યાપકે કરેલા સુધારા તથા ઉમેરા જોવામાં આવે છે. ઉદાહરણ તરીકે જુઓ છઠ્ઠા અધ્યાયના ત્રીજા પાદના કેટલાક સૂત્રોની વૃત્તિ. આવા પાછળથી સંશોધિત કરેલા ઉમેરેલા પાઠો માટે અમે સં એવો સંકેત રાખ્યો છે. જેમકે પાસં, ડસં, Pસં વગેરે. આવા કેટલાક ઉમેરા જતે દિવસે લઘુવૃત્તિના મૂળમાં જ સમાવિષ્ટ થઈ ગયા છે. ઉદાહરણ તરીકે પાડા૬૨ સૂત્રમાં વા જ્વલાદિ-દુઠં એવો પાઠ છે. એની વ્યાખ્યામાં જ્વલાદેદ્વિદં એવો પાઠ છે. જ્વલાદિ અને દુ આદિ એ તેનો અર્થ છે. પાણુ આ અર્થ ગૂઢ લાગવાથી કે ન સમજવાથી કોઈકે જ્વલાદેર્ધાતોર્દુનોત્યાદેઠં એવું સ્પષ્ટીકરણ કર્યું, એ અત્યારે મૂળપાઠ થઈ ગયો છે. કાગળ ઉપર લખાવવાનો યુગ શરૂ થયો ત્યારથી તો આવા અનેક ઉદાહરણ-પ્રત્યુદાહરણ આદિના પાઠો મૂળ લઘુવૃત્તિમાં સમાવિષ્ટ થઈ ગયા છે. બધામાં એકસરખી પાઠોની અધિકતા નથી. થોડા થોડા ફેરફારો જોવા મળે છે. આવા કાગળની પ્રતિઓમાં મળતા વિવિધ પાઠભેદોની અમે નોંધ લીધી નથી. કાગળ ઉપર લખાયેલી J૩ પ્રતિના જ પાઠભેદો અમે નોંધ્યા છે. તાડપત્ર ઉપર લખાયેલી પ્રતિઓમાં મળતા પાઠોને જ અમે પ્રાધાન્ય આપ્યું છે. તાડપત્રોમાં પણ જે પાઠો અમને વધારે પ્રતિઓમાં મળ્યા તે પાઠોને સામાન્ય રીતે મૂળમાં સ્વીકાર્યા છે. ક્વચિત્ પ્રાચીનતર એકાદ-બે પ્રતિઓમાં મળતો પાઠ હોય તો પાણુ વિચારીને યથાસંભવ સ્વીકાર્યો છે. બીજા મહત્ત્વના પાઠભેદો ટિપ્પણમાં નોંધ્યા છે. રાડા૧ થી પાઠા૮૦ સુધીની P૩ પ્રતિ વિક્રમ સંવત્ ૧૨૨૧માં લખાયેલી છે. પા૧૧૧ થી પાઠા૮૦ સુધીની J૧ પ્રતિ વિક્રમ સંવત્ ૧૨૦૬ માં લખાયેલી છે. બીજી તાડપત્ર ઉપર લખાયેલી પ્રતિઓમાં સંવત્ નથી, પાણુ કેટલોગમાં જાણાવ્યા

મુજબ કોઈ વિક્રમના તેરમા શતકના અંતમાં તો કોઈ ચૌદમા શતકમાં લખેલી છે.

આ મિશ્રક પદ્ધતિની વૃત્તિ છે. જેમાં સૂત્ર તથા વૃત્તિ બંને મળીને અર્થ સંપૂર્ણ થતો હોય તેને મિશ્રકવૃત્તિ કહેવામાં આવે છે. જેમકે વૃદ્ધિસૌદૈત્ ૩૩૧ સૂત્રમાં આર્ શબ્દથી આ આર્ બે શબ્દ લેવાના હોવાથી વ્યાખ્યામાં આ આર્ એ ઔ એવો ઉલ્લેખ કર્યો, પણ ગુણોડેદોત્ ૩૩૨ સૂત્ર માં એવી જરૂર ન હોવાથી એતે પ્રત્યેક ગુણ: સ્યુ: એવો જ પાઠ મળે છે એટલે અર્ એત્ ઔત્ એવું લઘુવૃત્તિના હસ્તલિખિત પ્રાચીન આદર્શોમાં ફરીથી લખ્યું નથી. છતાં અત્યારે છપાયેલાં વૃત્તિના પુસ્તકોમાં આ પાઠ મળે છે. એટલે પ્રાચીન લખાણમાં જતે કાળે કેટલાક સુધારા તથા ઉમેરા પણ થયેલા છે.

જ્યાં સૂત્રનાં અનેક પદોને અનુલક્ષીને ઉદાહરણો આપવાનાં હોય ત્યાં તે તે પદનો વિભક્તિ વિનાજ ઉલ્લેખ કરીને ઉદાહરણો તાડપત્ર પ્રતિઓમાં આપ્યાં છે, એટલે અમે પણ વિભક્તિ વિના જ તે તે પાઠો અહિં આપ્યા છે. ઉદાહરણ તરીકે - ઊર્યાદિનુકરણ-ચ્ચિ-ઢાચશ્ચ ગતિ: ૧૩૧૧૨ આ સૂત્રમાં ઉદાહરણ આપતાં ઊર્યાદિ અનુકરણ ચ્ચન્ત ઢાજન્ત એવો ઉલ્લેખ મળે છે. આ જ પદ્ધતિ પ્રમાણે પ્રાય: સર્વત્ર પાઠો તાડપત્રીય પ્રતિમાં મળ્યા છે. એટલે અમે એ રીતે જ પાઠો આપ્યા છે.

આ પ્રમાણે મૂળ સૂત્રોમાં પણ ૧૪૪૫૬ માં મૂળમાત્રની તાડપત્રીય પ્રતિમાં ઔરી, ૪૧૧૫૦ માં ની, ૪૧૧૫૫ માં રી, ૪૧૧૮૭ માં શ્ય: શી, ૪૩૮૮૭માં ઈ વ્યજ્જનેડયપિ વગેરે વિભક્તિ વિના જ પાઠો મળે છે એટલે અમે એમજ આપ્યા છે.

સંશોધનમાં આધારભૂત પ્રતિઓનો સંક્ષિપ્ત પરિચય.

આ સંશોધનમાં આધાર તરીકે ઉપયોગમાં લીધેલી ૩૩સિવાયની બધીજ પ્રતિઓ તાડપત્ર ઉપર લખેલી છે. માત્ર ૩૩ પ્રતિ જ કાગળ ઉપર લખેલી છે. નીચે જણાવેલી પ્રતિઓ માં વાર તથા ૩૩ સિવાય કોઈ પણ પ્રતિ સળંગ આખા ગ્રંથની નથી. જુદા જુદા અધ્યાયો ઉપરની જ મળે છે. એટલે વાર P૩.J1.J2. સંકેતો બે વાર હોવા છતાં પણ જુદા જુદા અધ્યાયોમાં જુદી જુદી પ્રતિઓના સમજવાના છે.

લઘુવૃત્તિની પ્રતિઓ

खं१ = ખંભાતના શ્રી શાંતિનાથ તાડપત્રીય ભંડારની પ્રતિ નં. ૨૫૦. આ પ્રતિ

- ૧૧૧૧૧ થી ૩૨૧૧૫૬ સુધી જ છે. પત્રસંખ્યા ૧-૨૧૨.
- ખં૨ = ખંભાતના ઉપર જાણાવેલા ભંડારની પ્રતિ નં. ૨૫૧. આ પ્રતિ ૧૧૧૧ થી ૩૨૧૧૫૬ સુધી જ છે. પત્રસંખ્યા ૧-૧૪૨.
- ખં૩ = ખંભાતના ઉપર જાણાવેલા ભંડારની પ્રતિ નં. ૨૫૨. આ પ્રતિ ૧૧૧૧ થી ૨૩૩૭૮ સુધી જ છે. પત્રસંખ્યા ૧-૮૮.
- પા૧ = પાટણના શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય જૈન જ્ઞાનમંદિરમાં રહેલા સંઘ ભંડારની પ્રતિ. ડાભડો નં. ૧૦૫, પોથી નં. ૧૨૭. આ પ્રતિ ૧૧૧૧ થી ૫૪૪૮૦ સુધી છે. પત્રસંખ્યા ૧-૧૦૪.
- પા૨ = પાટણના શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય જૈન જ્ઞાનમંદિરમાં રહેલા સંઘ ભંડારની પ્રતિ. ડાભડો નં. ૧૪૩, પોથી નં. ૧૮૦. આ પ્રતિ ૧૧૧૧ થી ૭૪૧૧૦ સુધી છે. પત્રસંખ્યા ૧-૨૮૫.
- પા૩ = પાટણના શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય જૈન જ્ઞાનમંદિરમાં રહેલા સંઘવી પાડાના ભંડારની પ્રતિ. ડાભડો નં. ૭૮(૨). આ પ્રતિ ૧૧૧૧ થી ૩૨૧૧૫૬ સુધી છે. પત્રસંખ્યા ૧-૧૩૭.
- પા૪ = પાટણની સંઘવી પાડાના ભંડારની પ્રતિ. પેટી નં. ૭૦(૪). આ પ્રતિ ૩૩૩૧ થી ૫૪૪૮૦ સુધી છે. પત્રસંખ્યા ૨-૧૪૫.
- પા૫ = પાટણની સંઘવી પાડાના ભંડારની પ્રતિ. પેટી નં. ૮૨(૨). આ પ્રતિ પાણ ૩૩૩૧ થી ૫૪૪૮૦ સુધી છે. પત્રસંખ્યા ૧-૧૪૦.
- પા૬ = પાટણની સંઘવી પાડાના ભંડારની પ્રતિ. પેટી નં. ૨૦૬(૧). આ પ્રતિ પાણ ૩૩૩૧ થી ૫૪૪૮૦ સુધી છે. પત્રસંખ્યા ૧-૨૦૪.
- P1 = પાટણના ખેતરવસી પાડાના ભંડારની પ્રતિ. પેટી નં. ૫૪(૨). આ પ્રતિ ૩૩૩૧ થી ૫૪૪૮૮ સુધી છે. પત્રસંખ્યા ૧-૨૩૧.
- P2 = પાટણના સંઘવી પાડાના ભંડારની પ્રતિ. પેટી નં. ૧૮૦(૧). આ પ્રતિ પાણ ૩૩૩૧ થી ૫૪૪૮૮ સુધી છે. પત્રસંખ્યા ૧-૨૩૦.
- P3 = પાટણના સંઘવી પાડાના ભંડારની પ્રતિ. પેટી નં. ૧૩૭(૨). આ પ્રતિ ૩૩૩૧ થી ૫૪૪૮૦ સુધી છે. પત્રસંખ્યા ૨-૨૦૧. આ પ્રતિ વિક્રમ સંવત્ ૧૨૨૧ માં લખેલી છે.
- P3 = પાટણના સંઘવી પાડાના ભંડારની પ્રતિ. પેટી નં. ૧૫૬(૨). આ પ્રતિ ૬૧૧૧ થી ૭૪૧૧૨૨ સુધી છે. પત્રસંખ્યા ૧-૧૧૮.
- J1 = જેસલમેર જિનભદ્રસૂરિ સંસ્થાપિત તાડપત્રીય જૈન ગ્રંથ ભંડારની પ્રતિ ક્રમાંક ૨૮૭. આ પ્રતિ ૫૧૧૧ થી ૫૪૪૮૦ સુધી છે. પત્રસંખ્યા ૧-૮૧ આ

પ્રતિ વિક્રમ સંવત્ ૧૨૦૬ માં લખેલી છે.

J2 = જેસલમેરની પ્રતિક્રમાંક ૨૯૮. આ પ્રતિ ૩૩૧ થી ૫૪૮૦ સુધી છે. પત્રસંખ્યા ૧-૧૨૩.

J1 = જેસલમેરની પ્રતિ ક્રમાંક ૨૯૮. આ પ્રતિ ૬૧૧ થી ૭૪૧૦૭ સુધી છે. વચમાં ૭૧૧૭૭ થી ૭૨૧૬૭ સુધીના સૂત્રો વાળા પત્રો નથી. પત્રસંખ્યા ૧-૧૭૧.

J2 = જેસલમેરની પ્રતિ ક્રમાંક ૩૦૦. આ પ્રતિ ૬૧૧ થી ૭૪૧૨૨ સુધી છે. પત્રસંખ્યા ૧-૧૮૮.

J3 = જેસલમેરની આ પ્રતિ કાગળ ઉપર લખેલી છે. પોથી નં. ૭ ક્રમાંક ૭૬. આ પ્રતિ ૧૧૧૧ થી ૭૧૧૭૭ સુધી છે. અપૂર્ણ છે. પત્રસંખ્યા ૫૧-૧૨૨.

લઘુવૃત્તિની પ્રતિઓમાં મૂળ સૂત્રો વૃત્તિમાં છે જ. છતાં સૂત્રપાઠના વિશેષ નિર્ણય માટે મૂળ સૂત્રપાઠની જ નીચે જાણાવેલી તાડપત્રીય પ્રતિઓ પણ અમે ઉપયોગમાં લીધેલી છે.

ખં૧ = ખંભાતના શ્રી શાંતિનાથ તાડપત્રીય ભંડારની પ્રતિ નં. ૨૩૮. પત્રસંખ્યા ૧-૮૫.

ખં૨ = ખંભાતના શ્રી શાંતિનાથ તાડપત્રીય ભંડારની પ્રતિ નં. ૨૩૮. પત્રસંખ્યા ૧-૮૩.

પા = પાટણની સંઘભંડારની પ્રતિ. ડાભડો નં. ૧૧૦, પોથી નં. ૧૩૨. પત્રસંખ્યા ૧-૮૧.

પ્રા૦ = પ્રાચ્યવિદ્યાભવન (અમદાવાદ) ની પ્રતિ. પત્રસંખ્યા ૧-૪૦.

સૂત્રપાઠની સાથે આ જ પ્રતિઓમાં વ્યાકરણસંબંધી ન્યાયો, નામલિંગાનુશાસન, ધાતુપાઠ તથા ઉણાદિસૂત્રો પણ આપેલાં છે. અમે બીજા પરિશિષ્ટમાં જે ધાતુપાઠ આપ્યો છે તે આ ધાતુપાઠને આધારે આપેલો છે. હસ્તલિખિત આદર્શોમાં ધાતુઓને કોઈ અંક (નંબર) આપેલા જ નથી. અહીં અમે અંકો આપ્યા છે. જુદી જુદી સંસ્થાઓ તરફથી મુદ્રિત-પ્રકાશિત ધાતુપાઠમાં ભ્વાદિગણના ૧૦૫૮ ધાતુઓ ગણાવેલા છે. તેમાં તોડૂ તોડને આ ૨૪૬મો ધાતુ છે. પરંતુ અમારી તાડપત્રીય એકે ય પ્રતિમાં તોડૂ તોડને ધાતુ નથી. પરંતુ હેમધાતુપારાણમાં વૃત્તિમાં સંયુક્તઢાન્તોઢમિત્યેકે તુઢ્ઢિતિ એમ લખ્યું છે. એટલે એને ગણતરીમાં લઈને ૧૦૫૮ ધાતુઓ અમે ગણ્યા છે.

કેટલીક જગ્યાએ સૂત્ર તથા વૃત્તિના પાઠનો નિર્ણય કરવા માટે બૃહદ્વૃત્તિની તાડપત્ર ઉપર લખેલી કેટલીક પ્રતિઓનો પણ અમે આધાર લીધેલો છે. તેનો

પરિચય નીચે પ્રમાણે છે—

J = જ્ઞેસલમેરની પ્રતિ

K = ખંભાતની પ્રતિ K1 = ખંભાતની પ્રતિ નં. ૨૪૩, K2 = ખંભાતની પ્રતિ નં. ૨૪૪.

P = પાટણના સંઘવી પાડાના ભંડારની પ્રતિ.

બૃહદ્વૃત્તિની તાડપત્ર ઉપર લખેલી પ્રતિઓ પાણ સર્ગંગ ગ્રંથની નથી, પણ જુદા-જુદા અધ્યાયોની મળે છે.

બૃહદ્વૃત્તિની જ્યાં જ્યાં જરૂર પડી ત્યાં ત્યાં અમે જે તાડપત્રની પ્રતિઓનો ઉપયોગ કર્યો છે તે પ્રતિઓ નીચે પ્રમાણે છે.

ખંભાતના શ્રીશાંતિનાથ ભંડારની પ્રતિઓ. પ્રતિ નં. ૨૪૧. ૧૧૧૧ થી ૨૨૨૮૮ પત્રસંખ્યા ૧-૩૫૪ / પ્રતિ નં. ૨૪૩. ૨૨૩૧ થી ૩૨૨૫૬ સુધી. પત્રસંખ્યા ૧-૨૫૪ / પ્રતિ નં. ૨૪૪. ૧૧૧૧ થી ૩૨૨૫૬ પત્રસંખ્યા ૧-૩૦૦ / પ્રતિ નં. ૨૪૫. ૩૨૩૧ થી ૪૪૪૮૧ સુધી. પત્રસંખ્યા ૧-૨૦૮ / પ્રતિ નં. ૨૪૭. ૫૧૧૧ થી ૫૪૪૮૦ સુધી. પત્રસંખ્યા ૧-૧૮૮ / પ્રતિ નં. ૨૪૮. ૬૧૧૧ થી ૭૪૪૧૨૨ સુધી. પત્રસંખ્યા ૧-૩૩૦ / પ્રતિ નં. ૨૪૯. ૬૧૧૧ થી ૬૪૪૧૮૫ સુધી. પત્રસંખ્યા ૧-૧૮૭.

જ્ઞેસલમેરની પ્રતિઓ. પ્રતિ નં. ૨૮૩ ૭૧૧૧ થી ૭૪૪૧૨૨ સુધી. પત્રસંખ્યા ૧-૧૮૩. પ્રતિ નં ૨૮૪ ૭૪૪૧ થી ૫૧૧૬૨ સુધી. પત્રસંખ્યા ૧-૧૬૮. પ્રતિ નં ૨૮૫ ૬૧૧૧ થી ૭૪૪૧૧૧ સુધી. પત્રસંખ્યા ૧-૨૬૫. પ્રતિ નં. ૨૮૬(૧) ૨૨૩૧ થી ૨૨૩૧૦૫ સુધી. પત્રસંખ્યા ૧-૮૬. પ્રતિ નં. ૨૮૬(૨) ૩૨૩૧ થી ૩૨૨૫૬ સુધી. પત્રસંખ્યા ૨૦૪-૨૪૮.

પાટણ સંઘવી પાડાના ભંડારની પ્રતિ. પેટી નં. ૧૦૪(૧). ૫૧૧૧ થી ૫૪૪૮૦ સુધી. પત્રસંખ્યા ૧-૧૪૮.

એક સ્પષ્ટીકરણ

જે તાડપત્રીય પ્રતિઓના આધારે લઘુવૃત્તિનું સંશોધન-સંપાદન કરવામાં આવ્યું છે લગભગ તે બધામાં કોઈક વાચકોએ લખેલાં ટિપ્પણો અનેક અનેક સ્થળે છે. આ ટિપ્પણો અનેક રીતે ઉપયોગી છે. કોઈક પાઠશુદ્ધિ માટે-પાઠનિર્ણય માટે ઉપયોગી છે તો કોઈક તે તે પ્રયોગોની સાધનિકા માટે પણ ઉપયોગી છે. જેમકે ઓત ઔ [૧૧૪૭૪] સૂત્રમાં ઓત ઇતિ કિમ્ ? ચિત્રગૂ આ ઉદાહરણ હસ્તલિખિતમાં છે. મુદ્રિત પુસ્તકોમાં ચિત્રગુ: પાઠ છે. આ સ્થળે પાઠનિર્ણય કરવાની અમને મુઝવાણ હતી, પરંતુ પાઠ તાડપત્રીય પ્રતિમાં ટિપ્પણમાં સ્પષ્ટ વિગ્રહ લખ્યો

છે કે ચિત્રા ગૌર્યોસ્તૌ ચિત્રગૂ । ગોશ્વાન્તે હ્રસ્વોઽન્શિસમાસેયોબુઘ્રીહૌ [૨૧૪૧૬], પરતઃ સ્ત્રી પુંવત્ સ્વ્યેકાર્થેઽનૂઙ્ [૩૧૨૪૯], ઇદૂતોઽસ્ત્રેરીદૂત્ [૧૧૪૨૧]ચિત્રગૂ । આ જોતાં નક્કી થઈ ગયું કે અહીં ગ્રંથકારને ચિત્રગૂ પાઠ જ અભિપ્રેત છે. અને તે સાચો છે. આ રીતે ઉગાદયઃ [૫૨૧૧૩] સૂત્રની વૃત્તિમાં હસ્તલિખિતમાં ઈંઙ્ઃ ઉદાહરણ છે. પરંતુ મુદ્રિત આવૃત્તિઓમાં સર્વત્ર પ્રાયઃ ઈંઙ્ઃ પાઠ છે. સાચો પાઠ કયો એની અમને મુંઝવાણ હતી, પરંતુ પાટણના સંઘવીપાડાના ભંડારની આ.ભ.શ્રી હેમચંદ્રસૂરિસમકાલીન P૩પ્રતિમાં ઈંઙ્ઙિ, મ્લેચ્છીહેર્હેસ્વશ્ચ વા [ઉગાદિ ૩] આ ટિપ્પણ જોયું એટલે નિર્ણય થઈ ગયો કે ઈંઙ્ઙિ પાઠ જ સાચો છે. આવાં આવાં અનેક અનેક ટિપ્પણો તાડપત્રીય પ્રતિઓમાં છે. જે એ બધાને છાપવામાં આવે તો આ ગ્રંથનું દળ અતિ અતિ અતિ વધી જાય એટલે અમે તે ટિપ્પણો અહીં મુદ્રિત કર્યા નથી. જે આ ટિપ્પણો છપાય તો અનેક અવચૂરિઓનું કામ આપે તેવાં છે. ભાણનાર તથા ભણાવનાર બંનેને અત્યંત ઉપયોગી થાય તેવાં આ ટિપ્પણો છે.

આ ગ્રંથમાં કેટલાંક ઉપયોગી પરિશિષ્ટો પણ આપેલાં છે. તેમાં ચોથા પરિશિષ્ટમાં સૌત્રાદિ ધાતુઓનો સંગ્રહ, વિક્રમસંવત્ ૧૫૧૫માં અમદાવાદમાં હેમહંસગણીએ ન્યાયસંગ્રહ ઉપર રચેલી ન્યાયાર્થમંજૂષા નામની બૃહદ્વૃત્તિમાંથી અમે આપેલો છે. આ ન્યાયાર્થમંજૂષા યશોવિજયજ્ઞૈનગ્રંથમાલા (કાશી) તરફથી વિક્રમસંવત્ ૧૯૬૭માં પ્રકાશિત થયેલી છે.

શ્રુતજ્ઞાનઅમીધારા (બેડા-રાજસ્થાન)થી વિક્રમસંવત્ ૨૦૧૦માં પ્રકાશિત થયેલા, મહોપાધ્યાયશ્રીવિનયવિજયજ્ઞ મહારાજે રચેલા હેમપ્રકાશના ઉત્તરાર્ધમાં આપેલાં પરિશિષ્ટમાંથી અનુબન્ધફલ તથા અન્તર્ગળફલના પ્રાચીન સંસ્કૃત શ્લોકો અમે આપેલાં છે.

કોમ્પ્યુટરથી છપાતા ગ્રંથોમાં, એની મર્યાદા આવે એટલે કોમ્પ્યુટર તે તે પંક્તિ પુરી કરી દે, તે પછી અલ્પવિરામ કે કોઈ પ્રશ્ન ચિહ્ન બાકી રહ્યું હોય તો તે બીજી પંક્તિમાં લખે. એટલે , । ? ! આવાં બધાં ચિહ્નો તે તે પાઠ પછી તરત તે જ પંક્તિના બદલે બીજી પંક્તિના પ્રારંભમાં ઘણીવાર કોમ્પ્યુટર મૂકી દે છે. આ વાત વાચકોએ સમજી જ લેવી.

ગ્રંથમાં જે પાઠ કંઈક સુધારવા જેવો લાગ્યો છે ત્યાં તે સુધારેલો પાઠ ( ) આવા કોષ્ટકમાં આપેલો છે. અમને કોઈક સ્થળે સરજતા માટે કે સ્પષ્ટતા માટે કોઈક પાઠ ઉમેરવા જેવો લાગ્યો છે તે [ ] આવા કોષ્ટકમાં આપ્યો છે.

મૂળ તાડપત્રીય કોઈ પણ પ્રતિઓમાં ન હોવા છતાં, પાછળથી

અભ્યાસીઓએ સ્પષ્ટતા માટે કેટલાક પાઠો તાડપત્રીય પ્રતિમાં માર્જિન આદિમાં ઉમેરેલા છે. આવા કેટલાક પાઠો પણ અમે [ ] આવા કોષ્ટકમાં છાપેલા છે અને તે પાઠો કઈ તાડપત્રીય પ્રતિમાં ઉમેરેલા છે. તે પણ અમે ટિપ્પણમાં જણાવ્યું છે.

અમે ખૂબ જ ખૂબ કાળજી રાખીને પ્રુફવાંચન કર્યું છે. છતાં પણ તે તે પાઠને સુધારવા જતાં કોમ્પ્યુટરનાં ટાઈપોમાં આગળ-પાછળ હાથ અડી જાય આદિ કારણે કોમ્પ્યુટરમાં નવા અશુદ્ધ પાઠો આવી જાય છે, એટલે તેથી તથા દૃષ્ટિચૂક કે પ્રમાદથી પણ કોઈ પણ પાઠ અશુદ્ધ રહી ગયો હોય તો વાચકો એનું પ્રમાર્જન કરીને શુદ્ધ પાઠ અમને જરૂર જણાવે. અમે આભાર માનીશું અને સુધારવા પ્રયત્ન કરીશું.

ધન્યવાદ

તાડપત્ર તથા કાગળ ઉપર લખેલી જેસલમેર, ખંભાત તથા પાટણની પ્રતિઓ જે જે ભંડારની છે તેના કાર્યવાહકોએ આ પ્રતિઓની માર્ફકોફિલ્મ, અથવા ઝેરોક્ષ કોપી અમને લેવા દીધી છે તે માટે તેમનો ઘણો જ આભાર માનવામાં આવે છે. તેમના સૌજન્યથી જ આ કાર્ય શક્ય બન્યું છે. જેસલમેરની તાડપત્રીય પ્રતિઓની માર્ફકોફિલ્મ લેવામાં, સેવામંદિર, રાવટી, જોધપુરના સંચાલક મહાત્માગી જોહરીમલજી પારેખે તથા ખંભાતની તાડપત્રીય પ્રતિઓની માર્ફકોફિલ્મ લેવામાં આદરિયાણાના જિતેન્દ્રભાઈ માણીલાલ સંઘવીએ ઘણો ઘણો પરિશ્રમ લીધો છે. પં. દક્ષવિજયજી મ. સંપાદિત લઘુવૃત્તિનો તથા તેનાં કેટલાંક પરિશિષ્ટોનો પણ આમાં અમે યથાયોગ ઉપયોગ કરેલો છે. મુનિરાજશ્રી મુનિચંદ્રવિજયજી સંપાદિત હેમધાતુપરાયણ તથા તેનાં કેટલાંક પરિશિષ્ટોનો પણ આમાં યથાયોગ ઉપયોગ કરેલો છે.

મારા વિનીત શિષ્ય મુનિશ્રી ધર્મચંદ્રવિજયજી તથા તેમના શિષ્ય મુનિશ્રી પુંડરીકરત્નવિજયજીએ આ કાર્યમાં વિવિધ રીતે ઘણી સહાય કરી છે.

મારાં સંસારી માતાશ્રી સાધ્વીજીશ્રી મનોહરશ્રીજી મહારાજના શિષ્યા સાધ્વીજીશ્રી સૂર્યપ્રભાશ્રીજીનાં શિષ્યા સાધ્વીજીશ્રી જિનેન્દ્રપ્રભાશ્રીજીએ આટલી બધી પ્રતિઓના પાઠભેદો જોવાનું અને નોંધવાનું તેમ જ અનેક અનેક પ્રુફો વાંચવાનું અત્યંત જટિલ કાર્ય ઘણા અલ્પ સમયમાં ઘણો ઘણો પરિશ્રમ લઈને પૂર્ણ સિદ્ધ કર્યું છે. તેમના પરિવારે પણ આમાં ઘણો સહકાર આપ્યો છે.

મારાં અનંત ઉપકારી વયોવૃદ્ધ સંસારી માતૃશ્રી પૂજ્ય સાધ્વીજીશ્રી મનોહરશ્રીજી મહારાજ કે જેઓ સ્વ. પૂ. સાધ્વીજીશ્રી લાભશ્રીજી મહારાજ

(સરકારી ઉપાશ્રયવાળા)નાં શિષ્યા તથા બહેન છે તેમના સતત આશીર્વાદ એ મારું અંતરંગ બળ છે.

મારા વયોવૃદ્ધ અત્યંત વિનીત પ્રથમ શિષ્ય દેવતુલ્ય સ્વ. મુનિરાજશ્રી દેવભદ્રવિજયજી કે જેમનો લોલાડા (શંખેશ્વરજી તીર્થ પાસે) ગામમાં વિક્રમ સંવત્ ૨૦૪૦માં કાર્તિક સુદિ બીજે, રવિવારે (તા. ૬-૧૧-૮૩) સાંજે છ વાગે સ્વર્ગવાસ થયો હતો તેમનું પાણ આ પ્રસંગે ખૂબજ સદ્ભાવથી સ્મરણ કરું છું.

પં.શીલચંદ્રવિજયજી મહારાજે સૂચવેલા સુધારા પાણ અમને ઘણા ઉપયોગી થયા છે.

પાટણમાં ભોગીલાલ લહેરચંદ સંસ્કૃતિ સંસ્થાન તરફથી ચાલતી પાઠશાળાના અધ્યાપક પં.ચંદ્રકાન્તભાઈ સરૂપચંદ સંઘવીએ તેમના અધ્યાપનના દીર્ઘકાલીન અનુભવને આધારે પં. દક્ષવિજયજી મ. સંપાદિત લઘુવૃત્તિમાં જે સુધારા કરેલા તે તેમણે અમારા ઉપર મોકલી આપ્યા હતા. આ મૂલ્યવાન સુધારાઓ અમને ઘણા ઉપયોગી થયા છે.

પાટણના શ્રીહેમચંદ્રાચાર્ય જેને જ્ઞાનમંદિરના વ્યવસ્થાપક વ્રજલાલ ત્રિકમલાલ શાહ (વી.ટી.શાહ)ના સુપુત્ર મયૂરભાઈએ આ ગ્રંથને કોમ્પ્યુટરથી વ્યવસ્થિત તૈયાર કરવા માટે ઘણો પરિશ્રમ લીધો છે. અલ્પસમયમાં પાટણ-ઝીંજુવાડા-અમદાવાદ વચ્ચે એમણે ઘણી દોડા-દોડી કરી છે.

ઝીંજુવાડાના વતની તથા ગોકુલ આઈસ્ક્રીમવાળા તરીકે સમગ્ર ભારતમાં સુપ્રસિદ્ધ સ્વ. બાબુલાલ કુબેરદાસ ગાંધીના સુપુત્રો શ્રીનવીનભાઈ, ધર્મેન્દ્રભાઈ તથા ભૂપેન્દ્રભાઈએ આના પ્રકાશનનો સંપૂર્ણ ખર્ચ આપ્યો છે.

આ ગ્રંથના મુદ્રણ આદિમાં નવનીત પબ્લિકેશન્સ વાળા શ્રી નવીનભાઈ એન.શાહ તથા સંજયભાઈ નટવરલાલ વોરા (મહુડીવાળા) એ તથા માંડલના વતની શ્રી અશોકભાઈ ભાઈચંદભાઈ સંઘવીએ ઘણો જ ઘણો સહકાર આપ્યો છે તે માટે તેઓને ખૂબ ખૂબ ધન્યવાદ ઘટે છે.

આ પુણ્યકાર્યમાં દેવ-ગુરૂ કૃપાએ આમ વિવિધ રીતે સહાયક સર્વને મારા હજારો હાર્દિક ધન્યવાદ અને અભિનંદન છે.

મારાં સંસારી માતૃશ્રીની જન્મશતાબ્દીના પ્રારંભ ઉપર પ્રગટ થતી આ માતા સાધ્વીજી શ્રી મનોહરશ્રીજી જન્મશતાબ્દી જૈનગ્રંથમાલાના સંચાલનની બધી જ જવાબદારી પાટણના શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય જેને જ્ઞાનમંદિરના કાર્યવાહકોએ સહર્ષ સ્વીકારી છે તે માટે તેમને પાણ ધન્યવાદ ઘટે છે.

પરમકૃપાળુ દેવાધિદેવશ્રી શંખેશ્વરપાર્શ્વનાથ ભગવાન તથા પરમોપકારી

પિતાશ્રી સદ્ગુરુદેવ પૂજ્યપાદ પ્રાતઃસ્મરણીય મુનિરાજશ્રી ભુવનવિજયજી મહારાજના ચરણકમળમાં અનંતશઃ પ્રણિપાત કરીને, જે પરમાત્માની પરમકૃપાથી અને જેમની છત્રછાયામાં રહીને આ ભગીરથ કાર્ય અલ્પ સમયમાં પૂર્ણ થઈ શક્યું છે તે ઝીંઝુવાડામંડન શ્રીશાંતિનાથ ભગવાનના કરકમળની આ ગ્રંથ રૂપી પુણ્ય દ્વારા પૂજા કરીને આજે અત્યંત આનંદ અને ધન્યતા અનુભવું છું.

વિક્રમ સંવત્ ૨૦૫૦,
માગશરસુદિ ૮,
તા. ૨૧-૧૨-૯૩
ઝીંઝુવાડા
(વાયા-વિરમગામ)
Pin-382 755.

પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવશ્રીમદ્વિજયસિદ્ધિસૂરીશ્વરપદ્માલંકાર-
પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવશ્રીમદ્વિજયભેદ્યસૂરીશ્વર શિષ્યરત્ન-
પૂજ્યપાદ ગુરુદેવ મુનિરાજશ્રી ભુવનવિજયાન્તેવાસી
મુનિ જંબૂવિજય.

श्रीसिद्धाचलमण्डन-ऋषभदेवस्वामिने नमः ।

श्रीशान्तिनाथाय नमः ।

श्रीशङ्खेश्वरपार्श्वनाथाय नमः ।

श्रीमहावीरस्वामिने नमः ।

श्रीगौतमस्वामिने नमः ।

पूज्यपादाचार्यमहाराजश्रीमद्विजयसिद्धिसूरीश्वरजीपादपद्मेभ्यो नमः ।

पूज्यपादाचार्यमहाराजश्रीमद्विजयमेघसूरीश्वरजीपादपद्मेभ्यो नमः ।

पूज्यपादसद्गुरुदेवमुनिराजश्रीभुवनविजयजीपादपद्मेभ्यो नमः ।

आमुखम् ।

अनन्तोपकारिणः परमकृपालोः परमात्मनः पूज्यपादानां परमोपकारिणां सद्गुरुदेवानां पितृचरणानां मुनिराजश्री १००८ भुवनविजयजीतातपादानां च कृपया साहाय्येन च तालपत्रोपरिलिखितविविधादर्शानुसारेण संशोध्य सम्पाद्य च स्वोपज्ञालघुवृत्तिविभूषितं श्रीसिद्धहेमचन्द्रशब्दानुशासनं विदुषामध्येतृणां तद्भक्तानां च पुरत उपन्यस्यन्तो वयमद्यामन्दमानन्दमनुभवामः ।

विरचयितारः

परमार्हतकुमारपालभूपालप्रतिबोधकाः कलिकालसर्वज्ञा विश्वविख्याता आचार्यभगवन्तः श्रीहेमचन्द्रसूरीश्वरा अस्य विरचयितारः । गुर्जरदेशाधिपतेः सिद्धराज-जयसिंहदेवस्य प्रार्थनया ११९४ तमविक्रमसंवत्सरस्य प्रान्ते ११९५ तमविक्रमसंवत्सरस्य प्रारम्भे वा सर्वाङ्गसम्पूर्णमिदं शब्दानुशासनं विरचितमिति ऐतिह्यविद् आमनन्ति ।

आचार्यभगवतां श्रीहेमचन्द्रसूरीश्वराणां संक्षिप्तं जीवनवृत्तम् ।

११४५ तमे वैक्रमे वर्षे कार्तिक्यां पूर्णिमायां धंधुकानगरे जन्म । पितुर्नाम चाचिगइति, मातुर्नाम पाहिनीइति, चांगदेवइति पुत्रस्य नाम । परमविदुषामाचार्य-भगवतां देवचन्द्रसूरीश्वराणां समीपे केषांचिद् मतेन वैक्रमे ११५० तमे वर्षे, अपरेषां मतेन ११५४ तमे वर्षे माघशुक्लचतुर्दश्यां शनिवासरे स्तम्भतीर्थे (खंभातनगरे) प्रव्रज्या । ११६६ तमे वर्षे नागपुरे सूरिपदे प्रतिष्ठा, पाहिन्याश्च प्रव्रज्या । प्रव्रज्यासमये

सोमचन्द्र इति नाम गुरुभिः प्रदत्तम्, सूरिपदप्रदानसमये तु हेमचन्द्र इति नाम गुरुभिः प्रदत्तम् । १२२९ तमे वर्षे पत्तने स्वर्गवासः । विस्तरेण तु जीवनवृत्तं ग्रन्थान्तरेभ्योऽवसेयम् ।

संस्कृत-प्राकृतशब्दानामनुशासनमष्टाध्यायीरूपेण विरचितेऽस्मिन् व्याकरणे अति अति-अति सुष्ठुरूपेण विद्यते । अत्र अष्टावध्यायाः, प्रत्यध्यायं चत्वारः पादाः, प्रतिपादं च कतिपयानि सूत्राणि । तत्र कस्मिन्नध्याये कस्मिंश्च पादे कियन्ति सूत्राणीत्येतद् निम्नलिखितकोष्ठकाज्ज्ञातव्यम् —

	पादः १	पादः २	पादः ३	पादः ४	संपूर्णसंख्या
प्रथमोऽध्यायः	४२	४१	६५	९३	२४१
द्वितीयोऽध्यायः	११८	१२४	१०५	११३	४६०
तृतीयोऽध्यायः	१६३	१५६	१०८	९४	५२१
चतुर्थोऽध्यायः	१२१	१२३	११५	१२२	४८१
पञ्चमोऽध्यायः	१७४	९३	१४१	९०	४९८
षष्ठोऽध्यायः	१४३	१४५	२१९	१८५	६९२
सप्तमोऽध्यायः	१९७	१७२	१८२	१२२	६७३
अष्टमोऽध्यायः	२७१	२१८	१८२	४४८	१११९

अत्र सप्तस्वध्यायेषु संस्कृतव्याकरणं वर्तते, अष्टमे तु प्राकृत-शौरसेनी-मागधी-पैशाची-चूलिकापैशाची-अपभ्रंशभाषाणां व्याकरणं वर्तते । सामान्यतः प्राकृतव्याकरणत्वेनाष्टमाध्यायस्य प्रसिद्धिः । सर्वसंख्याया ४६८५ सूत्राणि । तत्र ३५६६ संस्कृतव्याकरणसूत्राणि, १११९ प्राकृतव्याकरणसूत्राणि ।

अत्रायं प्रकरणविभागः

१. संज्ञाप्रकरणम्	अध्याय १	पाद १
२. स्वरसन्धिप्रकरणम्	अध्याय १	पाद २
३. व्यंजनसन्धिप्रकरणम्	अध्याय १	पाद ३
४. नामप्रकरणम्	अध्याय १	पाद ४
	अध्याय २	पाद १
५. कारकप्रकरणम्	अध्याय २	पाद २
६. षत्वणत्वप्रकरणम्	अध्याय २	पाद ३
७. स्त्रीप्रत्ययप्रकरणम्	अध्याय २	पाद ४
८. समासप्रकरणम्	अध्याय ३	पाद १-२
९. आख्यातप्रकरणम्	अध्याय ३	पाद ३-४
	अध्याय ४	पाद १-४
१०. कृदन्तप्रकरणम्	अध्याय ५	पाद १-४
११. तद्धितप्रकरणम्	अध्याय ६	पाद १-४
	अध्याय ७	पाद १-४
१२. प्राकृतव्याकरणम्	अध्याय ८	पाद १-४

सकलेऽपि व्याकरणे आचार्यपादैः स्वयमेव विस्तृता वृत्तिर्विरचिता, सेयं वृत्तिः स्वविरचितवृत्त्यन्तरापेक्षया महत्त्वाद् बृहद्वृत्तिरिति प्रसिद्धा । सप्तसु अध्यायेषु स्वोपज्ञवृत्तित्वेन प्रसिद्धा अपरास्तिस्रो लघ्व्यो वृत्तय उपलभ्यन्ते । एका लघुवृत्तित्वेन अत्यन्तं प्रसिद्धा या अस्मिन् ग्रन्थे प्रकाश्यते । अपरा मध्यमवृत्तित्वेन सम्प्रति कतिपयैर्व्यवहियते, इयं च लघुवृत्तित्वेन प्रसिद्धाया वृत्तेः किञ्चिद् बृहत्तरा । अन्या तु रहस्यवृत्तित्वेन प्रसिद्धा, इयं तु अतिसंक्षिप्ता ।

सम्प्रति अस्मिन् ग्रन्थे प्रकाश्यमाना इयं लघुवृत्तिः अनेकैर्मुद्रयित्वा पूर्वं प्रकाशिता । सम्प्रति तेषां संस्करणानां दुर्लभत्वात् तालपत्रोपरि लिखितान् सम्प्रति उपलभ्यमानान् प्रायः सर्वानप्यादर्शनिकत्रीकृत्य तानवलम्ब्य संशोधनादिकं विधाय पाठान्तरादिनिर्देशपूर्वकं स्वोपज्ञलघुवृत्तिविभूषितं श्रीसिद्धहेमचन्द्रशब्दानुशासनं

विविधैः परिशिष्टैरलंकृत्य प्रकाश्यते ।

आदर्शरूपेणावलम्बितानां प्रतीनां परिचयः

[13 विहार्यं सर्वा अपि प्रतयः तालपत्रोपरि लिखिता इत्यवधेयम्]

खं१ = खंभातनगरे श्रीशान्तिनाथतालपत्रीयग्रन्थभाण्डागारे विद्यमाना प्रतिः,
ग्रन्थाङ्कः २५०, १।१।१। तः ३।२।१५६ पर्यन्तम्, पत्रसंख्या १-२१२।

खं२ = खंभातनगरस्थैव प्रतिः, ग्रन्थाङ्कः २५१, १।१।१। तः ३।२।१५६ पर्यन्तम्,
पत्रसंख्या १-१४२ ।

खं३ = खंभातनगरस्थैव प्रतिः, ग्रन्थाङ्कः २५२, १।१।१। तः २।३।७९ पर्यन्तम्,
पत्रसंख्या १-८९ ।

पा१ = पाटणमध्ये श्रीहेमचन्द्राचार्यजैनज्ञानमन्दिरे विद्यमाना संघभंडारसत्का
प्रतिः, डाभडो नं. १०५, पोथी नं. १२७, १।१।१। तः ५।४।९०
पर्यन्तम्, पत्रसंख्या १-१०४ ।

पा२ = पाटणमध्ये श्रीहेमचन्द्राचार्यजैनज्ञानमन्दिरे विद्यमाना संघभंडारसत्का
प्रतिः, डाभडो नं. १४३, पोथी नं. १८०, १।१।१। तः ७।४।११०
पर्यन्तम्, पत्रसंख्या १-२९५ ।

पा३ = पाटणमध्ये श्रीहेमचन्द्राचार्यजैनज्ञानमन्दिरे विद्यमाना संघवीपाडाभंडार-
सत्का प्रतिः, पेटी नं. ७९(२), १।१।१। तः ३।२।१५६ पर्यन्तम्,
पत्रसंख्या १-१३७ ।

पा३ = पाटणमध्ये श्रीहेमचन्द्राचार्यजैनज्ञानमन्दिरे विद्यमाना संघवीपाडाभंडार-
सत्का प्रतिः, पेटी नं. ७०(४), ३।३।१ तः ५।४।९० पर्यन्तम्, पत्रसंख्या
२-१४५ ।

पा४ = पाटणमध्ये श्रीहेमचन्द्राचार्यजैनज्ञानमन्दिरे विद्यमाना संघवीपाडाभंडार-
सत्का प्रतिः, पेटी नं. ८२(२), ३।३।१ तः ५।४।९० पर्यन्तम्, पत्रसंख्या
१-१४० ।

पा५ = पाटणमध्ये श्रीहेमचन्द्राचार्यजैनज्ञानमन्दिरे विद्यमाना संघवीपाडाभंडार-
सत्का प्रतिः, पेटी नं. २०६(१), ३।३।१ तः ५।४।९० पर्यन्तम्,
पत्रसंख्या १-२०४ ।

- P1 = पाटणमध्ये खेतखसीपाडामध्ये विद्यमाना प्रतिः, पेटी नं. ५४(२) ३।३।१ तः ५।४।८९ पर्यन्तम्, पत्रसंख्या १-२३१ ।
- P2 = पाटणमध्ये संघवीपाडाभंडारसत्का प्रतिः, पेटी नं. १८०(१) ३।३।१ तः ५।४।८९ पर्यन्तम्, पत्रसंख्या १-२३० ।
- P3 = पाटणमध्ये संघवीपाडाभंडारसत्का प्रतिः, पेटी नं. १३७(२) ३।३।१ तः ५।४।९० पर्यन्तम्, पत्रसंख्या २-२०१ । प्रतिरियं १२२१ तमे वैक्रमे संवत्सरे लिखिता।
- P3 = पाटणमध्ये संघवीपाडाभंडारसत्का प्रतिः, पेटी नं. १५६(२) ६।१।१ तः ७।४।१२२ पर्यन्तम्, पत्रसंख्या १-११९ ।
- J1 = जेसलमेरमध्ये जिनभद्रसूरिसंस्थापिततालपत्रीयग्रन्थभाण्डागारे विद्यमाना प्रतिः, क्रमाङ्कः २९७, ५।१।१ तः ५।४।९० पर्यन्तम्, पत्रसंख्या १-९१ । प्रतिरियं १२०६ तमे वैक्रमे संवत्सरे लिखिता ।
- J2 = जेसलमेरमध्ये जिनभद्रसूरिसंस्थापिततालपत्रीयग्रन्थभाण्डागारे विद्यमाना प्रतिः, क्रमाङ्कः २९८, ३।३।१ तः ५।४।९० पर्यन्तम्, पत्रसंख्या १-१२३।
- J1 = जेसलमेरमध्ये जिनभद्रसूरिसंस्थापिततालपत्रीयग्रन्थभाण्डागारे विद्यमाना प्रतिः, क्रमाङ्कः २९९, ६।१।१ तः ७।४।१०७ पर्यन्तम्, ७।१।७७ तः ७।२।१६७ सूत्रात्मकानि पत्राणि न सन्ति । पत्रसंख्या १-१७१ ।
- J2 = जेसलमेरमध्ये जिनभद्रसूरिसंस्थापिततालपत्रीयग्रन्थभाण्डागारे विद्यमाना प्रतिः, क्रमाङ्कः ३००, ६।१।१ तः ७।४।१२२ पर्यन्तम्, पत्रसंख्या १-१९८।
- J3 = जेसलमेरमध्ये-विद्यमाना कागदपत्रोपरि लिखिता प्रतिः, पोथी नं. ७, क्रमाङ्कः ७६, १।१।१ तः ७।१।७७ पर्यन्तम्, अपूर्णा प्रतिः, पत्रसंख्या ५१-१२२।
- J3 विहाय उपरि निर्दिष्टाः सर्वेऽपि आदर्शाः तालपत्रोपरि लिखिताः।
- लघुवृत्तेरादर्शेषु सूत्रपाठो विद्यत एव । तथापि विशेषतः कचित् सूत्रपाठ-निर्णयार्थं केवलसूत्रपाठवन्तो निम्नलिखिता आदर्शा अपि अस्माभिरत्र उपयुक्ताः—
- खं१ = खंभातनगरे शान्तिनाथतालपत्रीयजैनग्रन्थभाण्डागारे विद्यमाना प्रतिः,

नं. २३८, पत्रसंख्या १-८५ ।

खं२ = खंभातनगरे शान्तिनाथतालपत्रीयजैनग्रन्थभाण्डागारे विद्यमाना प्रतिः,
नं. २३९, पत्रसंख्या १-८३ ।

पा० = पाटणनगरे शान्तिनाथतालपत्रीयजैनग्रन्थभाण्डागारे विद्यमाना संघभंडार
सत्का प्रतिः, डाभडो नं. ११०, पोथी नं. १३२, पत्रसंख्या १-९१
।

प्रा० = अहमदाबादनगरे प्राच्यविद्याभवने विद्यमाना प्रतिः, पत्रसंख्या १-४०
।

तालपत्रोपरि लिखितेषु एतेषु चतुर्ष्वपि आदर्शेषु केवलः सूत्रपाठः,
व्याकरणसम्बन्धिनो न्यायाः, नामलिङ्गानुशासनम्, धातुपाठः, उणादिसूत्रपाठः
इत्येतद् वर्तते । द्वितीये परिशिष्टे धातुपाठः एतानादर्शानवलम्ब्य अस्माभिरुपन्यस्तः
।

कतिपयेषु स्थानेषु सूत्रस्य वृत्तेश्च पाठनिर्णयार्थं बृहद्वृत्तेरपि तालपत्रोपरि
लिखिता आदर्शा अस्माभिरुपयुक्ताः, तथाहि —

J = जेसलमेरस्थिता प्रतिः

K = खंभातनगरे विद्यमाना प्रतिः, तत्र K1 प्रतिः क्रमाङ्कः २४३, K2 प्रतिः क्रमाङ्कः
२४४ ।

P = पाटणनगरे विद्यमाना प्रतिः ।

ये केचन पाठा मूलादर्शेषु नासन् किन्तु पश्चात् केनचित् पत्रस्य उपरितने
भागे अधस्तने भागे पार्श्वयोर्वा संशोध्य संस्कृत्य वा निर्दिष्टास्ते पाठाः टिप्पणेषु
P1सं० इत्यादिरूपेण सं० इति संकेतेन सह नाभिरत्र निर्दिष्टाः, ये तु मूला-
दर्शस्थाः पाठास्ते P1मू० इत्येवं मू० इति संकेतेन सह निर्दिष्टाः ।

अस्य संशोधने पाणिनीय-चान्द्र-जैनेन्द्र-शाकटायन-
मलयगिरिशब्दानुशासनादिव्याकरणान्यपि यथायोगमुपयुक्तानि ।

महता प्रयत्नेन विहितेऽपि संशोधने याः काश्चन अशुद्धयः अस्माकं
मतिदोषाद् दृष्टिदोषाद्वा दृष्टिगोचरा भवेयुः ताः स्वयमेव पठितृभिः प्रमार्जनीया
अस्मभ्यमपि च निवेद्याः । वयं तेषामुपकारं मंस्यामहे ।

अस्य ग्रन्थस्य संशोधने सम्पादने च यतो यतः किमपि साहायकं लब्धं तेभ्यः सर्वेभ्यो भूयो भूयो धन्यवादान् वितरामि, विशेषतस्तु इमानत्र वयं संस्मरामः।

अत्र नव परिशिष्टानि संयोजितानि । तेषु द्वि-त्राणि परिशिष्टानि पन्यासश्रीदक्षविजयगणिसंपादितात् स्वोपज्ञलघुवृत्तिविभूषितात् श्री सिद्धहेमचन्द्र-शब्दानुशासनादत्र संगृहीतानि ।

परमोपकारिणी परमपूज्या वयोवृद्धा मम माता साध्वीश्रीमनोहरश्री-रिहलोक-परलोककल्याणकारिभिराशीर्वचनैर्निरन्तरं महत् साहायकं सर्वैः प्रकारैर्विधत्ते ।

मम दिवंगतोऽन्तेवासी वयोवृद्धो देवतुल्यो मुनिदेवभद्रविजयः सदा मे मानसिकं बलं पुष्पाति ।

ममातिविनीतोऽन्तेवासी मुनिधर्मचन्द्रविजयः तच्छिष्यश्च मुनिपुण्डरीक-रत्नविजयः मुद्रितप्रारम्भिकपत्रसमूह(प्रुफ)पठन- परिशिष्टविधानादिषु अनेक-विधेषु कार्येषु महद् महत् साहायकमनुष्ठितवन्तौ ।

मम मातुः साध्वीश्री मनोहरश्रियः शिष्यायाः साध्वीश्री सूर्यप्रभाश्रियः शिष्यया साध्वीश्री जिनेन्द्रप्रभाश्रिया पाठभेदसंग्रहादिकं प्रभूतं प्रभूतं कार्यं महता महता परिश्रमेण विहितम् ।

पाटणनिवासिनः त्रिक्रमलालात्मजश्रेष्ठिश्रीब्रजलालमहोदयस्य सुपुत्रः मयूरः कोम्प्युटरद्वारा सर्वमिदं महता परिश्रमेण मुद्रितवान् ।

श्रीशुवाडावास्तव्य-‘बाबुलाल-कुबेरदास-गांधी’ सुपुत्रैरस्य सर्वोऽपि मुद्रणादिव्ययो विहितः ।

मम मातुः पुण्यनाम्ना संकलितायां माता साध्वीजी श्रीमनोहरश्रीजी-जन्मशताब्दीजैनग्रन्थमालायां प्रथमपुष्परूपेण ग्रन्थोऽयं प्रकाश्यत इति मे महाना-नन्दः ।

परमकृपालूनां परमेश्वराणां देवाधिदेवश्री शङ्खेश्वरपार्श्वनाथप्रभूणां परमोप-कारिणां पूज्यपादानां पितृचरणानां सद्गुरुदेवानां मुनिराजश्री भुवनविजयजीमहा-राजानां चरणेषु अनन्तशः प्रणिपातं विधाय येषां परमात्मनां कृपया साहाय्याच्च कार्यमिदं सिद्धं तेषां परमकृपालूनां श्रीशुवाडानगरे जिनप्रासादे मूलनायकरूपेण

विराजमानानां श्री शान्तिनाथभगवतां करकमलमेतद्वन्धात्मकेन पुष्पेण पूजयित्वा
अद्य परममानन्दमनुभवामि ।

इत्यावेदयति -

विक्रमसंवत्

२०५०

पौषशुक्लद्वितीया

गुरुवासरः

ता. १३-१-९४

झींझुवाडा

(गुजरातराज्यम्)

Pin 382755

पूज्यपादाचार्यदेवश्रीमद्विजयसिद्धिसूरीश्वरपट्टालंकार-

पूज्यपादाचार्यदेवश्रीमद्विजयमेघसूरीश्वरशिष्य-

पूज्यपादगुरुदेवमुनिराजश्रीभुवनविजयान्तेवासी

मुनि जम्बूविजयः

अत्रेदमादावश्यमवधेयम्—

आचार्यभगवतां श्री हेमचन्द्रसूरीणां स्वर्गवासो वैक्रमे १२२९ वर्षे समजनि । तेषां विद्यमानतायां तालपत्रोपरि लिखितास्त्रयः श्रीसिद्धहेमचन्द्रशब्दानुशासनस्य आदर्शाः समुपलभ्यन्ते । तत्र विक्रमसंवत् १२०६ मध्ये तालपत्रोपरि लिखिते जेसलमेरस्थे २९७ ग्रन्थाङ्कयुते J1 आदर्शे ५।१।१ तः ५।४।९० पर्यन्तं सूत्राणि लघुवृत्तिसहितानि सन्ति । विक्रमसंवत् १२२१ मध्ये तालपत्रोपरि लिखिते पाटणनगरस्थे संघवीपाडाभंडारसत्के १३७(२) ग्रन्थाङ्कयुते P3 आदर्शे ३।३।१ तः ५।४।९० पर्यन्तं सूत्राणि लघुवृत्तिसहितानि सन्ति । विक्रमसंवत् १२१८ मध्ये तालपत्रोपरि लिखिते जेसलमेरस्थे ३०१ ग्रन्थाङ्कयुते आदर्शे सर्वेऽपि सप्त अध्यायाः स्वोपज्ञरहस्यवृत्तिसहिताः सन्ति । श्रीसिद्धहेमचन्द्रशब्दानुशासने सप्तसु अध्यायेषु ३५६६ सूत्राणि सन्ति, तेषु प्रायः १६७० सूत्राणि एव अस्यां रहस्यवृत्तौ व्याख्यातानि ।

एतदवलोकनेन स्पष्टमेव प्रतिभाति यद् ऋदुदितः [१।४।९०] इति सूत्रं प्रारम्भे आ.भ.श्री हेमचन्द्रसूरिभिर्नैव विरचितम् । किन्तु सर्वेऽपि ऋदितः उदितश्च प्रत्ययाः ‘शन्तु, अन्तु, अन्तुश, क्वंसु, ईयंसु’ ... इत्येवम् उपान्त्य‘न्’सहिता एव तैः स्वीकृताः । डित्यन्त्यस्वरादेः [२।१।११४] इति सूत्रानन्तरं च ईदृशानि त्रीणि सूत्राणि रहस्यवृत्तौ दृश्यन्ते—

“अघुट्युपान्त्यनोऽकुंचुचु(ऽकुञ्चञ्चु)दितः [२।१।११५]

कुञ्च-[अञ्च]-उदित्वर्जस्य उपान्त्यनस्य लुक् स्यात्, न तु घुटि । महतः । श्रेयः । अकुंचुचु(अकुञ्चञ्चु)दित इति किम् ? कुञ्चा । साध्वञ्चा । सुकन्भ्याम् ।

अवर्णादश्रो वाऽन्तुरीड्योः [२।१।११६]

श्रावर्जादवर्णात् परस्यान्तुरुपान्त्यनो लुग् वा स्यात् ई-ड्योः । तुदती तुदन्ती कुले स्त्री वा । एवं भाती भान्ती । अवर्णादिति किम् ? अदती । [अ]श्न इति किम् ? लुनती ।

न श्यशवः [२।१।११७]

श्याच्छ्वश्च परस्यान्तुरीड्योः परयोरुपान्त्यनो लुग् न स्यात् । दीव्यन्ती । पचन्ती ।”

उपरिनिर्दिष्टादर्शत्रयानुसारेण प्राचीने सिद्धहेमचन्द्रशब्दानुशासने एवंविधानि सूत्राणि आसन्—

न स्तं मन्त्वर्थे [१११२३], डत्यन्तु संख्यावत् [१११३९], अभ्वादेरन्त्वसः सौ [११४१९०], संस्-ध्वस्-क्वस्वनडुहो दः [२११६८], मावर्णोपान्तपञ्चमवर्गान् मन्तोर्मो वः [२११९४], क्वंसुषु मन्तौ च [२१११०५], अघुट्युपान्त्यनोऽकृञ्चञ्चुदितः [२११११५], अवर्णादिशो वान्तुरीड्योः [२११११६], न श्य-शवः [२११११७], तृनुदन्ताव्यय-क्वस्वाना-ऽन्तृश्-शन्तु-ङि-णकच्-खलर्थस्य [२१२१९०], अनजिरादिबहुस्वर-शरादीनां मन्तौ [३२१७८], नवाद्यानि शन्तु-क्वसू च परस्मैपदम् [३१११९], घसेकस्वरातः क्वंसोः [४१४१८२], जृषोऽन्तुः [५१११७३], क्त-क्तवन्तू [५१११७४], तत्र क्वंसु-कानौ तद्वत् [५१२१२], शन्त्रानशावेष्यति तु सस्यौ [५१२२०], वा वेत्तेः क्वंसुः [५१२२२], धारीडोऽकृच्छेऽन्तृश् [५१२२५], वाऽन्तोरिकः [६१४१३२], इदंकिमोऽन्तुरिय् किय् चास्य [७१११४८], अन्तोरिथद् [७१११६१], तदस्यास्त्यस्मिन्निति मन्तुः [७२११], भवन्त्वायुष्मदीधार्यर्दिवानांप्रियैकार्थात् [७२१११], प्रायोऽन्तोर्द्वयसद्-मात्रद् [७२११५५], गुणाङ्गाद्वेष्टेयसू [७३११९], कुमारीक्रीडनेयंसोः [७३११६], वयसि दन्तस्य दन्तुः [७३११५१], ईयंसोः [७३११७७], विन्मन्तोर्णीष्टेयंसौ लुप् [७४१३२]

वृत्तावपि च एतदनुसारेणैव सर्वत्र पाठ आसीत् । प्राचीनतमादर्शावलोकनादेतत् स्पष्टमेवावसीयते ।

अधुना तु ‘शतृ-अतृ-अतृश्-क्वसु-ईयसु...’ इत्यादिपाठयुक्तो यादृशः सूत्रपाठो दृश्यते तादृशः कदा संजातः ? आचार्यश्रीहेमचन्द्रसूरिभिः स्वयमेव उत्तरकाले परिवर्तितः, अन्येन वा केनचित् परिवर्तितः ? इति वयं न जानीमः । किन्तु प्रायः अष्टाभ्य वर्षशतेभ्य पाठोऽयं प्रचलति इति अवश्यं ज्ञायते । संवत् १२९२ मध्ये तालपत्रोपरि लिखिते २३९ ग्रन्थाङ्कयुते खंभातनगरस्थे सिद्धहेमचन्द्रशब्दानुशासने ‘शतृ-अतृ’ इत्यादिपाठयुक्तान्येव सूत्राणि दृश्यन्ते । गूर्जरभाषायां लिखितायां प्रस्तावनायां [पृ० ६-११] विस्तरेण एतच्चर्चितमस्माभिः । विशेषतो जिज्ञासुभिस्तत्र विलोकनीयम् ।

विषयानुक्रमः ।

विषयः	पत्राङ्कः	विषयः	पत्राङ्कः
प्रथमोऽध्यायः	१-३५	३ धातूनामकारादिक्रमः	५५८-५९८
द्वितीयोऽध्यायः	३६-१००	४ सौत्रादिधातूनां संग्रा-	५९९-६००
तृतीयोऽध्यायः	१०१-१७३	हकाः श्लोकाः	
चतुर्थोऽध्यायः	१७४-२३३	५ अनुबन्धफलम्	६०१-६०८
पञ्चमोऽध्यायः	२३४-२९६	६ अन्तर्गणफलम्	६०९-६१२
षष्ठोऽध्यायः	२९७-३७२	७ अनिट्कारिकाः	६१३-६२३
सप्तमोऽध्यायः	३७३-४४९	८ द्विकर्मका धातवः	६२४-६२५
१ सूत्राणामकारादिक्रमः	४५०-५१८	९ अनुस्वारमूलस्वरूपादि-	६२६
२ (१) धातुपाठः	५१९-५५२	निरूपणम्	
(२) कण्ठवादयो धातवः	५५२-५५७		

शुद्धिपत्रकम् ।

पृ.	पं.	अशुद्धम्	शुद्धम्
४२	१७	आद्वेः	आ द्वेः
४२	२१	आद्वेस्त्यदां	आ द्वेस्त्यदां
६२	७	तद् भद्रा	तद्-भद्रा
६९	७	षष्ठ्यौ	षष्ठ्यौ
६९	२०	इयम्	इयम्
९१	१२	कवर	कवर
९९	९	ड्यादीदूतां च	ड्या आदीदूतां च
१६७	१५	*तन्यां अङ्	*तन्याम् अङ्
१९३	१५	किङ्किति किम्	किङ्कित्ति किम्
१९६	८	रदन्तात्	रदान्तात्
१९६	१४	तोख्याध्यः	तोऽख्याध्यः
२०६	१	भावाऽरम्भ	भावा-ऽऽरम्भ
२२३	१५	प्रक्रमितुम्	प्रक्रमितुम्
२६८	२४	समाह्वयौ	समाह्वया-ऽऽह्वयौ
२८१	७	गन्ताऽस्मि	गन्तास्मि
३००	२०	*बभ्रो	*बभ्रो
३००	२२	ब्राभव्यः	बाभ्रव्यः
३२२	१८	*दृचण्	*दृचण् । ६।२।१०७।
४३७	२१	मद्रिमा	प्रदिमा
४४७	४	लं एनच्च	लम् एनच्च

अपरं शुद्धिपत्रकं ४४९ तमे पत्रे द्रष्टव्यम् ।

श्री ऋषभदेवस्वामिने नमः ।

श्री शान्तिनाथाय नमः । श्री नेमिनाथाय नमः ।

श्री शङ्खेश्वरपार्श्वनाथाय नमः । श्री महावीरस्वामिने नमः ।

श्री गौतमस्वामिने नमः । श्री सद्गुरुभ्यो नमः ॥

ॐ श्रीं ह्रीं अर्हं नमः ।

आचार्यभगवत्-कलिकालसर्वज्ञश्रीहेमचन्द्रसूरिप्रणीतं
स्वोपज्ञलघुवृत्तिविभूषितं

श्रीसिद्धहेमचन्द्रशब्दानुशासनम् ॥

प्रणम्य परमात्मानं श्रेयः शब्दानुशासनम् ।

आचार्यहेमचन्द्रेण स्मृत्वा किञ्चित् प्रकाश्यते ॥१॥

अर्हं ॥११११॥

अर्हं इत्येतदक्षरं परमेश्वरस्य परमेष्ठिनो वाचकं मङ्गलार्थं शास्त्रस्याऽऽदौ
प्रणिदध्महे ॥१॥

सिद्धिः स्याद्वादात् ॥१११२॥

स्याद्वादाद् अनेकान्तवादात् प्रकृतानां शब्दानां सिद्धिः निष्पत्तिर्ज्ञप्तिश्च
वेदितव्या ॥२॥

लोकात् ॥१११३॥

अनुक्तानां संज्ञानां न्यायानां च लोकाद् वैयाकरणादेः सिद्धिर्ज्ञप्तिर्वेदितव्या
, वर्णसमाम्नायस्य च ॥३॥ तत्र-

औदन्ताः स्वराः ॥१११४॥

---

१. ११११ त आरभ्य ३।२।१५६। पर्यन्तमस्य संशोधने लघुवृत्तेरिमे हस्तलिखितादर्शाः सम्प्रयुक्ताः
— पा१, २, ३, खं१, २, ३, J3 । एषां सर्वेषां स्वरूपं प्रस्तावनातोऽवगन्तव्यम् ॥ २. अर्हमित्ये
खं१, पा१, J3 ॥

औकारावसाना वर्णाः स्वरसंज्ञाः स्युः । अ आ इ ई उ ऊ ऋ ॠ
लृ लृ ए ऐ ओ औ ॥४॥

एक-द्वि-त्रिमात्रा ह्रस्व-दीर्घ-प्लुताः । १।१।५॥

मात्रा कालविशेषः । एक-द्वि-त्र्युच्चारणमात्रा औदन्ता वर्णा यथासंख्यं
ह्रस्व-दीर्घ-प्लुतसंज्ञाः स्युः । अ इ उ ऋ लृ , आ ई ऊ ऋ लृ , ए ऐ ओ
औ , आ ३ ई ३ ऊ ३ इत्यादि ॥५॥

अनवर्णा नामी । १।१।६॥

अवर्णवर्जा औदन्ता वर्णा नामिसंज्ञाः स्युः । इ ई उ ऊ ऋ ॠ लृ लृ
ए ऐ ओ औ ॥६॥

लृदन्ताः समानाः । १।१।७॥

लृकारावसाना वर्णाः समानाः स्युः । अ आ इ ई उ ऊ ऋ ॠ लृ लृ
॥७॥

ए-ऐ-ओ-औ सन्ध्यक्षरम् । १।१।८॥

‘ ए ऐ ओ औ ’ इत्येते वर्णाः सन्ध्यक्षराणि स्युः ॥८॥

अं-अः अनुस्वार-विसर्गौ । १।१।९॥

अकारावृत्तार्थार्थौ । ‘ अं ’ इति नासिक्यो वर्णः ‘ अः ’ इति च कण्ठ्यः
यथासंख्यम् ‘ अनुस्वार-विसर्गौ ’ स्याताम् ॥९॥

कादिर्व्यञ्जनम् । १।१।१०॥

कादिर्वर्णौ हर्षयन्तो व्यञ्जनं स्यात् । क ख ग घ ङ , च छ ज झ ञ
, ट ठ ड ढ ण , त थ द ध न , प फ ब भ म , य र ल व , श
ष स ह ॥१०॥

अपञ्चमान्तस्थो धुट् । १।१।११॥

वर्गपञ्चमा-ऽन्तस्थावर्जः कादिर्वर्णो धुट् स्यात् । क ख ग घ , च छ ज
झ , ट ठ ड ढ , त थ द ध न , प फ ब भ , श ष स ह ॥११॥

पञ्चको वर्गः । १।१।१२॥

कादिषु वर्णेषु यो यः पञ्चसंख्यापरिमाणो वर्गः स स वर्गः स्यात् । क ख
ग घ ङ , च छ ज झ ञ , ट ठ ड ढ ण , त थ द ध न . प फ ब

भ म ॥१२॥

आद्य-द्वितीय-श-ष-सा अघोषाः ।१।१।१३॥

वर्णानामाद्य-द्वितीया वर्णाः श-ष-साश्च अघोषाः स्युः । क ख , च छ , ट ठ , त थ , प फ , श ष स ॥१३॥

अन्यो घोषवान् ।१।१।१४॥

अघोषेभ्योऽन्यः कादिर्वर्णो घोषवान् स्यात् । ग घ ङ , ज झ ञ , ड ढ ण , द ध न , ब भ म , य र ल व , ह ॥१४॥

य-र-ल-वा अन्तस्थाः ।१।१।१५॥

एते ' अन्तस्थाः ' स्युः ॥१५॥

अं-अः-क-ऌ-प-श-ष-साः शिट् ।१।१।१६॥

अ-क-पा उच्चारणार्थाः , अनुस्वार-विसर्गौ वज्र-गजकुम्भाऽऽकृती च वर्णौ श-ष-साश्च शिटः स्युः ॥१६॥

तुल्यस्थाना-ऽऽस्यप्रयत्नः स्वः ।१।१।१७॥

स्थानं कण्ठादि । आस्ये प्रयत्न आस्यप्रयत्नः स्पृष्टादिः । तुल्यौ वर्णान्तरेण सदृशौ स्थाना-ऽऽस्यप्रयत्नौ यस्य स वर्णस्तं प्रति स्वः स्यात् ।

तत्र त्रयोऽकारा उदात्ता-ऽनुदात्त-स्वरिताः प्रत्येकं सानुनासिक-निरनुनासिक-भेदात् षट् , एवं दीर्घ-प्लुतौ इति अष्टादश भेदा अवर्णस्य , ते सर्वे कण्ठस्थाना विवृतकरणाः परस्परं स्वाः । एवम् इवर्णास्तावन्तस्तालव्या विवृतकरणाः स्वाः । उवर्णा ओष्ठ्या विवृतकरणाः स्वाः । ऋवर्णा मूर्द्धन्या विवृतकरणाः स्वाः । लवर्णा दन्त्या विवृतकरणाः स्वाः । सन्ध्यक्षराणां ह्रस्वा न सन्ति , इति तानि प्रत्येकं द्वादशभेदानि । तत्र एकारास्तालव्या विवृततराः स्वाः । ऐकारास्तालव्या अतिविवृततराः स्वाः । ओकारा ओष्ठ्या विवृततराः स्वाः । औकारा ओष्ठ्या अतिविवृततराः स्वाः । वर्याः पञ्च पञ्च परस्परं स्वाः । य-ल-वाना-मनुनासिकोऽननुनासिकश्च द्वौ भेदौ परस्परं स्वौ ॥१७॥

१. "स्थानं कण्ठादि । यदाहुः — "अष्टौ स्थानानि वर्णानामुरः कण्ठः शिरस्तथा । जिह्वाभूलं च दन्ताश्च नासिकौष्ठौ च तालु च ॥" [पाणिनीयशिक्षा , श्लो० ८] इति बृहद्वृत्तौ ।

स्यौ-जसमौ-शस्-टा-भ्याम्-भिस्-ङे-भ्याम्-भ्यस्-ङसि-भ्याम्-
भ्यस्-ङसोसाम्-ङ्योस्-सुपां त्रयी त्रयी प्रथमादिः । १।१।१८॥

स्यादीनां प्रत्ययानां त्रयी त्रयी यथासंख्यं प्रथमा द्वितीया तृतीया चतुर्थी पञ्चमी
षष्ठी सप्तमी च स्यात् ॥१८॥

स्त्यादिर्विभक्तिः । १।१।१९॥

‘स्’ इति च ‘ति’ इति च उत्सृष्टानुबन्धस्य सेस्तिवश्च ग्रहणम् । स्यादयस्तिवा-
दयश्च सुप्-स्यामहिपर्यन्ता विभक्तयः स्युः ॥१९॥

तदन्तं पदम् । १।१।२०॥

स्याद्यन्तं त्याद्यन्तं च पदं स्यात् । धर्मो वः स्वम् , ददाति नः शास्त्रम्
॥२०॥

नाम सिदय्यञ्जने । १।१।२१॥

सिति प्रत्यये यवर्ज्यञ्जनादौ च परे नाम पदं स्यात् । भवदीयः , पयोभ्याम्
। अय् इति किम् ? वाच्यति ॥२१॥

नं क्ये । १।१।२२॥

क्ये इति क्यन्-क्यङ्-क्यङ्क्षां ग्रहणम् । नान्तं नाम क्ये परे पदं स्यात् ।
राजीयति , राजायते , चर्मायति ॥२२॥

न स्तं मत्वर्थे । १।१।२३॥

सान्तं तान्तं च नाम मत्वर्थे परे पदं न स्यात् । यशस्वी , तडित्वान् ॥२३॥

मनुर्नभोऽङ्गिरो वति । १।१।२४॥

एतानि वति परे पदं न स्युः । मनुष्वत् , नभस्वत् , अङ्गिरस्वत् ॥२४॥

वृत्त्यन्तोऽसषे । १।१।२५॥

परार्थाभिधायी समासादिर्वृत्तिः , तस्या अन्तः अवसानं पदं न स्यात् असषे
, सस्य तु षत्वे पदमेव । परमदिवौ , बहुदण्डिनौ । असष इति किम् ? दधिसेकु
॥२५॥

सविशेषणमाख्यातं वाक्यम् । १।१।२६॥

प्रयुज्यमानैरप्रयुज्यमानैर्वा विशेषणैः सहितं प्रयुज्यमानमप्रयुज्यमानं वा आख्यातं वाक्यं स्यात् । धर्मो वो रक्षतु , लुनीहि३ पृथुकाँश्च स्वाद , शीलं ते स्वम् ॥२६॥

अधातु-विभक्ति-वाक्यमर्थवन्नाम । १।१।२७॥

धातु-विभक्त्यन्त-वाक्यवर्जमर्थवच्छब्दरूपं नाम स्यात् । वृक्षः , स्वः , धवश्च । अधातुविभक्तिवाक्यमिति किम् ? अहन् , वृक्षान् , साधुः धर्मं ब्रूते ॥२७॥

शिर्षुट् । १।१।२८॥

जस्-शसादेशः शिर्षुट् स्यात् । पद्मानि , पयांसि ॥२८॥

पुं-स्त्रियोः स्यमौ-जस् । १।१।२९॥

स्यादयः पुं-स्त्रीलिङ्गयोर्षुटः स्युः । राजा , राजानम् , राजानौ , राजानः , सीमा , सीमानम् , सीमानौ , सीमानः ॥२९॥

स्वरादयोऽव्ययम् । १।१।३०॥

स्वरादयोऽव्ययानि स्युः । स्वः , अन्तः , इत्यादि ॥३०॥

चादयोऽसत्त्वे । १।१।३१॥

असत्त्वे अद्रव्ये वर्तमानाश्चादयोऽव्ययानि स्युः । वृक्षश्च इत्यादि ॥३१॥

अधणूतस्वाद्या शसः । १।१।३२॥

धण्वर्जास्तस्वादयः शसृपर्यन्ता ये प्रत्ययास्तदन्तं नाम अव्ययं स्यात् । देवा अर्जुनतोऽभवन् , ततः , तत्र , बहुशः । अधणिति किम् ? पथि द्वैधानि ॥३२॥

विभक्ति-थमन्ततसाद्याभाः । १।१।३३॥

विभक्त्यन्ताभाः थमवसानतसादिप्रत्ययान्ताभाश्चाऽव्ययानि स्युः । अहंयुः , अस्तिक्षीरा गौः , कुतः , कथम् ॥३३॥

वत्-तस्याम् । १।१।३४॥

१. पयांसि खं१,३, पा३ मध्ये नास्ति ॥ २. सूत्रक्रमानुसारेण उदाहरणक्रमः ॥ ३. अन्तः प्रातः इत्यादि खं१ ॥

वत्-तसि-आमप्रत्ययान्तमव्ययं स्यात् । मुनिवद् वृत्तम् , उरस्तः , उच्चैस्तराम् ॥३४॥

क्त्वा-तुमम् ।१।१।३५॥

क्त्वा-तुम्-अमप्रत्ययान्तमव्ययं स्यात् । कृत्वा , कर्तुम् , यावज्जीवमदात् ॥३५॥

गतिः ।१।१।३६॥

गतिसंज्ञमव्ययं स्यात् । अदःकृत्य । रः सो न स्यात् ॥३६॥

अप्रयोगीत् ।१।१।३७॥

इह शास्त्रे उपदिश्यमानो वर्णस्तत्समुदायो वा प्रयोगेऽदृश्यमान इत् स्यात् । एधते , यजते , चित्रीयते ॥३७॥

अनन्तः पञ्चम्याः प्रत्ययः ।१।१।३८॥

पञ्चम्यर्थाद् विहितोऽन्तशब्दानिर्दिष्टः प्रत्ययः स्यात् । नाम्नः प्रथमैक-द्वि-बहौ [२।२।३१] वृक्षः । अनन्त इति किम् ? आगमः प्रत्ययो मा भूत् ॥३८॥

इत्यतु संख्यावत् ।१।१।३९॥

इत्यन्तम् अत्वन्तं च संख्याकार्यभाक् स्यात् । कतिकः , यावत्कः ॥३९॥

बहु-गणं भेदे ।१।१।४०॥

बहु-गणशब्दौ भेदवृत्ती सङ्ख्यावत् स्याताम् । बहुकः , गणकः । भेद इति किम् ? वैपुल्ये संघे च मा भूत् ॥४०॥

क-समासेऽध्यर्द्धः ।१।१।४१॥

अध्यर्द्धशब्दः कैसमासे च विधेये संख्यावत् स्यात् । अध्यर्द्धकम् , अध्यर्द्धशूर्पम् ॥४१॥

अर्द्धपूर्वपदः पूरणः ।१।१।४२॥

अर्द्धपूर्वपदः पूरणप्रत्ययान्तः समासः के समासे च कार्ये संख्यावत् स्यात् । अर्द्धपञ्चमकम् , अर्द्धपञ्चमशूर्पम् ॥४२॥

१. भूतां पा१ पासं२ पा३ ॥ २. के प्रत्यये समासे खं१ ॥

इत्याचार्यश्री हेमचन्द्रविरचितायां
सिद्धहेमचन्द्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासनलघुवृत्तौ
प्रथमस्याध्यायस्य प्रथमः पादः समाप्तः ॥१॥१॥

हरिरिव बलिबन्धकरस्त्रिशक्तियुक्तः पिनाकपाणिरिव ।
कमलाश्रयश्च विधिरिव जयति श्रीमूलराजनृपः ॥१॥

१. श्लोकोऽयं प्रा० मध्ये एव बृहद्वृत्तौ च दृश्यते, अन्येषु हस्तलिखितादर्शेषु न दृश्यते । एवं सर्वत्रापि
प्रत्यध्यायान्तं प्रतिपादान्तं च विज्ञेयम् । अत्र तु पार मध्येऽपि वर्तते ॥

[द्वितीयः पादः]

समानानां तेन दीर्घः ॥१२।१॥

समानानां तेन समानेन परेण सह दीर्घः स्यात् । दण्डाग्रम् , दधीदम् ,
नदीन्द्रः ॥१॥

ऋलृति ह्रस्वो वा ।१२।२॥

ऋति लृति च परे समानानां ह्रस्वो वा स्यात् । बालऋश्यः , कृऋषभः
, होतृलृकारः । पक्षे बालऋश्यः इत्यादि ॥२॥

लृलृत रृलृ ऋलृभ्यां वा ।१२।३॥

लृलृत ऋता लृता च सह यथासंख्यं रृ-लृ इत्येतौ वा स्याताम् । ऋता कृकारः
, पक्षे कृऋकारः , कृकारः । लृता-कलृकारः , पक्षे कलृकारः , कलृकारः
, ॥३॥

ऋतो वा , तौ च ।१२।४॥

ऋत ऋलृभ्यां सह यथासंख्यं रृ-लृ इत्येतौ वा स्याताम् , तौ च ऋकारलृकारौ
ऋलृभ्यां सह वा स्याताम् । ऋता-पितृषभः , पक्षे पितृषभः , पितृऋषभः
। लृता-होतृलृकारः , पक्षे होतृलृकारः , होतृकारः । तौ च-पितृषभः , होतृलृकारः
, पक्षे पूर्ववत् ॥४॥

ऋस्तयोः ।१२।५॥

तयोः पूर्वस्थानिनोर्लृकार-ऋकारयोर्यथासंख्यम् ऋलृभ्यां सह 'ऋ' इति दीर्घः
स्यात् । ऋषभः , होतृकारः ॥५॥

अवर्णस्येवर्णादिनैदोदरल् ।१२।६॥

अवर्णस्य इ-उ-ऋ-लृवर्णैः सह यथासंख्यम् एँत् ओत् अल् अलृ इत्येते स्युः
। देवेन्द्रः , तवेहा , मालेयम् , सेक्षते , तवोदकम् , तवोढा , गङ्गोदकम्
, सोढा , तवर्षिः , तवर्कारः , महर्षिः , सर्कारः , तवलृकारः , सलृकारेण
॥६॥

ऋणे प्र-दशार्ण-वसन कम्बल-वत्सर-वत्सतरस्याऽऽर् ।१२।७॥

१. ऋता जे३ विना नास्ति ॥ २. पक्षे कलृकारः कलृकारः खं१,२ पा१ J3 ॥ ३. ऋता
J3 विना नास्ति ॥ ४. ए ओ अर् J3 विना सर्वत्र ॥

प्रादीनामवर्णस्य ऋणे परे क्रता सह आर् स्यात् । प्रार्णम् , दशार्णम् ,
ऋणार्णम् , वसनार्णम् , कम्बलार्णम् , वत्सरार्णम् , वत्सतरार्णम् ॥७॥

ऋते तृतीयासमासे ।१।२।८॥

अवर्णस्य ऋते परे तृतीयासमासे क्रता सह आर् स्यात् । शीतार्त्तः । तृतीयासमास
इति किम् ? परमर्त्तः , दुःखेनर्त्तः ॥८॥

ऋत्यारुपसर्गस्य ।१।२।९॥

उपसर्गस्थस्यावर्णस्य ऋकारादौ धातौ परे क्रता सह आर् स्यात् । प्रार्च्छति
, परार्च्छति ॥९॥

नाम्नि वा ।१।२।१०॥

उपसर्गस्थस्यावर्णस्य ऋकारादौ नामावयवे धातौ परे क्रता सह आर् वा
स्यात् । प्रार्षभीयति , प्रर्षभीयति ॥१०॥

लत्याल् वा ।१।२।११॥

उपसर्गस्थस्यावर्णस्य लृकारादौ नामावयवे धातौ परे लता सह आल् वा
स्यात् । उपाल्कारीयति , उपल्कारीयति ॥११॥

ऐदौत् सन्ध्यक्षरैः ।१।२।१२॥

अवर्णस्य सन्ध्यक्षरैः परैः सह ऐ-औ इत्येतौ स्याताम् । तवैषा , खट्वैषा
, तवैन्द्री , सैन्द्री , तवौदनः , तवौपगवः ॥१२॥

ऊटा ।१।२।१३॥

अवर्णस्य परेण ऊटा सह औः स्यात् । धौतः , धौतवान् ॥१३॥

प्रस्थैष्योढोढ्यूहे स्वरेण ।१।२।१४॥

प्राऽवर्णस्य एषादिषु परेषु परेण स्वरेण सह ऐ-औ स्याताम् । प्रैषः , प्रैष्यः
, प्रौढः , प्रौढिः , प्रौहः ॥१४॥

स्वैर-स्वैर्यक्षौहिण्याम् ।१।२।१५॥

स्वैरादिष्ववर्णस्य परेण स्वरेण सह ऐ-औ स्याताम् । स्वैरः , स्वैरी ,
अक्षौहिणी ।१५॥

१. उपसर्गावर्णस्य खं१,२,३ । उपसर्गस्यावर्णस्य पा२,३ ॥ २. उपल्कारीयति उपाल्कारीयति
पा१ ॥ ३. अक्षौहिणी सेना खं१ ॥

अनियोगे लुगेवे ।१।२।१६॥

अनियोगो अनवधारणम् , तद्विषये एवे परेऽवर्णस्य लुक् स्यात् । इहेव तिष्ठ , अद्येव गच्छ । नियोगे तु-इहैव तिष्ठ , मा गाः ॥१६॥

वौद्यौतौ समासे ।१।२।१७॥

ओद्यौत्वोः परयोः समासेऽवर्णस्य लुग् वा स्यात् । बिम्बोष्ठी , बिम्बौष्ठी ; स्थूलोतुः , स्थूलौतुः । समास इति किम् ? हे पुत्रौष्ठं पश्य ॥१७॥

ओमाडि ।१।२।१८॥

अवर्णस्य ओमि आढादेशे च परे लुक् स्यात् । अद्योम् , सोम् , आ ऊढा ओढा- अद्योढा , सोढा ॥१८॥

उपसर्गस्यानिणधेदोति ।१।२।१९॥

उपसर्गस्यावर्णस्य इणधिवर्जे एदादाबोदादौ च धातौ परे लुक् स्यात् । प्रेलयति , परेलयति , प्रोषति , परोषति । अनिणधिति किम् ? उपैति , प्रैधते ॥१९॥

वा नाग्नि ।१।२।२०॥

नामावयवे एदोदादौ धातौ परे उपसर्गावर्णस्य लुग् वा स्यात् । उपेकीयति , उपैकीयति ; प्रोषधीयति , प्रौषधीयति ॥२०॥

इवणादिरस्वे स्वरे य-व-र-लम् ।१।२।२१॥

इ-उ-ऋ-लृवर्णानामस्वे स्वरे परे यथासंख्यं य् व् र् ल् इत्येते स्युः । दध्यत्र , नद्येषा , मध्वत्र , वध्वासनम् , पित्रर्थः , क्रदिः , लित् , लाकृतिः ॥२१॥

ह्रस्वोऽपदे वा ।१।२।२२॥

इवणादीनामस्वे स्वरे परे ह्रस्वो वा स्यात् , न चेत्तौ निमित्त-निमित्तिनावेकत्र पदे स्याताम् । नदि एषा , नद्येषा । मधु अत्र , मध्वत्र । अपद इति किम् ? नद्यौ , नद्यर्थः ॥२२॥

एदैतोऽयाय् ।१।२।२३॥

एदैतोः स्वरे परे यथासंख्यम् अय्-आय् इत्येतौ स्याताम् । नयनम् , वृक्षयेव

१. उपसर्गावर्णस्य पा१,३ J3सं० विना ॥ २. च नास्ति खं२,३, पा२, खंमू१ पा३ ॥ ३. परे पा२१. खं२. J3 विना नास्ति ॥

, नायकः , रायैन्द्री ॥२३॥

ओदौतोऽवाव् । १।२।२४॥

ओदौतोः स्वरे परे यथासंख्यम् अव्-आव् इत्येतौ स्याताम् । लवनम् , पटवोतुः , लावकः , गावौ ॥२४॥

व्यक्ये । १।२।२५॥

ओदौतोः क्यवर्जे यादौ प्रत्यये परे यथासंख्यम् अव्-आवौ स्याताम् । गव्यति , गव्यते , नाव्यति , नाव्यते , लव्यम् , लाव्यम् । अक्य इति किम् ? उपोयते , औयत ॥२५॥

ऋतो रस्तद्धिते । १।२।२६॥

ऋकारस्थ यादौ तद्धिते परे रः स्यात् । पित्र्यम् । तद्धित इति किम् ? कार्यम् ॥२६॥

एदोतः पदान्तेऽस्य लुक् । १।२।२७॥

एदोद्भ्यां पदान्तस्थाभ्यां परस्याऽकारस्य लुक् स्यात् । तेऽत्र , पटोऽत्र । पदान्त इति किम् ? नयनम् ॥२७॥

गोर्नाम्यवोऽक्षे । १।२।२८॥

गोरोतः पदान्तस्थस्य अक्षे परे संज्ञायाम् अव इति स्यात् गवाक्षः । नाम्नीति किम् ? गोऽक्षाणि ॥२८॥

स्वरे वाऽनक्षे । १।२।२९॥

गोरोतः पदान्तस्थस्य स्वरे परे अव इति वा स्यात् , स चेत् स्वरोऽक्षस्थो न स्यात् । गवाग्रम् , गोऽग्रम् , गवेशः , गवीशः । अनक्ष इति किम् ? गोऽक्षम् । ओत इत्येव - चित्रग्वर्थः ॥२९॥

इन्द्रे । १।२।३०॥

गोरोतः पदान्तस्थस्य इन्द्रस्थे स्वरे परे अव इति स्यात् । गवेन्द्रः ॥३०॥

मूवाऽत्यसन्धिः । १।२।३१॥

गोरोतः पदान्तस्थस्य अकारे परे सन्ध्यभावो वा स्यात् । गोअग्रम् ,

गवाग्रम् , गोऽग्रम् । अतीति किम् ? गवेक्षितम् ॥३१॥

पुतोऽनितौ । १।२।३२॥

इतिवर्जे स्वरे परे पुतः सन्धिभाग् न स्यात् । देवदत्त ३ ! अत्र न्वसि । अनिताविति किम् ? सुश्लोकेति ॥३२॥

इ ३ वा । १।२।३३॥

इस्थानः पुतः स्वरे परे असन्धिर्वा स्यात् । लुनीहि ३ इति , लुनीहीति ॥३३॥

ईदूदेद् द्विवचनम् । १।२।३४॥

ई-ऊ-ए इत्येवमन्तं द्विवचनान्तं स्वरे परे असन्धिः स्यात् । मुनी इह , साधू एतौ , माले इमे , पचेते इति । [ईदूदेदिति किम् ? वृक्षावत्र । द्विवचनमिति किम् ? कुमार्यत्र] ॥३४॥

अदोमु-मी । १।२।३५॥

अदसः सम्बन्धिनौ मु-मी इत्येतौ स्वरे परे असन्धी स्याताम् । अमुमुईचा । अमी अश्वाः ॥३५॥

चादिः स्वरोऽनाङ् । १।२।३६॥

आङ्-वर्जश्चादिः स्वरः स्वरे परे असन्धिः स्यात् । अ अपेहि , इ इन्द्रं पश्य , उ उत्तिष्ठ , आ एवं किल मन्यसे , आ एवं नु तत् । अनाङिति किम् ? आ इहि- एहि ॥३६॥

ओदन्तः । १।२।३७॥

ओदन्तश्चादिः स्वरे परे असन्धिः स्यात् । अहो अत्र ॥३७॥

सौ नवेतौ । १।२।३८॥

सिनिमित्त ओदन्त इतौ परे असन्धिर्वा स्यात् । पटो इति , पटविति ॥३८॥

ऊँ चोञ् । १।२।३९॥

उञ् चादिरितौ परे असन्धिर्वा स्यात् , असन्धौ च उञ् ऊँ इति दीर्घोऽनुनासिको वा स्यात् । उ इति , ऊँ इति , विति ॥३९॥

१. गोऽग्रम् खं३ पा२,३ मध्ये नास्ति ॥ २. [ ] J3 मध्ये एव ॥

अञ्वर्गात् स्वरे वोऽसन् ।१।२।४०॥

ञ्वर्जवर्गेभ्यः परः उञ् स्वरे परे वो वा स्यात् , स चाऽसन् । कुङ्क्वास्ते । कुङ्कु आस्ते । असत्त्वाद् द्वित्वम् ॥४०॥

अ-इ-उ-वर्णस्यान्तेऽनुनासिकोऽनीदादेः ।१।२।४१॥

अ-इ-उ-वर्णानामन्ते विरामे अनुनासिको वा स्यात् , न चेदेते ईदूदेद् द्विवचनम् [१।२।३४] इत्यादिसूत्रसम्बन्धिनः स्युः । सामँ , साम । खट्वाँ , खट्वा । दधिँ , दधि । कुमारीँ , कुमारी । मधुँ , मधु । अनीदादेरिति किम् ? अग्री , अमी , किमु ॥४१॥

[इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां

सिद्धहेमचन्द्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासनलघुवृत्तौ]

प्रथमस्याध्यायस्य द्वितीयः पादः समाप्तः ।१।२॥

पूर्वभवदारगोपीहरणस्मरणादिव ज्वलितमन्युः ।

श्रीमूलराजपुरुषोत्तमोऽवधीद् दुर्मदाऽऽभीरान् ॥२॥

१. [ ] प्रथमपादानुसारेण परिपूरितोऽयं पाठोऽस्माभिः । एवमग्रेऽपि सर्वत्र बोध्यम् ।
॥ २. समाप्तः पा१, २ J3 विना नास्ति ॥ ३. श्लोकोऽयं पा१, प्रा०, बृहद्भक्तौ च वर्तते ॥

[तृतीयः पादः]

तृतीयस्य पञ्चमे ।१।३।१॥

वेति पदान्त इति अनुनासिक इति च अनुवर्त्तते । वर्गतृतीयस्य पदान्तस्थस्य पञ्चमे परे अनुनासिको वा स्यात् । वाङ् डवते , वाग् डवते । ककुम्भण्डलम् , ककुम्भण्डलम् ॥१॥

प्रत्यये च ॥१।३।२॥

पदान्तस्थस्य तृतीयस्य प्रत्ययपञ्चमे परे अनुनासिको नित्यं स्यात् । वाङ्मयम् , षण्णाम् । च उत्तरत्र वाऽनुवृत्त्यर्थः ॥२॥

ततो हश्चतुर्थः ।१।३।३॥

पदान्तस्थात् ततः तृतीयात् परस्य हस्य पूर्वसवर्गश्चतुर्थो वा स्यात् । वाग्हीनः , वाग्हीनः । ककुम्भासः , ककुम्बहासः ॥३॥

प्रथमाद्धुटि शश्छः ।१।३।४॥

पदान्तस्थात् प्रथमात् परस्य शस्याधुटि परे छो वा स्यात् । वाक्छूरः , वाक्शूरः । त्रिष्टुपच्छ्रुतम् , त्रिष्टुपश्रुतम् । अधुटीति किम् ? वाक् इच्योतति ॥४॥

रः कख-पफयोः ×क-७पौ ।१।३।५॥

पदान्तस्थस्य रेफस्य कखे पफे च परे यथासंख्यं ×क-७पौ वा स्याताम् । क×करोति , कः करोति । क×खनति , कः खनति । क७पचति , कः पचति । क७फलति , कः फलति ॥५॥

श-ष-से श-ष-सं वा ।१।३।६॥

पदान्तस्थस्य रस्य श-ष-सेषु परेषु यथासंख्यं श-ष-सां वा स्युः । कश्शेते । कः शेते । कष्षण्डः , कः षण्डः । कस्साधुः , कः साधुः ॥६॥

च-ट-ते सद्वितीये ।१।३।७॥

पदान्तस्थस्य रस्य च-ट-तेषु सद्वितीयेषु परेषु यथासंख्यम् श-ष-सा नित्यं स्युः । कश्चरः , कश्छन्नः , कष्टः , कष्टः , कस्तः , कस्थः ॥७॥

नोऽप्रशानोऽनुस्वारा-ऽनुनासिकौ च पूर्वस्याऽधुट्परे ।१।३।८॥

१. अनु° पा१ J3 विना नास्ति ॥

पदान्तस्थस्य प्रशान्वर्जशब्दसम्बन्धिनो नस्य च-ट-तेषु सद्वितीयेषु अधुत्परेषु परेषु , श-ष-सा यथासंख्यं स्युः , अनुस्वारा-ऽनुनासिकौ चाऽऽगमा-ऽऽदेशौ पूर्वस्य क्रमेण स्याताम् । भवाँश्चरः , भवाँश्चरः । भवाँश्छयति , भवाँश्छयति । भवाँष्टकः , भवाँष्टकः । भवाँष्टकारः , भवाँष्टकारः । भवाँस्तनुः , भवाँस्तनुः । भवाँस्थुडति , भवाँस्थुडति । अप्रशान इति किम् ? प्रशाञ्चरः । अधुत्पर इति किम् ? भवान् त्सरुकः ॥८॥

पुमोऽशिद्यघोषेऽख्यागि रः । १।३।९॥

पुम् इति पुंमसोः संयोगलुक्पुनरुक्तम् , अधुत्परे अघोषे शिट्-ख्याग्वर्जे परे पुम् इत्येतस्य रः स्यात् , अनुस्वारानुनासिकौ च पूर्वस्य । पुंस्कामा , पुंस्कामा । अशिटीति किम् ? पुंशरः । अघोषे इति किम् ? पुंदासः । अख्यागीति किम् ? पुंख्यातः । अधुत्पर इत्येव-पुंशरः ॥९॥

नूनः पेषु वा । १।३।१०॥

नून् इति शसन्तस्य नुनरुक्तम् । नूनः पे परे रो वा स्यात् , अनुस्वारानुनासिकौ च पूर्वस्य । नूँ७पाहि , नूँ७पाहि , नून्पाहि ॥१०॥

द्विः कानः कानि सः । १।३।११॥

कानः किमः शसन्तस्य द्विरुक्तस्य कानि परे सः स्यात् , अनुस्वारानुनासिकौ च पूर्वस्य । कांस्कान् , काँस्कान् । द्विरिति किम् ? कान् कान् पश्यति ॥११॥

स्सटि समः । १।३।१२॥

समः स्सटि परे सः स्यात् , अनुस्वारानुनासिकौ च पूर्वस्य । संस्कर्त्ता , सँस्कर्त्ता । स्सटीति किम् ? संकृतिः ॥१२॥

लुक् । १।३।१३॥

समः स्सटि परे लुक् स्यात् । संस्कर्त्ता ॥१३॥

तौ मु-मो व्यञ्जने स्वौ । १।३।१४॥

मोर्वागमस्य पदान्तस्थस्य च मस्य व्यञ्जने परे तस्यैव स्वौ तौ अनुस्वारा-ऽनुनासिकौ क्रमेण स्याताम् । चंक्रम्यते , चङ्क्रम्यते । वंवम्यते , वव्वम्यते । त्वं करोषि , त्वङ्करोषि । कंवः , कव्वंः ॥१४॥

१. पुंसोः पा१ खं२,३ J3 ॥ २. 'स्य नृशब्दस्यानुक' खं१ खंसं२ । 'स्यानुक' J3 ॥ ३. समो मस्य स्सटि खं१ ॥

म-न-य-व-लपरे हे । १।३।१५॥

म-न-य-व-लपरे हे परे पदान्तस्थस्य मस्य अनुस्वारा-ऽनुनासिकौ स्वौ क्रमेण स्याताम् । किं हलपति , किं हलपति । किं हनुते , किं हनुते । किं ह्यः , किं ह्यः । किं हलपति , किं हलपति । किं ह्लादते , किं ह्लादते ॥१५॥

सम्राट् । १।३।१६॥

समो मस्य राजौ किं बन्ते अनुस्वाराभावः स्यात् । सम्राट् , सम्राजौ ॥१६॥

इ-णोः क-टावन्तौ शिटि नवा । १।३।१७॥

पदान्तस्थयोर्इ-णयोः शिटि परे यथासंख्यं क-टावन्तौ वा स्याताम् । प्राङ्क् छेते , प्राङ्क् शेते , प्राङ्क् शेते । सुगण्ट् छेते , सुगण्ट् शेते , सुगण् शेते ॥१७॥

इनः सः त्सोऽश्वः । १।३।१८॥

पदान्तस्थाभ्यां इ-नाभ्यां परस्य सस्य त्स इति तादिः सो वा स्यात् , अश्वः , श्वावयवश्चेत् सो न स्यात् । षट् त्सीदन्ति , षट् सीदन्ति । भवान् त्साधुः , भवान् साधुः । अश्व इति किम् ? षट् इच्योतन्ति , भवाञ् इच्योतति ॥१८॥

नः शिञ्च । १।३।१९॥

पदान्तस्थस्य नस्य शे परे ञ्च वा स्यात् , अश्वः । भवाञ्च लूरः , भवाञ्च शूरः , भवाञ्च शूरः । अश्व इत्येव-भवाञ्च इच्योतति ॥१९॥

अतोऽति रोरुः । १।३।२०॥

आत् परस्य पदान्तस्थस्य रोरति परे उर्नित्यं स्यात् । कोऽर्थः ॥२०॥

घोषवति । १।३।२१॥

आत् परस्य पदान्तस्थस्य रोर्घोषवति परे उः स्यात् । धर्मो जेता ॥२१॥

अवर्ण-भो-भगो-ऽघोर्लुगसन्धिः । १।३।२२॥

अवर्णाद् भो-भगो-अघोर्भ्यश्च परस्य पदान्तस्थस्य रोर्घोषवति परे लुक् स्यात् , स च न सन्धेर्हेतुः । देवा यान्ति , भो यासि , भगो हस , अघो वद ॥२२॥

१. क्रमात् पा१ पामूर पा३ J3 ॥ २. विवन्ते परे अनु^१ पा१ खं३ ॥ ३. प्राङ्क् छेते पा२ खं२ विना नास्ति ॥ ४. सुगण्ट् छेते पा२ खं२ विना नास्ति ॥ ५. भवाञ्च शूरः नास्ति खं३ पा१,३ ॥

व्योः ।१।३।२३॥

अवर्णात् परयोः पदान्तस्थयोर्व्ययोर्घोषवति परे लुक् स्यात् , स चाऽसन्धिः । वृक्षवृश्चम् अव्ययं चाऽऽचक्षाणो वृक्षव् , अव्यय् । वृक्ष याति , अव्य याति ॥२३॥

स्वरे वा ।१।३।२४॥

अवर्ण-भो-भगो-अघोभ्यः परयोः पदान्तस्थयोर्व्ययोः स्वरे परे लुग् वा स्यात् , स चाऽसन्धिः । पट इह , पटविह । वृक्षा इह , वृक्षाविह । त आहुः , तथाहुः । तस्मा इदम् , तस्मायिदम् । भो अत्र , भोयत्र । भगो अत्र , भगोयत्र । अघो अत्र , अघोयत्र ॥२४॥

अस्पष्टावर्णात्त्वनुजि वा ।१।३।२५॥

अवर्ण-भो-भगो-अघोभ्यः परयोः पदान्तस्थयोर्व्ययोः , अस्पष्टौ ईषत्स्पृष्ट-तरी वयौ स्वरे परे स्याताम् , अवर्णात्तु परयोर्व्योरुज्वर्जे स्वरेऽस्पष्टौ वा स्याताम् । पटवुं , असावुं , कयुं , देवायुं , भोयत्र , भगोयत्र , अघोयत्र । अवर्णात्त्वनुजि वा । पटविह , पटविह । असाविन्दुः , असाविन्दुः , तयिह , तयिह , तस्मायिदम् , तस्मायिदम् ॥२५॥

रोर्यः ।१।३।२६॥

अवर्ण-भो-भगो-अघोभ्यः परस्य पदान्तस्थस्य रोः स्वरे परे यः स्यात् । कयास्ते , देवायास्ते , भोयत्र , भगोयत्र , अघोयत्र ॥२६॥

ह्रस्वान्ङ-ण-नो द्वे ।१।३।२७॥

ह्रस्वात् परेषां पदान्तस्थानां ङ-ण-नानां स्वरे परे द्वे रूपे स्याताम् । कुङ्डास्ते , सुगण्णिह , कृषन्नास्ते ॥२७॥

अनाङ्-माङो दीर्घाद् वा छः ।१।३।२८॥

आङ्-माङ्वर्जपदस्थाद् दीर्घात् पदान्तस्थात् परस्य छस्य द्वे रूपे वा स्याताम् । कन्याच्छत्रम् , कन्याछत्रम् । अनाङ्माङ इति किम् ? आच्छाया , माच्छिदत् ॥२८॥

युताद् वा ।१।३।२९॥

१.ङ-ण-नां खं१, खं३ ॥ २. 'माङिति पार,३, खं२ विना ॥

पदान्तस्थाद् दीर्घस्थात् पुतात् परस्य छस्य द्वे रूपे वा स्याताम् । आगच्छ
भो इन्द्रभूते ३ छत्रमानय , पक्षे छत्रमानय ॥२९॥

स्वरेभ्यः । १।३।३०॥

स्वरात् परस्य छस्य द्वे रूपे स्याताम् । इच्छति , गच्छति ॥३०॥

हार्दह-स्वरस्याऽनु नवा । १।३।३१॥

स्वरात् पराभ्यां रहाभ्यां परस्य र-ह-स्वरवर्जस्य वर्णस्य द्वे रूपे वा स्याताम्
 , अनु कार्यान्तरात् पश्चात् । अर्कः , अर्कः । ब्रह्म , ब्रह्म । अर्ह-स्वरस्येति
 किम् ? पद्महृदः , अर्हः , करः । स्वरेभ्य इत्येव-अभ्रचते । अन्विति किम्
 ? प्रोण्णुनाव ॥३१॥

अदीर्घाद् विरामैकव्यञ्जने । १।३।३२॥

अदीर्घात् स्वरात् परस्य र-ह-स्वरवर्जस्य वर्णस्य विरामे असंयुक्तव्यञ्जने च
 परेऽनु द्वे रूपे वा स्याताम् । त्वक् , त्वक् । दध्यत्र , दध्यत्र । गो ३ त्वात्
 , गो३त्रात् । अर्हस्वरस्येत्येव -वर्या , वह्यम् , तितउ ॥३२॥

अज्वर्गस्यान्तस्थातः । १।३।३३॥

अन्तस्थातः परस्य ज्वर्जवर्गस्याऽनु द्वे रूपे वा स्याताम् । उल्का , उल्का
 । अजिति किम् ? हल्यौ ॥३३॥

ततोऽस्याः । १।३।३४॥

ततोऽज्वर्गात् परस्या अस्या अन्तस्थाया द्वे रूपे वा स्याताम् । दध्यत्र
 , दध्यत्र ॥३४॥

शिटः प्रथम-द्वितीयस्य । १।३।३५॥

शिटः परयोः प्रथम-द्वितीययोर्द्वे रूपे वा स्याताम् । त्वं क्करोषि , त्वं करोषि
 । त्वं क्खनसि , त्वं खनसि ॥३५॥

ततः शिटः । १।३।३६॥

ततः प्रथम-द्वितीयाभ्यां परस्य शिटो द्वे रूपे वा स्याताम् । तच् शेते ,
 तच् शेते ॥३६॥

न रात् स्वरे । १।३।३७॥

१. दीर्घात् J3 । “दीर्घत्थानात्” इति बृहद्वृत्तौ ॥

रात् परस्य शिटः स्वरे परे द्वे रूपे न स्याताम् । दर्शनम् ॥३७॥

पुत्रस्याऽऽदिन्-पुत्रादिन्याक्रोशे । १।३।३८॥

आदिनि पुत्रादिनि च परे पुत्रस्थस्य तस्य आक्रोशविषये द्वे रूपे न स्याताम् । पुत्रादिनी त्वमसि पापे ! , पुत्रपुत्रादिनी भव । आक्रोश इति किम् ? पुत्रादिनी शिशुमारी , पुत्रादिनीति वा । पुत्रपुत्रादिनी नागी , पुत्रपुत्रादिनीति वा ॥३८॥

प्रां धुङ्वर्गेऽन्त्योऽपदान्ते । १।३।३९॥

अपदान्तस्थानां म-नानां धुटि वर्गे परे निमित्तस्यैवान्त्योऽनु स्यात् । गन्ता शङ्किता , कम्पिता । धुडिति किम् ? आहन्महे । धुङ्वर्ग इति किम् ? गम्यते । अपदान्त इति किम् ? भवान् करोति ॥३९॥

शिङ्-हेऽनुस्वारः । १।३।४०॥

अपदान्तस्थानां प्रां शिटि हे च परेऽनुस्वारोऽनु स्यात् । पुंसि , दंशः , बृंहणम् ॥४०॥

रो रे लुग् दीर्घश्चाऽदिदुतः । १।३।४१॥

रस्य रे परेऽनु लुक स्यात् , अ-इ-ऊनाञ्च दीर्घः । पुना रात्रिः , अग्नी रथेन , पदू राजा ॥४१॥

ढस्तङ्ढे । १।३।४२॥

तन्निमित्ते ढे परे ढस्याऽनु लुक स्यात् , दीर्घश्चादिदुतः । माढिः , लीढम् , गूढम् । तङ्ढ इति किम् ? मधुलिङ् दौकते ॥४२॥

सहि-वहेरोच्चाऽवर्णस्य । १।३।४३॥

सहि-वह्योर्दस्य तङ्ढे परेऽनु लुक स्यात् , ओच्चाऽवर्णस्य । सोढा , वोढा , उदवोढाम् ॥४३॥

उदः स्था-स्तम्भः सः । १।३।४४॥

उदः परयोः स्था-स्तम्भोः सस्य लुक स्यात् । उत्थाता , उत्तम्भिता ॥४४॥

तदः सेः स्वरे पादार्था । १।३।४५॥

तदः परस्य सेः स्वरे परे लुक स्यात् , सा चेत् पादपूर्णी स्यात् । सैष दाशरथी रामः । पादार्था इति किम् ? स एष भरतो राजा । ॥४५॥

एतदश्च व्यञ्जनेऽनग्-नञ्समासे । १।३।४६॥

एतदस्तदश्च परस्य सेर्व्यञ्जने परे लुक् स्यात् , अकि नञ्समासे च न ।
एष दत्ते , स लाति । अनग्रञ्समास इति किम् ? एषकः कृती , सको याति
, अनेषो याति , असो वाति ॥४६॥

व्यञ्जनात् पञ्चमा-ऽन्तस्थायाः सरूपे वा । १।३।४७॥

व्यञ्जनात् परस्य पञ्चमस्याऽन्तस्थायाश्च सरूपे वर्णे परे लुग् वा स्यात् ।
कुञ्चो इडौ कुङ्ङौ , कुङ्ङौ । आदित्यो देवताऽस्य- आदित्यः , आदित्यः
। सरूप इति किम् ? वर्ण्यते ॥४७॥

धुटो धुटि स्वे वा । १।३।४८॥

व्यञ्जनात् परस्य धुटो धुटि स्वे परे लुग् वा स्यात् । शिण्डि , शिण्डि
। स्व इति किम् ? तर्त्ता , दर्त्ता ॥४८॥

तृतीयस्तृतीय-चतुर्थे । १।३।४९॥

तृतीये चतुर्थे च परे धुटस्तृतीयः स्यात् । मज्जति , दोग्धा ॥४९॥

अघोषे प्रथमोऽशिटः । १।३।५०॥

अघोषे परे शिङ्गर्जस्य धुटः प्रथमः स्यात् । वाक्पूता । अशिट इति किम्
? पयस्सु ॥५०॥

विरामे वा । १।३।५१॥

विरामस्थस्याऽशिटो धुटः प्रथमो वा स्यात् । वाक् , वाग् ॥५१॥

न सन्धिः । १।३।५२॥

उक्तो वक्ष्यमाणश्च सन्धिर्विरामे न स्यात् । दधि अत्र , तद् लुनाति ॥५२॥

रः पदान्ते विसर्गस्तयोः । १।३।५३॥

पदान्तस्थस्य रस्य तयोर्विरामाघोषयोर्विसर्गः स्यात् । वृक्षः , स्वः , कः
कृती । पदान्त इति किम् ? ईर्त्ते ॥५३॥

ख्यागि । १।३।५४॥

पदान्तस्थस्य रस्य ख्यागि परे विसर्ग एव स्यात् । कः ख्यातः । नमः
ख्यात्रे ॥५४॥

१. शिण्डि शिण्डि पिण्डि पिण्डि पा१ J3 ॥

शिट्यघोषात् । १।३।५५॥

अघोषात् परे शिटि परतः पदान्तस्थस्य रस्य विसर्ग एव स्यात् । पुरुषः त्सरुकः , सर्पिः प्साति , वासः क्षौमम् , अद्भिः प्सातम् ॥५५॥

व्यत्यये लुग् वा । १।३।५६॥

शिटः परोऽघोष इति व्यत्ययस्तस्मिन्सति पदान्तस्थस्य रस्य लुग् वा स्यात् । चक्षुश्च्योतति , चक्षुःश्च्योतति ॥५६॥

अरोः सुपि रः । १।३।५७॥

रोरन्त्यस्य रस्य सुपि परे र एव स्यात् । गीर्षु , धूर्षु । अरोरिति किम् ? पयस्सु ॥५७॥

वाऽहर्पत्यादयः । १।३।५८॥

अहर्पत्यादयो यथायोगमकृतविसर्गाः कृतोत्वाभावाश्च वा स्युः । अहर्पतिः , अहःपतिः ; गीर्पतिः , गीःपतिः ; प्रचेता राजन् ! , प्रचेतो राजन् ! ॥५८॥

शिट्याद्यस्य द्वितीयो वा । १।३।५९॥

प्रथमस्य शिटि परे द्वितीयो वा स्यात् । खीरम् , क्षीरम् । अफ्सराः , अप्सराः ॥५९॥

तवर्गस्य श्रवर्ग-ष्टवर्गाभ्यां योगे च-टवर्गौ । १।३।६०॥

तवर्गस्य श-चवर्गाभ्यां ष-टवर्गाभ्यां च योगे यथासंख्यं चवर्ग-टवर्गौ स्याताम् । तच् शेते , भवाञ् शेते , तच्चारु , तञ्जकारे , पेष्टा , पूष्णः , तष्ट्के , तण्णकारे , ईष्टे ॥६०॥

सस्य श-षौ । १।३।६१॥

सस्य श्रवर्ग-ष्टवर्गाभ्यां योगे यथासंख्यं श-षौ स्याताम् । चवर्गेण-श्च्योतति , वृश्चति । षेण- दोष्णु । टवर्गेण- पापट्षि ॥६१॥

न शात् । १।३।६२॥

शात् परस्य तवर्गस्य चवर्गौ न स्यात् । अश्नाति , प्रश्नः ॥६२॥

१. तञ्जकारेण खं१ पा३ J3 ॥ २. तण्णकारेण खं१ ॥

पदान्ताट्टवर्गादनाम्-नगरी-नवतेः ।१।३।६३॥

पदान्तस्थाट्टवर्गात् परस्य नाम्-नगरी-नवतिवर्जस्थस्य तवर्गस्य सस्य च टवर्ग-
पौ न स्याताम् । षट्थयम् , षण्णयाः , षट्सु । अनाम्-नगरी-नवतेरिति किम्
? षण्णाम् , षण्णगरी , षण्णवतिः ॥६३॥

यि तवर्गस्य ।१।३।६४॥

पदान्तस्थस्य तवर्गस्य षे परे टवर्गो न स्यात् । तीर्थकृत् षोडशः शान्तिः
॥६४॥

लि लौ ।१।३।६५॥

पदान्तस्थस्य तवर्गस्य ले परे लौ स्याताम् । तल्लूनम् , भवाल्लुनाति ॥६५॥

[इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां

सिद्धहेमचन्द्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासनलघुवृत्तौ]

प्रथमस्याध्यायस्य तृतीयः पादः समाप्तः ॥१।३॥

चैत्रे श्रीमूलराजेन नवः कोऽपि यशोऽर्णवः ।

परकीर्तिस्रवन्तीनां न प्रवेशमदत्त यः ॥३॥

१. समाप्तः खं३ विना नास्ति ॥ २. प्रा० पा१-२ मध्ये एव बृहद्वृत्तौ च श्लोकोऽयमस्ति ॥

[चतुर्थः पादः]

अत आः स्यादौ जस्-भ्याम्-ये ।१।४।१॥

स्यादौ जसि भ्यामि ये च परेऽकारस्य आः स्यात् । देवाः , आभ्याम् , सुखाय । स्यादाविति किम् ? बाणान् जस्यतीति किप्-बाणजः ॥१॥

भिस ऐस् ।१।४।२॥

आत् परस्य स्यादेर्भिस ऐस् स्यात् । देवैः । ऐस्करणाद् अतिजरसैः ॥२॥

इदमदसोऽक्येव ।१।४।३॥

इदमदसोरक्येव सति आत् परस्य भिस ऐस् स्यात् । इमकैः , अमुकैः । अक्येवेति किम् ? एभिः , अमीभिः ॥३॥

एद् बहुस्मोसि ।१।४।४॥

बह्वर्थे स्यादौ सादौ भादौ ओसि च परे अत एत् स्यात् । एषु , एभिः , देवयोः ॥४॥

टा-डसोरिन-स्यौ ।१।४।५॥

आत् परयोष्टा-डसोर्यथासंख्यम् इन-स्यौ स्याताम् । तेन , यस्य ॥५॥

डे-डस्योर्या-ऽऽतौ ।१।४।६॥

आत् परस्य डेर्डसेश्च यथासंख्यम् य आच्च स्याताम् । देवाय , देवात् ॥६॥

सर्वादिः स्मै-स्मातौ ।१।४।७॥

सर्वदिरदन्तस्य सम्बन्धिनोर्डे-डस्योर्यथासंख्यम् स्मै-स्मातौ स्याताम् । सर्वस्मै , सर्वस्मात् । सर्व , विश्व , उभ , उभयद् , अन्य , अन्यतर , इतर , इतर , इतम , त्व , त्वत् , नेम , सम-सिमौ सर्वार्थौ , पूर्व-परा-ऽवर-दक्षिणोत्तरा-ऽपरा-ऽधराणि व्यवस्थायाम् , स्वम् अज्ञाति-धनाख्यायाम् , अन्तरं बहिर्योगो-पसंव्यानयोरपुरि , त्वद् , तद् , यद् , अदस् , इदम् , एतद् , एक , द्वि , युष्मद् , भवतु , अस्मद् , किम् , इत्यसंज्ञायां सर्वादिः ॥७॥

१. जस्यति क्विप् खं२,३ ॥ २. 'स्मात् विश्वस्मै विश्वस्मात् पा१ खं१ ॥ ३. युष्मद् अस्मद् भवतु पा३ । सिद्धहेमचन्द्रशब्दानुशासनबृहद्भूति-मध्यमवृत्ती मलयगिरिशब्दानुशासनं च विना पाणिनीय-शाकटायन-जैनेन्द्र-चान्द्रव्याकरणेषु अपि 'युष्मद् अस्मद् भवतु' इत्येव क्रम इति ध्येयम् ॥

डेः स्मिन् ॥११४।८॥

सवदिरदन्तस्य डेः स्मिन् स्यात् । सर्वस्मिन् ॥८॥

जस इः ॥११४।९॥

सवदिरदन्तस्य जस इः स्यात् । सर्वे ॥९॥

नेमा-ऽर्द्ध-प्रथम-चरम-तया-ऽया-ऽल्य-कतिपयस्य वा ॥११४।१०॥

नेमादीनि नामानि , तयायौ प्रत्ययौ , तेषामदन्तानां जस इर्वा स्यात् । नेमे , नेमाः । अर्द्धे , अर्द्धाः । प्रथमे , प्रथमाः । चरमे , चरमाः । द्वितये , द्वितयाः । त्रये , त्रयाः । अल्ये , अल्पाः । कतिपये , कतिपयाः ॥१०॥

द्वन्द्वे वा ॥११४।११॥

द्वन्द्वसमासस्थस्याऽदन्तस्य सवदिर्जस इर्वा स्यात् । पूर्वोत्तरे , पूर्वोत्तराः ॥११॥

न सर्वादिः ॥११४।१२॥

द्वन्द्वे सर्वादिः सर्वादिर्न स्यात् । पूर्वापराय , पूर्वापरात् , पूर्वापरे । कतरकतमानाम् , कतरकतमकाः ॥१२॥

तृतीयान्तात् पूर्वा-ऽवरं योगे ॥११४।१३॥

तृतीयान्तात् परौ पूर्वा-ऽवरौ योगे सम्बन्धे सति सर्वादी न स्याताम् । मासेन पूर्वाय , मासपूर्वाय । दिनेनाऽवराय , दिनावराय । दिनेनाऽवराः , दिनाऽवराः । तृतीयान्तादिति किम् ? पूर्वस्मै मासेन ॥१३॥

तीयं डित्कार्ये वा ॥११४।१४॥

तीयान्तं नाम डे-डसि-डस्-डीनां कार्ये सर्वादिर्वा स्यात् । द्वितीयस्मै , द्वितीयाय । द्वितीयस्यै , द्वितीयायै । डित्कार्यं इति किम् ? द्वितीयकाय ॥१४॥

अवर्णस्याऽऽमः साम् ॥११४।१५॥

अवर्णान्तस्य सवदिरामः साम् स्यात् । सर्वेषाम् , विश्वासाम् ॥१५॥

नवभ्यः पूर्वभ्य इ-स्मात्-स्मिन् वा ॥११४।१६॥

पूर्वादिभ्यो नवभ्यो ये इ-स्मात्-स्मिनो यथास्थानमुक्तास्ते वा स्युः । पूर्वे

, पूर्वाः । पूर्वस्मात् , पूर्वात् । पूर्वस्मिन् , पूर्वे इत्यादि । नवभ्य इति किम् ? त्वे ॥१६॥

आपो ङितां यै-यास्-यास्-याम् ।१।४।१७॥

आबन्तस्य ङिताम् डे-ङसि-ङस्-ङीनां यथासंख्यम् यै-यास्-यास्-यामः स्युः । खद्वायै , खद्वायाः , खद्वायाः , खद्वायाम् ॥१७॥

सर्वादिर्ङस्पूर्वाः ।१।४।१८॥

सर्वादिराबन्तस्य ङिताम् यै-यास्-यास्-यामस्ते ङस्पूर्वाः स्युः । सर्वस्यै , सर्वस्याः , सर्वस्याः , सर्वस्याम् ॥१८॥

टौस्येत् ।१।४।१९॥

आबन्तस्य टौसोः परयोरेकारः स्यात् । बहुराजया , बहुराजयोः ॥१९॥

औता ।१।४।२०॥

आबन्तस्य औता सहकारः स्यात् । माले स्तः पश्य वा ॥२०॥

इदुतोऽस्त्रेरीदूत् ।१।४।२१॥

स्त्रेन्यस्येदन्तस्योदन्तस्य च औता सह यथासंख्यम् ईदूतौ स्याताम् । मुनी , साधू । अस्त्रेरिति किम् ? अतिस्त्रियौ नरौ ॥२१॥

जस्येदोत् ।१।४।२२॥

इदुदन्तयोर्जसि परे यथासंख्यम् एदोतौ स्याताम् । मुनयः , साधवः ॥२२॥

ङित्यदिति ।१।४।२३॥

अदिति ङिति स्यादौ परे , इदुदन्तयोर्ध्यासंख्यम् एदोतौ स्याताम् । अतिस्त्रये साधवे । अतिस्त्रेः साधोरागतं स्वं वा । अदितीति किम् ? बुद्ध्याः , धेन्वाः । स्यादावित्येव-शुची स्त्री ॥२३॥

टः पुंसि ना ।१।४।२४॥

पुंवृत्तेरिदुदन्तात् परस्याष्टाया ना स्यात् । अतिस्त्रिणा , अमुना । पुंसीति किम् ? बुद्ध्या ॥२४॥

१. पा१ J3 विना— इदुदन्तात् परस्याः पुंवृत्तेष्टाया पा२ । इदुदन्तात् परस्याः पुंविषयाष्टाया (यायाष्टाया खंसं१) खंसं१ । इदुदन्तात् परस्याः पुंविषये टाया खंसं३ । इदुदन्तात् परस्याः पुंविष[ये खंसं२] टाया खंसं२ ॥

डिडौ ॥११४॥२५॥

इदुदन्तात् परो डिडौ स्यात् । मुनौ , धेनौ । अदिदित्येव-बुद्ध्याम् ॥२५॥

केवलसखिपतेरौ ॥११४॥२६॥

केवलसखिपतिभ्यामिदन्ताभ्यां परो डिडौ स्यात् । सख्यौ , पत्यौ । इत् इत्येव-संखायमिच्छति सख्यि । केवलेति किम् ? प्रियसखौ , नरपतौ ॥२६॥

न ना डिदेत् ॥११४॥२७॥

केवलसखिपतेर्यथाया ना , डिति परे एचोक्तः , स न स्यात् । सख्या , पत्या । सख्ये , पत्ये । सख्युः पत्युः आगतं स्वं वा । सख्यौ , पत्यौ । डिदिति किम् ? पत्यः ॥२७॥

स्त्रिया डितां वा दै-दास्-दास्-दाम् ॥११४॥२८॥

स्त्रीलिङ्गादिदुदन्तात् परेषां डिताम् डे-डसि-डस्-डीनां यथासंख्यं दै-दास्-दास्-दामो वा स्युः । बुद्ध्यै , बुद्धये । बुद्ध्याः बुद्धेः आगतं स्वं वा , बुद्ध्याम् , बुद्धौ । धेन्यै , धेनवे , धेन्याः , धेनोः , धेन्याम् , धेनौ । प्रियबुद्ध्यै , प्रियबुद्धये पुंसे स्त्रियै वा ॥२८॥

स्त्रीदूतः ॥११४॥२९॥

नित्यं स्त्रीलिङ्गादीदन्तादूदन्ताच्च परेषां स्यादेडितां यथासंख्यं दै-दास्-दास्-दामः स्युः । नद्यै , नद्याः , नद्याः , नद्याम् । कुर्वै , कुर्वाः , कुर्वाः , कुर्वाम् । अतिलक्ष्म्यै पुंसे स्त्रियै वा । स्त्रीति किम् ? ग्रामण्ये खलप्ये स्त्रियै ॥२९॥

वेयुवोऽस्त्रियाः ॥११४॥३०॥

इयुवोः स्थानिनौ यौ स्त्रीदूतौ तदन्तात् स्त्रीवर्जात् परेषां स्यादेडितां यथासंख्यं दै-दास्-दास्-दामो वा स्युः । श्रियै , श्रिये; श्रियाः , श्रियः ; श्रियाः , श्रियः ; श्रियाम् , श्रियि । अतिश्रियै , अतिश्रिये पुंसे स्त्रियै वा । भ्रुवै , भ्रुवे ; भ्रुवाः , भ्रुवः ; भ्रुवाः , भ्रुवः ; भ्रुवाम् , भ्रुवि । अतिभ्रुवै अतिभ्रुवे पुंसे स्त्रियै वा । इयुव इति किम् ? आध्यै । अस्त्रिया इति किम् ? स्त्रियै ॥३०॥

१. डिडौः खं२, पा३ ॥ २. सप्तम्यन्तम् । 'सखायमिच्छति क्यनि दीर्घत्वे सखीयतीति क्विपि 'व्योः प्वय्यज्जने [४१४१२२१] इति सूत्रेण यलोपे सखी , सख्यि । एवं पत्यि । केवलग्रहणं किम् J3 ॥ ३. स्त्रियै वा पा१ J3 विना नास्ति ॥ ४. इयुवस्थानिनौ खं१, २ J3 ॥

आमो नाम् वा । १।४।३१॥

इयुवोः स्थानिभ्यां स्त्रीदूदन्ताभ्यां परस्य आमो नाम् वा स्यात् , न तु स्त्रियाः । श्रीणाम् , श्रियाम् । भ्रूणाम् , भ्रुवाम् । अतिश्रीणाम् , अतिश्रियाम् , अतिभ्रूणाम् अतिभ्रुवाम् नृणां स्त्रीणां वा । इयुव इत्येव-प्रधीनाम् ॥३१॥

हस्वाऽऽपश्च । १।४।३२॥

हस्वान्तादाबन्तात् स्त्रीदूदन्ताच्च परस्याऽऽमो नाम् स्यात् । देवानाम् , मालानाम् , स्त्रीणाम् , वधूनाम् ॥३२॥

संख्यानां णाम् । १।४।३३॥

र-ष-नान्तानां संख्यावाचिनामामो नाम् स्यात् । चतुर्णाम् , षण्णाम् , पञ्चानाम् , अष्टानाम् ॥३३॥

त्रेस्त्रयः । १।४।३४॥

आमः सम्बन्धिनस्त्रेस्त्रयः स्यात् । त्रयाणाम् , परमत्रयाणाम् ॥३४॥

एदोद्भ्यां डसि-डसो रः । १।४।३५॥

एदोद्भ्यां परयोः प्रत्येकं डसि-डसो रः स्यात् । मुनेः , मुनेः । धेनोः , धेनोः । गोः , गोः । द्योः , द्योः ॥३५॥

खि-ति-खी-तीय उर् । १।४।३६॥

खि-ति-खी-तीसम्बन्धिनो यात् परयोर्दसिडसोरुर् स्यात् । सख्युः , सख्युः । पत्युः , पत्युः । सखायं पतिं चेच्छतः सख्युः , सख्युः , पत्युः , पत्युः । य इति किम् ? अतिसखेः , अधिपतेः ॥३६॥

ऋतो डुर् । १।४।३७॥

ऋतः परयोः डसि-डसोर्दुर् स्यात् । पितुः , पितुः ॥३७॥

तृ-स्वसृ-नष्टृ-नेष्टृ-त्वष्टृ-क्षत्तृ-होतृ-पोतृ-प्रशास्त्रो घुट्यार् । १।४।३८॥

तृच-तृचन्तस्य स्वस्रादीनां च ऋतो घुटि परे आर् स्यात् । कर्त्तारम् , कर्त्तारं , कर्त्तारः । स्वसारम् , नष्टारम् , नेष्टारम् , त्वष्टारम् , क्षत्तारम् , होतारम् , पोतारम् , प्रशास्तारम् । घुटीति किम् ? कर्तुं कुलं पश्य ॥३८॥

१. इयुवस्थानिभ्यां पा२ ॥ २. पञ्चानां सप्तानाम् अष्टानाम् खं१ ॥ ३. परमत्रयाणाम् खं१,३ पा१,३ मध्ये नास्ति ॥ ४. 'तीनां सम्ब' खं१ ॥ ५. कर्त्तारः कर्त्तारी कर्त्तारम् पा१ ॥

अडौ च । १।४।३९॥

ऋतो डौ घुटि च परे अर् स्यात् । नरि , नरम् ॥३९॥

मातुर्मातः पुत्रेऽर्हे सिनाऽऽमन्त्र्ये । १।४।४०॥

मातुरामन्त्र्ये पुत्रे वर्त्तमानस्य सिना सह मातः स्यात् , अर्हे प्रशंसायाम् । हे गार्गीमात ! । पुत्र इति किम् ? हे मातः ! , हे गार्गीमातृके वत्से ! । अर्ह इति किम् ? अरे गार्गीमातृक ! ॥४०॥

ह्रस्वस्य गुणः । १।४।४१॥

आमन्त्र्यार्थवृत्तेर्ह्रस्वान्तस्य सिना सह गुणः स्यात् । हे पितः ! , हे मुने ! ॥४१॥

एदापः । १।४।४२॥

आमन्त्र्यार्थवृत्तेराबन्तस्य सिना सह एत् स्यात् । हे माले ! , हे बहुराजे ! ॥४२॥

नित्यदिद्-द्विस्वराऽम्बार्थस्य ह्रस्वः । १।४।४३॥

नित्यं दिद् दै-दास्-दास्-दामादेशो येभ्यस्तेषां द्विस्वराम्बार्थानां चाऽऽबन्तानामामन्त्र्यवृत्तीनां सिना सह ह्रस्वः स्यात् । हे स्त्रि ! हे लक्ष्मि ! हे श्वश्रु ! हे वधु ! हे अम्ब ! हे अक ! । नित्यदिदिति किम् ? हे ह्रूः ! । द्विस्वरेति किम् ? हे अम्बाडे ! । आप इत्येव-हे मातः ! ॥४३॥

अदेतः स्यमोर्लुक् । १।४।४४॥

अदन्ताद् एदन्ताच्च आमन्त्र्यवृत्तेः परस्य सेरमश्च लुक् स्यात् । हे देव ! , हे उपकुम्भ ! , हे अतिहे ! ॥४४॥

दीर्घङ्याब्-व्यञ्जनात् सेः । १।४।४५॥

दीर्घङ्याबन्ताभ्यां व्यञ्जनाच्च परस्य सेर्लुक् स्यात् । नदी । माला । राजा । दीर्घेति किम् ? निष्कौशाम्बिः , अतिखट्वः ॥४५॥

समानादमोऽतः । १।४।४६॥

समानात् परस्याऽमोऽस्य लुक् स्यात् । देवम् , मालाम् , मुनिम् , नदीम् , साधुम् , वधूम् ॥४६॥

१. वृत्तेः विहितस्य सेरमश्च खं१,३, पा२ ॥

दीर्घो नाम्यतिसृ-चतसृ-प्रः ।१।४।४७॥

तिसृ-चतसृ-ष-रान्तवर्जस्य समानस्य नामि परे दीर्घः स्यात् । वनानाम् , मुनीनाम् , साधूनाम् , पितृणाम् । अतिसृ-चतसृ-प्र इति किम् ? तिसृणाम् , चतसृणाम् , षण्णाम् , चतुर्णाम् ॥४७॥

नुर्वा ।१।४।४८॥

नुः समानस्य नामि परे दीर्घो वा स्यात् । नृणाम् , नृणाम् ॥४८॥

शसोऽता सश्च नः पुंसि ।१।४।४९॥

शसोऽता सह पूर्वसमानस्य दीर्घः स्यात् , तत्सन्नियोगे च पुंसि शसः सो नः । देवान् , मुनीन् , वातप्रमीन् , साधून् , हूहून् , पितृन् । पुंसीति किम् ? शालाः ॥४९॥

संख्या-साय-वेरहस्याऽहन् डौ वा ।१।४।५०॥

संख्यावाचिभ्यः साय-विभ्यां च परस्याऽहस्य डौ परेऽहन् वा स्यात् । द्व्यह्नि , द्व्यहनि , द्व्यह्ने । सायाह्नि , सायाहनि , सायाह्ने । व्यह्नि , व्यहनि , व्यह्ने ॥५०॥

निय आम् ।१।४।५१॥

नियः परस्य डेराम् स्यात् । नियाम् । ग्रामण्याम् ॥५१॥

वाष्टन आः स्यादौ ।१।४।५२॥

अष्टनः स्यादौ परे आ वा स्यात् । अष्टाभिः , अष्टभिः । प्रियाष्टाः , प्रियाष्टा ॥ ॥५२॥

अष्ट औ जस्-शसोः ।१।४।५३॥

अष्टनः कृताऽऽत्वस्य जस्-शसोरौ स्यात् । अष्टौ , अष्टौ ॥५३॥

डति-ष्णः संख्याया लुप् ।१।४।५४॥

डति-ष-नान्तानां संख्यानां जस्-शसोर्लुप् स्यात् । कति , कति । षट् , षट् । पञ्च , पञ्च ॥५४॥

नपुंसकस्य शिः ।१।४।५५॥

१. रौः खं१ पा२ J3 ॥ २. संख्यावाचिनां पा१ J3 ॥

नपुंसकस्य जस्-शसोः शिः स्यात् । कुण्डानि , पयांसि ॥५५॥

औरी ॥११४॥५६॥

नपुंसकस्य औरीः स्यात् । कुण्डे । पयसी ॥५६॥

अतः स्यमोऽम् ॥११४॥५७॥

अदन्तस्य नपुंसकस्य स्यमोरम् स्यात् । कुण्डम् , हे कुण्ड ! ॥५७॥

पञ्चतोऽन्यादेरनेकतरस्य दः ॥११४॥५८॥

पञ्चपरिमाणस्य नपुंसकस्याऽन्यादेः स्यमोर्दः स्यात् , एकतरवर्जम् । अन्यत् , अन्यतरत् , इतरत् , कतरत् , कतमत् । अनेकतरस्येति किम् ? एकतरम् ॥५८॥

अनतो लुप् ॥११४॥५९॥

अनकारान्तस्य नपुंसकस्य स्यमोर्लुप् स्यात् । कर्तृ , पयः ॥५९॥

जरसो वा ॥११४॥६०॥

जरसन्तस्य नपुंसकस्य स्यमोर्लुब् वा स्यात् । अतिजरः , अतिजरसम् ॥६०॥

नामिनो लुग् वा ॥११४॥६१॥

नाम्यन्तस्य नपुंसकस्य स्यमोर्लुग् वा स्यात् । हे वारे ! , हे वारि ! । प्रियतिसृ , प्रियत्रि कुलम् ॥६१॥

वाऽन्यतः पुमांष्टादौ स्वरे ॥११४॥६२॥

अन्यतो विशेष्यवशान्नपुंसको नाम्यन्तष्टादौ स्वरे परे पुंवद् वा स्यात् । ग्रामण्या ग्रामणिना कुलेन ; कर्त्रोः कर्तृणोः कुलयोः । अन्यत इति किम् ? पीलुने फलाय । टादाविति किम् ? शुचिनी कुले । नपुंसकस्येत्येव-कल्याण्यै स्त्रियै ॥६२॥

दध्यस्थिसक्थ्यक्ष्णोऽन्तस्याऽन् ॥११४॥६३॥

एषां नपुंसकानां नाम्यन्तानामन्तस्य टादौ स्वरे परे अन् स्यात् । दध्ना , अतिदध्ना । अस्थ्ना , अत्यस्थ्ना । सक्थ्ना , अतिसक्थ्ना । अक्ष्णा , अत्यक्ष्णा ॥६३॥

१. औरीः केषुचिल्लघुवृत्त्यादर्शेषु ॥ २. नपुंसक इत्येव J3 बृहद्वृत्तौ च । “वान्यत इत्यादि । नामिन इति वर्तते , तद् यथा नपुंसकस्य विशेषणं तथाऽन्यत इत्यपि, तच्च षष्ठ्यन्तमपि अर्थवशात् प्रथमान्ततया विपरिणम्यत इत्याह यो नाम्यन्त इत्यादि” इति शब्दमहार्णवव्यासे ॥

अनामस्वरे नोऽन्तः । १।४।६४॥

नाम्यन्तस्य नपुंसकस्याऽऽम्वर्जे स्यादौ स्वरे परे नोऽन्तः स्यात् । वारिणी , वारिणः । कर्तृणी , प्रियतिसृणः । अनामिति किम् ? वारीणाम् । स्वर इति किम् ? हे वारे ! । स्यादावित्येव-तौम्बुरवं चूर्णम् ॥६४॥

स्वराच्छौ । १।४।६५॥

शौ परे स्वरान्तान्नपुंसकात् परो नोऽन्तः स्यात् । कुण्डानि । स्वरादिति किम् ? चत्वारि ॥६५॥

धुटां प्राक् । १।४।६६॥

स्वरात् परा या धुङ्जातिस्तदन्तस्य नपुंसकस्य शौ परे धुङ्भ्य एव प्राग् नोऽन्तः स्यात् । पयांसि , अतिजरांसि , काष्ठत्वङ्गि । स्वरादित्येव-गोमन्ति ॥६६॥

र्लो वा । १।४।६७॥

र-लाभ्यां परा या धुङ्जातिस्तदन्तस्य नपुंसकस्य शौ परे धुटः प्राक् नोऽन्तो वा स्यात् । बहूर्जि , बहूर्जि । सुवल्ङ्गि , सुवल्ङ्गि । र्ल इति किम् ? काष्ठत्वङ्गि । धुटामित्येव-सुफुल्लि ॥६७॥

घुटि । १।४।६८॥

निमित्तविशेषोपादानं विना आ पादपरिसमाप्तेर्यत् कार्यं वक्ष्यते तद् घुटि वेदितव्यम् ॥६८॥

अचः । १।४।६९॥

अन्वतेर्धातोर्धुङ्न्तस्य धुटः प्राक् नोऽन्तो घुटि स्यात् । प्राङ् , अतिप्राङ् , प्राञ्चौ । प्राञ्चि कुलानि ॥६९॥

ऋदुदितः । १।४।७०॥

ऋदुदितो धुङ्न्तस्य घुटि परे धुटः प्राक् स्वरात् परो नोऽन्तः स्यात् । कुर्वन् , विद्वान् , गोमान् । घुटीत्येव-गोमता ॥७०॥

युज्रोऽसमासे । १।४।७१॥

१. कर्तृणी कर्तृणः प्रियं खं ॥ २. काष्ठतङ्गि J3 बृहद्भूतौ च । “तक्षौ त्वक्षौ तनूकरणे” हैमधा० ५७१-५७२ ॥ ३. काष्ठतङ्गि खं१,२ पा२,३ J3 ॥ ४. गोमान् खं३ पा१,३ मध्ये नास्ति ॥

युजुंपी योगे [हैमधा० १४७६] इत्यस्याऽसमासे धुडन्तस्य धुटः प्राक् घुटि नोऽन्तः स्यात् । युङ् , युञौ । युञ्जि कुलानि । बहुयुङ् । असमास इति किम् ? अश्वयुक् । युञ्ज इति किम् ? युजिञ् समाधौ [हैमधा० १२५४] युजमापन्नाः ॥७१॥

अनडुहः सौ । १।४।७२॥

अनडुहो धुडन्तस्य धुटः प्राक् सौ परे नोऽन्तः स्यात् । अनड्वान् , प्रियानड्वान् ॥७२॥

पुंसोः पुमन्स् । १।४।७३॥

पुंसोः पुमन्स् घुटि स्यात् । पुमान् । प्रियपुमान् , प्रियपुमांसि ॥७३॥

ओत औ । १।४।७४॥

ओतो घुटि परे औः स्यात् । गौः , गावौ । द्यौः , द्यावौ । प्रियद्यावौ । ओत इति किम् ? चित्रगू ॥७४॥

आ अम्-शसोऽता । १।४।७५॥

अतोऽम्-शसोरता सह आः स्यात् । गाम् । सुगाम् । गाः । सुगाः । द्याम् । अतिद्याम् । द्याः । सुद्याः ॥७५॥

पथिन्-मथिनृभुक्षः सौ । १।४।७६॥

एषां नान्तानामन्तस्य सौ परे आः स्यात् । पन्थाः , हे पन्थाः ! । मन्थाः । ऋभुक्षाः । नान्तनिर्देशादिह न स्यात्-पन्थानमिच्छन् पथीः ॥७६॥

एः । १।४।७७॥

पथ्यादीनां नान्तानामितो घुटि परे आः स्यात् । पन्थाः , पन्थानौ , पन्थानः , पन्थानम् , सुपन्थानि कुलानि । मन्थाः । ऋभुक्षाः । नान्तनिर्देशाद् एरभावाच्चेह न स्यात्-पथ्यौ , पथ्यः ॥७७॥

थो न् । १।४।७८॥

पथिन्-मथिनोर्नान्तयोस्थस्य घुटि परे न् स्यात् । तथैवोदाहृतम् ॥७८॥

१. पन्ना मुनयः पार खंसंर बृहद्वृत्तौ च ॥ २. सुगाः खं१ पासं१ J3 विना नास्ति ॥ ३. नन्तानां खं१ ॥ ४. मन्थाः हे मन्थाः ऋभुक्षाः हे ऋभुक्षाः पा१ J3 ॥ ५. मिच्छति खं१, ३ । मिच्छतीति J3 ॥

इन् डीस्वरे लुक् । १।४।७९॥

पथ्यादीनां नान्तानां ड्यामधुस्वरौ च स्यादौ परे इन् लुक् स्यात् । सुपथी स्त्री कुले वा । पथः । सुमथी स्त्री कुले वा । मथः । अनुभुक्षी सेना कुले वा । क्रभुक्षः ॥७९॥

वोशनसो नश्चामन्त्र्ये सौ । १।४।८०॥

आमन्त्र्यवृत्तेरुशनसो न-लुकौ सौ परे वा स्याताम् । हे उशनन् ! , हे उशन ! , हे उशनः ! । आमन्त्र्य इति किम् ? उशना ॥८०॥

उतोऽनडुच्चतुरो वः । १।४।८१॥

आमन्त्र्यवृत्त्योरनडुच्चतुरोरुतः सौ परे वः स्यात् । हे अनड्वन् ! । हे अतिचत्वः ! ॥८१॥

वाः शेषे । १।४।८२॥

आमन्त्र्यविहितात् सेरन्यो घुट् शेषस्तस्मिन्परे अनडुच्चतुरोरुतो वाः स्यात् । अनड्वान् , अनड्वहौ । प्रियचत्वाः , प्रियचत्वारौ । शेष इति किम् ? हे अनड्वन् ! । हे प्रियचत्वः ! ॥ ८२॥

सख्युरितोऽशावैत् । १।४।८३॥

सख्युरिदन्तस्य शिवर्जे शेषे घुटि परे ऐत् स्यात् । सखायौ , सखायः , सखायम् । इत इति किम् ? सख्यौ स्त्रियौ । अशाविति किम् ? अतिसखीनि । शेष इत्येव-हे सखे ! ॥८३॥

ऋदुशनस्-पुरुदंशोऽनेहसश्च सेर्डाः । १।४।८४॥

ऋदन्तादुशनसादेः सख्युरितश्च परस्य शेषस्य सेर्डाः स्यात् । पिता , अतिपिता , कर्त्ता , उशना , पुरुदंशा , अनेहा , सखा ॥८४॥

नि दीर्घः । १।४।८५॥

शेषे घुटि परे यो नस्तस्मिन् परे स्वरस्य दीर्घः स्यात् । राजा , राजानौ । वनानि । कर्तृणि । शेष इत्येव-हे राजन् ! ॥८५॥

न्महतोः १।४।८६॥

१. सखायम् खं२ विना नास्ति ॥

त्सन्तः । महत्तश्च स्वरस्य शेषे घुटि परे दीर्घः स्यात् । श्रेयान् , श्रेयांसौ । महान् , महान्तौ ॥८६॥

इन्-हन्-पूषाऽर्यम्णः शिस्योः । १।४।८७॥

इन्नन्तस्य हनादेश्च स्वरस्य शिस्योरेव परयोर्दीर्घः स्यात् । दण्डीनि , स्रग्वीणि , दण्डी , स्रग्वी । भ्रूणहानि , भ्रूणहा । बहुपूषाणि , पूषा । स्वर्यमाणि , अर्यमा । शिस्योरेवेति किम् ? दण्डिनौ , वृत्रहणौ , पूषणौ , अर्यमणौ ॥८७॥

अपः । १।४।८८॥

अपः स्वरस्य शेषे घुटि परे दीर्घः स्यात् । आपः , स्वापौ ॥८८॥

नि वा । १।४।८९॥

अपः स्वरस्य नागमे सति घुटि परे दीर्घो वा स्यात् । स्वाम्पि , स्वम्पि । बह्वाम्पि , बह्वम्पि ॥८९॥

अभ्वादेरत्वसः सौ । १।४।९०॥

अत्वन्तस्याऽसन्तस्य च भ्वादिवर्जस्य शेषे सौ परे दीर्घः स्यात् । भवान् , यवमान् । गोमन्तं स्थूलशिरसं वेच्छन् गोमान् , स्थूलशिराः । अभ्वादेरिति किम् ? पिण्डग्रः ॥९०॥

क्रुशस्तुनस्तृच् पुंसि । १।४।९१॥

क्रुशो यस्तुन तस्य शेषे घुटि परे तृच् स्यात् पुंसि । क्रोष्टा , क्रोष्टारौ । पुंसीति किम् ? कृशक्रोष्टूनि वनानि ॥९१॥

टादौ स्वरे वा । १।४।९२॥

टादौ स्वरादौ परे क्रुशस्तुनस्तृच् वा स्यात् पुंसि । क्रोष्टा , क्रोष्टुना ; क्रोष्टोः , क्रोष्ट्वोः ॥९२॥

स्त्रियाम् । १।४।९३॥

क्रुशः परस्य तुनः स्त्रीवृत्तेस्तृच् स्यात् निर्निमित्त एव । क्रोष्ट्री , क्रोष्ट्र्यौ , क्रोष्ट्रीभ्याम् । पञ्चक्रोष्ट्री रथैः ॥९३॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां
सिद्धहेमचन्द्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासनलघुवृत्तौ
प्रथमस्याध्यायस्य चतुर्थः पादः समाप्तः ॥१४॥
प्रथमोऽध्यायः समाप्तः ।

सोत्कण्ठमङ्गलग्नैः कचकर्षणैश्च , वक्त्राब्जचुम्बन-नखक्षतकर्मभिश्च ।
श्रीमूलराजहतभूपतिभिर्विलेसुः , संख्ये च खेऽपि च शिवाश्च सुरस्त्रियश्च ॥४॥

अथ द्वितीयोऽध्यायः

[प्रथमः पादः]

त्रि-चतुरस्तिस्-चतसृ स्यादौ ।२।१।१॥

स्त्रियामिति वर्त्तते । स्यादौ परे स्त्रीवृत्त्योस्त्रि-चतुरोर्यथासङ्ख्यं 'तिसृ चतसृ' इत्येतौ स्याताम् । तिस्रः , चतस्रः , तिसृषु , चतसृषु । प्रियतिसा प्रियचतसा ना । प्रियतिसृ कुलम् । स्यादाविति किम् ? प्रियत्रिकः , प्रियचतुष्कः ॥१॥

ऋतो रः स्वरेऽनि ।२।१।२॥

तिसृ-चतसृस्थस्य ऋतः स्वरादौ स्यादौ परे रः स्यात् , अनि नविषयादन्यत्र । तिस्रः , चतस्रः , प्रियतिस्रौ , प्रियचतस्रौ । स्वर इति किम् ? तिसृभिः , चतसृभिः । अनीति किम् ? तिसृणाम् , चतसृणाम् ॥२॥

जराया जरस् वा ।२।१।३॥

स्वरादौ स्यादौ परे जराया जरस् वा स्यात् । जरसौ , जरसः । जरे , जराः । अतिजरसौ , अतिजरौ । अतिजरसम् , अतिजरम् कुलम् ॥३॥

अपोऽद् भे ।२।१।४॥

भादौ स्यादौ परे अपोऽद् स्यात् । अद्भिः , स्वद्भ्याम् । भ इति किम् ? अप्सु ॥४॥

आ रायो व्यञ्जने ।२।१।५॥

व्यञ्जनादौ स्यादौ परे रैशब्दस्य आः स्यात् । राः , रासु , अतिराभ्याम् कुलाभ्याम् । व्यञ्जन इति किम् ? रायः ॥५॥

युष्मदस्मदोः ।२।१।६॥

व्यञ्जनादौ स्यादौ परे युष्मदस्मदोराः स्यात् । त्वाम् , माम् , अतित्वाम् , अतिमाम् , युष्मासु , अस्मासु ॥६॥

टाड्योसि यः ।२।१।७॥

टाड्योस्सु परेषु युष्मदस्मदोर्यः स्यात् । त्वया , मया ; अतियुवया , अत्यावया ; त्वयि , मयि ; युवयोः , आवयोः । टाड्योसीति किम् ? त्वत् , मत्

१. इतः परं 'प्रियत्रि कुलम् प्रियचतसृ कुलम्' इत्यधिकम् J3 ॥

॥७॥

शेषे लुक् । २।१।८॥

यस्मिन्नायौ कृतौ ततोऽन्यः शेषः , तस्मिन् स्यादौ परे युष्मदस्मदोर्लुक् स्यात् । युष्मभ्यम् , अस्मभ्यम् , अतित्वत् , अतिमत् । शेष इति किम् ? त्वयि , मयि ॥८॥

मोर्वा । २।१।९॥

शेषे स्यादौ परे मान्तयोः युष्मदस्मदोर्मो लुग् वा स्यात् । युवाम् युष्मान् वा आवाम् अस्मान् वाऽऽचक्ष्माणेभ्यो युष्मभ्यम् , युषभ्यम् ; अस्मभ्यम् , असभ्यम् ॥९॥

मन्तस्य युवाऽऽवौ द्वयोः । २।१।१०॥

द्वयर्थवृत्त्योर्युष्मदस्मदोर्मन्तावयवस्य स्यादौ परे यथासंख्यम् युव-आव इत्येतौ स्याताम् । युवाम् , आवाम् ; अतियुवाम् , अत्यावाम् ; अतियुवासु , अत्यावासु । मन्तस्येति किम् ? युवयोः आवयोरित्यत्र दस्य यत्वं यथा स्यात् । स्यादावित्येव-युवयोः पुत्रो युष्मत्पुत्रः ॥१०॥

त्व-मौ प्रत्ययोत्तरपदे चैकस्मिन् । २।१।११॥

स्यादौ प्रत्ययोत्तरपदयोश्च परयोरैकार्थवृत्त्योर्युष्मदस्मदोर्मन्तावयवस्य यथा-संख्यं त्वं-म इत्येतौ स्याताम् । त्वाम् , माम् ; अतित्वाम् , अतिमाम् ; अतित्वासु , अतिमासु ; त्वदीयः , मदीयः , त्वत्पुत्रः , मत्पुत्रः । प्रत्ययोत्तरपदे चेति किम् ? अधियुष्मद् , अध्यस्मद् । एकस्मिन्निति किम् ? युष्माकम् , अस्माकम् ॥११॥

त्वमहं सिना प्राक् चाऽकः । २।१।१२॥

सिना सह युष्मदस्मदोर्यथासंख्यं त्वम्-अहमौ स्याताम् , तौ चाऽकप्रसङ्गेऽकः प्रागेव । त्वम् , अहम् ; अतित्वम् , अत्यहम् । प्राक् चाक इति किम् ? त्वकम् , अहकम् ॥१२॥

यूयं वयं जसा । २।१।१३॥

१. मन्तयोः पा२ ॥ २. 'दोर्लुग्' खं१,३ पा१,२,३ ॥ ३. 'दोर्मन्ता' पा२ ॥ ४. त्वमावित्येतौ खं१ ॥

जसा सह युष्मदस्मदोर्यथासंख्यं यूयम्-वयमौ स्याताम् । यूयम् , वयम् ; प्रिययूयम् , प्रियवयम् । प्राक् चाक इत्येव-यूयकम् , वयकम् ॥१३॥

तुभ्यं मह्यं ड्या ॥२१११४॥

ड्या सह युष्मदस्मदोर्यथासंख्यं तुभ्यम्-मह्यमौ स्याताम् । तुभ्यम् , मह्यम् ; प्रियतुभ्यम् , प्रियमह्यम् । प्राक् चाक इत्येव-तुभ्यकम् , मह्यकम् ॥१४॥

तव मम डसा ॥२१११५॥

डसा सह युष्मदस्मदोर्यथासंख्यं तव-ममौ स्याताम् । तव , मम ; अतितव , अतिमम । प्राक् चाक इत्येव-तवक , ममक ॥१५॥

अमौ मः ॥२१११६॥

युष्मदस्मद्भ्यां परयोः 'अम् औ' इत्येतयोर्मौ इति स्यात् । त्वाम् , माम् ; अतित्वाम् , अतिमाम् ; युवाम् , आवाम् ; अतियुवाम् , अत्यावाम् ॥१६॥

शसो नः ॥२१११७॥

युष्मदस्मद्भ्यां परस्य शसो न इति स्यात् । युष्मान् , अस्मान् ; प्रियत्वान् , प्रियमान् ॥१७॥

अभ्यम् भ्यसः ॥२१११८॥

युष्मदस्मद्भ्यां परस्य चतुर्थीभ्यसोऽभ्यम् स्यात् । युष्मभ्यम् , अस्मभ्यम् ; अतियुवभ्यम् , अत्यावभ्यम् ॥१८॥

डसेश्चाऽद् ॥२१११९॥

युष्मदस्मद्भ्यां परस्य डसेः पञ्चमीभ्यसश्च अद् इति स्यात् । त्वद् , मद् ; अतियुवद् , अत्यावद् ; युष्मद् , अस्मद् ; अतित्वद् , अतिमद् ॥१९॥

आम आकम् ॥२११२०॥

युष्मदस्मद्भ्यां परस्य आम आकम् स्यात् । युष्माकम् , अस्माकम् , अतियुवाकम् , अत्यावाकम् ; युष्मानस्मान् वाऽऽचक्षणाणानाम्- युष्माकम् , अस्माकम् ॥२०॥

पदाद् युग्विभक्त्यैकवाक्ये वस्-नसौ बहुत्वे ॥२११२१॥

बहुत्वविषयया समविभक्त्या सह पदात् परयोर्युष्मदस्मदोर्यथासंख्यं वस्-नसौ वा स्याताम् , तच्चेत् पदं युष्मदस्मदी चैकस्मिन् वाक्ये स्तः । अन्वादेशे नित्यं

विधानादिह विकल्पः । धर्मो वो रक्षतु , धर्मो नो रक्षतु , धर्मो युष्मान् रक्षतु , धर्मोऽस्मान् रक्षतु । एवं चतुर्थी-षष्ठीभ्यामपि । पदादिति किम् ? युष्मान् पातु । युग्विभक्त्येति किम् ? तीर्थे यूयं यात । एकवाक्य इति किम् ? अतियुष्मान् पश्य । ओदनं पचत , युष्माकं भविष्यति ॥२१॥

द्वित्वे वाम्-नौ ।२।१।२२॥

पदात् परयोर्युष्मदस्मदोर्द्वित्वविषयया युग्विभक्त्या सह यथासंख्यं वाम्-नौ इत्येतौ वा स्याताम् , एकवाक्ये । धर्मो वां पातु , धर्मो युवां पातु ; धर्मो नौ पातु , धर्म आवां पातु । एवं चतुर्थी-षष्ठीभ्यामपि ॥२२॥

डे-डसा ते मे ।२।१।२३॥

डे-डसां सह पदात् परयोर्युष्मदस्मदोर्यथासंख्यं ते मे इत्येतौ वा स्याताम् , एकवाक्ये । धर्मस्ते दीयते , धर्मस्तुभ्यं दीयते ; धर्मो मे दीयते , धर्मो मह्यं दीयते ; धर्मस्ते स्वम् , धर्मस्तव स्वम् ; धर्मो मे स्वम् , धर्मो मम स्वम् ॥२३॥

अमा त्वा मा ।२।१।२४॥

अमा सह पदात् परयोर्युष्मदस्मदोर्यथासंख्यं त्वा-मा इत्येतौ वा स्याताम् , एकवाक्ये । धर्मस्त्वा पातु , धर्मस्त्वां पातु ; धर्मो मा पातु , धर्मो मां पातु ॥२४॥

असदिवाऽऽमन्त्र्यं पूर्वम् ।२।१।२५॥

आमन्त्र्यार्थं पदं युष्मदस्मदभ्यां पूर्वमसदिव स्यात् । जना ! युष्मान् पातु धर्मः । साधू ! युवां पातु धर्मः । साधो ! त्वां पातु तपः । पूर्वमिति किम् ? मयैतत् सर्वमाख्यातं युष्माकं मुनिपुङ्गवाः ॥२५॥

जस्विशेष्यं वाऽऽमन्त्र्ये ।२।१।२६॥

युष्मदस्मद्भ्यां पूर्व जसन्तमामन्त्र्यार्थं विशेष्यवाच्याऽऽमन्त्र्ये पदेऽर्थात् तद्विशेषणे परेऽसदिव वा स्यात् । जिनाः शरण्याः ! युष्मान् शरणं प्रपद्ये । जिनाः शरण्याः ! वः शरणं प्रपद्ये । जिनाः शरण्याः ! अस्मान् रक्षत । जिनाः

१. इतः परम् 'एवमुत्तरसूत्रत्रये' इत्यधिकः J3 मध्ये पाठः । "विकल्पो लभ्यते । एवमुत्तरसूत्रत्रयेऽपि" इति बृहद्वृत्तौ ॥

शरण्याः ! नो रक्षत । जसिति किम् ? साधो ! सुविहित ! वोऽथो शरणं प्रपद्ये , साधो ! सुविहित ! नोऽथो रक्ष । विशेष्यमिति किम् ? शरण्याः साधवो ! युष्मान् शरणं प्रपद्ये । आमन्त्र्य इति किम् ? आचार्याः ! युष्मान् शरण्याः ! शरणं प्रपद्ये । अर्थात् तद्विशेषणभूत इति किम् ? आचार्याः ! उपाध्यायाः ! युष्मान् शरणं प्रपद्ये ॥२६॥

नान्यत् । २।१।२७॥

युष्मदस्मद्भ्यां पूर्वं जसन्तादन्यदामन्त्र्यं विशेष्यमामन्त्र्ये तद्विशेषणे परेऽसदिव न स्यात् । साधो सुविहित ! त्वा शरणं प्रपद्ये । साधो सुविहित ! मा रक्ष ॥२७॥

पादाद्योः । २।१।२८॥

नियतपरिमाणमात्राक्षरपिण्डः पादः । पदात् परयोः पादस्यादिस्थयोर्युष्म-
दस्मदोर्वस्-नसादिर्न स्यात् ।

वीरो विश्वेश्वरो देवो युष्माकं कुलदेवता ।

स एव नाथो भगवानस्माकं पापनाशनः ॥१॥

पादाद्योरिति किम् ?

पान्तु वो देशनाकाले जैनेन्द्रा दशनांशवः ।

भवकूपपतज्जन्तुजातोद्धरणरज्जवः ॥२॥ ॥२८॥

चा-ऽह-ह-वैवयोगे । २।१।२९॥

एभियोगि पदात् परयोर्युष्मदस्मदोर्वस्-नसादिर्न स्यात् । ज्ञानं युष्मांश्च रक्षतु , अस्मांश्च रक्षतु । एवं अह-ह-वा-एवैरप्सुदाहार्यम् । योग इति किम् ? ज्ञानञ्च शीलञ्च ते स्वम् ॥२९॥

दृश्यैश्चिन्तायाम् । २।१।३०॥

दृशिना समानार्थैश्चिन्तार्थैर्धातुभिर्योगि युष्मदस्मदोर्वस्-नसादिर्न स्यात् । जनो युष्मान् सन्दृश्यागतः , जनोऽस्मान् सन्दृश्यागतः । जनो युवां समीक्ष्यागतः , जन आवां समीक्ष्यागतः । जनस्त्वामपेक्षते , जनो मामपेक्षते । सर्वत्र मनसा चिन्तनं दृश्यर्थानामर्थः । दृश्यैर्यैरिति किम् ? जनो वो मन्यते । चिन्तायामिति

१. पदात् परयोर्युष्म^० खं१ खंसं२ पासं१ ॥

किम् ? जनो वः पश्यति ॥३०॥

नित्यमन्वादेशे ।२।१।३१॥

किञ्चिद्विधातुं कथितस्य पुनरन्यद्विधातुं कथनमन्वादेशः , तस्मिन् विषये पदात् परयोर्युष्मदस्मदोर्वस्-नसादिर्नित्यं स्यात् । यूयं विनीतास्तद्वो गुरवो मानयन्ति , वयं विनीतास्तन्नो गुरवो मानयन्ति ; धनवांस्त्वमथो त्वा लोको मानयति , धनवानहमथो मा लोको मानयति ॥३१॥

सपूर्वात् प्रथमान्ताद् वा ।२।१।३२॥

विद्यमानपूर्वपदात् प्रथमान्तात् पदात् परयोर्युष्मदस्मदोऽन्वादेशो वस्-नसादिर्वा स्यात् । यूयं विनीतास्तद् गुरवो वो मानयन्ति , तद् गुरवो युष्मान् मानयन्ति । वयं विनीतास्तद् गुरवो नो मानयन्ति , तद् गुरवोऽस्मान् मानयन्ति । युवां सुशीलौ तज्ज्ञानं वां दीयते , तज्ज्ञानं युवाभ्यां दीयते । आवां सुशीलौ तज्ज्ञानं नौ दीयते , तज्ज्ञानमावाभ्यां दीयते ॥३२॥

त्यदामेनदेतदो द्वितीया-टौस्यवृत्त्यन्ते ।२।१।३३॥

त्यदादीनामेतदो द्वितीयायां टायामोसि च परेऽन्वादेशो एनद् स्यात् , न तु वृत्त्यन्ते । उद्दिष्टमेतदध्ययनमथो एनदनुजानीत , एतकं साधुमावश्यकमध्यापय अथो एनमेव सूत्राणि । अत्र साकः । एतेन रात्रिरधीता अथो एनेनाहरप्यधीतम् । एतयोः शोभनं शीलमथो एनयोर्महती कीर्तिः । त्यदामिति किम् ? संज्ञायामेतदं संगृहाण अथो एतदमध्यापय । अवृत्त्यन्त इति किम् ? अथो परमैतं पश्य ॥३३॥

इदमः ।२।१।३४॥

त्यदादेरिदमो द्वितीया-टौसि परेऽन्वादेशो एनत् स्यात् , अवृत्त्यन्ते । उद्दिष्टमिदमध्ययनमथो एनदनुजानीत । अनेन रात्रिरधीता अथो एनेनाहरप्यधीतम् । अनयोः शोभनं शीलम् अथो एनयोर्महती कीर्तिः ॥३४॥

अद् व्यञ्जने ।२।१।३५॥

त्यदादेरिदमो व्यञ्जनादौ स्यादौ परेऽन्वादेशो अः स्यात् , अवृत्त्यन्ते । इमकाभ्यां शैक्षकाभ्यां रात्रिरधीता अथो आभ्यामहरप्यधीतम् । इमकेषु अथो एषु । अनङ् [२।१।३६] इति वक्ष्यमाणादिह साको विधिः ॥३५॥

अनक् ।२।१।३६॥

त्यदादेर्व्यञ्जनादौ स्यादौ परेऽग्वर्ज इदम् अः स्यात् । आभ्याम् , आभिः , एषु , आसु । अनगिति किम् ? इमकाभ्याम् । त्यदामित्येव-अतीदम्भ्याम् ॥३६॥

टौस्यनः । २।१।३७॥

त्यदां टायामोसि च परेऽनक इदमोऽनः स्यात् । अनेन , अनया , अनयोः । त्यदामित्येव-प्रियेदमा । अनक इत्येव-इमकेन ॥३७॥

अयमियं पुंस्त्रियोः सौ । २।१।३८॥

त्यदां सौ परे इदमः पुंस्त्रियोर्यथासंख्यम् अयमियमौ स्याताम् । अयं ना । इयं स्त्री । त्यदामित्येव-अतीदं ना स्त्री वा ॥३८॥

दो मः स्यादौ । २।१।३९॥

त्यदां स्यादौ परे इदमो दो मः स्यात् । इमौ , परमेमौ , इमकाभ्याम् । त्यदामित्येव-प्रियेदमौ ॥३९॥

किमः कस्तसादौ च । २।१।४०॥

त्यदां स्यादौ तसादौ च प्रत्यये परे किमः कः स्यात् । कः , साकोऽपि कः । कदा , कर्हि । तसादौ चेति किम् ? किं पश्य , किन्तराम् । त्यदामित्येव-प्रियकिमौ ॥४०॥

आद्वेः । २।१।४१॥

द्विशब्दमभिव्याप्य त्यदां स्यादौ तसादौ च परे अः स्यात् । स्यः , त्वौ , द्वौ , ततः , तदा । त्यदामित्येव-अतितदौ ॥४१॥

तः सौ सः । २।१।४२॥

आद्वेस्त्यदां सौ परे तः सौ स्यात् । स्यः , स्या , सः , सा , एषा । त्यदामित्येव-प्रियत्यत् ॥४२॥

अदसो दः सेस्तु डौ । २।१।४३॥

त्यदां सौ परे अदसो दः सौ स्यात् , सेस्तु डौ । असौ , असकौ , हे असौ ! , हे असकौ ! । त्यदामित्येव-अत्यदाः ॥४३॥

असुको वाऽकि । २।१।४४॥

१. एभिः पासं २ J3 ॥ २. स स्यात् पा१ खं २ । सः स्यात् खं १, ३ J3 ॥ ३. स स्यात् पा१ खं २ । सः स्यात् खं १ J3 ॥

त्यदां सौ परे अदसोऽकि सत्यसुको वा स्यात् । असुकः , असकौ ; हे असुक ! हे असकौ ! ॥४४॥

मोऽवर्णस्य । २।१।४५॥

अवर्णान्तस्य त्यदामदसो दो म् स्यात् । अमू नरौ स्त्रियौ कुले वा । अमी , अमूहः । अवर्णस्येति किम् ? अदः कुलम् ॥४५॥

वाऽद्री । २।१।४६॥

अदसोऽद्रावन्ते सति दो म् वा स्यात् । अदमुयङ् , अमुद्रचङ् , अमुमुयङ् , अदद्रचङ् ॥४६॥

मादुवर्णोऽनु । २।१।४७॥

अदसो मः परस्य वर्णस्य उवर्णः स्यात् , अनु पश्चात् कार्यान्तरेभ्यः । अमुम् , अमू , अमुमुयङ् । अन्विति किम् ? अमुष्मै , अमुष्मिन् ॥४७॥

प्रागिनात् । २।१।४८॥

अदसो मः परस्य वर्णस्येनादेशात् प्राक् उवर्णः स्यात् । अमुना । इनादिति किम् ? अमुया ॥४८॥

बहुष्वेरी । २।१।४९॥

बह्वर्थवृत्तेरदसो मः परस्य एत ई स्यात् । अमी , अमीषु । एरिति किम् ? अमूः स्त्रियः । मादित्येव-अमुके ॥४९॥

धातोरिवर्णोवर्णस्येयुव् स्वरे प्रत्यये । २।१।५०॥

धातोरिवर्णोवर्णयोः स्वरादौ प्रत्यये परे यथासंख्यम् इयुवौ स्याताम् । नियौ , लुवौ , अधीयते , लुलुवुः । प्रत्यये इति किम् ? न्यर्थः , ल्वर्थः । नयनम् , नायक इत्यादौ तु परत्वाद् गुण-वृद्धी ॥५०॥

इणः । २।१।५१॥

इणो धातोः स्वरादौ प्रत्यये परे इय् स्यात् । यापवादः । ईयतुः , ईयुः ॥५१॥

संयोगात् । २।१।५२॥

धातोरिवर्णोवर्णयोः संयोगात् परयोः स्वरादौ प्रत्यये परे इयुवौ स्याताम् ।

१. बहुष्वेरीः खं१,३ , खंमू२ ॥ २. ईः पार J3 ॥

यवक्रियौ , कटप्रुवौ , शिश्रियुः ॥५२॥

भ्रू-श्नोः । २।१।५३॥

भ्रू-श्रोवर्णस्य संयोगात् परस्य स्वरादौ प्रत्यये परे उव् स्यात् । भ्रुवौ , आप्ठवन्ति । संयोगादित्येव-चिन्वन्ति ॥५३॥

स्त्रियाः । २।१।५४॥

स्त्रिया इवर्णस्य स्वरादौ प्रत्यये परे इय् स्यात् । स्त्रियौ । अतिस्त्रियौ ॥५४॥

वाऽम्-शसि । २।१।५५॥

स्त्रिया इवर्णस्याऽम्-शसोः परयोरिच् वा स्यात् । स्त्रियम् , स्त्रीम् , स्त्रियः , स्त्रीः ॥५५॥

योऽनेकस्वरस्य । २।१।५६॥

अनेकस्वरस्य धातोरिवर्णस्य स्वरादौ प्रत्यये परे य् स्यात् । चिच्युः , निन्युः , पतिमिच्छति पत्यि ॥५६॥

स्यादौ वः । २।१।५७॥

अनेकस्वरस्य धातोरुवर्णस्य स्वरादौ स्यादौ परे वः स्यात् । वसुमिच्छन्तौ वस्वौ । स्यादाविति किम् ? लुलुवुः ॥५७॥

किब्वृत्तेरसुधियस्तौ । २।१।५८॥

किबन्तेनैव या वृत्तिः समासस्तस्याः सुधीशब्दादन्यस्याः सम्बन्धिनो धातोरिवर्णोवर्णस्य स्वरादौ स्यादौ परे तौ य् व् इत्येतौ स्याताम् । उन्न्यौ , ग्रामण्यौ , सुल्बः , खलप्बः । किबिति किम् ? परमौ नियौ परमनियौ । वृत्तेरिति किम् ? नियौ कुलस्य । असुधिय इति किम् ? सुधियः ॥५८॥

हन्-पुन-वर्षा-कारैर्भुवः । २।१।५९॥

हनादिभिः सह या किब्वृत्तिस्तत्सम्बन्धिन एव भुवो धातोरुवर्णस्य स्वरादौ स्यादौ परे वः स्यात् । हन्भ्वौ , पुनर्भ्वौ , वर्षाभ्वः , कारभ्वः । हनादिभिरिति किम् ? प्रतिभुवौ ॥५९॥

ण-षमसत् परे स्यादिविधौ च । २।१।६०॥

१. यः खं२ पा१ ॥ २. स्यादौ प्रत्यये परे पा१,३ ॥ ३. व् खं२ J3 । ४. प्रतिभुवे पा१,२,३, खं२ ॥

इतः सूत्रादारभ्य यत् परं कार्यं विधास्यते तस्मिन् स्यादधिकारविहिते च पूर्वस्मिन्नपि कर्तव्ये णत्वं षत्वं चाऽसद् असिद्धं स्यात् , एतत्सूत्रनिर्दिष्टयोश्च ण-षयोः परे षे णोऽसन् । पूष्णः , तक्ष्णः , पिपटीः , अर्वाणौ । असत्पर इत्यधिकारो रात्सः [२।१।९०] इति यावत् । स्यादिविधौ चेति तु नोर्म्यादिभ्यः [२।१।९९] इति ॥६०॥

क्तादेशोऽपि । २।१।६१॥

केनोपलक्षितस्य तस्यादेशः षादन्यस्मिन् परे पूर्वस्मिंश्च स्यादिविधावसन् स्यात् । क्षामिमान् , लूनुः । अषीति किम् ? वृक्णः ॥६१॥

ष-ढोः कस्सि । २।१।६२॥

सि परे ष-ढोः कः स्यात् । पेक्ष्यति , लेक्ष्यति ॥६२॥

भ्वादेर्नामिनो दीर्घो वर्णव्यञ्जने । २।१।६३॥

भ्वादेर्धातोर्यौ र-वौ तयोः परयोस्तस्यैव नामिनो दीर्घः स्याद् व्यञ्जने । हूच्छा , आस्तीर्णम् , दीव्यति । भ्वादेरिति किम् ? कुर्कुरीयति , दिव्यति ॥६३॥

पदान्ते । २।१।६४॥

पदान्तस्थयोर्भविर्बोः परयोर्भविर्नामिनो दीर्घः स्यात् । गीः , गीरर्थः । पदान्त इति किम् ? गिरः , लुवः ॥६४॥

न यि तद्धिते । २।१।६५॥

यादौ तद्धिते परे यौ वौ तयोः परयोर्नामिनो दीर्घो न स्यात् । धुर्यः । यीति किम् ? गीर्वत् । तद्धित इति किम् ? गीर्यति , गीर्यते ॥६५॥

कुरुच्छुरः । २।१।६६॥

कुरुच्छुरोर्नामिनो रे परे दीर्घो न स्यात् । कुर्यात् , छुर्यात् । कुर्वित्युकारः किम् ? कुरत् शब्दे [हैमधा० १३९१] कुर्यात् ॥६६॥

मो नो म्वोश्च । २।१।६७॥

मन्तस्य भ्वादेरन्तस्य पदान्तस्थस्य म्वोश्च परयोर्नः स्यात् । प्रशान् , प्रशान्भ्याम् , जङ्गन्मि , जङ्गन्वः ॥६७॥

संस-ध्वंस्-कस्सनडुहो दः । २।१।६८॥

१. मन्तस्य भ्वादेर्धातोरन्तस्य पासंर । मन्तस्य धातोरन्तस्य खं१, २ पा१ पामूर J3 ॥

संस्-ध्वंसोः कस्प्रत्ययान्तस्य च सन्तस्य अनुडुहश्च पदान्तस्थस्य दः स्यात् । उखास्रद् , पर्णध्वद् , विद्वत् कुलम् । स्वनडुद् । कस्सिति द्विसकारपाठादिह मा भूत्-विद्वान् ॥६८॥

ऋत्विज्-दिश्-दृश्-स्पृश्-स्रज्-दधृषुष्णिहो गः । २।१।६९॥

एषां पदान्तस्थानां ग् स्यात् । ऋत्विग् , दिग् , दृग् , अन्यादृग् , धृतस्पृग् , स्रग् , दधृग् , उष्णिग् ॥६९॥

नशो वा । २।१।७०॥

नशः पदान्ते ग् वा स्यात् । जीवनग् , जीवनङ् ॥७०॥

युजश्च-क्रुञ्चो नो ङः । २।१।७१॥

एषां नस्य पदान्ते ङ् स्यात् । युङ् , प्राङ् , क्रुङ् ॥७१॥

सो रुः । २।१।७२॥

पदान्ते सो रुः स्यात् । आशीः , वायुः ॥७२॥

सजुषः । २।१।७३॥

पदान्ते सजुषो रुः स्यात् । सजूः , सजूर्वत् ॥७३॥

अहः । २।१।७४॥

अहः पदान्ते रुः स्यात् । हे दीर्घाहो निदाघ ! दीर्घाहा निदाघः ॥७४॥

रो लुप्यरि । २।१।७५॥

अरेफे परे पदान्ते अहो लुपि सत्याम् रः स्यात् । अहरधीते , अहर्दत्ते । लुपीति किम् ? हे दीर्घाहोऽत्र । अरीति किम् ? अहोरूपम् ॥७५॥

धुटस्तृतीयः । २।१।७६॥

पदान्ते धुटां तृतीयः स्यात् । वाग् , अज्भिः ॥७६॥

ग-ङ-द-बादेश्चतुर्थान्तस्यैकस्वरस्याऽऽदेश्चतुर्थः स्त्वोश्च प्रत्यये । २।१।७७॥

ग-ङ-द-बादेश्चतुर्थान्तस्यैकस्वरस्य धातुरूपावयवस्यादेश्चतुर्थः स्यात् , पदान्ते

१. क्वस्तप्रत्ययं पार । क्वसुप्रत्ययं खं३ ॥ २. गः J3 ॥ ३. र् पार । र पा१ ॥ ४. स्य धात्ववयवस्यां खं२,३ । स्य शब्दावयवस्यां पा१ J3 ॥

सादौ ध्वादौ च प्रत्यये । पर्णधुट् , तुण्डिभमाचक्षाणः तुण्डिप् । एवं गर्झप् , धर्मभुत् , निघोक्ष्यते , न्यघूढ्वम् , धोक्ष्यते , अधुग्वम् , भोत्स्यते , अभुद्वम् । गडदवादेरिति किम् ? अजअप् । एकस्वरस्येति किम् ? दामलिट् ॥७७॥

धागस्त-थोश्च । २।१।७८॥

धागश्चतुर्थान्तस्य दादेरादेर्दस्य तथोः स्त्वोश्च प्रत्यययोः परयोश्चतुर्थः स्यात् । धत्तः , धत्थः , धत्से , धद्वे । तथोश्चेति किम् ? दध्वः । चतुर्थान्तस्येत्येव-दधाति ॥७८॥

अधश्चतुर्थात् तथोर्धः । २।१।७९॥

चतुर्थात् परयोर्धारूपवर्जाद्धातोर्विहितयोस्तथोर्धः स्यात् । अदुग्ध , अदुग्धाः । अलब्ध , अलब्धाः । अध इति किम् ? धत्तः , धत्थः । विहितविशेषणं किम् ? ज्ञानभुत्त्वम् ॥७९॥

नाम्यन्तात् परोक्षाद्यतन्याशिषो धो ङः । २।१।८०॥

रान्तान्नाम्यन्ताच्च धातोः परासां परोक्षाद्यतन्याशिषां धो ङः स्यात् । अतीर्द्धम् , तीर्षीद्वम् ; तुष्टुद्वे , अदिद्वम् , चेष्टीद्वम् । नाम्यन्तादिति किम् ? अपग्वम् , आसिध्वम् ॥८०॥

हान्तस्थाज्जीड्भ्यां वा । २।१।८१॥

हादन्तस्थायाश्च पराज्जेरिटश्च परासां परोक्षाद्यतन्याशिषां धो ङ् वा स्यात् । अग्राहिद्वम् , अग्राहिध्वम् ; ग्राहिषीद्वम् , ग्राहिषीध्वम् । अनायिद्वम् , अनायिध्वम् । नायिषीद्वम् , नायिषीध्वम् । अकारिद्वम् , अकारिध्वम् । अलाविद्वम् , अलाविध्वम् । जगृहिद्वे , जगृहिध्वे । आयिद्वम् , आयिध्वम् । हान्तस्थादिति किम् ? घानिषीध्वम् , आसिषीध्वम् ॥८१॥

हो धुट्-पदान्ते । २।१।८२॥

धुटि प्रत्यये पदान्ते च हो ङ् स्यात् । लेढा , मधुलिट् , गुडलिप्मान् । धुट्-पदान्त इति किम् ? मधुलिहौ ॥८२॥

भ्वादेर्दार्ढ्यः । २।१।८३॥

भ्वादेर्धातोर्पो दादिरवयवस्तस्य हो धुटि प्रत्यये पदान्ते च घृ स्यात् ।

१. ङः J3 ॥ २. प्रत्यये परे पदान्ते J3 ॥ ३. घः खं१,३ ॥

दोग्धा , धोक्ष्यति , अधोक् , गोधुक् । भ्वादेरिति किम् ? दामलिहमिच्छति दामलिट् ॥८३॥

मुह-द्रुह-ष्णुह-ष्णिहो वा । २।१।८४॥

एषां हो धुटि प्रत्यये पदान्ते च घ् वा स्यात् । मोग्धा , मोढा ; उन्मुक् , उन्मुट् । द्रोग्धा , द्रोढा ; मित्रधुक् , मित्रधुट् । स्त्रोग्धा , स्त्रोढा ; उत्सुक् , उत्सुट् । स्नेग्धा , स्नेढा ; चेलस्रिक् , चेलस्रिट् ॥८४॥

नहाहोर्ध-तौ । २।१।८५॥

नहेर्ब्रूस्थानाऽऽहश्च धातोर्हो धुटि प्रत्यये पदान्ते च यथासंख्यं ध-तौ स्याताम् । नद्धा , उपानद्भ्याम् , आत्थ ॥८५॥

च-जः क-गम् । २।१।८६॥

धुटि प्रत्यये पदान्ते च च-जोः क-गौ स्याताम् । वक्ता , वाक् , त्यक्ता , अर्द्धभाक् ॥ ८६॥

यज-सृज-मृज-राज-भ्राज-भ्रस्ज-ब्रश्च-परिव्राजः शः षः । २।१।८७॥

यजादीनां धातूनां च-जोः शस्य च धुटि प्रत्यये पदान्ते च ष् स्यात् । यष्टा , देवेट् ; स्रष्टा , तीर्थसृट् ; मार्ष्टा , कंसपरिमृट् ; राष्टिः , सम्राट् ; भ्राष्टिः , विभ्राट् ; भ्रष्टा , धानाभृट् ; ब्रष्टा , मूलवृट् ; परिव्राट् ; लेष्टा , प्रष्टा , शब्दप्राट् । यजादिसाहचर्याच्छोऽपि धातोरिव स्यात् , इह मा भूत्-निज्भ्याम् । चज इत्येव-वृक्षवृश्चमाचष्टे वृक्षव् ॥८७॥

संयोगस्यादौ स्कोर्लुक् । २।१।८८॥

धुट्-पदान्ते संयोगादिस्थयोः स्कोर्लुक् स्यात् । लग्नः , साधुलक् , वृक्णः , मूलवृट् , तष्टः , काष्ठतट् ॥८८॥

पदस्य । २।१।८९॥

पदस्य संयोगान्तस्य लुक् स्यात् । पुमान् , पुंभिः , महान् । पदस्येति किम् ? स्कन्त्वा ॥८९॥

रात् सः । २।१।९०॥

१. च वा घः J3 ॥ २. चजोः यथासंख्यम् खं१ खंमूर ॥ ३. क-गौ खं१ पा१ J3 विना ॥ ४. षः J3 ॥

पदस्य संयोगान्तस्य यो रस्ततः परस्य सस्यैव लुक् स्यात् । चिकीः , कटचिकीः । स एवेति किम् ? ऊर्क् , न्यमार्ट् ॥९०॥

नाम्नो नोऽनहः । २।१।९१॥

पदान्ते नाम्नो नस्य लुक् स्यात् , स चेदहो न स्यात् । राजा , राजपुरुषः । अनह इति किम् ? अहरेति ॥९१॥

नाऽऽमन्नये । २।१।९२॥

आमन्नचार्थस्य नाम्नो नस्य लुक् न स्यात् । हे राजन् ! ॥९२॥

क्लीबे वा । २।१।९३॥

आमन्नचार्थस्य नाम्नः क्लीबे नस्य लुग् वा स्यात् । हे दाम ! , हे दामन् ! ॥९३॥

मावर्णान्तोपान्तापञ्चमवर्गान् मतोर्मो वः । २।१।९४॥

मावर्णौ प्रत्येकमन्तोपान्तौ यस्य तस्मात् पञ्चमवर्जवर्गान्ताच्च नाम्नः परस्य मतोर्मो व् स्यात् । किंवान् , शमीवान् , वृक्षवान् , मालावान् , अहर्वान् , भास्वान् , मरुत्वान् ॥९४॥

नाम्नि । २।१।९५॥

संज्ञायां मतोर्मो व् स्यात् । अहीवती मुनीवती नद्यौ ॥९५॥

चर्मण्वत्यष्टीवच्चक्रीवत्-कक्षीवद्-रुमण्वत् । २।१।९६॥

एते मत्वन्ताः संज्ञायां निपात्यन्ते । चर्मण्वती नाम नदी , अष्टीवान् जानुः , चक्रीवान् खरः , कक्षीवान् ऋषिः , रुमण्वान् गिरिः ॥९६॥

उदन्वानब्धौ च । २।१।९७॥

अब्धौ जलाधारे नाम्नि च मतौ उदन्वान् निपात्यते । उदन्वान् घटः , उदन्वान् समुद्रः ऋषिः आश्रमश्च ॥९७॥

राजन्वान् सुराज्ञि । २।१।९८॥

सुराजकेऽर्थे राजन्वान् मतौ निपात्यते । राजन्वान् देशः , राजन्वत्यः प्रजाः ॥९८॥

नोम्यादिभ्यः । २।१।९९॥

ऊम्यादिभ्यो मतोर्मोर् वृ न स्यात् । ऊर्मिमान् , दल्मिमान् इत्यादि ॥९९॥

मास-निशा-ऽऽसनस्य शसादौ लुग्वा । २।१।१००॥

शसादौ स्यादावेषां लुग्वा स्यात् । मासः , मासान् । निशः , निशाः । आसनि , आसने ॥१००॥

दन्त-पाद-नासिका-हृदया-ऽसृग्-यूषोदक-दोर्यकृच्छकृतो दत्-पन्नस्- हृदसन्-यूषन्नुदन्-दोषन्-यकन्-शकन् वा । २।१।१०१॥

शसादौ स्यादौ दन्तादीनां यथासंख्यं 'दत्' इत्यादयो वा स्युः । दतः , दन्तान् । पदः , पादान् । नसा , नासिकया । हृदि , हृदये । अस्त्रा , असृजा । यूष्णा , यूषेण । उदना , उदकेन । दोष्णा , दोषा । यक्त्रा , यकृता । शक्त्रा , शकृता ॥१०१॥

य-स्वरे पादः पदणि-क्य-घुटि । २।१।१०२॥

णि-क्य-घुट्वर्जे यादौ स्वरादौ च प्रत्यये पादन्तस्य पद् स्यात् । वैयाघ्रपद्यः , द्विपदः पश्य । पादयतेः किपि पाद् , पदी कुले । य-स्वर इति किम् ? द्विपादभ्याम् । अणिक्यघुटीति किम् ? पादयति । व्याघ्रपाद्यति , द्विपादौ ॥१०२॥

उदच उदीच् । २।१।१०३॥

अणिक्यघुटि यस्वरे उदच उदीच् स्यात् । उदीच्यः , उदीची । अणिक्यघुटीत्येव- उदयति , उदच्यति , उदच्चः । उदच इति किम् ? नि मा भूत् , उदच्चा , उदञ्चे ॥१०३॥

अञ्च् प्राग् दीर्घश्च । २।१।१०४॥

अणिक्यघुटि यस्वरादौ प्रत्ययेऽच् च् स्यात् , प्राक् स्वरश्च दीर्घः । प्राच्यः , दधीचा । अणिक्यघुटीत्येव-दध्ययति , दध्यच्यति , दध्यच्चः । अचिति किम् ? नि मा भूत्-साध्वच्चा ॥१०४॥

कसुष् मतौ च । २।१।१०५॥

अणिक्यघुटि य-स्वरे मतौ च प्रत्यये कस् उष् स्यात् । विदुष्यः , विदुषा , विदुष्मान् । अणिक्यघुटीत्येव-विद्वयति , विद्वस्यति , विद्वंसः ॥१०५॥

१. वो J3 ॥ २. अच खंर बृहद्वृत्तौ च ॥

श्वन्-युवन्-मघोनी डी-स्याद्यघुट्स्वरे व उः । २।१।१०६॥

इच्चां स्याद्यघुट्स्वरे च श्वनादीनां व उः स्यात् । शुनी , शुनः । अतियूनी , यूनः । मघोनी , मघोनः । डीस्याद्यघुट्स्वर इति किम् ? शौवनम् , यौवनम् , माघवनम् ॥१०६॥

लुगाऽऽतोऽनापः । २।१।१०७॥

आपूर्वर्जस्याऽऽतो डीस्याद्यघुट्स्वरे लुक् स्यात् । कीलालपः । हाहे देहि । अनाप इति किम् ? शालाः ॥१०७॥

अनोऽस्य । २।१।१०८॥

डीस्याद्यघुट्स्वरेऽनोऽस्य लुक् स्यात् । राज्ञी , राज्ञः ॥१०८॥

ई-डौ वा । २।१।१०९॥

ईकारे डौ च परेऽनोऽस्य लुग् वा स्यात् । साम्री , सामनी । राज्ञि , राजनि ॥१०९॥

षादि-हन्-धृतराज्ञोऽणि । २।१।११०॥

षादेरनो हनो धृतराज्ञश्चातोऽणि प्रत्यये लुक् स्यात् । औक्षणः , ताक्ष्णः , भ्रौणघ्नः , धार्तराज्ञः ॥११०॥

न व-मन्तसंयोगात् । २।१।१११॥

वान्तान्मान्ताच्च संयोगात्परस्याऽनोऽस्य लुग् न स्यात् । पर्वणा , कर्मणी ॥१११॥

हनो ह्नो घ्नं । २।१।११२॥

हन्तेर्हनो घ्नं स्यात् । भ्रूणघ्नी , घ्नन्ति । हन् इति किम् ? वृत्रहणौ ॥११२॥

लुगस्यादेत्यपदे । २।१।११३॥

अपदादावकारे एकारे च परेऽस्य लुक् स्यात् । सः , पचन्ति , पचे । अपद इति किम् ? दण्डाग्रम् ॥११३॥

डित्यन्त्यस्वरादेः । २।१।११४॥

स्वराणां योऽन्त्यस्वरस्तदादेः शब्दस्य डिति परे लुक् स्यात् । मुनौ , साधौ

, पितुः ॥११४॥

अवर्णादश्नोऽन्तो वाऽतुरीड्योः । २।१।११५॥

श्रावर्जादवर्णात् परस्याऽतुः स्थानेऽन्तो वा स्यात् , ई-इयोः । तुदन्ती , तुदती कुले स्त्री वा । एवम्-भान्ती , भाती । अवर्णादिति किम् ? अदती । अश्र इति किम् ? लुनती ॥११५॥

श्य-शवः । २।१।११६॥

श्याच्छवश्च परस्याऽतुरीड्योः परयोरन्त इत्यादेशः स्यात् । दीव्यन्ती , पचन्ती ॥६॥

दिव औः सौ । २।१।११७॥

दिवः सौ परे औः स्यात् । द्यौः ॥११७॥

उः पदान्तेऽनूत् । २।१।११८॥

पदान्तस्य दिव उः स्यात् , अनूत् स तु दीर्घो न स्यात् । द्युभ्याम् , सुद्यु । पदान्त इति किम् ? दिवि । अनूदिति किम् ? द्युभवति ॥११८॥

[इत्याचार्यश्री हेमचन्द्रविरचितायां

सिद्धहेमचन्द्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासनलघुवृत्तौ]

द्वितीयस्याध्यायस्य प्रथमः पादः समाप्तः ॥२।१॥

प्रावृड् जातेति हे भूपा ! मा स्म त्यजत काननम् ।

हरिः शेतेऽत्र न त्वेषो मूलराजमहीपतिः ॥५॥

[द्वितीयः पादः]

क्रियाहेतुः कारकम् ।२।२।१॥

क्रियाया निमित्तं कर्त्रादि कारकं स्यात् । अन्वर्थाश्रयणाच्च निमित्तत्वमात्रेण हेत्वादेः कारकसंज्ञा न स्यात् ॥१॥

स्वतन्त्रः कर्त्ता ।२।२।२॥

क्रियाहेतुः क्रियासिद्धौ स्वप्रधानो यः स कर्त्ता स्यात् । मैत्रेण कृतः ॥२॥

कर्तुर्व्याप्यं कर्म ।२।२।३॥

कर्त्ता क्रियाया यद्विशेषेणाप्तुमिष्यते तत् कारकं व्याप्यं कर्म च स्यात् । तत् त्रेधा-निर्वर्त्य विकार्यं प्राप्यञ्च । कटं करोति , काष्ठं दहति , ग्रामं याति ॥३॥

वाऽकर्मणामणिक्कर्त्ता णौ ।२।२।४॥

अविवक्षितकर्मणां धातूनां णिगः प्राग् यः कर्त्ता स णिगि सति कर्म वा स्यात् । पचति चैत्रः , पाचयति चैत्रं चैत्रेण वा ॥४॥

गति-बोधा-ऽऽहारार्थ-शब्दकर्म-नित्याकर्मणामनीखाद्यदि-ह्वा-शब्दाय-क्रन्दाम् ।२।२।५॥

गतिर्देशान्तरप्राप्तिः , शब्दः कर्म क्रिया व्याप्यञ्च येषां ते शब्दकर्माणः , गत्यर्थबोधार्थाहारार्थानां शब्दकर्मणां नित्याकर्मणाञ्च नीखाद्यदिह्वाशब्दायक्रन्दि-वर्जानां धातूनामणिक्कर्त्ता स णौ सति कर्म स्यात् । गमयति मैत्रं ग्रामम् , बोधयति शिष्यं धर्मम् , भोजयति बटुमोदनम् , जल्पयति मैत्रं द्रव्यम् , अध्यापयति बटुं वेदम् , शाययति मैत्रं चैत्रः । गत्यर्थादीनामिति किम् ? पाचयत्योदनं चैत्रेण मैत्रः । न्यादिवर्जनं किम् ? नाययति भारं चैत्रेण , खादयत्यपूपं मैत्रेण , आदयत्योदनं सुतेन , ह्वाययति चैत्रं मैत्रेण , शब्दाययति बटुं मैत्रेण , क्रन्दयति मैत्रं चैत्रेण ॥५॥

भक्षेर्हिंसायाम् ।२।२।६॥

भक्षेर्हिंसार्थस्यैवाणिक्कर्त्ता णौ कर्म स्यात् । भक्षयति सस्यं बलीवर्दान् मैत्रः । हिंसायामिति किम् ? भक्षयति पिण्डीं शिशुना ॥६॥

वहेः प्रवेयः ।२।२।७॥

वहेरणिकर्त्ता प्रवेयो णौ कर्म स्यात् । वाहयति भारं बलीवर्दान् । प्रवेय इति किम् ? वाहयति भारं मैत्रेण ॥७॥

ह-क्रोर्नवा ।२।२।८॥

ह-क्रोरणिकर्त्ता णौ कर्म वा स्यात् । विहारयति देशं गुरुं गुरुणा वा , आहारयत्योदनं बालं बालेन वा , कारयति कटं चैत्रं चैत्रेण वा ॥८॥

दृश्यभिवदोरात्मने ।२।२।९॥

दृश्यभिवदोरात्मनेपदविषयेऽणिकर्त्ता णौ कर्म वा स्यात् । दर्शयते राजा भृत्यान् भृत्यैर्वा , अभिवादयते गुरुः शिष्यं शिष्येण वा । आत्मन इति किम् ? दर्शयति रूपतर्क रूपम् ॥९॥

नाथः ।२।२।१०॥

आत्मनेपदविषयस्य नाथो व्याप्यं कर्म वा स्यात् । सर्पिषो नाथते , सर्पिर्नाथते । आत्मन इत्येव-पुत्रमुपनाथति पाठाय ॥१०॥

स्मृत्यर्थ-दयेशः ।२।२।११॥

स्मृत्यर्थानां दयेशोश्च व्याप्यं कर्म वा स्यात् । मातुः स्मरति , मातरं स्मरति ; मातुः स्मर्यते , माता स्मर्यते ; सर्पिषो दयते , सर्पिर्दयते ; लोकानामीष्टे , लोकानीष्टे ॥११॥

कृगः प्रतियत्ने ।२।२।१२॥

पुनर्यत्नः प्रतियत्नस्तद्धृत्तेः कृगो व्याप्यं कर्म वा स्यात् । एधोदकरस्यैधोदकं वोपस्कुरुते ॥१२॥

रुजार्थस्याऽज्वरि-सन्तापेर्भावे कर्त्तरि ।२।२।१३॥

रुजा पीडा , तदर्थस्य ज्वरि-सन्तापिवर्जस्य धातोर्व्याप्यं कर्म वा स्यात् , भावश्चेद्रुजायाः कर्त्ता । चौरस्य चौरं वा रुजति रोगः । अज्वरिसन्तापेरिति किम् ? आद्यूनं ज्वरयति सन्तापयति वा । भाव इति किम् ? मैत्रं रुजति श्लेष्मा ॥१३॥

जास-नाट-क्राथ-पिषो हिंसायाम् ।२।२।१४॥

१. बलीवर्दान् मैत्रः खं१ ॥

हिंसार्थानामेषां व्याप्यं कर्म वा स्यात् । चौरस्य चौरं वोजासयति , चौरस्य चौरं वोजाटयति , चौरस्योत्क्राथयति , चौरमुत्क्राथयति , चौरस्य चौरं वा पिनष्टि । हिंसायामिति किम् ? चौरं बन्धनाज्जासयति ॥१४॥

नि-प्रेभ्यो घ्नः ।२।२।१५॥

समस्त-व्यस्त-विपर्यस्ताभ्यां नि-प्राभ्यां परस्य हिंसार्थस्य हन्तेर्व्याप्यम् कर्म वा स्यात् । चौरस्य चौरं वा निप्रहन्ति । हिंसायामित्येव-रागादीन्निहन्ति ॥ १५॥

विनिमेय-द्यूतपणं पणि-व्यवहोः ।२।२।१६॥

विनिमेयः क्रेय-विक्रेयोऽर्थः , द्यूतपणो द्यूतजेयम् , तौ पणव्यवहोर्व्याप्यौ वा कर्म स्याताम् । शतस्य शतं वा पणायति , दशानां दश वा व्यवहरति । विनिमेय-द्यूतपणमिति किम् ? साधून् पणायति ॥१६॥

उपसर्गाद् दिवः ।२।२।१७॥

उपसर्गात् परस्य दिवो व्याप्यौ विनिमेय-द्यूतपणौ वा कर्म स्याताम् । शतस्य शतं वा प्रदीव्यति । उपसर्गादिति किम् ? शतस्य दीव्यति ॥१७॥

न ।२।२।१८॥

अनुपसर्गस्य दिवो व्याप्यौ विनिमेय-द्यूतपणौ कर्म न स्याताम् । शतस्य दीव्यति ॥१८॥

करणं च ।२।२।१९॥

दिवः करणं 'कर्म करणं च' युगपत् स्यात् । अक्षान् दीव्यति , अक्षैर्दीव्यति , अक्षैर्देवयते मैत्रश्चैत्रेण ॥१९॥

अधेः शीङ्-स्था-ऽऽस आधारः ।२।२।२०॥

अधेः संबद्धानां शीङ्-स्था-ऽऽसामाधारः कर्म स्यात् । ग्राममधिसेते , अधितिष्ठति , अध्यास्ते वा ॥२०॥

उपान्वध्याङ्वसः ।२।२।२१॥

उपादिविशिष्टस्य वसतेराधारः कर्म स्यात् । ग्राममुपवसति , अनुवसति , अधिवसति , आवसति वा ॥२१॥

वाऽभिनिविशः ।२।२।२२॥

अभि-निभ्यामुपसृष्टस्य विशेराधारः कर्म वा स्यात् । ग्राममभिनिविशते ,

कल्याणे अभिनिविशते ॥२२॥

कालाध्व-भाव-देशं वाऽकर्म चाऽकर्मणाम् ।२।२।२३॥

कालादिराधारोऽकर्मणां धातूनां योगे कर्माऽकर्म च युगपद् वा स्यात् । मासमास्ते , क्रोशं शेते , गोदोहमास्ते , कुरूनास्ते । पक्षे-मासे आस्ते इत्यादि । अकर्म चेति किम् ? मासमास्यते । अकर्मणामिति किम् ? रात्राबुद्देशोऽधीतः ॥२३॥

साधकतमं करणम् ।२।२।२४॥

क्रियायां प्रकृष्टोपकारकं करणं स्यात् । दानेन भोगानाप्नोति ॥२४॥

कर्माभिप्रेयः संप्रदानम् ।२।२।२५॥

कर्मणा व्याप्येन क्रियया वा यमभिप्रेयते स सम्प्रदानं स्यात् । देवाय बलिं दत्ते , राज्ञे कार्यमाचष्टे , पत्ये शेते ॥२५॥

स्पृहेर्व्याप्यं वा ।२।२।२६॥

स्पृहेर्व्याप्यं वा संप्रदानं स्यात् । पुष्पेभ्यः पुष्पाणि वा स्पृहयति ॥२६॥

कुध्-द्रुहेर्व्या-ऽसूयार्थैर्यं प्रति कोपः ।२।२।२७॥

कुधाद्यर्थैर्धातुभिर्योगि यं प्रति कोपस्तत् सम्प्रदानं स्यात् । मैत्राय कुध्यति द्रुह्यति ईर्ष्यति असूयति वा । यं प्रतीति किम् ? मनसा कुध्यति । कोप इति किम् ? शिष्यस्य कुप्यति विनयार्थम् ॥२७॥

नोपसर्गात् क्रुद्-द्रुहा ।२।२।२८॥

सोपसर्गाभ्यां क्रुद्-द्रुहिभ्यां योगे यं प्रति कोपस्तत् संप्रदानं न स्यात् । मैत्रमभिकुध्यति अभिद्रुह्यति वा । उपसर्गादिति किम् ? मैत्राय कुध्यति द्रुह्यति वा ॥२८॥

अपायेऽवधिरपादानम् ।२।२।२९॥

अपाये-विश्लेषे योऽवधिस्तद् अपादानं स्यात् । वृक्षात् पर्णं पतति , व्याघ्राद् विभेति , अधर्माज्जिगुप्सते विरमति वा , धर्मात् प्रमाद्यति , चौरेभ्यस्त्रायते , अध्ययनात् पराजयते , यवेभ्यो गां रक्षति , उपाध्यायादन्तर्धत्ते , शृङ्गाच्छरो जायते , हिमवतो गङ्गा प्रभवति , बलभ्याः शत्रुञ्जयः षड् योजनानि , कार्तिक्या आग्रहायणी मासे , चैत्रान्मैत्रः पटुः , माथुराः पाटलिपुत्रकेभ्य आह्वयतराः ॥२९॥

क्रियाश्रयस्याऽऽधारोऽधिकरणम् ।२।२।३०॥

क्रियाश्रयस्य कर्तुः कर्मणो वाऽऽधारोऽधिकरणम् स्यात् । कटे आस्ते , स्थाल्यां तण्डुलान् पचति ॥३०॥

नाम्नः प्रथमैक-द्वि-बहौ ।२।२।३१॥

एक-द्वि-बहवर्थमात्रे वर्त्तमानानाम्नः परा यथासंख्यं सि-औ-जसूलक्षणा प्रथमा स्यात् । डित्थः , गौः , शुक्लः , कारकः , दण्डी ॥३१॥

आमन्त्र्ये ।२।२।३२॥

आमन्त्र्यार्थवृत्तेर्नाम्नः प्रथमा स्यात् । हे देव ! । आमन्त्र्य इति किम् ? राजा भव ॥३२॥

गौणात् समया-निकषा-हा-धिगन्तरा-ऽन्तरेणा-ऽति-येन-तेनैर्द्वितीया ।२।२।३३॥

समयादिभिर्युक्ताद् गौणानाम्नः एक-द्वि-बहौ यथासंख्यमसौ-शसिति द्वितीया स्यात् । समया ग्रामम् । निकषा गिरिं नदी । हा ! मैत्रं व्याधिः । धिग् जाल्मम् । अन्तराऽन्तरेण वा निषधं नीलं च विदेहाः । अन्तरेण धर्मं सुखं न स्यात् । अतिवृद्धं कुरून् महद् बलम् । येन पश्चिमां गतः । तेन पश्चिमां नीतः ॥३३॥

द्वित्वेऽधोऽध्युपरिभिः ।२।२।३४॥

द्विरुक्तैरेभिर्युक्तानाम्नो द्वितीया स्यात् । अधोऽधो ग्रामम् , अध्यधि ग्रामम् , उपर्युपरि ग्रामं ग्रामाः । द्वित्व इति किम् ? अधो गृहस्य ॥३४॥

सर्वोभया-ऽभि-परिणा तसा ।२।२।३५॥

सर्वादिभिस्तसन्नैर्युक्ताद् द्वितीया स्यात् । सर्वतः , उभयतः , अभितः , परितो वा ग्रामं वनानि ॥३५॥

लक्षण-वीप्स्येत्थम्भूतेष्वभिना ।२।२।३६॥

लक्षणं चिह्नम् , वीप्साकर्म वीप्स्यम् , इत्थम्भूतः कश्चित् प्रकारमापन्नः , एषु वर्त्तमानादभिना युक्ताद् द्वितीया स्यात् । वृक्षमभि विद्युत् , वृक्षं वृक्षमभि सेकः , साधुमैत्रो मातरमभि । लक्षणादिष्विति किम् ? यदत्र ममाभि स्यात् तद् दीयताम् ॥३६॥

भागिनि च प्रति-पर्यनुभिः ।२।२।३७॥

स्वीकार्योऽंशो भागस्तत्त्वामी भागी , तत्र लक्षणादिषु च वर्त्तमानात्

प्रत्यादिभिर्युक्ताद् द्वितीया स्यात् । यदत्र मां प्रति मां परि मामनु स्यात् तद् दीयताम् । वृक्षं प्रति परि अनु वा विद्युत् । वृक्षं वृक्षं प्रति परि अनु वा सेकः । साधुर्मित्रो मित्रं प्रति परि अनु वा । एतेष्विति किम् ? अनु वनस्याऽऽशनिर्गता ॥३७॥

हेतु-सहार्थेऽनुना । २।२।३८॥

हेतुर्जनकः , सहार्थस्तुल्ययोगो विद्यमानता च , तद्विषयोऽप्युपचारात् , तयोर्वर्तमानादनूना युक्ताद् द्वितीया स्यात् । जिनजन्मोत्सवमन्वागच्छन् सुराः , गिरिमन्ववसिता सेना ॥३८॥

उत्कृष्टेऽनूपेन । २।२।३९॥

उत्कृष्टार्थादनूपाभ्यां युक्ताद् द्वितीया स्यात् । अनु सिद्धसेनं कवयः । उपोमास्वातिं संग्रहीतारः ॥३९॥

कर्मणि । २।२।४०॥

नाम्नः कर्मणि द्वितीया स्यात् । कटं करोति , तण्डुलान् पचति , रविं पश्यति , अजां नयति ग्रामम् , गां दोग्धि पयः ॥४०॥

क्रियाविशेषणात् । २।२।४१॥

क्रियाया यद्विशेषणं तद्वाचिनो द्वितीया स्यात् । स्तोकं पचति । सुखं स्थाता ॥४१॥

काला-ऽध्वनोर्व्याप्तौ । २।२।४२॥

व्याप्तिरत्यन्तसंयोगः , व्याप्तौ द्योत्यायां कालाध्ववाचिभ्यां द्वितीया स्यात् । मासं गुडधानाः , कल्याणी , अधीते वा । क्रोशं गिरिः , कुटिला नदी , अधीते वा । व्याप्ताविति किम् ? मासस्य मासे वा द्वयहं गुडधानाः । क्रोशस्य क्रोशे वा एकदेशे कुटिला नदी ॥४२॥

सिद्धौ तृतीया । २।२।४३॥

सिद्धौ फलनिष्पत्तौ द्योत्यायां कालाध्ववाचिभ्यां टा-भ्याम्-भिसलक्षणा तृतीया यथासंख्यमेक-द्वि-बहौ स्यात् । मासेन मासाभ्यां मासैर्वाऽऽवश्यकमधीतम् । *क्रोशेन क्रोशाभ्यां क्रोशैर्वा प्राभृतमधीतम्* । सिद्धाविति किम् ? मासमधीत

आचारो न तु गृहीतः ॥४३॥

हेतु-कर्तृ-करणेत्यम्भूतलक्षणे ।२।२।४४॥

फलसाधनयोग्यो हेतुः , कञ्चित् प्रकारमापन्नस्य चिह्नमित्यम्भूतलक्षणम् ।
हेत्वादिवृत्तेर्नाम्नस्तृतीया स्यात् । धनेन कुलम् , चैत्रेण कृतम् , दात्रेण लुनाति
, अपि त्वं कमण्डलुना छात्रमद्राक्षीः ? ॥४४॥

सहार्थे ।२।२।४५॥

सहार्थे तुल्ययोगे विद्यमानतायां च गम्यमाने नाम्नस्तृतीया स्यात् । पुत्रेण
सहाऽऽगतः स्थूलो गोमान् ब्राह्मणो वा ।

एकेनापि सुपुत्रेण , सिंही स्वपिति निर्भरम् ।

सहैव दशभिः पुत्रैर्भरिं वहति गर्दभी ॥१॥ ॥४५॥

यद्भेदैस्तद्वदाख्या ।२।२।४६॥

यस्य भेदिनो भेदैः प्रकारैस्तद्वतोऽर्थस्याऽऽख्या निर्देशः स्यात् तद्वाचिनस्तृतीया
स्यात् । अक्ष्णा काणः , पादेन खञ्जः , प्रकृत्या दर्शनीयः । तद्वद्ग्रहणं किम्
? अक्षि काणं पश्य । आख्येति प्रसिद्धिपरिग्रहार्थम् , तेनाऽक्ष्णा दीर्घ इति
न स्यात् ॥४६॥

कृताद्यैः ।२।२।४७॥

कृताद्यैर्निषिद्धार्थैर्युक्तात् तृतीया स्यात् । कृतं तेन , किं गतेन ॥४७॥

काले भान्नवाऽऽधारे ।२।२।४८॥

कालवृत्तेर्नक्षत्रार्थादाधारे तृतीया वा स्यात् । पुष्येण पुष्ये वा पायसमभ्रीयात्
। काल इति किम् ? पुष्येऽर्कः । भादिति किम् ? तिलपुष्येषु यत् क्षीरम् ।
आधार इति किम् ? अद्य पुष्यं विद्धि ॥४८॥

प्रसितोत्सुका-ऽवबद्धैः ।२।२।४९॥

एतैर्युक्तादाधारवृत्तेस्तृतीया वा स्यात् । केशैः केशेषु वा प्रसितः , गृहेण
गृहे वा उत्सुकः , केशैः केशेषु वाऽवबद्धः ॥४९॥

व्याप्ये द्विद्रोणादिभ्यो वीप्सायाम् ।२।२।५०॥

व्याप्यवृत्तिभ्यो द्विद्रोणादिभ्यो वीप्सायां तृतीया वा स्यात् । द्विद्रोणेन , द्विद्रोणं

१.किञ्चि खं१, २ J3 । एवं २।२।३६वृत्तावपि प्रत्यन्तरेषु ॥२. * * पा१ J3 विना नास्ति ॥

द्विद्रोणं वा धान्यं क्रीणाति । पञ्चकेन , पञ्चकं पञ्चकं वा पशून् क्रीणाति ॥५०॥

समो ज्ञोऽस्मृतौ वा । २।२।५१॥

अस्मृत्यर्थस्य संजानातेर्यद् व्याप्यं तद्वृत्तेस्तृतीया वा स्यात् । मात्रा मातरं वा संजानीते । अस्मृताविति किम् ? मातरं संजानाति ॥५१॥

दामः संप्रदानेऽधर्म्य आत्मने च । २।२।५२॥

संपूर्वस्य दामः संप्रदानेऽधर्म्ये वर्तमानात् तृतीया स्यात् , तत्सन्नियोगे च दाम आत्मनेपदम् । दास्या संप्रयच्छते कामुकः । अधर्म्य इति किम् ? पत्यै संप्रयच्छति ॥५२॥

चतुर्थी । २।२।५३॥

संप्रदाने वर्तमानादेक-द्वि-बहौ यथासंख्यं डे-भ्याम्-भ्यसूलक्षणा चतुर्थी स्यात् । द्विजाय गां दत्ते , पत्ये शेते ॥५३॥

तादर्थ्ये । २।२।५४॥

तस्मा इदं तदर्थम् , तद्भावे सम्बन्धविशेषे द्योत्ये चतुर्थी स्यात् । यूपाय दारु रन्धनाय स्थाली ॥५४॥

रुचि-कृष्यर्थ-धारिभिः प्रेय-विकारोत्तमर्णेषु । २।२।५५॥

रुच्यर्थैः कृष्यर्थैर्धारिणा च योगे यथासंख्यं प्रेय-विकारोत्तमर्णवृत्तेश्चतुर्थी स्यात् । मैत्राय रोचते धर्मः , मूत्राय कल्पते यवागूः , चैत्राय शतं धारयति ॥५५॥

प्रत्याङः श्रुवार्थिनि । २।२।५६॥

प्रत्याङ्भ्यां परेण श्रुवा युक्तादर्थिन्यभिलाषुके वर्तमानाच्चतुर्थी स्यात् । द्विजाय गां प्रतिशृणोति आशृणोति वा ॥५६॥

प्रत्यनोर्गुणाऽऽख्यातरि । २।२।५७॥

प्रत्यनुभ्यां परेण गुणा योगे आख्यातवृत्तेश्चतुर्थी स्यात् । गुरवे प्रतिगृणाति अनुगृणाति वा ॥५७॥

यद्वीक्ष्ये राधीक्षी । २।२।५८॥

वीक्ष्यं विमतिपूर्वकं निरूप्यम् , तद्विषया क्रियापि । यस्य वीक्ष्ये राधीक्षी वर्त्तते तद्वृत्तेश्चतुर्थी स्यात् । मैत्राय राध्यति ईक्षते वा , ईक्षितव्यं परस्त्रीभ्यः ।

१. संपूर्वस्य J3 विना नास्ति । संदामः खं२ ॥

वीक्ष्य इति किम् ? मैत्रमीक्षते ॥५८॥

उत्पातेन ज्ञाप्ये । २।२।५९॥

उत्पात आकस्मिकं निमित्तम् , तेन ज्ञाप्ये वर्तमानाच्चतुर्थी स्यात् ।

वांताय कपिला विद्युदातपायातिलोहिनी ।

पीता वर्षाय विज्ञेया , दुर्भिक्षाय सिता भवेत् ॥१॥

उत्पातेनेति किम् ? राज्ञ इदं छत्रमायान्तं विद्धि राजानम् ॥५९॥

श्लाघ-हु-स्था-शपा प्रयोज्ये । २।२।६०॥

श्लाघादिभिर्धातुभिर्युक्ताद् ज्ञाप्ये प्रयोज्ये वर्तमानाच्चतुर्थी स्यात् । मैत्राय श्लाघते , हुते , तिष्ठते , शपते वा । प्रयोज्य इति किम् ? मैत्रायाऽऽत्मानं श्लाघते , आत्मनो मा भूत् ॥६०॥

तुमोऽर्थे भाववचनात् । २।२।६१॥

क्रियायां क्रियार्थामुपपदे तुम् वक्ष्यते , तस्यार्थे ये भाववाचिनो घञादय-स्तदन्तात् स्वार्थे चतुर्थी स्यात् । पाकाय इज्यायै वा व्रजति । तुमोऽर्थ इति किम् ? पाकस्य । भाववचनादिति किम् ? पश्यतीति पाचकस्य व्रज्या ॥६१॥

गम्यस्याऽऽप्ये । २।२।६२॥

यस्यार्थो गम्यते न चासौ प्रयुज्यते स गम्यः , गम्यस्य तुमो व्याप्ये वर्तमानाच्चतुर्थी स्यात् । एधेभ्यः फलेभ्यो वा व्रजति । गम्यस्येति किम् ? एधानाहर्तुं याति ॥६२॥

गतेर्नवाऽनाप्ते । २।२।६३॥

गतिः पादविहरणम् , तस्या आप्येऽनाप्ते वर्तमानाच्चतुर्थी वा स्यात् । ग्रामं ग्रामाय वा याति , विप्रनष्टः पन्थानं पथे वा याति । गतेरिति किम् ? स्त्रियं गच्छति , मनसा मेरुं गच्छति । अनाप्त इति किम् ? संप्राप्ते मा भूत्- पन्थानं याति ॥६३॥

मन्यस्याऽनावादिभ्योऽतिकृत्सने । २।२।६४॥

अतीव कृत्स्यते येन तदतिकृत्सनम् , तस्मिन् मन्यतेर्व्याप्ये वर्तमानान्नावादिवर्जा चतुर्थी वा स्यात् । न त्वा तृणाय तृणं वा मन्ये । मन्यस्येति किम् ? न त्वा

१. पा१ ३३ बिना 'वाताय कपिला विद्युत्' एतावानेव पाठः , न संपूर्णः श्लोकः ॥

तृणं मन्ये । अनावादिभ्य इति किम् ? न त्वा नावम् अन्नं शुकं शृगालं काकं वा मन्ये । कुत्सन इति किम् ? न त्वा तृणाय मन्ये , युष्मदो मा भूत् । अतीति किम् ? त्वां तृणं मन्ये ॥६४॥

हित-सुखाभ्याम् । २।२।६५॥

आभ्यां युक्ताच्चतुर्थी वा स्यात् । आमयाविने आमयाविनो वा हितम् । चैत्राय चैत्रस्य वा सुखम् ॥६५॥

तद् भद्रा-ऽऽयुष्य-क्षेमा-ऽर्थार्थेनाऽऽशिषि । २।२।६६॥

तदिति हित-सुखयोः परामर्शः , हिताद्यर्थैर्युक्तादाऽऽशिषि गम्यायां चतुर्थी वा स्यात् । हितं पथ्यं वा जीवेभ्यो जीवानां वा भूयात् । सुखं शं वा प्रजाभ्यः प्रजानां वा भूयात् । भद्रमस्तु जिनशासनाय जिनशासनस्य वा । आयुष्यमस्तु चैत्राय चैत्रस्य वा । क्षेमं भूयात् सङ्घाय सङ्घस्य वा । अर्थः कार्यं वा भूयान्मैत्राय मैत्रस्य वा ॥६६॥

परिक्रयणे । २।२।६७॥

परिक्रीयते नियतकालं स्वीक्रियते येन तस्मिन् वर्त्तमानाच्चतुर्थी वा स्यात् । शताय शतेन वा परिक्रीतः ॥६७॥

शक्तार्थ-वषड्-नमः-स्वस्ति-स्वाहा-स्वधाभिः । २।२।६८॥

शक्तार्थैर्वषडादिभिश्च युक्ताच्चतुर्थी नित्यं स्यात् । शक्तः प्रभुर्वा मल्लो मल्लाय । वषडग्रये । नमोऽर्हद्भ्यः । स्वस्ति प्रजाभ्यः । स्वाहेन्द्राय । स्वधा पितृभ्यः ॥६८॥

पञ्चम्यपादाने । २।२।६९॥

अपादाने एक-द्वि-बहौ यथासंख्यं ङसि-भ्याम्-भ्यसूलक्षणा पञ्चमी स्यात् । ग्रामाद् गोदाभ्यां वनेभ्यो वा आगच्छति ॥६९॥

आङाऽवधौ । २।२।७०॥

अवधिर्मर्यादाऽभिविधिश्च , तद्वृत्तेराडा युक्तात् पञ्चमी स्यात् । आ पाटलिपुत्राद् वृष्टो मेघः ॥७०॥

पर्यपाभ्यां वर्ज्ये । २।२।७१॥

वर्ज्ये वर्जनीये वर्त्तमानात् पर्यपाभ्यां युक्तात् पञ्चमी स्यात् । परि अप वा

पाटलिपुत्राद् वृष्टो मेघः । वर्ज्य इति किम् ? अपशब्दो मैत्रस्य ॥७१॥

यतः प्रतिनिधि-प्रतिदाने प्रतिना । २।२।७२॥

प्रतिनिधिर्मुख्यसदृशोऽर्थः , प्रतिदानं गृहीतस्य विशोधनम् , ते यतः स्यातां तद्वाचिनः प्रतिना योगे पञ्चमी स्यात् । प्रद्युम्नो वासुदेवात् प्रति । तिलेभ्यः प्रति माषानस्मै प्रयच्छति ॥७२॥

आख्यातयुपयोगे । २।२।७३॥

आख्याता प्रतिपादयिता , तद्वाचिनः पञ्चमी स्यात् , उपयोगे नियमपूर्वक-विद्याग्रहणविषये । उपाध्यायादधीते आगमयति वा । उपयोग इति किम् ? नटस्य शृणोति ॥७३॥

गम्ययपः कर्मा-ऽऽधारे । २।२।७४॥

गम्यस्याऽप्रयुज्यमानस्य यवन्तस्य कर्मा-ऽऽधारवाचिभ्यां पञ्चमी स्यात् । प्रासादादासनाद्वा प्रेक्षते । गम्यग्रहणं किम् ? प्रासादमारुह्य शेते , आसने उपविश्य भुङ्क्ते ॥७४॥

प्रभृत्यन्यार्थ-दिक्शब्द-बहिरारादितरैः । २।२।७५॥

प्रभृत्यर्थैरन्यार्थैर्दिक्शब्दैर्बहिरादिभिश्च युक्तात् पञ्चमी स्यात् । ततः प्रभृति , ग्रीष्मादारभ्य , अन्यो भिन्नो वा मैत्रात् ; ग्रामात् पूर्वस्यां दिशि वसति , उत्तरो विन्ध्यात् पारियात्रः , पश्चिमो रामाद् युधिष्ठिरः , बहिर् आरात् इतरो वा ग्रामात् ॥७५॥

ऋणाद्धेतोः । २।२।७६॥

हेतुभूतऋणवाचिनः पञ्चमी स्यात् । शताद् बद्धः । हेतोरिति किम् ? शतेन बद्धः ॥७६॥

गुणादस्त्रियां नवा । २।२।७७॥

अस्त्रीवृत्तेर्हेतुभूतगुणवाचिनः पञ्चमी वा स्यात् । जाड्यात् जाड्येन वा बद्धः , ज्ञानात् ज्ञानेन वा मुक्तः । अस्त्रियामिति किम् ? बुद्ध्या मुक्तः ॥७७॥

आरादर्थैः । २।२।७८॥

आराद् दूरमन्तिकं च , तदर्थैर्युक्तात् पञ्चमी वा स्यात् । दूरं विप्रकृष्टं वा १. हेताविति खं१ विना ॥

ग्रामाद् ग्रामस्य वा । अन्तिकमभ्यासं वा ग्रामाद् ग्रामस्य वा ॥७८॥

स्तोका-ऽल्प-कृच्छ्र-कतिपयादसत्त्वे करणे ।२।२।७९॥

यतो द्रव्ये शब्दप्रवृत्तिः स गुणोऽसत्त्वं तेनैव वा रूपेणाऽभिधीयमानं द्रव्यादि , तस्मिन् करणे वर्त्तमानेभ्यः स्तोकादिभ्यः पञ्चमी वा स्यात् । स्तोकात् स्तोकेन वा , अल्पादल्पेन वा , कृच्छ्रात् कृच्छ्रेण वा , कतिपयात् कतिपयेन वा मुक्तः । असत्त्वं इति किम् ? स्तोकेन विषेण हतः ॥७९॥

अज्ञाने ज्ञः षष्ठी ।२।२।८०॥

अज्ञानार्थस्य ज्ञो यत् करणं तद्वाचिन एक-द्वि-बहौ यथासंख्यं ङसोसाम्लक्षणा षष्ठी नित्यं स्यात् । सर्पिषः सर्पिषोः सर्पिषां वा जानीते । अज्ञान इति किम् ? स्वरेण पुत्रं जानाति । करण इत्येव-तैलं सर्पिषो जानाति ॥८०॥

शेषे ।२।२।८१॥

कर्मादिभ्योऽन्यस्तदविवक्षारूपः स्व-स्वामिभावादिसम्बन्धः शेषः , तत्र षष्ठी स्यात् । राज्ञः पुरुषः , उपगोरपत्यम् , माषाणामश्रीयात् ॥८१॥

रि-रिष्टात्-स्तादस्तादसतसाता ।२।२।८२॥

एतत्प्रत्ययान्तैर्युक्तात् षष्ठी स्यात् । उपरि उपरिष्टात् परस्तात् पुरस्तात् अधस्तात् पुरः दक्षिणतः उत्तराद् वा ग्रामस्य ॥८२॥

कर्मणि कृतः ।२।२।८३॥

कृदन्तस्य कर्मणि षष्ठी स्यात् । अपां स्रष्टा , गवां दोहः । कर्मणीति किम् ? शस्त्रेण भेत्ता , स्तोत्रं पक्ता । कृतं इति किम् ? भुक्तपूर्वी ओदनम् ॥८३॥

द्विषो वाऽतृशः ।२।२।८४॥

अतृशन्तस्य द्विषः कर्मणि षष्ठी वा स्यात् । चौरस्य चौरं वा द्विषन् ॥८४॥

वैकत्र द्वयोः ।२।२।८५॥

द्विकर्मकेषु धातुषु द्वयोः कर्मणोरेकतरस्मिन् षष्ठी वा स्याद् । अन्यत्र पूर्वेषु नित्यमेव । अजाया नेता सुध्नं सुध्नस्य वा । अथवा अजामजाया वा नेता सुध्नस्य ॥८५॥

कर्तरि ।२।२।८६॥

१. न्यविशेषः शेषः पा१ ॥ २. दोहकः खं१, २ ॥

कृदन्तस्य कर्त्तरि षष्ठी स्यात् । भवत आसिका । कर्त्तरीति किम् ? गृहे शायिका ॥८६॥

द्विहेतोरस्य्यणकस्य वा । २।२।८७॥

स्य्यधिकारविहिताभ्यामणकाभ्यामन्यस्य द्वयोः कर्तृकर्मषष्ठ्योर्हेतोः कृतः कर्त्तरि षष्ठी वा स्यात् । विचित्रा सूत्राणां कृतिराचार्यस्याऽऽचार्येण वा । द्विहेतोरित्येकवचनं किम् ? आश्चर्यमोदनस्य पाकोऽतिथीनां च प्रादुर्भावः । अस्य्यणकस्येति किम् ? चिकीर्षा मैत्रस्य काव्यानाम् , भेदिका चैत्रस्य काष्ठानाम् ॥८७॥

कृत्यस्य वा । २।२।८८॥

कृत्यस्य कर्त्तरि षष्ठी वा स्यात् । त्वया तव वा कृत्यः कटः ॥८८॥

नोभयोर्हेतोः । २।२।८९॥

उभयोः कर्तृ-कर्मणोः षष्ठीहेतोः कृत्यस्योभयोरैव षष्ठी न स्यात् । नेतव्या ग्राममजा मैत्रेण ॥८९॥

तृनुदन्ता-ऽव्यय-कस्वाना-ऽतृश्-शतृ-ङि-णकच्-खलर्थस्य

। २।२।९०॥

तृनादीनां कृतां कर्मकर्त्रोः षष्ठी न स्यात् । तृन्-वदिता जनापवादान् । उदन्त-कन्यामलङ्कारिणुः , श्रद्धालुस्तत्त्वम् । अव्यय-कटं कृत्वा , ओदनं भोक्तुं व्रजति । कसु-ओदनं पेचिवान् । आन-कटं चक्राणः , मलयं पवमानः , ओदनं पचमानः , चैत्रेण पच्यमानः । अतृश्-अधीयंस्तत्त्वार्थम् । शतृ-कटं कुर्वन् । ङि-परीषहान् सासहिः । णकच्-कटं कारको व्रजति । खलर्थ-ईषत्करः कटो भवता , सुज्ञानं तत्त्वं त्वया ॥९०॥

क्तयोरसदाधारे । २।२।९१॥

सतो वर्तमानादाधाराच्चान्यत्रार्थे यौ क्त-क्तवत् तयोः कर्म-कर्त्रोः षष्ठी न स्यात् । कटः कृतो मैत्रेण , ग्रामं गतवान् । असदाधार इति किम् ? राज्ञां पूजितः , इदं सक्तूनां पीतम् ॥९१॥

वा क्लीबे । २।२।९२॥

क्लीबे विहितस्य क्तस्य कर्त्तरि षष्ठी वा न स्यात् । मयूरस्य मयूरेण वा नृत्तम्

॥९२॥

अकमेरुकस्य ।२।२।९३॥

कमेरन्यस्योक्तप्रत्ययान्तस्य कर्मणि षष्ठी न स्यात् । भोगानभिलाषुकः ।
अकमेरिति किम् ? दास्याः कामुकः ॥९३॥

एष्यदृणेनः ।२।२।९४॥

एष्यत्यर्थे ऋणे च विहितस्येनः कर्मणि षष्ठी न स्यात् । ग्रामं गमी आगामी
वा , शतं दायी । एष्यदृणेति किम् ? साधु दायी वित्तस्य ॥९४॥

सप्तम्यधिकरणे ।२।२।९५॥

अधिकरणे एक-द्वि-बहौ यथासंख्यं ड्योस्-सुब्रूपा सप्तमी स्यात् । दिवि
देवाः , तिलेषु तैलम् ॥९५॥

नवा सुजर्थैः काले ।२।२।९६॥

सुचोऽर्थो वारो येषां तत्प्रत्ययान्तैर्युक्तात् कालेऽधिकरणे वर्त्तमानात् सप्तमी
वा स्यात् । द्विरहि अहो वा भुङ्क्ते, पञ्चकृत्वो मासे मासस्य वा भुङ्क्ते ।
काल इति किम् ? द्विः कांस्यपात्र्यां भुङ्क्ते ॥९६॥

कुशला-ऽऽयुक्तेनाऽऽसेवायाम् ।२।२।९७॥

आभ्यां युक्तादाधारवाचिनः सप्तमी वा स्यात् आसेवायां तात्पर्ये । कुशलो
विद्यायां विद्याया वा , आयुक्तस्तपसि तपसो वा । आसेवायामिति किम् ?
कुशलश्चित्रे , न तु करोति ; आयुक्तो गौः शकटे , आकृष्य युक्त इत्यर्थः
॥९७॥

स्वामीश्वराधिपति-दायाद-साक्षि-प्रतिभू-प्रसूतैः ।२।२।९८॥

एभिर्युक्तात् सप्तमी वा स्यात् । गोषु गवां वा स्वामी , ईश्वरः , अधिपतिः
 , दायादः , साक्षी , प्रतिभूः , प्रसूतो वा ॥९८॥

व्याप्ये तेनः ।२।२।९९॥

क्ताद् य इन् तदन्तस्य व्याप्ये सप्तमी नित्यं स्यात् । अधीतमनेन अधीती
व्याकरणे , इष्टी यज्ञे । तेति किम् ? कृतपूर्वी कटम् ॥९९॥

तद्युक्ते हेतौ ।२।२।१००॥

१. स्यात् कटे आस्ते दिवि J3 ॥

तेन व्याप्येन युक्ते हेतौ वर्त्तमानात् सप्तमी स्यात् ।

चर्मणि द्वीपिनं हन्ति , दन्तयोर्हन्ति कुञ्जरम् ॥

केशेषु चमरीं हन्ति , सीम्नि पुष्कलको हतः ॥१॥

तद्युक्त इति किम् ? वेतनेन धान्यं लुनाति ॥१००॥

अप्रत्यादावसाधुना ।२।२।१०१॥

प्रत्यादेरप्रयोगे , असाधुशब्देन युक्तात् सप्तमी स्यात् । असाधुमैत्रो मातरि । अप्रत्यादाविति किम् ? असाधुमैत्रो मातरं प्रति परि अनु अभि वा ॥१०१॥

साधुना ।२।२।१०२॥

अप्रत्यादौ साधुशब्देन युक्तात् सप्तमी स्यात् , साधुमातरि । अप्रत्यादावित्येव-साधुमातरं प्रति ॥१०२॥

निपुणेन चाऽर्चायाम् ।२।२।१०३॥

निपुण-साधुशब्दाभ्यां युक्तादप्रत्यादौ सप्तमी स्यात् , अर्चायाम् । मातरि निपुणः साधुर्वा । अर्चायामिति किम् ? निपुणो मैत्रो मातुः , मातैवैनं निपुणं मन्यत इत्यर्थः । अप्रत्यादावित्येव-निपुणो मैत्रो मातरं प्रति ॥१०३॥

स्वशेऽधिना ।२।२।१०४॥

स्वे ईशितव्ये ईशे च वर्त्तमानादधिना युक्तात् सप्तमी स्यात् । अधि मगधेषु श्रेणिकः , अधि श्रेणिके मगधाः ॥१०४॥

उपेनाऽधिकिनि ।२।२।१०५॥

उपेन युक्तादधिकिवाचिनः सप्तमी स्यात् । उपखार्या द्रोणः ॥१०५॥

यद्भावो भावलक्षणम् ।२।२।१०६॥

भावः क्रिया , यस्य भावेनाऽन्यो भावो लक्ष्यते तद्भाचिनः सप्तमी स्यात् । गोषु दुह्यमानासु गतः ॥१०६॥

गते गम्येऽध्वनोऽन्तेनैकार्थ्यं वा ।२।२।१०७॥

कुतश्चिदवधेर्विवक्षिताध्वनोऽवसानमन्तः , यद्भावो भावलक्षणं तस्याध्वनो-ऽध्ववाचिनोऽध्वन एवाऽन्तेन अन्तवाचिना सहैकार्थ्यं सामानाधिकरण्यं वा स्यात्

१. 'चर्मणि द्वीपिनं हन्ति' एतावानेवांशः पा१ J3 विना । न सम्पूर्णः श्लोकः ॥ २. मातरि साधुमैत्रः J3 ॥ ३. मातरं परि J3 विना ॥

, तद्विभक्तिस्तस्मात् स्यादित्यर्थः , गते गम्येऽप्रयुज्यमाने । गवीधुमतः सांकाश्यं चत्वारि योजनानि चतुर्षु वा योजनेषु । गत इति किम् ? दग्धेषु लुप्तेष्विति वा गतौ मा भूत् । गम्य इति किम् ? गतप्रयोगे मा भूत् । अध्वन इति किम् ? कार्तिव्या आग्रहायणी मासे । अन्तेनेति किम् ? अद्य नश्चतुर्षु गव्यूतेषु भोजनम् ॥१०७॥

षष्ठी वाऽनादरे । २।२।१०८॥

यद्भावो भावलक्षणं तद्धृत्तेरनादरे षष्ठी वा स्यात् । रुदतो लोकस्य रुदति वा लोके प्रात्राजीत् ॥१०८॥

सप्तमी चाऽविभागे निर्धारणे । २।२।१०९॥

जाति-गुण-क्रियादिभिः समुदायादेकदेशस्य बुद्ध्या पृथक्करणं निर्धारणम् , तस्मिन् गम्ये षष्ठी-सप्तम्यौ स्याताम् , अविभागे निर्धार्यमाणैकदेशस्य समुदायेन सह कथञ्चिदैक्ये शब्दाद् गम्यमाने । क्षत्रियो नृणां नृषु वा शूरः , कृष्णा गवां गोषु वा बहुक्षीरा , धावन्तो यातां यात्सु वा शीघ्रतमाः , युधिष्ठिरः श्रेष्ठतमः कुरूणां कुरुषु वा । अविभागे इति किम् ? मैत्रश्चैत्रात् पदुः ॥१०९॥

क्रियामध्येऽध्व-काले पञ्चमी च । २।२।११०॥

क्रिययोर्मध्ये यावध्व-कालौ तद्वाचिभ्यां पञ्चमी-सप्तम्यौ स्याताम् । इहस्थोऽय-मिष्वासः क्रोशात् क्रोशे वा लक्ष्यं विध्यति , अद्य भुक्त्वा मुनिर्द्वचहात् द्वचहे वा भोक्ता ॥११०॥

अधिकेन भूयसस्ते । २।२।१११॥

अधिकेनाऽल्पीयोवाचिना योगे भूयोवाचिनस्ते सप्तमी-पञ्चम्यौ स्याताम् । अधिको द्रोणः खार्या खार्या वा ॥१११॥

तृतीयाऽल्पीयसः । २।२।११२॥

अधिकेन भूयोवाचिना योगेऽल्पीयोवाचिनस्तृतीया स्यात् । अधिका खारी द्रोणेन ॥११२॥

पृथग्-नाना पञ्चमी च । २।२।११३॥

आभ्यां युक्तात् पञ्चमी तृतीया च स्यात् । पृथग् मैत्रात् मैत्रेण वा । नाना चैत्राच्चैत्रेण वा ॥११३॥

ऋते द्वितीया च ।२।२।११४॥

ऋतेशब्देन युक्ताद् द्वितीया पञ्चमी च स्यात् । ऋते धर्मं धर्माद् वा कुतः सुखम् ? ॥११४॥

विना ते तृतीया च ।२।२।११५॥

विनाशब्देन युक्तात् ते द्वितीया पञ्चम्यौ तृतीया च स्यात् । विना वातं वाताद् वातेन वा ॥११५॥

तुल्यार्थैस्तृतीया-षष्ठ्यौ ।२।२।११६॥

तुल्यार्थैर्युक्तात् तृतीया-षष्ठ्यौ स्याताम् । मात्रा मातुर्वा तुल्यः समो वा ॥११६॥

द्वितीया-षष्ठ्यावेनेनाऽनञ्चेः ।२।२।११७॥

एनप्रत्ययान्तेन युक्ताद् द्वितीया-षष्ठ्यौ स्याताम् , न चेत् सोऽञ्चेः परः स्यात् । पूर्वेण ग्रामं ग्रामस्य वा । अनञ्चेरिति किम् ? प्राग् ग्रामात् ॥११७॥

हेत्वर्थैस्तृतीयाद्याः ।२।२।११८॥

हेतुनिमित्तम् , तद्वाचिभिर्युक्तात् तृतीयाऽऽद्याः स्युः । धनेन हेतुना , धनाय हेतवे , धनाद्धेतोः , धनस्य हेतोः , धने हेतौ वा वसति । एवं निमित्तादिभिरपि ॥११८॥

सर्वादिः सर्वाः ।२।२।११९॥

हेत्वर्थैर्युक्तात् सर्वादिः सर्वा विभक्तयः स्युः । को हेतुः , कं हेतुम् , केन हेतुना , कस्मै हेतवे , कस्माद्धेतोः , कस्य हेतोः , कस्मिन् हेतौ वा याति ॥११९॥

असत्त्वारादथात् टा-ङसि-ङ्यम् ।२।२।१२०॥

असत्त्ववाचिनो दूरार्थादन्तिकार्थाच्च टा-ङसि-ङ्यमः स्युः । गौणादिति निवृत्तम् । दूरेण दूरात् दूरे दूरं वा ग्रामस्य ग्रामाद् वा वसति । एवं विप्रकृष्टेनेत्यादि । अन्तिकेन अन्तिकात् अन्तिके अन्तिकं वा ग्रामस्य ग्रामाद् वा वसति , एवमभ्याशेनेत्यादि । असत्त्व इति किम् ? दूरोऽन्तिको वा पन्थाः ॥१२०॥

जात्याख्यायां नवैकोऽसंख्यो बहुवत् ।२।२।१२१॥

जातेराख्या अभिधा , तस्यामेकोऽर्थोऽसंख्यः संख्याविशेषणरहितो बहुवद् वा स्यात् । संपन्ना यवाः , संपन्नो यवः । जातीति किम् ? चैत्रः । आख्यायामिति

किम् ? काश्यपप्रतिकृतिः काश्यपः । असंख्य इति किम् ? एको ब्रीहिः संपन्नः सुभिक्षं करोति ॥१२१॥

अविशेषणे द्वौ चाऽस्मदः ॥२॥१२२॥

अस्मदो द्वावेकश्चार्थो बहुवद् वा स्यात् । अविशेषणे न चेत् तस्य विशेषणं स्यात् । आवां ब्रूवः , वयं ब्रूमः । अहं ब्रवीमि , वयं ब्रूमः । अविशेषण इति किम् ? आवां गायौ ब्रूवः । अहं चैत्रो ब्रवीमि ॥१२२॥

फल्गुनी-प्रोष्ठपदस्य भे ॥२॥१२३॥

फल्गुनी-प्रोष्ठपदयोर्भे नक्षत्रे वर्त्तमानयोर्द्वावर्थौ बहुवद् वा स्याताम् । कदा पूर्वे फल्गुन्यौ , कदा पूर्वाः फल्गुन्यः । कदा पूर्वे प्रोष्ठपदे , कदा पूर्वाः प्रोष्ठपदाः । भ इति किम् ? फल्गुनीषु जाते फल्गुन्यौ कन्ये ॥१२३॥

गुरावेकश्च ॥२॥१२४॥

गुरौ गौरवार्हे वर्त्तमानस्य द्वावेकश्चार्थो बहुवद् वा स्यात् । युवां गुरू , यूयं गुरवः । एष मे पिता , एते मे पितरः ॥१२४॥

[इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां

सिद्धहेमचन्द्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासनलघुवृत्तौ]

द्वितीयस्याध्यायस्य द्वितीयः पादः समाप्तः ॥२॥२॥

मूलार्कः श्रूयते शास्त्रे सर्वकल्याणकारणम् ।

अधुना मूलराजस्तु चित्रं लोकेषु गीयते ॥३॥

[तृतीयः पादः]

नमस्-पुरसो गतेः क-ख-प-फि रः सः ।२।३।१॥

गतिसंज्ञनमस्-पुरसोः क-ख-प-फि रस्य स् स्यात् । नमस्कृत्य , पुरस्कृत्य । गतेरिति किम् ? नमः कृत्वा , तिस्रः पुरः करोति ॥१॥

तिरसो वा ।२।३।२॥

गतेस्तिरसो रस्य कखपफि स् वा स्यात् । तिरस्कृत्य , तिरःकृत्य । गतेरित्येव-तिरः कृत्वा काष्ठं गतः ॥२॥

पुंसः ।२।३।३॥

पुंसः सम्बन्धिनो रस्य कखपफि स् स्यात् । पुंस्कोकिलः , पुंस्खातः , पुंस्पाकः , पुंस्फलम् ॥३॥

शिरो-ऽधसः पदे समासैक्ये ।२।३।४॥

अनयो रेफस्य पदशब्दे परे स् स्यात् समासैक्ये । शिरस्पदम् , अधस्पदम् । समासेति किम् ? शिरः पदम् । ऐक्य इति किम् ? परमशिरःपदम् ॥४॥

अतः कृ-कमि-कंस-कुम्भ-कुशा-कर्णी-पात्रेऽनव्ययस्य ।२।३।५॥

आत् परस्याऽनव्ययस्थस्य रस्य क्रादिस्थे कखपफि परे स् स्यात् समासैक्ये । अयस्कृत् , यशस्कामः , पयस्कंसः , अयस्कुम्भः , अयस्कृशा , अयस्कूर्णी , अयस्पात्रम् । अत इति किम् ? वाःपात्रम् । अनव्ययस्येति किम् ? स्वःकारः । समासैक्य इत्येव-उपपयःकारः ॥५॥

प्रत्यये ।२।३।६॥

अनव्ययस्य रस्य प्रत्ययविषये कखपफि स् स्यात् । पयस्पाशम् , पयस्कल्पम् , पयस्कम् । अनव्ययस्येत्येव-स्वःपाशम् ॥६॥

रोः काम्ये ।२।३।७॥

अनव्ययस्य रस्य रोरेव काम्ये प्रत्यये स् स्यात् । पयस्काम्यति । रोरिति किम् ? अहः काम्यति ॥७॥

१. सः पा१,२ खं१,२ ॥ २. पुम्सः पा२ ॥ ३. पुम्सः खं२ पा१,२ ॥ ४. सः खं२ ॥

५. पयस्कूर्णी पा२ विना ॥

नामिनस्तयोः षः । २।३।८॥

तयोः प्रत्ययस्थे कखपफि रोरैव च काम्ये , नामिनः परस्य रस्य ष् स्यात् । सर्पिष्पाशम् , धनुष्कल्पम् , धानुष्कः , सर्पिष्काम्यति । नामिन इति किम् ? अयस्कल्पम् । रोः काम्य इत्येव-गीकाम्यति ॥८॥

निर्दुर्बहिराविष्प्रादुश्चतुराम् । २।३।९॥

निरादीनां रस्य कखपफि ष् स्यात् । निष्कृतम् , दुष्कृतम् , बहिष्णीतम् आविष्कृतम् , प्रादुष्कृतम् , चतुष्पात्रम् ॥९॥

सुचो वा । २।३।१०॥

सुजन्तस्थस्य रस्य कखपफि ष् वा स्यात् । द्विष्करोति , द्विक्करोति । चतुष्फलति , चतुष्फलति ॥१०॥

वेसुसोऽपेक्षायाम् । २।३।११॥

इसुसुप्रत्ययान्तस्य रस्य कखपफि ष् वा स्यात् , स्थानि-निमित्तयोरपेक्षा चेत् । सर्पिष्करोति , सर्पिष्करोति । धनुष्खादति , धनुष्खादति । अपेक्षायामिति किम् ? परमसर्पिष्कुण्डम् ॥११॥

नैकार्येऽक्रिये । २।३।१२॥

न विद्यते क्रिया प्रवृत्तिनिमित्तं यस्य तस्मिन्नेकार्ये तुल्याधिकरणे पदे यत् कखपफं तस्मिन् परे इसुसुप्रत्ययान्तस्य रस्य ष् न स्यात् । सर्पिष्कालकम् । यजुष्पीतकम् । एकार्य इति किम् ? सर्पिष्कुम्भे , सर्पिष्कुम्भे । अक्रिय इति किम् ? सर्पिष्क्रियते , सर्पिष्क्रियते ॥१२॥

समासेऽसमस्तस्य । २।३।१३॥

पूर्वेणाऽसमस्तस्य इसुसुप्रत्ययान्तस्य रस्य कखपफि ष् स्यात् , निमित्त-निमित्तिनौ चेदेकत्र समासे स्तः । सर्पिष्कुम्भः , धनुष्फलम् । समास इति किम् ? तिष्ठतु सर्पिः , पिब त्वमुदकम् । असमस्तस्येति किम् ? परमसर्पिष्कुण्डम् ॥१३॥

भ्रातृष्पुत्र-कस्कादयः । २।३।१४॥

भ्रातृष्पुत्रादयः कस्कादयश्च कखपफि रस्य यथासंख्यं कृतषत्वसत्त्वाः साधवः

१. ष्याशम् , धनुष्पाशम् खं३ ॥ २. न क्रिया प्रवृत्तिं खं१ J3 विना ॥

स्युः । भ्रातृषुत्रः , परमयजुष्पात्रम् ; कस्कः , कौतस्कुतः ॥१४॥

नाम्यन्तस्था-कवर्गात् पदान्तः कृतस्य सः शिङ्-नान्तरेऽपि । २।३।१५॥

एभ्यः परस्य पदस्यान्तर्मध्ये कृतस्य कृतस्थस्य वा सस्य ष् स्यात् , शिटा नकारेण चाऽन्तरेऽपि । आशिषा , नदीषु , वायुषु , वधूषु , पितृषु , एषा , गोषु , नौषु , सिषेवे ; गीर्षु , हल्षु ; शक्ष्यति , कुड्ङ्षु । शिङ्नान्तरेऽपि-सर्पिषु , यजूंषि । पदान्तरिति किम् ? दधिसेक् । कृतस्येति किम् ? विसम् ॥१५॥

समासेऽग्रेः स्तुतः । २।३।१६॥

अग्रेः परस्य स्तुतः सस्य समासे ष् स्यात् । अग्निष्टुत् ॥१६॥

ज्योतिरायुर्भ्यां च स्तोमस्य । २।३।१७॥

आभ्यामग्रेश्च परस्य स्तोमस्य सस्य समासे ष् स्यात् । ज्योतिःष्टोमः , आयुःष्टोमः , अग्निष्टोमः । समास इत्येव-ज्योतिः स्तोमं याति ॥१७॥

मातृ-पितुः स्वसुः । २।३।१८॥

आभ्यां परस्य स्वसुः सस्य समासे ष् स्यात् । मातृष्वसा , पितृष्वसा ॥१८॥

अलुपि वा । २।३।१९॥

मातृपितुः परस्य स्वसुः सस्याऽलुपि समासे वा ष् स्यात् । मातुःष्वसा , मातुःस्वसा ; पितुःष्वसा पितुःस्वसा ॥१९॥

नि-नद्याः स्नातेः कौशले । २।३।२०॥

आभ्यां परस्य स्नातेः सस्य समासे ष् स्यात् , कौशले गम्यमाने । निष्णो निष्णातो वा पाके , नदीष्णो नदीष्णातो वा प्रतरणे । कौशल इति किम् ? निस्नातः , नदीस्रः यः स्रोतसा हियते ॥२०॥

प्रतेः स्नातस्य सूत्रे । २।३।२१॥

प्रतेः परस्य स्नातस्थस्य सस्य समासे ष् स्यात् , सूत्रे वाच्ये । प्रतिष्णातं सूत्रम् । प्रत्ययान्तोपादानं किम् ? प्रतिस्नातु सूत्रम् ॥२१॥

स्नानस्य नाग्नि । २।३।२२॥

प्रतेः परस्य स्नानस्य सः समासे ष् स्यात् , सूत्रविषये नाग्नि । प्रतिष्णानम् , सूत्रमित्यर्थः ॥२२॥

वेः स्रः । २।३।२३॥

वेः परस्य स्तृसस्य समासे ष् स्यात् , नाग्नि । विष्टरो वृक्षः , विष्टरं पीठम्
॥२३॥

अभिनिष्ठानः ।२।३।२४॥

अभि-निभ्यां स्तानः समासे कृतषत्वो निपात्यते नाग्नि । अभिनिष्ठानो वर्णः
॥२४॥

गवि-युधेः स्थिरस्य ।२।३।२५॥

आभ्यां परस्य स्थिरस्य सः समासे ष् स्यात् , नाग्नि । गविष्ठिरः , युधिष्ठिरः
॥२५॥

एत्यकः ।२।३।२६॥

कवर्जान्नाम्यादेः परस्य स एति परे समासे ष् स्यात् , नाग्नि । हरिषेणः
, श्रीषेणः । अक इति किम् ? विष्वक्सेनः ॥२६॥

भादितो वा ।२।३।२७॥

नक्षत्रवाचिन इदन्तात् परस्य स एति परे समासे ष् वा स्यात् , नाग्नि ।
रोहिणिषेणः , रोहिणिसेनः । इत इति किम् ? पुनर्वसुषेणः ॥२७॥

वि-कु-शमि-परेः स्थलस्य ।२।३।२८॥

एभ्यः परस्य स्थलस्य सः समासे ष् स्यात् । विष्ठलम् , कुष्ठलम् , शमिष्ठलम्
, परिष्ठलम् ॥२८॥

कपेर्गोत्रे ।२।३।२९॥

कपेः परस्य स्थलस्य सः समासे ष् स्यात् , गोत्रे वाच्ये । कपिष्ठल ऋषिः
॥२९॥

**गो-ऽम्बा-ऽऽम्ब-सव्या-ऽप-द्वि-त्रि-भूम्यग्नि-शेकु-शङ्कु-क्वङ्गु-
मञ्जि-पुञ्जि-बर्हिः-परमे-दिवेः स्थस्य ।२।३।३०॥**

एभ्यः परस्य स्थस्य सः समासे ष् स्यात् । गोष्ठम् , अम्बष्ठः , आम्बष्ठः
, सव्यष्ठः , अपष्ठः , द्विष्ठः , त्रिष्ठः , भूमिष्ठः , अग्निष्ठः , शेकुष्ठः , शङ्कुष्ठः
, कुष्ठः , अङ्गुष्ठः , मञ्जिष्ठः , पुञ्जिष्ठः , बर्हिष्ठः , परमेष्ठः , दिविष्ठः ॥३०॥

निर्दुस्सोः सेध-सन्धि-साम्नाम् ।२।३।३१॥

एभ्यः परेषां सेधादीनां सः समासे ष् स्यात् । निःषेधः , दुःषेधः , सुषेधः , निःषन्धिः , दुःषन्धिः , सुषन्धिः , निःषाम , दुःषाम , सुषाम ॥३१॥

प्रष्टोऽग्रगे । २।३।३२॥

प्रात् स्थस्य सः ष् स्यात् , अग्रगामिन्यर्थे । प्रष्टोऽग्रगः ॥३२॥

भीरुष्ठानादयः । २।३।३३॥

एते समासे कृतषत्वाः साधवः स्युः । भीरुष्ठानम् , अङ्गुलिषङ्गः ॥३३॥

ह्रस्वान्नाम्रस्ति । २।३।३४॥

नाम्रो विहिते तादौ प्रत्यये ह्रस्वान्नामिनः परस्य सः ष् स्यात् । सर्पिष्ठा , वपुष्टमम् । नामिन इत्येव-तेजस्ता ॥३४॥

निसस्तपेऽनासेवायाम् । २।३।३५॥

निसः सस्तादौ तपतौ परे ष् स्यात् , पुनः पुनः करणाऽभावे । निष्टपति स्वर्णम् , सकृदग्निं स्पर्शयतीत्यर्थः । तीत्येव-निरतपत् ॥३५॥

घस्-वसः । २।३।३६॥

नाम्यादेः परस्य घस्-वसोः सः ष् स्यात् । जधुः , उषितः ॥३६॥

णिस्तोरेवाऽस्वद-स्विद-सहः षणि । २।३।३७॥

स्वदादिवर्जानां ण्यन्तानां स्तोरेव च सो नाम्यादेः परस्य षत्वभूते सनि ष् स्यात् । सिषेवयिषति , तुष्टूषति । स्वदादिवर्जनं किम् ? सिस्वादयिषति , सिस्वेदयिषति , सिसाहयिषति । एवेति किम् ? सुसूषति । षणीति किम् ? सिषेव , सुषुप्सति ॥३७॥

सञ्जेर्वा । २।३।३८॥

ण्यन्तस्य सञ्जेर्नाम्यादेः परस्य सः षणि ष् वा स्यात् । सिषञ्जयिषति , सिसञ्जयिषति ॥३८॥

उपसर्गात् सुग्-सुव-सो-स्तु-स्तुभोऽटचप्यद्वित्वे । २।३।३९॥

द्व्युक्ताभावे सुनोत्यादेः स उपसर्गस्थानाम्यादेः परस्य ष् स्यात् , अड्व्यवधाने-ऽपि । सुग्-अभिषुणोति , निःषुणोति , पर्यषुणोत् । सुव-अभिषुवति , पर्यषुवत् । सो-अभिष्यति , पर्यष्यत् । स्तु-अभिष्टौति , दुःष्टवम् , पर्यष्टौत् । स्तुम्-अभिष्टोभते , पर्यष्टोभत । अद्वित्व इति किम् ? अभिसुसूषति ॥३९॥

स्था-सेनि-सेध-सिच-सञां द्वित्वेऽपि । २।३।४०॥

उपसर्गस्थानाम्यादेः परेषां स्थादीनां सः ष् स्यात् , द्वित्वेऽप्यटचपि । अधिष्ठास्यति , अधितष्टौ , प्रत्यष्ठात् । अभिषेणयति , अभिषिषेणयिषति , अभ्यषेणयत् । प्रतिषेधति , प्रतिषिषेधिषति , प्रत्यषेधत् । अभिषिञ्चति , अभिषिषिञ्चति , अभ्यषिञ्चत् । अभिषजति , अभिषजत् , अभ्यषजत् ॥४०॥

अडप्रतिस्तब्ध-निस्तब्धे स्तम्भः । २।३।४१॥

उपसर्गस्थानाम्यादेः परस्य स्तम्भस्सो द्वित्वेऽप्यटचपि ष् स्यात् , न चेत् स्तम्भिर्दे प्रतिस्तब्ध-निस्तब्धयोश्च स्यात् । विष्टभ्राति , वितष्टम्भ , प्रत्यष्टभ्रात् । डादिवर्जनं किम् ? व्यतस्तम्भत् , प्रतिस्तब्धः , निस्तब्धः ॥४१॥

अवाच्चाऽऽश्रयोर्जा-ऽविदूरे । २।३।४२॥

अवादुपसर्गात् परस्य स्तम्भः स आश्रयादिषु गम्यमानेषु द्वित्वेऽप्यटचपि ष् स्यात् , ङविषयश्चेत् स्तम्भिर्न स्यात् । आश्रय आलम्बनम् । दुर्गमवष्टभ्राति , अवतष्टम्भ , अवाष्टभ्राद् वा । ऊर्जा और्जित्यम् । अहो ! वृषलस्यावष्टम्भः । अविदूरम् आसन्नम्, अदूरासन्नं च । अवष्टब्धा शरत् , अवष्टब्धे सेने । चोऽनुक्तसमुच्चये , तेन उपष्टम्भः । अड इत्येव-अवातस्तम्भत् ॥४२॥

व्यवात् स्वनोऽशने । २।३।४३॥

वेरवाच्चोपसर्गात् परस्य स्वनः सोऽशने भोजने द्वित्वेऽप्यट्यपि ष् स्यात् । विष्वणति , अवष्वणति , विषष्वाण , अवषष्वाण , व्यष्वणत् , अवाष्वणत् , व्यषिष्वणत् , अवाषिष्वणत् । अशन इति किम् ? विस्वनति मृदङ्गः ॥४३॥

सदोऽप्रतेः परोक्षायां त्वादेः । २।३।४४॥

प्रतिवर्जोपसर्गस्थानाम्यादेः परस्य सदः सो द्वित्वेऽप्यट्यपि ष् स्यात् , परोक्षायां तु द्र्युत्तौ सत्याम् आदेः पूर्वस्यैव । निषीदति , निषाषद्यते , न्यषीषदत् , निषसाद । अप्रतेरिति किम् ? प्रतिसीदति ॥४४॥

स्वञश्च । २।३।४५॥

उपसर्गस्थानाम्यादेः परस्य स्वञः सो द्वित्वेऽप्यट्यपि ष् स्यात् , परोक्षायां त्वादेरेव । अभिष्वजते , अभिषिष्वङ्क्षते , प्रत्यष्वजत् , परिष्वजत् ॥४५॥

१. अत्यष्ठात् खं२ ॥ २. विषा^० खं३ विना ॥ ३. व्यषी^० खं२, ३ विना ॥

परि-नि-वेः सेवः ।२।३।४६॥

पर्याद्युपसर्गस्थान्नाम्यादेः परस्य सेवतेः सो द्वित्वेऽप्यद्यपि ष् स्यात् । परिषेवते , परिषिषेविषते , पर्यषेवत , निषेवते , विषिषेवे ॥४६॥

सय-सितस्य ।२।३।४७॥

परि-नि-वेः परस्य सय-सितयोः सः ष् स्यात् । परिषयः , निषयः , विषयः , परिषितः , निषितः , विषितः ॥४७॥

असोड-सिवू-सह-स्सटाम् ।२।३।४८॥

परि-नि-विभ्यः परस्य सिवू-सहोः स्सटश्च सः ष् स्यात् , न चेत् सिवू-सहौ सो-डविषयौ स्याताम् । परिषीव्यति , निषीव्यति , विषीव्यति । परिषहते , निषहते , विषहते । परिष्करोति , विष्किरः । असोडेति किम् ? परिसोडः , मा परिसीषिवत् , मा परिसीषहत् ॥४८॥

स्तु-स्वञ्जश्चाऽटि नवा ।२।३।४९॥

परि-नि-वेः परस्य स्तु-स्वओरसोड-सिवू-सह-स्सटां च सोऽटि सति ष् वा स्यात् । पर्यष्टौत् , पर्यस्तौत् ; न्यष्टौत् , न्यस्तौत् ; व्यष्टौत् , व्यस्तौत् । पर्यष्वजत , पर्यस्वजत ; न्यष्वजत , न्यस्वजत ; व्यष्वजत , व्यस्वजत । पर्यषीव्यत् , पर्यसीव्यत् ; न्यषीव्यत् , न्यसीव्यत् ; व्यषीव्यत् , व्यसीव्यत् । पर्यषहत् , पर्यसहत् ; न्यषहत् , न्यसहत् ; व्यषहत् , व्यसहत् । पर्यष्करोत् , पर्यस्करोत् । असोडसिवूसहेत्येव-पर्यसोढयत् , पर्यसीषिवत् , पर्यसीषहत् ॥४९॥

निरभ्यनोश्च स्यन्दस्याऽप्राणिनि ।२।३।५०॥

एभ्यः परि-नि-वेश्च परस्याऽप्राणिकर्तृकार्थवृत्तेः स्यन्दः सः ष् वा स्यात् । निःष्यन्दते , निःस्यन्दते ; अभिष्यन्दते , अभिस्यन्दते ; अनुष्यन्दते , अनुस्यन्दते ; परिष्यन्दते , परिस्यन्दते ; निष्यन्दते , निस्यन्दते ; विष्यन्दते , विस्यन्दते तैलम् । अप्राणिनीति किम् ? परिस्यन्दते मत्स्यः ॥५०॥

वेः स्कन्दोऽक्तयोः ।२।३।५१॥

विपूर्वस्य स्कन्दः सः ष् वा स्यात् , न चेत् क्त-क्तवतू स्याताम् । विष्कन्ता , विस्कन्ता । अक्तयोरिति किम् ? विस्कन्नः , विस्कन्नवान् ॥५१॥

परेः ।२।३।५२॥

परेः स्कन्दः सः ष् वा स्यात् । परिष्कन्ता , परिस्कन्ता ; परिष्कणः , परिस्कनः ॥५२॥

निर्नेः स्फुर-स्फुलोः । २।३।५३॥

आभ्यां परयोः स्फुर-स्फुलोः सः ष् वा स्यात् । निःष्फुरति , निःस्फुरति ; निष्फुरति , निस्फुरति ; निःष्फुलति , निःस्फुलति ; निष्फुलति , निस्फुलति ॥५३॥

वेः । २।३।५४॥

वेः परयोः स्फुर-स्फुलोः सः ष् वा स्यात् । विष्फुरति , विस्फुरति ; विष्फुलति , विस्फुलति ॥५४॥

स्कभ्रः । २।३।५५॥

वेः स्कभ्रः सः ष् नित्यं स्यात् । विष्कभ्राति ॥५५॥

निर्-दुः-सु-वेः सम-सूतेः । २।३।५६॥

एभ्यः परस्य सम-सूत्योः सः ष् स्यात् । निःषमः , दुःषमः , सुषमः , विषमः , निःषूतिः , दुःषूतिः , सुषूतिः , विषूतिः ॥५६॥

अवः स्वपः । २।३।५७॥

निर्-दुः-सु-विपूर्वस्य बहीनस्य स्वपेः सः ष् स्यात् । निःषुषुपतुः , दुःषुषुपतुः , सुषुषुपतुः , विषुषुपतुः । अव इति किम् ? दुःस्वप्नः ॥५७॥

प्रादुरूपसर्गाद्यस्वरेऽस्तेः । २।३।५८॥

प्रादुरूपसर्गास्थाच्च नाम्यादेः परस्याऽस्तेः सो यादौ स्वरादौ च परे ष् स्यात् । प्रादुःष्यात् , विष्यात् , निष्यात् , प्रादुःषन्ति , विषन्ति , निषन्ति । यस्वर इति किम् ? प्रादुःस्तः ॥५८॥

न स्सः । २।३।५९॥

कृतद्वित्वस्य सस्य ष् न स्यात् । सुपिस्स्यते ॥५९॥

सिचो यङि । २।३।६०॥

सिचः सो यङि ष् न स्यात् ॥ सेसिच्यते ॥६०॥

गतौ सेधः ।२।३।६१॥

गत्यर्थस्य सेधः सः ष् न स्यात् । अभिसेधति गाः । गताविति किम् ? निषेधति पापात् ॥६१॥

सुगः स्य-सनि ।२।३।६२॥

सुनोतेः सः स्ये सनि च ष् न स्यात् । अभिसोष्यति , सुसूषतेः क्प् सुसूः ॥६२॥

र-षृवर्णाञ्चो ण एकपदेऽनन्त्यस्याऽल-च-ट-तवर्ग-श-सान्तरे ।२।३।६३॥

एभ्यः परस्यैभिः सहैकस्मिन्नेव पदे स्थितस्याऽनन्त्यस्य नो णः स्यात् , ल-च-ट-तवर्गान् श-सौ च मुक्त्वाऽन्यस्मिन्निमित्त-कार्थिणोरन्तरेऽपि । तीर्णम् , पुष्पाति , नृणाम् , नृणाम् , करणम् , बृंहणम् , अर्केण । एकपद इति किम् ? अग्निर्नयति चर्मनासिकः । अनन्त्यस्येति किम् ? वृक्षान् । लादिवर्जनं किम् ? विरलेन , मूर्च्छनम् , दृढेन , तीर्थेन , रशना , रसना ॥६३॥

पूर्वपदस्थान्नाभ्यगः ।२।३।६४॥

गन्तवर्जपूर्वपदस्थाद् र-षृवर्णात् परस्योत्तरपदस्थस्य नो ण् स्यात् संज्ञायाम् । द्रुणसः , खरणाः , शूर्पणखा । नाप्नीति किम् ? मेषनासिकः । अग इति किम् ? ऋगयनम् ॥६४॥

नसस्य ।२।३।६५॥

पूर्वपदस्थाद् र-षृवर्णात् परस्य नसस्य नो ण् स्यात् । प्रणसः ॥६५॥

निष्प्रा-ऽग्रे-ऽन्तः-खदिर-काश्या-ऽऽम्र-शरेक्षु-ल्लक्ष-पीयुक्षाभ्यो

वनस्य ।२।३।६६॥

निरादिभ्यः परस्य वनस्य नो ण् स्यात् । निर्वणम् , प्रवणम् , अग्रेवणम् , अन्तर्वणम् , खदिरवणम् , काश्यावणम् , आम्रवणम् , शरवणम् , इक्षुवणम् , ल्लक्षवणम् , पीयुक्षावणम् ॥६६॥

द्वि-त्रिस्वरौषधि-वृक्षेभ्यो नवाऽनिरिकादिभ्यः ।२।३।६७॥

द्विस्वरेभ्यस्त्रिस्वरेभ्यश्चेरिकादिवर्जेभ्य ओषधि-वृक्षवाचिभ्यः परस्य वनस्य नो

ण् वा स्यात् । दुर्वावणम् , दुर्वावनम् ; माषवणम् , माषवनम् ; नीवारवणम् , नीवारवनम् । वृक्ष-शिग्रुवणम् , शिग्रुवनम् ; शिरीषवणम् , शिरीषवनम् । इरिकादिवर्जनं किम् ? इरिकावनम् ॥६७॥

गिरिनद्यादीनाम् । २।३।६८॥

एषाम् नो ण् वा स्यात् । गिरिणदी , गिरिनदी ; तूर्यमाणः , तूर्यमानः ॥६८॥

पानस्य भावकरणे । २।३।६९॥

पूर्वपदस्थाद् रादेः परस्य भावकरणार्थस्य पानस्य नो ण् वा स्यात् । क्षीरपाणं क्षीरपानं स्यात् । कषायपाणः कषायपानः कंसः ॥६९॥

देशे । २।३।७०॥

पूर्वपदस्थाद् रादेः परस्य देशविषयस्य पानस्य नो ण् नित्यम् स्यात् । क्षीरपाणा उशीनराः । देश इति किम् ? क्षीरपाना गोदुहः ॥७०॥

ग्रामा-ऽग्रान्नियः । २।३।७१॥

आभ्यां परस्य नियो नो ण् स्यात् । ग्रामणीः , अग्रणीः ॥७१॥

वाह्याद् वाहनस्य । २।३।७२॥

वाह्यवाचिनो रादिमतः पूर्वपदात् परस्य वाहनस्य नो ण् स्यात् । इक्षुवाहनम् । वाह्यादिति किम् ? सुरवाहनम् ॥७२॥

अतोऽहस्य । २।३।७३॥

रादिमतोऽदन्तात् पूर्वपदात् परस्याऽहस्य नो ण् स्यात् । पूर्वाह्नः । अत इति किम् ? दुरह्नः । अहस्येति किम् ? दीर्घाह्नी शरत् ॥७३॥

चतुस्त्रेर्हायनस्य वयसि । २।३।७४॥

आभ्यां पूर्वपदाभ्यां परस्य हायनस्य नो ण् स्यात् , वयसि गम्ये । चतुर्हायणो वत्सः , त्रिहायणी वडवा । वयसीति किम् ? चतुर्हायना शाला ॥७४॥

वोत्तरपदान्तन-स्यादेर्युव-पका-ऽहः । २।३।७५॥

पूर्वपदस्थाद् रादेः परस्य उत्तरपदान्तभूतस्य नाऽऽगमस्य स्यादेश्च नो ण् वा स्यात् , चेद् युवन्-पका-ऽहन्सम्बन्धी न स्यात् । व्रीहिवापिणौ , व्रीहिवापिनौ ; माषवापाणि , माषवापानि ; व्रीहिवापेण , व्रीहिवापेन । युवादिवर्जनं किम्

? आर्ययूना , प्रपक्वानि , प्रपक्वानाम् , दीर्घाही शरत् ॥७५॥

कवर्गैकस्वरवति । २।३।७६॥

पूर्वपदस्थाद् रादेः परस्य कवर्गवत्येकस्वरवति चोत्तरपदे सति , उत्तरपदान्तन-
स्यादेर्नो ण् स्यात् , न चेदसौ पकस्य । स्वर्गकामिणौ , वृषगामिणौ ; ब्रह्महणौ
 , यूषपाणि । अपकस्येत्येव-क्षीरपकेन ॥७६॥

अदुरुपसर्गान्तरो ण-हिनु-मीनाऽऽनेः । २।३।७७॥

दुर्वर्जोपसर्गस्थादन्तःशब्दस्थाच्च रादेः परस्यैषां नो ण् स्यात् । नेति णोपदेशा
धातवः-प्रणमति , परिणायकः , अन्तर्णयति । हिनु-प्रहिणुतः । मीना-प्रमीणीतः
 । आनि-प्रयाणि । अदुरिति किम् ? दुर्नयः ॥७७॥

नशः शः । २।३।७८॥

अदुरुपसर्गान्तःस्थाद् रादेः परस्य नशः शान्तस्य नो ण् स्यात् । प्रणश्यति
 , अन्तर्णश्यति । श इति किम् ? प्रनङ्क्ष्यति ॥७८॥

नेर्ङमा-दा-पत-पद-नद-गद-वपी-वही-शम्-चिग्-याति-वाति-
द्राति-प्साति-स्यति-हन्ति-देग्धौ । २।३।७९॥

अदुरुपसर्गान्तःस्थाद् रादेः परस्योपसर्गनिर्नो माडादिषु पेषु ण् स्यात् ।
प्रणिमिमीते , परिणिमयते । प्रणिददाति , परिणिदयते , प्रणिदधाति । प्रणिपतति
 । परिणिपद्यते । प्रणिनदति । प्रणिगदति । प्रणिवपति । प्रणिवहति । प्रणिशाम्यति
 । प्रणिचिनोति । प्रणियाति । प्रणिवाति । प्रणिद्राति । प्रणिप्साति । प्रणिष्यति
 । प्रणिहन्ति । प्रणिदेग्धि । अन्तर्णिमिमीते ॥७९॥

अक-खाद्यषान्ते पाठे वा । २।३।८०॥

धातुपाठे क-खादिः षान्तश्च यो धातुस्ताभ्यामन्यस्मिन् धातौ परेऽदुरुप-
सर्गान्तःस्थाद् रादेः परस्य नेर्नो ण् वा स्यात् । प्रणिपचति , प्रनिपचति ।
अकखादीति किम् ? प्रनिकरोति , प्रनिखनति । अषान्त इति किम् ? प्रनिद्वेष्टि
 । पाठ इति किम् ? प्रनिचकार ॥८०॥

द्वित्वेऽप्यन्तेऽप्यनितेः , परेस्तु वा । २।३।८१॥

अदुरुपसर्गान्तःस्थाद् रादेः परस्याऽनितेर्नो द्वित्वा-ऽद्वित्वयोरन्ता-ऽनन्तयोश्च

१. अत्र खं३ समाप्तः ॥

ण् स्यात् , परिपूर्वस्य तु वा स्यात् । प्राणिणिषति , पराणिति , हे प्राण् ! । पर्यणिणिषति , पर्यनिनिषति ; पर्यणिति , पर्यनिति ; हे पर्यण् ! , हे पर्यन् ! ॥८१॥

हनः । २।३।८२॥

अदुरुपसर्गान्तःस्थाद् रादेः परस्य हन्तेर्नो ण् स्यात् । प्रहण्यते , अन्तर्हण्यते ॥८२॥

व-मि वा । २।३।८३॥

अदुरुपसर्गान्तःस्थाद् रादेः परस्य हन्तेर्नो व्-मोः परयोर्ण् वा स्यात् । प्रहण्वः , प्रहण्वः ; प्रहण्मि , प्रहण्मि ; अन्तर्हण्वः , अन्तर्हण्वः ; अन्तर्हण्मः , अन्तर्हण्मः ॥८३॥

निंस-निक्ष-निन्दः कृति वा । २।३।८४॥

अदुरुपसर्गान्तःस्थाद् रादेः परस्य निंसादिधातोर्नो ण् वा स्यात् , कृतप्रत्यये । प्रणिंसनम् , प्रनिंसनम् ; प्रणिक्षणम् , प्रनिक्षणम् ; प्रणिन्दनम् , प्रनिन्दनम् । कृतीति किम् ? प्रणिंस्ते ॥८४॥

स्वरात् । २।३।८५॥

अदुरुपसर्गान्तःस्थाद् रादेः परस्य स्वरादुत्तरस्य कृतो नो ण् स्यात् । प्रहाणः , प्रहीणः ॥८५॥

नाम्यादेरेव ने । २।३।८६॥

अदुरुपसर्गान्तःस्थाद् रादेः परस्य नाऽऽगमे सति नाम्यादेरेव धातोः परस्य स्वरात् परस्य कृतस्य नो ण् स्यात् । प्रेङ्गणम् , प्रेङ्गणीयम् । नाम्यादेरिति किम् ? प्रमङ्गनम् ॥८६॥

व्यञ्जनादेर्नाम्युपान्त्याद् वा । २।३।८७॥

अदुरुपसर्गान्तःस्थाद् रादेः परो यो व्यञ्जनादिर्नाम्युपान्त्यो धातुस्ततः परस्य कृतः स्वरात् परस्य नो ण् वा स्यात् । प्रमेहणम् , प्रमेहनम् । व्यञ्जनादेरिति किम् ? प्रोहणम् ॥८७॥

णेर्वा । २।३।८८॥

अदुरुपसर्गान्तःस्थाद् रादेः परस्य ण्यन्तधातोर्विहितस्य स्वरात् परस्य कृतो

नो ण् वा स्यात् । प्रमङ्गणा , प्रमङ्गना । विहितविशेषणं किम् ? प्रयाप्यमाणः प्रयाप्यमान इति क्यान्तरेऽपि स्यात् ॥८८॥

निर्विण्णः । २।३।८९॥

निर्विदेः सत्ता-लाभ-विचारार्थात् परस्य क्तस्य नो णत्वम् स्यात् । निर्विण्णः ॥८९॥

न ख्या-पूग्-भू-भा-कम-गम-प्याय-वेपो णेश्च । २।३।९०॥

अदुरुपसर्गान्तःस्थाद् रादेः परेभ्यः ख्यादिभ्योऽप्यन्त-प्यन्तेभ्यः परस्य कृतो नो ण् न स्यात् । प्रख्यानम् , प्रख्यापनम् । प्रपवनम् , प्रपावनम् । प्रभवनम् , प्रभावना । प्रभायमानम् , प्रभापना । प्रकामिनौ , प्रकामना । अप्रगमनिः , प्रगमना । प्रप्यानः , प्रप्यायना । प्रवेपनीयम् , प्रवेपना ॥९०॥

देशोऽन्तरोऽयन-हनः । २।३।९१॥

अन्तःशब्दात्परस्याऽयनस्य हन्तेश्च नो देशोऽर्थे ण् न स्यात् । अन्तरयनो-ऽन्तर्हननो वा देशः । देश इति किम् ? अन्तरयणम् , अन्तर्हण्यते ॥९१॥

षात् पदे । २।३।९२॥

पदे परतो यः षस्ततः परस्य नो ण् न स्यात् । सर्पिष्पानम् । पद इति किम् ? सर्पिष्केण ॥९२॥

पदेऽन्तरेऽनाड्यतद्धिते । २।३।९३॥

आडन्तं तद्धितान्तं च मुक्त्वाऽन्यस्मिन् पदे निमित्त-कार्यिणोरन्तरे नो ण् न स्यात् । प्रावनद्धम् , रोषभीममुखेन । अनाडीति किम् ? प्राणद्धम् । अतद्धित इति किम् ? आर्द्रगोमयेण ॥९३॥

हनो धि । २।३।९४॥

हन्तेर्नो धि निमित्त-कार्यिणोरन्तरे सति ण् न स्यात् । शत्रुघ्नः ॥९४॥

नृतेर्यङि । २।३।९५॥

नृतेर्नो यङ्विषये ण् न स्यात् । नरीनृत्यते , नरिनर्त्ति । यङीति किम् ? हरिणर्त्ती नाम कश्चित् ॥९५॥

क्षुभ्नादीनाम् । २।३।९६॥

एषां नो ण् न स्यात् । क्षुभ्नाति , आचार्यानी ॥९६॥

पाठे धात्वादेर्णो नः । २।३।९७॥

पाठे धात्वादेर्णो न् स्यात् । नयति । पाठ इति किम् ? णकारीयति । आदेरिति किम् ? र्णति ॥९७॥

षः सोऽष्ट्यै-ष्ठिव-ष्वष्कः । २।३।९८॥

पाठे धात्वादेः षः सू स्यात् , न तु ष्ट्यै-ष्ठिव-ष्वष्काम् । सहते । आदेरित्येव-लषति । ष्ट्यादिवर्जनं किम् ? ष्ठीव्यति , ष्वष्कते ॥९८॥

ऋ-र लृ-लं कृपोऽकृपीटादिषु । २।३।९९

कृपेर्ऋतः लृत् , रस्य च लृ स्यात् , न तु कृपीटादिविषयस्य । क्लृप्तः , क्लृप्यते , कल्पते , कल्पयति । अकृपीटादिष्विति किम् ? कृपीटः , कृपणः ॥९९॥

उपसर्गस्याऽयौ । २।३।१००॥

उपसर्गस्थस्य रोऽयौ धातौ परे लृ स्यात् । प्लायते , प्लत्ययते ॥१००॥

ग्रो यङि । २।३।१०१॥

यङि परे गिरते रो लृ स्यात् । निजेगित्यते ॥१०१॥

नवा स्वरे । २।३।१०२॥

ग्रो रः स्वरादौ प्रत्यये विहितस्य लृ वा स्यात् । गिलति , गिरति ; निगाल्यते , निगार्यते । विहितविशेषणं किम् ? गिरः ॥१०२॥

परेर्घा-ऽङ्क-योगे । २।३।१०३॥

परिस्थस्य रो घादौ परे लृ वा स्यात् । पलिघः , परिघः ; पल्यङ्कः , पर्यङ्कः ; पलियोगः , परियोगः ॥१०३॥

ऋफिडादीनां डश्च लः । २।३।१०४॥

एषाम् ऋ-रो लृ-लौ डस्य च लृ वा स्यात् । लृफिडः , ऋफिलः ; लृतकः , ऋतकः ; कपलिका , कपरिका ॥१०४॥

जपादीनां पो वः । २।३।१०५॥

१. भणति पार ॥ २. स पा१ । सः पार, ३ ॥ ३. कृपेर्ऋतः रस्य च यथासंख्यं लृलौ स्याताम् खं१ खंसं२ ॥ ४. कृपीटं पासं२ ॥ ५. कृपाणः पार, ३ J3 ॥ ६. लृफिलः । ऋफिडः खं१ ॥

एषां पो^१ व^२ वा स्यात् । जवा , जपा ; पारावतः , पारापतः ॥१०५॥

[इत्याचार्यश्री हेमचन्द्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासनलघुवृत्तौ] द्वितीयस्या-
ध्यायस्य तृतीयः पादः समाप्तः ॥२।३॥

मूलराजासिधारायां निमग्ना ये महीभुजः ।

उन्मज्जन्तो विलोक्यन्ते स्वर्गगङ्गाजलेषु ते ॥७॥

१. वः खं१ पा१ ॥ २. [ ] खं१ मध्ये एव ॥ ३. समाप्तः खं१ पा१ मध्ये एव ॥

४. प्रा० पा२ वृहद्वृत्तौ चैवायं श्लोकः ॥

[चतुर्थः पादः]

स्त्रियां नृतोऽस्वस्रादेर्डी । २।४।१॥

स्त्रीवृत्तेर्नान्ताद् ऋदन्ताच्च स्वस्रादिर्वर्जाद् डीः स्यात् । राज्ञी , अतिराज्ञी , कर्त्री । स्त्रियामिति किम् ? पञ्च नद्यः । अस्वस्रादेरिति किम् ? स्वसा , दुहिता ॥१॥

अधातूदितः । २।४।२॥

अधातुर्य उदिद् ऋदिच्च तदन्तात् स्त्रीवृत्तेर्डीः स्यात् । भवती , अतिमहती , पचन्ती । अधात्विति किम् ? सुकन् स्त्री ॥२॥

अञ्चः । २।४।३॥

अञ्चन्तात् स्त्रियां डीः स्यात् । प्राची , उदीची ॥३॥

ण-स्वरा-ऽघोषाद् वनो रश्च । २।४।४॥

एतदन्ताद् विहितो यो वन् तदन्तात् स्त्रियां डीः स्यात् , तद्योगे वनोऽन्तस्य रश्च । अवावरी , धीवरी , मेरुद्वारी । ण-स्वरा-ऽघोषादिति किम् ? सहयुध्वा स्त्री । विहितविशेषणं किम् ? शर्वरी ॥४॥

वा बहुव्रीहेः । २।४।५॥

ण-स्वरा-ऽघोषाद् विहितो यो वन् तदन्ताद् बहुव्रीहेः स्त्रियां डीर्वा स्यात् , रश्चान्तस्य । प्रियावावरी , प्रियावावा । बहुधीवरी , बहुधीवा । बहुमेरुद्वारी , बहुमेरुद्वश्वा ॥५॥

वा पादः । २।४।६॥

बहुव्रीहेस्तद्वेतुकपाच्छब्दान्तात् स्त्रियां डीर्वा स्यात् । द्विपदी , द्विपात् । बहुव्रीहिनिमित्तो यः पाद् इति विशेषणादिह न स्यात्- पादमाचष्टे पाद् , त्रयः पादोऽस्याः त्रिपात् ॥६॥

ऊध्नः । २।४।७॥

ऊध्नन्ताद् बहुव्रीहेः स्त्रियां डीः स्यात् । कुण्डोष्ठी ॥७॥

अशिशोः । २।४।८॥

१. वर्जान्नाम्नः डीः पा१ ॥

अशिशु इति बहुव्रीहेः स्त्रियां डीः स्यात् । अशिशी ॥८॥

संख्यादेर्हायनाद् वयसि । २।४।९॥

संख्यादेर्हायनान्ताद् बहुव्रीहेः स्त्रियां डीः स्यात् , वयसि गम्ये । द्विहायनी गौः । वयसीति किम् ? द्विहायना शाला ॥९॥

दाम्नः । २।४।१०॥

संख्यादेर्दाम्नान्ताद् बहुव्रीहेः स्त्रियां डीः स्यात् । द्विदाम्नी । संख्यादेरित्येव-उद्दामानं पश्य ॥१०॥

अनो वा । २।४।११॥

अन्नन्ताद् बहुव्रीहेः स्त्रियां डीर्वा स्यात् । बहुराज्ञौ , बहुराजे , बहुराजानौ ॥११॥

नाम्नि । २।४।१२॥

अन्नन्ताद् बहुव्रीहेः स्त्रियां संज्ञायां नित्यं डीः स्यात् । अधिराज्ञी , सुराज्ञी नाम ग्रामः ॥१२॥

नोपान्त्यवतः । २।४।१३॥

यस्योपान्त्यलुग् नस्ति तस्मादन्नन्ताद् बहुव्रीहेः स्त्रियां डीर्न स्यात् । सुपर्वा , सुशर्मा । उपान्त्यवत इति किम् ? बहुराज्ञी ॥१३॥

मनः । २।४।१४॥

मन्नन्ताद् स्त्रियां डीर्न स्यात् । सीमानौ ॥१४॥

ताभ्यां वाऽऽप् डित् । २।४।१५॥

मन्नन्ताद् बहुव्रीहेश्चाऽन्नन्तात् स्त्रियाम् आप् वा स्यात् , स च डित् । सीमे , सुपर्वे । पक्षे-सीमानौ , सुपर्वाणौ ॥१५॥

अजादेः । २।४।१६॥

अजादेस्तस्यैव स्त्रियाम् आप् स्यात् । अजा , बाला , ज्येष्ठा , कुञ्चा ॥१६॥

ऋचि पादः पात्यदे । २।४।१७॥

कृतपाद्भावपादस्य ऋच्यर्थे पात् पदेति निपात्यते । त्रिपात् , त्रिपदा गायत्री । ऋचीति किम् ? द्विपात् , द्विपदी ॥१७॥

आत् । २।४।१८॥

अकारान्तात् स्त्रियाम् आप् स्यात् । खट्वा , या , सा ॥१८॥

गौरादिभ्यो मुख्यान्डी । २।४।१९॥

गौरादिगणान्मुख्यात् स्त्रियां डीः स्यात् । गौरी , शबली । मुख्यादिति किम् ? बहुनदा भूमिः ॥१९॥

अणजेयेकण्-नञ्-स्रञ्-टिताम् । २।४।२०॥

अणादीनां योऽत् तदन्तात्तेषामेव स्त्रियां डीः स्यात् । औपगवी , बैदी , सौपर्णेयी , आक्षिकी , स्रैणी , पौंस्नी , जानुदघ्नी ॥२०॥

वयस्यनन्त्ये । २।४।२१॥

कालकृता शरीरावस्था वयस्तस्मिन्नचरमे वर्त्तमानदकारान्तात् स्त्रियां डीः स्यात् । कुमारी , किशोरी , वधूटी । अनन्त्य इति किम् ? वृद्धा ॥२१॥

द्विगोः समाहारात् । २।४।२२॥

समाहारद्विगोरदन्तात् स्त्रियां डीः स्यात् । पञ्चपूली , दशराजी ॥२२॥

परिमाणात् तद्धितलुक्व्यविस्ताऽऽचितकम्बल्यात् । २।४।२३॥

परितः सर्वतो मानं परिमाणं रूढेः प्रस्थादि , विस्तादिवर्जपरिमाणान्ताद् द्विगोरदन्तात् तद्धितलुकि स्त्रियां डीः स्यात् । द्वाभ्यां कुडवाभ्यां क्रीता द्विकुडवी । परिमाणादिति किम् ? पञ्चभिरथैः क्रीता पञ्चाश्वा । तद्धितलुकीति किम् ? द्विपण्या । विस्तादिवर्जनं किम् ? द्विविस्ता , द्व्याचिता , द्विकम्बल्या ॥२३॥

काण्डात् प्रमाणादक्षेत्रे । २।२।२४॥

प्रमाणवाचिकाण्डान्तादक्षेत्रविषयाद् द्विगोस्तद्धितलुकि स्त्रियां डीः स्यात् । आयामः प्रमाणम् , द्वे काण्डे प्रमाणमस्याः द्विकाण्डी रज्जुः । प्रमाणादिति किम् ? द्विकाण्डा शाटी । अक्षेत्र इति किम् ? त्रिकाण्डा क्षेत्रभक्तिः ॥२४॥

पुरुषाद् वा । २।४।२५॥

प्रमाणवाचिपुरुषान्ताद् द्विगोस्तद्धितलुकि स्त्रियां डीर्वा स्यात् । द्विपुरुषी द्विपुरुषा परिखा । तद्धितलुकीत्येव-पञ्च पुरुषाः समाहृताः पञ्चपुरुषी ॥२५॥

रेवत-रोहिणाद् भे ।२।४।२६॥

आभ्यां नक्षत्रवृत्तिभ्यां स्त्रियां डीः स्यात् । रेवती , रोहिणी , रेवत्यां जाता रेवती । भ इति किम् ? रेवता ॥२६॥

नीलात् प्राण्यौषधोः ।२।४।२७॥

प्राणिन्यौषधौ च नीलात् स्त्रियां डीः स्यात् । नीली गौः , नीली औषधिः , नीलाऽन्या ॥२७॥

क्ताच्च नाम्नि वा ।२।४।२८॥

नीलात् क्तान्ताच्च स्त्रियां संज्ञायां डीर्वा स्यात् । नीली , नीला ; प्रबद्धविलूनी , प्रबद्धविलूना ॥२८॥

केवल-मामक-भागधेय-पापा-ऽपर-समाना-ऽऽर्यकृत-सुमङ्गल-भेषजात् ।२।४।२९॥

एभ्यो नाम्नि स्त्रियां डीः स्यात् । केवली ज्योतिः , मामकी , भागधेयी , पापी , अपरी , समानी , आर्यकृती , सुमङ्गली , भेषजी । नाम्नीत्येव-केवला ॥२९॥

भाज-गोण-नाग-स्थल-कुण्ड-काल-कुश-कामुक-कट-कबरात् पक्वा-ऽऽवपन-स्थूला-ऽकृत्रिमा-ऽमत्र-कृष्णा-ऽऽयसी-रिरंसु-श्रोणि-केशपाशे ।२।४।३०॥

एभ्यो यथासंख्यं पक्वादिष्वर्थेसु स्त्रियां नाम्नि डीः स्यात् । भाजी पक्वा चेत् , भाजाऽन्या । गोणी आवपनम् , गोणाऽन्या । नागी स्थूला , नागाऽन्या । स्थली अकृत्रिमा , स्थलाऽन्या । कुण्डी अमत्रम् , कुण्डाऽन्या । काली कृष्णा , कालाऽन्या । कुशी आयसी , कुशाऽन्या । कामुकी रिरंसुः , कामुकाऽन्या । कटी श्रोणिः , कटाऽन्या । कबरी केशपाशः , कबराऽन्या ॥३०॥

नवा शोणादेः ।२।४।३१॥

शोणादेः स्त्रियां डीर्वा स्यात् । शोणी , शोणा ; चण्डी , चण्डा ॥३१॥

इतोऽक्त्यर्थात् ।२।४।३२॥

क्त्यर्थप्रत्ययान्तवर्जाद् इदन्तात् स्त्रियां डीर्वा स्यात् । भूमी , भूमिः ; धूली

, धूलिः । अकत्यर्थादिति किम् ? कृतिः , अकरणिः , हानिः ॥३२॥

पद्धतेः । २।४।३३॥

अस्मात् स्त्रियां डीर्वा स्यात् । पद्धती , पद्धतिः ॥३३॥

शक्तेः शस्त्रे । २।४।३४॥

अस्माच्छस्त्रे स्त्रियां डीर्वा स्यात् । शक्ती , शक्तिः । शस्त्र इति किम् ? शक्तिः सामर्थ्यम् ॥३४॥

स्वरादुतो गुणादखरोः । २।४।३५॥

स्वरात् परो य उत् तदन्ताद् गुणवचनात् खरुवर्जात् स्त्रियां डीर्वा स्यात् । पट्वी , पटुः । विम्बी , विभुः । स्वरादिति किम् ? पाण्डुर्भूमिः । गुणादिति किम् ? आखुः स्त्री । अखरोरिति किम् ? खरुरियम् ॥३५॥

श्येतैत-हरित-भरत-रोहिताद् वर्णात् तो नश्च । २।४।३६॥

एभ्यो वर्णवाचिभ्यः स्त्रियां डीर्वा स्यात् , तद्योगे तो न् च । श्येनी , श्येता ; एनी , एता ; हरिणी , हरिता ; भरणी , भरता ; रोहिणी , रोहिता । वर्णादिति किम् ? श्येता , एता ॥३६॥

क्रः पलिता-ऽसितात् । २।४।३७॥

त इति चेति चानुवर्त्तते , आभ्यां स्त्रियां डीर्वा स्यात् , तद्योगे तः क् च । पलिकनी , पलिता ; असिकनी , असिता ॥३७॥

असह-नञ्-विद्यमानपूर्वपदात् स्वाङ्गादक्रोडादिभ्यः । २।४।३८॥

सहादिवर्जपूर्वपदं यत् स्वाङ्गं तदन्तात् क्रोडादिवर्जाद् अदन्तात् स्त्रियां डीर्वा स्यात् । पीनस्तनी , पीनस्तना ; अतिकेशी , अतिकेशा माला । सहादिवर्जनं किम् ? सहकेशा , अकेशा , विद्यमानकेशा । क्रोडादिवर्जनं किम् ? कल्याणक्रोडा , पीनगुदा , दीर्घवाला । स्वाङ्गादिति किम् ? बहुशोफा , बहुज्ञाना , बहुयवा ॥३८॥

नासिकोदरौष्ठ-जङ्घा-दन्त-कर्ण-शृङ्गा-ऽङ्ग-गात्र-कण्ठात् । २।४।३९॥

सहादिवर्जपूर्वपदेभ्य एभ्यः स्वाङ्गेभ्यः स्त्रियां डीर्वा स्यात् । तुङ्गनासिकी , तुङ्गनासिका ; कृशोदरी , कृशोदरा ; बिम्बोष्ठी , बिम्बोष्ठा ; दीर्घजङ्घी ,

१. नश्च पा१ ॥ २. त क्तः खं१ पा१ । तः क्तः पा३ ॥

दीर्घजङ्घा ; समदन्ती , समदन्ता ; चारुकर्णी , चारुकर्णा ; तीक्ष्णशृङ्गी , तीक्ष्णशृङ्गा ; मृदङ्गी , मृदङ्गा ; सुगात्री , सुगात्रा ; सुकण्ठी , सुकण्ठा । पूर्वेण सिद्धे नियमार्थमिदम् , तेन बहुस्वर-संयोगोपान्त्येभ्योऽन्येभ्यो मा भूत्-सुललाटा , सुपार्था ॥३९॥

नख-मुखादनाम्नि । २।४।४०॥

सहादिवर्जपूर्वपदाभ्यां स्वाङ्गाभ्यामाभ्याम् असंज्ञायामेव स्त्रियां डीर्वा स्यात् । शूर्पनखी , शूर्पनखा ; चन्द्रमुखी , चन्द्रमुखा । अनाम्नीति किम् ? शूर्पणखा , कालमुखा ॥४०॥

पुच्छात् । २।४।४१॥

सहादिवर्जपूर्वपदात् स्वाङ्गात् पुच्छात् स्त्रियां डीर्वा स्यात् । दीर्घपुच्छी , दीर्घपुच्छा ॥४१॥

कवर-मणि-विष-शरादेः । २।४।४२॥

एतत्पूर्वपदात् पुच्छात् स्त्रियां डीर्नित्यं स्यात् । कवरपुच्छी , मणिपुच्छी , विषपुच्छी , शरपुच्छी ॥४२॥

पक्षाच्चोपमादेः । २।४।४३॥

उपमापूर्वात् पक्षात् पुच्छाच्च स्त्रियां डीः स्यात् । उलूकपक्षी शाला , उलूकपुच्छी सेना ॥४३॥

क्रीतात् करणादेः । २।४।४४॥

करणादेः क्रीतान्ताददन्तात् स्त्रियां डीः स्यात् । अश्वक्रीती । आदेरिति किम् ? अश्वेन क्रीता ॥४४॥

क्तादल्पे । २।४।४५॥

क्तान्तात् करणादेरल्पेऽर्थे स्त्रियां डीः स्यात् । अग्रविलिप्ती द्यूः , अल्पाभ्रेत्यर्थः । अल्प इति किम् ? चन्दनानुलिप्ता स्त्री ॥४५॥

स्वाङ्गादेरकृत-मित-जात-प्रतिपन्नाद् बहुव्रीहेः । २।४।४६॥

स्वाङ्गादेः कृतादिवर्जात् क्तान्ताद् बहुव्रीहेः स्त्रियां डीः स्यात् । शङ्खभिन्नी

१. उपमानपूर्वात् पा३ बृहद्वृत्तौ च । उपमानात् पूर्वात् खं१ । “उपमीयतेऽनयेति बाहुलकात् ‘उपसर्गाशतः’ [५।३।११०] इत्यङ्” इति न्याससारसमुद्धारे ॥

, ऊरुभिन्नी । कृतादिवर्जनं किम् ? दन्तकृता, दन्तमिता, दन्तजाता, दन्तप्रतिपन्ना ॥४६॥

अनाच्छादजात्यादेर्नवा । २।४।४७॥

आच्छादवर्जा या जातिस्तदवयवात् कृतादिवर्जात् कान्ताद् बहुव्रीहेः स्त्रियां डीर्वा स्यात् । शाङ्गरजग्धी, शाङ्गरजग्धा । आच्छादवर्जनं किम् ? वस्त्रच्छन्ना । जात्यादेरिति किम् ? मांसजाता । अकृताद्यन्तादित्येव-कुण्डकृता ॥४७॥

पत्युर्नः । २।४।४८॥

पत्यन्ताद् बहुव्रीहेः स्त्रियां डीर्वा स्यात्, तद्योगेऽन्तस्य न् च । दृढपत्नी, दृढपतिः । मुख्यादित्येव-बहुस्थूलपतिः पुरी ॥४८॥

सादेः । २।४।४९॥

सपूर्वपदात् पत्यन्तात् स्त्रियां डीर्वा स्यात्, तद्योगेऽन्तस्य न् च । ग्रामस्य पतिः ग्रामपत्नी, ग्रामपतिः । सादेरिति किम् ? पतिरियम्, ग्रामस्य पतिरियम् ॥४९॥

सपत्न्यादौ । २।४।५०॥

एषु पतिशब्दात् स्त्रियां डीः स्याद् न् चान्तस्य । सपत्नी, एकपत्नी ॥५०॥

ऊढायाम् । २।४।५१॥

पत्युः परिणीतायां स्त्रियां डीः स्यात्, न् चाऽन्तस्य । पत्नी, वृषलस्य पत्नी ॥५१॥

पाणिगृहीतीति । २।४।५२॥

पाणिगृहीतीप्रकाराः शब्दा ऊढायां स्त्रियां ड्यन्ता निपात्यन्ते । पाणिगृहीती, करगृहीती । ऊढायामित्येव-पाणिगृहीताऽन्या ॥५२॥

पतिवत्यन्तर्वत्यौ भार्या-गर्भिण्योः । २।४।५३॥

भार्या अविधवा स्त्री, तस्यां गर्भिण्यां च यथासंख्यम् एतौ निपात्येते ॥५३॥

जातेरयान्त-नित्यस्त्री-शूद्रात् । २।४।५४॥

जातिवाचिनोऽदन्तात् स्त्रियां डीः स्यात्, न तु यान्त-नित्यस्त्री-शूद्रात् ।

१. 'मासयाता' इति बृहद्वृत्तौ । दृश्यताम् ३।१।१५२॥ २. चास्यान्तस्य पा१,२ खं१ ॥ ३. शब्दाः खं२ विना नास्ति ॥

कुकुटी , वृषली , नाडायनी , कठी । जातेरिति किम् ? मुण्डा । यान्तादिवर्जनं किम् ? क्षत्रिया । खट्वा । शूद्रा । आदित्येव-आखुः ॥५४॥

पाक-कर्ण-पर्ण-वालान्तात् । २।४।५५॥

पाकाद्यन्ताया जातेः स्त्रियां डीः स्यात् । ओदनपाकी , आखुकर्णी , मुद्गपर्णी , गोवाली । जातेरित्येव-बहुपाका यवागूः ॥५५॥

असत्-काण्ड-प्रान्त-शतैकाश्चः पुष्पात् । २।४।५६॥

सदादिवर्जेभ्यः परो यः पुष्पशब्दस्तदन्ताज्जातेः स्त्रियां डीः स्यात् । शङ्खपुष्पी । सदादिवर्जनं किम् ? सत्पुष्पा , काण्डपुष्पा , प्रान्तपुष्पा , शतपुष्पा , एकपुष्पा , प्राक्पुष्पा ॥५६॥

असम्-भस्त्रा-ऽजिनैक-शण-पिण्डात् फलात् । २।४।५७॥

समादिवर्जेभ्यो यः फलशब्दस्तदन्ताज्जातेः स्त्रियां डीः स्यात् । वांसीफली । समादिप्रतिषेधः किम् ? संफला , भस्त्राफला , अजिनफला , एकफला , शणफला , पिण्डफला ओषधिः ॥५७॥

अनञ्जो मूलात् । २।४।५८॥

नञ्वर्जात् परो यो मूलस्तदन्ताज्जातेः स्त्रियां डीः स्यात् । दर्भमूली , शीर्षमूली । अनञ्ज इति किम् ? अमूला ॥५८॥

धवाद् योगादपालकान्तात् । २।४।५९॥

धवो भर्ता , तद्वाचिनः सम्बन्धात् स्त्रीवृत्तेः पालकान्तशब्दवर्जात् डीः स्यात् । प्रष्टी , गणकी । धवादिति किम् ? प्रसूता । योगादिति किम् ? देवदत्तो धवः , देवदत्ता स्त्री स्वतः । अपालकान्तादिति किम् ? गोपालकस्य स्त्री गोपालिका । आदित्येव-सहिष्णोः स्त्री सहिष्णुः ॥५९॥

पूतक्रतु-वृषाकप्यग्नि-कुसित-कुसिदादै च । २।४।६०॥

एभ्यो धववाचिभ्यस्तद्योगात् स्त्रीवृत्तिभ्यो डीः स्यात् , डीयोगे चैषामैरन्तस्य । पूतक्रतायी , वृषाकपायी , अग्रायी , कुसितायी , कुसिदायी ॥६०॥

मनोरौ च वा । २।४।६१॥

१. बृहद्वृत्तेर्लघुवृत्तेश्च हस्तलिखितादर्शेषु वासीफला इति पाठो दृश्यते, किन्तु अन्यत्र व्याकरणेषु दासीफला इति पाठोऽपि दृश्यते ॥

धववृत्तेर्मनोर्योगात् स्त्रीवृत्तेः डीर्वा स्यात् , डीयोगे चास्य औरैश्चान्तस्य ।
मनावी , मनायी , मनुः ॥६१॥

वरुणेन्द्र-रुद्र-भव-शर्व-मृडादान् चान्तः । २।४।६२॥

एभ्यो धववाचिभ्यो योगात् स्त्रीवृत्तिभ्यो डीः स्यात् , डीयोगे आन् चान्तः
। वरुणानी , इन्द्राणी , रुद्राणी , भवानी , शर्वाणी , मृडानी ॥६२॥

मातुला-ऽऽचार्योपाध्यायाद् वा । २।४।६३॥

एभ्यो धववाचिभ्यो योगात् स्त्रीवृत्तिभ्यो डीः स्यात् , डीयोगे चाऽऽनन्तो
वा । मातुलानी , मातुली ; आचार्यानी , आचार्या ; उपाध्यायानी , उपाध्यायी
॥६३॥

सूर्याद् देवतायां वा । २।४।६४॥

सूर्याद् धववाचिनो योगाद् देवतास्त्रीवृत्तेर्डीर्वा स्यात् , डीयोगे चाऽऽनन्तः
। सूर्याणी , सूर्या । देवतायामिति किम् ? मानुषी सूरि ॥६४॥

यव-यवना-ऽरण्य-हिमाद् दोष-लिप्पुरु-महत्त्वे । २।४।६५॥

एभ्यो यथासंख्यं दोषादौ गम्ये स्त्रियां डीः स्यात् , डीयोगे चाऽऽनन्तः
। यवानी , यवनानी लिपिः , अरण्यानी , हिमानी ॥६५॥

आर्य-क्षत्रियाद् वा । २।४।६६॥

आभ्यां स्त्रियां डीर्वा स्यात् , डीयोगे चाऽऽनन्तः । आर्याणी , आर्या ;
क्षत्रियाणी , क्षत्रिया ॥६६॥

यजो डायन् च वा । २।४।६७॥

यजन्तात् स्त्रियां डीः स्यात् , डीयोगे च डायनन्तो वा स्यात् । गार्गी
 , गार्ग्यायणी ॥६७॥

लोहितादिशकलान्तात् । २।४।६८॥

लोहितादेः शकलान्तात् यजन्तात् स्त्रियां डीः स्यात् , तद्योगे च डायनन्तः
। लौहित्यायनी , शाकल्यायनी ॥६८॥

षा-ऽवटाद् वा । २।४।६९॥

षान्ताद् अवटाच्च यजन्तात् स्त्रियां डीर्वा स्यात् , डीयोगे च डायनन्तः ।
१. तद्योगे पा१ ॥ २. सकं बृहद्वृत्तिं विना सर्वत्र ॥ ३. साकं बृहद्वृत्तिं विना सर्वत्र ॥

पौतिमाष्यायणी , पौतिमाष्या ; आवट्यायनी , आवट्या ॥६९॥

कौरव्य-माण्डूका-ऽऽसुरेः । २।४।७०॥

एभ्यः स्त्रियां डीः स्यात् , डीयोगे च डायनन्तः । कौरव्यायणी , माण्डूकायनी , आसुरायणी ॥७०॥

इज इतः । २।४।७१॥

इजन्ताद् इदन्तात् स्त्रियां डीः स्यात् । सौतङ्गमी । इत इति किम् ? कारीषगन्ध्या ॥७१॥

नुर्जातेः । २।४।७२॥

मनुष्यजातिवाचिन इदन्तात् स्त्रियां डीः स्यात् । कुन्ती , दाक्षी । इत इत्येव-दरत् । नुरिति किम् ? तित्तिरिः । जातेरिति किम् ? निष्कौशाम्बिः ॥७२॥

उतोऽप्राणिनश्चाऽयु-रज्ज्वादिभ्य ऊङ् । २।४।७३॥

उदन्तानृजात्यप्राणिजातिवाचिनः स्त्रियाम् ऊङ् स्यात् , न तु खन्ताद् रज्ज्वादिभ्यश्च । कुरूः , ब्रह्मबन्धूः ; अलाबूः , कर्कन्धूः । उत इति किम् ? वधूः । अप्राणिनश्चेति किम् ? आखुः । जातेरित्येव-पटुः स्त्री । यु-रज्ज्वादिवर्जनं किम् ? अध्वर्युः स्त्री , रज्जुः ॥७३॥

बाह्वन्त-कद्रु-कमण्डलोर्नाम्नि । २।४।७४॥

बाह्वन्तात् कद्रु-कमण्डलुभ्यां च संज्ञायां स्त्रियाम् ऊङ् स्यात् । मद्रबाहूः , कद्रूः , कमण्डलूः । नाम्नीति किम् ? वृत्तबाहुः ॥७४॥

उपमान-सहित-संहित-सह-शफ-वाम-लक्ष्मणाद्यूरोः । २।४।७५॥

एतत्पूर्वपदादूरोः स्त्रियाम् ऊङ् स्यात् । करभोरूः , सहितोरूः , संहितोरूः , सहोरूः , शफोरूः , वामोरूः , लक्ष्मणोरूः । उपमानाद्यादेरिति किम् ? पीनोरूः ॥७५॥

नारी-सखी-पङ्गू-श्चश्रू । २।४।७६॥

एते इयन्ता ऊङन्ताश्च स्त्रियां निपात्यन्ते ॥७६॥

यूनस्तिः । २।४।७७॥

यूनः स्त्रियां तिः स्यात् । युवतिः । मुख्यादित्येव-निर्यूनी ॥७७॥

अनार्षे वृद्धेऽणिजो बहुस्वर-गुरूपान्त्यस्याऽन्तस्य ष्यः । २।४।७८॥

अनार्षे वृद्धे विहितौ यावणिजौ तदन्तस्य सतो बहुस्वरस्य गुरूपान्त्यस्य नाम्नोऽन्तस्य ष्यः स्यात् । कारीषगन्ध्या , बालाक्या । अनार्ष इति किम् ? वासिष्ठी । वृद्ध इति किम् ? आहिच्छत्री । अणिज इति किम् ? आर्त्तभागी । बहुस्वरेति किम् ? दाक्षी । गुरूपान्त्यस्येति किम् ? औपगवी । अणिजन्तस्य सतो बहुस्वरादिविशेषणं किम् ? दौवार्या , औदुलोभ्या ॥७८॥

कुलाख्यानाम् । २।४।७९॥

कुलमाख्यायते यकाभिस्तासामनार्षवृद्धाणिजन्तानामन्तस्य स्त्रियां ष्यः स्यात् । पौणिक्या , गौस्या । अनार्ष इत्येव-गौतमी ॥७९॥

क्रौड्यादीनाम् । २।४।८०॥

क्रौडि इत्यादीनामणिजन्तानामन्तस्य स्त्रियां ष्यः स्यात् । क्रौड्या , लाड्या ॥८०॥

भोज-सूतयोः क्षत्रिया-युवत्योः । २।४।८१॥

अनयोरन्तस्य यथासंख्यं क्षत्रिया-युवत्योः स्त्रियोः ष्यः स्यात् । भोज्या क्षत्रिया , सूत्या युवतिः । अन्या तु भोजा , सूता ॥८१॥

दैवयज्ञि-शौचिवृक्षि-सात्यमुग्रि-काण्ठेविद्धेर्वा । २।४।८२॥

एषाम् इजन्तानां स्त्रियामन्तस्य ष्यो वा स्यात् । दैवयज्ञ्या , दैवयज्ञी ; शौचिवृक्ष्या , शौचिवृक्षी ; सात्यमुग्र्या , सात्यमुग्री ; काण्ठेविद्ध्या , काण्ठेविद्धी ॥८२॥

प्या पुत्र-पत्योः केवलयोरिच् तत्पुरुषे । २।४।८३॥

मुख्य आबन्तष्यः पुत्र-पत्योः केवलयोः परयोस्तत्पुरुषे समासे ईच् स्यात् । कारीषगन्धीपुत्रः , कारीषगन्धीपतिः । ष्येति किम् ? इभ्यापुत्रः । केवलयोरिति किम् ? कारीषगन्ध्यापुत्रकुलम् ॥८३॥

बन्धौ बहुव्रीहौ । २।४।८४॥

मुख्य आबन्तष्यो बन्धौ केवले परे बहुव्रीहावीच् स्यात् । कारीषगन्धीबन्धुः । केवल इत्येव-कारीषगन्ध्याबन्धुकुलः । मुख्य इत्येव-अतिकारीषगन्ध्याबन्धुः ॥८४॥

मात-मातृ-मातृके वा । २।४।८५॥

मुख्य आबन्तष्यो मातादिषु केवलेषु परेषु बहुव्रीहावीच् वा स्यात् । कारीष-

गन्धीमातः , कारीषगन्ध्यामातः ; कारीषगन्धीमाता , कारीषगन्ध्यामाता ।
कारीषगन्धीमातृकः , कारीषगन्ध्यामातृकः ॥८५॥

अस्य इयां लुक् । २।४।८६॥

इयां परेऽतो लुक् स्यात् । मद्रचरी ॥८६॥

मत्स्यस्य यः । २।४।८७॥

मत्स्यस्य यो इयां लुक् स्यात् । मत्सी ॥८७॥

व्यञ्जनात् तद्धितस्य । २।४।८८॥

व्यञ्जनात् परस्य तद्धितस्य यो इयां लुक् स्यात् । मनुषी । व्यञ्जनादिति
किम् ? कारिकेयी । तद्धितस्येति किम् ? वैश्यी ॥८८॥

सूर्या-ऽऽगस्त्ययोरीये च । २।४।८९॥

अनयोर्यो इयामीये च प्रत्यये लुक् स्यात् । सूरी , आगस्ती ; सौरीयः
 , आगस्तीयः ॥८९॥

तिष्य-पुष्ययोर्भाणि । २।४।९०॥

भं नक्षत्रम् , तस्याऽणि परेऽनयोर्यो लुक् स्यात् । तैषी रात्रिः , पौषमहः
 । भाणीति किम् ? तैष्यश्चरुः ॥९०॥

आपत्यस्य क्य-च्च्योः । २।४।९१॥

व्यञ्जनात् परस्याऽऽपत्यस्य यः क्ये च्च्यौ च परे लुक् स्यात् । गार्गीयति
 , गार्गीयते , गार्गीभूतः । आपत्यस्येति किम् ? साङ्गाश्वीयति । व्यञ्जनादित्येव-
 कारिकेयायते ॥९१॥

तद्धितयस्वरेऽनाति । २।४।९२॥

व्यञ्जनात् परस्याऽऽपत्यस्य यो यादावादादिवर्जस्वरादौ च तद्धिते लुक् स्यात्
 । गार्ग्यः , गार्गकम् । आपत्यस्येत्येव-काम्पील्यकः । तद्धितेति किम् ? वात्स्येन
 । अनातीति किम् ? गार्ग्यायणः ॥९२॥

बिल्वकीयादेरीयस्य । २।४।९३॥

नडादिस्था बिल्वादयः , तेषां कीयप्रत्ययान्तानाम् ईयस्य तद्धितयस्वरे लुक्
 स्यात् । बैल्वकाः , वैणुकाः । बिल्वकीयादेरिति किम् ? नाडकीयः ॥९३॥

न राजन्य-मनुष्ययोरके । २।४।९४॥

अनयोर्योऽके परे लुग् न स्यात् । राजन्यकम् , मानुष्यकम् ॥९४॥

ड्यादेर्गौणस्याकिपस्तद्धितलुक्क्यगोणी-सूच्योः । २।४।९५॥

ड्यादेः प्रत्ययस्य गौणस्याकिबन्तस्य तद्धितलुकि लुक् स्यात् , न तु गोणी-सूच्योः । सप्तकुमारः , पञ्चेन्द्रः , पञ्चयुवा , द्विपङ्गुः । गौणस्येति किम् ? अवन्ती । अकिप इति किम् ? पञ्चकुमारी । अगोणी-सूच्योरिति किम् ? पञ्चगोणिः , दशसूचिः ॥९५॥

गोश्चान्ते ह्रस्वोऽनंशिसमासेयोबहुव्रीहौ । २।४।९६॥

गौणस्याऽकिपो गोर्द्ध्याद्यन्तस्य चान्ते वर्त्तमानस्य ह्रस्वः स्यात् , न चेदसावंशिसमासान्त ईयस्वन्तबहुव्रीह्यन्तो वा । चित्रगुः , निष्कौशाम्बिः , अतिखट्वः , अतिब्रह्मबन्धुः । गौणस्येत्येव-सुगौः , राजकुमारी । अकिप इत्येव-प्रियगौः , प्रियकुमारी चैत्रः । गोश्चेति किम् ? अतितन्त्रीः । अन्त इति किम् ? गोकुलम् , कन्यापुरम् । अंशिसमासादिवर्जनं किम् ? अर्द्धपिप्पली , बहुश्रेयसी ना ॥९६॥

ह्रीवे । २।४।९७॥

नापुंसकवृत्तेः स्वरान्तस्य ह्रस्वः स्यात् । कीलालपम् , अतिनु कुलम् ॥९७॥

वेदूतोऽनव्यय-खृदीच्-डीयुवः पदे । २।४।९८॥

ईदूतोरुत्तरपदे परे ह्रस्वो वा स्यात् , न चेत्तावव्ययौ खृतौ ईचौ डचौ इयुवस्थानौ च स्याताम् । लक्ष्मिपुत्रः , लक्ष्मीपुत्रः ; खलपुपुत्रः , खलपूपुत्रः । अव्ययादिवर्जनं किम् ? काण्डीभूतम् , इन्द्रहपुत्रः , कारीपगन्धीपुत्रः , गार्गीपुत्रः , श्रीकुलम् , भृकुलम् ॥९८॥

ड्यापो बहुलं नाम्नि । २।४।९९॥

ड्यन्तस्याऽऽबन्तस्य चोत्तरपदे परे संज्ञायां ह्रस्वः स्याद् बहुलम् । भरणिगुप्तः ; रेवतिमित्रः , रेवतीमित्रः ; शिलवहम् ; गङ्गमहः , गङ्गामहः ॥९९॥

त्वे । २।४।१००॥

ड्याबन्तस्य त्वे परे बहुलं ह्रस्वः स्यात् । रोहिणित्वम् , रोहिणीत्वम् ; अजत्वम् , अजात्वम् ॥१००॥

भ्रुवोऽच्च कुंस-कुट्योः । २।४।१०१॥

अनयोः परयोर्भ्रुवो ह्रस्वोऽच स्यात् । भ्रुकुंसः , भ्रकुंसः ; भ्रुकुटिः , भ्रकुटिः ॥१०१॥

मालेषीकेष्टकस्याऽन्तेऽपि भारि-तूल-चिते ।२।४।१०२॥

एषां केवलानामन्तस्थानां च भार्यादिषु परेषु यथासंख्यं ह्रस्वः स्यात् । मालभारी , उत्पलमालभारी ; इषीकतूलम् , इष्टकचितम् ॥१०२॥

गोण्या मेये ।२।४।१०३॥

गोण्या मानवृत्तेरुपचारान्मेयवृत्तेर्ह्रस्वः स्यात् । गोण्या मितो गोणिः ॥१०३॥

इयादीदूतः के ।२।४।१०४॥

इयादीदूतां च के प्रत्यये ह्रस्वः स्यात् । पट्विका , सोमपकः , लक्ष्मिका , वधुका ॥१०४॥

न कचि ।२।४।१०५॥

इयादीदूतः कचि परे ह्रस्वो न स्यात् । बहुकुमारीकः , बहुकीलालपाकः , बहुलक्ष्मीकः , बहुब्रह्मबन्धूकः ॥१०५॥

नवाऽऽपः ।२।४।१०६॥

आपः कचि परे ह्रस्वो वा स्यात् । प्रियखट्वाकः , प्रियखट्वाकः ॥१०६॥

इच्चाऽपुंसोऽनित्क्याप्परे ।२।४।१०७॥

आवेव परो यस्मान्न विभक्तिस्तस्मिन्ननितः प्रत्ययस्यावयवे के परेऽपुंलिङ्गार्था-
द्विहितस्याऽऽपस्स्थाने इ-ह्रस्वौ वा स्याताम् । खट्वाका , खट्वाका , खट्वाका
। अपुंस इति किम् ? सर्विका । अनिदिति किम् ? दुर्गका । आप्पर इति
किम् ? प्रियखट्वाको ना , अतिप्रियखट्वाका स्त्री । आप इत्येव-मातृका ॥१०७॥

स्व-ज्ञा-ऽज-भस्त्राऽधातुत्ययकात् ।२।४।१०८॥

स्व-ज्ञा-ऽज-भस्त्रेभ्यो धातु-त्यवर्जस्य यौ य-कौ ताभ्यां च परस्याऽऽपः
स्थानेऽनित्क्याप्परे परत इकारो वा स्यात् । स्विका , स्वका ; ज्ञिका , ज्ञका
; अजिका , अजका ; अभस्त्रिका , अभस्त्रका ; इभ्यिका , इभ्यका ; चटकिका ,
चटकका । धातु-त्यवर्जनं किम् ? सुनयिका , सुपाकिका , इहत्यिका ।
आप इत्येव-काम्पील्यिका ॥१०८॥

द्वयेष-सूत-पुत्र-वृन्दारस्य ।२।४।१०९॥

एषामन्तस्यानित्क्याप्परे इवा स्यात् । द्विके , द्वके ; एषिका , एषका ; सूतिका , सूतका ; पुत्रिका , पुत्रका ; वृन्दारिका , वृन्दारका ॥१०९॥

वौ वर्त्तिका । २।४।११०॥

शकुनावर्धे वर्त्तिका इति इत्वं वा स्यात् । वर्त्तिका , वर्त्तका । वाविति किम् ? वर्त्तिका भागुरिः ॥११०॥

अस्याऽयत्-तत्-क्षिपकादीनाम् । २।४।१११॥

यदादिवर्जस्याऽतोऽनित्क्याप्परे इः स्यात् । पाचिका , मदिका । अनित्कीत्येव-जीवका । आप्पर इत्येव-बहुपरिव्राजका । यदादिवर्जनं किम् ? यका , सका , क्षिपका , ध्रुवका ॥१११॥

नरिका-मामिका । २।४।११२॥

नरका-मामकयोरित्वं निपात्यते । नरिका , मामिका ॥११२॥

तारका-वर्णका-ऽष्टका ज्योतिस्-तान्तव-पितृदेवत्ये । २।४।११३॥

एतेष्वर्थेषु यथासंख्यम् एते इवर्जा निपात्यन्ते । तारका ज्योतिः , वर्णका प्रावरणविशेषः , अष्टका पितृदेवत्यं कर्म ॥११३॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां

सिद्धहेमचन्द्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासनलघुवृत्तौ

द्वितीयस्याध्यायस्य चतुर्थः पादः समाप्तः ॥२।४॥

॥द्वितीयोऽध्यायः समाप्तः ॥

श्रीमूलराजक्षितिपस्य बाहुर्बिभर्ति पूर्वाचलशृङ्गशोभाम् ।

संकोचयन् वैरिमुखाम्बुजानि यस्मिन्नयं स्फूर्जति चन्द्रहासः ॥८॥

॥अथ तृतीयोऽध्यायः ॥

[प्रथमः पादः]

धातोः पूजार्थस्वति-गतार्थाधिपर्यतिक्रमार्थातिवर्जः प्रादिरुपसर्गः
प्राक् च ।३।१।१॥

धातोः सम्बन्धी तदर्थद्योती प्रादिरुपसर्गः स्यात् , स च धातोः प्राक् , न 'परे' , न व्यवहितः , पूजार्थी स्वती , गतार्थाधिपरी , अतिक्रमार्थमात्रं च वर्जयित्वा । प्रणयति , परिणयति । धातोरिति किम् ? वृक्षं वृक्षमभि सेकः । पूजार्थस्वत्यादिवर्जनं किम् ? सुसिक्तम् , अतिसिक्तं भवता ; अध्यागच्छति , आगच्छत्यधि , पर्यागच्छति , आगच्छति परि ; अतिसिक्त्वा । धातोरिति प्राक् चेति च गतिसंज्ञां यावत् ॥१॥

ऊर्याद्यनुकरण-च्चि-डाचश्च गतिः ।३।१।२॥

एते उपसर्गाश्च धातोः सम्बन्धिनो गतयः स्युः , ते च प्राग् धातोः । ऊर्यादि- ऊरीकृत्य उररीकृत्य । अनुकरण- खाट्कृत्य ; च्यन्त- शुक्लीकृत्य ; डाजन्त- पटपटाकृत्य ; उपसर्ग- प्रकृत्य ॥२॥

कारिका स्थित्यादौ ।३।१।३॥

स्थित्यादावर्थे कारिका गतिः स्यात् । स्थितिः मर्यादा वृत्तिर्वा । कारिकाकृत्य ॥३॥

भूषा-ऽऽदर-क्षेपेऽलं-सद-ऽसत् ।३।१।४॥

एष्वर्थेष्वेते यथासंख्यं गतयः स्युः । अलङ्कृत्य , सत्कृत्य , असत्कृत्य । भूषादिष्विति किम् ? अलं कृत्वा , मा कारीत्यर्थः ॥४॥

अग्रहा-ऽनुपदेशेऽन्तरदः ।३।१।५॥

अनयोरर्थयोरितौ यथासंख्यं गती स्याताम् । अन्तर्हृत्य , अदःकृत्यैतत्कर्त्तेति ध्यायति ॥५॥

कणे-मनस् तृप्तौ ।३।१।६॥

एतावव्ययौ तृप्तौ गम्यायां गती स्याताम् । कणेहत्य मनोहत्य पयः पिबति

१. बृहद्बृहत्तेर्हस्तलिखितादर्शेऽपि परे इत्येव पाठः ॥

। तृप्ताविति किम् ? तण्डुलावयवे कणे हत्वा ॥६॥

पुरोऽस्तमव्ययम् । ३।१।७॥

एतावव्ययौ गती स्याताम् । पुरस्कृत्य , अस्तङ्गत्य । अव्ययमिति किम् ? पुरः कृत्वा , नगरीरित्यर्थः ॥७॥

गत्यर्थ-वदोऽच्छः । ३।१।८॥

अच्छेत्पव्ययं गत्यर्थानां वदश्च धातोः सम्बन्धि गतिः स्यात् । अच्छगत्य , अच्छोद्य ॥८॥

तिरोऽन्तर्द्धौ । ३।१।९॥

तिरोऽन्तर्द्धौ गतिः स्यात् । तिरोभूय ॥९॥

कृगो नवा । ३।१।१०॥

तिरोऽन्तर्द्धौ कृगः सम्बन्धि गतिर्वा स्यात् । तिरस्कृत्य , तिरःकृत्य , पक्षे तिरः कृत्वा ॥१०॥

मध्ये-पदे-निवचने-मनस्युरस्यनत्याधाने । ३।१।११॥

अनत्याधानम् अनुपश्लेषोऽनाश्चर्यं वा^१ , तद्वृत्तय एतेऽव्ययाः कृग्योगे गतयो वा स्युः । मध्येकृत्य , मध्ये कृत्वा ; पदेकृत्य , पदे कृत्वा ; निवचनेकृत्य , निवचने कृत्वा ; मनसिकृत्य , मनसि कृत्वा ; उरसिकृत्य , उरसि कृत्वा ॥११॥

उपाजेऽन्वाजे । ३।१।१२॥

एतावव्ययौ दुर्बलस्य भग्नस्य वा बलाधानार्थौ कृग्योगे गती वा स्याताम् । उपाजेकृत्य , उपाजे कृत्वा ; अन्वाजेकृत्य , अन्वाजे कृत्वा ॥१२॥

स्वाम्येऽधिः । ३।१।१३॥

स्वाम्ये गम्येऽधीत्यव्ययं कृग्योगे गतिर्वा स्यात् । चैत्रं ग्रामेऽधिकृत्य , अधि कृत्वा वा गतः । स्वाम्य इति किम् ? ग्राममधिकृत्य , उद्दिश्येत्यर्थः ॥१३॥

साक्षादादिश्च्यर्थे । ३।१।१४॥

एते च्यर्थवृत्तयः कृग्योगे गतयो वा स्युः । साक्षात्कृत्य , साक्षात् कृत्वा ; मिथ्याकृत्य , मिथ्या कृत्वा ॥१४॥

नित्यं हस्ते-पाणाबुद्धाहे ।३।१।१५॥

एतावव्ययाबुद्धाहे गम्ये कृग्योगे गती स्याताम् । हस्तेकृत्य , पाणौकृत्य ।
उद्धाह इति किम् ? हस्ते कृत्वा काण्डं गतः ॥१५॥

प्राध्वं बन्धे ।३।१।१६॥

प्राध्वमित्यव्ययं बन्धार्थं कृग्योगे गतिः स्यात् । प्राध्वंकृत्य । बन्ध इति किम्
? प्राध्वं कृत्वा शकटं गतः ॥१६॥

जीविकोपनिषदौपम्ये ।३।१।१७॥

एतावौपम्ये गम्ये कृग्योगे गती स्याताम् । जीविकाकृत्य , उपनिषत्कृत्य ॥१७॥

नाम नाग्नैकार्थ्ये समासो बहुलम् ।३।१।१८॥

नाम नाग्रा सह ऐकार्थ्ये सामर्थ्यविशेषे सति समासो बहुलं स्यात् ,
लक्षणमिदमधिकारश्च , तेन बहुव्रीह्यादिसंज्ञाऽभावे यत्रैकार्थ्यता तत्रानेनैव समासः
। विस्पष्टपटुः , दारुणाध्यायकः , सर्वचर्मिणो रथः , कन्येइव , श्रुतपूर्वः ।
नामेति किम् ? चरन्ति गावो धनमस्य । नाग्नैति किम् ? चैत्रः पचति ॥१८॥

सुज्-वार्थे संख्या संख्येये संख्यया बहुव्रीहिः ।३।१।१९॥

सुजर्थो वारः , वार्थो विकल्पः संशयो वा , तद्वृत्ति सङ्ख्यावाचि नाम
सङ्ख्येयार्थेन सङ्ख्यानाम्ना सहैकार्थ्ये समासो बहुव्रीहिश्च स्यात् । द्विदशाः , द्वित्राः
। सङ्ख्येयेति किम् ? गावो वा दश वा । सङ्ख्येयेति किम् ? दश वा गावो
वा । सङ्ख्येय इति किम् ? द्विर्विंशतिर्गवाम् ॥१९॥

आसन्ना-ऽदूरा-ऽधिका-ऽध्यर्द्धा-ऽर्द्धादिपूरणं द्वितीयाद्यन्यार्थे ।

३।१।२०॥

आसन्नादि अर्द्धपूर्वपदं च पूरणप्रत्ययान्तं नाम संख्यानाग्नैकार्थ्ये समासः स्यात्
 , द्वितीयाद्यन्तस्यान्यपदस्यार्थे सङ्ख्येये वाच्ये , स च बहुव्रीहिः । आसन्नदशाः
 , अदूरदशाः , अधिकदशाः , अध्यर्द्धविंशाः , अर्द्धपञ्चमविंशाः ॥२०॥

अव्ययम् ।३।१।२१॥

अव्ययं नाम सङ्ख्यानाग्नैकार्थ्ये समस्यते द्वितीयाद्यन्यार्थे सङ्ख्येये वाच्ये स
च बहुव्रीहिः । उपदशाः ॥२१॥

एकार्थं चाऽनेकं च ।३।१।२२॥

एकमनेकं च एकार्थं समानाधिकरणम् अव्ययं च नाम्ना द्वितीयाद्यन्तान्यपदस्यार्थे समस्यते , स च बहुव्रीहिः । आरूढवानरो वृक्षः , सुसूक्ष्मजटकेशः , उच्चैर्मुखः ॥२२॥

उष्ट्रमुखादयः । ३।१।२३॥

एते बहुव्रीहिसमासा निपात्यन्ते । उष्ट्रमुखमिव मुखमस्य उष्ट्रमुखः , वृषस्कन्धः ॥२३॥

सहस्तेन । ३।१।२४॥

तेनेति तृतीयान्तेन सहोऽन्यपदार्थे समस्यते , स च बहुव्रीहिः । सपुत्र आगतः , सकर्मकः ॥२४॥

दिशो रूढ्याऽन्तराले । ३।१।२५॥

रूढ्या दिग्वाचि नाम रूढ्यैव दिग्वाचिना सहान्तरालेऽन्यपदार्थे वाच्ये समासो बहुव्रीहिश्च स्यात् । दक्षिणपूर्वा दिक् । रूढ्येति किम् ? ऐन्द्र्याश्च कौबेर्याश्च दिशोर्यदन्तरालमिति ॥२५॥

तत्राऽऽदाय मिथस्तेन प्रहृत्येति सरूपेण युद्धेऽव्ययीभावः । ३।१।२६॥

तत्रेति सप्तम्यन्तं मिथ आदायेति क्रियाव्यतिहारे , तेनेति तृतीयान्तं मिथः प्रहृत्येति क्रियाव्यतिहारे , समानरूपेण नाम्ना युद्धविषयेऽन्यपदार्थे वाच्ये समासोऽव्ययीभावश्च स्यात् । केशाकेशि , दण्डादण्डि । तत्रेति तेनेति च किम् ? केशांश्च केशांश्च गृहीत्वा , मुखं च मुखं च प्रहृत्य कृतं युद्धम् । आदायेति प्रहृत्येति च किम् ? केशेषु च केशेषु च स्थित्वा , दण्डैश्च दण्डैश्चागत्य कृतं युद्धं गृह्णकोकिलाभ्याम् । सरूपेणेति किम् ? हस्ते च पादे च गृहीत्वा कृतं युद्धम् । युद्ध इति किम् ? हस्ते च हस्ते चाऽऽदाय सख्यं कृतम् ॥२६॥

नदीभिर्नाम्नि । ३।१।२७॥

नाम नदीवाचिना संज्ञायामन्यर्पदार्थेऽर्थे समासोऽव्ययीभावश्च स्यात् । उन्मत्तगङ्गं देशः , तूष्णीं गङ्गम् । नाम्नीति किम् ? शीघ्रगङ्गो देशः ॥२७॥

सङ्ख्या समाहारे । ३।१।२८॥

संख्यावाचि नदीवाचिभिः समाहारे गम्ये समासोऽव्ययीभावः स्यात् । द्वियमनुम

१. 'पदार्थे समासो खंर ॥

, पञ्चनदम् । समाहार इति किम् ? एकनदी ॥२८॥

वंश्येन पूर्वार्थे ।३।१।२९॥

विद्यया जन्मना वा एकसन्तानो वंशः , तत्र भवो वंश्यः , तद्वाचिना नाम्ना संख्यावाचि समासोऽव्ययीभावः स्यात् , पूर्वपदस्यार्थे वाच्ये । एकमुनि व्याकरणस्य , सप्तकाशि राज्यस्य । पूर्वार्थ इति किम् ? द्विमुनिकं व्याकरणम् ॥२९॥

पारे-मध्ये-ऽग्रे-ऽन्तः षष्ठ्या वा ।३।१।३०॥

एतानि षष्ठ्यन्तेन पूर्वपदार्थे समासोऽव्ययीभावो वा स्युः । पारेगङ्गम् , मध्येगङ्गम् , अग्रेवणम् , अन्तर्गिरम् ; पक्षे गङ्गापारम् , गङ्गामध्यम् , वनाग्रम् , गिर्यन्तः ॥३०॥

यावदियत्त्वे ।३।१।३१॥

इयत्त्वेऽवधारणे गम्ये यावदिति नाम नाम्ना पूर्वपदार्थे वाच्ये समासोऽव्ययीभावः स्यात् । यावदमत्रं भोजय । इयत्त्व इति किम् ? यावद् दत्तं तावद् भुक्तम् ॥३१॥

पर्यपा-ऽऽङ्-बहिरच् पञ्चम्या ।३।१।३२॥

एतानि पञ्चम्यन्तेन पूर्वपदार्थे वाच्ये समासोऽव्ययीभावः स्युः । परित्रिगर्तम् , अपत्रिगर्तम् , आग्रामम् , बहिर्ग्रामम् , प्राग्रामम् । पञ्चम्येति किम् ? परि वृक्षं विद्युत् ॥३२॥

लक्षणेनाऽभि-प्रत्याभिमुख्ये ।३।१।३३॥

लक्षणं चिह्नम् , तद्वाचिनाऽऽभिमुख्यार्थावभि-प्रती पूर्वपदार्थेऽर्थे समासोऽव्ययीभावः स्याताम् । अभ्यग्नि प्रत्यग्नि शलभाः पतन्ति । लक्षणेनेति किम् ? सुध्नं प्रति गतः । पूर्वपदार्थ इत्येव-अभ्यङ्गा गावः ॥३३॥

दैर्घ्येऽनुः ।३।१।३४॥

दैर्घ्ये आयामविषये यल्लक्षणं तद्वाचिना पूर्वपदार्थेऽर्थेऽनुः समासोऽव्ययीभावः स्यात् । अनुगङ्गं वारणसी । दैर्घ्य इति किम् ? वृक्षमनु विद्युत् ॥३४॥

समीपे ।३।१।३५॥

समीपार्थेऽनुः समीपिवाचिना पूर्वपदार्थेऽर्थे समासोऽव्ययीभावः स्यात् । अनुवनमशनिर्गता ॥३५॥

१. स्यात् पा१ खं२ J3 ॥ २. पदार्थे समासो खं१ ॥

तिष्ठद्वित्यादयः ।३।१।३६॥

एते समासा अव्ययीभावाः स्युः , यथायोगमन्यस्य पूर्वस्य वा पदस्यार्थे । तिष्ठद्गु कालः , अधोनाभं हतः ॥३६॥

नित्यं प्रतिनाऽल्पे ।३।१।३७॥

अल्पार्थेन प्रतिना नाम नित्यं समासोऽव्ययीभावः स्यात् । शाकप्रति । अल्प इति किम् ? वृक्षं प्रति विद्युत् ॥३७॥

सङ्ख्या-ऽक्ष-शलाकं परिणा द्यूतेऽन्यथावृत्तौ ।३।१।३८॥

संख्यावाच्यक्ष-शलाके च द्यूतविषयायामन्यथावृत्तौ वर्तमानेन परिणा सह नित्यं समासोऽव्ययीभावः स्यात् । एकपरि , अक्षपरि , शलाकापरि , एकेनाऽक्षेण शलाकया वा न तथा वृत्तं यथा पूर्वं जय इत्यर्थः । सङ्ख्यादीति किम् ? पाशकेन न तथा वृत्तम् । द्यूत इति किम् ? रथस्याक्षेण न तथा वृत्तम् ॥३८॥

विभक्ति-समीप-समृद्धि-व्यूद्धचर्थाभावा-ऽत्यया-ऽसंप्रति-पश्चात्-क्रम-ख्याति-युगपत्-सदृक्-सम्पत्-साकल्या-ऽन्तेऽव्ययम् ।३।१।३९॥

एष्वर्थेषु वर्तमानमव्ययं नाम्ना सह पूर्वपदार्थे वाच्ये नित्यं समासोऽव्ययीभावः स्यात् । विभक्ति- विभक्त्यर्थः कारकम् , अधिस्त्रि । समीप-उपकुम्भम् । समृद्धि-सुमद्रम् । विगता ऋद्धिर्व्यूद्धिः-दुर्यवनम् । अर्थाभाव-निर्मक्षिकम् । अत्ययोऽतीतत्वम्-अतिवर्षम् । असम्प्रतीति सम्प्रत्युपभोगाद्यभावः-अतिकम्बलम् । पश्चात्-अनुरथम् । क्रम-अनुज्येष्ठम् । ख्याति-इतिभद्रबाहु । युगपत्- सचक्रं धेहि । सदृक्- सव्रतम् । सम्पत्-सब्रह्म साधूनाम् । साकल्य-सतृणमभ्यवहरति । अन्त-सपिण्डैषणमधीते ॥३९॥

योग्यता-वीप्सा-ऽर्थानतिवृत्ति-सादृश्ये ।३।१।४०॥

एष्वर्थेष्वव्ययं नाम्ना सह पूर्वपदार्थे समासोऽव्ययीभावः स्यात् । अनुरूपम् , प्रत्यर्थम् , यथाशक्ति , सशीलमनयोः ॥४०॥

यथाऽथा ।३।१।४१॥

थाप्रत्ययवर्जं यथेत्यव्ययं पूर्वपदार्थे समासोऽव्ययीभावः स्यात् । यथारूपं चेष्टते , यथावृद्धम् , यथासूत्रम् । अथेति किम् ? यथा चैत्रस्तथा मैत्रः ॥४१॥

१. समासोऽव्ययं पा० १ । समासाऽव्ययं पा० १ । समासो अव्ययं खं ०२ ॥

गति-कन्यस्तत्पुरुषः ।३।१।४२॥

गतयः कुश्च नाम्ना सह नित्यं समासस्तत्पुरुषः स्युः , अन्यः बहुव्रीह्यादिलक्षण-
हीनः । ऊरीकृत्य , खाटुकृत्य , प्रकृत्य , कारिकाकृत्य ; कुब्राह्मणः , कोष्णम्
। अन्य इति किम् ? कुपुरुषकः ॥४२॥

दुर्निन्दा-कृच्छ्रे ।३।१।४३॥

दुर्व्ययं निन्दा-कृच्छ्रवृत्ति नाम्ना सह नित्यं समासस्तत्पुरुषः स्यात् । दुष्पुरुषः
, दुष्कृतम् । अन्य इत्येव— दुष्पुरुषकः ॥४३॥

सुः पूजायाम् ।३।१।४४॥

स्वित्यव्ययं पूजार्थं नाम्ना सह नित्यं समासस्तत्पुरुषः स्यात् । सुराजा ।
अन्य इत्येव- सुमद्रम् ॥४४॥

अतिरतिक्रमे च ।३।१।४५॥

अतिक्रमे पूजायां चार्थे अतीत्यव्ययं नाम्ना समासस्तत्पुरुषः स्यात् । अतिस्तुत्य
, अतिराजा ॥४५॥

आङल्ये ।३।१।४६॥

आङित्यव्ययमलपार्थं नाम्ना समासस्तत्पुरुषः स्यात् । आकडारः ॥४६॥
प्रात्यव-परि-निरादयो गत-क्रान्त-कुष्ट-ग्लान-क्रान्ताद्यर्थाः प्रथमाद्यन्तैः
।३।१।४७॥

प्रादयो गताद्यर्थाः प्रथमान्तैः , अत्यादयः क्रान्ताद्यर्था द्वितीयान्तैः , अवादयः
कुष्टाद्यर्थास्तृतीयान्तैः , पर्यादयो ग्लानाद्यर्थाश्चतुर्थ्यन्तैः , निरादयः क्रान्ताद्यर्थाः
पञ्चम्यन्तैर्नित्यं समासस्तत्पुरुषः स्यात् । प्राचार्यः , समर्थः ; अतिखट्वः ,
उद्वेलः ; अवकोकिलः , परिवीरुत् ; पर्यध्ययनः , उत्सङ्ग्रामः ; निष्कौशाम्बिः
, अपशाखः ; बाहुलकात् षष्ठ्याऽपि- अन्तर्गार्ग्यः । गताद्यर्था इति किम् ?
वृक्षं प्रति विद्युत् । अन्य इत्येव- प्राचार्यको देशः ॥४७॥

अव्ययं प्रवृद्धादिभिः ।३।१।४८॥

अव्ययं प्रवृद्धादिभिस्सह नित्यं समासस्तत्पुरुषः स्यात् । पुनः प्रवृद्धम् , अन्तर्भूतः
॥४८॥

१. स्यात् J3 ॥ २. दुरित्यव्ययं खं२ ॥ ३. नाम्ना सह समासं खं२ । नाम्ना सह नित्यं
समासं पा३ ॥

डस्युक्तं कृता ।३।१।४९॥

कृत्प्रत्ययविधायके सूत्रे डस्यन्तनाम्नोक्तं कृदन्तेन नाम्ना नित्यं समासस्तत्पुरुषः स्यात् । कुम्भकारः । डस्युक्तमिति किम् ? अलं कृत्वा । कृतेति किम् ? धर्मो वो रक्षतु ॥४९॥

तृतीयोक्तं वा ।३।१।५०॥

दंशेस्तृतीयया [५।४।७३] इत्यतो यत्तृतीयोक्तं नाम तत् कृदन्तेन वा समासस्तत्पुरुषः स्यात् । मूलकोपदंशम् , मूलकेनोपदंशं भुङ्क्ते ॥५०॥

नञ् ।३।१।५१॥

नञ् नाम नाम्ना समासस्तत्पुरुषः स्यात् । अगौः ; असूर्यपश्या राजदाराः ॥५१॥

पूर्वा-ऽपरा-ऽधरोत्तरमभिन्नेनांशिना ।३।१।५२॥

पूर्वादयोऽशार्था अंशवद्वाचिना समासस्तत्पुरुषः स्युः , न चेत् सोंऽशी भिन्नः । पूर्वकायः , अपरकायः , अधरकायः , उत्तरकायः । अभिन्नेनेति किम् ? पूर्वं छात्राणामामन्त्रयस्व । अंशिनेति किम् ? पूर्वो नाभेः कार्यस्य ॥५२॥

सायाह्लादयः ।३।१।५३॥

एतेऽशितत्पुरुषाः साधवः स्युः । सायाहः , मध्यन्दिनम् ॥५३॥

समेऽशेऽर्द्धं नवा ।३।१।५४॥

समांशार्थमर्द्धमंशिनाऽभिन्नेन वा समासस्तत्पुरुषः स्यात् । अर्द्धपिप्पली , पिप्पल्यर्द्धम् । समेऽश इति किम् ? ग्रामार्द्धः ॥५४॥

जरत्यादिभिः ।३।१।५५॥

र्णभरंशिभिरभिन्नैरर्द्धो वा समासस्तत्पुरुषः स्यात् । अर्द्धजरती , जरत्यर्द्धः ; अर्द्धोक्तम् , उक्तार्द्धः ॥५५॥

द्वि-त्रि-चतुष्पूरणा-ऽग्रादयः ।३।१।५६॥

पूरणप्रत्ययान्ता द्वि-त्रि-चत्वारोऽग्रादयश्चाभिन्नेनांशिना वा समासस्तत्पुरुषः स्युः । द्वितीयभिक्षा , भिक्षाद्वितीयम् ; तृतीयभिक्षा , भिक्षातृतीयम् ; तुर्यभिक्षा , भिक्षातुर्यम् ; अग्रहस्तः , हस्ताग्रम् ; तलपादः , पादतलम् ॥५६॥

कालो द्विगौ च मेयैः ।३।१।५७॥

कालवाच्येकवचनान्तं द्विगौ च विषये मेयवाचिना समासस्तत्पुरुषः स्यात् । मासजातः ; द्विगौ-एकमासजातः , द्रव्यहसुप्तः । काल इति किम् ? द्रोणो धान्यस्य ॥५७॥

स्वयं-सामी केन ।३।१।५८॥

एते अव्यये कान्तेन समासस्तत्पुरुषः स्याताम् । स्वयं धौतम् , सामिकृतम् । केनेति किम् ? स्वयं कृत्वा ॥५८॥

द्वितीया खट्वा क्षेपे ।३।१।५९॥

खट्वेति द्वितीयान्तं क्षेपे निन्दायां कान्तेन सहैकार्थ्ये समासस्तत्पुरुषः स्यात् । खट्वारूढः । क्षेप इति किम् ? खट्वामारूढः पिताऽध्यापयति ॥५९॥

कालः ।३।१।६०॥

कालवाचि द्वितीयान्तं कान्तेन समासस्तत्पुरुषः स्यात् । रात्र्यारूढाः , अहरतिसृताः ॥६०॥

व्याप्तौ ।३।१।६१॥

गुण-क्रिया-द्रव्यैरत्यन्तसंयोगे या द्वितीया तदन्तं कालवाचि व्यापकार्थेन समासस्तत्पुरुषः स्यात् । मुहुर्त्सुखम् , क्षणपाठः , दिनगुडः । व्याप्ताविति किम् ? मासं पूरको याति ॥६१॥

श्रितादिभिः ।३।१।६२॥

द्वितीयान्तं श्रितादिभिः समासस्तत्पुरुषः स्यात् । धर्मश्रितः , शिवगतः ॥६२॥

प्राप्ता-ऽऽपन्नौ तथाऽच्च ।३।१।६३॥

एतौ प्रथमान्तौ द्वितीयान्तेन समासस्तत्पुरुषः स्याताम् , तद्योगे चानयोरतु स्यात् । प्राप्तजीविका , आपन्नजीविका ॥६३॥

ईषद् गुणवचनैः ।३।१।६४॥

ईषदव्ययं गुणवचनैः समासस्तत्पुरुषः स्यात् । ये गुणे वर्त्तित्वा तद्योगाद् गुणिनि वर्त्तन्ते ते गुणवचनाः । ईषत्पिङ्गलः , ईषद्रक्तः । गुणवचनैरिति किम् ? ईषद् गार्ग्यः ॥६४॥

तृतीया तत्कृतैः ।३।१।६५॥

१. रच्च स्यात् खं१,२ ॥

तृतीयान्तं तदर्धकृतैर्गुणवचनैरैकार्थ्ये समासस्तत्पुरुषः स्यात् । शङ्कुलाखण्डः , मदपटुः । तत्कृतैरिति किम् ? अक्षणा काणः । गुणवचनैरित्येव-दध्ना पटुः , पाटवमित्यर्थः ॥६५॥

चतस्राद्धम् । ३।१।६६॥

अर्द्धस्तृतीयान्तस्तत्कृतार्थेन चतसृशब्देन समासस्तत्पुरुषः स्यात् । अर्द्धचतस्रो मात्राः । चतस्रेति किम् ? अर्द्धेन चत्वारो द्रोणाः ॥६६॥

ऊनार्थपूर्वाद्यैः । ३।१।६७॥

तृतीयान्तम् ऊनार्थैः पूर्वाद्यैश्च समासस्तत्पुरुषः स्यात् । माषोनम् , माषविकलम् ; मासपूर्वः , मासावरः ॥६७॥

कारकं कृता । ३।१।६८॥

कारकवाचि तृतीयान्तं कृदन्तेन समासस्तत्पुरुषः स्यात् । आत्मकृतम् , नखनिर्भिन्नः , काकपेया नदी , बाष्पच्छेद्यानि तृणानि । कारकमिति किम् ? विद्ययोषितः ॥६८॥

नविंशत्यादिनैकोऽच्चान्तः । ३।१।६९॥

एकशब्दस्तृतीयान्तो नविंशत्यादिना सह समासस्तत्पुरुषः स्यात् , एकस्य चाऽदन्तः । एकात्रविंशतिः , एकाद्विंशतिः , एकात्रत्रिंशत् , एकाद्विंशत् ॥६९॥

चतुर्थी प्रकृत्या । ३।१।७०॥

प्रकृतिः परिणामि कारणम् , एतद्वाचिनैकार्थ्ये चतुर्थ्यन्तं विकारार्थं समास-स्तत्पुरुषः स्यात् । यूपदारु । प्रकृत्येति किम् ? रन्धनाय स्थाली ॥७०॥

हितादिभिः । ३।१।७१॥

चतुर्थ्यन्तं हिताद्यैः समासस्तत्पुरुषः स्यात् । गोहितम् , गोसुखम् ॥७१॥

तदर्थार्थेन । ३।१।७२॥

चतुर्थ्यर्थोऽर्थो यस्य तेनार्थेन चतुर्थ्यन्तं समासस्तत्पुरुषः स्यात् । पित्रर्थं पयः , आतुरार्था यवागूः । तदर्थेति किम् ? पित्रेऽर्थः ॥७२॥

पञ्चमी भयाद्यैः । ३।१।७३॥

पञ्चम्यन्तं भयाद्यैरैकार्थ्ये समासस्तत्पुरुषः स्यात् । वृकभयम् , वृकभीरुः ॥७३॥

१.चतुर्थ्या अर्थो यस्य पासं३ । चतुर्थ्यर्थो यस्य J3 ॥

त्तेनाऽसत्त्वे ।३।१।७४॥

असत्त्ववृत्तेर्या पञ्चमी तदन्तं कान्तेन समासस्तत्पुरुषः स्यात् । स्तोकान्मुक्तः , अल्पान्मुक्तः । असत्त्व इति किम् ? स्तोकाद् बद्धः ॥७४॥

परःशतादिः ।३।१।७५॥

अयं पञ्चमीतत्पुरुषः साधुः स्यात् । परःशताः , परःसहस्राः ॥७५॥

षष्ठ्ययत्नाच्छेषे ।३।१।७६॥

शेषे [२।२।८१] या षष्ठी तदन्तं नाम नाग्नैकार्थ्ये समासस्तत्पुरुषः स्यात् , न चेत् स शेषः नाथ [२।२।१०] इत्यादेर्यत्नात् । राजपुरुषः । अयत्नादिति किम् ? सर्पिषो नाथितम् । शेष इति किम् ? गवां कृष्णा सम्पन्नक्षीरा ॥७६॥

कृति ।३।१।७७॥

कर्मणि कृतः [२।२।८३] कर्त्तरि [२।२।८६] इति च या कृत्रिमित्ता षष्ठी तदन्तं नाम्ना समासस्तत्पुरुषः स्यात् । सर्पिर्ज्ञानम् , गणधरोक्तिः ॥७७॥

याजकादिभिः ।३।१।७८॥

षष्ठ्यन्तं याजकाद्यैः समासस्तत्पुरुषः स्यात् । ब्राह्मणयाजकः , गुरुपूजकः ॥७८॥

पत्ति-रथौ गणकेन ।३।१।७९॥

एतौ षष्ठ्यन्तौ गणकेन समासस्तत्पुरुषः स्याताम् । पत्तिगणकः , रथगणकः । पत्ति-रथाविति किम् ? धनस्य गणकः ॥७९॥

सर्वपश्चादादयः ।३।१।८०॥

एते षष्ठीतत्पुरुषाः साधवः स्युः । सर्वपश्चात् , सर्वचिरम् ॥८०॥

अकेन क्रीडा-ऽऽजीवे ।३।१।८१॥

षष्ठ्यन्तमकप्रत्ययान्तेन क्रीडा-ऽऽजीविकयोर्गम्ययोः समासस्तत्पुरुषः स्यात् । उद्दालपुष्पभञ्जिका , नखलेखकः । क्रीडा-ऽऽजीव इति किम् ? पयसः पायकः ॥८१॥

न कर्त्तरि ।३।१।८२॥

कर्त्तरि या षष्ठी तदन्तमकाऽन्तेन समासो न स्यात् । त्वं शायिका । कर्त्तरीति किम् ? इक्षुभक्षिका ॥८२॥

कर्मजा तृचा च । ३।१।८३॥

कर्मणि या षष्ठी तदन्तं कर्तृविहिताऽकान्तेन तृजन्तेन च न समासः स्यात् । भक्तस्य भोजकः , अपां स्रष्टा । कर्मजेति किम् ? गुणो गुणिविशेषकः , सम्बन्धेऽत्र षष्ठी । कर्त्तरीत्येव-पयःपायिका ॥८३॥

तृतीयायाम् । ३।१।८४॥

कर्त्तरि तृतीयायां सत्यां कर्मजा षष्ठी न समस्यते । आश्चर्यो गवां दोहोऽगोपा लेन । तृतीयायामिति किम् ? शब्दानुशासनं गुरोः ॥८४॥

तृप्तार्थ-पूरणा-ऽव्यया-ऽतृश्-शत्रानशा । ३।१।८५॥

तृप्तार्थैः पूरणप्रत्ययान्तैरव्ययैरतृशान्तैः शत्रन्तैरानशान्तैश्च षष्ठ्यन्तं न समस्यते । फलानां तृप्तः , तीर्थकृतां षोडशः , राज्ञः साक्षात् , रामस्य द्विषन् , चैत्रस्य पचन् , मैत्रस्य पचमानः ॥८५॥

ज्ञानेच्छा-ऽर्चार्था-ऽऽधारक्तेन । ३।१।८६॥

ज्ञानेच्छार्चार्थेभ्यो यो वर्त्तमाने क्तो यश्च अद्यर्थाच्चाधारे [५।१।१२] इत्याधारे तदन्तेन षष्ठ्यन्तं न समस्यते । राज्ञां ज्ञातः , राज्ञामिष्टः , राज्ञां पूजितः , इदमेषां यातम् ॥८६॥

अस्वस्थगुणैः । ३।१।८७॥

ये गुणाः स्वात्मन्येवावतिष्ठन्ते न द्रव्ये ते स्वस्थास्तत्प्रतिषेधेनाऽस्वस्थगुण-वाचिभिः षष्ठ्यन्तं न समस्यते । पटस्य शुक्लः , गुडस्य मधुरः । अस्वस्थगुणैरिति किम् ? घटवर्णः , चन्दनगन्धः ॥८७॥

सप्तमी शौण्डाद्यैः । ३।१।८८॥

एभिः सप्तैकार्थ्यैः सप्तम्यन्तं समासस्तत्पुरुषश्च स्यात् । पानशौण्डः , अक्षधूर्तः ॥८८॥

सिंहाद्यैः पूजायाम् । ३।१।८९॥

१. भक्तः शायिका तव शायिका खंर ॥ २. पालकेन पार J3 ॥ ३. चैत्रस्य खं१,२ ॥ ४. रुषः स्यात् पार खंर J3 ॥

एभिः सप्तम्यन्तं समासस्तत्पुरुषश्च स्यात् , पूजायां गम्यायाम् । समरसिंहः , भूमिवासवः ॥८९॥

काकाद्यैः क्षेपे । ३।१।९०॥

एभिः सप्तम्यन्तं निन्दायां गम्यायां समासस्तत्पुरुषश्च स्यात् । तीर्थकाकः , तीर्थश्वा । क्षेप इति किम् ? तीर्थे काकोऽस्ति ॥९०॥

पात्रेसमितेत्यादयः । ३।१।९१॥

एते सप्तमीतुरुषाः क्षेपे निपात्यन्ते । पात्रेसमिताः , गेहेशूरः ॥९१॥

क्तेन । ३।१।९२॥

सप्तम्यन्तं क्तान्तेन क्षेपे समासस्तत्पुरुषश्च स्यात् । भस्मनिहुतम् , अवतप्ते-
नकुलस्थितम् ॥९२॥

तत्राहोरात्रांशम् । ३।१।९३॥

तत्रेति सप्तम्यन्तम् , अहरवयवा रात्र्यवयवाश्च सप्तम्यन्ताः क्तान्तेन समास-
स्तत्पुरुषश्च स्यात् । तत्रकृतम् , पूर्वाह्नकृतम् , पूर्वात्रकृतम् । तत्राहोरात्रांशमिति
किम् ? घटे कृतम् । अहोरात्रग्रहणं किम् ? शुक्लपक्षे कृतम् । अंशमिति किम्
? अहि भुक्तम् , रात्रौ नृत्तम् ॥९३॥

नाम्नि । ३।१।९४॥

सप्तम्यन्तं नाम्ना संज्ञाविषये समासस्तत्पुरुषश्च स्यात् । अरण्येतिलकाः ,
अरण्येमाषकाः ॥९४॥

कृद्येनाऽऽवश्यके । ३।१।९५॥

सप्तम्यन्तं नाम य एच्चातः [५।१।२८] इति यान्तेनाऽवश्यम्भावे गम्ये
समासस्तत्पुरुषश्च स्यात् । मासदेयम् । कृदिति किम् ? मासे पित्र्यम् ॥९५॥

विशेषणं विशेष्येणैकार्थं कर्मधारयश्च । ३।१।९६॥

भिन्नप्रवृत्तिनिमित्तयोः शब्दयोरैकस्मिन्नर्थे वृत्तिरैकार्थ्यम् , तद् विशेषणवाचि
विशेष्यवाचिनैकार्थ्ये समासस्तत्पुरुषः कर्मधारयश्च स्यात् । नीलोत्पलम् , खञ्जकुण्डः
 , कुण्डखञ्जः । एकार्थमिति किम् ? वृद्धस्योक्षा वृद्धोक्षा ॥९६॥

पूर्वकालैक-सर्व-जरत्-पुराण-नव-केवलम् । ३।१।९७॥

१. गम्यायां खंङ विना नास्ति ॥

पूर्वः कालो यस्य तद्वाच्येकादीनि चैकार्थानि परेण नाम्ना समासस्तत्पुरुषः कर्मधारयश्च स्यात् । स्नातानुलिप्तः , एकशाटी , सर्वाभ्रम् , जरद्वयः , पुराणकविः , नवोक्तिः , केवलज्ञानम् । एकार्थमित्येव-स्नात्वाऽनुलिप्तः ॥९७॥

दिगधिकं संज्ञा-तद्धितोत्तरपदे । ३।१।९८॥

दिग्वाच्यधिकं चैकार्थं नाम्ना समासस्तत्पुरुषः कर्मधारयश्च स्यात् , संज्ञायां तद्धिते च विषयभूते उत्तरपदे च परतः । दक्षिणकोशलाः , पूर्वेषुकामशमी , दाक्षिणशालः , अधिकषाष्टिकः , उत्तरगवधनः , अधिकगवप्रियः ॥९८॥

संख्या समाहारे च द्विगुश्चाऽनाम्ययम् । ३।१।९९॥

संख्यावाचि परेण नाम्ना समासस्तत्पुरुषः कर्मधारयश्च स्यात् , संज्ञातद्धितयोर्विषये , उत्तरपदे च परे , समाहारे चार्थे , अयमेव चाऽसंज्ञायां द्विगुश्च । पञ्चाप्राः , सप्तर्षयः ; द्वैमातुरः , अध्यर्द्धकंसः ; पञ्चगवधनः , पञ्चनावप्रियः ; पञ्चराजी । समाहारे चेति किम् ? अष्टौ प्रवचनमातरः । अनाम्यीति किम् ? पाञ्चर्षम् ॥९९॥

निन्द्यं कुत्सनैरपापाद्यैः । ३।१।१००॥

निन्द्यवाचि निन्दाहेतुभिः पापादिवर्जैः सह समासस्तत्पुरुषः कर्मधारयश्च स्यात् । वैयाकरणखसूची , मीमांसकदुर्दुरूढः । निन्द्यमिति किम् ? वैयाकरणश्चौरः । अपापाद्यैरिति किम् ? पापवैयाकरणः , हतविधिः ॥१००॥

उपमानं सामान्यैः । ३।१।१०१॥

उपमानवाच्येकार्थमुपमानोपमेयसाधारणधर्मवाचिभिरेव समासस्तत्पुरुषः कर्मधारयश्च स्यात् । शस्त्रीश्यामा , मृगचपला । उपमानमिति किम् ? देवदत्ता श्यामा । सामान्यैरिति किम् ? अग्निर्माणवकः ॥१०१॥

उपमेयं व्याघ्राद्यैः साम्यानुक्तौ । ३।१।१०२॥

उपमेयवाच्येकार्थमुपमानवाचिभिर्व्याघ्राद्यैः साधारणधर्मानुक्तौ समासस्तत्पुरुषः कर्मधारयश्च स्यात् । पुरुषव्याघ्रः , श्वसिंही । साम्यानुक्ताविति किम् ? पुरुषव्याघ्रः शू इति मा भूत् ॥१०२॥

पूर्वा-ऽपर-प्रथम-चरम-जघन्य-समान-मध्य-मध्यम-वीरम् ।

३।१।१०३॥

एतान्येकार्थानि परेण नाम्ना समासस्तत्पुरुषः कर्मधारयश्च स्युः । पूर्वपुरुषः , अपरपुरुषः , प्रथमपुरुषः , चरमपुरुषः , जघन्यपुरुषः , समानपुरुषः , मध्यपुरुषः , मध्यमपुरुषः , वीरपुरुषः ॥१०३॥

श्रेण्यादि कृताद्यैश्च्यर्थे ॥३१११०४॥

श्रेण्याद्येकार्थं कृताद्यैः सह च्यर्थे गम्ये समासस्तत्पुरुषः कर्मधारयश्च स्यात् । श्रेणिकृताः , ऊककृताः । च्यर्थ इति किम् ? श्रेणयः कृताः किञ्चित् ॥१०४॥

क्तं नञादिभिन्नैः ॥३१११०५॥

क्तान्तमेकार्थं नञ्प्रकारैरेव यानि भिन्नानि तैः सह समासस्तत्पुरुषः कर्मधारयश्च स्यात् । कृताकृतम् , पीताऽवपीतम् । क्तमिति किम् ? कर्त्तव्यमकर्त्तव्यं च । नञादिभिन्नैरिति किम् ? कृतं प्रकृतम् , कृतं चाऽविहितं च ॥१०५॥

सेड् नाऽनिटा ॥३१११०६॥

सेट् क्तान्तं नञादिभिन्नेनाऽनिटा सह न समस्यते । क्लिशितमक्लिष्टम् , शितमशातम् । सेडिति किम् ? कृताकृतम् । अनिटेति किम् ? अशितानशितम् ॥१०६॥

सन्महत्परमोत्तमोत्कृष्टं पूजायाम् ॥३१११०७॥

एतान्येकार्थानि पूजायां गम्यायां पूज्यवचनैः सह समासस्तत्पुरुषः कर्मधारयश्च स्युः । सत्पुरुषः , महापुरुषः , परमपुरुषः , उत्तमपुरुषः , उत्कृष्टपुरुषः । पूजायामिति किम् ? सन् घटः , अस्तीत्यर्थः ॥१०७॥

वृन्दारक-नाग-कुञ्जरैः ॥३१११०८॥

पूजायां गम्यायामेभिः सह पूज्यवाच्येकार्थं समासस्तत्पुरुषः कर्मधारयश्च स्यात् । गोवृन्दारकः , गौनागः , गोकुञ्जरः । पूजायामित्येव— सुसीमो नागः ॥१०८॥

कतर-कतमौ जातिप्रश्ने ॥३१११०९॥

एतावेकार्थौ जातिप्रश्ने गम्ये जात्यर्थेन नाम्ना समासस्तत्पुरुषः कर्मधारयश्च स्याताम् । कतरकठः , कतमगार्ग्यः । जातिप्रश्न इति किम् ? कतरः शुक्लः , कतमो गन्ता ॥१०९॥

किं क्षेपे ॥३११११०॥

निन्दायां गम्यायां किमित्येकार्थं कुत्स्यवाचिना समासस्तत्पुरुषः कर्मधारयश्च

स्यात् । किराजा , किंगौः । क्षेप इति किम् ? को राजा तत्र ॥११०॥

**पोटा-युवति-स्तोक-कतिपय-गृष्टि-धेनु-वशा-वेहद्-बष्कयणी-
प्रवक्तृ-श्रोत्रिया-ऽध्यायक-धूर्त-प्रशंसारूढैर्जातिः । ३।१।१११॥**

पोटादिभिः प्रशंसारूढैश्च सह जातिवाच्येकार्थं समासस्तत्पुरुषः कर्मधारयश्च स्यात् । इभ्यपोटा , नागयुवतिः , अग्रिस्तोकम् , दधिकतिपयम् , गोगृष्टिः , गोधेनुः , गोवशा , गोवेहत् , गोबष्कयणी , कठप्रवक्ता , कठश्रोत्रियः , कठाध्यायकः , मृगधूर्तः , गोमतल्लिका , गोप्रकाण्डम् ॥१११॥

चतुष्पाद् गर्भिण्या । ३।१।११२॥

चत्वारः पादा यस्या जातेस्तद्वाच्येकार्थं गर्भिण्या सह समासस्तत्पुरुषः कर्मधारयश्च स्यात् । गोगर्भिणी , महिषगर्भिणी । जातिरित्येव-कालाक्षी गर्भिणी ॥११२॥

युवा खलति-पलित-जरद्-बलिनैः । ३।१।११३॥

युवन्नित्येकार्थमेभिः सह समासस्तत्पुरुषः कर्मधारयश्च स्यात् । युवखलतिः , युवपलितः , युवजरन् , युवबलिनः , युवबलिना ॥११३॥

कृत्य-तुल्याख्यमजात्या । ३।१।११४॥

कृत्यान्तं तुल्यपर्यायं चैकार्थमजात्यर्थेन सह समासस्तत्पुरुषः कर्मधारयश्च स्यात् । भोज्योष्णम् , स्तुत्यपटुः , तुल्यसन् , सहशमहान् । अजात्येति किम् ? भोज्य ओदनः ॥११४॥

कुमारः श्रमणादिना । ३।१।११५॥

कुमार इत्येकार्थं श्रमणादिना समासस्तत्पुरुषः कर्मधारयश्च स्यात् । कुमारश्रमणा , कुमारप्रव्रजिता ॥११५॥

मयूरव्यंसकेत्यादयः । ३।१।११६॥

एते तत्पुरुषसमासा निपात्यन्ते । मयूरव्यंसकः , कम्बोजमुण्डः , एहीडं कर्म , अश्रीतपिबता क्रिया , कुरुकटो वक्ता , गतप्रत्यागतम् , क्रयाक्रयिका , शाकपार्थिवः , त्रिभागः , सर्वथेतः ॥११६॥

चार्ये ब्रन्धः सहोक्तौ । ३।१।११७॥

नाम नाम्ना सह सहोक्तिविषये चार्थवृत्तिः समासो ब्रन्धः स्यात् । लक्षन्यग्रोधौ

, वाक्त्वचम् । नाम नाम्नेत्यनुवृत्तावपि लघ्वक्षरा० [३।१।१६०] दिसूत्रे एकग्रहणाद्
बहुनामपि—धव-खदिर-पलाशाः । चार्थ इति किम् ? वीप्सासहोक्तौ मा भूत्—
ग्रामो ग्रामो रमणीयः । सहोक्ताविति किम् ? लक्षश्च न्यग्रोधश्च वीक्ष्यताम् ॥११७॥

समानामर्थेनैकः शेषः । ३।१।११८॥

अर्थेन समानां समानार्थानां सहोक्तौ गम्यायामेकः शिष्यते, अर्थादन्ये निवर्तन्ते
। वक्रश्च कुटिलश्च वक्रौ कुटिलौ वा । सितश्च शुक्लश्च श्वेतश्च सिताः शुक्लाः श्वेता
वा । अर्थेन समानामिति किम् ? लक्ष-न्यग्रोधौ । सहोक्तावित्येव-वक्रश्च कुटिलश्च
दृश्यः ॥११८॥

स्यादावसंख्येयः । ३।१।११९॥

सर्वस्मिन् स्यादौ विभक्तौ समानां तुल्यरूपाणां सहोक्तावेकः शिष्यते, न
तु संख्येयवाची । अक्षश्च शंकटस्य, अक्षश्च देवनः, अक्षश्च बिभीतकः=अक्षाः
। स्यादाविति किम् ? माता च जननी, माता च धान्यस्य=मातृ-मातारौ
। असंख्येय इति किम् ? एकश्चैकश्च ॥११९॥

त्यदादिः । ३।१।१२०॥

त्यदाद्यैरन्येन च सहोक्तौ त्यदादिरेवैकः शिष्यते । स च चैत्रश्च=तौ, स
च यश्च=यौ, अहं च स च त्वं च=वयम् ॥१२०॥

भ्रातृ-पुत्राः स्वसृ-दुहितृभिः । ३।१।१२१॥

स्वस्रर्थेन सहोक्तौ भ्रात्रर्थः, दुहित्वर्थेन च पुत्रार्थ एकः शिष्यते । भ्राता
च स्वसा च=भ्रातरौ, पुत्रश्च दुहिता च=पुत्रौ ॥१२१॥

पिता मात्रा वा । ३।१।१२२॥

मातृशब्देन सहोक्तौ पितृशब्द एकः शिष्यते वा । पिता च माता च=पितरौ
, मातापितरौ ॥१२२॥

श्वशुरः श्वश्रूभ्यां वा । ३।१।१२३॥

श्वश्रूशब्देन सहोक्तौ श्वशुर एको वा शिष्यते । श्वशुरौ, श्वश्रू-श्वशुरौ ॥१२३॥

वृद्धो यूना तन्मात्रभेदे । ३।१।१२४॥

यूना सहोक्तौ वृद्धवाच्येकः शिष्यते, तन्मात्रभेदे, न चेत् प्रकृतिभेदोऽर्थभेदो

वाऽन्यः स्यात् । गार्ग्यश्च गार्ग्यायणश्च=गार्ग्यौ । वृद्ध इति किम् ? गर्ग-गार्ग्यायणौ । यूनेति किम् ? गार्ग्य-गर्गौ । तन्मात्रभेद इति किम् ? गार्ग्य-वात्स्यायनौ ॥१२४॥

स्त्रीपुंवच्च । ३।१।१२५॥

वृद्धस्त्रीवाची यूना सहोक्तौ एकः शिष्यते , पुंलिङ्गश्चायं तन्मात्रभेदे । गार्गी च गार्ग्यायणश्च=गार्ग्यौ । गार्गी च गार्ग्यायणौ च [=गर्गाः] गर्गान् ॥१२५॥

पुरुषः स्त्रिया । ३।१।१२६॥

पुरुषशब्दः प्राणिनि पुंसि रूढः , स्त्रीवाचिना सहोक्तौ पुरुष एकः शिष्यते स्त्रीपुरुषमात्रभेदश्चेत् । ब्राह्मणश्च ब्राह्मणी च=ब्राह्मणौ । पुरुष इति किम् ? तीरं नदनदीपतेः । तन्मात्रभेद इत्येव-पुंस्त्रियौ ॥१२६॥

ग्राम्याशिशुद्विशफसंधे स्त्री प्रायः । ३।१।१२७॥

ग्राम्या अशिशवो ये द्विशफा द्विखुरा अर्थात् पशवस्तेषां संधे स्त्रीपुरुषसहोक्तौ प्रायः स्त्रीवाच्येकः शिष्यते , स्त्रीपुरुषमात्रभेदश्चेत् । गावश्च स्त्रियः गावश्च नराः=इमा गावः । ग्राम्येति किम् ? रुरवश्चेमे रुरवश्चेमाः=इमे रुरवः । अशिश्विति किम् ? बर्क्यश्च बर्कराश्च=बर्कराः । द्विशफेति किम् ? गर्दभाश्च गर्दभ्यश्च=गर्दभाः । संध इति किम् ? गौश्चायं गौश्चेयम्=इमौ गावौ । प्रायः इति किम् ? उष्ट्राश्च उष्ट्रश्च=उष्ट्राः ॥१२७॥

क्लीबमन्येनैकं च वा । ३।१।१२८॥

क्लीबं नपुंसकम् , अन्येन अक्लीबेन सहोक्तावेकं शिष्यते क्लीबा-ऽक्लीबमात्रभेदे , एकमेकार्थं च वा स्यात् । शुक्लं च शुक्लश्च=शुक्लं शुक्ले वा । शुक्लं च शुक्लश्च शुक्ला च=शुक्लं शुक्लानि वा । अन्येनेति किम् ? शुक्लं च शुक्लं च=शुक्ले । तन्मात्रभेद इत्येव-हिमहिमान्यौ ॥१२८॥

पुष्यार्थाद् भे पुनर्वसुः । ३।१।१२९॥

पुष्यार्थान्नक्षत्रवृत्तेः परो नक्षत्रवृत्तिः पुनर्वसुः सहोक्तौ द्वयर्थः सन् एकार्थः स्यात् । उदितौ पुष्य-पुनर्वसू , तिष्य-पुनर्वसू । पुष्यार्थादिति किम् ? आर्द्रा-पुनर्वसवः । पुनर्वसुरिति किम् ? पुष्य-मघाः । भ इति किम् ? तिष्य-पुनर्वसवो बालाः ॥१२९॥

१. गार्ग्यौ च गार्ग्यायणौ च गर्गान् खं२, अयं पाठः समीचीन एव ॥ २. स्त्रीपुंसौ खं१, २ पाठ J3 ॥ ३. भेदे तच्च शिष्यमाणमेकमेकार्थं खं१ ॥

विरोधिनामद्रव्याणां नवा द्वन्द्वः स्वैः ।३।१।१३०॥

द्रव्यं गुणाद्याश्रयः , विरोधिवाचिनाम् अतदाश्रयवृत्तीनां द्वन्द्वो वैकार्थः स्यात् । स्वैः सजातीयैरेवाऽऽरब्धश्चेत् । सुखदुःखम् , सुखदुःखे ; लाभालाभम् , लाभालाभौ । विरोधिनामिति किम् ? काम-क्रोधौ । अद्रव्याणामिति किम् ? शीतोष्णे जले । स्वैरिति किम् ? बुद्धि-सुख-दुःखानि ॥१३०॥

अश्ववडव-पूर्वापरा-ऽधरोत्तराः ।३।१।१३१॥

एते त्रयो द्वन्द्वा एकार्था वा स्युः , स्वैश्चेत् । अश्ववडवम् , अश्ववडवौ ; पूर्वापरम् , पूर्वापरे ; अधरोत्तरम् , अधरोत्तरे ॥१३१॥

पशु-व्यञ्जनानाम् ।३।१।१३२॥

पशूनां व्यञ्जनानां च स्वैर्द्वन्द्व एकार्थो वा स्यात् । गोमहिषम् , गोमहिषौ ; दधिघृतम् , दधिघृते ॥१३२॥

तरु-तृण-धान्य-मृग-पक्षिणां बहुत्वे ।३।१।१३३॥

एतद्वाचिनां बह्वर्थानां प्रत्येकं स्वैर्द्वन्द्व एकार्थो वा स्यात् । प्लक्षन्त्यग्रोधम् , प्लक्षन्त्यग्रोधाः ; कुशकाशम् , कुशकाशाः ; तिलमाषम् , तिलमाषाः ; ऋश्यैणम् , ऋश्यैणाः ; हंसचक्रवाकम् , हंसचक्रवाकाः ॥१३३॥

सेनाङ्ग-क्षुद्रजन्तूनाम् ।३।१।१३४॥

सेनाङ्गानां क्षुद्रजन्तूनां च बह्वर्थानां स्वैर्द्वन्द्व एकार्थो नित्यं स्यात् । अश्वरथम् , यूकालिखम् ॥१३४॥

फलस्य जातौ ।३।१।१३५॥

फलवाचिनां बह्वर्थानां जातौ द्वन्द्व एकार्थः स्यात् । बदरामलकम् । जाताविति किम् ? एतानि बदरामलकानि सन्ति ॥१३५॥

अप्राणि-पश्वादेः ।३।१।१३६॥

प्राणिभ्यः पश्वादिसूत्रोक्तेभ्यश्च येऽन्यद्रव्यवाचिनस्तेषां जात्यर्थानां स्वैर्द्वन्द्व एकार्थः स्यात् । आराशखि । जातावित्येव-सह्यविन्ध्यौ । प्राण्यादिवर्जनं किम् ? ब्राह्मणक्षत्रियविट्शूद्राः , ब्राह्मणक्षत्रियविट्शूद्रम् ; गोमहिषौ , गोमहिषम् ; प्लक्षन्त्यग्रोधौ , प्लक्षन्त्यग्रोधम् ; अश्वरथौ , अश्वरथम् ; बदरामलके , १. त्रयोऽपि खं ॥

बदरामलकम् ॥१३६॥

प्राणि-तूर्याङ्गाणाम् । ३।१।१३७॥

प्राणि-तूर्ययोरङ्गार्थानां स्वैर्द्वन्द्व एकार्थः स्यात् । कर्णनासिकम् , मार्दङ्गिक-
पाणविकम् । स्वैरित्येव-पाणि-गृध्रौ ॥१३७॥

चरणस्य स्थेणोऽद्यतन्यामनुवादे । ३।१।१३८॥

चरणाः कठादयः , तद्वाचिनामद्यतन्यां यौ स्थेणौ तयोः कर्तृत्वेन सम्बन्धिनां
स्वैर्द्वन्द्वोऽनुवादविषये एकार्थः स्यात् । प्रत्यष्ठात् कठकालापम् , उदगात् कठकौधुमम्
। अनुवाद इति किम् ? उदगुः कठकालापाः , अप्रसिद्धं कथयति ॥१३८॥

अह्नीवेऽध्वर्युक्रतोः । ३।१।१३९॥

अध्वर्युः यजुर्वेदः , तद्विहितक्रतुवाचिनां स्वैर्द्वन्द्व एकार्थः स्यात् , न चेदेते
ह्नीबवृत्तयः । अर्काश्वमेधम् । अह्नीब इति किम् ? गवामयनादित्यानामयने ।
अध्वर्य्विति किम् ? इषु-वज्रौ । क्रतोरिति किम् ? दर्श-पौर्णमासौ ॥१३९॥

निकटपाठस्य । ३।१।१४०॥

निकटः पाठो येषामध्येतृणां तेषां स्वैर्द्वन्द्व एकार्थः स्यात् । पदकक्रमकम्
॥१४०॥

नित्यवैरस्य । ३।१।१४१॥

नित्यं जातिनिबद्धं वैरं येषां तेषां स्वैर्द्वन्द्व एकार्थः स्यात् । अहिनकुलम् ।
नित्यवैरस्येति किम् ? देवासुराः , देवासुरम् ॥१४१॥

नदी-देश-पुरां विलिङ्गानाम् । ३।१।१४२॥

एषां विविधलिङ्गानां स्वैर्द्वन्द्व एकार्थः स्यात् । गङ्गा-शोणम् , कुरु-कुरुक्षेत्रं
 , मथुरा-पाटलिपुत्रम् । विलिङ्गानामिति किम् ? गङ्गा-यमुने ॥१४२॥

पात्र्यशूद्रस्य । ३।१।१४३॥

पात्रार्हशूद्रवाचिनां स्वैर्द्वन्द्व एकार्थः स्यात् । तक्षायस्कारम् । पात्र्येति किम्
 ? जनङ्गम-बुक्कसाः ॥१४३॥

गवाश्वादिः । ३।१।१४४॥

अयं द्वन्द्वः एकार्थः स्यात् । गवाश्वम् , गवाविकम् ॥१४४॥

न दधिपयआदिः । ३।१।१४५॥

दधिपयआद्यो द्वन्द्व एकार्थो न स्यात् । दधिपयसी , सर्पिर्मधुनी ॥१४५॥

संख्याने । ३।१।१४६॥

वर्त्तिपदार्थानां गणने गम्ये द्वन्द्व एकार्थो न स्यात् । दश गोमहिषाः , बहवः पाणिपादाः ॥१४६॥

वाऽन्तिके । ३।१।१४७॥

वर्त्तिपदार्थानां संख्यानस्य समीपे गम्ये द्वन्द्व एकार्थो वा स्यात् । उपदशं गोमहिषम् , उपदशा गोमहिषाः ॥१४७॥

प्रथमोक्तं प्राक् । ३।१।१४८॥

अत्र समासप्रकरणे प्रथमान्तेन यन्निर्दिष्टं तत् प्राक् स्यात् । आसन्नदशाः , सप्तगङ्गम् ॥१४८॥

राजदन्तादिषु । ३।१।१४९॥

एतेषु समासेष्वप्राप्तप्राग्निपातं प्राक् स्यात् । राजदन्तः , लिप्तवासितम् ॥१४९॥

विशेषण-सर्वादि-संख्यं बहुव्रीहौ । ३।१।१५०॥

विशेषणं सर्वादि संख्यावाचि च बहुव्रीहौ प्राक् स्यात् । चित्रगुः , सर्वशुक्लः , द्विकृष्णः ॥१५०॥

क्तः । ३।१।१५१॥

क्तान्तं सर्वं बहुव्रीहौ प्राक् स्यात् । कृतकटः ॥१५१॥

जाति-काल-सुखादेर्नवा । ३।१।१५२॥

जातेः कालात् सुखादिभ्यश्च बहुव्रीहौ क्तान्तं वा प्राक् स्यात् । शाङ्गरजग्धी , जग्धशाङ्गरा ; मांसजाता , जातमासा ; सुखजाता , जातसुखा ; दुःखहीना , हीनदुःखा ॥१५२॥

आहिताग्न्यादिषु । ३।१।१५३॥

एषु बहुव्रीहिषु क्तान्तं वा प्राक् स्यात् । आहिताग्निः , अग्न्याहितः ; जातदन्तः , दन्तजातः ॥१५३॥

प्रहरणात् । ३।१।१५४॥

१. मासयाता, यातमासा, सुखयाता, यातसुखा पा२, खंस२, J3 विना । दृश्यताम् २।४।४७॥

प्रहरणार्थात् त्तान्तं बहुव्रीहौ वा प्राक् स्यात् । उद्यतासिः , अस्युद्यतः ॥१५४॥

न सप्तमीन्द्रादिभ्यश्च । ३।१।१५५॥

इन्द्रादेः प्रहरणार्थाच्च प्राक् सप्तम्यन्तं बहुव्रीहौ न स्यात् । इन्दुमौलिः , पद्मनाभः , असिपाणिः ॥१५५॥

गङ्वादिभ्यः । ३।१।१५६॥

गङ्वादिभ्यो बहुव्रीहौ सप्तम्यन्तं प्राग् वा स्यात् । कण्ठेगडुः , गडुकण्ठः ; मध्येगुरुः , गुरुमध्यः ॥१५६॥

प्रियः । ३।१।१५७॥

अयं बहुव्रीहौ प्राग् वा स्यात् । प्रियगुडः , गुडप्रियः ॥१५७॥

कडारादयः कर्मधारये । ३।१।१५८॥

एते कर्मधारये प्राग् वा स्युः । कडारजैमिनिः , जैमिनिकडारः ; काणद्रोणः , द्रोणकाणः ॥१५८॥

धर्मार्थादिषु द्वन्द्वे । ३।१।१५९॥

एषु द्वन्द्वेष्वप्राप्तप्राक्त्वं वा प्राक् स्यात् । धर्मार्थौ , अर्थधर्मौ ; शब्दार्थौ , अर्थशब्दौ ॥१५९॥

लघ्वक्षरा-ऽसखीदुत्-स्वराद्यदल्पस्वरा-ऽर्च्यमेकम् । ३।१।१६०॥

लघ्वक्षरं सखिवर्जदुदन्तं स्वराद्यकारान्तमल्पस्वरं पूज्यवाचि चैकं द्वन्द्वे प्राक् स्यात् । शरंशीर्षम् , अग्नीषोमौ , वायुतोयम् । असखीति किम् ? सुतसखायौ । अस्त्र-शस्त्रम् , लक्ष-न्यग्रोधौ , श्रद्धा-मेधे । लघ्वादीति किम् ? कुक्कुट-मयूरौ , मयूर-कुक्कुटौ । एकमिति किम् ? शङ्ख-दुन्दुभि-वीणाः । द्वन्द्व इत्येव-विस्पष्टपटुः ॥१६०॥

भास-वर्ण-भ्रात्रऽनुपूर्वम् । ३।१।१६१॥

एतद्वाचि द्वन्द्वेऽनुपूर्वं प्राक् स्यात् । फाल्गुन-चैत्रौ , ब्राह्मण-क्षत्रियौ , ब्राह्मण-क्षत्रिय-विशः , बलदेव-वासुदेवौ ॥१६१॥

भर्तुत्यल्यस्वरम् । ३।१।१६२॥

१. लघुवृत्तेर्हस्तलिखितादर्शेषु 'शीर्ष' इति पा१, २. खं१, २. J3 मध्ये पाठः । 'सीर्ष' पा३ । वृहद्भक्तौ K1 मध्ये 'सीर्ष' इति, K2 मध्ये तु 'शीर्ष' इति पाठः ॥

नक्षत्रतुवाचि तुल्यस्वरं द्वन्द्वेऽनुपूर्वं प्राक् स्यात् । अश्विनी-भरणी-कृत्तिकाः , हेमन्त-शिशिर-वसन्ताः । तुल्यस्वरमिति किम् ? आर्द्रा-मृगशिरसी , ग्रीष्म-वसन्तौ ॥१६२॥

संख्या समासे ।३।१।१६३॥

समासमात्रे संख्यावाच्यनुपूर्वं प्राक् स्यात् । द्वित्राः , द्विंशती , एकादश ॥१६३॥

[इत्याचार्यश्री हेमचन्द्रविरचितायां
सिद्धहेमचन्द्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासनलघुवृत्तौ]
तृतीयस्याध्यायस्य प्रथमः पादः समाप्तः ॥३।१॥

असंख्या अपि चिरं दुःसहा वैरिभूभृताम् ।
चण्डाश्चामुण्डराजस्य प्रतापशिखिनः कणाः ॥९॥

१. समाप्तः खं२ बिना नास्ति ॥ २. ° भुजाम् प्रा० पार ॥

[द्वितीयः पादः]

परस्परा-ऽन्योन्येतरेतरस्याम् स्यादेर्वाऽपुंसि ।३।२।१॥

एषामपुंवृत्तीनां स्यादेराम् वा स्यात् । इमे सख्यौ कुले वा परस्परां परस्परम् , अन्योन्यामन्योन्यम् , इतरेतरामितरेतरं भोजयतः । आभिः सखीभिः कुलैर्वा परस्परां परस्परेण , अन्योन्यामन्योन्येन , इतरेतरामितरेतरेण भोज्यते । अपुंसीति किम् ? नराः परस्परं भोजयन्ति ॥१॥

अमव्ययीभावस्याऽतोऽपञ्चम्याः ।३।२।२॥

अदन्तस्याव्ययीभावस्य स्यादेरम् स्यात् , न तु पञ्चम्याः । उपकुम्भमस्ति , उपकुम्भं धेहि । अव्ययीभावस्येति किम् ? प्रियोपकुम्भोऽयम् । अत इति किम् ? अधिस्त्रि । अपञ्चम्या इति किम् ? उपकुम्भात् ॥२॥

वा तृतीयायाः ।३।२।३॥

अदन्तस्याव्ययीभावस्य तृतीयाया अम् वा स्यात् । किं नः उपकुम्भम् , किं नः उपकुम्भेन । अव्ययीभावस्येत्येव— प्रियोपकुम्भेन ॥३॥

सप्तम्या वा ।३।२।४॥

अदन्तस्याव्ययीभावस्य सप्तम्या अम् वा स्यात् । उपकुम्भम् , उपकुम्भे धेहि । अव्ययीभावस्येत्येव-प्रियोपकुम्भे ॥४॥

ऋद्ध-नदी-वंश्यस्य ।३।२।५॥

एतदन्तस्याऽव्ययीभावस्याऽदन्तस्य सप्तम्या अम् नित्यं स्यात् । सुमगधम् , उन्मत्तगङ्गम् , एकविंशतिभारद्वाजं वसति ॥५॥

अनतो लुप् ।३।२।६॥

अदन्तवर्जस्याऽव्ययीभावस्य स्यादेर्लुप् स्यात् । उपवधु , उपकर्तृ । अनत इति किम् ? उपकुम्भात् । अव्ययीभावस्येत्येव-प्रियोपवधुः ॥६॥

अव्ययस्य ।३।२।७॥

अव्ययानां स्यादेर्लुप् स्यात् । स्वः , प्रातः । अव्ययस्येति किम् ? अत्युच्चैः ॥७॥

ऐकार्थ्ये ।३।२।८॥

ऐकार्थ्यम् ऐकपद्यम्, तन्निमित्तस्य स्यादेर्लुप् स्यात् । चित्रगुः , पुत्रीयति , औपगवः । अत एव लुब्बिधानाद् नाम नाम्ना० [३।१।१८] इत्युक्तावपि स्याद्यन्तानां समासः स्यात् । ऐकार्थ्य इति किम् ? चित्रा गावो यस्येत्यादिवाक्ये मा भूत् ॥८॥

न नाम्येकस्वरात् खित्युत्तरपदेऽमः ।३।२।९॥

समासारम्भकमन्त्यं पदम् उत्तरपदम् , तस्मिन् खित्प्रत्ययान्ते परे नाम्यन्तादेकस्वरात् पूर्वपदात् परस्याऽमो लुब् न स्यात् । खियंमन्यः , नावंमन्यः । नामीति किम् ? क्षमंमन्यः । एकस्वरादिति किम् ? वधुंमन्या । खितीति किम् ? स्त्रीमानी ॥९॥

असत्त्वे डसेः ।३।२।१०॥

असत्त्वे विहितस्य डसेरुत्तरपदे परे लुब् न स्यात् । स्तोकान्मुक्तः । असत्त्व इति किम् ? स्तोकभयम् । उत्तरपद इत्येव-निःस्तोकः ॥१०॥

ब्राह्मणाच्छंसी ।३।२।११॥

अत्र समासे डसेर्लुब्भावो निपात्यते । ब्राह्मणाच्छंसिनौ । निपातनाद् ऋत्विग्विशेषादन्यत्र लुबेव-ब्राह्मणशंसिनी स्त्री ॥११॥

ओजो-ऽञ्जः-सहो-ऽम्भस्-तमस्-तपसष्टः ।३।२।१२॥

एभ्यः परस्य टावचनस्योत्तरपदे परे लुब् न स्यात् । ओजसाकृतम्, अञ्जसाकृतम् , सहसाकृतम् , अम्भसाकृतम् , तमसाकृतम् , तपसाप्राप्तम् । ट इति किम् ? ओजोभावः ॥१२॥

पुंजनुषोऽनुजा-ऽन्धे ।३।२।१३॥

पुम्-जनुभ्यां परस्य टो यथासंख्यमनुजेऽन्धे चोत्तरपदे लुब् न स्यात् । पुंसाऽनुजः , जनुषाऽन्धः । ट इत्येव-पुमनुजा ॥१३॥

आत्मनः पूरणे ।३।२।१४॥

अस्मात् परस्य टः पूरणप्रत्ययान्ते उत्तरपदे लुब् न स्यात् । आत्मनाद्वितीयः , आत्मनाषष्ठः ॥१४॥

१. तपसाप्तम् पा२ । तपसाकृतम् खं१ ॥ २. ओजसो भाव ओजोभावः पा१ ॥

मनसश्चाऽऽज्ञायिनि ।३।२।१५॥

मनस आत्मनश्च परस्य ट आज्ञायिन्युत्तरपदे परे लुब् न स्यात् । मनसाऽऽज्ञायी , आत्मनाऽऽज्ञायी ॥१५॥

नाम्नि ।३।२।१६॥

मनसः परस्य टः संज्ञाविषये उत्तरपदे परे लुब् न स्यात् । मनसादेवी । नाम्नीति किम् ? मनोदत्ता कन्या ॥१६॥

परा-ऽऽत्मभ्यां डेः ।३।२।१७॥

आभ्यां परस्य डेवचनस्योत्तरपदे परे नाम्नि लुब् न स्यात् । परस्मैपदम् , आत्मनेपदम् । नाम्नीत्येव-परहितम् ॥१७॥

अद्-व्यञ्जनात् सप्तम्या बहुलम् ।३।२।१८॥

अदन्ताद् व्यञ्जनान्ताच्च परस्याः सप्तम्या बहुलं नाम्नि लुब् न स्यात् । अरण्येतिलकाः , युधिष्ठिरः । अद्व्यञ्जनादिति किम् ? भूमिपाशः । नाम्नीत्येव-तीर्थकाकः ॥१८॥

प्राकारस्य व्यञ्जने ।३।२।१९॥

राजलभ्यो रक्षानिर्वेशः कारः । प्राचां देशे यः कारः तस्य संज्ञायां गम्यायामद्व्यञ्जनात् परस्याः सप्तम्या व्यञ्जनादुत्तरपदे परे लुब् न स्यात् । मुकुटेकार्षापणः , समिधिमाषकः । प्रागिति किम् ? यूथपशुः , उदीचामयं न प्राचाम् । कार इति किम् ? अभ्यर्हितपशुः । व्यञ्जन इति किम् ? अविकटोरणः ॥१९॥

तत्पुरुषे कृति ।३।२।२०॥

अद्-व्यञ्जनात् परस्याः सप्तम्याः कृदन्ते उत्तरपदे तत्पुरुषे लुब् न स्यात् । स्तब्धेरमः , भस्मनिहुतम् । तत्पुरुष इति किम् ? धन्वकारकः । अद्व्यञ्जनादित्येव-कुरुचरः ॥२०॥

मध्या-ऽन्ताद् गुरौ ।३।२।२१॥

आभ्यां परस्याः सप्तम्या गुरावुत्तरपदे परे लुब् न स्यात् । मध्येगुरुः , अन्तेगुरुः ॥२१॥

१. परे पा१ J3 नास्ति ॥ २. परे पा१ खं२ नास्ति ॥ ३. परे पा१ विना नास्ति ॥ ४. परे नास्ति खं२ ॥

अमूर्द्ध-मस्तकात् स्वाङ्गादकामे ।३।२।२२॥

मूर्द्धमस्तकवर्जात् स्वाङ्गवाचिनोऽद्-व्यञ्जनात् परस्याः सप्तम्याः कामवर्जे उत्तरपदे लुब् न स्यात् । कण्ठेकालः । अमूर्द्धमस्तकादिति किम् ? मूर्द्धशिखः , मस्तकशिखः । अकाम इति किम् ? मुखकामः ॥२२॥

बन्धे घञि नवा ।३।२।२३॥

बन्धे घञन्ते उत्तरपदे अद्-व्यञ्जनात् परस्याः सप्तम्या लुब् वा न स्यात् । हस्तेबन्धः , हस्तबन्धः ; चक्रेबन्धः चक्रबन्धः । घञीति किम् ? अजन्ते - हस्तबन्धः ॥२३॥

कालात् तन-तर-तम-काले ।३।२।२४॥

अद्-व्यञ्जनान्तात् कालवाचिनः परस्याः सप्तम्यास्तनादिप्रत्ययेषु काले चोत्तर-पदे वा लुब् न स्यात् । पूर्वाह्नितनः , पूर्वाह्नितनः ; पूर्वाह्नितराम् , पूर्वाह्नितरे ; पूर्वाह्नितमाम् , पूर्वाह्नितमे ; पूर्वाह्निकाले पूर्वाह्निकाले । कालादिति किम् ? शुक्लतरे । अद्वयञ्जनादित्येव-रात्रितरायाम् ॥२४॥

शय-वासि-वासेष्वकालात् ।३।२।२५॥

अकालवाचिनोऽद्व्यञ्जनात् परस्याः सप्तम्या एषूत्तरपदेषु लुब् वा न स्यात् । विलेशयः , विलशयः ; वनेवासी , वनवासी ; ग्रामेवासः , ग्रामवासः । अकालादिति किम् ? पूर्वाह्निशयः ॥२५॥

वर्ष-क्षर-वरा-ऽप्-सरः-शरोरोमनसो जे ।३।२।२६॥

एभ्यः परस्याः सप्तम्या जे उत्तरपदे लुब् वा न स्यात् । वर्षेजः , वर्षजः ; क्षरेजः , क्षरजः ; वरेजः , वरजः ; अप्सुजम् , अञ्जम् ; सरसिजम् , सरोजम् ; शरेजः , शरजः ; उरसिजः , उरोजः ; मनसिजः , मनोजः ॥२६॥

द्यु-प्रावृड्-वर्षा-शरत्-कालात् ।३।२।२७॥

एभ्यः परस्याः सप्तम्या जे उत्तरपदे लुब् न स्यात् । दिविजः , प्रावृषिजः , वर्षासुजः , शरदिजः , कालेजः ॥२७॥

अपो य-योनि-मति-चरे ।३।२।२८॥

अपः परस्याः सप्तम्या ये प्रत्यये योन्यादौ चोत्तरपदे लुब् न स्यात् । अप्सव्यः

, अप्सुयोनिः , अप्सुमतिः , अप्सुचरः ॥२८॥

नेन्-सिद्ध-स्थे ।३।२।२९॥

इन्प्रत्ययान्ते सिद्ध-स्थयोश्चोत्तरपदयोः सप्तम्या लुब् न स्यात् , भवत्येवेत्यर्थः । स्थण्डिलवर्त्ती , साङ्काश्यसिद्धः , समस्थः ॥२९॥

षष्ठ्याः क्षेपे ।३।२।३०॥

उत्तरपदे परे क्षेपे गम्ये षष्ठ्या लुब् न स्यात् । चौरस्यकुलम् ॥३०॥

पुत्रे वा ।३।२।३१॥

पुत्रे उत्तरपदे क्षेपे षष्ठ्या लुब् वा न स्यात् । दास्याःपुत्रः , दासीपुत्रः ॥३१॥

पश्यद्-वाग्-दिशो हर-युक्ति-दण्डे ।३।२।३२॥

एभ्यः परस्याः षष्ठ्या यथासंख्यं हरादाबुत्तरपदे लुब् न स्यात् । पश्यतोहरः , वाचोयुक्तिः , दिशोदण्डः ॥३२॥

अदसोऽकजायनणोः ।३।२।३३॥

अदसः परस्याः षष्ठ्या अकञ्विषये उत्तरपदे आयनणि च परे लुब् न स्यात् । आमुष्यपुत्रिका , आमुष्यायणः ॥३३॥

देवानांप्रियः ।३।२।३४॥

अत्र षष्ठ्या लुब् न स्यात् । देवानांप्रियः ॥३४॥

शेष-पुच्छ-लाङ्गूलेषु नाम्नि शुनः ।३।२।३५॥

शुनः परस्याः षष्ठ्याः शेषादाबुत्तरपदे संज्ञायां लुब् न स्यात् । शुनःशेषः , शुनःपुच्छः , शुनोलाङ्गूलः ॥३५॥

वाचस्पति-वास्तोष्पति-दिवस्पति-दिवोदासम् ।३।२।३६॥

एते समासाः षष्ठ्यलुपि निपात्यन्ते नाम्नि । वाचस्पतिः , वास्तोष्पतिः , दिवस्पतिः , दिवोदासः ॥३६॥

ऋतां विद्या-योनिःसम्बन्धे ।३।२।३७॥

ऋदन्तानां विद्यया योन्या च कृते सम्बन्धे हेतौ सति प्रवृत्तानां षष्ठ्यास्तत्रैव हेतौ सति प्रवृत्ते उत्तरपदे लुब् न स्यात् । होतुःपुत्रः , पितुःपुत्रः , पितुरन्तेवासी । ऋतामिति किम् ? आचार्यपुत्रः । विद्यायोनिःसम्बन्ध इति किम् ?

१. अकञन्ते उत्तरं खं१, २ पा१ ॥

भर्तृगृहम् ॥३७॥

स्वसृ-पत्योर्वा । ३।२।३८॥

विद्यायोनिसम्बन्धनिमित्तानाम् ऋदन्तानां षष्ठ्याः स्वसृपत्योरुत्तरपदयोर्योनि-
सम्बन्धनिमित्तयोर्लुब् वा न स्यात् । होतुःस्वसा , होतृस्वसा ; स्वसुःपतिः ,
स्वसृपतिः । विद्यायोनिसम्बन्ध इत्येव-भर्तृस्वसा , होतृपतिः ॥३८॥

आ द्वन्द्वे । ३।२।३९॥

विद्यायोनिसम्बन्धनिमित्तानाम् ऋदन्तानां यो द्वन्द्वस्तस्मिन्सत्युत्तरपदे पूर्वपद-
स्याऽऽत् स्यात् । होतापोतारौ , मातापितरौ । ऋतामित्येव-गुरुशिष्यौ ।
विद्यायोनिसम्बन्ध इत्येव-कर्तृकारयितारौ ॥३९॥

पुत्रे । ३।२।४०॥

पुत्रे उत्तरपदे विद्यायोनिसम्बन्धनिमित्तानाम् ऋदन्तानां द्वन्द्वे आः स्यात् ।
मातापुत्रौ , होतापुत्रौ ॥४०॥

वेदसहश्रुताऽवायुदेवतानाम् । ३।२।४१॥

एषां द्वन्द्वे पूर्वपदस्योत्तरपदे आः स्यात् । इन्द्रासोमौ । वेदेति किम् ? ब्रह्मप्रजापती
। सहेति किम् ? विष्णुशक्रौ । श्रुतेति किम् ? चन्द्रसूर्यौ । वायुवर्जनं किम्
? वाय्वग्री । देवतानामिति किम् ? यूपचषालौ ॥४१॥

ई षोम-वरुणेऽग्नेः । ३।२।४२॥

वेदसहश्रुताऽवायुदेवतानां द्वन्द्वे षोमे वरुणे चोत्तरपदेऽग्नेरीः स्यात् , षोमेति
निर्देशाद् ईयोगे षत्वं च । अग्नीषोमौ , अग्नीवरुणौ । देवताद्वन्द्व इत्येव-अग्निषोमौ
बद्ध ॥४२॥

वृद्धिमत्यविष्णौ । ३।२।४३॥

विष्णुवर्जे वृद्धिमत्युत्तरपदे देवताद्वन्द्वे अग्नेरिः स्यात् । आग्निवारुणीमनइवाही-
मालभेत । वृद्धिमतीति किम् ? अग्नीवरुणौ । अविष्णाविति किम् ? आग्नावैष्णवं
चरुं निर्वपेत् ॥४३॥

दिवो द्यावा । ३।२।४४॥

देवताद्वन्द्वे दिव उत्तरपदे द्यावेति स्यात् । द्यावाभूमौ ॥४४॥

दिवस्-दिवः पृथिव्यां वा । ३।२।४५॥

देवताद्वन्द्वे दिवः पृथिव्यामुत्तरपदे एतौ वा स्याताम् । दिवस्पृथिव्यौ ,
दिवःपृथिव्यौ , द्यावापृथिव्यौ ॥४५॥

उषासोषसः ।३।२।४६॥

देवताद्वन्द्वे उषस उत्तरपदे उषासा स्यात् । उषासासूर्यम् ॥४६॥

मातरपितरं वा ।३।२।४७॥

मातृपित्रोः पूर्वोत्तरपदयोर्द्वन्द्वे ऋतोऽरो वा निपात्यते । मातरपितरयोः ,
मातापित्रोः ॥४७॥

वर्चस्कादिष्ववस्करादयः ।३।२।४८॥

एष्वर्थेष्वेते कृतशषसाद्युत्तरपदाः साधवः स्युः । अवस्करोऽन्नमलम् , अवकरो-
ऽन्यः ; अपस्करो रथाङ्गम् , अपकरोऽन्यः ॥४८॥

परतः स्त्री पुंवत् स्त्र्येकार्थेऽनूङ् ।३।२।४९॥

परतः विशेष्यवशात् स्त्रीलिङ्गः स्त्रीवृत्तावेकार्थे उत्तरपदे पुंवत् स्यात् , न तूङन्तः
। दर्शनीयभार्यः । परत इति किम् ? द्रोणीभार्यः । स्त्रीति किम् ? खलपुद्गष्टिः
। स्त्र्येकार्थ इति किम् ? गृहिणीनेत्रः , कल्याणीमाता । अनूङिति किम् ?
करभोरूभार्यः ॥४९॥

क्यङ्-मानि-पित्तद्धिते ।३।२।५०॥

क्यङि मानिनि चोत्तरपदे पित्तद्धिते च परतः स्त्रीलिङ्गोऽनूङ् पुंवत् स्यात्
। श्येतायते , दर्शनीयमानी अयमस्याः , अजथ्यं यूधम् ॥५०॥

जातिश्च णि-तद्धितय-स्वरे ।३।२।५१॥

अन्या परतः स्त्री जातिश्च णौ प्रत्यये यादौ स्वरादौ च तद्धिते विषयभूते
पुंवत् स्याद् , अनूङ् । पटयति , एत्यः , भावत्कम् । जाति- दारद्यः , गार्गः
। तद्धितेति किम् ? हस्तिनीयति , हस्तिन्यः ॥५१॥

एयेऽग्नयायी ।३।२।५२॥

एयप्रत्ययेऽग्नयायेव परतः स्त्री पुंवत् स्यात् । आग्नेयः । पूर्वेण सिद्धे नियमार्थमिदम्
। श्यैनेयः ॥५२॥

नाऽप्-प्रियाऽऽदौ ।३।२।५२॥

अप्प्रत्ययान्ते स्त्र्येकार्थे उत्तरपदे प्रियादौ च परतः स्त्री पुंवत् स्यात् ।

कल्याणीश्चमा रात्रयः , कल्याणीप्रियः । अपुप्रियादाविति किम् ? कल्याण-
पञ्चमीकः पक्षः ॥५३॥

तद्धिताऽकपोपान्त्य-पूरण्याख्याः । ३।२।५४॥

तद्धितस्याऽकप्रत्ययस्य च क उपान्त्यो यासां ताः , पूरणप्रत्ययान्ताः , संज्ञाश्च
परतः स्त्रियः पुंवन्न स्युः । मद्रिकाभार्यः , कारिकाभार्यः , पञ्चमीभार्यः , दत्ताभार्यः
। तद्धिताकेति किम् ? पाकभार्यः ॥५४॥

तद्धितः स्वरवृद्धिहेतुररक्त-विकारे । ३।२।५५॥

रक्त-विकाराभ्यामन्यार्थे स्वरवृद्धिहेतुर्यस्तद्धितस्तदन्तः परतः स्त्री पुंवन्न स्यात्
। माधुरीभार्यः । स्वरेति किम् ? वैयाकरणभार्यः । वृद्धिहेतुरिति किम् ?
अर्द्धप्रस्थभार्यः । अरक्तविकार इति किम् ? काषायबृहतिकः , लौहेषः ॥५५॥

स्वाङ्गान्डीर्जातिश्चाऽमानिनि । ३।२।५६॥

स्वाङ्गाद् यो डीस्तदन्तो जातिवाची च परतः स्त्री पुंवन्न स्यात् , न तु
मानिनि । दीर्घकेशीभार्यः , कठीभार्यः , शूद्राभार्यः । स्वाङ्गादिति किम् ?
पटुभार्यः । अमानिनीति किम् ? दीर्घकेशमानिनी ॥५६॥

पुंवत् कर्मधारये । ३।२।५७॥

परतः स्त्री अनूङ् कर्मधारये सति स्त्र्येकार्थे उत्तरपदे परे पुंवत् स्यात् ।
कल्याणप्रिया , मद्रकभार्या , माधुरवृन्दारिका , चन्द्रमुखवृन्दारिका । अनूङित्येव-
ब्रह्मबन्धुवृन्दारिका ॥५७॥

रिति । ३।२।५८॥

परतः स्त्री अनूङ् रिति प्रत्यये पुंवत् स्यात् । पटुजातीया , कठदेशीया ॥५८॥

त्व-ते गुणः । ३।२।५९॥

परतः स्त्र्यनूङ् गुणवचनस्त्व-तयोः प्रत्यययोः पुंवत् स्यात् । पटुत्वम् , पटुता
। गुण इति किम् ? कठीत्वम् ॥५९॥

चौ कचित् । ३।२।६०॥

परतः स्त्र्यनूङ् चौ कचित् पुंवत् स्यात् । महद्भूता कन्या । कचिदिति
किम् ? गोमतीभूता ॥६०॥

सर्वादयोऽस्यादौ । ३।२।६१॥

सर्वादः परतः स्त्री पुंवत् स्यात् , न तु स्यादौ । सर्वस्त्रियः , भवत्पुत्रः । अस्यादाविति किम् ? सर्वस्यै ॥६१॥

मृगक्षीरादिषु वा । ३।२।६२॥

एषु समासेषु परतः स्त्री उत्तरपदे पुंवद् वा स्यात् । मृगक्षीरम् , मृगीक्षीरम् , काकशावः , काकीशावः ॥६२॥

ऋदुदित् तर-तम-रूप-कल्प-ब्रुव-चेलङ्-गोत्र-मत-हते वा ह्रस्वश्च । ३।२।६३॥

ऋदुदित् परतः स्त्री तरादिषु प्रत्ययेषु ब्रुवादौ च स्त्र्येकार्थे उत्तरपदे ह्रस्वान्तः पुंवच्च वा स्यात् । पचन्तितरा , पचत्तरा , पचन्तीतरा ; श्रेयसितरा , श्रेयस्तारा , श्रेयसीतरा । पचन्तितमा , पचत्तमा , पचन्तीतमा ; श्रेयसितमा , श्रेयस्तमा , श्रेयसीतमा । पचन्तिरूपा , पचद्रूपा , पचन्तीरूपा ; विदुषिरूपा , विद्वद्रूपा ; विदुषीरूपा । पचन्तिकल्पा , पचत्कल्पा , पचन्तीकल्पा ; विदुषिकल्पा , विद्वत्कल्पा , विदुषीकल्पा । पचन्तिब्रुवा , पचद्ब्रुवा पचन्तीब्रुवा ; श्रेयसिब्रुवा , श्रेयोब्रुवा श्रेयसीब्रुवा । पचन्तिचेली , पचच्चेली , पचन्तीचेली ; श्रेयसिचेली , श्रेयश्चेली , श्रेयसीचेली । पचन्तिगोत्रा , पचद्गोत्रा , पचन्तीगोत्रा ; श्रेयसिगोत्रा , श्रेयोगोत्रा , श्रेयसीगोत्रा । पचन्तिमता , पचन्मता , पचन्तीमता ; श्रेयसिमता , श्रेयोमता , श्रेयसीमता । पचन्तिहता , पचद्धता , पचन्तीहता ; श्रेयसिहता , श्रेयोहता , श्रेयसीहता ॥६३॥

डच्यः । ३।२।६४॥

डच्यन्तायाः परतः स्त्रियास्तरादिषु प्रत्ययेषु ब्रुवादिषु चोत्तरपदेषु एकार्थेषु ह्रस्वः स्यात् । गौरितरा , गौरितमा , नर्त्तिकरूपा , कुमारिकल्पा , ब्राह्मणिब्रुवा , गार्गिचेली , ब्राह्मणिगोत्रा , गार्गिमता , गौरिहता ॥६४॥

भोगवद्-गौरिमतोर्नाम्नि । ३।२।६५॥

अनयोड्यन्त्ययोः संज्ञायां तरादिषु प्रत्ययेषु ब्रुवादौ चोत्तरपदे एकार्थे ह्रस्वः स्यात् । भोगवतितरा , गौरिमतितमा , भोगवतिरूपा , गौरिमतिकल्पा , भोगवतिब्रुवा , गौरिमतिचेली , भोगवतिगोत्रा , गौरिमतिमता , भोगवतिहता । नाम्नीति किम् ? भोगवतितरा , भोगवत्तरा , भोगवतीतरा ॥६५॥

नवैकस्वराणाम् । ३।२।६६॥

एकस्वरस्य ङञन्तस्य तरादौ प्रत्यये ब्रुवादौ चोत्तरपदे स्व्येकार्थे वा ह्रस्वः स्यात् । स्त्रितरा , स्त्रीतरा ; जितमा , जीतमा ; जिब्रुवा , जीब्रुवा । एकस्वराणामिति किम् ? कुटीतरा ॥६६॥

ऊङः । ३।२।६७॥

ऊङन्तस्य तरादौ ब्रुवादौ चोत्तरपदे स्व्येकार्थे वा ह्रस्वः स्यात् । ब्रह्मबन्धुतरा , ब्रह्मबन्धूतरा ; कद्रुब्रुवा , कद्रुब्रुवा ॥६७॥

महतः कर-घास-विशिष्टे डाः । ३।२।६८॥

करादावुत्तरपदे महतो डा वा स्यात् । महाकरः , महत्करः ; महाघासः , महद्घासः ; महाविशिष्टः , महद्विशिष्टः ॥६८॥

स्त्रियाम् । ३।२।६९॥

स्त्रीवृत्तेर्महतः करादावुत्तरपदे नित्यं डाः स्यात् । महाकरः , महाघासः , महाविशिष्टः ॥६९॥

जातीयैकार्थेऽच्चेः । ३।२।७०॥

महतोऽच्च्यन्तस्य जातीयरि एकार्थे चोत्तरपदे डाः स्यात् । महाजातीयः , महावीरः । जातीयैकार्थे इति किम् ? महत्तरः । अच्चेरिति किम् ? महद्भूता कन्या ॥७०॥

न पुंवन्निषेधे । ३।२।७१॥

महतः पुंवन्निषेधविषये उत्तरपदे डा न स्यात् । महतीप्रियः ॥७१॥

इच्यस्वरे दीर्घ आच्च । ३।२।७२॥

इजन्तेऽस्वरादावुत्तरपदे पूर्वपदस्य दीर्घ आच्च स्यात् । मुष्टीमुष्टि , मुष्टामुष्टि । अस्वर इति किम् ? अस्यसि ॥७२॥

हविष्यष्टनः कपाले । ३।२।७३॥

हविष्यर्थे कपाले उत्तरपदेऽष्टनो दीर्घः स्यात् । अष्टकपालं हविः । हविषीति किम् ? अष्टकपालम् । कपाल इति किम् ? अष्टपात्रं हविः ॥७३॥

गवि युक्ते ।३।२।७४॥

युक्तेऽर्थे गव्युत्तरपदेऽष्टनो दीर्घः स्यात् । अष्टागवं शकटम् । युक्त इति किम्
? अष्टगुश्चैत्रः ॥७४॥

नाम्नि ।३।२।७५॥

अष्टन उत्तरपदे संज्ञायां दीर्घः स्यात् । अष्टापदः कैलाशः । नाम्नीति किम्
? अष्टदंष्ट्रः ॥७५॥

कोटर-मिश्रक-सिध्रक-पुरग-सारिकस्य वणे ।३।२।७६॥

एषां कृतणत्वे वने उत्तरपदे संज्ञायां दीर्घः स्यात् । कोटरावणम् , मिश्रकावणम्
 , सिध्रकावणम् , पुरगावणम् , सारिकावणम् ॥७६॥

अञ्जनादीनां गिरौ ।३।२।७७॥

एषां गिरावुत्तरपदे नाम्नि दीर्घः स्यात् । अञ्जनागिरिः , कुङ्कुटागिरिः ॥७७॥

अनजिरादिबहुस्वर-शरादीनां मतौ ।३।२।७८॥

अजिरादिवर्जबहुस्वराणां शरादीनां च मतौ प्रत्यये नाम्नि दीर्घः स्यात् ।
उदुम्बरावती , शरावती , वंशावती । अनजिरादीति किम् ? अजिरवती , हिरण्यवती
॥७८॥

ऋषौ विश्वस्य मित्रे ।३।२।७९॥

ऋषावर्ये मित्रे उत्तरपदे विश्वस्य नाम्नि दीर्घः स्यात् । विश्वामित्रः ॥७९॥

नरे ।३।२।८०॥

नरे उत्तरपदे नाम्नि विश्वस्य दीर्घः स्यात् । विश्वानरः कश्चित् ॥८०॥

वसु-राटोः ।३।२।८१॥

अनयोरुत्तरपदयोर्विश्वस्य दीर्घः स्यात् । विश्वावसुः , विश्वाराट् ॥८१॥

बलच्यपित्रादेः ।३।२।८२॥

बलच्प्रत्यये पित्रादिवर्जानां दीर्घः स्यात् । आसुतीवलः । अपित्रादेरिति किम्
? पितृवलः , मातृवलः ॥८२॥

चितेः कचि ।३।२।८३॥

१. कैलासः पार J3 बृहद्भूतौ च ॥

चिते: कचि दीर्घः स्यात् । एकचितीकः ॥८३॥
स्वामिचिह्नस्याऽविष्टा-ऽष्ट-पञ्च-भिन्न-च्छिन्न-च्छिद्र-स्रुव-स्वस्तिकस्य
कर्णे । ३।२।८४॥

स्वामी चिह्नयते येन तद्वाचिनो विष्टादिवर्जस्य कर्णे उत्तरपदे दीर्घः स्यात्
। दात्राकर्णः पशुः । स्वामिचिह्नस्येति किम् ? लम्बकर्णः । विष्टादिवर्जनं किम्
? विष्टकर्णः , अष्टकर्ण इत्यादि ॥८४॥

गति-कारकस्य नहि-वृत्ति-वृषि-व्यधि-रुचि-सहि-तनौ कौ । ३।२।८५॥

गति-कारकयोर्नह्यादौ किबन्ते उत्तरपदे दीर्घः स्यात् । उपानत् , नीवृत् ,
प्रावृट् , श्रावित् , नीरूक् , ऋतीषट् , जलासट् , परीतत् ॥८५॥

घञ्युपसर्गस्य बहुलम् । ३।२।८६॥

घञन्ते उत्तरपदे उपसर्गस्य बहुलं दीर्घः स्यात् । नीह्लेदः , नीवारः । बाहुलकात्
कचिद् वा - प्रतीवेशः , प्रतिवेशः । कचिन्न - विषादः , निषादः ॥८६॥

नामिनः काशे । ३।२।८७॥

नाम्यन्तस्योपसर्गस्याऽजन्ते काशे उत्तरपदे दीर्घः स्यात् । नीकाशः , बीकाशः
। नामिन इति किम् ? प्रकाशः ॥८७॥

दस्ति । ३।२।८८॥

दो यस्तादिरादेशस्तस्मिन् परे नाम्यन्तस्योपसर्गस्य दीर्घः स्यात् । नीत्तम्
 , वीत्तम् । द इति किम् ? वितीर्णम् । तीति किम् ? सुदत्तम् ॥८८॥

अपील्वादेर्वहे । ३।२।८९॥

पील्वादिवर्जस्य नाम्यन्तस्य वहे उत्तरपदे दीर्घः स्यात् । ऋषीवहम् , मुनीवहम्
 । अपील्वादेरिति किम् ? पीलुवहम् , दारुवहम् ॥८९॥

शुनः । ३।२।९०॥

अस्योत्तरपदे दीर्घः स्यात् । श्वादन्तः , श्वावराहम् ॥९०॥

एकादश-षोडश-षोडत्-षोडा-षड्ढा । ३।२।९१॥

एकादशो दशादिषु कृतदीर्घत्वादयो निपात्यन्ते । एकादश , षोडश , षड्
दन्ता अस्य षोडन् , षोडा , षड्ढा ॥९१॥

द्वित्र्यष्टानां द्वा-त्रयो-ऽष्टाः प्राक् शतादनशीति-बहुव्रीहौ ।३।२।९२॥

एषां यथासंख्यमेते प्राक् शतात् संख्यायामुत्तरपदे स्युः , न तु अशीतौ बहुव्रीहिविषये च । द्वादश , त्रयोविंशतिः , अष्टात्रिंशत् । प्राक्शतादिति किम् ? द्विशतम् , त्रिशतम् , अष्टसहस्रम् । अनशीतिबहुव्रीहाविति किम् ? द्व्यशीतिः , द्वित्राः ॥९२॥

चत्वारिंशदादौ वा ।३।२।९३॥

द्वित्र्यष्टानां प्राक् शताच्चत्वारिंशदादावुत्तरपदे यथासंख्यं द्वा-त्रयोऽष्टा वा स्युः , अनशीतिबहुव्रीहौ । द्वाचत्वारिंशत् , द्विचत्वारिंशत् ; त्रयश्चत्वारिंशत् , त्रिचत्वारिंशत् ; अष्टाचत्वारिंशत् , अष्टचत्वारिंशत् ॥९३॥

हृदयस्य हृल्लास-लेखा-ऽण्-ये ।३।२।९४॥

अस्य लास-लेखयोरुत्तरपदयोरणि ये च प्रत्यये हृत् स्यात् । हृल्लासः , हृल्लेखः , हार्दम् , हृद्यः ॥९४॥

पदः पादस्याऽऽज्याति-गोपहते ।३।२।९५॥

पादस्याज्यादावुत्तरपदे पदः स्यात् । पदाजिः , पदातिः , पदगः , पदोपहतः ॥९५॥

हिम-हति-काषि-ये पद् ।३।२।९६॥

हिमादावुत्तरपदे ये च प्रत्यये पादस्य पद् स्यात् । पद्धिमम् , पद्धतिः , पत्काषी , पद्याः शर्कराः ॥९६॥

ऋचः शशसि ।३।२।९७॥

ऋचां पादस्य शदौ शस्प्रत्यये पद् स्यात् । पच्छो गायत्रीं शंसति । ऋच इति किम् ? पादशः श्लोकं वक्ति । द्विशपाठात् स्यादिशसि न स्यात् - ऋचः पादान् पश्य ॥९७॥

शब्द-निष्क-घोष-मिश्रे वा ।३।२।९८॥

शब्दादावुत्तरपदे पादस्य पद् वा स्यात् । पच्छब्दः , पादशब्दः ; पन्निष्कः , पादनिष्कः ; पद्घोषः , पादघोषः ; पन्मिश्रः , पादमिश्रः ॥९८॥

नस् नासिकायास्तः क्षुद्रे ।३।२।९९॥

१. हृद्यम् खंर ॥ २. द्विशकारपाठात् खंर J3 ॥

नासिकायास्तस्प्रत्यये क्षुद्रे चोत्तरपदे नस् स्यात् । नस्तः , नःक्षुद्रः ॥१९॥

येऽवर्णे । ३।२।१००॥

नासिकाया ये प्रत्यये वर्णादन्यत्रार्थे नस् स्यात् । नस्यम् । य इति किम्
? नासिक्यं पुरम् । अवर्ण इति किम् ? नासिक्यो वर्णः ॥१००॥

शिरसः शीर्षन् । ३।२।१०१॥

शिरसो ये प्रत्यये शीर्षन् स्यात् । शीर्षण्यः स्वरः , शीर्षण्यं तैलम् । य
इत्येव-शिरस्तः , शिरस्यति ॥१०१॥

केशे वा । ३।२।१०२॥

शिरसः केशविषये ये प्रत्यये शीर्षन् वा स्यात् । शीर्षण्याः शिरस्याः केशाः
॥१०२॥

शीर्षः स्वरे तद्धिते । ३।२।१०३॥

शिरसः स्वरादौ तद्धिते शीर्षः स्यात् । हास्तिशीर्षिः , शीर्षिकः ॥१०३॥

उदकस्योदः पेषं-धि-वास-वाहने । ३।२।१०४॥

उदकस्य पेषमादावुत्तरपदे उदः स्यात् । उदपेषं पिनष्टि , उदधिर्घटः , उदवासः
 , उदवाहनः ॥१०४॥

वैकव्यञ्जने पूर्वे । ३।२।१०५॥

उदकस्याऽसंयुक्तव्यञ्जनादौ पूर्वमाणार्थे उत्तरपदे उदो वा स्यात् । उदकुम्भः
 , उदककुम्भः । व्यञ्जन इति किम् ? उदकामत्रम् । एकेति किम् ? उदकस्थालम्
 । पूर्वे इति किम् ? उदकदेशः ॥१०५॥

मन्यौदन-सक्तु-बिन्दु-वज्र-भार-हार-वीवध-गाहे वा । ३।२।१०६॥

एषूत्तरपदेषु उदकस्योदो वा स्यात् । उदमन्थः , उदकमन्थः ; उदौदनः
 , उदकौदनः ; उदसक्तुः , उदकसक्तुः ; उदबिन्दुः , उदकबिन्दुः ; उदवज्रः
 , उदकवज्रः ; उदभारः , उदकभारः ; उदहारः , उदकहारः ; उदवीवधः
 , उदकवीवधः ; उदगाहः , उदकगाहः ॥१०६॥

नाभ्युत्तरपदस्य च । ३।२।१०७॥

उदकस्य पूर्वपदस्योत्तरपदस्य च संज्ञायामुदः स्यात् । उदमेघः , उदवाहः
 , उदपानम् , उदधिः , लवणोदः , कालोदः ॥१०७॥

ते लुग्वा । ३।२।१०८॥

संज्ञाविषये पूर्वोत्तरपदे लुग् वा स्यात् । देवदत्तः , देवः , दत्तः ॥१०८॥

द्व्यन्तरनवर्णोपसर्गादप ईप् । ३।२।१०९॥

द्व्यन्तर्भ्यामिवर्णान्तवर्जोपसर्गेभ्यश्च परस्याऽप उत्तरपदस्य ईप् स्यात् । द्वीपम् , अन्तरीपम् , नीपम् , समीपम् । उपसर्गादिति किम् ? स्वापः । अनवर्णेति किम् ? प्रापम् , परापम् ॥१०९॥

अनोर्देशे उप् । ३।२।११०॥

अनोः परस्याऽपो देशेऽर्थे उप् स्यात् । अनूपो देशः । देश इति किम् ? अन्वीपं वनम् ॥११०॥

खित्यनव्यया-ऽरुषो मोऽन्तो ह्रस्वश्च । ३।२।१११॥

स्वरान्तस्यानव्ययस्यारुषश्च खित्प्रत्ययान्ते उत्तरपदे मोऽन्तो यथासम्भवं ह्रस्वादेशश्च स्यात् । ज्ञमन्यः , कालिमन्या , अरुन्तुदः । खितीति किम् ? ज्ञमानी । अनव्ययेति किम् ? दोषामन्यमहः ॥१११॥

सत्या-ऽगदा-ऽस्तोः कारे । ३।२।११२॥

एभ्यः कारे उत्तरपदे मोऽन्तः स्यात् । सत्यङ्कारः , अगदङ्कारः , अस्तुङ्कारः ॥११२॥

लोकम्पृण-मध्यन्दिना-ऽनभ्यांशमित्यम् । ३।२।११३॥

एते कृतपूर्वपदमन्ता निपात्यन्ते । लोकम्पृणः , मध्यन्दिनम् , अनभ्यांशमित्यः ॥११३॥

भ्राष्ट्रा-ऽग्रेरिन्धे । ३।२।११४॥

आभ्यामिन्धे उत्तरपदे मोऽन्तः स्यात् । भ्राष्ट्रमिन्धः , अग्रिमिन्धः ॥११४॥

अगिलाद् गिल-गिलगिलयोः । ३।२।११५॥

गिलान्तवर्जात् पूर्वपदात् परे गिले गिलगिले चोत्तरपदे मोऽन्तः स्यात् । तिमिङ्गिलः , तिमिङ्गिलगिलः । अगिलादिति किम् ? तिमिङ्गिलगिलः ॥११५॥

भद्रोष्णात् करणे । ३।२।११६॥

१. 'भ्यास' प्रा० बृहद्वृत्तिं च विना ॥ २. 'मान्ता' पा१ ॥ ३. 'भ्यासमित्यः' पा१, २ विना ॥

आभ्यां परः करणे उत्तरपदे मोऽन्तः स्यात् । भद्रंकरणम् , उष्णंकरणम् ॥११६॥

नवाऽखित्कृदन्ते रात्रेः ।३।२।११७॥

खिद्वर्जे कृदन्ते उत्तरपदे परे रात्रेर्मोऽन्तो वा स्यात् । रात्रिश्चरः , रात्रिचरः । खिद्वर्जनं किम् ? रात्रिमन्यमहः । कृदन्त इति किम् ? रात्रिसुखम् । अन्तग्रहणं किम् ? रात्रयिता ॥११७॥

धेनोर्भव्यायाम् ।३।२।११८॥

धेनोर्भव्यायामुत्तरपदे मोऽन्तो वा स्यात् । धेनुंभव्या , धेनुभव्या ॥११८॥

अषष्ठीतृतीयादन्याद् दोऽर्थे ।३।२।११९॥

अषष्ठ्यन्तादतृतीयान्ताच्चाऽन्यादर्थे उत्तरपदे दन्तो वा स्यात् । अन्यदर्थः , अन्यार्थः । षष्ठ्यादिवर्जनं किम् ? अन्यस्याऽन्येन वाऽर्थः=अन्यार्थः ॥११९॥

आशीराशा-ऽऽस्थिता-ऽऽस्थोऽसुकोति-रागे ।३।२।१२०॥

एषूत्तरपदेषु अषष्ठीतृतीयादन्याद् दन्तः स्यात् । अन्यदाशीः , अन्यदाशा , अन्यदास्थितः , अन्यदास्था , अन्यदुत्सुकः , अन्यदूतिः , अन्यद्रागः । अषष्ठीतृतीयादित्येव-अन्यस्य अन्येन वा आशीः अन्याशीः ॥१२०॥

ईय-कारके ।३।२।१२१॥

अन्याद् ईये प्रत्यये कारके चोत्तरपदे दन्तः स्यात् । अन्यदीयः , अन्यत्कारकः ॥१२१॥

सर्वादिविष्वग्-देवाड्डद्रिः क्वचञ्चौ ।३।२।१२२॥

सर्वादिविष्वग्-देवाभ्यां च परः किबन्ते अञ्चावुत्तरपदे डद्रिरन्तः स्यात् । सर्वद्रीचः , द्वद्रचङ् ; विष्वद्रचङ् , देवद्रचङ् । कीति किम् ? विष्वगञ्चनम् ॥१२२॥

सह-समः सध्रि-समि ।३।२।१२३॥

अनयोः स्थाने किबन्ते अञ्चावुत्तरपदे यथासंख्यं सध्रि-समी स्याताम् । सध्रयङ् , सम्यङ् । क्वचञ्चावित्येव-सहाञ्चनम् ॥१२३॥

तिरसस्तिर्यति ।३।२।१२४॥

अकारादौ क्वञ्चावुत्तरपदे तिरसस्तिरिः स्यात् । तिर्यङ् । अतीति किम् ? तिरश्चः ॥१२४॥

नञ्त् । ३।२।१२५॥

उत्तरपदे परे नञ् अः स्यात् । अचौरः पन्थाः । उत्तरपद इत्येव- न भुङ्क्ते ॥१२५॥

त्यादौ क्षेपे । ३।२।१२६॥

त्याद्यन्ते पदे परे निन्दायां गम्यायाम् नञ् अः स्यात् । अपचसि त्वं जाल्म ! । क्षेप इति किम् ? न पचति चैत्रः ॥१२६॥

नगोऽप्राणिनि वा । ३।२।१२७॥

अप्राणिन्यर्थे नगो वा निपात्यते । नगः , अगो गिरिः । अप्राणिनीति किम् ? अगोऽयं शीतेन ॥१२७॥

नखादयः । ३।२।१२८॥

एते अंकृतादनादेशा निपात्यन्ते । नखः , नासत्यः ॥१२८॥

अन् स्वरे । ३।२।१२९॥

स्वरादावुत्तरपदे नञोऽन् स्यात् । अनन्तो जिनः ॥१२९॥

कोः कत् तत्पुरुषे । ३।२।१३०॥

स्वरादावुत्तरपदे कोस्तत्पुरुषे कद् स्यात् । कद्वथः । तत्पुरुष इति किम् ? कूप्रो देशः । स्वर इत्येव-कुब्राह्मणः ॥१३०॥

रथ-वदे । ३।२।१३१॥

रथे वदे चोत्तरपदे कोः कद् स्यात् । कद्वथः , कद्वदः ॥१३१॥

तृणे जातौ । ३।२।१३२॥

जातावर्थे तृणे उत्तरपदे कोः कद् स्यात् । कत्तृणा रौहिषाख्या तृणजातिः ॥१३२॥

कत्विः । ३।२।१३३॥

कोः किमो वा त्रावुत्तरपदे कद् स्यात् । कत्वयः ॥१३३॥

काऽक्ष-पथोः । ३।२।१३४॥

अनयोरुत्तरपदयोः कोः का स्यात् । काऽक्षः , कापथम् ॥१३४॥

१. अकृतः अत् अन् आदेशो येषां ते तथोक्ताः । 'अकृताकाराद्यादेशा' J3 ॥

पुरुषे वा ।३।२।१३५॥

पुरुषे उत्तरपदे कोः का वा स्यात् । कापुरुषः , कुपुरुषः ॥१३५॥

अल्पे ।३।२।१३६॥

ईषदर्थस्य कोरुत्तरपदे का स्यात् । कामधुरम् , काञ्छम् ॥१३६॥

का-कवौ वोष्णे ।३।२।१३७॥

उष्णे उत्तरपदे कोः का-कवौ वा स्याताम् । कोष्णम् , कवोष्णम् ।पक्षे यथाप्राप्तमिति तत्पुरुषे -कदुष्णम् । बहुव्रीहौ -कूष्णो देशः ॥१३७॥

कृत्येऽवश्यमो लुक् ।३।२।१३८॥

कृत्यान्ते उत्तरपदे ऽवश्यमो लुक् स्यात् । अवश्यकार्यम् । कृत्य इति किम् ? अवश्यंलावकः ॥१३८॥

समस्तत-हिते वा ।३।२।१३९॥

तते हिते चोत्तरपदे समो लुग् वा स्यात् । सततम् , सन्ततम् ; सहितम् , संहितम् ॥१३९॥

तुमश्च मनः कामे ।३।२।१४०॥

तुम्-समोर्मनसि कामे चोत्तरपदे लुक् स्यात् । भोक्तुमनाः , गन्तुकामः ; समनाः , सकामः ॥१४०॥

मांसस्याऽनङ्-घञि पचि नवा ।३।२।१४१॥

अनङ्-घञन्ते पचावुत्तरपदे मांसस्य लुग् वा स्यात् । मांसपचनम् , मांसपचनम् ; मांस्पाकः , मांसपाकः ॥१४१॥

दिक्शब्दात् तीरस्य तारः ।३।२।१४२॥

अस्मात् परस्य तीरस्योत्तरपदस्य तारो वा स्यात् । दक्षिणतारम् , दक्षिणतीरम् ॥१४२॥

सहस्य सोऽन्यार्थे ।३।२।१४३॥

उत्तरपदे परे बहुव्रीहौ सहस्य सो वा स्यात् । सपुत्रः , सहपुत्रः । अन्यार्थ इति किम् ? सहजः ॥१४३॥

नाम्नि ।३।२।१४४॥

उत्तरपदे परे बहुव्रीहौ सहस्य सः संज्ञायाम् स्यात् । साश्चत्थं वनम् । अन्यार्थ इत्येव-सहदेवः कुरुः ॥१४४॥

अदृश्य-ऽधिके ।३।२।१४५॥

अदृश्यं परोक्षम् , अधिकम् अधिरूढम् , तदर्थयोरुत्तरपदयोर्बहुव्रीहौ सहस्य सः स्यात् । साग्निः कपोतः , सद्रोणा खारी ॥१४५॥

अकालेऽव्ययीभावे ।३।२।१४६॥

अकालवाचिन्युत्तरपदे सहस्याव्ययीभावे सः स्यात् । सब्रह्म साधूनाम् । अकाल इति किम् ? सहपूर्वाह्निं शेते । अव्ययीभाव इति किम् सहयुध्वा ॥१४६॥

ग्रन्थान्ते ।३।२।१४७॥

एतद्वाच्युत्तरपदे सहस्याव्ययीभावे सः स्यात् । सकलं ज्योतिषमधीते ॥१४७॥

नाऽऽशिष्यगो-वत्स-हले ।३।२।१४८॥

गवादिवर्जे उत्तरपदे आशिषि गम्यायां सहस्य सो न स्यात् । स्वस्ति गुरवे सहशिष्याय । आशिषीति किम् ? सपुत्रः । गवादिवर्जनं किम् ? स्वस्ति तुभ्यं सगवे , सहगवे ; सवत्साय , सहवत्साय ; सहलाय , सहहलाय ॥१४८॥

समानस्य धर्मादिषु ।३।२।१४९॥

धर्मादावुत्तरपदे समानस्य सः स्यात् । सधर्मा , सनामा ॥१४९॥

सब्रह्मचारी ।३।२।१५०॥

अयं निपात्यते ॥१५०॥

दृक्-दृश-दृक्षे ।३।२।१५१॥

एषूत्तरपदेषु समानस्य सः स्यात् । सदृक् , सदृशः , सदृक्षः ॥१५१॥

अन्य-त्यदादेराः ।३।२।१५२॥

अन्यस्य त्यदादेश्च दृगादावुत्तरपदे आः स्यात् । अन्यादृक् , अन्यादृशः , अन्यादृक्षः ; त्यादृक् , त्यादृशः , त्यादृक्षः ; अस्मादृक् , अस्मादृशः , अस्मादृक्षः ॥१५२॥

इदं-किमीत्-की ।३।२।१५३॥

दृगादावुत्तरपदे इदम्-किमौ यथासङ्ख्यम् ईत्-कीरूपौ स्याताम् । ईदृक् , ईदृशः , ईदृक्षः ; कीदृक् , कीदृशः , कीदृक्षः ॥१५३॥

अनञः क्त्वो यप् । ३।२।१५४॥

नञोऽन्यस्मादव्ययात् पूर्वपदात् परं यदुत्तरपदं तदवयवस्य क्त्वो यप् स्यात् । प्रकृत्य । अनञ इति किम् ? अकृत्वा , परमकृत्वा । उत्तरपदस्येत्येव-अलं कृत्वा ॥१५४॥

पृषोदरादयः । ३।२।१५५॥

एते साधवः स्युः । पृषोदरः , बलाहकः ॥१५५॥

वाऽवाऽप्योस्तनि-क्री धाग्-नहोर्व-पी । ३।२।१५६॥

अवस्योपसर्गस्य तनिक्रियोरपेश्च धाग्-नहोः परयोर्यथासंख्यं व-पी वा स्याताम् । वतंसः , अवतंसः ; वक्रयः , अवक्रयः ; पिहितम् , अपिहितम् ; पिनद्धम् , अपिनद्धम् ॥१५६॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां

सिद्धहेमचन्द्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासनलघुवृत्तौ
तृतीयस्याध्यायस्य द्वितीयः पादः समाप्तः ॥३१२॥

श्रीमद्वल्लभराजस्य , प्रतापः कोऽपि दुःसहः ।

प्रसरन् वैरिभूषेण दीर्घनिद्रामकल्पयत् ॥१०॥

तृतीयः पादः

[अथाऽऽख्यातप्रकरणम्]

वृद्धिराऽऽरैदौत् ॥३॥३॥१॥

आ आर् ऐ औ , एते प्रत्येकं वृद्धिः स्युः । मार्षि , कार्यम् , नायकः , औपगवः ॥१॥

गुणोऽरेदौत् ॥३॥३॥२॥

एते प्रत्येकं गुणः स्युः । करोति , चेता , स्तोता ॥२॥

क्रियार्थो धातुः ॥३॥३॥३॥

कृतिः क्रिया पूर्वापरीभूता , साऽर्थो यस्य स धातुः स्यात् । भवति , अस्ति , गोपायति , जुगुप्सते , पापच्यते , पुत्रकाम्यति , मुण्डयति , जवनः ॥३॥

न प्रादिरप्रत्ययः ॥३॥३॥४॥

प्रादिर्धातोरख्यवो न स्यात् , ततः पर एव धातुरित्यर्थः , न चेत् ततः परः प्रत्ययः । अभ्यमनायत् , प्रासादीयत् । प्रादिरिति किम् ? अमहापुत्रीयत् । अप्रत्यय इति किम् ? औत्सुकायत् ॥४॥

अवौ दा-धौ दा ॥३॥३॥५॥

दाधारूपौ धातू अवितौ दा स्याताम् । दाम् -प्रणिदाता । देङ्-प्रणिदयते । दुदाङ् - प्रणिददाति । दौ - प्रणिद्यति । द्धे - प्रणिधयति । दुधाङ् - प्रणिदधाति । अवाविति किम् ? दाङ् -दातं बर्हिः । दैव् -अवदातं मुखम् ॥५॥

वर्तमाना-तिव् तस् अन्ति , सिव् थस् थ , मिव् वस् मस् ; ते आते अन्ते , से आथे ध्वे , ए बहे महे ॥३॥३॥६॥

इमानि वचनानि वर्तमाना स्युः ॥६॥

सप्तमी-यात् याताम् युस् , यास् यातम् यात , याम् याव याम् ; ईत ईयाताम् ईरन् , ईथास् ईयाथाम् ईध्वम् , ईय ईवहि ईमहि ॥३॥३॥७॥

१. ३॥३॥१- त आरभ्य ५॥४॥९० पर्यन्तमस्य संशोधने लघुवृत्तेः इमे हस्तलिखिता आदर्शाः सम्प्रयुक्ताः— पा१,२,३,४,५ P1,2,3, J2,3 ॥

इमानि वचनानि सप्तमी स्युः ॥७॥

पञ्चमी-तुव् ताम् अन्तु , हि तम् त , आनिव् आवव् आमव्
; ताम् आताम् अन्ताम् , स्व आथाम् ध्वम् , ऐव् आवहैव् आमहैव्
।३।३।८॥

इमानि वचनानि पञ्चमी स्युः ॥८॥

ह्यस्तनी-दिव् ताम् अन् , सिव् तम् त , अम् व म ; त आताम्
अन्त , थास् आथाम् ध्वम् , इ वहि महि ।३।३।९॥

इमानि वचनानि ह्यस्तनी स्युः ॥९॥

एताः शितः ।३।३।१०॥

एताश्चतस्रः शितो ज्ञेयाः । भवति , भवेत् , भवतु , अभवत् ॥१०॥

अद्यतनी-दि ताम् अन् , सि तम् त , अम् व म ; त आताम्
अन्त , थास् आथाम् ध्वम् , इ वहि महि ।३।३।११॥

इमानि वचनानि अद्यतनी स्युः ॥११॥

परोक्षा- णव् अतुस् उस् , थव् अथुस् अ , णव् व म ; ए
आते इरे , से आथे ध्वे , ए वहे महे ।३।३।१२॥

इमानि वचनानि परोक्षा स्युः ॥१२॥

आशीः- क्यात् क्यास्ताम् क्यासुस् , क्यास् क्यास्तम् क्यास्त
 , क्यासम् क्यास्व क्यास्म ; सीष्ट सीयास्ताम् सीरन् , सीष्टास्
सीयास्थाम् सीध्वम् , सीय सीवहि सीमहि ।३।३।१३॥

इमानि वचनानि आशीः स्युः ॥१३॥

श्वस्तनी- ता तारौ तारस् , तासि तास्थस् तास्थ , तास्मि तास्वस्
तास्मस् ; ता तारौ तारस् , तासे तासाथे ताध्वे , ताहे तास्वहे
तास्महे ।३।३।१४॥

इमानि वचनानि श्वस्तनी स्युः ॥१४॥

भविष्यन्ती- स्यति स्यतस् स्यन्ति , स्यसि स्यथस् स्यथ , स्यामि स्यावस् स्यामस् ; स्यते स्येते स्यन्ते , स्यसे स्येथे स्यध्वे , स्ये स्यावहे स्यामहे ।३।३।१५॥

इमानि वचनानि भविष्यन्ती स्युः ॥१५॥

क्रियातिपत्तिः- स्यत् स्यताम् स्यन् , स्यस् स्यतम् स्यत , स्यम् स्याव स्याम ; स्यत स्येताम् स्यन्त , स्यथास् स्येथाम् स्यध्वम् , स्ये स्यावहि स्यामहि ।३।३।१६॥

इमानि वचनानि क्रियातिपत्तिः स्युः ॥१६॥

त्रीणि त्रीण्यन्ययुष्मदस्मदि ।३।३।१७॥

सर्वासां विभक्तीनां त्रीणि त्रीणि वचनानि , अन्यस्मिन्नर्थे युष्मदर्थेऽस्मदर्थे च वाच्ये यथाक्रमं स्युः । स पचति , तौ पचतः , ते पचन्ति । पचते , पचेते , पचन्ते । त्वं पचसि , युवां पचथः , यूयं पचथ । पचसे , पचेथे , पचध्वे । अहं पचामि , आवां पचावः , वयं पचामः । पचे , पचावहे , पचामहे । एवं सर्वासु । द्वययोगे त्रययोगे च पराश्रयमेव वचनम् । स च त्वं च पचथः , स च त्वं च अहं च पचामः ॥१७॥

एक-द्वि-बहुषु ।३।३।१८॥

अन्यादिषु यानि त्रीणि त्रीण्युक्तानि तान्येक-द्वि-बहुष्वर्थेषु स्युः । स पचति , तौ पचतः , ते पचन्तीत्यादि ॥१८॥

नवाऽऽद्यानि शतृ-कसू च परस्मैपदम् ।३।३।१९॥

सर्वविभक्तीनामाद्यानि नव नव वचनानि शतृ-कसू च परस्मैपदानि स्युः । तिप् , तस् , अन्ति ; सिप् , थस् , थ ; मिप् वस् , मस् । एवं सर्वासु ॥१९॥

पराणि काना-ऽऽनशौ चाऽऽत्मनेपदम् ।३।३।२०॥

सर्वविभक्तीनां पराणि नव नव वचनानि कानानशौ चाऽऽत्मनेपदानि स्युः

। ते , आते , अन्ते ; से , आथे , ध्वे ; ए , वहे , महे । एवं सर्वासु
॥२०॥

तत् साप्या-ऽनाप्यात् कर्म-भावे , कृत्य-क्त-खलर्थाश्च ।३।३।२१॥

तद् आत्मनेपदं कृत्य-क्त-खलर्थाश्च प्रत्ययाः सकर्मकाद्धातोः कर्मणि ,
अकर्मकादविवक्षितकर्मकाच्च भावे स्युः । क्रियते कटश्चैत्रेण , चक्राणः , क्रियमाणः
, भूयते त्वया , भूयमानम् , क्रियते , मृदु पच्यते , कार्यः कर्त्तव्यः करणीयः
देयः कृत्यः कटस्त्वया , शयितव्यम् , शयनीयम् , शेषम् , कार्यम् , कर्त्तव्यम्
, करणीयम् , देयम् , कृत्यं त्वया , कृतः कटः , शयितम् , कृतं त्वया
; सुकरः कटस्त्वया , सुशयम् , सुकरं त्वया , सुकटंकराणि वीरणानि , ईषदाढ्यम्भवं
भवता , सुज्ञानं तत्त्वं मुनिना , सुग्लानं दीनेन ; मास आस्यते , मासमास्यते
॥२१॥

इडितः कर्त्तरि ।३।३।२२॥

इदितो डितश्च धातोः कर्त्तर्यात्मनेपदम् स्यात् । एधते , एधमानः , शेते
, शयानः ॥२२॥

**क्रियाव्यतिहारेऽगति-हिंसा-शब्दार्थ-हसो ह-वहश्चाऽनन्योन्यार्थे
।३।३।२३॥**

अन्यचिकीर्षितायाः क्रियाया अन्येन हरणं करणम्=क्रियाव्यतिहारः , तदर्थाद्
गति-हिंसा-शब्दार्थ-हसुवर्जाद् धातोर्ह-वहिभ्यां च कर्त्तर्यात्मनेपदम् स्यात् , न
त्वन्योन्येतेरेतर-परस्परशब्दयोगे । व्यतिलुनते , व्यतिहरन्ते , व्यतिवहन्ते भारम्
। क्रियेति किम् ? द्रव्यव्यतिहारे मा भूत् , चैत्रस्य धान्यं व्यतिलुनन्ति ।
गत्यर्थादिवर्जनं किम् ? व्यतिसर्पन्ति , व्यतिहिंसन्ति , व्यतिजल्पन्ति ,
व्यतिहसन्ति । अनन्योन्यार्थ इति किम् ? परस्परस्य व्यतिलुनन्ति । कर्त्तरीत्येव-
तेन भावकर्मणोः पूर्वैणैव गत्यर्थादिभ्योऽपि स्यात् , व्यतिगम्यन्ते ग्रामाः ॥२३॥

निविशः ।३।३।२४॥

नेर्विशः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । निविशते ॥२४॥

उपसर्गादस्योहो वा ।३।३।२५॥

उपसर्गात् पराभ्यामस्यत्यूहिभ्याम् कर्त्तर्यात्मनेपदं वा स्यात् । विपर्यस्यते ,

विपर्यस्यति ; समूहते , समूहति ॥२५॥

उत्-स्वराद् युजेरयज्ञतत्पात्रे । ३।३।२६॥

उदः स्वरान्ताच्चोपसर्गात् पराद् युनक्तेः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् , न चेद् यज्ञे यत् तत्पात्रं तद्विषयो युज्यर्थः स्यात् । उद्युक्ते , उपयुक्ते । उत्स्वरादिति किम् ? संयुनक्ति । अयज्ञतत्पात्र इति किम् ? द्वन्द्वं यज्ञपात्राणि प्रयुनक्ति ॥२६॥

परि-व्यवात् क्रियः । ३।३।२७॥

एभ्य उपसर्गेभ्यः परात् क्रीणातेः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । परिक्रीणीते , विक्रीणीते , अवक्रीणीते । उपसर्गादित्येव- उपरि क्रीणाति ॥२७॥

परा-वेर्जेः । ३।३।२८॥

आभ्यां पराजयतेः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । पराजयते , विजयते ॥२८॥

समः क्ष्णोः । ३।३।२९॥

समः परात् क्ष्णौतेः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । संक्ष्युते शस्त्रम् ॥२९॥

अपस्किरः । ३।३।३०॥

अपात् किरतेः सस्सट्कात् कर्त्तर्यात्मनेपदम् स्यात् । अपस्किरते वृषभो हृष्टः । स्सट्निर्देशः किम् ? अपकिरति ॥३०॥

उदश्चरः साप्यात् । ३।३।३१॥

उत्पूर्वाच्चरेः सकर्मकात् कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । मार्गमुच्चरते । साप्यादिति किम् ? धूम उच्चरति ॥३१॥

समस्तृतीयया । ३।३।३२॥

सम्पूर्वाच्चरेस्तृतीयान्तेन योगे कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । अश्वेन सश्चरते । तृतीययेति किम् ? उभौ लोकौ सश्चरसि ॥३२॥

क्रीडोऽकूजने । ३।३।३३॥

१. इतः परं केवलं J3 मध्ये 'उपसर्गाभ्यामित्येव — सेना परा जयति , वनं बहुवि जयति' इति पाठोऽधिको दृश्यते ॥ २. इतः परं 'सम इति किम् ? क्ष्णौति । उपसर्गादित्येव— आयसं क्ष्णौति' इत्यधिकः पाठो J3 मध्ये दृश्यते ॥

कूजनम् अव्यक्तः शब्दः , ततोऽन्यार्थात् संपूर्वात् क्रीडेः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । संक्रीडते । सम इत्येव-क्रीडति । अकूजन इति किम् ? संक्रीडन्त्यनांसि ॥३३॥

अन्वाङ्-परेः ।३।३।३४॥

एभ्यः परात् क्रीडेः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । अनुक्रीडते , आक्रीडते , परिक्रीडते ॥३४॥

शप उपलम्भने ।३।३।३५॥

उपलम्भनं प्रकाशनं शपथो वा , तदर्थाच्छपेः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । मैत्राय शपते । उपलम्भन इति किम् ? मैत्रं शपति ॥३५॥

आशिषि नाथः ।३।३।३६॥

आशीरथदिव नाथेः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । सर्पिषो नाथते । आशिषीति किम् ? मधु नाथति ॥३६॥

भुनजोऽत्राणे ।३।३।३७॥

पालनादन्यार्थाद् भुनक्तेः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । ओदनं भुङ्क्ते । भुनज इति किम् ? ओष्ठौ निर्भुजति । अत्राण इति किम् ? पृथ्वीं भुनक्ति ॥३७॥

हगो गतताच्छील्ये ।३।३।३८॥

गतं सादृश्यम् , हगो गतताच्छील्यार्थात् कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । पैतृकमश्वा अनुहरन्ते , पितुरनुहरन्ते । गत इति किम् ? पितुर्हरति । ताच्छील्य इति किम् ? नटो राममनुहरति ॥३८॥

पूजा-ऽऽचार्यक-भृत्युत्क्षेप-ज्ञान-विगणन-व्यये नियः ।३।३।३९॥

पूजादिषु गम्येषु नियः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । नयते विद्वान् स्याद्वादे , माणवकमुपनयते , कर्मकरानुपनयते , शिशुमुदानयते , नयते तत्त्वार्थे , मद्राः कारं विनयन्ते , शतं विनयते । एष्विति किम् ? अजां नयति ग्रामम् ॥३९॥

कर्तृस्थामूर्त्ताऽऽप्यात् ।३।३।४०॥

कर्तृस्थममूर्त्तं कर्म यस्य तस्मान्नियः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । श्रमं विनयते

१. हरेते P1सं, P3, J2, पा१,४,५ बृहद्वृत्तौ मध्यमवृत्तौ न्यासे च ॥

। कर्तृस्थेति किम् ? चैत्रो मैत्रस्य मन्युं विनयति । अमूर्तेति किम् ? गडुं विनयति । आप्येति किम् ? बुद्ध्या विनयति ॥४०॥

शदेः शिति । ३।३।४१॥

शिद्विषयात् शदेः कर्तर्यात्मनेपदं स्यात् । शीयते । शितीति किम् ? शत्स्यति ॥४१॥

प्रियतेरद्यतन्याशिषि च । ३।३।४२॥

अतोऽद्यतन्याशीर्विषयाच्छिद्विषयाच्च कर्तर्यात्मनेपदं स्यात् । अमृत , मृषीष्ट , प्रियते । अद्यतन्याशिषि चेति किम् ? ममार ॥४२॥

क्यङ्षो नवा । ३।३।४३॥

क्यङ्षन्तात् कर्तर्यात्मनेपदं वा स्यात् । निद्रायति , निद्रायते ॥४३॥

द्युद्भ्योऽद्यतन्याम् । ३।३।४४॥

द्युतादिभ्योऽद्यतनीविषये कर्तर्यात्मनेपदं वा स्यात् । व्यद्युतत् , व्यद्योतिष्ट ; अरुचत् , अरोचिष्ट । अद्यतन्यामिति किम् ? द्योतते ॥४४॥

वृद्भ्यः स्य-सनोः । ३।३।४५॥

वृदादेः पञ्चतः स्यादौ प्रत्यये सनि च विषये कर्तर्यात्मनेपदं वा स्यात् । वत्स्यति , वर्तिष्यते ; विवृत्सति , विवर्त्तिषते । स्य-सनोरिति किम् ? वर्त्तते ॥४५॥

कृपः श्वस्तन्याम् । ३।३।४६॥

कृपेः श्वस्तनीविषये कर्तर्यात्मनेपदं वा स्यात् । कल्तासि , कल्पितासे ॥४६॥

क्रमोऽनुपसर्गात् । ३।३।४७॥

अतः कर्तर्यात्मनेपदं वा स्यात् । क्रमते , क्रामति ॥४७॥

वृत्ति-सर्ग-तायने । ३।३।४८॥

वृत्तिः अप्रतिबन्धः , सर्गः उत्साहः , तायनं स्फीतता , एतद्वृत्तेः क्रमेः

१. प्रियते[ः] अद्य पाठ ॥ २. अनुपसर्गादतः कर्त P2 । अविद्यमानोपसर्गात् कर्त J3

॥ ३. इतः परम् 'अनुपसर्गादिति किम् ? अनुक्रामति' इति J3 मध्येऽधिकः पाठः ॥

कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । शास्त्रेऽस्य क्रमते बुद्धिः , सूत्राय क्रमते , क्रमन्तेऽस्मिन्
योगाः ॥४८॥

परोपात् ॥३३४९॥

आभ्यामेव परात् क्रमेवृत्त्याद्यर्थात् कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । पराक्रमते , उपक्रमते
। परोपादिति किम् ? अनुक्रामति । वृत्त्यादावित्येव-पराक्रामति ॥४९॥

वेः स्वार्थे ॥३३५०॥

स्वार्थः पादविक्षेपः , तदर्थाद् विपूर्वात् क्रमेः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । साधु
विक्रमते गजः । स्वार्थ इति किम् ? गजेन विक्रामति ॥५०॥

प्रोपादारम्भे ॥३३५१॥

आरम्भार्थात् प्रोपाभ्यां परात् क्रमेः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । प्रक्रमते , उपक्रमते
भोक्तुम् । आरम्भ इति किम् ? प्रक्रामति , यातीत्यर्थः ॥५१॥

आडो ज्योतिरुद्गमे ॥३३५२॥

आडः परात् क्रमेश्चन्द्राद्युद्गमार्थात् कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । आक्रमते चन्द्रः
सूर्यो वा । ज्योतिरुद्गम इति किम् ? आक्रामति बटुः कुतुपम् , धूम आक्रामति
॥५२॥

दागोऽस्वास्यप्रसार-विकासे ॥३३५३॥

स्वास्यप्रसार-विकासाभ्यामन्यार्थाद् आङ्पूर्वाद् दागः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात्
। विद्यामादत्ते । स्वास्यादिवर्जनं किम् ? उष्ट्रो मुखं व्याददाति , कूलं व्याददाति
॥५३॥

नु-प्रच्छः ॥३३५४॥

आङ्पूर्वाभौतेः प्रच्छेश्च कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । आनुते शृगालः , आपृच्छते
गुरून् ॥५४॥

गमेः क्षान्तौ ॥३३५५॥

कालहरणार्थाद् गमयतेराङ्पूर्वात् कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । आगमयते गुरुम् ,
कञ्चित् कालं प्रतीक्षते । क्षान्तादिति किम् ? विद्यामागमयति ॥५५॥

ह्यः स्पर्द्धे ॥३३५६॥

आङ्पूर्वाद् ह्ययतेः स्पर्द्धे गम्ये कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । मल्लो मल्लमाह्वयते ।

स्पृष्टं इति किम् ? गामाह्वयति ॥५६॥

सं-नि-वेः । ३।३।५७॥

एभ्यो ह्वयतेः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । संह्वयते , निह्वयते , विह्वयते ॥५७॥

उपात् ॥३।३।५८॥

उपाद् ह्वयतेः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । उपह्वयते ॥५८॥

यमः स्वीकारे । ३।३।५९॥

उपाद् यमेः स्वीकारार्थात् कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । कन्यामुपयच्छते , उपायंस्त
महास्त्राणि । च्विनिर्देशः किम् ? शाटकानुपयच्छति ॥५९॥

देवार्चा-मैत्री-सङ्गम-पथिकर्तृक-मन्त्रकरणे स्थः । ३।३।६०॥

एतदर्थान् उपपूर्वात् तिष्ठतेः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । देवार्चा - जिनेन्द्रमुपतिष्ठते
। मैत्री - रथिकानुपतिष्ठते । सङ्गम - यमुना गङ्गामुपतिष्ठते । पन्थाः कर्त्ता यस्य
तत्र - सुघ्नमुपतिष्ठते पन्थाः । मन्त्रः करणं यस्य तत्र ऐन्द्रा गार्हपत्यमुपतिष्ठते
॥६०॥

वा लिप्सायाम् । ३।३।६१॥

उपात् स्थो लिप्सायां गम्यायां कर्त्तर्यात्मनेपदं वा स्यात् । भिक्षुर्दातृकुलमुप-
तिष्ठते , उपतिष्ठति वा ॥६१॥

उदोऽनूर्ध्वेहे । ३।३।६२॥

अनूर्ध्वा या चेष्टा तदर्थान् उत्पूर्वात् स्थः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । मुक्तावुत्तिष्ठते
। अनूर्ध्वेति किम् ? आसनादुत्तिष्ठति । ईहेति किम् ? ग्रामाच्छतमुत्तिष्ठति ॥६२॥

सं-वि-प्रा-ऽवात् । ३।३।६३॥

एभ्यः परात् स्थः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । संतिष्ठते , वितिष्ठते , प्रतिष्ठते
, अवतिष्ठते ॥६३॥

झीप्सा-स्थेये । ३।३।६४॥

झीप्सा आत्मप्रकाशनम् , स्थेयः सभ्यः , झीप्सायां स्थेयविषयार्थे च

१. मन्त्रः करणं यस्य अर्थस्य स मन्त्रकरणः तत्र J1 ॥ २. आत्मनः प्रका J. P1 मू०

वर्त्तमानात् स्थः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । तिष्ठते कन्या च्छात्रेभ्यः , त्वयि तिष्ठते विवादः ॥६४॥

प्रतिज्ञायाम् । ३।३।६५॥

अभ्युपगमार्थात् स्थः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । नित्यं शब्दमातिष्ठते ॥६५॥

समो गिरः । ३।३।६६॥

संपूर्वाद् गिरः प्रतिज्ञार्थात् कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । स्याद्वादं सङ्गिरते ॥६६॥

अवात् । ३।३।६७॥

अवाद् गिरः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । अवगिरते ॥६७॥

निह्ववे ज्ञः । ३।३।६८॥

निह्ववः अपलापः , तद्धृत्तेर्ज्ञः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । शतमपजानीते ॥६८॥

सं-प्रतेरस्मृतौ । ३।३।६९॥

स्मृतेरन्यार्थात् संप्रतिभ्यां पराज्ज्ञः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । शतं संजानीते प्रतिजानीते वा । अस्मृताविति किम् ? मातुः संजानाति ॥६९॥

अननोः सनः । ३।३।७०॥

सन्नन्ताज्ज्ञः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् , न त्वनोः परात् । धर्मं जिज्ञासते । अननोरिति किम् ? धर्ममनुजिज्ञासति ॥७०॥

श्रुवोऽनाङ्-प्रतेः । ३।३।७१॥

सन्नन्ताच्छृणोतेः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् , न त्वाङ्प्रतिभ्यां परात् । शुश्रूषते गुरून् । अनाङ्प्रतेरिति किम् ? आशुश्रूषति , प्रतिशुश्रूषति ॥७१॥

स्मृ-दृशः । ३।३।७२॥

आभ्यां सन्नन्ताभ्यां कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । सुस्मृषते , दिदृक्षते ॥७२॥

शको जिज्ञासायाम् । ३।३।७३॥

शको ज्ञानानुसंहितार्थात् सन्नन्तात् कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । विद्याः शिक्षते । जिज्ञासायामिति किम् ? शिक्षति ॥७३॥

प्राग्वत् । ३।३।७४॥

सनः पूर्वो यो धातुस्तस्मादिव सन्नन्तात् कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । शिशयिषते

, अश्वेन संचिचरिषते ॥७४॥

आमः कृगः । ३।३।७५॥

आमः परादनुप्रयुक्तात् कृग आम एव प्राग् यो धातुस्तस्मादिव कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् , भवति न भवति चेति विधिनिषेधावतिदिश्येते । ईहाश्चक्रे , बिभयाश्चकार । कृग इति किम् ? ईक्षामास ॥७५॥

गन्धना-ऽवक्षेप-सेवा-साहस-प्रतियत्न-प्रकथनोपयोगे । ३।३।७६॥

एतदर्थान् कृगः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । गन्धनं द्रोहेण परदोषोद्धाटनम् , उत्कुरुते । अवक्षेपः कुत्सनम् , दुर्वृत्तानवकुरुते । सेवा अनुवृत्तिः - महामात्रानुपकुरुते । साहसम् अविमृश्य प्रवृत्तिः , परदारान् प्रकुरुते । प्रतियत्नः गुणान्तराऽऽधानम् , एधोदकस्योपस्कुरुते । प्रकथनम् - जनवादान् प्रकुरुते । उपयोगः धर्मादौ विनियोगः , शतं प्रकुरुते ॥७६॥

अधेः प्रसहने । ३।३।७७॥

अधेः परात् कृगः प्रसहनार्थात् कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । प्रसहनं पराभिभवः परेणापराजयो वा , तं हाऽधिचक्रे । प्रसहन इति किम् ? तमधिकरोति ॥७७॥

दीप्ति-ज्ञान-यत्न-विमत्युपसंभाषोपमन्त्रणे वदः । ३।३।७८॥

एष्वर्थेषु गम्येषु वदेः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । दीप्तिः भासनम् , वदते विद्वान् स्याद्वादे । ज्ञान - वदते धीमांस्तत्त्वार्थे । यत्न - तपसि वदते । नानामतिर्विमतिः , धर्मे विवदन्ते । उपसंभाष उपसान्त्वनम् , कर्मकरानुपवदते । उपमन्त्रणं रहस्युपच्छन्दनम् , कुलभार्यामुपवदते ॥७८॥

व्यक्तवाचां सहोक्तौ । ३।३।७९॥

व्यक्तवाचो रूढ्या मनुष्यादयस्तेषां संभूयोच्चारणार्थाद् वदैः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । संप्रवदन्ते ग्राम्याः । व्यक्तवाचामिति किम् ? संप्रवदन्ति शुकाः । सहोक्ताविति किम् ? चैत्रेणोक्ते मैत्रो वदति ॥७९॥

विवादे वा । ३।३।८०॥

विरुद्धान्यर्थो वादो विवादः , व्यक्तवाचां विवादरूपसहोक्त्यर्थाद् वदः कर्त्तर्यात्मने-

१. अनुवृत्तिः P2 मध्य एव वर्तते बृहद्भूतौ च ॥ २. वदः पार P3 विना ॥

पदं वा स्यात् । विप्रवदन्ते विप्रवदन्ति वा मौहूर्त्ताः । विवाद इति किम् ? संप्रवदन्ते वैयाकरणाः । सहोक्तावित्येव-मौहूर्त्तो मौहूर्त्तेन क्रमाद् विप्रवदति ॥८०॥

अनोः कर्मण्यसति । ३।३।८१॥

व्यक्तवाचामर्थे वर्तमानादनुपूर्वाद् वदः कर्मण्यसति कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । अनुवदते चैत्रो मैत्रस्य । कर्मण्यसतीति किम् ? उक्तमनुवदति । व्यक्तवाचामित्येव-अनुवदति वीणा ॥८१॥

ज्ञः । ३।३।८२॥

जानातेः कर्मण्यसति कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । सर्पिषो जानीते । कर्मण्यसतीत्येव- तैलं सर्पिषो जानाति ॥८२॥

उपात् स्थः । ३।३।८३॥

अतः कर्मण्यसति कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । योगे योगे उपतिष्ठते । कर्मण्यसतीत्येव—राजानमुपतिष्ठति ॥८३॥

समो गमृच्छि-प्रच्छि-श्रु-वित्-स्वरत्यर्त्ति-दशः । ३।३।८४॥

संपूर्वेभ्य एभ्यः कर्मण्यसति कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । सङ्गच्छते , समृच्छिष्यते , संपृच्छते , संगृणुते , संवित्ते , संस्वरते , समृच्छते , समियुते , संपश्यते । कर्मण्यसतीत्येव-सङ्गच्छति मैत्रम् ॥८४॥

वेः कृगः शब्दे चाऽनाशे । ३।३।८५॥

अनाशार्थाद् विपूर्वात् कृगः कर्मण्यसति , शब्दे च कर्मणि कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । विकुर्वते सैन्धवाः , क्रोष्टा विकुरुते स्वरान् । शब्दे चेति किम् ? विकरोति मृदम् । अनाश इति किम् ? विकरोत्यध्यायम् ॥८५॥

आडो यम-हनः , स्वेऽङ्गे च । ३।३।८६॥

आडः पराभ्यां यम्-हन्भ्यां कर्मण्यसति , कर्तुः स्वेऽङ्गे च कर्मणि कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । आयच्छते , आहते । आयच्छते , आहते वा पादम् । स्वेऽङ्गे चेति किम् ? आयच्छति रज्जुम् ॥८६॥

व्युदस्तपः । ३।३।८७॥

आभ्यां परात् तपेः कर्मण्यसति , स्वेऽङ्गे च कर्मणि कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात्

। वितपते उत्तपते रविः , वितपते उत्तपते पाणिम् ॥८७॥

अणिक्कर्मणिक्कर्तृकाणिगोऽस्मृतौ । ३।३।८८॥

अणिगवस्थायां यत्कर्म तदेव णिगवस्थायां कर्त्तार्यस्य तस्माद् णिगन्तादस्मृत्य-
र्थात् कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । आरोहयते हस्ती हस्तिपकान् । अणिगिति किम्
? आरोहयति हस्तिपकान् महामात्रः , आरोहयन्ति महामात्रेण हस्तिपकाः ।
गित् किम् ? गणयते गणो गोपालकम् । कर्मेति किम् ? दर्शयति प्रदीपो भृत्यान्
। णिगिति किम् ? लुनाति केदारं चैत्रः , लूयते केदारः स्वयमेव , तं
प्रयुङ्क्ते=लावयति केदारं चैत्रः । कर्त्तेति किम् ? आरोहन्ति हस्तिनं हस्तिपकाः
 , तानेनमारोहयति महामात्रः । णिग इति किम् ? आरोहन्ति हस्तिनं हस्तिपकाः
 , तानारोहयते हस्तीत्यणिगि मा भूत् । अस्मृताविति किम् ? स्मरयति वनगुल्मः
कोकिलम् ॥८८॥

प्रलम्भे गृधि-वञ्चेः । ३।३।८९॥

आभ्यां णिगन्ताभ्यां वञ्चनार्थाभ्यां कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । बटुं गर्हयते वञ्चयते
वा । प्रलम्भ इति किम् ? श्वानं गर्हयति ॥८९॥

लीङ्-लिनोऽर्चा-ऽभिभवे चाऽऽच्चाकर्त्तर्यपि । ३।३।९०॥

आभ्यां णिगन्ताभ्यामर्चा-ऽभिभव-प्रलम्भार्थाभ्यां कर्त्तर्यात्मनेपदं स्याद् ,
आच्चानयोरकर्त्तर्यपि । अर्चा -जटाभिरालापयते । अभिभव -श्येनो वर्त्तिकामपलाप-
यते । प्रलम्भ -कस्त्वामुल्लापयते ? । अकर्त्तर्यपीति किम् ? जटाभिरालापयते
जटिलेन ॥९०॥

स्मिडः प्रयोक्तुः स्वार्थे । ३।३।९१॥

प्रयोक्तृतो यः स्वार्थः स्मयस्तदर्थान् णिगन्तात् स्मिडः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात्
 , आच्चास्याऽकर्त्तर्यपि । जटिलो विस्मापयते । प्रयोक्तुः स्वार्थ इति किम् ?
रूपेण विस्माययति । अकर्त्तर्यपीत्येव-विस्मापनम् ॥९१॥

बिभेतेभीष् च । ३।३।९२॥

प्रयोक्तृतः स्वार्थवृत्तेर्ण्यन्ताद् भियः कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् , अस्य च भीष्
 , पक्षे आच्चाऽकर्त्तर्यपि । मुण्डो भीषयते , भापयते वा । प्रयोक्तुः स्वार्थ
इत्येव-कुञ्चिकया भापयति । अकर्त्तर्यपीत्येव-भीषा , भापनम् ॥९२॥

मिथ्याकृगोऽभ्यासे ।३।३।९३॥

मिथ्यायुक्तात् कृगो ण्यन्तात् क्रियाभ्यासवृत्त्यर्थात् कर्तर्यात्मनेपदं स्यात् । पदं मिथ्या कारयते । मिथ्येति किम् ? पदं साधु कारयति । अभ्यास इति किम् ? सकृत् पदं मिथ्या कारयति ॥९३॥

परिमुहा-ऽऽयमा-ऽऽयस-पा-ट्धे-वद-वस-दमा-ऽद-रुच-नृतः फलवति ।३।३।९४॥

प्रधानफलवति कर्त्तरि विवक्षिते एभ्यो णिगन्तेभ्यः आत्मनेपदं स्यात् । परिमोहयते चैत्रम् , आयामयते सर्पम् , आयासयते मैत्रम् , पाययते बटुम् , धापयते शिशुम् , वादयते बटुम् , वासयते पान्थम् , दमयते अश्वम् , आदयते चैत्रेण , रोचयते मैत्रम् , नर्त्तयते नटम् ॥९४॥

ई-गितः ।३।३।९५॥

ईदितो गितश्च धातोः फलवति कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । यजते , कुरुते । फलवतीत्येव-यजन्ति , कुर्वन्ति ॥९५॥

ज्ञोऽनुपसर्गात् ।३।३।९६॥

अतः फलवति कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । गां जानीते । फलवतीत्येव—परस्य गां जानाति ॥९६॥

वदोऽपात् ।३।३।९७॥

अतः फलवति कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । एकान्तमपवदते । फलवतीत्येव-अपवदति परं स्वतः ॥९७॥

समुदाङो यमेरग्रन्थे ।३।३।९८॥

एभ्यः पराद् यमेरग्रन्थविषये फलवत्कर्त्तर्यात्मनेपदं स्यात् । संयच्छते , उद्यच्छते , आयच्छते । अग्रन्थ इति किम् ? चिकित्सा मुद्यच्छति । फलवतीत्येव-संयच्छति ॥९८॥

पदान्तरगम्ये वा ।३।३।९९॥

प्रकान्तसूत्रपञ्चके यदात्मनेपदमुक्तं तत् पदान्तरगम्ये फलवत्कर्त्तरि वा स्यात् । स्वं शत्रुं परिमोहयते परिमोहयति वा । स्वं यज्ञं यजते यजति वा । स्वां

१. फलवत्कर्त्त J2, P3, पा३, ४ ॥

गां जानीते जानाति वा । स्वं शत्रुमपवदते अपवदति वा । स्वान् ब्रीहीन् संयच्छते संयच्छति वा ॥९९॥

शेषात् परस्मै । ३।३।१००॥

येभ्यो धातुभ्यो येन विशेषेणाऽऽत्मनेपदमुक्तं ततोऽन्यस्मात् कर्तरि परस्मैपदं स्यात् । भवति , अत्ति ॥१००॥

परानोः कृगः । ३।३।१०१॥

परानुपूर्वात् कृगः कर्तरि परस्मैपदं स्यात् । पराकरोति , अनुकरोति ॥१०१॥

प्रत्यभ्यतेः क्षिपः । ३।३।१०२॥

एभ्यः परात् क्षिपः कर्तरि परस्मैपदं स्यात् । प्रतिक्षिपति , अभिक्षिपति , अतिक्षिपति ॥१०२॥

प्राद् वहः । ३।३।१०३॥

अतः कर्तरि परस्मैपदं स्यात् । प्रवहति ॥१०३॥

परेर्मृषश्च । ३।३।१०४॥

परेः परान्मृषेर्वहेश्च कर्तरि परस्मैपदं स्यात् । परिमृष्यति , परिवहति ॥१०४॥

व्याङ्-परे रमः । ३।३।१०५॥

एभ्यः पराद् रमेः कर्तरि परस्मैपदं स्यात् । विरमति , आरमति , परिरमति ॥१०५॥

वोपात् । ३।३।१०६॥

उपाद् रमेः कर्तरि परस्मैपदं वा स्यात् । भार्यामुपरमति , उपरमते वा ॥१०६॥

अणिगि प्राणिकर्तृकानाप्याणिगः । ३।३।१०७॥

अणिगवस्थायां यः प्राणिकर्तृकोऽकर्मकश्च धातुस्तस्मात् गिगन्तात् कर्तरि परस्मैपदं स्यात् । आसयति चैत्रम् । अणिगीति किम् ? स्वयमेवारोह्यमाणं गजं प्रयुङ्क्ते=आरोहयते । अणिगिति गित् किम् ? चेतयमानं प्रयुङ्क्ते=चेतयति । प्राणिकर्तृकादिति किम् ? शोषयते ब्रीहीन् आतपः । अनाप्यादिति किम् ? कटं कारयते ॥१०७॥

१. अणिगिति किम् P1, P3, पा३, ४ विना ॥

चल्याहारार्थेङ्-बुध-युध-पु-दु-सु-नश-जनः ।३।३।१०८॥

चल्यर्था-ऽऽहारार्थेभ्य इडादिभ्यश्च णिगन्तेभ्यः कर्त्तरि परस्मैपदं स्यात् ।
चलयति , कम्पयति ; भोजयति , आशयति चैत्रमन्त्रम् ; सूत्रमध्यापयति शिष्यम्
; बोधयति पद्मं रविः , योधयति काष्ठानि , प्रावयति राज्यम् , द्रावयत्ययः
; स्रावयति तैलम् , नाशयति पापम् , जनयति पुण्यम् ॥१०८॥

[इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां

सिद्धहेमचन्द्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासनलघुवृत्तौ]

तृतीयस्याध्यायस्य तृतीयः पादः समाप्तः ॥३।३॥

श्रीदुर्लभेशद्युमणेः पादास्तुष्टुविरे न कैः ? ।

लुलुद्धिर्मेदिनीपालैर्वालिखिलैरिवाग्रतः ॥११॥

१. समाप्तः पा१ P1 J3 विना नास्ति ॥

चतुर्थः पादः

गुपौ-धूप-विच्छि-पणि-पनेरायः । ३।४।१॥

एभ्यो धातुभ्यः स्वार्थे आँयः स्यात् । गोपायति , धूपायति , विच्छायति , पणायति , पनायति ॥१॥

कमेर्णिङ् । ३।४।२॥

कमेः स्वार्थे णिङ् स्यात् । कामयते ॥२॥

ऋतेर्डीयः । ३।४।३॥

ऋतेः स्वार्थे डीयः स्यात् । ऋतीयते ॥३॥

अशवि ते वा । ३।४।४॥

गुपादिभ्योऽशव्विषये ते आयादयो वा स्युः । गोपायिता , गोप्ता ; कामयिता , कर्मिता ; ऋतीयिता , अर्त्तिता ॥४॥

गुप्-तिजो गर्हा-क्षान्तौ सन् । ३।४।५॥

गुपो गर्हायां तिजः क्षान्तौ वर्त्तमानात् स्वार्थे सन् स्यात् । जुगुप्सते , तितिक्षते । गर्हा-क्षान्ताविति किम् ? गोपनम् , तेजनम् ॥५॥

कितः संशय-प्रतीकारे । ३।४।६॥

कितः संशय-प्रतीकारार्थात् स्वार्थे सन् स्यात् । विचिकित्सति मेँ मनः , व्याधिं चिकित्सति । संशयप्रतीकारे इति किम् ? केतयति ॥६॥

शान्-दान्-मान्-बधानिशाना-ऽऽर्जव-विचार-वैरूप्ये दीर्घश्चेतः । ३।४।७॥

एभ्यो यथासङ्ख्यं निशानाद्यर्थेभ्यः स्वार्थे सन् स्यात् , दीर्घश्चेषां द्वित्वे पूर्वस्येतः । शीशांसति , दीदांसति , मीमांसते , बीभत्सते । अर्थोक्तिः किम् ? अर्थान्तरे मा भूत्-निशानम् , अवदानम् , मानयति , बाधयति ॥७॥

धातोः कण्ड्वादेर्यक् । ३।४।८॥

एभ्यो धातुभ्यः स्वार्थे यक् स्यात् । कण्डूयति , कण्डूयते , महीयते । धातोरिति

१. आयः प्रत्ययो भवति P2 ॥ २. मे मनः P2, पामू३, P3सं० विना नास्ति । विचिकित्सति मे मनः । संशयं पामू३ । विचिकित्सति व्याधिं चिकित्सति । संशयं पासं३ ॥

किम् ? कण्डूः ॥८॥

व्यञ्जनादेरेकस्वराद् भृशाऽऽभीक्ष्ये यङ् वा । ३।४।९॥

गुणक्रियाणामधिश्रयणादीनां क्रियान्तराव्यवधानेन सांकल्येन संपत्तिः फला-
तिरेकी वा भृशत्वम् , प्रधानक्रियाया विक्लेदादेः क्रियान्तराव्यवधानेनाऽऽवृत्तिरा-
भीक्ष्यम् , तद्विशिष्टार्थवृत्तेर्धातोर्व्यञ्जनादेरेकस्वराद् यङ् वा स्यात् । पापच्यते
। व्यञ्जनादेरिति किम् ? भृशमीक्षते । एकस्वरादिति किम् ? भृशं चकास्ति
। वेति किम् ? लुनीहि लुनीहीत्येवायं लुनातीत्यादि ॥९॥

अट्यर्त्ति-सूत्रि-मूत्रि-सूच्यशूर्णोः । ३।४।१०॥

एभ्यो भृशाऽऽभीक्ष्यार्थवृत्तिभ्यो यङ् स्यात् । अटाट्यते , अरायते , सोसूच्यते
 , मोमूच्यते , सोसूच्यते , अशाश्यते , प्रोर्णोन्नूयते ॥१०॥

गत्यर्थात् कुटिले । ३।४।११॥

व्यञ्जनादेरेकस्वराद् गत्यर्थात् कुटिले एवार्थे वर्त्तमानाद् धातोर्यङ् स्यात् ।
चङ्गम्यते । कुटिल इति किम् ? भृशं क्रामति ॥११॥

गृ-लुप-सद-चर-जप-जभ-दश-दहो गर्ह्ये । ३।४।१२॥

गृह्यार्थिभ्य एव एभ्यो यङ् स्यात् । निजेगिल्यते , लोलुप्यते , सासद्यते ,
चञ्चूर्यते , जञ्जप्यते , जञ्जभ्यते दन्दश्यते , दन्दह्यते । गर्ह्य इति किम् ?
साधु जपति , भृशं निगिरति ॥१२॥

न गृणा-शुभ-रुचः । ३।४।१३॥

एभ्यो यङ् न स्यात् । निन्यं गृणाति , भृशं शोभते , भृशं रोचते ॥१३॥

बहुलं लुप् । ३।४।१४॥

यङो लुप् बहुलं स्यात् । बोभूयते , बोभवीति । बहुलवचनात् कचिन्न
भवति-लोलूया , पोषूया ॥१४॥

अचि । ३।४।१५॥

यङोऽचि परे लुप् स्यात् । चेच्यः ॥१५॥

नोतः । ३।४।१६॥

उदन्ताद् विहितस्य यङोऽचि लुब् न स्यात् । रोख्यः ॥१६॥

चुरादिभ्यो णिच् । ३।४।१७॥

एभ्यो धातुभ्यः स्वार्थे णिच् स्यात् । चोरयति । पदयते ॥१७॥

युजादेर्नवा । ३।४।१८॥

एभ्यः स्वार्थे णिच् वा स्यात् । योजयति , योजति । साहयति , सहति ॥१८॥

भूङः प्राप्नो णिङ् । ३।४।१९॥

भुंवः प्राप्स्यर्थाणिङ् वा स्यात् । भावयते , भवते । प्राप्ताविति किम् ? भवति ॥१९॥

प्रयोक्तृव्यापारे णिग् । ३।४।२०॥

कुर्वन्तं यः प्रयुङ्क्ते तद्व्यापारे वाच्ये धातोर्णिग् वा स्यात् । कारयति , भिक्षा वासयति , राजानमागमयति , कंसं धातयति , पुष्येण चन्द्रं योजयति , उज्जयिन्याः प्रस्थितो माहिष्मत्यां सूर्यमुद्गमयति ॥२०॥

तुमर्हादिच्छायां सन्नतत्सनः । ३।४।२१॥

यो धातुरिषेः कर्म इषिणैव च समानकर्तृकः स तुमर्हः , तस्मादिच्छायामर्थे सन् वा स्यात् , न त्विच्छासन्नन्तात् । चिकीर्षति । तुमर्हादिति किम् ? यानेनेच्छति , भुक्तिमिच्छति मैत्रस्य । इच्छायामिति किम् ? भोक्तुं याति । अतत्सन इति किम् ? चिकीर्षितुमिच्छति । तदिति किम् ? जुगुप्सिषते ॥२१॥

द्वितीयायाः काम्यः । ३।४।२२॥

द्वितीयान्तादिच्छायां काम्यो वा स्यात् । इदंकाम्यति । द्वितीयाया इति किम् ? इष्टः पुत्रः ॥२२॥

अमाव्ययात् क्यन् च । ३।४।२३॥

मान्ता-ऽव्ययाभ्यामन्यस्माद् द्वितीयान्तादिच्छायां क्यन् काम्यश्च वा स्यात् । पुत्रीयति , पुत्रकाम्यति । अमाव्ययादिति किम् ? इदमिच्छति , स्वरिच्छति ॥२३॥

आधाराच्चोपमानादाचारे । ३।४।२४॥

अमाव्ययादुपमानाद् द्वितीयान्तादाधाराच्चाऽऽचारार्थे क्यन् वा स्यात् । पुत्रीयति च्छात्रम् , प्रासादीयति कुट्याम् ॥२४॥

कर्तुः किप् , गल्भ-क्लीब-होडात्तु डित् । ३।४।२५॥

कर्तुरुपमानान्नाम्न आचारेऽर्थे क्प् वा स्यात् , गल्भ-क्लीब-होडेभ्यस्तु स एव डित् । अश्वति , गल्भते , क्लीबते , होडते ॥२५॥

क्यङ् । ३।४।२६॥

कर्तुरुपमानादाचारेऽर्थे क्यङ् वा स्यात् । हंसायते ॥२६॥

सो वा लुक् च । ३।४।२७॥

सन्तात् कर्तुरुपमानादाचारेऽर्थे क्यङ् वा स्यादन्तस्य च सो वा लुक् । पयायते , पयस्यते ॥२७॥

ओजोऽप्सरसः । ३।४।२८॥

आभ्यां कर्तुरुपमानाभ्यामाचारे क्यङ् वा स्यात् , सश्च लुक् । ओजायते , अप्सरायते ॥२८॥

च्यर्थे भृशादेः स्तोः । ३।४।२९॥

भृशादेः कर्तुश्च्यर्थे क्यङ् वा स्यात् , यथासम्भवं स्तोर्लुक् च । भृशायते , उन्मनायते , वेहायते । कर्तुरित्येव-अभृशम्भृशं करोति । च्यर्थ इति किम् ? भृशो भवति ॥२९॥

डाच्-लोहितादिभ्यः षित् । ३।४।३०॥

डाजन्तेभ्यो लोहितादिभ्यश्च कर्तृभ्यश्च्यर्थे क्यङ् षित् स्यात् । पटपटायति , पटपटायते ; लोहितायति , लोहितायते । कर्तुरित्येव-अपटपटा पटपटा करोति । च्यर्थ इत्येव-लोहितो भवति ॥३०॥

कष्ट-कक्ष-कृच्छ्र-सत्र-गहनाय पापे क्रमणे । ३।४।३१॥

एभ्यश्चतुर्थ्यन्तेभ्यः पापवृत्तिभ्यः क्रमणेऽर्थे क्यङ् स्यात् । कष्टायते , कक्षायते , कृच्छ्रायते , सत्रायते , गहनायते । चतुर्थीति किम् ? रिपुः कष्टं क्रामति । पाप इति किम् ? कष्टाय तपसे क्रामति ॥३१॥

रोमन्थाद् व्याप्यादुच्चर्वणे । ३।४।३२॥

अभ्यवहतं द्रव्यं रोमन्थः , उद्गीर्य चर्वणम् उच्चर्वणम् , अस्मिन्नर्थे रोमन्थात् कर्मणः क्यङ् वा स्यात् । रोमन्थायते गौः । उच्चर्वण इति किम् ? कीटो रोमन्थं वर्त्तयति ॥३२॥

१. उन्मनायते P2, P1 सं, पा४,५ J3 विना नास्ति ॥

फेनोष्म-बाष्प-धूमादुद्वमने ।३।४।३३॥

एभ्यः कर्मभ्यः उद्वमनेऽर्थे क्यङ् वा स्यात् । फेनायते , ऊष्मायते , बाष्पायते , धूमायते ॥३३॥

सुखादेरनुभवे ।३।४।३४॥

साक्षात्कारेऽर्थे सुखादेः कर्मणः क्यङ् वा स्यात् । सुखायते , दुःखायते ॥३४॥

शब्दादेः कृतौ वा ।३।४।३५॥

एभ्यः कर्मभ्यः कृतावर्थे क्यङ् वा स्यात् । शब्दायते , वैरायते । पक्षे णिच्-शब्दयति , वैरयति ॥३५॥

तपसः क्यन् ।३।४।३६॥

अस्मात् कर्मणः कृतावर्थे क्यन् वा स्यात् । तपस्यति ॥३६॥

नमो-वरिवश्चित्रङ्गोऽर्चा-सेवा-ऽऽश्चर्ये ।३।४।३७॥

एभ्यः कर्मभ्यो यथासंख्यमर्चादिष्वर्थेषु क्यन् वा स्यात् । नमस्यति , वरिवस्यति , चित्रीयते ॥३७॥

अङ्गान्निरसने णिङ् ।३।४।३८॥

अङ्गवाचिनः कर्मणो निरसनेऽर्थे णिङ् वा स्यात् । हस्तयते , पादयते ॥३८॥

पुच्छादुत्-परि-व्यसने ।३।४।३९॥

पुच्छात् कर्मण उदसने पर्यसने व्यसनेऽसने चार्थे णिङ् वा स्यात् । उत्पुच्छयते , परिपुच्छयते , विपुच्छयते , पुच्छयते ॥३९॥

भाण्डात् समाचितौ ।३।४।४०॥

भाण्डात् कर्मणः समाचितावर्थे णिङ् वा स्यात् । सम्भाण्डयते , परिभाण्डयते ॥४०॥

चीवरात् परिधा-ऽर्जने ।३।४।४१॥

अस्मात् कर्मणः परिधानेऽर्जने चार्थे णिङ् वा स्यात् । परिचीवरयते , चीवरयते ॥४१॥

१. पादयते P2 J3 पा३,५ विना नास्ति ॥ २. व्यसने P3मू, पा२, J2 मध्ये नास्ति ॥

णिज्वहुलं नाम्नः कृगादिषु । ३।४।४२॥

कृगादीनां धातूनामर्थे नाम्नो णिच् बहुलं स्यात् । मुण्डं करोति मुण्डयति
च्छात्रम् , पटुमाचष्टे पटयति , वृक्षं रोपयति वृक्षयति , कृतं गृह्णाति कृतयति
॥४२॥

व्रताद् भुजि-तन्निवृत्त्योः । ३।४।४३॥

व्रतं शास्त्रितो नियमः , व्रताद् भुज्यर्थात् तन्निवृत्त्यर्थाच्च कृगादिष्वर्थेषु
णिज्वहुलम् स्यात् । पयो व्रतयति , सावद्याऽन्नं व्रतयति ॥४३॥

सत्या-ऽर्थ-वेदस्याः । ३।४।४४॥

एषां णिच्सन्नियोगे आः स्यात् । सत्यापयति , अर्थापयति , वेदापयति
॥४४॥

श्वेताश्वा-ऽश्वतर-गालोडिता-ऽऽह्वरकस्याऽश्व-तरेत-कलुक

। ३।४।४५॥

एषां णिज्योगे यथासंख्यमश्वादेः शब्दस्य लुक स्यात् । श्वेतयति , अश्वयति
 , गालोडयति , आह्वरयति ॥४५॥

धातोरनेकस्वरादाम् परोक्षायाः कृभ्वस्ति चानु तदन्तम् । ३।४।४६॥

अनेकस्वराद्धातोः परस्याः परोक्षायाः स्थाने आम् स्यात् , आमन्ताच्च परे
कृभ्वस्तयः परोक्षान्ता अनु पश्चादनन्तरं प्रयुज्यन्ते । चकासाञ्चकार , चकासाम्बभूव
 , चकासामास । अनेकस्वरादिति किम् ? पपाच । अनुर्विपर्यास-व्यवहितनिवृत्त्यर्थः
 , तेन चकारचकासाम् , ईहञ्चैत्रश्चक्रे इत्यादि न स्यात् ।

दया-ऽया-ऽऽस्-कासः । ३।४।४७॥

एभ्यो धातुभ्यः परस्याः परोक्षाया आम् स्यात् , आमन्ताच्च परे कृभ्वस्तयः
परोक्षान्ता अनु प्रयुज्यन्ते । दयाञ्चक्रे , दयाम्बभूव , दयामास ; पलायाञ्चक्रे
 , आसाञ्चक्रे , कासाञ्चक्रे ॥४७॥

गुरुनाम्यादेरनुच्छूर्णोः । ३।४।४८॥

गुरुर्नाम्यादिर्यस्य तस्माद्धातोः , ऋच्छूर्णुवर्जात् परस्याः परोक्षाया आम् स्यात्
 , आमन्ताच्च परे कृभ्वस्तयः परोक्षान्ता अनु प्रयुज्यन्ते । ईहाञ्चक्रे , ईहाम्बभूव
 , ईहामास । गुर्विति किम् ? इयेष । नामीति किम् ? आनञ्च । आदीति किम्

? निनाय । अनृच्छूण्णोरिति किम् ? आनच्छं , प्रोण्णुनाव ॥४८॥

जागुष-समिन्धेर्नवा । ३।४।४९॥

एभ्यो धातुभ्यः परस्याः परोक्षाया आम् वा स्यात् , आमन्ताच्च परे कृभ्वस्तयः परोक्षान्ता अनु प्रयुज्यन्ते । जागराञ्चकार , जागराम्बभूव , जागरामास , जजागार ; ओषाञ्चकार , उवोष ; समिन्धाञ्चक्रे , समीधे ॥४९॥

भी-ही-भृ-होस्तिव्वत् । ३।४।५०॥

एभ्यः परस्याः परोक्षाया आम् वा स्यात् , स च तिक्वत् , आमन्ताच्च परे कृभ्वस्तयः परोक्षान्ता अनु प्रयुज्यन्ते । बिभयाञ्चकार , बिभयाम्बभूव , बिभयामास , बिभाय ; जिह्याञ्चकार , जिह्याय ; बिभराञ्चकार , बभार ; जुह्वाञ्चकार , जुहाव ॥५०॥

वेत्तेः कित् । ३।४।५१॥

वेत्तेः परस्याः परोक्षाया आम् किद् वा स्याद् , आमन्ताच्च कृभ्वस्तयः परोक्षान्ता अनु प्रयुज्यन्ते । विदाञ्चकार , विवेद ॥५१॥

पञ्चम्याः कृग् । ३।४।५२॥

वेत्तेः परस्याः पञ्चम्याः क्दिदाम् वा स्यात् , आमन्ताच्च परः पञ्चम्यन्तः कृगानु प्रयुज्यते । विदाङ्करोतु , वेत्तु ॥५२॥

सिजद्यतन्याम् । ३।४।५३॥

अद्यतन्यां परस्यां धातोः परः सिच् स्यान्नित्यम् । अनैषीत् ॥५३॥

स्पृश-मृश-कृष-तृप-दृपो वा । ३।४।५४॥

एभ्योऽद्यतन्यां सिज् वा स्यात् । अस्प्राक्षीत् , अस्पृक्षत् ; अम्राक्षीत् , अमृक्षत् ; अक्राक्षीत् , अकृक्षत् ; अत्राप्सीत् , अतृपत् ; अद्राप्सीत् , अदृपत् ॥५४॥

ह-शिटो नाम्युपान्त्याददृशोऽनिटः सक् । ३।४।५५॥

हशिडन्तानाम्युपान्त्याददृशोऽनिटोऽद्यतन्यां सक् स्यात् । अधुक्षत् , अविक्षत् । ह-शिट इति किम् ? अभैत्सीत् । नाम्युपान्त्यादिति किम् ? अधाक्षीत् । अदृश इति किम् ? अद्राक्षीत् । अनिट इति किम् ? अकोषीत् ॥५५॥

१. समिधाञ्चक्रे पार J3 ॥

श्लिषः ।३।४।५६॥

श्लिषोऽनिटोऽद्यतन्यां सकृ स्यात् । आश्लिषत् कन्यां मैत्रः । अनिट इत्येव-अश्लेषीत् ॥५६॥

नाऽसत्त्वाऽऽश्लेषे ।३।४।५७॥

श्लिषोऽप्राण्याश्लेषार्थात् सकृ न स्यात् । उपाश्लिषत् जतु च काष्ठं च । असत्त्वाऽऽश्लेष इति किम् ? व्यत्यश्लिषन्त मिथुनानि ॥५७॥

णि-श्रि-द्रु-सु-कमः कर्त्तरि ङः ।३।४।५८॥

प्यन्तात् श्रयादेश्च कर्त्तर्यद्यतन्यां ङः स्यात् । अचीकरत् , अशिश्रियत् , अदुद्रुवत् , असुसुवत् , अचकमत । कर्त्तरीति किम् ? अकारयिषातां कटौ मैत्रेण ॥५८॥

ट्धे-श्वेर्वा ।३।४।५९॥

आभ्यां कर्त्तर्यद्यतन्यां ङो वा स्यात् । अदधत् , अधात् ; अशिश्रियत् , अश्वत् । कर्त्तरीत्येव-अधिषातां गावौ वत्सेन ॥५९॥

शास्त्यसू-वक्ति-ख्यातेरङ् ।३।४।६०॥

एभ्यः कर्त्तर्यद्यतन्यां अङ् स्यात् । अशिषत् , अपास्थत् , अवोचत् , आख्यत् । कर्त्तरीत्येव-अशासिषातां शिष्यौ गुरुणा ॥६०॥

सर्त्यर्तेर्वा ।३।४।६१॥

आभ्यां कर्त्तर्यद्यतन्याम् अङ् वा स्यात् । असरत् , असार्षीत् ; आरत् , आर्षीत् ॥६१॥

ह्वा-लिप्-सिचः ।३।४।६२॥

एभ्यः कर्त्तर्यद्यतन्याम् अङ् स्यात् । आह्वत् , अलिपत् , असिचत् ॥६२॥

वाऽऽत्मने ।३।४।६३॥

ह्वादेः कर्त्तर्यद्यतन्यामात्मनेपदे वाऽङ् स्यात् । आह्वत् , आह्वास्त ; अलिपत् , अलिप्त ; असिचत् , असिक्त ॥६३॥

लृदिद्-द्युतादि-पुष्यादेः परस्मै ।३।४।६४॥

लृदितो द्युतादेः पुष्यादेश्च कर्त्तर्यद्यतन्यां परस्मैपदेऽङ् स्यात् । अगमत् ; अद्युतत् , अरुचत् ; अपुषत् , औचत् । परस्मैपद इति किम् ? समगंस्त ॥६४॥

ऋदिच्छ्वि-स्तम्भू-मुचू-म्लुचू-गुचू-ग्लुचू-ग्लुञ्चू-ज्रो वा । ३।४।६५॥

ऋदितः ऋयादेश्च कर्त्तर्यद्यतन्यां परस्मैपदेऽङ् वा स्यात् । अरुधत् , अरौत्सीत् ; अश्वत् , अश्वयीत् ; अस्तभत् , अस्तम्भीत् ; अमुचत् , अम्रोचीत् , अम्लुचत् , अम्लोचीत् ; अगुचत् , अग्रीचीत् ; अग्लुचत् , अग्लोचीत् ; अग्लुचत् , अग्लुञ्चीत् ; अजरत् , अजारीत् ॥६५॥

जिच् ते पदस्तलुक् च । ३।४।६६॥

पद्यतेः कर्त्तर्यद्यतन्यास्ते परे जिच् स्याद् , निमित्ततस्य च लुक् । उदपादि । त इति किम् ? उदपत्साताम् ॥६६॥

दीप-जन-बुधि-पूरि-ताय-प्यायो वा । ३।४।६७॥

एभ्यः कर्त्तर्यद्यतन्यास्ते परे जिच् वा स्यात् , तलुक् च । अदीपि , अदीपिष्ट ; अजनि , अजनिष्ट ; अबोधि , अबुद्ध ; अपूरि , अपूरिष्ट ; अतायि , अतायिष्ट ; अप्यायि , अप्यायिष्ट ॥६७॥

भाव-कर्मणोः । ३।४।६८॥

सर्वस्माद् धातोर्भावं-कर्मविहितेऽद्यतन्यास्ते जिच् स्यात् , तलुक् च । आसि त्वया , अकारि कटः ॥६८॥

स्वर-ग्रह-दृश-हन्भ्यः स्य-सिजाशीः-श्चस्तन्यां जिट् वा । ३।४।६९॥

स्वरान्ताद् ग्रहादेश्च विहितासु भावकर्मजासु स्य-सिजाशीः-श्चस्तनीषु जिट् वा स्यात् । दायिष्यते , दास्यते ; अदायिषाताम् , अदिषाताम् ; दायिषीष्ट , दासीष्ट ; दायिता , दाता । ग्राहिष्यते , ग्रहीष्यते ; अग्राहिषाताम् , अग्रहीषाताम् ; ग्राहिषीष्ट ग्रहीषीष्ट ; ग्राहिता , ग्रहीता । दर्शिष्यते , द्रक्ष्यते ; अदर्शिषाताम् , अदृक्षाताम् ; दर्शिषीष्ट , दृक्षीष्ट ; दर्शिता , द्रष्टा । घानिष्यते , हनिष्यते ; अघानिषाताम् , अवधिषाताम् ; घानिषीष्ट , वधिषीष्ट ; घानिता , हन्ता ॥६९॥

क्यः शिति । ३।४।७०॥

सर्वस्माद् धातोर्भाव-कर्मविहिते शिति क्यः स्यात् । शय्यते त्वया , क्रियते कटः । शितीति किम् ? बभूवे ॥७०॥

कर्त्तर्यनदभ्यः शव् । ३।४।७१॥

अदादिवर्जाद् धातोः कर्त्तरि विहिते शिति शव् स्यात् । भवति । कर्त्तरीति किम् ? पच्यते । अनद्भ्य इति किम् ? अत्ति ॥७१॥

दिवादेः श्यः । ३।४।७२॥

दिवादेः कर्तृविहिते शिति श्यः स्यात् । दीव्यति , जीर्यति ॥७२॥

भ्रास-भ्लास-भ्रम-क्रम-क्लम-त्रसि-त्रुटि-लषि-यसि-संयसेर्वा

। ३।४।७३॥

एभ्यः कर्तृविहिते शिति श्यो वा स्यात् । भ्रास्यते , भ्रासते ; भ्लास्यते , भ्लासते ; भ्राम्यति , भ्रमति ; क्राम्यति , क्रामति ; क्लाम्यति , क्लामति ; त्रस्यति , त्रसति ; त्रुट्यति , त्रुटति ; लष्यति , लषति ; यस्यति , यसति ; संयस्यति , संयसति ॥७३॥

कुषि-रञ्जेर्व्याप्ये वा परस्मै च । ३।४।७४॥

आभ्यां व्याप्ये कर्त्तरि शिद्विषये परस्मैपदं वा स्यात् , तद्योगे श्यश्च । कुष्यति कुष्यते वा पादः स्वयमेव ; रज्यति रज्यते वा वस्त्रं स्वयमेव । व्याप्ये कर्त्तरीति किम् ? कुष्णाति पादं रोगः । शितीत्येव-अकोषि ॥७४॥

स्वादेः श्नुः । ३।४।७५॥

स्वादेः कर्तृविहिते शिति श्नुः स्यात् । सुनोति , सिनोति ॥७५॥

वाऽक्षः । ३।४।७६॥

अक्षः कर्तृविहिते शिति श्नुर्वा स्यात् । अक्ष्णोति , अक्षति ॥७६॥

तक्षः स्वार्थे वा । ३।४।७७॥

स्वार्थः तनुत्वम् , तद्वृत्तेस्तक्षः कर्तृविहिते शिति श्नुर्वा स्यात् । तक्ष्णोति , तक्षति । स्वार्थ इति किम् ? संतक्षति शिष्यम् ॥७७॥

स्तम्भू-स्तुम्भू-स्कम्भू-स्कुम्भू-स्कोः श्रा च । ३।४।७८॥

स्तम्भादेः सौत्राद् धातोः , स्कुगश्च कर्तृविहिते शिति श्नाः श्नुश्च स्यात्

। स्तभ्राति , स्तभ्रोति ; स्तुभ्राति , स्तुभ्रोति ; स्कभ्राति , स्कभ्रोति ; स्कुभ्राति , स्कुभ्रोति ; स्कुनाति , स्कुनोति ॥७८॥

क्रचादेः । ३।४।७९॥

क्रचादेः कर्तृविहिते शिति र्ना स्यात् । क्रीणाति , प्रीणाति ॥७९॥

व्यञ्जनाच्छनाहेरानः । ३।४।८०॥

व्यञ्जनात् परस्य श्रायुक्तस्य हेः आनः स्यात् । पुषाण , मुषाण । व्यञ्जनादिति किम् ? लुनीहि ॥८०॥

तुदादेः शः । ३।४।८१॥

एभ्यः कर्तृविहिते शिति शः स्यात् । तुदति , तुदते ॥८१॥

रुधां स्वराच्चनो नलुक् च । ३।४।८२॥

रुधादिनां स्वरात् परः कर्तृविहिते शिति श्रः स्यात् , तद्योगे च प्रकृतेर्नो लुक् च । रुणद्धि , हिनस्ति ॥८२॥

कृग्-तनादेरुः । ३।४।८३॥

कृगस्तनादिभ्यश्च कर्तृविहिते शिति उः स्यात् । करोति , तनोति ॥८३॥

सृजः श्राद्धे जि-क्या-ऽऽत्मने तथा । ३।४।८४॥

सृजः पराणि श्रद्धावति कर्त्तरि जि-क्या-ऽऽत्मनेपदानि स्युस्तथा यथा विहितानि । असर्जि , सृज्यते , स्रक्ष्यते वा मालां धार्मिकः । श्राद्ध इति किम् ? व्यत्यसृष्ट माले मिथुनम् ॥८४॥

तपेस्तपःकर्मकात् । ३।४।८५॥

तपेस्तपःकर्मकात् कर्त्तरि जिक्यात्मनेपदानि स्युस्तथा । तप्यते तपः साधुः । तप इति किम् ? उत्तपति स्वर्णं स्वर्णकारः । कर्मेति किम् ? तपः साधुं तपति ॥८५॥

एकधातौ कर्मक्रिययैकाऽकर्मक्रिये । ३।४।८६॥

एकस्मिन् धातौ कर्मस्थक्रियया पूर्वदृष्टया एका अभिन्ना सम्प्रत्यकर्मिका क्रिया यस्य तस्मिन् कर्त्तरि कर्मकर्तृरूपे धातोर्जिक्यात्मनेपदानि स्युः । अकारि क्रियते करिष्यते वा कटः स्वयमेव । एकधाताविति किम् ? पचत्योदनं चैत्रः , सिध्यत्योदनः स्वयमेव । कर्मक्रिययेति किम् ? साध्वसिश्छिनत्ति । एकक्रिय इति किम् ?

स्रवत्युदकं कुण्डिका , स्रवत्युदकं कुण्डिकायाः । अकर्मक्रिय इति किम् ? भिद्यमानः कुशूलः पात्राणि भिनत्ति ॥८६॥

पचि-दुहेः । ३।४।८७॥

एकधातौ कर्मस्थक्रियया अकर्मिकया सकर्मिकया वा एकक्रिये कर्तरि , आभ्यां जि-क्या-ऽऽत्मनेपदानि स्युः । अपाचि पच्यते पक्ष्यते वा ओदनः स्वयमेव , अदोहि दुग्धे अदुग्ध वा गौः स्वयमेव ॥८७॥

न कर्मणा जिच् । ३।४।८८॥

पचि-दुहिभ्यां कर्मणा योगे अनन्तरोक्ते कर्तरि जिच् न स्यात् । अपक्तोदुम्बरः फलं स्वयमेव , अदुग्ध गौः पयः स्वयमेव । कर्मणेति किम् ? अपाच्योदनः स्वयमेव । अनन्तरोक्ते कर्तरीत्येव-अपाचि उदुम्बरः फलं वायुना ॥८८॥

रुधः । ३।४।८९॥

रुधोऽनन्तरोक्ते कर्तरि जिच् न स्यात् । अरुद्ध गौः स्वयमेव ॥८९॥

स्वर-दुहो वा । ३।४।९०॥

स्वरान्ताद् दुहेश्वानन्तरोक्ते कर्तरि जिच् वा स्यात् । अकृत अकारि वा कटः स्वयमेव ; अदुग्ध अदोहि वा गौः स्वयमेव ॥९०॥

तपः कर्त्रनुतापे च । ३।४।९१॥

तपेः कर्मकर्तरि , कर्त्रनुतापे चार्थे जिच् न स्यात् । अन्ववातप्त कितवः स्वयमेव , अतप्त तपांसि साधुः , अन्वतप्त चैत्रेण , अन्ववातप्त पापः स्वकर्मणा । कर्त्रनुतापे चेति किम् ? अतापि पृथिवी राज्ञा ॥९१॥

णि-स्नु-श्र्यात्मनेपदाऽकर्मकात् । ३।४।९२॥

ण्यन्तात् स्नुश्रिभ्यामात्मनेपदविधावकर्मिकेभ्यश्च कर्मकर्तरि जिच् न स्यात् । अपीपचदोदनं चैत्रेण मैत्रः , अपीपचतौदनः स्वयमेव ; प्रास्त्रोष्ट्र गौः स्वयमेव ; उदशिश्रियत दण्डः स्वयमेव ; व्यकृत सैन्धवः स्वयमेव ॥९२॥

भूषार्थ-सन्-किरादिभ्यश्च जि-क्यौ । ३।४।९३॥

भूषार्थेभ्यः , सन्नन्तेभ्यः , किरादिभ्यो ण्यादिभ्यश्च कर्मकर्तरि जि-क्यौ न स्याताम् । अलमकृत कन्या स्वयमेव , अलंकुरुते कन्या स्वयमेव ; सन्-अचिकीर्षिष्ठ , चिकीर्षते वा कटः स्वयमेव ; किरादि -अकीर्ष्ट , किरते वा पांसुः स्वयमेव

, अगीर्णं गिरते वा ग्रासः स्वयमेव ; णि- कारयते कटः स्वयमेव , चोरयते
गौः स्वयमेव ; स्नु- प्रस्नुते गौः स्वयमेव ; श्रि -उच्छ्रयते दण्डः स्वयमेव
; आत्मनेपदाकर्मक -विकुर्वते सैन्धवाः स्वयमेव ॥९३॥

करणक्रियया कचित् ॥३४॥९४॥

एकधातौ पूर्वदृष्टया करणस्थया क्रियया एकाकर्मक्रिये कर्त्तरि जिक्यात्मनेपदानि
कचित् स्युः । परिवारयन्ते कण्टका वृक्षं स्वयमेव । कचिदिति किम् ?
साध्वसिश्छिनत्ति ॥९४॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां

सिद्धहेमचन्द्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासनलघुवृत्तौ

तृतीयस्याध्यायस्य चतुर्थः पादः तृतीयोऽध्यायः समाप्तः ॥३४॥

प्रतापतपनः कोऽपि , मौलराजेर्नवोऽभवत् ।

रिपुस्त्रीमुखपद्मानां न सेहे यः किल श्रियम् ॥१२॥

॥ अथ चतुर्थोऽध्यायः ॥

प्रथमः पादः

द्विधातुः परोक्षा-डे , प्राक् तु स्वरे स्वरविधेः ।४।१।१॥

परोक्षायां डे च परे धातुर्द्विः स्यात् , स्वरादौ तु द्वित्वनिमित्ते स्वरस्य कार्यात् प्रागेव । पपाच , अचकमत । धातुरिति किम् ? प्राशिश्रियत् । प्रागिति किम् ? चक्रतुः । स्वर इति किम् ? जेघ्रीयते । स्वरविधेरिति किम् ? शुशाव । प्राक् तु स्वरे स्वरविधेरिति आद्विर्वचनमधिकारः ॥१॥

आद्योऽश एकस्वरः ।४।१।२॥

अनेकस्वरस्य धातोराद्य एकस्वरोऽवयवः परोक्षा-डेपरे द्विः स्यात् । जजागार , अचकाणत् ॥२॥

सन्-यङश्च ।४।१।३॥

सन्नन्तस्य यङन्तस्य चाऽऽद्य एकस्वरोऽशो द्विः स्यात् । तितिक्षते , पापच्यते ॥३॥

स्वरादेर्द्वितीयः ।४।१।४॥

स्वरादेर्द्व्युक्तिभाजो द्वितीयोऽश एकस्वरो द्विः स्यात् । अटिटिषति , अशाशयते । प्राक् तु स्वरे स्वरविधेरित्येव-आटिटत् ॥४॥

न ब-द-नं संयोगादिः ।४।१।५॥

स्वरादेर्धातोर्द्वितीयस्यांशस्यैकस्वरस्य ब-द-नाः संयोगस्याद्या न द्विः स्युः । उज्जिजिषति , अट्टिटिषते , उन्ददिषति । संयोगादिरिति किम् ? प्राणिणिषति ॥५॥

अयि रः ।४।१।६॥

स्वरादेर्धातोर्द्वितीयस्यांशस्यैकस्वरस्य संयोगादी रो द्विर्न स्यात् , न तु रादनन्तरे यि । अर्चिचिषति । अयीति किम् ? अरायति ॥६॥

नाम्नो द्वितीयाद् यथेष्टम् ।४।१।७॥

स्वरादेर्नामधातोर्द्वित्वभाजो द्वितीयादारभ्यैकस्वरोऽशो यथेष्टं द्विः स्यात् । अशिश्चीयिषति , अश्चीयिषति , अश्चीयिषिषति ॥७॥

अन्यस्य ।४।१।८॥

स्वरादेरन्यस्य नामधातोर्द्वित्वभाज एकस्वरोऽंशो यथेष्टं प्रथमादिर्द्विः स्यात् । पुपुत्रीयिषति , पुतित्रीयिषति , पुत्रीयिषति , पुत्रीयिषति ॥८॥

कण्ड्वादेस्तृतीयः ।४।१।९॥

कण्ड्वादेर्द्वित्वभाज एकस्वरस्तृतीय एव अंशो द्विः स्यात् । कण्डूयिषति , असूयिषति ॥९॥

पुनरेकेषाम् ।४।१।१०॥

एकेषां मते द्वित्वे कृते पुनर्द्वित्वं स्यात् । सुसोषुपिषते । एकेषामिति किम् ? सोषुपिषते ॥१०॥

यिः सन् वेर्ष्यः ।४।१।११॥

ईर्ष्यो द्वित्वभाजो यिः सन् वा द्विः स्यात् । ईर्ष्ययिषति , ईर्ष्यिषति ॥११॥

हवः शिति ।४।१।१२॥

जुहोत्यादयः शिति द्विः स्युः । जुहोति ॥१२॥

चराचर-चलाचल-पतापत-वदावद-घनाघन-पाटूपटं वा ।४।१।१३॥

एतेऽचि कृतद्वित्वादयो वा निपात्यन्ते । चराचरः , चलाचलः , पतापतः , वदावदः , घनाघनः , पाटूपटः । पक्षे -चरः , चलः , पतः , वदः , हनः , पाटः ॥१३॥

चिह्निद-चक्नसम् ।४।१।१४॥

एतौ केऽचि कृतद्वित्वौ निपात्येते । चिह्निदः , चक्नसः ॥१४॥

दाश्चत्-साह्वत्-मीढ्वत् ।४।१।१५॥

एते कसावद्वित्वादयो निपात्यन्ते । दाश्चांसौ , साह्वांसौ , मीढ्वांसौ ॥१५॥

ज्ञाप्यापो ज्ञीपीप् , न च द्विः , सि सनि ।४।१।१६॥

ज्ञपेरापेश्च सादौ सनि परे यथासंख्यं ज्ञीपीपौ स्याताम् , नचाऽनयोरेकस्वरोऽंशो द्विः । ज्ञीप्सति , ईप्सति । सीति किम् ? जिज्ञपयिषति ॥१६॥

ऋध ईर्त् ।४।१।१७॥

ऋधः सादौ सनि परे ईर्त् स्यात् , न चाऽस्य द्विः । ईर्त्सति । सीत्येव

-अर्दिधिषति ॥१७॥

दम्भो धिप्-धीप् ।४।१।१८॥

दम्भेः सि सनि धिप्-धीपौ स्यातां न चाऽस्य द्विः । धिप्सति , धीप्सति । सीत्येव-दिदम्भिषति ॥१८॥

अव्याप्यस्य मुचेर्मोवा ।४।१।१९॥

मुचेरकर्मणः सि सनि मोक् वा स्यात् , न चाऽस्य द्विः । मोक्षति , मुमुक्षति चैत्रः । अव्याप्यस्येति किम् ? मुमुक्षति वत्सम् ॥१९॥

मि-मी-मा-दामित् स्वरस्य ।४।१।२०॥

मि-मी-मा-दासंज्ञानां स्वरस्य सि सनि इत् स्यात् , न च द्विः । मित्सति , मित्सते , मित्सति , दित्सति , धित्सति ॥२०॥

रभ-लभ-शक-पत-पदामिः ।४।१।२१॥

एषां स्वरस्य सि सनि इः स्यात् , न च द्विः । आरिप्सते , लिप्सते , शिप्सति , पित्सति , पित्सते । सीत्येव-पिपतिषति ॥२१॥

राधेर्वधे ।४।१।२२॥

राधेर्हिंसाऽर्थस्य सि सनि स्वरस्य इः स्यात् , न च द्विः । प्रतिरित्सति । वध इति किम् ? आरिरात्सति ॥२२॥

अवित्परोक्षा-सेट्थवोरेः ।४।१।२३॥

राधेर्हिंसार्थस्याऽविति परोक्षायां थवि च सेटि स्वरस्य एः स्यात् , न च द्विः । रेधुः , रेधिथ । अविदिति किम् ? अपरराध । वध इत्येव-आरराधतुः ॥२३॥

अनादेशादेरकव्यञ्जनमध्येऽतः ।४।१।२४॥

अवित्परोक्षा-सेट्थवोः परयोर्योऽनादेशादिस्तत्सम्बन्धिनः स्वरस्याऽतो-ऽसहायव्यञ्जनयोर्मध्यगतस्य एः स्यात् , न च द्विः । पेचुः , पेचिथ , नेमुः , नेमिथ । अनादेशादेरिति किम् ? बभणतुः । एकव्यञ्जनमध्य इति किम् ? ततक्षिथ । अत इति किम् ? दिदिवुः । सेट्थवीत्येव-पपकथ ॥२४॥

तृ-त्रप-फल-भजाम् ।४।१।२५॥

एषामवित्परोक्षा-सेट्थवोः स्वरस्य एः स्यात् , न च द्विः । तेरुः , तेरिथ

; त्रेपे ; फेलुः , फेलिथ ; भेजुः , भेजिथ ॥२५॥

जू-भ्रम-वम-त्रस-फण-स्यम-स्वन-राज-भ्राज-भ्रास-भ्लासो वा
।४।१।२६॥

एषां स्वरस्याऽवित्परोक्षा-सेट्थवोरैर्वा स्यात् , न च द्विः । जेरुः , जजरुः
; जेरिथ , जजरिथ । भ्रेमुः , बभ्रमुः ; भ्रेमिथ , बभ्रमिथ । वेमुः , ववमुः
; वेमिथ , ववमिथ । त्रेसुः , तत्रसुः ; त्रेसिथ , तत्रसिथ । फेणुः , पफणुः
; फेणिथ , पफणिथ । स्येमुः , सस्यमुः ; स्येमिथ , सस्यमिथ । स्वेनुः
; सस्वनुः ; स्वेनिथ , सस्वनिथ । रेजुः , रराजुः ; रेजिथ , रराजिथ ।
भ्रेजे , बभ्राजे । भ्रेसे , बभ्रासे । भ्लेसे , बभ्लासे ॥२६॥

वा श्रन्थ-ग्रन्थो नूलूक् च ।४।१।२७॥

अनयोः स्वरस्यावित्परोक्षा-सेट्थवोरैर्वा स्यात् , तद्योगे च नो लुक् , न
च द्विः । श्रेथुः , शश्रन्थुः ; श्रेथिथ , शश्रन्थिथ । ग्रेथुः , जग्रन्थुः ; ग्रेथिथ
; जग्रन्थिथ ॥२७॥

दम्भः ।४।१।२८॥

दम्भेः स्वरस्यावित्परोक्षायाम् एः स्यात् , न च द्विः , तद्योगे च नो लुक्
। देभुः ॥२८॥

थे वा ।४।१।२९॥

दम्भेः स्वरस्य थवि एर्वा स्यात् , तद्योगे च नो लुक् , न च द्विः । देभिथ
; ददम्भिथ ॥२९॥

न शस-दद-वादि-गुणिनः ।४।१।३०॥

शसि-दद्योर्वादिनां गुणिनां च स्वरस्य एर्न स्यात् । विशशसुः , विशशसिथ
; दददे ; ववले ; विशशरुः , विशशरिथ ॥३०॥

हौ दः ।४।१।३१॥

दासंज्ञस्य हौ परे एः स्यात् , न च द्विः । देहि , धेहि ॥३१॥

देर्दिगिः परोक्षायाम् ।४।१।३२॥

देडः परोक्षायां दिगिः स्यात् , न च द्विः । दिग्ये ॥३२॥

डे पिबः पीप्य् ।४।१।३३॥

ण्यन्तस्य पिबतेर्डे परे पीप्य् स्यात् , न च द्विः । अपीप्यत् ॥३३॥

अडे हि-हनो हो घः पूर्वात् ॥४१॥३४॥

हि-हनोर्द्वर्जे प्रत्यये परे द्वित्वे सति पूर्वस्मात् परस्य हो घः स्यात् । प्रजिघाय , जंघन्यते । अड इति किम् ? प्राजीहयत् ॥३४॥

जेर्गिः सन्-परोक्षयोः ॥४१॥३५॥

सन्-परोक्षयोर्द्वित्वे सति पूर्वात् परस्य जेर्गिः स्यात् । जिगीषति , विजिग्ये ॥३५॥

चेः किर्वा ॥४१॥३६॥

सन्-परोक्षयोर्द्वित्वे सति पूर्वात् परस्य चेः किर्वा स्यात् । चिकीषति , चिचीषति ; चिक्ये , चिच्ये ॥३६॥

पूर्वस्याऽस्वे स्वरे योरियुव् ॥४१॥३७॥

द्वित्वे सति यः पूर्वस्तत्सम्बन्धिनोरिवर्णोत्तोरस्वे स्वरे परे इयुवौ स्याताम् । इयेष , अरियर्त्ति उवोष । अस्व इति किम् ? ईषतुः । स्वर इति किम् ? इयाज ॥३७॥

ऋतोऽत् ॥४१॥३८॥

द्वित्वे सति पूर्वस्य ऋतोऽत् स्यात् । चकार ॥३८॥

ह्रस्वः ॥४१॥३९॥

द्वित्वे सति पूर्वस्य ह्रस्वः स्यात् । पपौ ॥३९॥

ग-होर्जः ॥४१॥४०॥

द्वित्वे सति पूर्वयोग-होर्जः स्यात् । जगाम , जहास ॥४०॥

द्युतेरिः ॥४१॥४१॥

द्युतेर्द्वित्वे सति पूर्वस्य इः स्यात् । दिद्युते ॥४१॥

द्वितीय-तुर्ययोः पूर्वी ॥४१॥४२॥

द्वित्वे पूर्वस्य द्वितीय-तुर्ययोर्यथासङ्ख्यं पूर्वी आद्य-तृतीयौ स्याताम् । चखान , जझाम ॥४२॥

१. 'रिवर्णोवर्णयोस्वे' J3 P3 पा३,४ विना । 'रिवर्णोत्तो[र]स्वे' पा३ । 'योः' इकारस्य उकारस्य च' इति बृहद्वृत्ती पाठः ॥

तिर्वा षिवः ।४।१।४३॥

षिवेद्वित्वे सति पूर्वस्य तिर्वा स्यात् । तिष्ठेव , टिष्ठेव ॥४३॥

व्यञ्जनस्याऽनादेर्लुक् ।४।१।४४॥

द्वित्वे पूर्वस्य व्यञ्जनस्याऽनादेर्लुक् स्यात् । जग्ले । अनादेरिति किम् ? आदेर्मा भूत् -पपाच ॥४४॥

अघोषे शिटः ।४।१।४५॥

द्वित्वे पूर्वस्य शिटस्तत्सम्बन्धिन्येवाऽघोषे लुक् स्यात् । चुश्च्योत । अघोष इति किम् ? सस्त्रौ ॥४५॥

क-डश्च-ञ् ।४।१।४६॥

द्वित्वे पूर्वयोः क-डोर्यथासंख्यं च-जौ स्याताम् । चकार , जुडुवे ॥४६॥

न कवतेर्यडः ।४।१।४७॥

यङन्तस्य कवतेद्वित्वे सति पूर्वस्य कश्चो न स्यात् । कोकूयते खरः । कवतेरिति किम् ? कौति-कुवत्योः -चोकूयते । यङ इति किम् ? चुकुवे ॥४७॥

आ-गुणावन्यादेः ।४।१।४८॥

यङन्तस्य द्वित्वे पूर्वस्य न्याद्यागमवर्जस्य आ-गुणौ स्याताम् । पापच्यते , लोलूयते । अन्यादेरिति किम् ? वनीवच्यते , यंयम्यते ॥४८॥

न हाको लुपि ।४।१।४९॥

हाको द्वित्वे पूर्वस्य यङो लुपि आ न स्यात् । जहेति ॥४९॥

वञ्च-संस-ध्वंस-भ्रंश-कस-पत-पद-स्कन्दोऽन्तो नी ।४।१।५०॥

एषां यङन्तानां द्वित्वे पूर्वस्य नीरन्तः स्यात् । वनीवच्यते , सनीचस्यते , दनीध्वस्यते , बनीभ्रश्यते , चनीकस्यते , पनीपत्यते , पनीपद्यते , चनीस्कद्यते ॥५०॥

मुरतोऽनुनासिकस्य ।४।१।५१॥

आत् परो योऽनुनासिकस्तदन्तस्य यङन्तस्य द्वित्वे पूर्वस्य मुरन्तः स्यात् । बम्भण्यते । अत इति किम् ? तेतिम्यते । अनुनासिकस्येति किम् ?

१. कुवत्योर्मा भूत् P2 J3 ॥

पापच्यते ॥५१॥

जप-जभ-दह-दश-भञ्ज-पशः ।४।१।५२॥

एषां यङन्तानां द्वित्वे पूर्वस्य मुरन्तः स्यात् । जञ्जप्यते , जञ्जभ्यते ,
दन्दह्यते , दन्दश्यते , बम्भज्यते , पम्पश्यते ॥५२॥

चर-फलाम् ।४।१।५३॥

एषां यङन्तानां द्वित्वे पूर्वस्य मुरन्तः स्यात् । चञ्चूर्यते , पम्फुल्यते ॥५३॥

ति चोपान्त्याऽतो नोदुः ।४।१।५४॥

यङन्तानां चर-फलां तादौ च प्रत्यये उपान्त्यस्याऽत उः स्यात् , न च
तस्यौत् । चञ्चूर्यते , पम्फुल्यते , चूर्तिः , प्रफुल्लितः । अत इति किम् ?
चञ्चार्यते , पम्फाल्यते । अनोदिति किम् ? चञ्चूर्ति , पम्फुल्लि ॥५४॥

क्रमतां री ।४।१।५५॥

क्रमतां यङन्तानां द्वित्वे पूर्वस्य रीरन्तः स्यात् । नरीनृत्यते ॥५५॥

रि-रौ च लुपि ।४।१।५६॥

क्रमतां यङो लुपि द्वित्वे पूर्वस्य रि-रौ रीश्चान्तः स्यात् । चरिकर्त्ति , चर्कर्त्ति
, चरीकर्त्ति ॥५६॥

निजां शित्येत् ।४।१।५७॥

निजि-विजि-विषां शिति द्वित्वे पूर्वस्यैत् स्यात् । नेनेक्ति , वेवेक्ति , वेवेष्टि
। शितीति किम् ? निनेज ॥५७॥

पृ-भृ-मा-हाडामिः ।४।१।५८॥

एषां शिति द्वित्वे पूर्वस्य इः स्यात् । पिपर्त्ति , इयर्त्ति , बिभर्त्ति , मिमीते
, जिहीते । हाडिति किम् ? जहाति । शितीत्येव-पपार ॥५८॥

सन्यस्य ।४।१।५९॥

द्वित्वे पूर्वस्यातः सनि परे इः स्यात् । पिपक्षति । अस्येति किम् ? पापचिषते
॥५९॥

ओर्जा-ऽन्तस्था-पवर्गेऽवर्णे ।४।१।६०॥

द्वित्वे पूर्वस्योतोऽवर्णान्ते जान्तस्थापवर्गे परे सनि इः स्यात् । जिजावयिषति

, यियविषति , यियावयिषति , रिरावयिषति , लिलावयिषति , पिपविषते , पिपावयिषति , मिमावयिषति । जान्तस्थापवर्ग इति किम् ? जुहावयिषति । अवर्ण इति किम् ? बुभूषति ॥६०॥

श्रु-सु-दु-पु-पु-च्योर्वा ॥४१॥६१॥

एषां सनि द्वित्वे पूर्वस्योतोऽवर्णान्तायामन्तस्थायां परस्याम् इवा स्यात् । शिश्रावयिषति , शुश्रावयिषति ; सिस्त्रावयिषति , सुस्त्रावयिषति ; दिद्रावयिषति , दुद्रावयिषति ; पिप्रावयिषति , पुप्रावयिषति ; पिप्लावयिषति , पुप्लावयिषति ; चिच्यावयिषति , चुच्यावयिषति ॥६१॥

स्वपो णावुः ॥४१॥६२॥

स्वपेणौ सति द्वित्वे पूर्वस्योत् स्यात् । सुष्वापयिषति । * णाविति किम् ? सिष्वापकीयिषति * । स्वपो णाविति किम् ? स्वापं चिकीर्षति सिष्वापयिषति । स्वपो णौ सति द्वित्व इति किम् ? सोषोपयिषति ॥६२॥

असमानलोपे सन्वल्लघुनि डे ॥४१॥६३॥

न विद्यते समानस्य लोपो यस्मिन् तस्मिन् डपरे णौ द्वित्वे , पूर्वस्य लघुनि धात्वक्षरे परे सनीव कार्यं स्यात् । अचीकरत् , अजीजवत् , अशिश्रवत् । लघुनीति किम् ? अततक्षत् । णावित्येव-अचकमत । असमानलोप इति किम् ? अचकथत् ॥६३॥

लघोर्दीर्घोऽस्वरादेः ॥४१॥६४॥

अस्वरादेर्दपरेऽसमानलोपे णौ द्वित्वे पूर्वस्य लघोर्लघुनि धात्वक्षरे परे दीर्घः स्यात् । अचीकरत् । लघोरिति किम् ? अचिकणत् । अस्वरादेरिति किम् ? और्णुनवत् ॥६४॥

स्मृ-दृ-त्वर-प्रथ-म्रद-स्तृ-स्पशेरः ॥४१॥६५॥

एषामसमानलोपे डपरे णौ द्वित्वे पूर्वस्याऽत् स्यात् । असस्मरत् , अददरत् , अतत्वरत् , अपप्रथत् , अमम्रदत् , अतस्तरत् , अपस्पशत् ॥६५॥

वा वेष्ट-चेष्टः ॥४१॥६६॥

१. पिपावयिषति P1, P3, पा२,५ पामू३ मध्ये नास्ति ॥ २.* * P2, P3, पा३,४,५, J3 विना नास्ति ॥

अनयोरसमानलोपे उपरे णौ द्वित्वे पूर्वस्याऽद् वा स्यात् । अववेष्टत् , अविवेष्टत् ; अन्वेष्टत् , अचिचेष्टत् ॥६६॥

ई च गणः । ४।१।६७॥

गणेरुपरे णौ द्वित्वे पूर्वस्य ईः अश्च स्यात् । अजीगणत् , अजगणत् ॥६७॥

अस्याऽऽदेराः परोक्षायाम् । ४।१।६८॥

अस्यां द्वित्वे पूर्वस्याऽऽदेरत आः स्यात् । आदुः , आरतुः । अस्येति किम् ? ईयुः । आदेरिति किम् ? पपाच ॥६८॥

अनातो नश्चान्त ऋदाद्यशौ-संयोगस्य । ४।१।६९॥

ऋदादेरश्रोतेः संयोगान्तस्य च परोक्षायां द्वित्वे पूर्वस्याऽऽदेरात्स्थानादन्यस्या-
ऽस्य आः स्यात् , कृताऽऽतो नोऽन्तश्च । आनृधुः , आनशे , आनञ्ज ।
ऋदादीति किम् ? आर ? अनात इति किम् ? आञ्छ ॥६९॥

भू-स्वपोरदुतौ । ४।१।७०॥

भू-स्वपोः परोक्षायां द्वित्वे पूर्वस्य यथासंख्यमदुतौ स्याताम् । बभूव , सुष्वाप
॥७०॥

ज्या-व्ये-व्यधि-व्यचि-व्यथेरिः । ४।१।७१॥

एषां परोक्षायां द्वित्वे पूर्वस्य इः स्यात् । जिज्यौ , संविव्याय , विव्याध
 , विव्याच , विव्यथे ॥७१॥

यजादि-वश्-वचः सस्वरान्तस्था खृत् । ४।१।७२॥

यजादेर्वश्-वचोश्च परोक्षायां द्वित्वे पूर्वस्य सस्वरान्तस्था इ-उ-ऋरूपा
 आसत्त्या स्यात् । इयाज , उवाय , उवाश , उवाच ॥७२॥

न वयो य् । ४।१।७३॥

वेगो वयैर्यु परोक्षायां खृत् न स्यात् । ऊयुः ॥७३॥

वेरयः । ४।१।७४॥

वेगोऽयन्तस्य पूर्वस्य परस्य च परोक्षायां खृन्न स्यात् । ववौ । अय इति
 किम् ? उवाय ॥७४॥

१. आसन्ना P3, पामू३,५ विना । प्रत्यासत्त्या स्यात् पा२ बृहद्वृत्तौ च ॥ २. वयो य् पा३,
P1,2,3 विना । वयैर्यो J2 । वयो यः पा१ । वयो य पा२ J3 ॥

अविति वा ।४।१।७५॥

वेगोऽयन्तस्याऽविति परोक्षायां खृद्वा न स्यात् । वुः , ऊवुः ॥७५॥

ज्यश्च यपि ।४।१।७६॥

ज्यो वेगश्च यपि खृन्न स्यात् । प्रज्याय , प्रवाय ॥७६॥

व्यः ।४।१।७७॥

व्यो यपि खृन्न स्यात् । प्रव्याय ॥७७॥

संपरेर्वा ।४।१।७८॥

आभ्यां परस्य व्यो यपि खृद्वा न स्यात् । संव्याय , संवीय ; परिव्याय , परिवीय ॥७८॥

यजादि-वचेः किति ।४।१।७९॥

यजादेर्वचेश्च सस्वरान्तस्था किति परे खृत् स्यात् । ईजुः , ऊयुः , ऊचुः । किति किति किम् ? यक्षीष्ट ॥७९॥

स्वपेर्यङ्-ङे च ।४।१।८०॥

स्वपेर्यङि ङे किति च परे सस्वरान्तस्था खृत् स्यात् । सोषुप्यते , असूषुपत् , सुषुप्सति ॥८०॥

ज्या-व्यधः ङिति ।४।१।८१॥

ज्या-व्यधोः सस्वरान्तस्था किति ङिति खृत् स्यात् । जीयात् , जिनाति , विध्यात् , विध्यति ॥८१॥

व्यचोऽनसि ।४।१।८२॥

व्यचेः सस्वरान्तस्था अस्वर्जे ङिति खृत् स्यात् । विचति । अनसीति किम् ? उरुव्यचाः ॥८२॥

वशेर्यङि ।४।१।८३॥

वशेः सस्वरान्तस्था अयङि ङिति खृत् स्यात् । उष्टः , उशन्ति । अयङीति किम् ? वावश्यते ॥८३॥

ग्रह्-व्रस्व-भ्रस्ज-प्रच्छः ।४।१।८४॥

एषां सस्वरान्तस्था ङिति खृत् स्यात् । जगृहुः , गृह्णाति ; वृक्णः ,

वृश्चति ; भृष्टः , भृज्जति ; पृष्टः , पृच्छा ॥८४॥

व्ये-स्यमोर्यडि ।४।१।८५॥

व्येग्-स्यमोः सस्वरान्तस्था यडि खृत् स्यात् । वेवीयते , सेसिमीति ॥८५॥

चायः की ।४।१।८६॥

चायो यडि कीः स्यात् । चेकीतः ॥८६॥

द्वित्वे ह्रः ।४।१।८७॥

ह्रगो द्वित्वविषये सस्वरान्तस्था खृत् स्यात् । जुहूषति ॥८७॥

णौ ड-सनि ।४।१।८८॥

ह्रगः सस्वरान्तस्था डंपरे सनूपरे च णौ विषये खृत् स्यात् । अजूहवत् , जुहावयिषति ॥८८॥

श्वेर्वा ।४।१।८९॥

श्वेः सस्वरान्तस्था ड-सनूपरे णौ विषये खृद्वा स्यात् । अशूशवत् , अशिश्चयत् ; शुशावयिषति , शिश्चाययिषति ॥८९॥

वा परोक्षा-यडि ।४।१।९०॥

श्वेः सस्वरान्तस्था परोक्षायडोर्खृद्वा स्यात् । शुशाव , शिश्चाय । शोशूयते , शेश्चीयते ॥९०॥

प्यायः पी ।४।१।९१॥

प्यायेः परोक्षा-यडोः पीः स्यात् । आपिष्ये , आपेपीतः ॥९१॥

क्तयोरनुपसर्गस्य ।४।१।९२॥

अनुपसर्गस्य प्यायेः क्त-क्तवत्वोः पीः स्यात् । पीनम् , पीनवन् मुखम् । अनुपसर्गस्येति किम् ? प्रप्यानो मेघः ॥९२॥

आडोऽन्धूधसोः ।४।१।९३॥

आडः परस्य प्यायेरन्धावूधसि चार्थे क्तयोः परतः पीः स्यात् । आपीनोऽन्धुः , आपीनमूधः । अन्धूधसोरिति किम् ? आप्यानश्चन्द्रः । आड एवेति नियमात् प्राप्यानमूधः ॥९३॥

१. डसन्परे P2, P3, J3 पा३,४,५ विना ॥

स्फायः स्फी वा ।४।१।९४॥

स्फायतेः क्तयोः परयोः स्फीर्वा स्यात् । स्फीतः , स्फीतवान् ; स्फातः , स्फातवान् ॥९४॥

प्रसमः स्तयः स्ती ।४।१।९५॥

प्रसम्समुदायपूर्वस्य स्तयः क्तयोः परयोः स्तीः स्यात् । प्रसंस्तीतः , प्रसंस्तीतवान् । प्रसम इति किम् ? संप्रस्त्यानः ॥९५॥

प्रात् तश्च मो वा ।४।१।९६॥

प्रात् केवलात् परस्य स्तयः क्तयोः परयोः स्तीः स्यात् , क्तयोस्तो म् च वा । प्रस्तीतः , प्रस्तीतवान् ; प्रस्तीमः , प्रस्तीमवान् ॥९६॥

श्यः शी द्रवमूर्त्ति-स्पर्शं नश्चाऽस्पर्शं ।४।१।९७॥

मूर्त्तिः काठिन्यम् , द्रवमूर्त्ति-स्पर्शार्थस्य श्यः क्तयोः परयोः शीः स्यात् , तद्योगे क्तयोस्तोऽस्पर्शविषये न् च । शीनम् , शीनवद् घृतम् , शीतं वर्त्तते , शीतो वायुः ॥९७॥

प्रतेः ।४।१।९८॥

प्रतेः परस्य श्यः क्तयोः परयोः शीः स्यात् , तद्योगे क्तयोः तो न् च । प्रतिशीनः , प्रतिशीनवान् ॥९८॥

वाऽभ्यवाभ्याम् ।४।१।९९॥

आभ्यां परस्य श्यः क्तयोः परयोः शीर्वा स्यात् , तद्योगे च क्तयोस्तोऽस्पर्शं नश्च । अभिशीनः , अभिशीनवान् ; अभिश्यानः , अभिश्यानवान् ; अवशीनम् , अवश्यानं हिमम् ; अवशीनवान् , अवश्यानवान् ॥९९॥

श्रः शृतं हविः-क्षीरे ।४।१।१००॥

श्रातेः श्रायतेश्च के हविषि क्षीरं चार्थे शृर्निपात्यते । शृतं हविः , शृतं क्षीरं स्वयमेव । हविःक्षीर इति किम् ? श्राणा यवागूः ॥१००॥

श्रपेः प्रयोक्त्रैक्ये ।४।१।१०१॥

श्रातेः श्रायतेर्वा ण्यन्तस्यैकस्मिन् प्रयोक्तरि के परे हविः-क्षीरयोः शृर्निपात्यते । शृतं हविः क्षीरं वा चैत्रेण । हविःक्षीर इत्येव-श्रपिता यवागूः । प्रयोक्त्रैक्य इति किम् ? श्रपितं हविश्चैत्रेण मैत्रेण ॥१०१॥

खृत् सकृत् ।४।१।१०२॥

अन्तस्थास्थानम् इ-उ-ऋत् सकृदेव स्यात् । संवीयते ॥१०२॥

दीर्घमवोऽन्त्यम् ।४।१।१०३॥

वेग्वर्जस्य खृदन्त्यं दीर्घं स्यात् । जीनः । अव इति किम् ? उतः । अन्त्यमिति किम् ? सुप्तः ॥१०३॥

स्वर-हन-गमोः सनि धुटि ।४।१।१०४॥

स्वरान्तस्य हन्-गमोश्च धुडादौ सनि दीर्घः स्यात् । चिचीषति , जिघांसति , जिगांस्यते । धुटीति किम् ? यियविषति ॥१०४॥

तनो वा ।४।१।१०५॥

तनेर्धुडादौ सनि दीर्घो वा स्यात् । तितांसति , तितंसति । धुटीत्येव — तितनिषति ॥१०५॥

क्रमः क्त्वि वा ।४।१।१०६॥

क्रमो धुडादौ क्त्वि दीर्घो वा स्यात् । क्रान्त्वा , क्रन्त्वा ॥१०६॥

अहन्-पञ्चमस्य कि-क्डिति ।४।१।१०७॥

हन्वर्जस्य पञ्चमान्तस्य कौ धुडादौ च क्डिति दीर्घः स्यात् । प्रशान् , शान्तः , शंशान्तः । पञ्चमस्येति किम् ? पक्त्वा । अहन्निति किम् ? वृत्रहणि । धुटीत्येव-यम्यते ॥१०७॥

अनुनासिके च च्छ्व-वः शूट् ।४।१।१०८॥

अनुनासिकादौ कौ धुडादौ च धातोः च्छ्वोर्थासांस्त्वयं श्-ऊटौ स्याताम् । प्रश्नः , शब्दप्राशौ , पृष्टः , स्योमा , अक्षघ्नः , द्यूतः ॥१०८॥

मव्यवि-श्रिवि-ज्वरि-त्वरेरुपान्त्येन ।४।१।१०९॥

एषामनुनासिकादौ कौ धुडादौ च प्रत्यये उपान्त्येन सह ऊट् स्यात् । मोमा , मूः , मूतिः ; ओम् , ऊः , ऊतिः ; श्रोमा , श्रूः , श्रूतः ; जूर्मा , जूः , जूर्तिः ; तूर्मा , तूः , तूर्णः ॥१०९॥

राहुक् ।४।१।११०॥

१. इतः परं धुटीत्येव क्रमिन्वा इत्यधिकम् J3 मध्ये ॥ २. श्रुतिः P2 ॥

रात् परयोः छ्वोरनुनासिकादौ कौ धुडादौ च प्रत्यये लुक् स्यात् । मोर्मा , मूः , मूर्त्तः ; तोर्मा , तूः , तूर्णः ॥११०॥

क्तेऽनितश्च-जोः क-गौ घिति ।४।१।१११॥

क्तेऽनितो धातोश्च-जोर्घिति यद्भासंख्यं क-गौ स्याताम् । पाकः , भोग्यम् । क्तेऽनित इति किम् ? सङ्कोचः , कूजः ॥१११॥

न्यङ्कूट्र-मेघाऽऽदयः ।४।१।११२॥

न्यङ्कादयः कत्वे , उद्गादयो गत्वे , मेघादयो घत्वे कृते निपात्यन्ते । न्यङ्कुः , शोकः ; उद्गः , न्युद्गः ; मेघः , ओघः ॥११२॥

न वञ्चेर्गतौ ।४।१।११३॥

गत्यर्थस्य वञ्चेः कत्वं न स्यात् । वञ्चं वञ्चन्ति । गताविति किम् ? वङ्गं काष्ठम् ॥११३॥

यजेर्यज्ञाङ्गे ।४।१।११४॥

यज्ञाङ्गवृत्तेर्यजेर्गत्वं न स्यात् । पञ्च प्रयाजाः । यज्ञाङ्ग इति किम् ? प्रयागः ॥११४॥

ध्यण्यावश्यके ।४।१।११५॥

आवश्यकोपाधिके ध्यणि च-जोः क-गौ न स्याताम् । अवश्यपाच्यम् , अवश्यरञ्ज्यम् । आवश्यक इति किम् ? पाक्यम् ॥११५॥

नि-प्राद् युजः शक्ये ।४।१।११६॥

आभ्यां युजः शक्ये गम्ये ध्यणि गो न स्यात् । नियोज्यः , प्रयोज्यः । शक्य इति किम् ? नियोग्यः ॥११६॥

भुजो भक्ष्ये ।४।१।११७॥

भुजो भक्ष्यार्थे ध्यणि गो न स्यात् । भोज्यं पयः । भक्ष्य इति किम् ? भोग्या भूः ॥११७॥

त्यज-यज-प्रवचः ।४।१।११८॥

एषां ध्यणि क-गौ न स्याताम् । त्याज्यम् , याज्यम् , प्रवाच्यः ॥११८॥

वचोऽशब्दनाम्नि ।४।१।११९॥

अशब्दसंज्ञायां वचेर्घ्यणि को न स्यात् । वाच्यम् । अशब्दनाम्नीति किम् ? वाक्यम् ॥११९॥

भुज-न्युजं पाणि-रोगे ॥४११२०॥

भुजेन्युजेश्च घञन्तस्य पाणौ रोगे चार्थे यथासंख्यं भुजन्युजौ निपात्येते ।
भुजः पाणिः , न्युजो रोगः ॥१२०॥

वीरुन्-न्यग्रोधौ ॥४११२१॥

विपूर्वस्य रुहेः किपि , न्यक्पूर्वस्य चाऽचि वीरुन्यग्रोधौ एतौ धान्तौ निपात्येते । वीरुत् , न्यग्रोधः ॥१२१॥

*इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां

सिद्धहेमचन्द्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासनलघुवृत्तौ*
चतुर्थस्याध्यायस्य प्रथमः पादः समाप्तः ॥४१॥

कुर्वन् कुन्तलशैथिल्यं मध्यदेशं निपीडयन् ।

अङ्गेषु विलसन् भूमेर्भर्ताऽभूद् भीमपार्थिवः ॥१३॥

१. ★ ★ P2, P3, पा१,३, J2 मध्ये नास्ति ॥ २. समाप्तः J2, P2,3, पा३,५ मध्ये एव ॥

[द्वितीयः पादः]

आत् सन्ध्यक्षरस्य ।४।२।१॥

धातोः सन्ध्यक्षरान्तस्याऽऽत् स्यात् । संव्याता , सुगलः । धातोरित्येव-गोभ्याम्
॥१॥

न शिति ।४।२।२॥

सन्ध्यक्षरान्तस्य शिति विषयभूते आत् न स्यात् । संव्ययति ॥२॥

व्यस्थवृ-णवि ।४।२।३॥

व्यः थवि णवि च विषये आन स्यात् । संविख्याय , संविष्ययिथ ॥३॥

स्फुर-स्फुलोर्घञि ।४।२।४॥

अनयोः सन्ध्यक्षरस्य घञि आत् स्यात् । विस्फारः , विस्फालः ॥४॥

वाऽपगुरो णमि ।४।२।५॥

अपपूर्वस्य गुरेः सन्ध्यक्षरस्य णम्याद्वा स्यात् । अपगारमपगारम् , अपगोरमपगो
रम् ॥५॥

दीडः सनि वा ।४।२।६॥

दीडः सन्याद्वा स्यात् । दिदासते , दिदीषते ॥६॥

यवक्ङिति ।४।२।७॥

दीडो यपि , अक्ङिति च विषये आत् स्यात् । उपदाय , उपदायो वर्त्तते
॥७॥

मिग्-मीगोऽखलचलि ।४।२।८॥

अनयोर्यपि खल्-अच्-अल्वर्जेऽक्ङिति च विषये आत् स्यात् । निमाय , निमाता
; प्रमाय , प्रमाता । अखलचलीति किम् ? ईषन्निमयः , दुष्प्रमयः , मयः
; आमयः ; निमयः ; प्रमयः ॥८॥

लीङ्-लिनोर्वा ।४।२।९॥

अनयोर्यपि खल्-अच्-अल्वर्जेऽक्ङिति च विषये आद्वा स्यात् । विलाय ,
विलीय ; विलाता , विलेता । अखलचलीत्येव-ईषद्विलयः , विलयः , विलयो-
ऽस्ति ॥९॥

णौ क्री-जीडः ।४।२।१०॥

एषां णौ आत् स्यात् । क्रापयति , जापयति , अध्यापयति ॥१०॥

सिध्यतेरज्ञाने ।४।२।११॥

अज्ञानार्थस्य सिध्यतेर्णौ स्वरस्याऽऽत् स्यात् । मन्त्रं साधयति । अज्ञान इति किम् ? तपस्तापसं सेधयति ॥११॥

चि-स्फुरोर्नवा ।४।२।१२॥

चिस्फुरोर्णौ स्वरस्याऽऽद्वा स्यात् । चापयति , चाययति ; स्फारयति , स्फोरयति ॥१२॥

वियः प्रजने ।४।२।१३॥

गर्भाऽऽधानार्थस्य वियो णौ वा आत् स्यात् । पुरो वातो गाः प्रवापयति , प्रवाययति ॥१३॥

रुहः पः ।४।२।१४॥

रुहेर्णौ पू वा स्यात् । रोपयति रोहयति वा तरुम् ॥१४॥

लियो नोऽन्तः स्नेहद्रवे ।४।२।१५॥

लियः स्नेहद्रवे गम्ये णौ न् अन्तो वा स्यात् । घृतं विलीनयति विलाययति वा । स्नेहद्रव इति किम् ? अयो विलाययति ॥१५॥

लो लः ।४।२।१६॥

लारूपस्य णौ स्नेहद्रवे गम्ये ल् अन्तो वा स्यात् । घृतं विलालयति विलापयति वा । स्नेहद्रव इत्येव-जटाभिरालापयते ॥१६॥

पातेः ।४।२।१७॥

पातेर्णौ ल् अन्तः स्यात् । पालयति ॥१७॥

धूग्-प्रीगोर्नः ।४।२।१८॥

धूग्-प्रीगोर्णौ न् अन्तः स्यात् । धूनयति , प्रीणयति ॥१८॥

वो विधूनने जः ।४।२।१९॥

वा इत्यस्य विधूननेऽर्थे णौ ज् अन्तः स्यात् । पक्षेण उपवाजयति । विधूनन

१. विलीनयति घृतं पा२,४,५, P2 ॥ २. विलालयति पा१,५ ॥ ३. जोन्तः पा२,४ ॥

इति किम् ? उच्चैः केशानावापयति ॥१९॥

पा-शा-छा-सा-वे-व्या-हो यः ।४।२।२०॥

एषां णौ य् अन्तः स्यात् । पाययति , शाययति , अवच्छाययति , अवसाययति , वाययति , व्याययति , ह्राययति ॥२०॥

अर्त्ति-री-व्ली-ह्री-क्नूयि-क्षमाय्यातां पुः ।४।२।२१॥

एषामादन्तानां च णौ पुरन्तः स्यात् । अर्पयति , रेपयति , व्लेपयति , हेपयति , क्नोपयति , क्षमापयति , दापयति , सत्यापयति ॥२१॥

स्फाय् स्फाव् ।४।२।२२॥

णौ स्फायः स्फाव् स्यात् । स्फावयति ॥२२॥

शदिरगतौ शात् ।४।२।२३॥

शदिरगत्यर्थो णौ शात् स्यात् । पुष्पाणि शातयति । अगताविति किम् ? गाः शादयति ॥२३॥

घटादेर्ह्रस्वो दीर्घस्तु वा जि-णम्परे ।४।२।२४॥

घटादीनां णौ ह्रस्वः स्यात् , जि-णम्परे तु णौ वा दीर्घः । घटयति ; अघाटि , अघटि ; घाटंघाटम् , घटंघटम् । व्यथयति ; अव्याधि , अव्यधि ; व्याथंव्याथम् , व्यथंव्यथम् ॥२४॥

कगे-वनू-जनै-जृष्-क्रस्-रञ्जः ।४।२।२५॥

एषां णौ ह्रस्वः स्यात् , जि-णम्परे तु णौ वा दीर्घः । कगयति ; अकागि , अकगि ; कागंकागम् , कगंकगम् । उपवनयति ; उपावानि , उपावनि ; उपवानमुपवानम् , उपवनमुपवनम् । जनयति ; अजानि , अजनि ; जानंजानम् , जनंजनम् । जरयति ; अजारि , अजरि ; जारंजारम् , जरंजरम् । क्नसयति ; अक्नासि , अक्नसि ; क्नासंकनासम् , क्नसंकनसम् । रजयति ; अराजि , अरजि ; राजंराजम् , रजंरजम् ॥२५॥

अमोऽकम्पमि-चमः ।४।२।२६॥

कम्पमि-चमिर्वर्जस्याऽमन्तस्य णौ ह्रस्वः स्यात् , जिणम्परे तु णौ वा दीर्घः । रमयति ; अरामि , अरमि ; रामंरामम् , रमंरमम् । अकम्पमिचम इति किम् ? कामयते , अकामि , कामंकामम् ; आमयति , आचामयति ॥२६॥

पर्यपात् स्वदः ।४।२।२७॥

आभ्यामेव परस्य स्वदेणौ ह्रस्वः स्यात् , जिणम्परे तु वा दीर्घः । परिस्वदयति ; पर्यस्वादि , पर्यस्वदि ; परिस्वादंपरिस्वादम् , परिस्वदंपरिस्वदम् । अपस्वदयति ; अपास्वादि , अपास्वदि ; अपस्वादमपस्वादम् , अपस्वदमपस्वदम् । पर्यपादिति किम् ? प्रस्वादयति ॥२७॥

शमोऽदर्शने ।४।२।२८॥

अदर्शनार्थस्य शमेणौ ह्रस्वः स्यात् , जिणम्परे तु वा दीर्घः । शमयति रोगम् ; अशामि , अशमि ; शामंशामम् , शमंशामम् । अदर्शन इति किम् ? निशामयति रूपम् ॥२८॥

यमोऽपरिवेषणे णिचि च ।४।२।२९॥

अपरिवेषणार्थस्य यमो णिचि अणिचि च णौ ह्रस्वः स्यात् , जिणम्परे तु वा दीर्घः । यमयति ; अयामि , अयमि ; यामंयामम् , यमंयमम् । अपरिवेषण इति किम् ? यामयत्यतिथिम् ॥२९॥

मारण-तोषण-निशाने ज्ञश्च ।४।२।३०॥

एष्वर्थेषु ज्ञो णिचि अणिचि च णौ ह्रस्वः स्यात् , जिणम्परे तु वा दीर्घः । संज्ञपयति पशुम् , विज्ञपयति राजानम् , प्रज्ञपयति शस्त्रम् । अज्ञापि , अज्ञपि ; ज्ञापंज्ञापम् , ज्ञपंज्ञापम् ॥३०॥

चहणः शाठ्ये ।४।२।३१॥

चहेऽचुरादेः शाठ्यार्थस्य णिचि णौ ह्रस्वः स्यात् , जिणम्परे तु वा दीर्घः । चहयति ; अचाहि , अचहि ; चाहंचाहम् , चहंचहम् । शाठ्य इति किम् ? अंचहि ॥३१॥

ज्वल-हल-हल-ग्ला-स्त्रा-वनू-वम-नमोऽनुपसर्गस्य वा ।४।२।३२॥

एषामनुपसर्गाणां णौ ह्रस्वो वा स्यात् । ज्वलयति , ज्वालयति ; हलयति , ह्वालयति , हललयति , ह्वाललयति ; ग्लपयति , ग्लापयति ; स्त्रपयति , स्त्रापयति ; वनयति , वानयति ; वमयति , वामयति ; नमयति , नामयति । अनुपसर्गस्येति किम् ? प्रज्वलयति , प्रहललयति , प्रह्वाललयति , प्रग्लापयति ।

१. अचाहि पा२, ३, ५, P2, P1सं, J3 ॥

, प्रस्नापयति , प्रवनयति , प्रवमयति , प्रणमयति ॥३२॥

छदेरिस्-मन्-त्रट्-कौ ।४।२।३३॥

छदेरिस्-मन्-त्रट्-किप्परे णौ ह्रस्वः स्यात् । छदिः , छद्म , छत्री , उपच्छत् ॥३३॥

एकोपसर्गस्य च घे ।४।२।३४॥

एकोपसर्गस्यानुपसर्गस्य च छदेर्घपरे णौ ह्रस्वः स्यात् । प्रच्छदः , छदः । एकोपसर्गस्य चेति किम् ? समुपच्छादः ॥३४॥

उपान्त्यस्याऽसमानलोपि-शास्वृदितो डे ।४।२।३५॥

समानलोपि-शास्वृदिद्वर्जस्य धातोरुपान्त्यस्य डपरे णौ ह्रस्वः स्यात् । अपीपचत् , मा भवान् अटिटत् । असमानलोपि-शास्वृदित इति किम् ? अत्परराजत् , अशशासत् , मा भवान् ओणिणत् ॥३५॥

**भ्राज-भास-भाष-दीप-पीड-जीव-मील-कण-रण-वण-भण-श्रण-ह्ये-
हेठ-लुट-लुप-लपां नवा ।४।२।३६॥**

एषां डपरे णावुपान्त्यस्य ह्रस्वो वा स्यात् । अबिभ्रजत् , अबभ्राजत् ; अबीभसत् , अबभासत् ; अबीभषत् , अबभाषत् ; अदीदिपत् , अदिदीपत् ; अपीपिडत् , अपिपीडत् ; अजीजिवत् , अजिजीवत् ; अमीमिलत् , अमिमिलत् ; अचीकणत् , अचकाणत् ; अरिरणत् , अरराणत् ; अवीवणत् , अववाणत् ; अबीभणत् , अबभाणत् ; अशिश्रणत् , अशश्राणत् ; अजूहवत् , अजुहावत् ; अजीहिठत् , अजिहेठत् ; अलूलुटत् , अलुलोटत् ; अलूलुपत् , अलुलोपत् ; अलीलपत् , अललापत् ॥३६॥

ऋवर्णस्य ।४।२।३७॥

उपान्त्यस्य ऋवर्णस्य डपरे णौ वा ऋः स्यात् । अवीवृतत् , अववर्तत् ; अचीकृतत् , अचिकीर्तत् ॥३७॥

जिघ्रतेरिः ।४।२।३८॥

घ्र उपान्त्यस्य डपरे णौ इर्वा स्यात् । अजिघ्रिपत् , अजिघ्रपत् ॥३८॥

तिष्ठतेः ।४।२।३९॥

स्थ उपान्त्यस्य डपरे णौ इः स्यात् । अतिष्ठिपत् ॥३९॥

ऊद् दुषो णौ ।४।२।४०॥

दुषेरुपान्त्यस्य णौ ऊत् स्यात् । दूषयति ॥४०॥

चित्ते वा ।४।२।४१॥

चित्तकर्तृकस्य दुषेरुपान्त्यस्य णौ परे ऊद् वा स्यात् । मनो दूषयति , मनो दोषयति मैत्रः ॥४१॥

गोहः स्वरे ।४।२।४२॥

कृतगुणस्य गुहेः स्वरादावुपान्त्यस्योत् स्यात् । निगूहति । गोह इति किम् ? निजुगुहः ॥४२॥

भुवो वः परोक्षा-ऽद्यतन्योः ।४।२।४३॥

भुवो वन्तस्योपान्त्यस्य परोक्षा-ऽद्यतन्योरूत् स्यात् । बभूव , अभूवम् । व इति किम् ? बभूवान् , अभूत् ॥४३॥

गम-हन-जन-खन-घसः स्वरेऽनडि किडिति लुक् ।४।२।४४॥

एषामुपान्त्यस्याङ्वर्जे स्वरादौ किडिति परे लुक् स्यात् । जग्मुः , जह्युः , जज्ञे , चख्नुः , जक्षुः । स्वर इति किम् ? गम्यते । अनडीति किम् ? अगमत् । किडिति किम् ? गमनम् ॥४४॥

नो व्यञ्जनस्याऽनुदितः ।४।२।४५॥

व्यञ्जनान्तस्याऽनुदितो धातोरुपान्त्यस्य नः किडिति परे लुक् स्यात् । स्रस्तः , सनीस्रस्यते । व्यञ्जनस्येति किम् ? नीयते । अनुदित इति किम् ? नानन्द्यते ॥४५॥

अञ्चोऽनर्चायाम् ।४।२।४६॥

अनर्चार्थस्यैवाञ्चोरुपान्त्यनो लुक् स्यात् । उदक्तमुदकं कूपात् । अनर्चायामिति किम् ? अञ्चिता गुरवः ॥४६॥

लङ्गि-कम्प्योरुपतापा-ऽङ्गविकृत्योः ।४।२।४७॥

अनयोरुपान्त्यनो यथासङ्ख्यमुपतापेऽङ्गविकारे चार्थे किडिति परे लुक् स्यात् । विलगितः , विकपितः । उपतापाङ्गविकृत्योरिति किम् ? विलङ्गितः , विकम्पितः ॥४७॥

१. अभूवन् पार ॥

भञ्जेर्जौ वा ।४।२।४८॥

भञ्जेरूपान्त्यनो जौ लुक् स्यात् । अभाजि , अभञ्जि ॥४८॥

दंश-सञ्जः शवि ।४।२।४९॥

अनयोरूपान्त्यनः शवि लुक् स्यात् । दशति , सजति ॥४९॥

अकट्-घिनोश्च रञ्जेः ।४।२।५०॥

रञ्जेरकटि घिनणि शवि चोपान्त्यनो लुक् स्यात् । रजकः , रागी , रजति ॥५०॥

णौ मृगरमणे ।४।२।५१॥

रञ्जेरूपान्त्यनो णौ मृगाणां रमणेऽर्थे लुक् स्यात् । रजयति मृगं व्याधः । मृगरमण इति किम् ? रञ्जयति रजको वस्त्रम् ॥५१॥

घञि भाव-करणे ।४।२।५२॥

रञ्जेरूपान्त्यनो भावकरणार्थे घञि लुक् स्यात् । रागः । भाव-करण इति किम् ? आधारे -रङ्गः ॥५२॥

स्यदो जवे ।४।२।५३॥

स्यन्देर्घञि नलुग्-वृद्ध्यभावौ निपात्येते वेगेऽर्थे । गोस्यदः । जव इति किम् ? घृतस्यन्दः ॥५३॥

दशना-ऽवोदैधौघ्न-प्रश्रथ-हिमश्रथम् ।४।२।५४॥

एते नलुगादौ कृते निपात्यन्ते । दशनम् , अवोदः , एधः , ओघ्न , प्रश्रथः , हिमश्रथः ॥५४॥

यमि-रमि-नमि-गमि-हनि-मनि-वनति-तनादेर्धुटि क्ङिति ।४।२।५५॥

एषां तनादीनां च धुडादौ क्ङिति लुक् स्यात् । यतः , रत्वा , नतिः , गतः , हतः , मतः , वतिः , ततः , क्षतः । धुटीति किम् ? यम्पते । क्ङितीति किम् ? यन्ता ॥५५॥

यपि ।४।२।५६॥

यम्यादीनां यपि लुक् स्यात् । प्रहत्य , प्रमत्य , प्रवत्य , प्रतत्य , प्रसत्य ॥५६॥

वा मः ।४।२।५७॥

यम्यादीनां मन्तानां यपि लुग् वा स्यात् । प्रयत्य , प्रयम्य ; विरत्य , विरम्य ; प्रणत्य , प्रणम्य ; आगत्य , आगम्य ॥५७॥

गमां कौ ।४।२।५८॥

एषां गमादीनां यथादर्शनं कौ किडिति लुक् स्यात् । जनगत् , संयत् , परीतत् , सुमत् , सुवत् ॥५८॥

न तिकि दीर्घश्च ।४।२।५९॥

एषां तिकि लुग् दीर्घश्च न स्यात् । यन्तिः , रन्तिः , नन्तिः , गन्तिः , हन्तिः , मन्तिः , वन्तिः , तन्तिः ॥५९॥

आः खनि-सनि-जनः ।४।२।६०॥

एषां धुडादौ किडिति आः स्यात् । खातः , सातः , जातः , जातिः । किडितीत्येव-चह्वन्ति । धुटीत्येव-जनित्वा ॥६०॥

सनि ।४।२।६१॥

एषां धुडादौ सनि आः स्यात् । सिषासति । धुटीत्येव-सिसनिषति ॥६१॥

ये नवा ।४।२।६२॥

एषां ये किडिति आ वा स्यात् । खायते , खन्यते ; चाखायते , चह्वन्त्यते ; सायते , सन्यते ; प्रजाय , प्रजन्य । किडितीत्येव-सान्यम् ॥६२॥

तनः क्ये ।४।२।६३॥

तनः क्ये आ वा स्यात् । तायते , तन्यते ॥६३॥

तौ सनस्तिकि ।४।२।६४॥

सनस्तिकि तौ लुगातौ वा स्याताम् । सतिः , सातिः , सन्तिः ॥६४॥

वन्याङ् पञ्चमस्य ।४।२।६५॥

पञ्चमस्य वनि आङ् स्यात् । विजावा , घ्वावा ॥६५॥

अपाचायश्चिः तौ ।४।२।६६॥

अपपूर्वस्य चायतेः तौ चिः स्यात् । अपचितिः ॥६६॥

ह्लादो ह्रद् क्तयोश्च ।४।२।६७॥

ह्लादेः क्त-क्तवतोः क्तौ च ह्रद् स्यात् । हलन्तः , हलन्तवान् , हलन्तिः ॥६७॥

ऋ-ल्वादेरेषां तो नोऽग्रः ।४।२।६८॥

पूर्वजाद् ऋदन्ताद् ल्वादिभ्यश्च परेषां क्ति-क्त-क्तवतूनां तो नः स्यात् । तीर्णिः , तीर्णः , तीर्णवान् ; लूनिः , लूनः , लूनवान् ; धूनिः , धूनः , धूनवान् । अग्र इति किम् ? पूर्त्तिः , पूर्त्तः , पूर्त्तवान् ॥६८॥

रदादमूर्च्छ-मदः क्तयोर्दस्य च ।४।२।६९॥

मूर्च्छि-मदिवर्जाद् रदन्तात् परस्य क्तयोस्तः तद्योगे धातुदश्च न् स्यात् । पूर्णः , पूर्णवान् ; भिन्नः , भिन्नवान् । अमूर्च्छमद इति किम् ? मूर्त्तः , मत्तः । रदात्तस्येति किम् ? चरितम् , मुदितम् ॥६९॥

सूयत्याद्योदितः ।४।२।७०॥

सूयत्यादिभ्यो नवभ्य ओदिदभ्यश्च परस्य क्तयोस्तो न् स्यात् । सूनः , सूनवान् ; दूनः , दूनवान् ; लग्नः , लग्नवान् ॥७०॥

व्यञ्जनान्तस्थाऽऽतोख्या-ध्यः ।४।२।७१॥

ख्या-ध्यावर्जस्य धातोर्यद् व्यञ्जनं तस्मात् परा याऽन्तस्था , तस्याः परो य आः , तस्मात् परस्य क्तयोस्तो न् स्यात् । स्त्यानः , स्त्यानवान् । व्यञ्जनेति किम् ? यातः । अन्तस्थेति किम् ? स्नातः । आत इति किम् ? च्युतः । धातोर्व्यञ्जनेति किम् ? निर्यातः । अख्याध्य इति किम् ? ख्यातः , ध्यातः । आतः परस्येति किम् ? दरिद्रितः ॥७१॥

पू-दिव्यञ्चेर्नाशा-ऽद्यूता-ऽनपादाने ।४।२।७२॥

एभ्यो यथासङ्ख्यं नाशाद्यर्थेभ्यः परस्य क्तयोस्तो न् स्यात् । पूना यवाः , आद्यूनः , समक्नौ पक्षौ । नाशा-ऽद्यूता-ऽनपादान इति किम् ? पूतम् , द्यूतम् , उदक्तं जलम् ॥७२॥

सेर्ग्रासे कर्मकर्त्तरि ।४।२।७३॥

सेः परस्य क्तयोस्तो ग्रासे कर्मकर्त्तरि नः स्यात् । सिनो ग्रासः स्वयमेव । कर्मकर्त्तरीति किम् ? सितो ग्रासो मैत्रेण ॥७३॥

क्षेः क्षी चाऽध्यार्थे ।४।२।७४॥

१. 'मद' पा३ पाम्.२ पाम्.४ ॥२ रदन्तात् P2 पा२, ५, पाम्.४ ॥३ रदात् पा१ J. ॥

ध्यणोऽर्था भावकर्मणी , ततोऽन्यस्मिन्नर्थे क्तयोस्तः क्षेः परस्य न् स्यात् , तद्योगे क्षेः क्षीश्च । क्षीणः , क्षीणवान् मैत्रः । अध्यर्थे इति किम् ? क्षितमस्य ॥७४॥

वाऽऽक्रोश-दैन्ये ।४।२।७५॥

आक्रोशे दैन्ये च गम्ये क्षेः परस्याऽध्यर्थे क्तयोस्तो न् वा स्यात् , तद्योगे क्षेः क्षीश्च । क्षीणाऽऽयुः क्षिताऽऽयुर्जाल्मः । क्षीणकः , क्षितकस्तपस्वी ॥७५॥

ऋ-ही-घ्रा-घ्रा-त्रोन्द-नुद-विन्तेर्वा ।४।२।७६॥

एभ्यः परस्य क्तयोस्तो न् वा स्यात् । ऋणम् , ऋतम् ; हीणः , हीणवान् , हीतः ; हीतवान् ; घ्राणः , घ्रातः ; घ्राणः , घ्रातः ; त्राणः , त्रातः ; समुन्नः , समुत्तः ; नुन्नः , नुत्तः ; विन्नः , वित्तः ॥७६॥

दु-गोर्लू च ।४।२।७७॥

दु-गुभ्यां परस्य क्तयोस्तो न् स्यात् , तद्योगे दुग्बोर्लूश्च । दूनः , दूनवान् ; गूनः , गूनवान् ॥७७॥

क्षै-शुषि-पचो म-क-वम् ।४।२।७८॥

एभ्यः परस्य क्तयोस्तो यथासङ्ख्यं म-क-वाः स्युः । क्षामः , क्षामवान् ; शुष्कः , शुष्कवान् ; पकः , पक्ववान् ॥७८॥

निर्वाणमवाते ।४।२।७९॥

अवाते कर्त्तरि निरपूर्वाद् वातेः परस्य क्ततो न् निपात्यते । निर्वाणो मुनिः । अवात इति किम् ? निर्वातो वातः ॥७९॥

अनुपसर्गाः क्षीबोल्लाघ-कृश-परिकृश-फुल्लोत्फुल्ल-संफुल्लाः ।४।२।८०॥

अनुपसर्गाः कान्ता एते निपात्यन्ते । क्षीबः , उल्लाघः , कृशः , परिकृशः , फुल्लः , उत्फुल्लः , संफुल्लः । अनुपसर्गा इति किम् ? प्रक्षीबितः ॥८०॥

भित्तं शकलम् ।४।२।८१॥

भिदेः परस्य क्तस्य नत्वाभावो निपात्यते , शकलपर्यायश्चेत् । भित्तं शकलमित्यर्थः । शकलमिति किम् ? भिन्नं भित्तम् ॥८१॥

वित्तं धन-प्रतीतम् ।४।२।८२॥

१. क्षेः पासंर विना नास्ति ॥ २. रूच्च पा२,५ । रूत्त पा० १ ॥

विन्दते: परस्य कस्य नत्वाभावो निपात्यते , धन-प्रतीतयोः पर्यायरचेत् ।
वित्तं धनम् , वित्तः प्रतीतः । धन-प्रतीतमिति किम् ? विन्नः ॥८२॥

हु-धुटो हेर्धिः ।४।२।८३॥

होर्धुडन्ताच्च परस्य हेर्धिः स्यात् । जुहुधि , विद्धि ॥८३॥

शासस्-हनः शाध्येधि-जहि ।४।२।८४॥

शास्-अस्-हनां ह्यन्तानां यथासंख्यं शाध्येधि-जहयः स्युः । शाधि , एधि , जहि ॥८४॥

अतः प्रत्ययालुक् ।४।२।८५॥

धातोः परो योऽदन्तः प्रत्ययस्ततः परस्य हेर्लुक् स्यात् । दीव्य । अत इति किम् ? राधुहि । प्रत्ययादिति किम् ? पापहि ॥८५॥

असंयोगादोः ।४।२।८६॥

असंयोगात् परो य उस्तदन्तात् प्रत्ययात् परस्य हेर्लुक् स्यात् । सुनु । असंयोगादिति किम् ? अक्ष्णुहि । ओरिति किम् ? क्रीणीहि ॥८६॥

वम्यविति वा ।४।२।८७॥

असंयोगात् परो य उस्तदन्तस्य प्रत्ययस्य लुग् वा स्यात् , वमादौ अविति परे । सुन्वः , सुनुवः ; सुन्मः , सुनुमः । अवितीति किम् ? सुनोमि । असंयोगादित्येव-तक्ष्णुवः ॥८७॥

कृगो यि च ।४।२।८८॥

कृगः परस्योतो यादौ वमि चाऽविति लुक् स्यात् । कुर्युः , कुर्वः , कुर्मः ॥८८॥

अतः शित्युत् ।४।२।८९॥

शित्यविति य उस्तन्निमित्तस्य कृगोऽस्य उः स्यात् । कुरु । अवितीत्येव-करोति ॥८९॥

इना-ऽस्त्योर्लुक् ।४।२।९०॥

श्रस्य अस्तेश्चाऽस्य शित्यविति लुक् स्यात् । रुन्धः , स्तः । अत इत्येव-आस्ताम् ॥९०॥

वा द्विषातोऽनः पुस् ।४।२।९१॥

द्विष आदन्ताच्च परस्य शितोऽवितोऽनः स्थाने वा पुस् स्यात् । अद्विषुः , अद्विषन् ; अयुः , अयान् ॥९१॥

सिज्-विदोऽभुवः । ४।२।९२॥

सिच्प्रत्ययाद् विदश्च धातोः परस्य अनः पुस् स्यात् , न चेद् भुवः परः सिच् स्यात् । अकार्षुः , अविदुः । अभुव इति किम् ? अभूवन् ॥९२॥

द्र्युक्त-जक्षपञ्चतः । ४।२।९३॥

कृतद्वित्वाद् जक्षपञ्चकाच्च परस्य शितोऽवितोऽनः पुस् स्यात् । अजुह्वुः , अजक्षुः , अदरिद्रुः , अजागरुः , अचकासुः , अशासुः ॥९३॥

अन्तो नो लुक् । ४।२।९४॥

द्र्युक्त-जक्षपञ्चकात् परस्य शितोऽवितोऽन्तो नो लुक् स्यात् । जुहति , जुहति ; जक्षति , जक्षत् ; दरिद्रति , दरिद्रत् ॥९४॥

शौ वा । ४।२।९५॥

द्र्युक्त-जक्षपञ्चकात् परस्याऽन्तो नः शिविषये लुग् वा स्यात् । ददति ददन्ति कुलानि ; जक्षति , जक्षन्ति ; दरिद्रति , दरिद्रन्ति ॥९५॥

इनश्चाऽऽतः । ४।२।९६॥

द्र्युक्त-जक्षपञ्चतः शश्च शित्यवित्यातो लुक् स्यात् । मिमते , दरिद्रति , क्रीणन्ति । अवितीत्येव-अजहाम् , अक्रीणाम् ॥९६॥

एषामी व्यञ्जनेऽदः । ४।२।९७॥

द्र्युक्त-जक्षपञ्चच्छनामातः शित्यविति व्यञ्जनादावी स्यात् , न तु दासंज्ञस्य । मिमीते , लुनीतः । व्यञ्जन इति किम् ? मिमते । अद इति किम् ? दत्तः , धत्तः ॥९७॥

इर्दरिद्रः । ४।२।९८॥

दरिद्रो व्यञ्जनादौ शित्यवित्यात् इः स्यात् । दरिद्रितः । व्यञ्जन इत्येव-दरिद्रति ॥९८॥

भियो नवा । ४।२।९९॥

१. जुहन्तु पार पासं१ P1 J3सं ॥ २. जक्षन्तु पार पासं१ J3सं ॥ ३. दरिद्रन्तु पार पासं१ J3सं ॥

भियो व्यञ्जनादौ शित्यविति इर्वा स्यात् । विभितः , विभीतः ॥१९९॥

हाकः ।४।२।१००॥

हाको व्यञ्जनादौ शित्यविति आत इर्वा स्यात् । जहितः , जहीतः ॥१००॥

आ च हौ ।४।२।१०१॥

हाको हौ आत् इश्च वा स्यात् । जहाहि , जहिहि , जहीहि ॥१०१॥

यि लुक् ।४।२।१०२॥

यादौ शिति हाक आ लुक् स्यात् । जह्यात् ॥१०२॥

ओतः श्ये ।४।२।१०३॥

धातोरोतः श्ये लुक् स्यात् । अवद्यति । श्य इति किम् ? गवति ॥१०३॥

जा ज्ञा-जनोऽत्यादौ ।४।२।१०४॥

ज्ञा-जनोः शिति जाः स्यात् , न त्वनन्तरे तिवादौ । जानाति , जायते । अत्यादाविति किम् ? जाज्ञाति । जञ्जन्ति ॥१०४॥

प्वादेर्ह्रस्वः ।४।२।१०५॥

प्वादेः शिति अत्यादौ ह्रस्वः स्यात् । पुनाति , लुनाति । प्वादेरिति किम् ? व्रीणाति ॥१०५॥

गमिषद्यमश्छः ।४।२।१०६॥

एषां शित्यत्यादौ छः स्यात् । गच्छति , इच्छति , आयच्छते । अत्यादाविति किम् ? जङ्गन्ति ॥१०६॥

वेगे सत्तेर्धाव् ।४।२।१०७॥

सत्तेर्वेगे गम्ये शिति धाव् स्यात् , अत्यादौ । धावति । वेग इति किम् ? धर्ममनुसरति ॥१०७॥

श्रौति-कृवु-धिवु-पा-घ्रा-ध्मा-स्था-ग्रा-दाम्-दृश्यर्त्ति-शद-सदः
शृ-कृ-धि-पिब-जिघ्र-धम-तिष्ठ-मन-यच्छ-पश्यच्छ-शीय-सीदम्
।४।२।१०८॥

एषां शित्यत्यादौ यथासंख्यम् श्रादयः स्युः । शृणु , कृणु , धिनु , पिब

, जिघ्र , धम , तिष्ठ , मन , प्रयच्छ , पश्य , कच्छ , शीयते , सीद
॥१०८॥

क्रमो दीर्घः परस्मै ।४।२।१०९॥

क्रमेः परस्मैपदनिमित्ते शिति दीर्घः स्यात् , अत्यादौ । क्राम , क्राम्यति
। परस्मैपद इति किम् ? आक्रमते सूर्यः ॥१०९॥

ष्ठिव्-क्लृप्वाऽऽचमः ।४।२।११०॥

एषां शित्यत्यादौ दीर्घः स्यात् । ष्ठीव , क्लाम , आचाम । आडिति किम्
? चम ॥११०॥

शम्सप्तकस्य श्ये ।४।२।१११॥

शमादीनां सप्तानां श्ये दीर्घः स्यात् । शाम्य , दाम्य , ताम्य , श्राम्य
 , भ्राम्य , क्षाम्य , माद्य । श्ये इति किम् ? शंशन्ति ॥१११॥

ष्ठिव्-सिवोऽनटि वा ।४।२।११२॥

ष्ठिव्-सिवोरनटि दीर्घो वा स्यात् । निष्ठीवनम् , निष्ठेवनम् ; सीवनम् ,
सेवनम् ॥११२॥

म-व्यस्याः ।४।२।११३॥

धातोर्विहिते मादौ वादौ चाऽत आ दीर्घः स्यात् । पचामि , पचावः ॥११३॥

अनतोऽन्तोऽदात्मने ।४।२।११४॥

अनतः परस्याऽऽत्मनेपदस्थस्याऽन्तोऽत् स्यात् । चिन्वते । आत्मनेपद इति
किम् ? चिन्वन्ति । अनत इति किम् ? पचन्ते ॥११४॥

शीडो रत् ।४।२।११५॥

शीडः परस्याऽऽत्मनेपदस्थस्याऽन्तो रत् स्यात् । शेरते ॥११५॥

वेत्तेर्नवा ।४।२।११६॥

वेत्तेः परस्यात्मनेपदस्थस्याऽन्तो रद् वा स्यात् । संविद्वते , संविदते ॥११६॥

तिवां णवः परस्मै ।४।२।११७॥

वेत्तेः परेषां परस्मैपदानां तिवादीनां परस्मैपदान्येव णवादयो नव यथासंख्यं

वा स्युः । वेद , विदतुः , विदुः ; वेत्थ , विदथुः , विद ; वेद , विद्व , विद्व । पक्षे -वेत्तीत्यादि ॥११७॥

ब्रूगः पञ्चानां पञ्चाऽऽहश्च ।४।२।११८॥

ब्रूगः परेषां तिवादीनां पञ्चानां यथासंख्यं पञ्च णवादयो वा स्युः , तद्योगे ब्रूग आह च । आह , आहतुः , आहुः , आत्थ , आहथुः । पक्षे -ब्रवीतीत्यादि ॥११८॥

आशिषि तु-ह्योस्तातङ् ।४।२।११९॥

आशीरर्थयोस्तुह्योस्तातङ् वा स्यात् । जीवतात् , जीवतु ; जीवतात् , जीव त्वम् । आशिषीति किम् ? जीवतु ॥११९॥

आतो णव औः ।४।२।१२०॥

आतः परस्य णव औः स्यात् । पपौ ॥१२०॥

आतामाते-आथामाथे आदिः ।४।२।१२१॥

आत् परेषामेषाम् आत इः स्यात् । पचेताम् , पचेते , पचेथाम् , पचेथे । आदिति किम् ? मिमाताम् ॥१२१॥

यः सप्तम्याः ।४।२।१२२॥

आत् परस्य सप्तम्या याशब्दस्येः स्यात् । पचेत् , पचेः ॥१२२॥

याम्-युसोरियमियुसौ ।४।२।१२३॥

आत् परयोर्याम्-युसोर्यथासंख्यमियमियुसौ स्याताम् । पचेयम् , पचेयुः ॥१२३॥

[इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां सिद्धहेमचन्द्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासन-लघुवृत्तौ] चतुर्थस्याध्यायस्य द्वितीयः पादः समाप्तः ॥४।२॥

श्रीभीमपृतनोत्खातरजोभिर्वैरिभूभुजाम् ।

अहो! चित्रमवर्धन्त ललाटे जलविन्दवः ॥१४॥

१. J3 मध्ये इतः परं 'नन्दतात् नन्द त्वम्' इत्यधिकः पाठः ॥ २. समाप्तः पा२, ३, ४, ५, J2, 3, P3 विना नास्ति ॥

[तृतीयः पादः]

नामिनो गुणोऽक्ङिति ।४।३।१॥

नाम्यन्तस्य धातोः क्ङिद्वर्जे प्रत्यये गुणः स्यात् । चेता । अक्ङितीति किम् ? युतः ॥१॥

उ-श्नोः ।४।३।२॥

धातोरुश्नोः प्रत्यययोरक्ङिति गुणः स्यात् । तनोति , सुनोति ॥२॥

पुस्-पौ ।४।३।३॥

नाम्यन्तस्य धातोः पुसि पौ च गुणः स्यात् । ऐयरुः , अर्पयति ॥३॥

लघोरुपान्त्यस्य ।४।३।४॥

धातोरुपान्त्यस्य नामिनो लघोरक्ङिति गुणः स्यात् । भेत्ता । लघोरिति किम् ? ईहते । उपान्त्यस्येति किम् ? भिनत्ति ॥४॥

मिदः श्ये ।४।३।५॥

मिदेरुपान्त्यस्य श्ये गुणः स्यात् । मेद्यति ॥५॥

जागुः किति ।४।३।६॥

जागुः किति गुणः स्यात् । जागरितः ॥६॥

ऋवर्ण-दृशोऽङि ।४।३।७॥

ऋवर्णान्तानां दृशेश्चाङि परे गुणः स्यात् । असरत् , अजरत् , अदर्शत् ॥७॥

स्कृच्छृतोऽकि परोक्षायाम् ।४।३।८॥

स्कृच्छ्रोः ऋदन्तानां च नामिनः परोक्षायां गुणः स्यात् , न तु कोपलक्षितायां कसु-काने । सञ्चस्करुः , आनच्छुः , तेरुः । अकीति किम् ? सञ्चस्कृवान् ॥८॥

संयोगाहदत्तेः ।४।३।९॥

संयोगात् परो य ऋत् , तदन्तस्याहर्त्तेश्च परोक्षायामकि गुणः स्यात् । सस्मरुः , आरुः । संयोगादिति किम् ? चक्रुः ॥९॥

क्य-यङाऽऽशीर्ये ।४।३।१०॥

संयोगाद् य ऋत् तदन्तस्याऽर्त्तेश्च क्ये यङि आशीर्ये च गुणः स्यात् । स्मर्यते , स्वर्यते , अर्यते ; सास्वर्यते , अरार्यते ; स्मर्यात् , अर्यात् ॥१०॥

न वृद्धिश्चाऽविति किङ्लोपे ।४।३।११॥

अविति प्रत्यये यः कितो ङितश्च लोपस्तस्मिन् सति गुणो वृद्धिश्च न स्यात् । चेच्यः ॥११॥

भवतेः सिज्जुपि ।४।३।१२॥

भुवः सिज्जुपि गुणो न स्यात् । अभूत् । सिज्जुपीति किम् ? व्यत्यभविष्ट ॥१२॥

सूतेः पञ्चम्याम् ।४।३।१३॥

सूतेः पञ्चम्यां गुणो न स्यात् । सुवै ॥१३॥

द्व्युक्तोपान्त्यस्य शिति स्वरे ।४।३।१४॥

द्व्युक्तस्य धातोरुपान्त्यस्य नामिनः स्वरादौ शिति गुणो न स्यात् । नेनिजानि । उपान्त्यस्येति किम् ? जुह्वानि । शितीति किम् ? निनेज ॥१४॥

ह्णिणोरप्विति व्-यौ ।४।३।१५॥

होँरिणश्च नामिनः स्वरादावपिति अविति शिति यथासंख्यं व्यौ स्याताम् । जुह्वति , यन्तु । अप्वितीति किम् ? अजुह्वुः , अयानि ॥१५॥

इको वा ।४।३।१६॥

इकः स्वरादावपिति शिति य् वा स्यात् । अधियन्ति , अधीयन्ति ॥१६॥

कुटादेर्ङिद्वदङ्गित् ।४।३।१७॥

कुटादेः परो ङ्गिद्वर्जप्रत्ययो ङिद्वत् स्यात् । कुटिता , गुता । अङ्गिदिति किम् ? उत्कोटः , उच्चुकोट ॥१७॥

विजेरिट् ।४।३।१८॥

विजेरिट् ङिद्वत् स्यात् । उद्विजिता । इडिति किम् ? उद्वेजनम् ॥१८॥

वोर्णोः ।४।३।१९॥

ऊर्णोरिड् वा ङिद्वत् स्यात् । प्रोर्णुविता , प्रोर्णविता ॥१९॥

१. स्वर्यते J3 मध्ये नास्ति ॥ २. सास्वर्यते सास्मर्यते अरार्यते J3 ॥ ३. चेच्यः मरीमृजः पा१ मध्ये एव ॥ ४. ह्णिणोर्नामिनः J3 ॥

शिदवित् ।४।३।२०॥

धातोर्विद्वर्जः शित् प्रत्ययो डिद्वत् स्यात् । इतः , क्रीणाति । अविदिति किम् ? एति । शिदिति किम् ? चेष्टीष्ट ॥२०॥

इन्ध्यसंयोगात् परोक्षा किद्वत् ।४।३।२१॥

इन्धेरसंयोगान्ताच्च परा अवित्परोक्षा किद्वत् स्यात् । समीधे , निन्युः । इन्ध्यसंयोगादिति किम् ? सस्रंसे ॥२१॥

स्वञ्जेर्नवा ।४।३।२२॥

स्वञ्जेः परोक्षा वा किद्वत् स्यात् । सस्वजे , सस्वञ्जे ॥२२॥

ज-नशो न्युपान्त्ये तादिः क्त्वा ।४।३।२३॥

जन्तात् नशश्च न्युपान्त्ये सति तादिः क्त्वा किद्वद्वा स्यात् । रक्त्वा , रङ्क्त्वा ; नष्ट्वा , नंष्ट्वा । नीति किम् ? भुक्त्वा । उपान्त्य इति किम् ? निक्त्वा । तादिरिति किम् ? विभज्य ॥२३॥

ऋत्-तृष-मृष-कृश-वञ्च-लुञ्च-थ-फः सेट् ।४।३।२४॥

न्युपान्त्ये सत्येभ्यो वा क्त्वा सेट् किद्वत् स्यात् । ऋतित्वा , अर्त्तित्वा ; तृषित्वा , तर्षित्वा ; मृषित्वा , मर्षित्वा ; कृशित्वा , कर्शित्वा ; वचित्वा , वञ्चित्वा ; लुचित्वा , लुञ्चित्वा ; थित्वा , थन्थित्वा ; गुफित्वा , गुम्फित्वा । न्युपान्त्य इत्येव-कोथित्वा , रेफित्वा । सेडिति किम् ? वक्त्वा ॥२४॥

वौ व्यञ्जनाऽऽदेः सन् चाऽय्-वः ।४।३।२५॥

वौ उदित्युपान्त्ये सति व्यञ्जनादेर्धातोः परः क्त्वा सन् च सेटौ किद्वद्वा स्यातां न तु खन्तात् । द्युतित्वा , द्योतित्वा ; दिद्युतिषते , दिद्योतिषते ; लिखित्वा , लेखित्वा ; लिलिखिषति , लिलेखिषति । वाविति किम् ? वर्त्तित्वा । व्यञ्जनादेरिति किम् । ओषित्वा । अय्व इति किम् ? देवित्वा ॥२५॥

उति शवर्हाऽद्भ्यः क्तौ भावाऽऽरम्भे ।४।३।२६॥

उति उपान्त्ये सति शवर्हेभ्योऽदादिभ्यश्च परौ भावाऽऽरम्भयोः क्त-क्तवतू सेटौ वा किद्वत् स्याताम् । कुचितम् , कोचितमनेन ; प्रकुचितः , प्रकोचितः ; प्रकुचितवान् , प्रकोचितवान् । रुदितम् , रोदितमेभिः ; प्ररुदितः , प्ररोदितः ; प्ररुदितवान् , प्ररोदितवान् । उतीति किम् ? श्वितितमेभिः । शवर्हाद्भ्य इति

किम् ? प्रगुधितः । भावाऽरम्भ इति किम् ? रुचिता ॥२६॥

न-डीङ्-शीङ्-पूङ्-धृषि-क्ष्विदि-स्विदि-मिदः । ४।३।२७॥

एभ्यः परौ सेटौ क्त-क्तवत् किद्वन्न स्याताम् । डयितः , डयितवान् ; शयितः , शयितवान् , पवितः , पवितवान् ; प्रधर्षितः , प्रधर्षितवान् ; प्रक्ष्वेदितः , प्रक्ष्वेदितवान् ; प्रस्वेदितः , प्रस्वेदितवान् ; प्रमेदितः , प्रमेदितवान् । सेटावित्येव-डीनः , डीनवान् ॥२७॥

मृषः क्षान्तौ । ४।३।२८॥

क्षमाऽर्थान्मृषः सेटौ क्त-क्तवत् किद्वन्न स्याताम् । मर्षितः , मर्षितवान् । क्षान्ताविति किम् ? अपमृषितं वाक्यम् ॥२८॥

क्त्वा । ४।३।२९॥

धातोः क्त्वा सेट् किद्वन्न स्यात् । देवित्वा । सेडित्येव-कृत्वा ॥२९॥

स्कन्द-स्यन्दः । ४।३।३०॥

आभ्यां क्त्वा किद्वन्न स्यात् । स्कन्त्वा , स्यन्त्वा ॥३०॥

क्षुध-क्लिश-कुष-गुध-मृद-वद-वसः । ४।३।३१॥

एभ्यः क्त्वा सेट् किद्वत् स्यात् । क्षुधित्वा , क्लिशित्वा , कुषित्वा , गुधित्वा , मृदित्वा , वदित्वा , उषित्वा ॥३१॥

रुद-विद-मुष-ग्रह-स्वप-प्रच्छः सन् च । ४।३।३२॥

एभ्यः सन् क्त्वा च किद्वत् स्यात् । रुदित्वा , रुरुदिषति ; विदित्वा , विविदिषति ; मुषित्वा , मुमुषिषति ; गृहीत्वा , जिघृक्षति , सुप्त्वा , सुषुप्सति ; पृष्ट्वा , पिपृच्छिषति ॥३२॥

नामिनोऽनिट् । ४।३।३३॥

नाम्यन्ताद्धातोरनिट् सन् किद्वत् स्यात् । चिचीषति । अनिडिति किम् ? शिशयिषते ॥३३॥

उपान्त्ये । ४।३।३४॥

नामिन्युपान्त्ये सति धातोः सन् अनिट् किद्वत् स्यात् । विभित्सति ॥३४॥

सिजाशिषावात्मने । ४।३।३५॥

नामिन्युपान्त्ये सति धातोरात्मनेपदविषयावनिटौ सिजाशिषौ किद्वत् स्याताम् । अभित्त , भित्सीष्ट । आत्मने इति किम् ? अस्माक्षीत् ॥३५॥

ऋवर्णात् ॥४॥३॥३६॥

ऋवर्णान्ताद् धातोर्निटावात्मनेपदविषयौ सिजाशिषौ किद्वत् स्याताम् । अकृत , कृषीष्ट ; अतीर्ष्ट , तीर्षीष्ट ॥३६॥

गमो वा ॥४॥३॥३७॥

गमेरात्मनेपदविषयौ सिजाशिषौ किद्वद्वा स्याताम् । समगत , समगंस्त ; संगसीष्ट , संगंसीष्ट ॥३७॥

हनः सिच् ॥४॥३॥३८॥

हनेरात्मनेपदविषयः सिच् किद्वत् स्यात् । आहत ॥३८॥

यमः सूचने ॥४॥३॥३९॥

सूचनार्थाद् यमेरात्मनेपदविषयः सिच् किद्वत् स्यात् । उदायत । सूचन इति किम् ? आर्यस्त रज्जुम् ॥३९॥

वा स्वीकृतौ ॥४॥३॥४०॥

स्वीकारार्थाद् यमेरात्मनेपदविषयः सिच् किद्वद्वा स्यात् । उपायत , उपायंस्त अस्त्राणि । स्वीकृताविति किम् ? आर्यस्त पाणिम् ॥४०॥

इश्च स्था-दः ॥४॥३॥४१॥

स्थो दासंज्ञाच्चाऽऽत्मनेपदविषयः सिच् किद्वत् स्यात् , तद्योगे स्थादोरिश्च । उपास्थित , आदित , व्यधित ॥४१॥

मृजोऽस्य वृद्धिः ॥४॥३॥४२॥

मृजेर्गुणे सति अस्य वृद्धिः स्यात् । मार्ष्टि । अत इति किम् ? मृष्टः ॥४२॥

ऋतः स्वरे वा ॥४॥३॥४३॥

मृजेः ऋतः स्वरादौ प्रत्यये वृद्धिर्वा स्यात् । परिमार्जन्ति , परिमृजन्ति । ऋत इति किम् ? ममार्ज । स्वर इति किम् ? मृज्वः ॥४३॥

सिचि परस्मै समानस्याऽङिति ॥४॥३॥४४॥

१. ष्येऽनिटौ P1मू, P2, P3, J2मू, पा१ विना ॥ २. ष्ये सिजा P1मू, P2,3, पा१,३,४ विना ॥ ३. ष्ये पा१,३,४, P1,2,3, J2 विना ॥

समानान्तस्य धातोः परस्मैपदविषये सिच्यङिति वृद्धिः स्यात् । अचैषीत् । परस्मै इति किम् ? अच्योष्ट । समानस्येति किम् ? अगवीत् । अङितीति किम् ? न्यनुवीत् ॥४४॥

व्यञ्जनानामनिटि ।४।३।४५॥

व्यञ्जनान्तस्य धातोः परस्मैपदविषये अनिटि सिचि समानस्य वृद्धिः स्यात् । अराङ्गीत् । समानस्येत्येव-उदवोढाम् । अनिटीति किम् ? अतक्षीत् ॥४५॥

वोष्णुगः सेटि ।४।३।४६॥

ऊष्णोः सेटि सिचि परस्मैपदे वृद्धिर्वा स्यात् । प्रौष्णावीत् , प्रौष्णवीत् , प्रौष्णुवीत् ॥४६॥

व्यञ्जनादेर्वोपान्त्यस्याऽतः ।४।३।४७॥

व्यञ्जनादेर्धातोरुपान्त्यस्याऽतः सेटि सिचि परस्मैपदे वृद्धिर्वा स्यात् । अकाणीत् , अकणीत् । व्यञ्जनादेरिति किम् ? मा भवान् अटीत् । उपान्त्यस्येति किम् ? अवधीत् । अत इति किम् ? अदेवीत् । सेटीत्येव-अधाक्षीत् ॥४७॥

वद-व्रज-ल्लः ।४।३।४८॥

वद-व्रजोर्लन्त-रन्तयोश्चोपान्त्यस्याऽस्य परस्मैपदे सेटि सिचि वृद्धिः स्यात् । अवादीत् , अब्राजीत् , अज्वालीत् , अक्षारीत् ॥४८॥

न श्वि-जागृ-शस-क्षण-ह्य्येदितः ।४।३।४९॥

एषां ह्यन्तानाम् एदितां च परस्मैपदे सेटि सिचि वृद्धिर्न स्यात् । अश्वयीत् , अजागरीत् , अशसीत् , अक्षणीत् , अग्रहीत् , अवमीत् , अहयीत् , अकगीत् ॥४९॥

ज्जिति ।४।३।५०॥

जिति णिति च परे धातोरुपा^१न्त्यातो वृद्धिः स्यात् । पाकः , पपाच ॥५०॥

नामिनोऽकलि-हलेः ।४।३।५१॥

नाम्यन्तस्य धातोर्नामो वा कलि-हलिवर्जस्य ज्जिति वृद्धिः स्यात् । अचायि , कारकः , अपीपटत् । कलि-हलिवर्जनं किम् ? अचकलत् , अजहलत् ॥५१॥

जागुर्जि-णवि ।४।३।५२॥

१. प्रौष्णुवीत् पा१, ४, P3सं, J3 विना नास्ति ॥ २. ^१न्त्यस्यातो पा२ ॥

जागुर्जै णव्येव च ज्णिगिति वृद्धिः स्यात् । अजागारि , जजागार । जिणवीति किम् ? जागरयति ॥५२॥

आत ऐः कृज्जौ ।४।३।५३॥

आदन्तस्य धातोर्ज्णिगिति कृति जौ च ऐः स्यात् । दायः , दायकः , अदायि । कृदिति किम् ? ददौ ॥५३॥

न जन-बधः ।४।३।५४॥

अनयोः कृति ज्णिगिति जौ च वृद्धिर्न स्यात् । प्रजनः , जन्यः , अजनि ; बधः , बध्यः , अबधि ॥५४॥

मोऽकमि-यमि-रमि-नमि-गमि-वमा-ऽऽचमः ।४।३।५५॥

मन्तस्य धातोः कम्पादिवर्जस्य ज्णिगिति कृति जौ च वृद्धिर्न स्यात् । शमः , शमकः , अशमि । कम्पादिवर्जनं किम् ? कामः , कामुकः अकामि ; यामः , रामः , नामः , अगामि , वामः , आचामकः ॥५५॥

विश्रमेर्वा ।४।३।५६॥

विश्रमेर्ज्णिगिति कृति जौ च वृद्धिर्वा स्यात् । विश्रामः , विश्रमः ; विश्रामकः , विश्रमकः ; व्यश्रामि , व्यश्रमि ॥५६॥

उद्यमोपरमौ ।४।३।५७॥

उदुपाभ्यां यमि-रम्योर्घञि वृद्ध्यभावो निपात्यते । उद्यमः , उपरमः ॥५७॥

णिद्वाऽन्त्यो णव् ।४।३।५८॥

परोक्षाया अन्त्यो णव् णिद्वा न स्यात् । अहं चिच्य , चिचाय ; चुकुट , चुकोट । अन्त्य इति किम् ? स पपाच ॥५८॥

उत और्विति व्यञ्जनेऽद्वेः ।४।३।५९॥

अद्व्युक्तस्योदन्तस्य धातोर्व्यञ्जनादौ विति औः स्यात् । यौति । उत इति किम् ? एति । धातोर्नित्येव-सुनोति । वितीति किम् ? रुतः । व्यञ्जन इति किम् ? स्तवानि । अद्वेरिति किम् ? जुहोति ॥५९॥

वोण्णोः ।४।३।६०॥

ऊण्णोर्द्व्युक्तस्य व्यञ्जनादौ विति और्वा स्यात् । प्रोण्णोति , प्रोण्णोति । अद्वेरित्येव-प्रोण्णोति ॥६०॥

न दि-स्योः ।४।३।६१॥

ऊर्णोर्दि-स्योः परयोरीर्न स्यात् । प्रौर्णोत् , प्रौर्णोः ॥६१॥

तृहः श्नादीत् ।४।३।६२॥

तृहेः श्नात् परो व्यञ्जनादौ विति परे ईत् स्यात् । तृणेढि ॥६२॥

ब्रूतः परादिः ।४।३।६३॥

ब्रुव ऊतः परो व्यञ्जनादौ विति परादिरीत् स्यात् । ब्रवीति । ऊत इति किम् ? आत्थ ॥६३॥

यङ्-तु-रु-स्तोर्बहुलम् ।४।३।६४॥

यङ्लुबन्तात् तु-रु-स्तुभ्यश्च परो व्यञ्जनादौ विति ईद् बहुलं परादिः स्यात् । कचिद्वा -बोभवीति , बोभोति ; कचिन्न -वर्वर्त्ति ; तवीति , तौति ; रवीति , रौति ; स्तवीति , स्तौति । अद्वेरित्येव-तुतोथ , तुष्टोथ ॥६४॥

सः सिजस्तेर्दि-स्योः ।४।३।६५॥

सिजन्ताद् धातोरस्तेश्च सन्तात् परो दि-स्योः परयोः परादिरीत् स्यात् । अकार्षीत् , अकार्षीः ; आसीत् , आसीः । स इति किम् ? अदात् ॥६५॥

पिबैति-दा-भू-स्यः सिचो लुप् परस्मै न चेत् ।४।३।६६॥

एभ्यः परस्य सिचः परस्मैपदे लुप् स्यात् , लुब्योगे च नेट् । अपात् , अगात् , अध्यगात् , अदात् , अधात् , अभूत् , अस्थात् । परस्मै इति किम् ? अपासत पयांसि तैः ॥६६॥

ट्धे-घ्रा-शा-छाँ-सो वा ।४।३।६७॥

एभ्यः परस्य सिचः परस्मैपदे लुब् वा स्यात् , लुब्योगे च नेट् । अधात् , अधासीत् , अघ्रात् , अघ्रासीत् ; अशात् ; अशासीत् ; अच्छात् , अच्छासीत् , असात् , असासीत् ॥६७॥

तन्भ्यो वा त-थासि न्-णोश्च ।४।३।६८॥

तनादिभ्यः परस्य सिचस्ते थासि च लुब् वा स्यात् , तद्योगे न्-णोश्च लुप् , न चेत् । अतत , अतनिष्ठ ; अतथाः , अतनिष्ठाः ; असत , असनिष्ठ ; असथाः , असनिष्ठाः ॥६८॥

१. °छाँ° P1, P3, पा३, ५ ॥

सनस्तत्रा वा ।४।३।६९॥

सनो लुपि सत्याम् आ वा स्यात् । असात् , असत् ; असाथाः , असथाः । तत्रेति किम् ? असनिष्ट ॥६९॥

धुङ्-ह्रस्वालुगनितस्त-थोः ।४।३।७०॥

धुङन्तात् ह्रस्वान्ताच्च धातोः परस्याऽनितः सिचस्तादौ थादौ च लुक् स्यात् । अभित्त , अभित्थाः , अकृत , अकृथाः । अनित इति किम् ? व्यद्योतिष्ट ॥७०॥

इट ईति ।४।३।७१॥

इटः परस्य सिच ईति लुक् स्यात् । अलावीत् । इट इति किम् ? अकार्षीत् । ईतीति किम् ? अभणिषम् ॥७१॥

सो धि वा ।४।३।७२॥

धातोर्धादौ प्रत्यये सो लुग् वा स्यात् । चकाधि , चकाद्धि ; अलविध्वम् , अलविद्ध्वम् ॥७२॥

अस्तेः सि हस्त्वेति ।४।३।७३॥

अस्तेः [सः] सि सादौ प्रत्यये लुक् स्यात् , एति तु सो हः । असि , व्यतिसे , व्यतिहे , भावयामाहे ॥७३॥

दुह-दिह-लिह-गुहो दन्त्यात्मने वा सकः ।४।३।७४॥

एभ्यः परस्य सको दन्त्यादौ आत्मनेपदे लुग् वा स्यात् । अदुग्ध , अधुक्षत ; अदिग्ध , अधिक्षत ; अलीढाः , अलिक्षथाः ; न्यगुह्वहि , न्यघुक्षावहि । दन्त्येति किम् ? अधुक्षामहि ॥७४॥

स्वेऽतः ।४।३।७५॥

सकोऽस्य स्वरादौ प्रत्यये लुक् स्यात् । अधुक्षाताम् ॥७५॥

दरिद्रोऽद्यतन्यां वा ।४।३।७६॥

दरिद्रोऽद्यतन्यां विषये लुग् वा स्यात् । अदरिद्रीत् , अदरिद्रासीत् ॥७६॥

अशित्यस्सन्-णकज्-णका-ऽनटि ।४।३।७७॥

सादिसन्नादिवर्जे अशिति विषये दरिद्रो लुक् स्यात् । दुर्दरिद्रम् । अशितीति

किम् ? दरिद्राति । सन्नादिवर्जनं किम् ? दिदरिद्रासति , दरिद्रायको याति , दरिद्रायकः , दरिद्राणम् ॥७७॥

व्यञ्जनाद् देः सञ्च दः ।४।३।७८॥

धातोर्व्यञ्जनान्तात् परस्य देर्लुक् स्याद् , यथासम्भवं धातोः सो ढ् च । सोऽचकात् , अजागः , अबिभः , अन्वशात् । व्यञ्जनादिति किम् ? अयात् ॥७८॥

सेः स्-द्-धां च रुर्वा ।४।३।७९॥

व्यञ्जनान्ताद् धातोः परस्य सेर्लुक् स्यात् , यथासम्भवं स्-द्-धां वा रुश्च । अचकास्त्वम् , अचकात् त्वम् ; अभिनस्त्वम् , अभिनत् त्वम् ; अरुणस्त्वम् , अरुणत् त्वम् ॥७९॥

योऽशिति ।४।३।८०॥

धातोर्व्यञ्जनान्तात् परस्य योऽशिति प्रत्यये लुक् स्यात् । जङ्गमिता । व्यञ्जनादित्येव-लोलूपिता । अशितीति किम् ? बेभिद्यते ॥८०॥

क्यो वा ।४।३।८१॥

धातोर्व्यञ्जनान्तात् परस्य क्योऽशिति प्रत्यये लृग् वा स्यात् । समिधिष्यति , समिधिष्यति ; दृषदिष्यते , दृषधिष्यते ॥८१॥

अतः ।४।३।८२॥

अदन्ताद् धातोर्विहितेऽशिति प्रत्यये धातोस्तो लुक् स्यात् । कथयति । विहितविशेषणं किम् ? गतः ॥८२॥

णेरनिटि ।४।३।८३॥

अनिट्यशिति प्रत्यये णेर्लुक् स्यात् । अततक्षत् , चेतनः । अनिटीति किम् ? कारयिता ॥८३॥

सेट्क्तयोः ।४।३।८४॥

सेटोः क्तयोः परयोः णेर्लुक् स्यात् । कारितः , गणितवान् ॥८४॥

आमन्ताऽऽल्वाऽऽय्येत्तावय् ।४।३।८५॥

एषु परेषु णेरय् स्यात् । कारयाञ्चकार , गण्डयन्तः , स्पृहयालुः , महयाय्यः

१. सो P2 पा१,३,४,५, P3 विना नास्ति । अचकात् इत्येव तत्र पाठः ॥

, स्तनयित्तुः ॥८५॥

लघोर्यपि ।४।३।८६॥

लघोः परस्य णेर्यपि अय् स्यात् । प्रशमय्य । लघोरिति किम् ? प्रतिपाद्य ॥८६॥

वाऽऽप्नोः ।४।३।८७॥

आप्नोः परस्य णेर्यप्यय् वा स्यात् । प्रापय्य , प्राप्य । आप्नोरिति किम् ? अध्याप्य ॥८७॥

मेडो वा मिद् ।४।३।८८॥

मेडो यपि मिद् वा स्यात् । अपमित्य , अपमाय ॥८८॥

क्षेः क्षी ।४।३।८९॥

क्षेर्यपि क्षीः स्यात् । प्रक्षीय ॥८९॥

क्षय्य-जय्यौ शक्तौ ।४।३।९०॥

क्षि-ज्योरन्तस्य शक्तौ गम्यायां ये प्रत्ययेऽय् निपात्यते । क्षय्यो व्याधिः , जय्यः शत्रुः । शक्ताविति किम् ? क्षेयम् , जेयम् ॥९०॥

क्रय्यः क्रयार्थे ।४।३।९१॥

क्रियोऽन्तस्य ये प्रत्ययेऽय् निपात्यते , क्रयाय चेत् प्रसारितोऽर्थः । क्रय्यो गौः । क्रयार्थ इति किम् ? क्रेयं ते धान्यं न चास्ति प्रसारितम् ॥९१॥

सस्तः सि ।४।३।९२॥

धातोः सन्तस्याऽशिति सादौ प्रत्यये विषयभूते त् स्यात् । वत्स्यति । स इति किम् ? यक्षीष्ट । सीति किम् ? वसिषीष्ट ॥९२॥

दीय् दीडः किडिति स्वरे ।४।३।९३॥

दीडः किडिति अशिति स्वरे दीय् स्यात् । उपदिदीये । किडितीति किम् ? उपदानम् । स्वर इति किम् ? उपदेदीयते ॥९३॥

इडेत्-पुसि चाऽऽतो लुक् ।४।३।९४॥

किडित्यशिति स्वरे , इटि , एति , पुसि च परे आदन्तस्य धातोर्लुक् स्यात्

१. क्षीः पा२,३ ॥ २. जेयम् P2, पासं४ विना नास्ति ॥

। पपुः , अदधत् , पपिथ , व्यतिरे , अदुः ॥१४॥

संयोगाऽऽदेर्वाऽऽशिष्येः ।४।३।९५॥

धातोः संयोगादेरादन्तस्य क्ङित्याशिषि एर्वा स्यात् । ग्लेयात् , ग्लयात् । संयोगादेरिति किम् ? यायात् । क्ङितीत्येव-ग्लासीष्ट ॥९५॥

गा-पा-स्था-सा-दा-मा-हाकः ।४।३।९६॥

एषां क्ङित्याशिष्येः स्यात् । गेयात् , पेयात् , स्थेयात् , अवसेयात् , देयात् , धेयात् , मेयात् , हेयात् ॥९६॥

ई व्यञ्जनेऽयपि ।४।३।९७॥

गादेर्यञ्जने क्ङित्यशिति व्यञ्जनादौ ईः स्यात् । गीयते , जेगीयते , पीयते , स्थीयते , सीयते , दीयते , धीयते , मीयते , हीनः । व्यञ्जन इति किम् ? तस्थुः । अयपीति किम् ? प्रगाय ॥९७॥

घ्रा-ध्मोर्यङि ।४।३।९८॥

घ्रा-ध्मोर्यङि ईः स्यात् । जेघ्रीयते , देध्मीयते ॥९८॥

हनो घ्री वधे ।४।३।९९॥

हन्तेर्वधार्थस्य यङि घ्रीः स्यात् । जेघ्रीयते । वध इति किम् ? गतौ-जङ्घन्यते ॥९९॥

ञ्णिति घात् ।४।३।१००॥

ञिति णिति च परे हन्तेर्घात् स्यात् । घातः , घातयति ॥१००॥

ञि-णवि घन् ।४।३।१०१॥

ञौ णवि च परे हन्तेर्घन् स्यात् । अधानि , जघान ॥१०१॥

नशेर्नेश् वाऽङि ।४।३।१०२॥

नशेरङि नेश् वा स्यात् । अनेशत् , अनशत् ॥१०२॥

श्चयत्यसू-वच-पतः श्वा-ऽऽस्थ-वोच-पप्तम् ।४।३।१०३॥

एषामङि यथासङ्ख्यं श्वादयः स्युः । अश्चत् , आस्थत् , अवोचत् , अपप्तत् ॥१०३॥

शीङ एः शिति ।४।३।१०४॥

शीङः शित्येः स्यात् । शेते ॥१०४॥

क्डिति यि शय् ।४।३।१०५॥

शीङः क्डिति यादौ शय् स्यात् । शय्यते , शाशय्यते । क्डितीति किम् ? शेयम् ॥१०५॥

उपसर्गादूहो ह्रस्वः ।४।३।१०६॥

उपसर्गात् परस्योहतेरूतः क्डिति यादौ परे ह्रस्वः स्यात् । समुह्यते । उपसर्गादिति किम् ? ऊह्यते । यीत्येव-समूहितम् । ऊ ऊह इति प्रश्लेषः किम् ? आ ऊह्यते=ओह्यते , समोह्यते ॥१०६॥

आशिषीणः ।४।३।१०७॥

उपसर्गात् परस्येण ईतः क्डिति यादावाशिषि ह्रस्वः स्यात् । उदियात् । ई इण इति प्रश्लेषः किम् ? आ ईयात्=एयात् , समेयात् ॥१०७॥

दीर्घश्चि-यङ्-यक्-क्येषु च ।४।३।१०८॥

एषु यादावाशिषि च दीर्घः स्यात् । शुचीकरोति ; तोष्टूयते ; मन्तूयति ; दधीयति , भृशायते , लोहितायति , स्तूयते ; ईयात् ॥१०८॥

ऋतो री ।४।३।१०९॥

च्यादौ परे ऋदन्तस्य ऋतः स्थाने रीः स्यात् । पित्रीस्यात् , चेक्रीयते , मात्रीयते , पित्रीयते । ऋत इति किम् ? चेकीर्यते ॥१०९॥

रिः श-क्या-ऽऽशीर्ये ।४।३।११०॥

ऋदन्तस्य धातोः ऋतः शे क्ये आशीर्ये च परे रिः स्यात् । व्याप्रियते , क्रियते , ह्रियात् ॥११०॥

ईश्च्चाववर्णस्याऽनव्ययस्य ।४।३।१११॥

अनव्ययस्याऽवर्णान्तस्य च्चौ ईः स्यात् । शुक्लीस्यात् , मालीस्यात् । अनव्ययस्येति किम् ? दिवाभूता रात्रिः ॥१११॥

क्यनि ।४।३।११२॥

अवर्णान्तस्य क्यनि ईः स्यात् । पुत्रीयति , मालीयति ॥११२॥

धुत्-तृङ्-गर्धेऽशनायोदन्य-धनायम् ।४।३।११३॥

एष्वर्थेषु यथासंख्यमशनायादयः क्यन्नन्ता निपात्यन्ते । अशनायति , उदन्यति , धनायति । क्षुदादाविति किम् ? अशनीयति , उदकीयति , धनीयति दातुम् ॥११३॥

वृषाऽश्वान् मैथुने स्सोऽन्तः ॥४१३॥११४॥

आभ्यां मैथुनार्थाभ्यां क्यनि स्सन्तः स्यात् । वृषस्यति गौः , अश्वस्यति वडवा । मैथुने इति किम् ? वृषीयति , अश्वीयति , ब्राह्मणी ॥११४॥

अस् च लौल्ये ॥४१३॥११५॥

भोगेच्छातिरेको लौल्यम् , तत्र गम्ये क्यनि परे नाम्नः स् अस् चान्तः स्यात् । दधिस्यति , दध्यस्यति । लौल्य इति किम् ? क्षीरीयति दातुम् ॥११५॥

[इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां

सिद्धहेमचन्द्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासनलघुवृत्ती]

चतुर्थस्याध्यायस्य तृतीयः पादः समाप्तः ॥४१३॥

कर्णं च सिन्धुराजं च , निर्जित्य युधि दुर्जयम् ।

श्रीभीमेनाधुना चक्रे , महाभारतमन्यथा ॥१५॥

१. समाप्तः पा१,४,५, J3 विना नास्ति ॥

[चतुर्थः पादः]

अस्ति-ब्रुवोर्भू-वचावशिति ।४।४।१॥

अस्ति-ब्रुवोर्यथासंख्यं भू-वचौ स्याताम् अशिति विषये । भव्यम् , अवोचत् । अशितीति किम् ? स्यात् , ब्रूते ॥१॥

अघञ्क्यबलच्यजेर्वी ।४।४।२॥

अघजादावशिति विषये अजेर्वी स्यात् । प्रवेयम् । अघञ्क्यबलचीति किम् ? समाजः , समज्या , उदजः पशोः , अजः ॥२॥

त्रने वा ।४।४।३॥

त्रनयोर्विषयभूतयोरजेर्वी वा स्यात् । प्रवेता , प्राजिता ; प्रवयणः , प्राजनो दण्डः ॥३॥

चक्षो वाचि क्शांग्-ख्यांग् ।४।४।४॥

चक्षो वागर्थस्याऽशिति विषये क्शांग्-ख्यांगौ स्याताम् । आकशास्यति , आकशास्यते ; आख्यास्यति , आख्यास्यते ; आंक्षेयम् , आख्येयम् । वाचीति किम् ? बोधे-विचक्षणः ॥४॥

नवा परोक्षायाम् ।४।४।५॥

चक्षो वाचि क्शांग्-ख्यांगौ परोक्षायां वा स्याताम् । आचक्षौ , आचख्यौ , आचचक्षे ॥५॥

भृजो भर्ज् ।४।४।६॥

भृजतेरशिति भर्ज् वा स्यात् । भर्षा , भ्रष्टा ॥६॥

प्राद् दागस्त आरम्भे के ।४।४।७॥

आरम्भार्थस्य प्रपूर्वस्य दागः के परे त् वा स्यात् । प्रत्तः , प्रदत्तः । प्रादिति किम् ? परीत्तम् ॥७॥

नि-वि-स्वन्ववात् ।४।४।८॥

एभ्यः परस्य दागः के त् वा स्यात् । नीत्तम् , निदत्तम् ; वीत्तम् , विदत्तम् ; सूत्तम् , सुदत्तम् ; अनूत्तम् , अनुदत्तम् ; अवत्तम् ,

१. आक्षेपम् J3 विना नास्ति ॥

अवदत्तम् ॥८॥

स्वरादुपसर्गाद् दस्ति कित्यधः ।४।४।९॥

स्वरान्तादुपसर्गात् परस्य धावर्जस्य दासंज्ञस्य तादौ किति च नित्यं स्यात् । प्रत्तः , परीत्त्रिमम् । उपसर्गादिति किम् ? दधि दत्तम् । स्वरादिति किम् ? निर्दत्तम् । द इति किम् ? प्रदाता ब्रीहयः । तीति किम् ? प्रदाय । अध इति किम् ? निधीतः ॥९॥

दत् ॥४।४।१०॥

अधो दासंज्ञस्य तादौ किति दत् स्यात् । दत्तः , दत्तिः । अध इत्येव , धीतः ॥१०॥

दो-सो-मा-स्थ इः ॥४।४।११॥

एषां तादौ किति इः स्यात् । निर्दितः , सित्वा , मितिः , स्थितवान् ॥११॥

छा-शोर्वा ॥४।४।१२॥

छा-शोस्तादौ किति इर्वा स्यात् । अवच्छितः , अवच्छातः ; निशितः , निशातः ॥१२॥

शो व्रते ॥४।४।१३॥

श्यतेः के व्रतविषये प्रयोगे नित्यम् इः स्यात् । संशितं व्रतम् , संशितः साधुः ॥१३॥

हाको हिः क्त्वि ॥४।४।१४॥

हाकस्तादौ किति क्त्वायां हिः स्यात् । हित्वा । क्त्वीति किम् ? हीनः । तीत्येव-प्रहाय ॥१४॥

धागः ॥४।४।१५॥

धागस्तादौ किति हिः स्यात् । विहितः , हित्वा ॥१५॥

यपि चाऽदो जग्ध् ॥४।४।१६॥

तादौ किति यपि चाऽदेर्जग्ध् स्यात् । जग्धिः , प्रजग्ध्य ॥१६॥

घसृल सनद्यतनी-घञचलि ॥४।४।१७॥

एष्वर्धसुलः स्यात् । जिघत्सति , अधसत् , घासः , प्रघसः , प्रादनम्=प्रघसः
॥१७॥

परोक्षायां नवा ।४।४।१८॥

अदेः परोक्षायां घसुलर्वा स्यात् । जक्षुः , आदुः ॥१८॥

वेर्वय् ।४।४।१९॥

वेगः परोक्षायां वय् वा स्यात् । ऊयुः , ववुः ॥१९॥

ऋः शृ-दृ-प्रः ।४।४।२०॥

एषां परोक्षायाम् ऋर्वा स्यात् । विशश्रुतुः ; विशशरतुः , विदद्रतुः , विददरतुः
; निपप्रतुः , निपपरतुः ॥२०॥

हनो वध आशिष्यजौ ।४।४।२१॥

आशीर्विषये हन्तेर्वधः स्यात् , न तु ञिटि । वध्यात् । अजाविति किम्
? यानिषीष्ट ॥२१॥

अद्यतन्यां वा त्वात्मने ।४।४।२२॥

अद्यतन्यां विषये हनो वधः स्याद् आत्मनेपदे तु वा । अवधीत् ; आवधिष्ट
 , आहत ॥२२॥

इणिकोर्गा ।४।४।२३॥

इणिकोरद्यतन्यां गाः स्यात् । अगात् , अध्यगात् ॥२३॥

णावज्ञाने गमुः ।४।४।२४॥

इणिकोरज्ञानार्थयोर्णौ गमुः स्यात् । गमयति , अधिगमयति गाम् । अज्ञान
इति किम् ? अर्थान् प्रत्याययति ॥२४॥

सनीडश्च ।४।४।२५॥

इडः इणिकोश्चाऽज्ञानार्थयोः सनि गमुः स्यात् । अधिजिगांसते , जिगमिषति
ग्रामम् , मातुरधिजिगमिषति ॥२५॥

गा परोक्षायाम् ।४।४।२६॥

इडः परोक्षाविषये गाः स्यात् । अधिजगे ॥२६॥

१. “अच्, प्राप्तीति प्रघसः” इति बृहद्वृत्तौ ॥

णौ सन्-डे वा ।४।४।२७॥

सन्-डपरे णौ इडो गा वा स्यात् । अधिजिगापयिषति , अध्यापिपयिषति ; अध्यजीगपत् , अध्यापिपत् । णाविति किम् ? अधिजिगांसते । सन्ड इति किम् ? अध्यापयति ॥२७॥

वाऽद्यतनी-क्रियातिपत्त्योर्गीङ् ।४।४।२८॥

अनयोरिडो गीङ् वा स्यात् । अध्यगीष्ट , अध्यैष्ट ; अध्यगीष्यत , अध्यैष्यत ॥२८॥

अङ् धातोरादिर्ह्यस्तन्यां चाऽमाडा ।४।४।२९॥

ह्यस्तन्यामद्यतनी-क्रियातिपत्त्योश्च विषये धातोरादिरट् स्यात् , न तु माङ्योगे । अयात् , अयासीत् , अयास्यत् । अमाडेति किम् ? मा स्म कार्षीत् । धातोरिति किम् ? प्रायाः ॥२९॥

एत्यस्तेर्वृद्धिः ।४।४।३०॥

इणिकोरस्तेश्चाऽऽदेर्ह्यस्तन्यां विषये वृद्धिः स्यात् , न तु माडा । आयन् , अध्यायन् , आस्ताम् । अमाडेत्येव-मा स्म ते यन् ॥३०॥

स्वरादेस्तासु ।४।४।३१॥

स्वरादेर्धातोरादेरद्यतनी-क्रियातिपत्ति-ह्यस्तनीषु विषये वृद्धिः स्यात् , अमाडा । आटीत् , ऐषिष्यत् , औज्झत् । अमाडेत्येव-मा सोऽटीत् ॥३१॥

स्ताद्यशितोऽत्रोणादेरिट् ।४।४।३२॥

धातोः परस्य सादेस्तादेश्चाऽशित आदिरिट् स्यात् , न तु त्रोणाद्योः । लविष्यति , लविता । स्तादीति किम् ? भूयात् । अशित इति किम् ? आस्ते । अत्रोणादेरिति किम् ? शस्त्रम् , वत्सः , हस्तः ॥३२॥

तेर्ग्रहादिभ्यः ।४।४।३३॥

एभ्य एव परस्य स्ताद्यशितः तेरादिरिट् स्यात् । निगृहीतिः , अपस्त्रिहितिः । ग्रहादिभ्य इति किम् ? शान्तिः ॥३३॥

गृह्णोऽपरोक्षयां दीर्घः ।४।४।३४॥

ग्रहेर्यो विहित इट् तस्य दीर्घः स्यात् , न तु परोक्षायाम् । ग्रहीता । अपरोक्षायामिति किम् ? जगृहिव ॥३४॥

वृत्तो नवाऽनाशीः-सिचपरस्मै च ।४।४।३५॥

वृभ्यामृदन्तेभ्यश्च परस्येटो दीर्घो वा स्यात् , न तु परोक्षा-ऽऽशिषोः सिचि च परस्मैपदे । प्रावरीता , प्रावरिता ; वरीता , वरिता ; तितरीषति , तितरिषति । परोक्षादिवर्जनं किम् ? ववरिथ , तेरिथ , प्रावरिषीष्ट , आस्तरिषीष्ट , प्रावारिषुः , आस्तरिषुः ॥३५॥

इट् सिजाशिषोरात्मने ।४।४।३६॥

वृद्ध्यां परयोरात्मनेपदविषये सिजाशिषोरादिरिट् वा स्यात् । प्रावृत , प्रावरिष्ट ; अवृत , अवरीष्ट ; आस्तीर्ष्ट , आस्तरिष्ट ; प्रावृषीष्ट , प्रावरिषीष्ट ; वृषीष्ट , वरिषीष्ट ; आस्तीर्षीष्ट , आस्तरिषीष्ट । आत्मने इति किम् ? प्रावारीत् ॥३६॥

संयोगाद् ऋतः ।४।४।३७॥

धातोः संयोगात् परो य ऋत् तदन्तात् परयोरात्मनेपदविषयसिजाशिषोरादिरिट् वा स्यात् । अस्मरिषाताम् , अस्मृषाताम् ; स्मरिषीष्ट , स्मृषीष्ट । संयोगादिति किम् ? अकृत ॥३७॥

धूगौदितः ।४।४।३८॥

धूग औदितश्च परस्य स्ताद्यशित आदिरिट् वा स्यात् । धोता , धविता ; रद्धा , रधिता ॥३८॥

निष्कुषः ।४।४।३९॥

निष्पूर्वात्कुषः परस्य स्ताद्यशित आदिरिट् वा स्यात् । निष्कोष्टा , निष्कोषिता ॥३९॥

क्तयोः ।४।४।४०॥

निष्कुषः परयोः क्तयोरादिरिट् नित्यं स्यात् । निष्कुषितः , निष्कुषितवान् ॥४०॥

जू-ब्रश्चः क्त्वः ।४।४।४१॥

आभ्यां परस्य क्त्व आदिरिट् स्यात् । जरीत्वा , ब्रश्चित्वा ॥४१॥

ऊदितो वा ।४।४।४२॥

ऊदितः परस्य क्त्व आदिरिट् वा स्यात् । दान्त्वा , दमित्वा ॥४२॥

१. निःपूर्वात् इति सर्वत्र हस्तलिखितादर्शेषु पाठः ॥

क्षुध-वसस्तेषाम् ।४।४।४३॥

आभ्यां परेषां क्त-क्तवतु-क्त्वामादिरिद् स्यात् । क्षुधितः , क्षुधितवान् , क्षुधित्वा ; उषितः , उषितवान् , उषित्वा ॥४३॥

लुभ्यञ्चेर्विमोहार्चे ।४।४।४४॥

आभ्यां यथासंख्यं विमोहन-पूजार्थाभ्यां परेषां क्त-क्तवतु-क्त्वामादिरिद् स्यात् । विलुभितः , विलुभितवान् , लुभित्वा ; अञ्चितः अञ्चितवान् , अञ्चित्वा । विमोहार्च इति किम् ? लुब्धो जाल्मः , उदक्तं जलम् ॥४४॥

पूङ्-क्लिशिभ्यो नवा ।४।४।४५॥

पूङ्-क्लिशिभ्यां च परेषां क्त-क्तवतु-क्त्वामादिरिद् वा स्यात् । पूतः पूतवान् , पूत्वा ; पवितः , पवितवान् , पवित्वा । क्लिष्टः , क्लिष्टवान् , क्लिष्ट्वा ; क्लिशितः , क्लिशितवान् , क्लिशित्वा ॥४५॥

सह-लुभेच्छ-रुष-रिषस्तादेः ।४।४।४६॥

एभ्यः परस्य स्ताद्यशितस्तादेरिद् वा स्यात् । सोढा , सहिता ; लोब्धा , लोभिता ; एष्टा , एषिता ; रोष्टा , रोषिता ; रेष्टुम् , रेषितुम् ॥४६॥

इवृथ-भ्रस्ज-दम्भ-श्रि-यूष्णु-भर-ज्ञपि-सनि-तनि-पति-वृद्-दरिद्रः सनः ।४।४।४७॥

इवन्ताद् ऋधादिभ्य ऋदन्तेभ्यो दरिद्रश्च परस्य सन आदिरिद् वा स्यात् । दुद्यूषति , दिदेविषति ; ईर्त्सति , अर्दिधिषति ; विभर्क्षति , विभर्जिषति ; धिप्सति , दिदम्भिषति ; शिश्रीषति , शिश्रयिषति ; युयूषति , वियविषति ; प्रोष्णुनूषति , प्रोष्णुनविषति ; बुभूर्षति , विभरिषति ; ज्ञीप्सति , जिज्ञपयिषति ; सिषासति , सिसनिषति ; तितंसति , तितनिषति ; पित्सति , पिपतिषति ; प्रावुवूर्षति , प्राविवरिषति ; वुवूर्षति , विवरीषते ; तितीर्षति , तितरीषति ; दिदरिद्रासति दिदरिद्रिषति ॥४७॥

ऋ-स्मि-पूङ्अशौ-कृ-गृ-हृ-प्रच्छः ।४।४।४८॥

एभ्यः परस्य सन आदिरिद् स्यात् । अरिरिषति , सिस्मयिषते , पिपविषते , अञ्जिजिषति , अशिशिषते , चिकरीषति , जिगरीषति , आदिदरिषते , आदिधरिषते , पिपृच्छिषति ॥४८॥

हनृतः स्यस्य ।४।४।४९॥

हन्तेः ऋदन्ताच्च परस्य स्यस्याऽऽदिरिट् स्यात् । हनिष्यति , करिष्यति ॥४९॥

कृत-चृत-नृत-च्छृद-तृदोऽसिचः सादेर्वा ।४।४।५०॥

एभ्यः परस्याऽसिचः सादेः स्ताद्यशित आदिरिट् वा स्यात् । कर्त्स्यति , कर्तिष्यति ; चिचृत्सति , चिचर्त्तिषति ; नत्स्यति , नर्त्तिष्यति ; अच्छत्स्यत् , अच्छर्दिष्यत् ; तितृत्सति , तितर्दिषति । असिच इति किम् ? अकर्त्तीत् ॥५०॥

गमोऽनात्मने ।४।४।५१॥

गमः परस्य स्ताद्यशितः सादेरादिरिट् स्यात् , न त्वात्मनेपदे । गमिष्यति । अधिजिगमिषिता शास्त्रस्य । अनात्मने इति किम् ? संगंसीष्ट ॥५१॥

स्रोः ।४।४।५२॥

स्रोः परस्य स्ताद्यशितोऽनात्मनेपदे आदिरिट् स्यात् । प्रस्त्रविष्यति । अनात्मन इत्येव-प्रास्त्रोष्ट ॥५२॥

क्रमः ।४।४।५३॥

क्रमः परस्य स्ताद्यशित आदिरिट् स्यात् , अनात्मनेपदे । क्रमिष्यति , प्रक्रमितुम् । अनात्मन इत्येव-प्रक्रम्यते ॥५३॥

तुः ।४।४।५४॥

अनात्मनेपदविषयात् क्रमः परस्य तुः स्ताद्यशित आदिरिट् स्यात् । क्रमिता । अनात्मन इत्येव-प्रक्रमन्ता ॥५४॥

न वृद्भ्यः ।४।४।५५॥

वृदादिपञ्चकात् परस्य स्ताद्यशित आदिरिट् न स्यात् , नचेदसावात्मनेपद-निमित्तम् । वत्स्यति , विवृत्सति ; स्यन्त्स्यति , सिस्स्यन्त्सति ॥५५॥

एकस्वरादनुस्वारेतः ।४।४।५६॥

एकस्वरादनुस्वारेतो धातोर्विहितस्य स्ताद्यशित आदिरिट् न स्यात् । पाता । एकस्वरादिति किम् ? अवधीत् ॥५६॥

ऋवर्ण-श्र्यूर्णुगः कितः ।४।४।५७॥

ऋवर्णान्ताद् धातोः श्रेरूष्णोश्च एकस्वराद् विहितस्य कित आदिरिट् न स्यात् । वृतः , तीर्त्वा , श्रितः , ऊर्णुत्वा । एकस्वरादित्येव-जागरितः । कित इति किम् ? वरिता ॥५७॥

उवर्णात् ॥४॥४॥५८॥

उवर्णान्तादेकस्वराद् विहितस्य कित आदिरिट् न स्यात् । युतः , लूनः ॥५८॥

ग्रह-गुहश्च सनः ॥४॥४॥५९॥

आभ्यामुवर्णान्ताच्च विहितस्य सन आदिरिट् न स्यात् । जिघृक्षति , जुघुक्षति , रुरुषति ॥५९॥

स्वार्थे ॥४॥४॥६०॥

स्वार्थार्थस्य सन आदिरिट् न स्यात् । जुगुप्सते ॥६०॥

डीय-इव्यैदितः क्तयोः ॥४॥४॥६१॥

डीयतेः श्वैदिद्भ्यश्च धातुभ्यः परयोः क्त-क्तत्वोरादिरिट् न स्यात् । डीनः , डीनवान् ; शूनः , शूनवान् ; वस्तः , वस्तवान् ॥६१॥

वेटोऽपतः ॥४॥४॥६२॥

अपतो विकल्पितेटो धातोरिकस्वरात् परयोः क्तयोरादिरिट् न स्यात् । रद्धः , रद्धवान् । अपत इति किम् ? पतितः ॥६२॥

सं-नि-वेरर्दः ॥४॥४॥६३॥

एभ्यः पराद् अर्देः परयोः क्तयोरादिरिट् न स्यात् । समर्णः , समर्णवान् ; न्यर्णः , न्यर्णवान् ; व्यर्णः , व्यर्णवान् । संनिवेरिति किम् ? अर्दितः ॥६३॥

अविदूरेऽभेः ॥४॥४॥६४॥

अभेः पराद् अर्देः परयोः क्तयोरविदूरेऽर्थे आदिरिट् न स्यात् । अभ्यर्णम् । अविदूर इति किम् ? अभ्यर्दितो दीनः शीतेन ॥६४॥

वर्तेवृत्तं ग्रन्थे ॥४॥४॥६५॥

वृतेर्ण्यन्तात् के वृत्तं ग्रन्थविषये निपात्यते । वृत्तो गुणश्लोत्रेण । ग्रन्थ इति किम् ? वर्तितं कुङ्कुमम् ॥६५॥

धृष-शसः प्रगल्भे ॥४॥४॥६६॥

आभ्यां परयोः कयोरादिर्द् न स्यात् । धृष्टः , विशस्तः । प्रगल्भ इति किम् ? धर्षितः , विशसितः ॥६६॥

कषः कृच्छ्र-गहने ।४।४।६७॥

अनयोरर्थयोः कषेः परयोः कयोरादिर्द् न स्यात् । कष्टं दुःखम् , कष्टोऽग्निः , कष्टं वनं दुरवगाहम् । कृच्छ्रगहन इति किम् ? कषितं स्वर्णम् ॥६७॥

घुषेरविशब्दे ।४।४।६८॥

अविशब्दार्थाद् घुषेः परयोः कयोरादिर्द् न स्यात् । घुष्टा रज्जुः , घुष्टवान् । अविशब्द इति किम् ? अवघुषितं वाक्यम् ॥६८॥

बलि-स्थूले दृढः ।४।४।६९॥

बलिनि स्थूले चार्थे दृढेर्दृढा कान्तस्य दृढो निपात्यते । दृढः । बलिस्थूल इति किम् ? दृढितम् , दृढितम् ॥६९॥

**क्षुब्ध-विरिब्ध-स्वान्त-ध्वान्त-लग्न-म्लिष्ट-फाण्ट-बाढ-परिवृढं
मन्थ-स्वर-मनस्-तमस्-सक्ता-ऽस्पष्टा-ऽनायास-भृश-प्रभौ
।४।४।७०॥**

एते कान्ता मन्थादिष्वर्थेषु यथासङ्ग्यमनितो निपात्यन्ते । क्षुब्धः समुद्रः , क्षुब्धं वल्लवैः , विरिब्धः स्वरः , स्वान्तं मनः , ध्वान्तं तमः , लग्नं सक्तम् , म्लिष्टमस्पष्टम् , फाण्टमनायाससाध्यम् , बाढं भृशम् , परिवृढः प्रभुः ॥७०॥

आदितः ।४।४।७१॥

आदितो धातोः परयोः कयोरादिर्द् न स्यात् । मिन्नः , मिन्नवान् ॥७१॥

नवा भावा-ऽऽरम्भे ।४।४।७२॥

आदितो भावा-ऽऽरम्भार्थयोः कयोरादिर्द् वा न स्यात् । मिन्नम् , मेदितम् ; प्रमिन्नः , प्रमिन्नवान् ; प्रमेदितः , प्रमेदितवान् ॥७२॥

शकः कर्मणि ।४।४।७३॥

शकेः कर्मणि कयोरादिर्द् वा न स्यात् । शक्तः , शक्तितो वा घटः कर्तुम् ॥७३॥

१. पा४ विना- कृच्छ्र इति P3 पा१,३,J. । कृच्छ्रादाविति पा२,५,P1,2,J3 ॥ २. आदितो धातोर्भावा पा३,४, J3 ॥

णौ दान्त-शान्त-पूर्ण-दस्त-स्पष्ट-छन्न-ज्ञप्तम् ।४।४।७४॥

दमादीनां णौ क्तान्तानामेते वा निपात्यन्ते । दान्तः , दमितः , शान्तः , शमितः ; पूर्णः , पूरितः ; दस्तः दासितः ; स्पष्टः , स्पाशितः ; छन्नः , छादितः ; ज्ञप्तः , ज्ञापितः ॥७४॥

श्वस-जप-वम-रुष-त्वर-संघुषा-ऽऽस्वना-ऽमः ।४।४।७५॥

एभ्यः क्तयोरादिरिट् वा न स्यात् । श्वस्तः , श्वसितः ; विश्वस्तवान् , विश्वसितवान् । जप्तः , जप्तवान् ; जपितः , जपितवान् । वान्तः , वान्तवान् ; वमितः , वमितवान् । रुष्टः , रुष्टवान् ; रुषितः , रुषितवान् । तूर्णः , तूर्णवान् ; त्वरितः , त्वरितवान् । संघुष्टौ , संघुषितौ दम्यौ ; संघुष्टवान् , संघुषितवान् । आस्वान्तः , आस्वनितः ; आस्वान्तवान् , आस्वनितवान् । अभ्यान्तः , अभ्यान्तवान् ; अभ्यमितः , अभ्यमितवान् ॥७५॥

हृषेः केश-लोम-विस्मय-प्रतिघाते ।४।४।७६॥

हृषेः केशाद्यर्थात् क्तयोरादिरिट् वा न स्यात् । हृष्टाः हृषिताः केशाः ; हृष्टं हृषितं लोमभिः ; हृष्टो हृषितश्चैत्रः ; हृष्टाः हृषिताः दन्ताः ॥७६॥

अपचितः ।४।४।७७॥

अपात् चांथेः क्तान्तस्य इडभावः , चिश्च वा निपात्यते । अपचितः , अपचायितः ॥७७॥

सृजि-दृशि-स्कृ-स्वराऽत्वतस्तृज्निन्यानिटस्थवः ।४।४।७८॥

सृजि-दृशिभ्यां स्कृगः स्वरान्तादत्वतश्च तृचि नित्याऽनिटो विहितस्य थव आदिरिट् वा न स्यात् । सस्रष्ट , ससर्जिथ ; दद्रष्ट , ददर्शिथ ; सञ्चस्कर्थ , सञ्चस्करिथ ; ययाथ , ययिथ ; पपक्थ , पेचिथ । तृज्निन्यानिट इति किम् ? ररन्धिथ , शिश्रयिथ । विहितविशेषणं किम् ? चकर्षिथ ॥७८॥

ऋतः ।४।४।७९॥

ऋदन्तात् तृज्निन्यानिटो विहितस्य थव आदिरिट् न स्यात् । जहर्थ । तृज्निन्यानिट इत्येव-सस्वरिथ ॥७९॥

ऋ-वृ-व्ये-ऽद इट् ।४।४।८०॥

एभ्यः परस्य थव आदिरिट् स्यात् । आरिथ , ववरिथ , संविच्ययिथ , आदिथ ॥८०॥

स्कृ-वृ-भृ-स्तु-द्रु-श्रु-स्रोर्व्यञ्जनादेः परोक्षायाः । १४।४।८१॥

स्कृगः स्रादिवर्जेभ्यश्च सर्वधातुभ्यः परस्याः परोक्षायाः व्यञ्जनादेरादिरिट् स्यात् । संचस्करिव , ददिव , चिच्चिवहे । स्क्रिति किम् ? चकृव । स्रादिवर्जनं किम् ? ससृव ; ववृव , ववृवहे ; बभर्थ , तुष्टोथ , दुद्रोथ , शुश्रोथ , सुस्रोथ ॥८१॥

घसेकस्वराऽऽतः कसोः । १४।४।८२॥

घसेरेकस्वराद् आदन्ताच्च धातोः परस्य कसोः परोक्षाया आदिरिट् स्यात् । जक्षिवान् , आदिवान् , ययिवान् । परोक्षाया इत्येव-विद्वान् ॥८२॥

गम-हन-विद्ल-विश-दृशो वा । १४।४।८३॥

एभ्यः परस्य कसोरादिरिट् वा स्यात् । जग्मिवान् , जगन्वान् ; जग्मिवान् , जघन्वान् ; विविदिवान् ; विविद्वान् , विविशिवान् , विविश्वान् ; ददृशिवान् , ददृश्वान् ॥८३॥

सिचोऽञ्जेः । १४।४।८४॥

अञ्जेः सिच आदिरिट् स्यात् । आञ्जीत् ॥८४॥

धूग्-सु-स्तोः परस्मै । १४।४।८५॥

एभ्यः परस्मैपदे सिच आदिरिट् स्यात् । अधावीत् , असावीत् , अस्तावीत् । परस्मै इति किम् ? अधोष्ट ॥८५॥

यमि-रमि-नम्यातः सोऽन्तश्च । १४।४।८६॥

एभ्य आदन्तेभ्यश्च परस्मैपदे सिच आदिरिट् स्यात् , एषां च सन्तः । अयंसीत् , व्यरंसीत् , अनंसीत् , अयासिष्टाम् ॥८६॥

ईशीङः से-ध्वे-स्व-ध्वमोः । १४।४।८७॥

आभ्यां वर्त्तमानासे-ध्वयोः पञ्चमीस्व-ध्वमोश्चादिरिट् स्यात् । ईशिषे , ईशिध्वे , ईशिष्व , ईशिध्वम् ; ईडिषे , ईडिध्वे , ईडिष्व , ईडिध्वम् ॥८७॥

रुत्यञ्चकाच्छिदयः । १४।४।८८॥

रुदादेः पञ्चतः परस्य व्यञ्जनादेः शितोऽयादेरादिरिट् स्यात् । रोदिति , स्वपिति , प्राणिनि , श्वसिति , जक्षिति । अयं इति किम् ? रुद्यात् ।

* शितं इति किम् ? रोत्स्यति * ॥८८॥

दि-स्योरीट् ।४।४।८९॥

रुत्पञ्चकात् दिस्योः शितोरादिरिट् स्यात् । अरोदीत् , अरोदीः ॥८९॥

अदश्चाऽट् ।४।४।९०॥

अत्ते रुत्पञ्चकाच्च दिस्योरादिरिट् स्यात् । आदत् , आदः ; अरोदत् , अरोदः ॥९०॥

संपरेः कृगः स्सट् ।४।४।९१॥

आभ्यां परस्य कृग आदिः स्सट् स्यात् । संस्करोति कन्याम् , परिष्करोति ॥९१॥

उपाद् भूषा-समवाय-प्रतियत्न-विकार-वाक्याध्याहारे ।४।४।९२॥

उपात् परस्य कृगो भूषादिष्वर्थेष्व्वादिः स्सट् स्यात् । कन्यामुपस्करोति , तत्र न उपस्कृतम् , एधोदकमुपस्कुरुते , उपस्कृतं भुङ्क्ते , सोपस्कारं सूत्रम् ॥९२॥

किरो लवने ।४।४।९३॥

उपात् किरतेः स्सडादिः स्यात् , लवनविषयार्थश्चेत् । उपस्कीर्य मद्रका लुनन्ति । लवन इति किम् ? उपकिरति पुष्पम् ॥९३॥

प्रतेश्च वधे ।४।४।९४॥

प्रतेरुपाच्च किरतेर्हिंसायां विषयेऽर्थे वा स्सडादिः स्यात् । प्रतिस्कीर्णम् उपस्कीर्णं वा ह ते वृषल भूयात् , प्रतिचस्करे नखैः । वध इति किम् ? प्रतिकीर्णं बीजम् ॥९४॥

अपाच्चतुष्पात्-पक्षि-शुनि हृष्टा-ऽन्ना-ऽऽश्रयाऽर्थे ।४।४।९५॥

अपात् किरतेः चतुष्पदि पक्षिणि शुनि च कर्तारि यथासङ्ख्यं हृष्टेऽन्नार्थिनि आश्रयार्थिनि स्सडादिः स्यात् । अपस्किरते गौर्हृष्टः , कुक्कुटो भक्ष्यार्थी , आश्रयार्थी

१. 'यकारादेरादि' P3 पासं१ विना ॥ २. प्राणिनि श्वसिति जक्षिति J3 विना नास्ति ॥
३. अयिति पा१,४ विना । अयीति पा२-J3 ॥ * * पा१, P2, P3 सं, J3 विना नास्ति ॥
४. शित इति किम् ? स्वप्ता P3सं । शित इति किम् ? स्वप्स्यति पा१ ॥

वा श्वा ॥९५॥

वौ विष्किरो वा ॥४१४१९६॥

पक्षिणि वाच्ये विकिरतेः स्सङ् वा निपात्यते । विष्किरः , विकिरो वा पक्षी ॥९६॥

प्रात् तुम्पतेर्गवि ॥४१४१९७॥

प्रात् तुम्पतेर्गवि कर्तरि स्सङादिः स्यात् । प्रस्तुम्पति गौः । गवीति किम् ? प्रतुम्पति तरुः ॥९७॥

उदितः स्वराब्जोऽन्तः ॥४१४१९८॥

उदितो धातोः स्वरात् परो न् अन्तः स्यात् । नन्दति , कुण्डा ॥९८॥

मुचादि-तृफ-दृफ-गुफ-शुभोभः शे ॥४१४१९९॥

एषां शे परे स्वराब्ज् अन्तः स्यात् । मुञ्चति , पिंशति , तृम्फति , दृम्फति , गुम्फति , शुम्भति , उम्भति ॥९९॥

जभः स्वरे ॥४१४१२००॥

जभः स्वरात् परः स्वरे परे न् अन्तः स्यात् । जम्भः ॥१२००॥

रध इटि तु परोक्षायामेव ॥४१४१२०१॥

रधः स्वरात् परः स्वरादौ प्रत्यये न् अन्तः स्यात् , इडादौ तु परोक्षायामेव । रन्धः , ररन्धिव । परोक्षायामेवेति किम् ? रधिता ॥१२०१॥

रभोऽपरोक्षा-शवि ॥४१४१२०२॥

रभः स्वरात् परः परोक्षा-शब्ज्जे स्वरादौ प्रत्यये न् अन्तः स्यात् । आरम्भः । अपरोक्षाशवीति किम् ? आरेभे , आरभते ॥१२०२॥

लभः ॥४१४१२०३॥

लभः स्वरात् परः परोक्षा-शब्ज्जे स्वरादौ प्रत्यये न् अन्तः स्यात् । लम्भकः ॥१२०३॥

आडो यि ॥४१४१२०४॥

आडः परस्य लभः स्वरात् परो यादौ प्रत्यये न् अन्तः स्यात् । आलम्भ्या

१. रभेः J2 पा१, ३ ॥

गौः । यीति किम् ? आलब्धाः ॥१०४॥

उपात् स्तुतौ ।४।४।१०५॥

उपात् परस्य लभः स्वरात् परो यादौ प्रत्यये स्तुतौ गम्यायां न् अन्तः स्यात् । उपलम्भ्या विद्या । स्तुताविति किम् ? उपलम्भ्या वार्त्ता ॥१०५॥

जि-खणमोर्वा ।४।४।१०६॥

जौ खणमि च लभः स्वरात् परो न् अन्तो वा स्यात् । अलाभि , अलम्भि । लाभंलाभम् , लम्भंलम्भम् ॥१०६॥

उपसर्गात् खल्वजोश्च ।४।४।१०७॥

उपसर्गाद् लभः स्वरात् परः खल्-घजोर्जि-खणमोश्च परयोर्न् अन्तः स्यात् । दुष्प्रलम्भम् , प्रलम्भः , प्रालम्भि , प्रलम्भंप्रलम्भम् । उपसर्गादिति किम् ? लाभः ॥१०७॥

सु-दुर्भ्यः ।४।४।१०८॥

आभ्यां व्यस्त-समस्ताभ्याम् उपसर्गात् पराभ्यां परस्य लभः , स्वरात् परः खल्वजोर्न् अन्तः स्यात् । अतिसुलम्भम् , अतिदुर्लम्भम् ; अतिसुदुर्लम्भम् , अतिसुलम्भः , अतिदुर्लम्भः ; अतिसुदुर्लम्भः । उपसर्गादित्वेव-सुलभम् ॥१०८॥

नशो धुटि ।४।४।१०९॥

नशेः स्वरात् परो धुडादौ प्रत्यये न् अन्तः स्यात् । नंष्टा । धुटीति किम् ? नंशिता ॥१०९॥

मस्जेः सः ।४।४।११०॥

मस्जेः स्वरात् परस्य सो धुडादौ प्रत्यये न् अन्तः स्यात् । मङ्गा ॥११०॥

अः सृजि-दशोऽकिति ।४।४।१११॥

अनयोः स्वरात् परो धुडादौ प्रत्यये अदन्तः स्यात् , न तु किति । स्रष्टा , द्रष्टुम् । अकितीति किम् ? सृष्टः ॥१११॥

स्पृशादि-सृपो वा ।४।४।११२॥

स्पृश-मृश-कृष-तृष-दृषां सृपश्च स्वरात् परो धुडादौ प्रत्यये अदन्तो वा स्यात् , अकिति । स्पृष्टा , स्पर्ष्टा ; म्रष्टा , मर्ष्टा ; क्रष्टा , कर्ष्टा ; त्रप्ता , तर्प्ता

१. नश्यति पा२, P1म् ॥

; द्रप्ता , दर्प्ता ; स्रप्ता , सर्प्ता ॥११२॥

ह्रस्वस्य तः पितृकृति ॥१४४॥११३॥

ह्रस्वान्तस्य धातोः पिति कृति त् अन्तः स्यात् । जगत् । ह्रस्वस्येति किम्
? ग्रामणीः । कृतीति किम् ? अजुहवुः ॥११३॥

अतो म आने ॥१४४॥११४॥

धातोर्विहिते आने अतो म् अन्तः स्यात् । पचमानः । अत इति किम्
? शयानः ॥११४॥

आसीनः ॥१४४॥११५॥

आस्तेः परस्य आनस्याऽऽदेरीर्निपात्यते । उदासीनः ॥११५॥

ऋतां किङ्तीर् ॥१४४॥११६॥

ऋदन्तस्य धातोः किङिति प्रत्यये ऋत इस् स्यात् । तीर्णम् , किरति ॥११६॥

ओष्ठ्यादुर् ॥१४४॥११७॥

धातरोष्ठ्यात् परस्य ऋतः किङित्युर् स्यात् । पूः , बुभूषति , वुवूषति ॥११७॥

इसासः शासोऽङ्-व्यञ्जने ॥१४४॥११८॥

शास्तेरंशस्याऽऽसोऽङि किङिति व्यञ्जनादौ च परे इस् स्यात् । अशिषत् ,
शिष्टः । अङ्-व्यञ्जन इति किम् ? शासति ॥११८॥

कौ ॥१४४॥११९॥

शास आसः कौ इस् स्यात् । मित्रशीः ॥११९॥

आङः ॥१४४॥१२०॥

आङः परस्य शास आसः कावेव इस् स्यात् । आशीः । कावित्येव - आशास्ते
॥१२०॥

खोः ष्वय्यञ्जने लुक् ॥१४४॥१२१॥

पौ ष्वर्ज्यञ्जनादौ च परे खोर्लुक् स्यात् । क्रोपयति , क्षमातम् , देदिवः
, कण्डूः । ख्वर्जनं किम् ? क्रूय्यते ॥१२१॥

कृतः कीर्त्तिः ॥१४४॥१२२॥

कृतणः कीर्त्तिः स्यात् । कीर्त्तयति ॥१२२॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां
सिद्धहेमचन्द्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासनलघुवृत्तौ
चतुर्थस्याध्यायस्य चतुर्थः पादः समाप्तः ॥४१४॥

॥ चतुर्थोऽध्यायः समाप्तः ॥

दुर्योधनोर्वीपतिजैत्रबाहुर्गृहीतचेदीशकरोऽवतीर्णः ।
अनुग्रहीतुं पुनरिन्दुवंशं श्रीभीमदेवः किल भीम एव ॥१६॥

१. समाप्तः P2, P3 मध्ये नास्ति ॥

[अंथ पञ्चमाध्यायः]

[प्रथमः पादः]

आ तुमोऽत्यादिः कृत् ॥५१११॥

धातोर्विधीयमानस्त्यादिवर्जो वक्ष्यमाणः प्रत्ययस्तुमभिव्याप्य कृत् स्यात् ।
घनघात्यः । अत्यादिरिति किम् ? प्रणिंस्ते ॥१॥

बहुलम् ॥५११२॥

कृद् यथानिर्दिष्टादर्थादन्यत्रापि बहुलं स्यात् । पादहारकः , मोहनीयं कर्म
, संप्रदानम् ॥२॥

कर्त्तरि ॥५११३॥

कृत् अर्थविशेषोक्तिं विना कर्त्तरि स्यात् । कर्त्ता ॥३॥

व्याप्ये घुर-केलिम-कृष्टपच्यम् ॥५११४॥

घुर-केलिमौ प्रत्ययौ कृष्टपच्यश्च व्याप्ये कर्त्तरि स्युः । भङ्गुरं काष्ठम् , पचेलिमा
माषाः , कृष्टपच्याः शालयः ॥४॥

संगतेऽजर्यम् ॥५११५॥

संगमनं संगतम् , तस्मिन् कर्त्तरि नञ्पूर्वात् जृषो यो निपात्यते । अजर्यम्
आर्यसंगतम् । संगत इति किम् ? अजरः पटः ॥५॥

रुच्या-ऽव्यध्य-वास्तव्यम् ॥५११६॥

एते कर्त्तरि निपात्यन्ते । रुच्यः , अव्यध्यः , वास्तव्यः ॥६॥

भव्य-गेय-जन्य-रम्या-ऽऽपात्या-ऽऽप्लाव्यं नवा ॥५११७॥

एते कर्त्तरि वा निपात्यन्ते । भव्यः , गेयः साम्नाम् , जन्यः , रम्यः ,
आपात्यः , आप्लाव्यः ; पक्षे - भव्यम् , गेवानि सामानि , जन्यम् , रम्यः
, आपात्यम् , आप्लाव्यं तैः ॥७॥

प्रवचनीयादयः ॥५११८॥

१. पञ्चमाध्यायस्य लघुवृत्तिः इमान् हस्तलिखितादर्शानवलम्ब्य संशोधिता — J1. J2. J3.
पा१. पा२. पा३. पा४. पा५. P1. P2. P3. । एषामादर्शानां स्वरूपं ग्रन्थस्यादावेव दर्शितमस्माभिः

॥ २. कृन्निर्देक्ष्यमाणादर्था^० पा१ ॥

एते अनीयप्रत्ययान्ताः कर्त्तरि वा निपात्यन्ते । प्रवचनीयो गुरुः शास्त्रस्य , प्रवचनीयं गुरुणा शास्त्रम् ; उपस्थानीयः शिष्यो गुरोः , उपस्थानीयः शिष्येण गुरुः ॥८॥

श्लिष-शीङ्-स्था-ऽऽस-वस-जन-रुह-जू-भजेः क्तः ॥५॥१॥९॥

एभ्यः क्तो यो विहितः स कर्त्तरि वा स्यात् । आश्लिष्टः कान्तां चैत्रः , आश्लिष्टा कान्ता तैः ; अतिशयितो गुरुं शिष्यः , अतिशयितो गुरुः शिष्यैः ; उपस्थितो गुरुं शिष्यः , उपस्थितो गुरुः शिष्यैः ; उपासिता गुरुं ते , उपासितो गुरुस्तैः , अनूषिता गुरुं ते , अनूषितो गुरुस्तैः ; अनुजातास्तां ते , अनुजाता सा तैः ; आरूढोऽश्वं सः , आरूढोऽश्वस्तैः ; अनुजीर्णास्तां ते , अनुजीर्णा सा तैः , विभक्ताः स्वं ते , विभक्तं स्वं तैः ॥९॥

आरम्भे ॥५॥१॥१०॥

भूते यः क्तो विहितः स आरम्भार्थाद् धातोः कर्त्तरि वा स्यात् । प्रकृताः कटं ते , प्रकृतः कटस्तैः ॥१०॥

गत्यर्था-ऽकर्मक-पिब-भुजेः ॥५॥१॥११॥

भूते यः क्तो विहितः स एभ्यः कर्त्तरि वा स्यात् । गतोऽसौ ग्रामम् , गतोऽसौ तैः ; आसितोऽसौ , आसितं तैः ; पीताः पयः , पीतं पयः ; भुक्तास्ते , इदं तैर्भुक्तम् ॥११॥

अद्यर्थाच्चाऽऽधारे ॥५॥१॥१२॥

आहारार्थात् धातोर्गत्यथदिश्च भूते यः क्तः स आधारे वा स्यात् । इदमेषां जग्धम् , तैर्जग्धम् ; इदं तेषां यातम् , तैर्यातम् ; इदमेषां शयितम् , तैः शयितम् ; इदं गवां पीतम् , गोभिः पीतम् ; इदं तेषां भुक्तम् , तैर्भुक्तम् ॥१२॥

क्त्वा-तुमम् भावे ॥५॥१॥१३॥

१. भूतादौ यः J1,2, पा१,३, P3 विना । “भूतादित्वेन विवक्षिते” इति बृहद्वृत्तेः J प्रती , “भूतत्वेन विवक्षिते” इति तु K प्रती P प्रती च । “भूतादित्वेन विवक्षिते” इति आदिशब्दाद् वर्तमानत्व-भविष्यत्त्वोरपि परिग्रहः, यथा ज्ञातुमारभते प्रज्ञातः, कषितुं प्रारप्स्यत इति प्रकष्टः” इति बृहद्वृत्तेर्लघुन्यासे ॥ २. भूतादौ यः पा१,३, P2,3, J1,3, बृहद्वृत्तेः K प्रतिं च विना । J2, पा४,५ मध्ये बृहद्वृत्तेः J प्रती च ‘भूते’ इति ‘भूतादौ’ इति वा किमपि नास्ति ॥

एते धात्वर्थमात्रे स्युः । कृत्वा , कर्तुम् , कारं कारं याति ॥१३॥

भीमादयोऽपादाने । ५।१।१४॥

एतेऽपादाने स्युः । भीमः , भयानकः ॥१४॥

संप्रदानाच्चान्यत्रोणादयः । ५।१।१५॥

संप्रदानापादानादन्यत्रार्थे उणादयः स्युः । कारुः , कृषिः ॥१५॥

असरूपोऽपवादे वोत्सर्गः प्राक् क्तेः । ५।१।१६॥

इतः सूत्रादारभ्य स्त्रियां क्तिः [५।३।९१] इत्यतः प्राग् योऽपवादस्तद्विषयेऽप-
वादेनासमानरूप औत्सर्गिकः प्रत्ययो वा स्यात् । अवश्यलाव्यम् , अवश्यलवितव्यम्
। असरूप इति किम् ? घ्यणि यो न, कार्यम् । प्राक् क्तेरिति किम् ? कृतिः
, चिकीर्षा ॥१६॥

ऋवर्ण-व्यञ्जनाद् घ्यण् । ५।१।१७॥

ऋवर्णान्ताद् व्यञ्जनान्ताच्च धातोर्घ्यण् स्यात् । कार्यम् , पाक्यम् ॥१७॥

पाणि-समवाभ्यां सृजः । ५।१।१८॥

आभ्यां सृजेर्घ्यण् स्यात् । पाणिसर्ग्या , समवसर्ग्या रज्जुः ॥१८॥

उवर्णादावश्यके । ५।१।१९॥

अवश्यम्भावे द्योत्ये धातोर्ऋवर्णान्ताद् घ्यण् स्यात् । लाव्यम् , अवश्यपाव्यम्
॥१९॥

आसु-यु-वपि-रपि-लपि-त्रपि-डिपि-दभि-चम्यानमः । ५।१।२०॥

आङ्पूर्वाभ्यां सुग्-नम्यां यौत्पादेश्च घ्यण् स्यात् । आसाव्यम् , याव्यम्
, वाप्यम् , राप्यम् , लाप्यम् , अपत्राप्यम् , डेप्यम् , दाभ्यम् , आचाम्यम्
, आनाम्यम् ॥२०॥

वाऽऽधारेऽमावस्या । ५।१।२१॥

अमापूर्वाद् वसतेराधारे घ्यण् धातोर्वा ह्रस्वश्च निपात्यते । अमावस्या ,
अमावास्या ॥२१॥

संचाय्य-कुण्डपाय्य-राजसूयं क्रतौ । ५।१।२२॥

एते क्रतावर्थे घ्यणन्ता निपात्यन्ते । संचाय्यः , कुण्डपाय्यः , राजसूयः

क्रतुः ॥२२॥

प्रणाय्यो निष्कामा-ऽसंमते ॥५॥१॥२३॥

प्राद् नियो घ्यणायादेशौ स्यातां निष्कामेऽसंमते चार्थे । प्रणाय्यः शिष्यश्चौरो वा ॥२३॥

धाय्या-पाय्य-सान्नाय्य-निकाय्यमृङ्-मान-हवि-निवासे ॥५॥१॥२४॥

एते ऋगादिषु यथासङ्ख्यं घ्यणन्ता निपात्यन्ते । धाय्या ऋक् , पाय्यं मानम् , सान्नाय्यं हविः , निकाय्यो निवासः ॥२४॥

परिचाय्योपचाय्या-ऽऽनाय्य-समूह्य-चित्यमग्नौ ॥५॥१॥२५॥

एतेऽग्नौ निपात्यन्ते । परिचाय्यः , उपचाय्यः , आनाय्यः , समूह्यः , चित्यो वाऽग्निः ॥२५॥

याज्या दानर्चि ॥५॥१॥२६॥

यजेः करणे दानर्चि घ्यण् स्यात् । याज्या ॥२६॥

तव्या-ऽनीयौ ॥५॥१॥२७॥

एतौ धातोः स्याताम् । कर्तव्यः , करणीयः ॥२७॥

य एच्चाऽऽतः ॥५॥१॥२८॥

स्वरान्ताद् धातोर्यः स्यात् , आत एच्च । चेषम् , देयम् ॥२८॥

शकि-तकि-चति-यति-शसि-सहि-यजि-भजि-पवर्गात् ॥५॥१॥२९॥

एभ्यः पवर्गान्ताच्च यः स्यात् । शक्यम् , तक्यम् , चत्यम् , यत्यम् , शस्यम् , सह्यम् , यज्यम् , भज्यम् , तप्यम् , गम्यम् ॥२९॥

यम-मद-गदोऽनुपसर्गात् ॥५॥१॥३०॥

एभ्योऽनुपसर्गेभ्यो यः स्यात् । यम्यम् , मद्यम् , गद्यम् । अनुपसर्गादिति किम् ? आयाम्यम् ॥३०॥

चरेराडस्त्वगुरौ ॥५॥१॥३१॥

अनुपसर्गाच्चरेराड्पूर्वात् तु अगुरौ यः स्यात् । चर्यम् , आचर्यो देशः । अगुराविति किम् ? आचार्यः ॥३१॥

१. यमि-मदि-गदो J2,3 पा३, P3म्, पासं२ । यममदिगदो J1सं । यममदेगदो पा५ ॥

वर्योपसर्या-ऽवद्य-पण्यमुपेयर्तुमती-गर्ह्य-विक्रेये ।५।१।३२॥

एते उपेयादिषु यथासङ्ख्यं यान्ता निपात्यन्ते । वर्या कन्या , उपसर्या गौः , अवद्यं गर्ह्यम् , पण्या गौः ॥३२॥

स्वामि-वैश्येऽर्यः ।५।१।३३॥

अर्त्तैः स्वामि-वैश्ययोः स्यात् । अर्यः स्वामी वैश्यो वा , आर्योऽन्यः ॥३३॥

वह्यं करणे ।५।१।३४॥

वहेः करणे यः स्यात् । वह्यं शकटम् ॥३४॥

नाम्नो वदः क्यप् च ।५।१।३५॥

अनुपसर्गान्नाम्नः पराद् वदेः क्यप्-यौ स्याताम् । ब्रह्मोद्यम् , ब्रह्मवद्यम् ।
नाम्न इति किम् ? वाद्यम् ॥३५॥

हत्या-भूयं भावे ।५।१।३६॥

अनुपसर्गान्नाम्नः परौ हत्या-भूयौ भावे क्यबन्तौ साधू स्तः । ब्रह्महत्या ,
देवभूयं गतः । भाव इति किम् ? श्रघात्या सा ॥३६॥

अग्निचित्या ।५।१।३७॥

अग्नेः पराच्चेः स्त्रीभावे क्यप् स्यात् । अग्निचित्या ॥३७॥

खेय-मृषोद्ये ।५।१।३८॥

एतौ क्यबन्तौ साधू स्तः । निखेयम् , मृषोद्यम् ॥३८॥

कुप्य-भिद्योध्य-सिध्य-तिष्य-पुष्य-युग्या-ऽऽज्य-सूर्यं नाम्नि

।५।१।३९॥

एते क्यबन्ताः संज्ञायां निपात्यन्ते । कुप्यं धनम् , भिद्यः , उध्यो नदः
, सिध्यः , तिष्यः , पुष्यः , युग्यं वाहनम् , आज्यं घृतम् , सूर्यो रविः
॥३९॥

ह-वृग्-स्तु-जुषेति-शासः ।५।१।४०॥

एभ्यः क्यप् स्यात् । आहत्यः , प्रावृत्यः , अवश्यस्तुत्यः , जुष्यः , इत्यः
, शिष्यः ॥४०॥

ऋदुपान्त्यादकृपि-चृहचः ।५।१।४१॥

ऋदुपान्त्वाद् धातोः कृपि-चृति-ऋचिवर्जात् क्यप् स्यात् । वृत्त्यम् । अकृपि-
चृदृच इति किम् ? कल्प्यम् , चर्त्यम् , अर्च्यम् ॥४१॥

कृ-वृषि-मृजि-शंसि-गुहि-दुहि-जपो वा । १५।१।४२॥

एभ्यः क्यप् वा स्यात् । कृत्यम् , कार्यम् ; वृष्यम् , वर्ष्यम् ; मृज्यम्
 , मार्ग्यम् ; शस्यम् , शंस्यम् ; गुह्यम् ; गोह्यम् , दुह्यम् ; दोह्यम् , जप्यम्
 , जाप्यम् ॥४२॥

जि-विपू-न्यो हलि-मुञ्ज-कल्के । १५।१।४३॥

जेर्विपूर्वाभ्यां च पू-नीभ्यां यथासङ्ख्यं हलि-मुञ्ज-कल्केषु कर्मसु क्यप् स्यात्
 । जित्यो हलिः , विपूयो मुञ्जः , विनीयः कल्कः । हलि-मुञ्ज-कल्क इति
 किम् ? जेयम् , विपव्यम् , विनेयम् ॥४३॥

पदा-ऽस्वैरि-बाह्या-पक्ष्ये ग्रहेः । १५।१।४४॥

एष्वर्थेषु ग्रहेः क्यप् स्यात् । प्रगृह्यं पदम् , गृह्याः परतन्त्राः , ग्रामगृह्या
 बाह्येत्यर्थः , गुणगृह्या गुणपक्ष्याः ॥४४॥

भृगोऽसंज्ञायाम् । १५।१।४५॥

भृगोऽसंज्ञायां क्यप् स्यात् । भृत्यः पोष्यः । असंज्ञायामिति किम् ? भार्या
 पत्नी ॥४५॥

समो वा । १५।१।४६॥

संपूर्वाद् भृगः क्यप् वा स्यात् । संभृत्यः , संभार्यः ॥४६॥

ते कृत्याः । १५।१।४७॥

ध्यण्-तव्या-ऽनीय-य-क्यप्प्रत्ययाः कृत्याः स्युः ॥४७॥

णक्-तृचौ । १५।१।४८॥

धातोरेतौ स्याताम् । पाचकः , पक्ता ॥४८॥

अच् । १५।१।४९॥

धातोरच् स्यात् । करः , हरः ॥४९॥

लिहादिभ्यः । १५।१।५०॥

एभ्योऽच् स्यात् । लेहः , शेषः ॥५०॥

ब्रुवः । ५।१।५१॥

ब्रूगोऽचि ब्रुव् स्यात् । ब्राह्मणब्रुवः ॥५१॥

नन्द्यादिभ्योऽनः । ५।१।५२॥

एभ्यो नामगणदृष्टेभ्योऽनः स्यात् । नन्दनः , वासनः , सहनः , संक्रन्दनः , सर्वदमनः , नर्दनः ॥५२॥

ग्रहादिभ्यो णिन् । ५।१।५३॥

एभ्यो णिन् स्यात् । ग्राही , स्थायी ॥५३॥

नाम्युपान्त्य-प्री-कृ-गृ-ज्ञः कः । ५।१।५४॥

नाम्युपान्त्येभ्यो धातुभ्यः , प्रचादिभ्यश्च कः स्यात् । विक्षिपः , प्रियः , किरः , गिरः , ज्ञः ॥५४॥

गेहे ग्रहः । ५।१।५५॥

गेहेऽर्थे ग्रहेः कः स्यात् । गृहम् , गृहाः ॥५५॥

उपसर्गादातो डोऽश्यः । ५।१।५६॥

उपसर्गात् परात् श्यैड्वर्जादाकारान्ताद् धातोर्डः स्यात् । आह्वः । उपसर्गादिति किम् ? दायः । अश्य इति किम् ? अवश्यायः ॥५६॥

व्याघ्रा-ऽऽघ्रे प्राणि-नसोः । ५।१।५७॥

एतौ यथासङ्ख्यं प्राणिनि नासिकायां चार्थे घ्रो डे निपात्येते । व्याघ्रः , आघ्रा ॥५७॥

घ्रा-ध्मा-पा-ट्घे-दृशः शः । ५।१।५८॥

एभ्यः शः स्यात् । जिघ्रः , उद्धमः , पिबः , उद्धयः , उत्पश्यः ॥५८॥

साहि-साति-वेद्युदेजि-धारि-पारि-चेतेरनुपसर्गात् । ५।१।५९॥

एभ्योऽनुपसर्गेभ्यो ण्यन्तेभ्यः शः स्यात् । साहयः , सातयः , वेदयः , उदेजयः , धारयः , पारयः , चेतयः । अनुपसर्गादिति किम् ? प्रसाहयिता ॥५९॥

लिम्प-विन्दः । ५।१।६०॥

आभ्यामनुपसर्गाभ्यां शः स्यात् । लिम्पः , विन्दः ॥६०॥

नि-गवादेर्नाम्नि ॥५॥१॥६१॥

यथासङ्ख्यं निपूर्वालिम्पेर्गवादिपूर्वाच्च विन्देः संज्ञायां शः स्यात् । निलिम्पा देवाः , गोविन्दः , कुविन्दः । नाम्नीति किम् ? निलिपः ॥६१॥

वा ज्वलादि-दु-नी-भू-ग्रहा-ऽऽस्रोर्णः ॥५॥१॥६२॥

ज्वलादेर्द्वदिरास्रोश्चानुपसर्गाण् णो वा स्यात् । ज्वलः , ज्वालः ; चलः चालः ; दवः , दावः ; नयः , नायः ; भवः , भावः ; ग्राहो मकरादिः , ग्रहः सूर्यादिः ; आस्रवः , आस्रावः । अनुपसर्गादित्येव-प्रज्वलः ॥६२॥

अवह-सा-संस्रोः ॥५॥१॥६३॥

अवपूर्वाभ्यां ह-साभ्यां संपूर्वाच्च स्रोर्णः स्यात् । अवहारः , अवसायः , संस्रावः ॥६३॥

तन्-व्यधीण्-श्वसातः ॥५॥१॥६४॥

एभ्य आदन्तेभ्यश्च धातुभ्यो णः स्यात् । तानः , व्याधः , प्रत्यायः , श्वासः , अवश्यायः ॥६४॥

नृत्-खन्-रञ्जः शिल्पिन्यकट् ॥५॥१॥६५॥

एभ्यः शिल्पिनि कर्त्तर्यकट् स्यात् । नर्त्तकी , खनकः , रजकः । शिल्पिनीति किम् ? नर्त्तिका ॥६५॥

गस्थकः ॥५॥१॥६६॥

गः शिल्पिनि कर्त्तरि थकः स्यात् । गाथकः ॥६६॥

टनण् ॥५॥१॥६७॥

गः शिल्पिनि टनण् स्यात् । गायनी ॥६७॥

हः काल-व्रीह्योः ॥५॥१॥६८॥

हाको हाडो वा काल-व्रीह्योष्टनण् स्यात् । हायनो वर्षम् , हायना व्रीहयः , हाताऽन्यः ॥६८॥

पु-सृ-त्वोऽकः साधौ ॥५॥१॥६९॥

१. 'ज्वलादेः दु-आदेः आस्रोश्च' इति पदच्छेदः । 'ज्वलादेर्धातोर्दुनोत्यादेरास्रोश्च' P2, J3

एभ्यः साध्वर्थेभ्योऽकः स्यात् । प्रवकः , सरकः , लवकः । साधाविति किम् ? प्रावकः ॥६९॥

आशिष्यकन् ॥५११७०॥

आशिषि गम्यायां धातोर्कन् स्यात् । जीवका । आशिषीति किम् ? जीविका ॥७०॥

तिक्कृतौ नाम्नि ॥५११७१॥

आशीर्विषये संज्ञायां गम्यायां धातोस्तिक् कृतश्च स्युः । शान्तिः , वीरभूः , वर्द्धमानः ॥७१॥

कर्मणोऽण् ॥५११७२॥

कर्मणः परात् धातोर्ण् स्यात् । कुम्भकारः ॥७२॥

शीलि-कामि-भक्ष्याचरीक्षि-क्षमो णः ॥५११७३॥

कर्मणः परेभ्यः एभ्यो णः स्यात् । धर्मशीला , धर्मकामा , बाधुभक्षा , कल्याणाचारा , सुखप्रतीक्षा , बहुक्षमा ॥७३॥

गायोऽनुपसर्गाट्क् ॥५११७४॥

कर्मणः परादनुपसर्गाद् गायतेष्टक् स्यात् । वक्रगी । अनुपसर्गादिति किम् ? खरुसंगायः ॥७४॥

सुरा-सीधोः पिबः ॥५११७५॥

आभ्यां कर्मभ्यां परादनुपसर्गात् पिबतेष्टक् स्यात् । सुरापी , सीधुपी ॥७५॥

आतो डोऽह्वा-वा-मः ॥५११७६॥

कर्मणः परादनुपसर्गाद् ह्वा-वा-मावर्जादादन्ताद् धातोर्डः स्यात् । गोदः । अह्वा-वा-म इति किम् ? स्वर्गह्वायः , तन्तुवायः , धान्यमायः ॥७६॥

समः ख्यः ॥५११७७॥

कर्मणः परात् संपूर्वात् ख्यो डः स्यात् । गोसङ्ख्यः ॥७७॥

दश्चाऽऽडः ॥५११७८॥

कर्मणः परादाडपूर्वाद् दागः ख्यश्च डः स्यात् । दायादः , स्त्र्याख्यः ॥७८॥

१. सीधोः पा१, २ ॥

प्राज्ज्ञश्च ।५।१।७९॥

कर्मणः परात् प्रपूर्वाद् ज्ञो दारूपाच्च डः स्यात् । पथिप्रज्ञः , प्रपाप्रदः ॥७९॥

आशिषि हनः ।५।१।८०॥

कर्मणः पराद् हन्तेराशिषि डः स्यात् । शत्रुहः ॥८०॥

क्लेशादिभ्योऽपात् ।५।१।८१॥

क्लेशादिकर्मणः परादपाद् हन्तेर्डः स्यात् । क्लेशापहः , तमोऽपहः ॥८१॥

कुमार-शीर्षाणिन् ।५।१।८२॥

आभ्यां कर्मभ्यां पराद् हन्तेर्णिन् स्यात् । कुमारघाती , शीर्षघाती ॥८२॥

अचित्ते टक् ।५।१।८३॥

कर्मणः पराद् हन्तेरचित्तवति कर्त्तरि टक् स्यात् । वातघ्नं तैलम् । अचित्त इति किम् ? पापघातो यतिः ॥८३॥

जाया-पतेश्चिह्नवति ।५।१।८४॥

आभ्यां कर्मभ्यां पराद् हन्तेश्चिह्नवति कर्त्तरि टक् स्यात् । जायाघ्नो ब्राह्मणः , पतिघ्नी कन्या ॥८४॥

ब्रह्मादिभ्यः ।५।१।८५॥

एभ्यः कर्मभ्यः पराद् हन्तेष्टक् स्यात् । ब्रह्मघ्नः , गोघ्नः पापी ॥८५॥

हस्ति-बाहु-कपाटाच्छक्तौ ।५।१।८६॥

एभ्यः कर्मभ्यः पराद् हन्तेः शक्तौ गम्यायां टक् स्यात् । हस्तिघ्नः , बाहुघ्नः , कपाटघ्नः । शक्ताविति किम् ? हस्तिघातो विषदः ॥८६॥

नगरादगजे ।५।१।८७॥

नगरात् कर्मणः पराद् हन्तेरगजे कर्त्तरि टक् स्यात् । नगरघ्नो व्याघ्रः । अगज इति किम् ? नगरघातो हस्ती ॥८७॥

राजघः ।५।१।८८॥

राज्ञः कर्मणः पराद् हन्तेष्टक् घाऽऽदेशश्च निपात्यते । राजघः ॥८८॥

पाणिघ-ताडघौ शिल्पिनि ।५।१।८९॥

एतौ शिल्पिनि टगन्तौ निपात्येते । पाणिघः , ताडघः । शिल्पिनीति किम्

? पाणिघातः , ताडघातः ॥८९॥

कुक्ष्यात्मोदराद् भृगः खिः ॥५११९०॥

एभ्यः कर्मभ्यः पराद् भृगः खिः स्यात् । कुक्षिम्भरिः , आत्मम्भरिः ,
उदरम्भरिः ॥९०॥

अर्होऽच् ॥५११९१॥

कर्मणः परादर्होऽच् स्यात् । पूजार्हा साध्वी ॥९१॥

धनु-दर्ण्ड-त्सरु-लाङ्गला-ऽङ्कुशार्ष्टि-यष्टि-शक्ति-तोमर-घटाद् ग्रहः
॥५११९२॥

एभ्यः कर्मभ्यः पराद् ग्रहोऽच् स्यात् । धनुर्ग्रहः , दण्डग्रहः , त्सरुग्रहः
लाङ्गलग्रहः , अङ्कुशग्रहः , ऋष्टिग्रहः , यष्टिग्रहः , शक्तिग्रहः , तोमरग्रहः
, घटग्रहः ॥९२॥

सूत्राद् धारणे ॥५११९३॥

सूत्रात् कर्मणः पराद् ग्रहो ग्रहणपूर्वकधारणार्थादच् स्यात् । सूत्रग्रहः प्राज्ञः
, सूत्रधारो वा । धारण इति किम् ? सूत्रग्राहः ॥९३॥

आयुधादिभ्यो धृगोऽदण्डादेः ॥५११९४॥

दण्डादिवर्जादयुधादेः कर्मणः पराद् धृगोऽच् स्यात् । धनुर्धरः , भूधरः ।
अदण्डादेरिति किम् ? दण्डधारः , कुण्डधारः ॥९४॥

हृगो वयोऽनुद्यमे ॥५११९५॥

कर्मणः पराद् हृगो वयस्यनुद्यमे च गम्येऽच् स्यात् । अस्थिहरः शशिशुः
; उद्यमः उत्क्षेपणमाकाशे धारणं वा , तदभावे मनोहरा माला । वयोऽनुद्यम
इति किम् ? भारहारः ॥९५॥

आङः शीले ॥५११९६॥

कर्मणः परादाङ्पूर्वाद् हृगः शीले गम्येऽच् स्यात् । पुष्पाहरः । शील इति
किम् ? पुष्पाहारः ॥९६॥

इति-नाथात् पशाविः ॥५११९७॥

१. अस्थिहरः शशिशुः । अंशहरो दायादः उद्यमः- P2 । पा१,२,P1,J1,2 मध्ये तु 'अस्थिहरः
शशिशुः' इत्यस्य स्थाने 'अंशहरो दायादः' इत्येव पाठः ॥

आभ्यां कर्मभ्यां परात् हृगः पशौ कर्त्तरि इः स्यात् । दृतिहरिः श्वा , नाथहरिः सिंहः ॥९७॥

रजः-फले-मलाद् ग्रहः । ५।१।९८॥

एभ्यः कर्मभ्यः पराद् ग्रहेरिः स्यात् । रजोग्रहिः , फलेग्रहिः , मलग्रहिः ॥९८॥

देव-वातादापः । ५।१।९९॥

आभ्यां कर्मभ्यां पराद् आपेरिः स्यात् । देवापिः , वातापिः ॥९९॥

शकृत्-स्तम्बाद् वत्स-व्रीहौ कृगः । ५।१।१००॥

आभ्यां कर्मभ्यां परात् कृगो यथासङ्ख्यं वत्स-व्रीह्योः कर्त्रोरिः स्यात् । शकृत्कर्त्तिर्वत्सः , स्तम्बकर्त्तिर्व्रीहिः ॥१००॥

किम्-यत्-तद्-बहोरः । ५।१।१०१॥

एभ्यः कर्मभ्यः परात् कृगः अः स्यात् । किंकरा , यत्करा , तत्करा , बहुकरा ॥१०१॥

सङ्ख्या-ऽह-दिवा-विभा-निशा-प्रभा-भाश्चित्र-कर्त्रायन्ता-ऽनन्त-कार-बाह्वरु-धनु-नान्दी-लिपि-लिवि-बलि-भक्ति-क्षेत्र-जङ्घा-क्षपा-क्षणदा-रजनि-दोषा-दिन-दिवसादृः । ५।१।१०२॥

सङ्ख्येत्यर्थप्रधानमपि , एभ्यः कर्मभ्यः परात् कृगष्टः स्यात् । सङ्ख्याकरः , द्विकरः ; अहस्करः , दिवाकरः , विभाकरः , निशाकरः , प्रभाकरः , भास्करः , चित्रकरः , कर्तृकरः , आदिकरः , अन्तकरः , अनन्तकरः , कारकरः , बाहुकरः , अरुष्करः , धनुष्करः , नान्दीकरः , लिपिकरः , लिविकरः , बलिकरः , भक्तिकरः , क्षेत्रकरः , जङ्घाकरः , क्षपाकरः , क्षणदाकरः , रजनिकरः , दोषाकरः , दिनकरः , दिवसकरः ॥१०२॥

हेतु-तच्छीला-ऽनुकूलेऽशब्द-श्लोक-कलह-गाथा-वैर-चादुसूत्र-मन्त्र-पदात् । ५।१।१०३॥

एषु कर्तृषु शब्दादिवर्जात् कर्मणः परात् कृगष्टः स्यात् । यशस्करी विद्या , श्राद्धकरः , प्रेषणकरः । शब्दादिनिषेधः किम् ? शब्दकार इत्यादि ॥१०३॥

भृतौ कर्मणः । ५।१।१०४॥

कर्मशब्दात् कर्मणः परात् कृगो भृतौ गम्यायां टः स्यात् । कर्मकरी दासी ॥१०४॥

क्षेम-प्रिय-मद्र-भद्रात् खा-ऽण् । ५।१।१०५॥

एभ्यः कर्मभ्यः परात् कृगः खा-ऽणौ स्याताम् । क्षेमङ्करः , क्षेमकारः ; प्रियङ्करः , प्रियकारः ; मद्रङ्करः , मद्रकारः ; भद्रङ्करः , भद्रकारः ॥१०५॥

मेघर्त्ति-भया-ऽभयात् खः । ५।१।१०६॥

एभ्यः कर्मभ्यः परात् कृगः खः स्यात् । मेघङ्करः , ऋतिङ्करः , भयङ्करः , अभयङ्करः ॥१०६॥

प्रिय-वशाद् वदः । ५।१।१०७॥

आभ्यां कर्मभ्यां पराद् वदः खः स्यात् । प्रियंवदः , वशंवदः ॥१०७॥

द्विषन्तप-परन्तपौ । ५।१।१०८॥

द्विषत्पराभ्यां कर्मभ्यां पराण्यन्तात् तपेः खो ह्रस्वो द्विषतोऽच्च निपात्यते । द्विषन्तपः , परन्तपः ॥१०८॥

परिमाणार्थ-मित-नखात् पचः । ५।१।१०९॥

प्रस्थादि-मित-नखेभ्यः कर्मभ्यः परात् पचेः खः स्यात् । प्रस्थम्पचः , मितम्पचः , नखम्पचः ॥१०९॥

कूला-ऽभ्र-करीषात् कषः । ५।१।११०॥

एभ्यः कर्मभ्यः कषेः खः स्यात् । कूलङ्कषा , अभ्रङ्कषा , करीषङ्कषा ॥११०॥

सर्वात् सहश्च । ५।१।१११॥

सर्वात् कर्मणः परात् सहेः कषेश्च खः स्यात् । सर्वसहः , सर्वङ्कषः ॥१११॥

भृ-वृ-जि-तृ-तप-दमेश्च नाम्नि । ५।१।११२॥

कर्मणः परेभ्य एभ्यः सहश्च संज्ञायां खः स्यात् । विश्वम्भरा भूः , पतिंवरा कन्या , शत्रुञ्जयोऽद्रिः , स्थन्तरं साम , शत्रुन्तपो राजा , बलिन्दमः कृष्णः , शत्रुंसहो राजा । नाम्नीति किम् ? कुटुम्बभारः ॥११२॥

धारेर्धर्च । ५।१।११३॥

कर्मणः पराद् धारेः संज्ञायां खः स्यात् , धारेश्च धर् । वसुन्धरा भूः ॥११३॥

पुरन्दर-भगन्दरौ । ५।१।११४॥

एतौ संज्ञायां खान्तौ निपात्येते । पुरन्दरः शक्रः , भगन्दरो व्याधिः ॥११४॥

वाचंयमो व्रते । ५।१।११५॥

व्रते गम्ये वाचः कर्मणः पराद् यमेः खो वाचोऽमन्तश्च स्यात् । वाचंयमो व्रती ॥११५॥

मन्याणिन् । ५।१।११६॥

कर्मणः पराद् मन्यतेर्णिन् स्यात् । पण्डितमानी बन्धोः ॥११६॥

कर्तुः खश् । ५।१।११७॥

प्रत्ययार्थात् कर्तुः कर्मणः पराद् मन्यतेः खश् स्यात् । पण्डितम्मन्यः । कर्तुरिति किम् ? पटुमानी चैत्रस्य ॥११७॥

एजेः । ५।१।११८॥

कर्मणः परादेजयतेः खश् स्यात् । अरिमेजयः ॥११८॥

शुनी-स्तन-मुञ्ज-कूला-ऽऽस्य-पुष्पाद्भ्येः । ५।१।११९॥

एभ्यः कर्मभ्यः ऽभ्येः खश् स्यात् । शुनिन्धयः , स्तनन्धयः , मुञ्जन्धयः , कूलन्धयः , आस्यन्धयः , पुष्पन्धयः ॥११९॥

नाडी-घटी-खरी-मुष्टि-नासिका-वाताद् ध्मश्च । ५।१।१२०॥

एभ्यः कर्मभ्यः पराद् ध्मः , ऽभ्येश्च खश् स्यात् । नाडिन्धमः , नाडिन्धयः ; घटिन्धमः , घटिन्धयः ; खरिन्धमः , खरिन्धयः ; मुष्टिन्धमः , मुष्टिन्धयः ; नासिकन्धमः , नासिकन्धयः ; वातन्धमः , वातन्धयः ॥१२०॥

पाणि-करात् । ५।१।१२१॥

आभ्यां कर्मभ्यां पराद् ध्मः खश् स्यात् । पाणिन्धमः , करन्धमः ॥१२१॥

कूलादुद्रुजोद्बहः । ५।१।१२२॥

कूलात् कर्मणः पराभ्यामाभ्यां खश् स्यात् । कूलमुद्रुजः , कूलमुद्बहः ॥१२२॥

वहा-ऽभ्राह्मिहः । ५।१।१२३॥

आभ्यां कर्मभ्यां पराह्मिहः खश् स्यात् । वह्मिहः , अभ्रम्लिहः ॥१२३॥

बहु-विध्वरुस्तिलात् तुदः । ५।१।१२४॥

एभ्यः कर्मभ्यः परात् तुदेः खश् स्यात् । बहुन्तुदः , विधुन्तुदः , अरुन्तुदः , तिलन्तुदः ॥१२४॥

ललाट-वात-शर्द्धात् तपा-ऽज-हाकः । ५।१।१२५॥

एभ्यः कर्मभ्यः परेभ्यो यथासङ्ख्यं तपा-ऽज-हाग्भ्यः खश् स्यात् । ललाटन्तपः , वातमजः , शर्द्धञ्जहः ॥१२५॥

असूर्योग्राद् दृशः । ५।१।१२६॥

आभ्यां कर्मभ्यां पराद् दृशोः खश् स्यात् । असूर्यम्पश्यः , उग्रम्पश्यः ॥१२६॥

इरम्मदः । ५।१।१२७॥

इरापूर्वाद् मदेः खश् श्याभावश्च स्यात् । इरम्मदः ॥१२७॥

**नग्न-पलित-प्रिया-ऽन्ध-स्थूल-सुभगा-ऽऽढ्य-तदन्ताच्च्यर्थेऽच्चेर्भुवः
खिष्णु-खुकञ् । ५।१।१२८॥**

नग्नादिभ्यः केवलेभ्यस्तदन्तेभ्यश्चाच्च्यन्तेभ्यश्च्यर्थवृत्तिभ्यः पराद् भुवः खिष्णु-खुकञौ स्याताम् । नग्नम्भविष्णुः , नग्नम्भावुकः ; पलितम्भविष्णुः , पलितम्भावुकः ; प्रियम्भविष्णुः , प्रियम्भावुकः ; अन्धम्भविष्णुः , अन्धम्भावुकः , स्थूलम्भविष्णुः , स्थूलम्भावुकः ; सुभगम्भविष्णुः , सुभगम्भावुकः ; आढ्यम्भविष्णुः , आढ्यम्भावुकः ; तदन्त-सुनग्नम्भविष्णुः , सुनग्नम्भावुक इत्यादि । अच्चेरिति किम् ? आढ्यीभविता ॥१२८॥

कृगः खनट् करणे । ५।१।१२९॥

नग्नादिभ्योऽच्च्यन्तेभ्यश्च्यर्थवृत्तिभ्यः परात् कृगः करणे खनट् स्यात् । नग्नङ्करणं घूतम् , पलितङ्करणम् , प्रियङ्करणम् , अन्धङ्करणम् , स्थूलङ्करणम् , सुभगङ्करणम् , आढ्यङ्करणम् , सुनग्नङ्करणम् । च्यर्थ इत्येव , नग्नं करोति घूतेन ॥१२९॥

भावे चाऽऽशिताद् भुवः खः । ५।१।१३०॥

आशितात् पराद् भुवो भाव-करणयोः खः स्यात् । आशितम्भवस्ते , आशितम्भव ओदनः ॥१३०॥

नाम्नो गमः खङ्-डौ च , विहायसस्तु विहः । ५।१।१३१॥

नाम्नः पराद् गमेः खड्-ड-खाः स्युः , विहायसो विहश्च । तुरङ्गः , विहङ्गः , तुरगः , विहगः , सुतङ्गमो मुनिः , तुरङ्गमः , विहङ्गमः ॥१३१॥

सुग-दुर्गमाधारे । ५।१।१३२॥

सु-दुर्भ्यां पराद् गमेराधारे डः स्यात् । सुगः , दुर्गः पन्थाः ॥१३२॥

निर्गो देशे । ५।१।१३३॥

निष्पूर्वाद् गमेराधारे देशे डः स्यात् । निर्गो देशः ॥१३३॥

शमो नाम्न्यः । ५।१।१३४॥

शमो नाम्नः पराद् धातोः संज्ञायाम् अः स्यात् । शम्भवोऽर्हन् । नाम्नीति किम् ? शङ्करी दीक्षा ॥१३४॥

पार्थादिभ्यः शीडः । ५।१।१३५॥

एभ्यो नामभ्यः परात् शीडः अः स्यात् । पार्श्वशयः , दिग्धसहशयः ॥१३५॥

ऊर्ध्वादिभ्यः कर्तुः । ५।१।१३६॥

एभ्यः कर्तृवाचिभ्यः परात् शीडः अः स्यात् । ऊर्ध्वशयः , उत्तानशयः ॥१३६॥

आधारात् । ५।१।१३७॥

आधारार्थान्नाम्नः परात् शीडः अः स्यात् । खशयः ॥१३७॥

चरेष्टः । ५।१।१३८॥

आधारार्थात् परात् चरेष्टः स्यात् । कुरुचरी ॥१३८॥

भिक्षा-सेना-ऽऽदायात् । ५।१।१३९॥

एभ्यः परात् चरेष्टः स्यात् । भिक्षाचरी , सेनाचरः , आदायचरः ॥१३९॥

पुरो-ऽग्रतो-ऽग्रेः सत्तेः । ५।१।१४०॥

एभ्यः परात् सत्तेष्टः स्यात् । पुरःसरी , अग्रतः सरः , अग्रेसरः ॥१४०॥

पूर्वात् कर्तुः । ५।१।१४१॥

पूर्वात् कर्तृवृत्तेः परात् सत्तेष्टः स्यात् । पूर्वसरः । कर्तुरिति किम् ? पूर्वसारः ॥१४१॥

१. तुरङ्गमः J1 दिना नास्ति ॥

स्था-पा-स्त्रा-त्रः कः ।५।१।१४२॥

नाम्नः परेभ्य एभ्यः कः स्यात् । समस्थः , कच्छपः , नदीष्णः , धर्मत्रम् ॥१४२॥

शोकापनुद-तुन्दपरिमृज-स्तम्बेरम-कर्णेजपं प्रिया-ऽलस-हस्ति-सूचके ।५।१।१४३॥

एते यथासङ्ख्यं प्रियादिष्वर्थेषु कान्ता निपात्यन्ते । शोकापनुदः प्रियः , तुन्दपरिमृजोऽलसः , स्तम्बेरमो हस्ती , कर्णेजपः खलः । एष्विति किम् ? शोकापनोदो धर्माचार्यः ॥१४३॥

मूलविभुजादयः ।५।१।१४४॥

एते कान्ता यथादर्शनं निपात्यन्ते । मूलविभुजो रथः , कुमुदं कैरवम् ॥१४४॥

दुहेर्दुघः ।५।१।१४५॥

नाम्नः पराद् दुहेर्दुघः स्यात् । कामदुघा ॥१४५॥

भजो विण् ।५।१।१४६॥

नाम्नः पराद् भजेर्विण् स्यात् । अर्धभाक् ॥१४६॥

मन्-वन्-कनिप्-विच् कचित् ।५।१।१४७॥

नाम्नः पराद् धातोरैते यथालक्ष्यं स्युः । मन्-इन्द्रशर्मा । वन्-विजावा । कनिप्-सुधीवा । विच्-शुभ्याः ॥१४७॥

किप् ।५।१।१४८॥

नाम्नः पराद् धातोः किप् यथालक्ष्यं स्यात् । उखास्रत् ॥१४८॥

स्पृशोऽनुदकात् ।५।१।१४९॥

उदकवर्जाद् नाम्नः परात् स्पृशोः किप् स्यात् । घृतस्पृक् । अनुदकादिति किम् ? उदकस्पर्शः ॥१४९॥

अदोऽनन्नात् ।५।१।१५०॥

अन्नवर्जाद् नाम्नः पराददेः किप् स्यात् । आमात् । अनन्नादिति किम् ? अन्नादः ॥१५०॥

क्रव्यात्-क्रव्यादावाम-पक्वादौ ।५।१।१५१॥

एतौ यथासङ्ख्यमामात्-पकादर्थौ किपणन्तौ साधू स्तः । क्रव्यात्- आममांस-
भक्षः , क्रव्यादः-पकमांसभक्षः ॥१५१॥

त्यदाद्यन्य-समानादुपमानाद् व्याप्ये दृशः टक्-सकौ च ।५।१।१५२॥

एभ्य उपमानेभ्यो व्याप्येभ्यः पराद् दृशेर्व्याप्य एव टक्-सकौ किप् च स्युः
। त्यादृशः , त्यादृक्षः , त्यादृक् ; अन्यादृशः , अन्यादृक्षः , अन्यादृक् ;
सदृशी , सदृक्षा , सदृक् । व्याप्य इति किम् ? तेनेव दृश्यते ॥१५२॥

कर्तुर्णिन् ।५।१।१५३॥

कर्त्रर्थदुपमानात् पराद् धातोर्णिन् स्यात् । उष्ट्रक्रोशी ॥१५३॥

अजातेः शीले ।५।१।१५४॥

अजात्यर्थाद् नाम्नः पराच्छीलार्थाद् धातोर्णिन् स्यात् । उष्णभोजी , प्रस्थायी
। अजातेरिति किम् ? शालीन् भोक्ता । शील इति किम् ? उष्णभोजो मन्दः
॥१५४॥

साधौ ।५।१।१५५॥

नाम्नः परात् साध्वर्थाद् धातोर्णिन् स्यात् । साधुकारी ॥१५५॥

ब्रह्मणो वदः ।५।१।१५६॥

ब्रह्मणः पराद् वदेर्णिन् स्यात् । ब्रह्मवादी ॥१५६॥

व्रता-ऽऽभीक्ष्ये ।५।१।१५७॥

अनयोर्गम्ययोर्नाम्नः पराद् धातोर्णिन् स्यात् । स्थण्डिलवर्त्ती , क्षीरपायिण
उशीनराः ॥१५७॥

करणाद् यजो भूते ।५।१।१५८॥

करणार्थाद् नाम्नः पराद् भूतार्थाद् यजेर्णिन् स्यात् । अग्निष्टोमयाजी ॥१५८॥

निन्द्ये व्याप्यादिन् विक्रियः ।५।१।१५९॥

व्याप्याद् नाम्नः परात् भूतार्थाद् विक्रियः कुत्स्ये कर्त्तरि इन् स्यात् । सोमविक्रयी
। निन्द्य इति किम् ? धान्यविक्रायः ॥१५९॥

हनो णिन् ।५।१।१६०॥

व्याप्यात् पराद् भूतार्थाद् हन्तेर्निन्द्ये कर्त्तरि णिन् स्यात् । पितृघाती ॥१६०॥

ब्रह्म-भ्रूण-वृत्रात् क्विप् ॥५१११६१॥

ण्य कर्मभ्यः पराद् भूतार्थाद् हन्तेः क्विप् स्यात् । ब्रह्महा , भ्रूणहा , वृत्रहा ॥१६१॥

कृगः सु-पुण्य-पाप-कर्म-मन्त्र-पदात् ॥५१११६२॥

सोः पुण्यादेश्च कर्मणः परात् भूतार्थात् कृगः क्विप् स्यात् । सुकृत् , पुण्यकृत् , पापकृत् , कर्मकृत् , मन्त्रकृत् , पदकृत् ॥१६२॥

सोमात् सुगः ॥५१११६३॥

सोमाद् व्याप्यात् पराद् भूतार्थात् सुगः क्विप् स्यात् । सोमसुत् ॥१६३॥

अग्नेश्चेः ॥५१११६४॥

अग्नेर्व्याप्यात् पराद् भूतार्थाच्चेः क्विप् स्यात् । अग्निचित् ॥१६४॥

कर्मण्यग्न्यर्थे ॥५१११६५॥

कर्मणः पराद् भूतार्थाच्चेः कर्मण्यग्न्यर्थे क्विप् स्यात् । इयेनचित् ॥१६५॥

दशः कनिष् ॥५१११६६॥

व्याप्यात् पराद् भूतार्थाद् दशोः कनिष् स्यात् । बहुदृश्वा ॥१६६॥

सह-राजभ्यां कृग्-युधेः ॥५१११६७॥

आभ्यां कर्मभ्यां पराद् भूतार्थात् कृगो युधेश्च कनिष् स्यात् । सहकृत्वा , सहयुध्वा , राजकृत्वा , राजयुध्वा ॥१६७॥

अनोर्जनेर्दः ॥५१११६८॥

कर्मणः परादनुपूर्वात् भूतार्थाद् जनेर्दः स्यात् । पुमनुजः ॥१६८॥

सप्तम्याः ॥५१११६९॥

सप्तम्यन्तात् पराद् भूतार्थाज्जनेर्दः स्यात् । मन्दुरजः ॥१६९॥

अजातेः पञ्चम्याः ॥५१११७०॥

पञ्चम्यन्तादजात्यर्थात् पराद् भूतार्थाद् जनेर्दः स्यात् । बुद्धिजः । अजातेरिति किम् ? गजात् जातः ॥१७०॥

क्वचित् ॥५१११७१॥

उक्तादन्यत्रापि यथालक्ष्यं डः स्यात् । किञ्जः , अनुजः , स्त्रीजम् , ब्रह्मज्यः

, वराहः , आखा ॥१७१॥

सु-यजोईवनिप् ॥५११७२॥

आभ्यां भूतार्थाभ्यां इवनिप् स्यात् । सुत्वानौ , यज्वा ॥१७२॥

जृषोऽतृः ॥५११७३॥

जृषेभूतार्थाद् अतृः स्यात् । जरती ॥१७३॥

क्त-क्तवत् ॥५११७४॥

भूतार्थाद् धातोरेतौ स्याताम् । कृतः , कृतवान् ॥१७४॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां

सिद्धहेमचन्द्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासनलघुवृत्तौ
पञ्चमस्याध्यायस्य प्रथमः पादः समाप्तः ॥५१॥

अगणितपञ्चेषुबलः पुरुषोत्तमचित्तविस्मयं जनयन् ।

रामोल्लासनमूर्तिः श्रीकर्णः कर्ण इव जयति ॥१७॥

[द्वितीयः पादः]

श्रु-सद-वस्थः परोक्षा वा ।५।२।१॥

एभ्यो भूतार्थेभ्यः परोक्षा वा स्यात् । उपशुश्राव , उपससाद , अनूवास , पक्षे -उपाश्रौषीत् , उपाशृणोत् ; उपासदत् , उपासीदत् ; अन्ववात्सीत् , अन्ववसत् ॥१॥

तत्र क्वसु-कानौ तद्वत् ।५।२।२॥

परोक्षामात्रविषये धातोः परो क्वसु-कानौ स्याताम् , तौ च परोक्षेव । शुश्रुवान् , सेदिवान् , ऊषिवान् , पेचिवान् , पेचानः ॥२॥

वेयिवदनाश्वदनूचानम् ।५।२।३॥

एते भूतेऽर्थे क्वसुकानान्ताः कर्त्तरि वा निपात्यन्ते । समीयिवान् , अनाश्वान् , अनूचानः , पक्षे-अगात् , उपैत् , उपेयाय , नाशीत् , नाशनात् , नाऽऽश , अन्ववोचत् , अन्ववक् , अन्वव्रवीत् , अनूवाच ॥३॥

अद्यतनी ।५।२।४॥

भूतार्थाद्धातोरद्यतनी स्यात् । अकार्षीत् ॥४॥

विशेषाविवक्षा-व्यामिश्रे ।५।२।५॥

अद्यतनादिविशेषाविवक्षायां व्यामिश्रणे च सति भूतार्थाद् धातोरद्यतनी स्यात् । रामो वनमगमत् , अद्य ह्यो बाऽभुक्ष्महि ॥५॥

रात्रौ वसोऽन्त्ययामाऽस्वप्तर्यद्य ।५।२।६॥

रात्रौ भूतार्थवृत्तेर्वसतेरद्यतनी स्यात् , स चेदर्थो यस्यां रात्रौ भूतस्तस्या एवान्त्ययाम् व्याप्त्याऽस्वप्तरि कर्त्तरि स्यात् , अद्यतनेनैवान्त्ययामेनावच्छिन्ने अद्यतने चत् प्रयोगोऽस्ति नाद्यतनान्तरे । अमुत्रावात्सम् । रात्र्यन्त्ययामे तु मुहूर्त्तमपि स्वापे ह्यस्तन्येव-अमुत्रावसमिति ॥६॥

अनद्यतने ह्यस्तनी ।५।२।७॥

आ न्याय्याद् उत्थानादा न्याय्याच्च संवेशनाद् अहुरुभयतः सार्द्धरात्रं वाऽद्यतनः , तस्मिन्नसति भूतार्थाद् धातोर्ह्यस्तनी स्यात् । अकरोत् ॥७॥

१. ह्यस्तन्येव पा१ विना नास्ति ॥

ख्याते दृश्ये ।५।२।८॥

लोकविज्ञाते प्रयोक्तुः शक्यदर्शने भूतानद्यतनेऽर्थे वर्त्तमानाद् धातोर्ह्यस्तनी स्यात् । अरुणत् सिद्धराजोऽवन्तीम् । ख्यात इति किम् ? चकार कटम् । दृश्य इति किम् ? जघान कंसं किल वासुदेवः ॥८॥

अयदि स्मृत्यर्थे भविष्यन्ती ।५।२।९॥

स्मृत्यर्थे धातावुपपदे भूतानद्यतनार्थवृत्तेर्धातोर्भविष्यन्ती स्यात् , अयद्योगे । स्मरसि साधो ! स्वर्गे स्थास्यामः ? । अयदीति किम् ? अभिजानासि मित्र ! यत् कलिङ्गेष्ववसाम ? ॥९॥

वाऽऽकाङ्क्षायाम् ।५।२।१०॥

स्मृत्यर्थे धातावुपपदे प्रयोक्तुः क्रियान्तराकाङ्क्षायां सत्यां भूतानद्यतनार्थाद् धातोर्भविष्यन्ती वा स्यात् । स्मरसि मित्र ! कश्मीरिषु वत्स्यामोऽवसाम वा , नचौदनं भोक्ष्यामहे , अभुञ्जमहि वा ॥१०॥

कृतास्मरणा-ऽतिनिहवे परोक्षा ।५।२।११॥

कृतस्यापि चित्तव्याशेषादिनाऽस्मरणेऽत्यन्तनिहवे वा गम्ये भूतानद्यतनार्थाद् धातोः परोक्षा स्यात् । सुप्तोऽहं किल विललापं , नाऽहं कलिङ्गान् जगाम ॥११॥

परोक्षे ।५।२।१२॥

भूतानद्यतने परोक्षार्थाद् धातोः परोक्षा स्यात् । धर्मं दिदेश तीर्थकरः ॥१२॥

ह-शब्द-युगान्तः प्रच्छ्ये ह्यस्तनी च ।५।२।१३॥

हे शब्धति च प्रयुक्ते पञ्चवर्षमध्यप्रच्छ्ये च भूतानद्यतने परोक्षेऽर्थे वर्त्तमानाद् धातोर्ह्यस्तनी-परोक्षे स्याताम् । इति हाकरोत् , इति ह चकार , शश्वदकरोत् , शश्वच्चकार , किमगच्छस्त्वं मथुराम् ? किं जगन्थ त्वं मथुराम् ? ॥१३॥

अविवक्षिते ।५।२।१४॥

भूतानद्यतने परोक्षे परोक्षत्वेनाविवक्षितेऽर्थे वर्त्तमानाद् धातोर्ह्यस्तनी स्यात् । अहन् कंसं वासुदेवः ॥१४॥

वाऽद्यतनी पुराऽऽदौ ।५।२।१५॥

१. 'विशेषा' J1 ॥ २. इतः परम्— कलिङ्गेषु त्वया ब्राह्मणे हतः इत्यधिकः पाठः P1मं=

॥

भूतानद्यतनेऽर्थे वर्त्तमानाद् धातोः पुरादावुपपदे अद्यतनी वा स्यात् । अवात्सुरिह पुरा छात्राः , पक्षे-अवसन् , ऊर्षुर्वा ; तदाऽभाषिष्ट राघवः , पक्षे-अभाषत , बभाषे ॥१५॥

स्मे च वर्त्तमाना ।५।२।१६॥

भूतानद्यतनेऽर्थे वर्त्तमानाद् धातोः स्मे पुराऽऽदौ चोपपदे वर्त्तमाना स्यात् । पृच्छति स्म पुरोधसम् , वसन्तीह पुरा छात्राः , अथाऽऽह वर्णी ॥१६॥

ननौ पृष्टोक्तौ सद्भत् ।५।२।१७॥

ननावुपपदे पृष्टप्रतिवचने भूतेऽर्थे वर्त्तमानाद् धातोर्वर्त्तमानेव वर्त्तमाना स्यात् । किमकार्षीः कटं चैत्र ! ननु करोमि भोः , ननु कुर्वन्तं मां पश्य ॥१७॥

न-न्वोर्वा ।५।२।१८॥

न-न्वोरुपपदयोः पृष्टोक्तौ भूतेऽर्थे वर्त्तमानाद् धातोर्वा वर्त्तमाना स्यात् , सा च सद्भत् । किमकार्षीः कटं चैत्र ? न करोमि भोः , न कुर्वन्तं मां पश्य , नाकार्षम् ; नु करोमि भोः ! नु कुर्वाणं मां पश्य , न्वकार्षम् ॥१८॥

सति ।५।२।१९॥

वर्त्तमानार्थाद् धातोर्वर्त्तमाना स्यात् । अस्ति , कूरं पचति , मांसं न भक्षयति , इहाधीमहे , तिष्ठन्ति पर्वताः ॥१९॥

शत्रानशावेष्यति तु सस्यौ ।५।२।२०॥

सदर्याद् धातोः शत्रानशौ स्याताम् , भविष्यन्तीविषयेऽर्थे स्ययुक्तौ । यान् , शयानः , यास्यन् , शयिष्यमाणः ॥२०॥

तौ माङ्ग्याक्रोशेषु ।५।२।२१॥

माङ्ग्युपपदे आक्रोशे गम्ये तौ शत्रानशावेव स्याताम् । मा पचन् वृषलो ज्ञास्यति , मा पचमानोऽसौ मर्तुकामः ॥२१॥

वा वेत्तेः कसुः ।५।२।२२॥

सदर्याद् वेत्तेः कसुर्वा स्यात् । तत्त्वं विद्वान् , विदन् ॥२२॥

पूङ्-यजः शानः ।५।२।२३॥

आभ्यां सदर्याभ्यां परः शानः स्यात् । पवमानः , यजमानः ॥२३॥

वयः-शक्ति-शीले ।५।२।२४॥

एषु गम्येषु सदर्थार्थं धातोः शानः स्यात् । स्त्रियं गच्छमानाः , समश्रानाः , परान् निन्दमानाः ॥२४॥

धारीडोऽकृच्छ्रेऽतृश् ॥५॥२॥२५॥

सुखसाध्ये सत्यर्थे वर्त्तमानाद् धारेरिडश्च परोऽतृश् स्यात् । धारयन् आचाराङ्गम् , अधीयन् द्रुमपुष्पीयम् ॥२५॥

सुग्-द्विषार्हः सत्रि-शत्रु-स्तुत्ये ॥५॥२॥२६॥

सदर्थेभ्य एभ्यो यथासङ्गत्वं सत्रिणि शत्रौ स्तुत्ये च कर्त्तरि अतृश् स्यात् । सर्वे सुन्वन्तः , चौरं द्विषन् , पूजामर्हन् । एष्विति किम् ? सुरां सुनोति ॥२६॥

तृन् शील-धर्म-साधुषु ॥५॥२॥२७॥

शीलादिसदर्थार्थं धातोस्तृन् स्यात् । कर्त्ता कटम् , वधूमूढां मुण्डयितारः श्राविष्टायनाः , गन्ता खेलः ॥२७॥

भ्राज्यलङ्ग-निराकृग्-भू-सहि-रुचि-वृत्ति-वृधि-चरि-प्रजना-ऽपत्रप इष्णुः ॥५॥२॥२८॥

एभ्यः शीलादिसदर्थेभ्य इष्णुः स्यात् । भ्राजिष्णुः , अलङ्करीष्णुः , निराकरीष्णुः , भविष्णुः , सहिष्णुः , रोचिष्णुः , वर्त्तिष्णुः , वर्द्धिष्णुः , चरिष्णुः , प्रजनिष्णुः , अपत्रपिष्णुः ॥२८॥

उदः पचि-पति-पदि-मदेः ॥५॥२॥२९॥

उत्पूर्वेभ्य एभ्यः शीलादिसदर्थेभ्य इष्णुः स्यात् । उत्पचिष्णुः , उत्पतिष्णुः , उत्पदिष्णुः , उन्मदिष्णुः ॥२९॥

भू-जेः ण्णुक् ॥५॥२॥३०॥

आभ्यां शीलादिसदर्थार्थ्यां ण्णुक् स्यात् । भूष्णुः , जिष्णुः ॥३०॥

स्था-ग्ला-म्ला-पचि-परिमृजि-क्षेः सुः ॥५॥२॥३१॥

एभ्यः शीलादिसदर्थेभ्यः सुः स्यात् । स्थासुः , ग्लासुः , म्लासुः , पक्षुः , परिमाक्षुः , क्षेष्णुः ॥३१॥

त्रसि-गृधि-धृषि-क्षिपः क्लुः ॥५॥२॥३२॥

एभ्यः शीलादिसदर्थेभ्यः क्लुः स्यात् । त्रसुः , गृधुः , धृषुः , क्षिपुः

॥३२॥

सन्-भिक्षा-ऽऽशंसेरुः । ५।२।३३॥

शीलादिसदार्थात् सन्नन्ताद् भिक्षा-ऽऽशंसिभ्यां च उः स्यात् । लिप्सुः , भिक्षुः , आशंसुः ॥३३॥

विन्दिच्छू । ५।२।३४॥

शीलादिसदार्थाभ्यां वेत्तीच्छतिभ्याम् उः यथासङ्ख्यं नुपान्त्य च्छान्तादेशौ च निपात्येते । विन्दुः , इच्छुः ॥३४॥

शू-वन्देरारुः । ५।२।३५॥

आभ्यां शीलादिसदार्थाभ्याम् आरुः स्यात् । विशारुः , वन्दारुः ॥३५॥

दा-ट्थे-सि-शद-सदो रुः । ५।२।३६॥

शीलादिसदर्थेभ्यो दारूप-ट्थे-सि-शद-सदभ्यो रुः स्यात् । दारुः , धारुः , सेरुः , शद्रुः , सद्रुः ॥३६॥

शीङ्-श्रद्धा-निद्रा-तन्द्रा-दयि-पति-गृहि-स्पृहेरालुः । ५।२।३७॥

एभ्यः शीलादिसदर्थेभ्य आलुः स्यात् । शयालुः , श्रद्धालुः , निद्रालुः , तन्द्रालुः , दयालुः , पतयालुः , गृहयालुः , स्पृहयालुः ॥३७॥

डौ सासहि-वावहि-चाचलि-पापति । ५।२।३८॥

शीलादिसदर्थानां सहि-वहि-चलि-पतां यङन्तानां डौ सति यथासङ्ख्यमेते निपात्यन्ते । सासहिः , वावहिः , चाचलिः , पापतिः ॥३८॥

ससि-चक्रि-दधि-जज्ञि-नेमिः । ५।२।३९॥

एते शीलादौ सत्यर्थे द्रव्युक्तिमन्तो इयन्ता निपात्यन्ते । ससिः , चक्रिः , दधिः , जज्ञिः , नेमिः ॥३९॥

शू-कम-गम-हन-वृष-भू-स्थ उकण् । ५।२।४०॥

शीलादिसदर्थेभ्य एभ्य उकण् स्यात् । शारुकः , कामुकः , गामुकः , घातुकः , वर्षुकः , भावुकः , स्यायुकः ॥४०॥

लष-पत-पदः । ५।२।४१॥

शीलादिसदर्थेभ्य एभ्य उकण् स्यात् । अभिलाषुकः , प्रपातुकः , उपपादुकः

॥४१॥

भूषा-क्रोधार्थ-जु-सृ-गृधि-ज्वल-शुचश्चाऽनः । ५।२।४२॥

भूषार्थेभ्यः क्रोधार्थेभ्यो ज्वादेर्लषादेश्च शीलादिसदर्थेभ्योऽनः स्यात् । भूषणः , क्रोधनः , जवनः , सरणः , गर्हनः , ज्वलनः , शोचनः , अभिलषणः , पतनः , अर्थस्य पदनः ॥४२॥

चाल-शब्दार्थादकर्मकात् । ५।२।४३॥

चालार्थात् शब्दार्थाच्च धातोः शीलादिसदार्थादकर्मकाद् अनः स्यात् । चलनः , खणः । अकर्मकादिति किम् ? पठिता विद्याम् ॥४३॥

इ-ङितो व्यञ्जनाऽऽद्यन्तात् । ५।२।४४॥

व्यञ्जनादिरन्तश्च यस्य तस्मादिदितो ङितश्च धातोः शीलादिसदार्थाद् अनः स्यात् । स्पर्द्धनः , वर्त्तनः । व्यञ्जनाद्यन्तादिति किम् ? एधिता , शयिता । अकर्मकादित्येव-वसिता वस्त्रम् ॥४४॥

न णिङ्-य-सूद-दीप-दीक्षः । ५।२।४५॥

णिङन्ताद् यन्तात् सूदादिभ्यश्च शीलादिसदर्थेभ्योऽनो न स्यात् । भावयिता , क्षमायिता , सूदिता , दीपिता , दीक्षिता ॥४५॥

द्रम-क्रमो यङः । ५।२।४६॥

शीलादिसदार्थाभ्यां यङन्ताभ्यामाभ्याम् अनः स्यात् । दन्द्रमणः , चङ्क्रमणः ॥४६॥

यजि-जपि-दंशि-वदादूकः । ५।२।४७॥

एभ्यो यङन्तेभ्यः शीलादिसदर्थेभ्य ऊकः स्यात् । यायजूकः , जञ्जपूकः , दन्दशूकः , वावदूकः ॥४७॥

जागुः । ५।२।४८॥

शीलादिसदार्थाद् जागुरूकः स्यात् । जागुरूकः ॥४८॥

शमष्टकाद् घिनण् । ५।२।४९॥

शीलादिसदर्थेभ्यः शमादिभ्योऽष्टभ्यो घिनण् स्यात् । शमी , दमी , तमी , श्रमी , भ्रमी , क्षमी , प्रमादी , क्लमी ॥४९॥

युज-भुज-भज-त्यज-रञ्ज-द्विष-दुष-द्रुह-दुहाऽभ्याहनः । ५।२।५०॥

शीलादिसदर्थेभ्य एभ्यो घिनण् स्यात् । योगी , भोगी , भागी , त्यागी , रागी , द्वेषी , दोषी , द्रोही , दोही , अभ्याघाती । अकर्मकादित्येव-गां दोग्धा ॥५०॥

आङः क्रीड-मुषः ॥५१॥

शीलादिसदर्थभ्यामाभ्यां आङ्पूर्वाभ्यां घिनण् , स्यात् । आक्रीडी , आमोषी ॥५१॥

प्राच्च यम-यसः ॥५२॥

शीलादिसदर्थभ्यामाङः प्राच्च पराभ्यामाभ्यां घिनण् स्यात् । प्रयामी , आयामी , प्रयासी , आयासी ॥५२॥

मथ-लपः ॥५३॥

प्रात् पराभ्यामाभ्यां शीलादिसदर्थभ्यां घिनण् स्यात् । प्रमाथी , प्रलापी ॥५३॥

वेश्च द्रोः ॥५४॥

वेः प्राच्च पराद् द्रोः शीलादिसदर्थान् घिनण् स्यात् । विद्रावी , प्रद्रावी ॥५४॥

वि-परि-प्रात् सत्तेः ॥५५॥

एभ्यः पराच्छीलादिसदर्थान् सत्तेर्घिनण् स्यात् । विसारी , पारसारी , प्रसारी ॥५५॥

समः पृचैप्-ज्वरेः ॥५६॥

शीलादिसदर्थभ्यां समः पराभ्यां पृणक्ति-ज्वरिभ्यां घिनण् स्यात् । संपर्की , संज्वारी ॥५६॥

सं-वेः सृजः ॥५७॥

शीलादिसदर्थान् संविभ्यां परात् सृजेर्घिनण् स्यात् । संसर्गी , विसर्गी ॥५७॥

सं-परि-व्यनु-प्राद् वदः ॥५८॥

शीलादिसदर्थदिभ्यः पराद् वदेर्घिनण् स्यात् । संवादी , परिवादी , विवादी , अनुवादी , प्रवादी ॥५८॥

वेर्विच-कथ-सम्भ-कथ-कस-लस-हनः ॥५९॥

शीलादिसदर्थेभ्यो विपूर्वेभ्य एभ्यो घिनण् स्यात् । विवेकी , विकल्पी , विस्रम्भी ,
विकाषी , विकासी , विलासी , विघाती ॥५९॥

व्यपा-ऽभेर्लषः ।५।२।६०॥

एभ्यः परात् लषेः शीलादिसदर्थाद् घिनण् स्यात् । विलाषी , अपलाषी ,
अभिलाषी ॥६०॥

सम्-प्राद् वसात् ।५।२।६१॥

आभ्यां पराद् वसतेः शीलादिसदर्थाद् घिनण् स्यात् । संवासी , प्रवासी
॥६१॥

समत्यपा-ऽभि-व्यभेश्वरः ।५।२।६२॥

एभ्यः परात् चरेः शीलादिसदर्थाद् घिनण् स्यात् । सञ्चारी , अतिचारी ,
अपचारी , अभिचारी , व्यभिचारी ॥६२॥

समनु-व्यवाद् रुधः ।५।२।६३॥

एभ्यः पराच्छीलादिसदर्थाद् रुधो घिनण् स्यात् । संरोधी , अनुरोधी , विरोधी ,
अवरोधी ॥६३॥

वेर्दहः ।५।२।६४॥

विपूर्वात् शीलादिसदर्थाद् दहेर्घिनण् स्यात् । विदाही ॥६४॥

परेर्देवि-मुहश्च ।५।२।६५॥

परिपूर्वाभ्यां शीलादिसदर्थाम्यामाभ्यां दहश्च घिनण् स्यात् । परिदेवी , परिमोही ,
परिदाही ॥६५॥

क्षिप-रटः ।५।२।६६॥

परिपूर्वाभ्यामाभ्यां शीलादिसदर्थाम्यां घिनण् स्यात् । परिक्षेपी , परिराटी
॥६६॥

वादेश्च णकः ।५।२।६७॥

परिपूर्वात् शीलादिसदर्थाद् वादेः क्षिप-रट्भ्यां च णकः स्यात् । परिवादकः ,
परिक्षेपकः , परिराटकः ॥६७॥

निन्द-हिंस-क्लिश-खाद-विनाशि-व्याभाषा-ऽसूया-ऽनेकस्वरात्

॥५१२॥६८॥

एभ्यः शीलादिसदर्थेभ्यो णकः स्यात् । निन्दकः , हिंसकः , क्लेशकः , खादकः , विनाशकः , व्याभाषकः , असूयकः , चकासकः ॥६८॥

उपसर्गाद् देव-देवि-कुशः ॥५१२॥६९॥

उपसर्गात् परेभ्यः शीलादिसदर्थेभ्य एभ्यो णकः स्यात् । आदेवकः , परिदेवकः , आक्रोशकः ॥६९॥

वृङ्-भिक्षि-लुण्टि-जल्पि-कुट्टाट्टाकः ॥५१२॥७०॥

एभ्यः शीलादिसदर्थेभ्य ष्टाकः स्यात् । वराकी , भिक्षाकः , लुण्टाकः , जल्पाकः , कुट्टाकः ॥७०॥

प्रात् सू-जोरिन् ॥५१२॥७१॥

आभ्यां प्रात् पराभ्यां शीलादिसदर्थेभ्याम् इन् स्यात् । प्रसवी , प्रजवी ॥७१॥

जीण-ट-क्षि-विश्रि-परिभू-वमा-ऽभ्यमाव्यथः ॥५१२॥७२॥

एभ्यः शीलादिसदर्थेभ्य इन् स्यात् । जयी , अत्ययी , आदरी , क्षयी , विश्रयी , परिभवी , वमी , अभ्यमी , अव्यथी ॥७२॥

सृ-घस्यदो मरक् ॥५१२॥७३॥

एभ्यः शीलादिसदर्थेभ्यो मरक् स्यात् । सुमरः , घस्मरः , अघ्नरः ॥७३॥

भञ्जि-भासि-मिदो घुरः ॥५१२॥७४॥

एभ्यः शीलादिसदर्थेभ्यो घुरः स्यात् । भङ्गुरम् , भासुरम् , मेदुरम् ॥७४॥

वेत्ति-च्छिद-भिदः कित् ॥५१२॥७५॥

एभ्यः शीलादिसदर्थेभ्यः , किद् घुरः स्यात् । विदुरः , छिदुरः , भिदुरः ॥७५॥

भियो रु-रुक-लुकम् ॥५१२॥७६॥

शीलादिसदर्थेभ्य भियः कित् एते स्युः । भीरुः , भीरुकः , भीलुकः ॥७६॥

सृ-जीण्-नशध्वरप् ॥५१२॥७७॥

एभ्यः शीलादिसदर्थेभ्यः कित् ध्वरप् स्यात् । सृत्वरी , जित्वरी , इत्वरः

, नश्वरः ॥७७॥

गत्वरः ॥५१२॥७८॥

गमेष्ट्वरप् मश्च त् निपात्यते । गत्वरी ॥७८॥

स्म्यजस-हिंस-दीप-कम्प-कम-नमो रः ॥५१२॥७९॥

एभ्यः शीलादिसदर्थेभ्यो रः स्यात् । स्मेरम् , अजस्रम् , हिंस्रः , दीप्रः , कम्प्रः , कप्रः , नप्रः ॥७९॥

तृषि-धृषि-स्वपो नजिङ् ॥५१२॥८०॥

एभ्यः शीलादिसदर्थेभ्यो नजिङ् स्यात् । तृष्णक् , धृष्णक् , स्वप्रजौ ॥८०॥

स्थेश-भास-पिस-कसो वरः ॥५१२॥८१॥

एभ्यः शीलादिसदर्थेभ्यो वरः स्यात् । स्थावरः , ईश्वरः , भास्वरः , पेस्वरः , विकस्वरः ॥८१॥

यायावरः ॥५१२॥८२॥

यातेर्यङन्तात् शीलादिसदार्थाद् वरः स्यात् । यायावरः ॥८२॥

दिद्युद्-ददद्-जगज्जुहू-वाक्-प्राट्-धी-श्री-द्रू-सू-ज्वायतस्तू-कटप्-परित्राड्-भ्राजादयः क्पिः ॥५१२॥८३॥

एते क्बन्ताः शीलादौ सत्यर्थे निपात्यन्ते । दिद्युत् , ददत् , जगत् , जुहूः , वाक् , तत्त्वप्राट् , धीः , श्रीः , शतद्रूः , सूः , जूः , आयतस्तूः , कटप्ः , परित्राट् , विभ्राट् , भाः ॥८३॥

शं-सं-स्वयं-वि-प्राट् भुवो डुः ॥५१२॥८४॥

एभ्यः पराट् भुवः गदार्थाद् डुः स्यात् । शम्भुः , सम्भुः , स्वयम्भुः , विभुः , प्रभुः ॥८४॥

पुव इत्रो दैवते ॥५१२॥८५॥

सदार्थात् पुवो दैवते कर्त्तरि इत्रः स्यात् । पवित्रोऽर्हन् ॥८५॥

ऋषि-नाम्नोः करणे ॥५१२॥८६॥

ऋषि-संज्ञयोः सदार्थात् पुवः करणे इत्रः स्यात् । पवित्रोऽयमृषिः , दर्भः पवित्रः ॥८६॥

लू-धू-सू-खन-चर-सहाऽर्तेः । ५।२।८७॥

एभ्यः सदर्थेभ्यः करणे इत्रः स्यात् । लवित्रम् , धुवित्रम् , सवित्रम् , खनित्रम् , चरित्रम् , सहित्रम् , अरित्रम् ॥८७॥

नी-दाव्-शसू-यु-युज-स्तु-तुद-सि-सिच-मिह-पत-पा-नहस्वट्
। ५।२।८८॥

एभ्यः सदर्थेभ्यः करणे ऋट् स्यात् । नेत्रम् , दात्रम् , शस्त्रम् , योत्रम् , योक्त्रम् , स्तोत्रम् , तोत्रम् , सेत्रम् , सेक्त्रम् , मेढ्रम् , पत्रम् , पात्री , नद्नी ॥८८॥

हल-क्रोडाऽऽस्ये पुवः । ५।२।८९॥

सदर्धात् पुवो हल-क्रोडयोर्मुखे करणे ऋट् स्यात् । पोत्रम् ॥८९॥

दंशेस्त्रः । ५।२।९०॥

सदर्धाद् दंशे करणे ऋट् स्यात् । दंष्ट्रा ॥९०॥

धात्री । ५।२।९१॥

द्धेर्धागो वा कर्मणि ऋट् स्यात् । धात्री ॥९१॥

ज्ञानेच्छा-ऽर्चार्थ-जीच्छीलयादिभ्यः क्तः । ५।२।९२॥

ज्ञानेच्छा-ऽर्चार्थेभ्यो जीद्ध्यः शीलादिभ्यश्च सदर्थेभ्यः क्तः स्यात् । राज्ञां ज्ञातः , राज्ञामिष्टः , राज्ञां पूजितः , मिन्नः , शीलितः , रक्षितः ॥९२॥

उणादयः । ५।२।९३॥

सदर्धाद् धातोरुणादयो बहुलं स्युः । कारुः , ईडः ॥९३॥

[इत्पाचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां

सिद्धहेमचन्द्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासनलघुवृत्तौ]

पञ्चमस्याध्यायस्य द्वितीयः पादः समाप्तः ॥५।२॥

अकृत्वाऽऽसननिर्बन्धमभित्त्वा पावनीं गतिम् ।

सिद्धराजः परपुरप्रवेशवशितां ययौ ॥१८॥

[तृतीयः पादः]

वत्स्यति गम्यादिः ।५।३।१॥

गम्यादयो भविष्यत्यर्थे इन्नाद्यन्ताः साधवः स्युः । गमी ग्रामम् , आगामी
॥१॥

वा हेतुसिद्धौ क्तः ।५।३।२॥

वत्स्यदधाद् धातोर्धात्वर्थहेतोः सिद्धौ सत्यां क्तो वा स्यात् । मेघश्चेद् वृष्टः
सम्पन्नाः सम्पत्स्यन्ते वा शालयः ॥२॥

कषोऽनितः ।५।३।३॥

कषेः कृच्छ्र-गहनयोरनिङ्धातोर्वत्स्यदधात् क्तः स्यात् । कष्टम् , कष्टा
दिशस्तमसा । अनित इति किम् ? कषिताः शत्रवः ॥३॥

भविष्यन्ती ।५।३।४॥

वत्स्यदधाद् धातोर्भविष्यन्ती स्यात् । भोक्ष्यते ॥४॥

अनद्यतने श्वस्तनी ।५।३।५॥

नास्त्यद्यतनो यत्र तस्मिन् वत्स्यत्यर्थे वर्त्तमानाद् धातोः श्वस्तनी स्यात् ।
कर्त्ता । अनद्यतन इति किम् ? अद्य श्वो वा गमिष्यति ॥५॥

परिदेवने ।५।३।६॥

अनुशोचने गम्ये वत्स्यदधाद् धातोः श्वस्तनी स्यात् । इयं नु कदा गन्ता
यैवं पादौ निधत्ते ? ॥६॥

पुरा-यावतोर्वर्त्तमाना ।५।३।७॥

अनयोरुपपदयोर्वत्स्यदधाद् धातोर्वर्त्तमाना स्यात् । पुरा भुङ्क्ते , यावद् भुङ्क्ते
॥७॥

कदा-कह्योर्नवा ।५।३।८॥

अनयोरुपपदयोर्वत्स्यदधाद् धातोर्वर्त्तमाना वा स्यात् । कदा भुङ्क्ते , कदा
भोक्ष्यते , कदा भोक्ता ; कर्हि भुङ्क्ते , कर्हि भोक्ता , कर्हि भोक्ष्यते ॥८॥

किंवृत्ते लिप्सायाम् ।५।३।९॥

विभक्ति-डतर-डतमान्तस्य किमो वृत्तं किंवृत्तम् , तस्मिन्नुपपदे प्रष्टुर्लिप्सायां

गम्यायां वत्स्यदर्थाद् धातोर्वर्त्तमाना वा स्यात् । को भवतां भिक्षां ददाति , दास्यति , दाता वा ? एवं कतरः कतमः । किंवृत्त इति किम् ? भिक्षां दास्यति । लिप्सायामिति किम् ? कः पुरं यास्यति ? ॥१॥

लिप्स्यसिद्धौ । ५।३।१०॥

लब्धुमिष्यमाणाद् भक्तादेः सिद्धौ फलावाप्तौ गम्यायां वत्स्यदर्थाद् धातोर्वर्त्तमाना वा स्यात् । यो भिक्षां ददाति , दास्यति , दाता वा , स स्वर्गलोकां याति , यास्यति , याता वा ॥१०॥

पञ्चम्यर्थहेतौ । ५।३।११॥

पञ्चम्यर्थः प्रेषादिः तस्य हेतुरुपाध्यायाऽऽगमनादिः , तस्मिन्नर्थे वत्स्यति वर्त्तमानाद् धातोर्वर्त्तमाना वा स्यात् । उपाध्यायश्चेद् आगच्छति , आगमिष्यति , आगन्ता वा , अथ त्वं सूत्रमधीष्व ॥११॥

सप्तमी चोर्ध्वमौहूर्तिके । ५।३।१२॥

ऊर्ध्वं मुहूर्ताद् भव ऊर्ध्वमौहूर्तिकः , तस्मिन् पञ्चम्यर्थहेतौ वत्स्यत्यर्थे वर्त्तमानाद् धातोः सप्तमी वर्त्तमाना च वा स्यात् । ऊर्ध्वं मुहूर्तादुपाध्यायश्चेदागच्छेत् , आगच्छति , आगमिष्यति , आगन्ता वा , अथ त्वं तर्कमधीष्व ॥१२॥

क्रियायां क्रियार्थायां तुम् णकच् भविष्यन्ती । ५।३।१३॥

यस्माद् धातोस्तुमादिविधिस्तद्वाच्या क्रियाऽर्थः प्रयोजनं यस्यास्तस्यां क्रिया-यामुपपदे वत्स्यदर्थाद् धातोस्तुमादयः स्युः । कर्तुम् , कारकः , करिष्यामीति वा याति । क्रियायामिति किम् ? भिक्षिष्ये इत्यस्य जटाः । क्रियार्थायामिति किम् ? धावतस्ते पतिष्यति वासः ॥१३॥

कर्मणोऽण् । ५।३।१४॥

क्रियायां क्रियार्थायामुपपदे कर्मणः पराद् वत्स्यदर्थाद् धातोरण् स्यात् । कुम्भकारो याति ॥१४॥

भाववचनाः । ५।३।१५॥

भाववचना घञ्-क्यादयः , ते क्रियायां क्रियार्थायामुपपदे वत्स्यदर्थाद् धातोः स्युः । पाकाय , पक्तये , पचनाय वा याति ॥१५॥

१. चोर्ध्वं पा४,५ ॥ २. और्ध्वं JJ,3, P1 पा४,५ ॥

पद-रुज-विश-स्पृशो घञ् ॥५॥३॥१६॥

एभ्यो घञ् स्यात् । पादः , रोगः , वेशः , स्पर्शः ॥१६॥

सर्त्तैः स्थिर-व्याधि-बल-मत्स्ये ॥५॥३॥१७॥

सर्त्तैरेषु कर्तृषु घञ् स्यात् । सारः स्थिरः , अतीसारो व्याधिः , सारो बलम् , विसारो मत्स्यः ॥१७॥

भावा-ऽकर्त्रोः ॥५॥३॥१८॥

भावे कर्तृवर्जं च कारके धातोर्यञ् स्यात् । पाकः , प्राकारः , दायो दत्तः ॥१८॥

इडोऽपादाने तु टिद् वा ॥५॥३॥१९॥

इडो भावा-ऽकर्त्रोर्घञ् स्यात् । स चापादाने वा टिद् । अध्यायः , उपाध्यायी , उपाध्याया ॥१९॥

श्रो वायु-वर्ण-निवृत्ते ॥५॥३॥२०॥

श्रो भावा-ऽकर्त्रोरेष्वर्थेषु घञ् स्यात् । शारो वायुवर्णो वा , नीशारः प्रावरणम् ॥२०॥

निरभेः पू-त्वः ॥५॥३॥२१॥

निरभिभ्यां पराभ्यां यथासङ्ख्यमाभ्यां भावा-ऽकर्त्रोर्घञ् स्यात् । निष्पावः , अभिलावः ॥२१॥

रोरुपसर्गात् ॥५॥३॥२२॥

उपसर्गपूर्वाद् रौतेर्भावा-ऽकर्त्रोर्घञ् स्यात् । संरावः ॥२२॥

भू-श्रयदोऽल् ॥५॥३॥२३॥

एभ्यः उपसर्गपूर्वेभ्यो भावा-ऽकर्त्रोर्ल् स्यात् । प्रभवः , संश्रयः , विषसः । उपसर्गादित्येव-भावः , श्रायः , घासः ॥२३॥

न्यादो नवा ॥५॥३॥२४॥

निपूर्वादेरलि घसुलभावोऽतो दीर्घश्च वा स्यात् । न्यादः , निघसः ॥२४॥

सं-नि-व्युपाद् यमः ॥५॥३॥२५॥

एभ्य उपसर्गेभ्यः पराद् यमेर्भावा-ऽकर्त्रोरिल् वा स्यात् । संयमः , संपामः ; नियमः , नियामः ; वियमः , वियामः ; उपयमः , उपयामः ॥२५॥

नेर्नद-गद-पठ-स्वन-क्वणः ॥५॥३॥२६॥

नेरुःमर्गात् परेभ्य एभ्यो भावा-ऽकर्त्रोरिल् वा स्यात् । निनदः , निनादः ; निगदः , निगादः ; निपठः , निपाठः ; निस्वनः , निस्वानः ; निक्वणः , निक्वाणः ॥२६॥

वैणे क्वणः ॥५॥३॥२७॥

वीणायां भवो वैणः , तदर्थादुपसर्गपूर्वात् कणेर्भावा-ऽकर्त्रोरिल् वा स्यात् । प्रक्वणः , प्रक्वाणो वीणायाः । वैण इति किम् ? प्रक्वाणः शुक्कलस्य ॥२७॥

युवर्ण-वृ-वश-रण-गमृद्-ग्रहः ॥५॥३॥२८॥

इवर्णवर्णान्तेभ्यो ब्रादेर्ऋदन्तेभ्यो ग्रहेश्च भावा-ऽकर्त्रोरिल् स्यात् । चयः , क्रयः , स्वः , लवः , वरः , आदरः , वशः , रणः , गमः , करः , ग्रहः ॥२८॥

वर्षादयः क्लीबे ॥५॥३॥२९॥

एतेऽलन्ताः क्लीबे यथादर्शनं भावा-ऽकर्त्रोर्निपात्यन्ते । वर्षम् , भयम् ॥२९॥

समुदोऽजः पशौ ॥५॥३॥३०॥

आभ्यां परादजः पशुविषयार्थवृत्तेर्भावा-ऽकर्त्रोरिल् स्यात् । समजः पशूनाम् , उदजः पशूनाम् । पशाविति किम् ? समाजो नृणाम् ॥३०॥

सृ-ग्लहः प्रजना-ऽक्षे ॥५॥३॥३१॥

आभ्यां यथासङ्ख्यं प्रजना-ऽक्षविषयार्थवृत्तिभ्यां भावा-ऽकर्त्रोरिल् स्यात् । गवामुप-सरः , अक्षाणां ग्लहः । प्रजनाक्ष इति किम् ? उपसारो भृत्यै राज्ञाम् ॥३१॥

पणेर्मानि ॥५॥३॥३२॥

पणेर्मानार्थाद् भावा-ऽकर्त्रोरिल् स्यात् । मूलकपणः । मान इति किम् ? पाणः ॥३२॥

संमद-प्रमदौ हर्षे ॥५॥३॥३३॥

एतौ भावा-ऽकर्त्रोर्हर्षेऽर्थेऽलन्तौ स्याताम् । संमदः , प्रमदो वा स्त्रीणाम् । हर्ष इति किम् ? संमादः , प्रमादः ॥३३॥

हन्तेऽन्तर्धना-ऽन्तर्धणौ देशे । ५।३।३४॥

अन्तःपूर्वाद् हन्तेरल् घन्-घणादेशौ च निपात्येते , देशेऽर्थे भावा-ऽकर्त्रोः । अन्तर्धनः , अन्तर्धणो वा देशः । अन्तर्धातोऽन्यः ॥३४॥

प्रघण-प्रघाणौ गृहांशे । ५।३।३५॥

प्रपूर्वाद् हन्तेर्गृहांशेऽर्थेऽल् घण्-घाणादेशौ च निपात्येते । प्रघणः , प्रघाणो वा द्वारालिन्दकः । प्रघातोऽन्यः ॥३५॥

निघोद्ध-सङ्घोद्धना-ऽपघनोपघ्नं निमित्त-प्रशस्त-गणा-ऽत्याधाना-ऽङ्गा-ऽऽसन्नम् । ५।३।३६॥

हन्तेर्निघादयो यथासङ्ख्यं निमिताद्यर्थेषु कृतघत्वादयोऽलन्ता निपात्यन्ते । समन्ततो मितं निमित्तम् , निघा वृक्षाः ; उद्धः प्रशस्तः , सङ्घः प्राणिसमूहः , अत्याधीयन्ते छेदनार्थं कुट्टनार्थं वा काष्ठादीनि यत्र तदत्याधानम् उद्धनः , अपघनः शरीरावयवः , उपघ्न आसन्नः ॥३६॥

मूर्ति-निचिता-ऽघ्रे घनः । ५।३।३७॥

हन्तेर्मूर्त्यादावर्थेऽल् घनादेशश्च निपात्यते । मूर्तिः काठिन्यम् , अघ्नस्य घनः ; निचितं निरन्तरम् , घनाः केशाः ; अघ्नं मेघः , घनः ॥३७॥

व्ययो-द्रोः करणे । ५।३।३८॥

एभ्यः पराद् हन्तेः करणेऽल् , घनादेशश्च निपात्यते । विघनः , अयोघनः , द्रुघनः ॥३८॥

स्तम्बाद् घ्नश्च । ५।३।३९॥

स्तम्बात् पराद् हन्तेरल् , घ्न-घनादेशौ च निपात्येते , करणे । स्तम्बघ्नो दण्डः , स्तम्बघनो यष्टिः ॥३९॥

पर्येः । ५।३।४०॥

परिपूर्वाद् हन्तेरल् , घादेशश्च करणे निपात्यते । परिघोऽर्गला ॥४०॥

ह्यः समाह्वयौ द्यूत-नाम्नोः । ५।३।४१॥

द्यूते नाम्नि चार्थे यथासङ्ख्यं समाङ्पूर्वाद् आङ्पूर्वाच्च ह्योऽल् , ह्ययादेशश्च

१. घणां J1 पार ॥

निपात्यते । समाह्वयः प्राणिद्युतम् , आह्वयः संज्ञा ॥४१॥

न्यभ्युप-वेर्वाश्चोत् ॥५१३४२॥

एभ्यः पराद् ह्यो भावा-ऽकर्त्रोरिल् स्यात् , तद्योगे वा उश्च । निहवः , अभिहवः , उपवहः विहवः ॥४२॥

आडो युद्धे ॥५१३४३॥

आडो ह्यो युद्धेऽर्थे भावा-ऽकर्त्रोरिल् स्यात् , वा उश्च । आहवो युद्धम् । युद्ध इति किम् ? आह्वयः ॥४३॥

आहावो निपानम् ॥५१३४४॥

निपानं पश्चादिपानार्थो जलाधारः , तस्मिन्नर्थे आङ्पूर्वाद् ह्यो भावा-ऽकर्त्रोरिल् , आहावादेशश्च निपात्यते । आहावो वीनाम् ॥४४॥

भावेऽनुपसर्गात् ॥५१३४५॥

अनुपसर्गाद् भावे ह्योऽल् स्यात् , वा उश्च । हवः । भाव इति किम् ? व्याप्ये ह्वयः । अनुपसर्गादिति किम् ? आह्वयः ॥४५॥

हनो वा वध् च ॥५१३४६॥

अनुपसर्गाद् हन्तेभविऽल् वा स्यात् , तद्योगे च हनो वध् । वधः , घातः ॥४६॥

व्यध-जप-मद्ध्यः ॥५१३४७॥

एभ्योऽनुपसर्गेभ्यो भावा-ऽकर्त्रोरिल् स्यात् । व्यधः , जपः , मदः ॥४७॥

नवा कण-यम-हस-स्वनः ॥५१३४८॥

अनुपसर्गेभ्य एभ्यो भावा-ऽकर्त्रोरिल् वा स्यात् । कणः , काणः ; यमः , यामः ; हसः , हासः ; स्वनः , ग्वानः ॥४८॥

आडो रु-ल्लोः ॥५१३४९॥

आडः पराभ्यां रु-ल्लुभ्यां भावा-ऽकर्त्रोरिल् वा स्यात् । आरवः , आरावः ; आल्लवः , आल्लावः ॥४९॥

वर्षविघ्नेऽवाद् ग्रहः ॥५१३५०॥

अवपूर्वाद् ग्रहेर्वर्षविघ्नेऽर्थे भावा-ऽकर्त्रोरिल् वा स्यात् । अवग्रहः , अवग्राहः

। वर्षविघ्ने इति किम् ? अवग्रहोऽर्थस्य ॥५०॥

प्राद् रश्मि-तुलासूत्रे ॥५१॥

प्रपूर्वाद् ग्रहे रश्मौ तुलासूत्रे चार्थे भावा-ऽकर्त्रोरिल् वा स्यात् । प्रग्रहः , प्रग्राहः ॥५१॥

वृगो वस्त्रे ॥५२॥

प्रपूर्वाद् वृगो वस्त्रविशेषेऽर्थे भावा-ऽकर्त्रोरिल् वा स्यात् । प्रवरः , प्रावार ; वस्त्र इति किम् ? प्रवरो यतिः ॥५२॥

उदः श्रेः ॥५३॥

उत्पूर्वात् श्रेर्भावा-ऽकर्त्रोरिल् वा स्यात् । उच्छ्रयः , उच्छ्रायः ॥५३॥

यु-पू-द्रोर्घञ् ॥५४॥

उत्पूर्वेभ्य एभ्यो भावा-ऽकर्त्रोर्घञ् स्यात् । उद्यावः , उत्पावः , उद्गावः ॥५४॥

ग्रहः ॥५५॥

उत्पूर्वाद् ग्रहेर्भावा-ऽकर्त्रोर्घञ् स्यात् । उद्ग्राहः ॥५५॥

न्यवाच्छापे ॥५६॥

आभ्यां पराद् ग्रहेराक्रोशे गम्ये भावा-ऽकर्त्रोर्घञ् स्यात् । निग्राहः , अवग्राहो वा ते जाल्म ! भूवात् । शाप इति किम् ? निग्रहश्चौरस्य ॥५६॥

प्रालिप्सायाम् ॥५७॥

प्रपूर्वाद् ग्रहेर्लिप्सायां गम्यायां भावा-ऽकर्त्रोर्घञ् स्यात् । पात्रप्रग्राहेण चरति पिण्डपातार्थी भिक्षुः । लिप्सायामिति किम् ? सुवः प्रग्रहः शिष्यस्य ॥५७॥

समो मुष्टौ ॥५८॥

संपूर्वाद् ग्रहेर्मुष्टिविषये धात्वर्थे भावा-ऽकर्त्रोर्घञ् स्यात् । संग्राहो मल्लस्य । मुष्टाविति किम् ? संग्रहः शिष्यस्य ॥५८॥

यु-दु-द्रोः ॥५९॥

संपूर्वेभ्य एभ्यो भावा-ऽकर्त्रोर्घञ् स्यात् । संयावः , संदावः , संद्रावः ॥५९॥

नियश्चाऽनुपसर्गाद् वा ॥६०॥

अनुपसर्गात् नियो यु-दु-द्रोश्च भावा-कर्त्रोर्घञ् वा स्यात् । नयः , नायः

, यवः , यावः ; दवः , दावः ; द्रवः , द्रावः । अनुपसर्गादिति किम् ?
प्रणयः ॥६०॥

वोदः ॥५१३॥६१॥

उत्पूर्वात् नियो भावा-ऽकर्त्रोर्घञ् वा स्यात् । उनायः , उन्नयः ॥६१॥

अवात् ॥५१३॥६२॥

अवपूर्वात् नियो भावा-ऽकर्त्रोर्घञ् स्यात् । अवनायः ॥६२॥

परेद्यूते ॥५१३॥६३॥

परिपूर्वाद् नियो द्यूतविषयार्थाद् भावा-ऽकर्त्रोर्घञ् स्यात् । परिणयेन शारीन्
हन्ति । द्यूत इति किम् ? परिणयोऽस्याः ॥६३॥

भुवोऽवज्ञाने वा ॥५१३॥६४॥

परिपूर्वाद् भुवोऽवज्ञानार्थाद् भावा-ऽकर्त्रोर्घञ् वा स्यात् । परिभावः , परिभवः
। अवज्ञान इति किम् ? समन्ताद् भूतिः परिभवः ॥६४॥

यज्ञे ग्रहः ॥५१३॥६५॥

परिपूर्वाद् ग्रहेर्यज्ञविषये भावा-ऽकर्त्रोर्घञ् स्यात् । पूर्वपरिग्राहः । यज्ञ इति
किम् ? परिग्रहोऽर्थस्य ॥६५॥

संस्तोः ॥५१३॥६६॥

संपूर्वात् स्तोभावा-ऽकर्त्रोर्घञ् विषये घञ् स्यात् । संस्तावः छन्दोगानाम् ॥६६॥

प्रात् सु-द्रु-स्तोः ॥५१३॥६७॥

प्रात् परेभ्य एभ्यो भावा-ऽकर्त्रोर्घञ् स्यात् । प्रस्त्रावः , प्रद्रावः , प्रस्तावः ॥६७॥

अयज्ञे स्त्रः ॥५१३॥६८॥

प्रपूर्वात् स्त्रो भावा-ऽकर्त्रोर्घञ् स्यात् , न चेद् यज्ञविषयः । प्रस्तारः । अयज्ञ
इति किम् ? बर्हिष्प्रस्तरः ॥६८॥

वेरशब्दे प्रथने ॥५१३॥६९॥

वेः परात् स्त्रोऽशब्दविषये विस्तीर्णत्वेऽर्थे घञ् स्यात् । विस्तारः पटस्य ।
प्रथन इति किम् ? तृणस्य विस्तरः । अशब्द इति किम् ? वाक्यविस्तरः ॥६९॥

छन्दोनाम्नि ॥५१३॥७०॥

विपूर्वात् स्त्रो गायत्र्यादिसंज्ञाविषये घञ् स्यात् । विष्टारपङ्क्तिः ॥७०॥

क्षु-श्रोः ॥५१॥७१॥

विपूर्वाभ्यामाभ्यां भावा-ऽकत्रोर्घञ् स्यात् । विक्षावः , विश्रावः ॥७१॥

न्युदो ग्रः ॥५१॥७२॥

आभ्यां पराद् ग्रो भावा-ऽकत्रोर्घञ् स्यात् । निगारः , उद्गारः ॥७२॥

किरो धान्ये ॥५१॥७३॥

न्युत्पूर्वात् किरतेर्धान्यविषयार्थाद् भावा-ऽकत्रोर्घञ् स्यात् । निकारः , उत्कारो धान्यस्य । धान्य इति किम् ? फलनिकरः ॥७३॥

नेवुः ॥५१॥७४॥

निपूर्वाद् बुधान्यविषयेऽर्थे भावा-ऽकत्रोर्घञ् स्यात् । नीवारा व्रीहयः ॥७४॥

इणोऽग्रेषे ॥५१॥७५॥

स्थितेरचलनमग्रेषः , तद्विषयार्थाद् निपूर्वादिणो भावा-ऽकत्रोर्घञ् स्यात् । न्यायः । अग्रेष इति किम् ? न्ययं गतश्चौरः ॥७५॥

परेः क्रमे ॥५१॥७६॥

क्रमः परिपाटिः , तद्विषयार्थात् परिपूर्वादिणो भावा-ऽकत्रोर्घञ् स्यात् । तव पर्यायो भोक्तुम् । क्रम इति किम् ? पर्यायो गुरोः ॥७६॥

व्युपात् शीडः ॥५१॥७७॥

आभ्यां परात् क्रमविषयार्थात् शीडो भावा-ऽकत्रोर्घञ् स्यात् । तव राजविशायः , मम राजोपशायः । क्रम इति किम् ? विशयः ॥७७॥

हस्तप्राप्ये चेरस्तेये ॥५१॥७८॥

हस्तेन प्राप्तुं शक्यं हस्तप्राप्यम् , तद्विषयात् चिणो भावा-ऽकत्रोर्घञ् स्यात् , न चेत् चेरर्थश्चौर्येण । पुष्पप्रचायः । हस्तप्राप्य इति किम् ? पुष्पप्रचयं करोति वृक्षाग्रे । अस्तेय इति किम् ? स्तेयेन पुष्पप्रचयं करोति ॥७८॥

चिति-देहा-ऽऽवासोपसमाधाने कश्चा-ऽऽदेः ॥५१॥७९॥

एष्वर्थेषु चेर्भावा-ऽकत्रोर्घञ् स्यात् , तद्योगे च चेरादेः कृ^३ । चीयत इति १. विशेषे पा१ पासं२ पा३, P3 बृहद्वृत्तौ च ॥ २. कः पार ॥

चितिर्यज्ञेऽग्निविशेषस्तदाधारो वा , आकायमग्निं चिन्वीत ; कायो देहः , ऋषिनिकायः ; उपसमाधानपर्युपरि राशीकरणम् , गोमयनिकायः ॥७९॥

सङ्घेऽनूर्ध्वे । ५।३।८०॥

नास्ति कस्यचिदुपरि किञ्चिद् यस्मिन् सोऽनूर्ध्वः , तस्मिंश्चेत् प्राणिसमुदायेऽर्थे भावा-ऽकर्त्रोर्ध्वं स्यात् , तद्योगे चाऽऽदेः क् । तार्किकनिकायः । सङ्घ इति किम् ? सारसमुच्चयः । अनूर्ध्वं इति किम् ? शूकरनिचयः ॥८०॥

माने । ५।३।८१॥

माने गम्ये धातोर्भावा-ऽकर्त्रोर्ध्वं स्यात् । एको निष्पावः , समित्संग्राहः । मान इति किम् ? निश्चयः ॥८१॥

स्थादिभ्यः कः । ५।३।८२॥

एभ्यो भावा-ऽकर्त्रोः कः स्यात् । आखूत्थो वर्तते , प्रस्थः , प्रपा ॥८२॥

द्वितोऽथुः । ५।३।८३॥

द्वितो धातोर्भावा-ऽकर्त्रोर्ध्वः स्यात् । वेपथुः ॥८३॥

इवितस्त्रिमक् तत्कृतम् । ५।३।८४॥

इवितो धातोर्भावा-ऽकर्त्रोस्त्रिमक् स्यात् , तेन धात्वर्थेन कृतमित्यर्थे । पक्त्रिमम् ॥८४॥

यजि-स्वपि-रक्षि-यति-प्रच्छो नः । ५।३।८५॥

एभ्यो भावा-ऽकर्त्रोर्नः स्यात् । यज्ञः , स्वप्नः , रक्षणः , यत्नः , प्रश्नः ॥८५॥

विच्छो नङ् । ५।३।८६॥

विच्छेर्भावा-ऽकर्त्रोर्नङ् स्यात् । विभ्रः ॥८६॥

उपसर्गाद् दः किः । ५।३।८७॥

उपसर्गपूर्वाद् दासंज्ञाद् भावा-ऽकर्त्रोः किः स्यात् । आदिः , निधिः ॥८७॥

व्याप्यादाधारे । ५।३।८८॥

व्याप्यात् पराद् दासंज्ञादाधारे किः स्यात् । जलधिः ॥८८॥

१. कुतश्चिदुपरि किञ्चिद् पा१,३,४,५, P3 ॥ २. कः J2 ॥

अन्तर्द्धिः । ५।३।८९॥

अन्तःपूर्वाद् धागो भावा-ऽकर्त्रोः किः स्यात् । अन्तर्द्धिः ॥८९॥

अभिव्याप्तौ भावेऽन-जिन् । ५।३।९०॥

अभिव्याप्तौ गम्यायां धातोर्भावेऽन-जिनौ स्याताम् । संखणम् , सांख्यिणम् । अभिव्याप्ताविति किम् ? संखः ॥९०॥

स्त्रियां क्तिः । ५।३।९१॥

धातोर्भावा-ऽकर्त्रोः स्त्रियां क्तिः स्यात् । कृतिः । स्त्रियामिति किम् ? कारः ॥९१॥

श्रुवादिभ्यः । ५।३।९२॥

एभ्यो धातुभ्यो भावा-ऽकर्त्रोः स्त्रियां क्तिः स्यात् । श्रुतिः , प्रतिश्रुत् , संपत्तिः , संपत् ॥९२॥

समिणासुगः । ५।३।९३॥

संपूर्वादिण आङ्पूर्वान् सुगश्च भावा-ऽकर्त्रोः स्त्रियां क्तिः स्यात् । समितिः , आसुतिः ॥९३॥

साति-हेति-यूति-जूति-ज्ञप्ति-कीर्तिः । ५।३।९४॥

एते भावा-ऽकर्त्रोः क्त्यन्ता निपात्यन्ते । सातिः , हेतिः , यूतिः , जूतिः , ज्ञप्तिः , कीर्तिः ॥९४॥

गा-पा-पचो भावे । ५।३।९५॥

एभ्यो भावे स्त्रियां क्तिः स्यात् । सङ्गीतिः , प्रपीतिः , पक्तिः ॥९५॥

स्थो वा । ५।३।९६॥

स्थो भावे स्त्रियां क्तिर्वा स्यात् । प्रस्थितिः , आस्था ॥९६॥

आस्यटि-व्रज्-यजः क्यप् । ५।३।९७॥

एभ्यो भावे स्त्रियां क्यप् स्यात् । आस्या , अट्या , व्रज्या , इज्या ॥९७॥

भृगो नाम्नि । ५।३।९८॥

भृगो भावे स्त्रियां संज्ञायां क्यप् स्यात् । भृत्या । नाम्नीति किम् ? भृतिः ॥९८॥

समज-निपन्निपद-शीङ्-सुग्-विदि-चरि-मनीणः ।५।३।९९॥

एभ्यो भावा-ऽकर्त्रोः स्त्रियां नाम्नि क्यप् स्यात् । समज्या , निपत्या , निपद्या , निषद्या , शय्या , सुत्या , विद्या , चर्या , मन्या , इत्या । नाम्नीत्येव-संवीतिः ॥९९॥

कृगः श च वा ।५।३।१००॥

कृगो भावा-ऽकर्त्रोः स्त्रियां शो वा स्यात् , क्यप् च । क्रिया , कृत्या , कृतिः ॥१००॥

मृगयेच्छा-याञ्छा-तृष्णा-कृपा-भा-श्रद्धा-ऽन्तर्द्धा ।५।३।१०१॥

एते स्त्रियां निपात्यन्ते ॥१०१॥

परेः मृ-चरेर्यः ।५।३।१०२॥

परिपूर्वाभ्यामाभ्यां भावा-ऽकर्त्रोः स्त्रियां यः स्यात् । परिसर्या , परिचर्या ॥१०२॥

वाऽटाट्यात् ।५।३।१०३॥

अटेर्यङन्तात् स्त्रियां भावा-ऽकर्त्रोर्यो वा स्यात् । अटाट्या , अटाटा ॥१०३॥

जागुरश्च ।५।३।१०४॥

जागुः स्त्रियां भावा-ऽकर्त्रोः अः यश्च स्यात् । जागरा , जागर्या ॥१०४॥

शंसि-प्रत्ययात् ।५।३।१०५॥

शंसेः प्रत्ययान्ताच्च भावा-ऽकर्त्रोः स्त्रियाम् स्यात् । प्रशंसा , गोपाया ॥१०५॥

क्तेटो गुरोर्व्यञ्जनात् ।५।३।१०६॥

क्तस्येट् यस्मात् ततो गुरुमतो व्यञ्जनान्ताद् धातोर्भावा-ऽकर्त्रोरः स्यात् । ईहा । क्तेट इति किम् ? स्रस्तिः । गुरोरिति किम् ? स्फूर्तिः । व्यञ्जनादिति किम् ? संशीतिः ॥१०६॥

षितोऽङ् ।५।३।१०७॥

षितो धातोर्भावा-ऽकर्त्रोः स्त्रियाम् अङ् स्यात् । पचा ॥१०७॥

भिदादयः ।५।३।१०८॥

एते भावा-ऽकर्त्रोः स्त्रियामङन्ता यथालक्ष्यं निपात्यन्ते । भिदा , छिदा ॥१०८॥
भीषि-भूषि-चिन्ति-पूजि-कथि-कुम्बि-चर्चि-स्पृहि-तोलि-दोलिभ्यः

॥५।३।१०९॥

एभ्यो ण्यन्तेभ्यः स्त्रियां भावा-ऽकर्त्रोरिङ् स्यात् । भीषा , भूषा , चिन्ता , पूजा , कथा , कुम्बा , चर्चा , स्पृहा , तोला , दोला ॥१०९॥

उपसर्गादात् ॥५।३।११०॥

उपसर्गपूर्वाद् आदन्तात् स्त्रियां भावा-ऽकर्त्रोरिङ् स्यात् । उपदा । उपसर्गादिति किम् ? दत्तिः ॥११०॥

णि-वेत्यास-श्रन्थ-घट्ट-वन्देरनः ॥५।३।१११॥

ण्यन्ताद् वेत्यादिभ्यश्च स्त्रियां भावा-ऽकर्त्रोरनः स्यात् । कारणा , वेदना , आसना , श्रन्थना , घट्टना , वन्दना ॥१११॥

इषोऽनिच्छायाम् ॥५।३।११२॥

अनिच्छार्थाद् इषेः स्त्रियां भावा-ऽकर्त्रोरनः स्यात् । अन्वेषणा । अनिच्छाया-मिति किम् ? इष्टिः ॥११२॥

पर्यधेर्वा ॥५।३।११३॥

आभ्यां परादनिच्छार्थाद् इषेर्भावा-ऽकर्त्रोः स्त्रियामनो वा स्यात् । पर्येषणा , परीष्टिः ; अध्येषणा , अधीष्टिः ॥११३॥

क्रुत्संपदादिभ्यः क्तिप् ॥५।३।११४॥

कुधादिभ्योऽनुपसर्गेभ्यः , पदादिभ्यश्च समादिपूर्वेभ्यः स्त्रियां भावा-ऽकर्त्रोः क्तिप् स्यात् । क्रुत् , युत् ; संपत् , विपत् ॥११४॥

भ्यादिभ्यो वा ॥५।३।११५॥

एभ्यः स्त्रियां भावा-ऽकर्त्रोः क्तिप् वा स्यात् । भीः , भीतिः ; ह्रीः , हीतिः ॥११५॥

व्यतिहारेऽनीहादिभ्यो जः ॥५।३।११६॥

व्यतीहारविषयेभ्य ईहादिवर्जेभ्यो धातुभ्यः स्त्रियां जः स्यात् , बाहुलकाद् भावे । व्यावक्रोशी । अनीहादिभ्य इति किम् ? व्यतीहा , व्यतीक्षा ॥११६॥

नजोऽनिः शापे ॥५।३।११७॥

नजः पराद्धातोः शापे गम्ये भावा-ऽकर्त्रोः स्त्रियाम् अनिः स्यात् । अजननिस्ते

भूयात् । शाप इति किम् ? अकृतिः पटस्य ॥११७॥

ग्ला-हा-ज्यः । ५।३।११८॥

एभ्यः स्त्रियां भावा-ऽकर्त्रोरितिः स्यात् । ग्लानिः , हानिः , ज्यानिः ॥११८॥

प्रश्ना-ऽऽख्याने वेजू । ५।३।११९॥

प्रश्ने आख्याने च गम्ये स्त्रियां भावा-ऽकर्त्रोर्धातोरिज् वा स्यात् । कां कारि कारिकां क्रियां कृत्यां कृतिं वा अकार्षीः ? सर्वा कारि कारिकां क्रियां कृत्यां कृतिं वा अकार्षम् ॥११९॥

पर्यायाऽर्हणोत्पत्तौ च णकः । ५।३।१२०॥

एष्वर्थेषु प्रश्ना-ऽऽख्यानयोश्च गम्ययोः स्त्रियां भावा-ऽकर्त्रोर्धातोर्णकः स्यात् । भवत आसिका , भवतः शायिका , अर्हसि त्वमिक्षुभक्षिकाम् , इक्षुभक्षिकां मे धारयसि , इक्षुभक्षिका मे उदपादि , कां कारिकामकार्षीः ? सर्वा कारिकामकार्षम् ॥१२०॥

नाम्नि पुंसि च । ५।३।१२१॥

धातोः परो भावा-ऽकर्त्रोः स्त्रियां संज्ञायां णकः स्यात् , यथालक्ष्यं पुंसि च । प्रच्छर्दिका , शालभञ्जिका , अरोचकः ॥१२१॥

भावे । ५।३।१२२॥

धात्वर्थनिर्देशे स्त्रियां धातोर्णकः स्यात् । शायिका ॥१२२॥

क्लीबे क्तः । ५।३।१२३॥

नपुंसके भावे धातोः क्तः स्यात् । हसितं तव । क्लीबे इति किम् ? हासः ॥१२३॥

अनट् । ५।३।१२४॥

क्लीबे भावेऽर्थे धातोरेनट् स्यात् । गमनम् ॥१२४॥

यत्कर्मस्पर्शात् कर्त्रङ्गसुखं ततः । ५।३।१२५॥

येन कर्मणा संस्पृष्टस्य कर्तुरङ्गस्य सुखं स्यात् ततः पराद् धातोः क्लीबे भावेऽनट् स्यात् । पयःपानं सुखम् । कर्मेति किम् ? तूलिकाया उत्थानं सुखम् । स्पर्शादिति

१. भवतः शायिका P2 पासंर विना नास्ति ॥ २. मे P2, P3 पा१, ३, ४ विना नास्ति ॥

किम् ? अग्निकुण्डस्योपासनं सुखम् । कर्त्रिति किम् ? शिष्येण गुरोः स्नापनं सुखम् । अङ्गेति किम् ? पुत्रस्य परिष्वजनं सुखम् । सुखमिति किम् ? कण्टकानां मर्दनम् । नित्यसमासार्थमिदम् ॥१२५॥

रम्यादिभ्यः कर्त्तरि ।५।३।१२६॥

एभ्यः कर्त्तरि अनट् स्यात् । रमणी , कमनी ॥१२६॥

कारणम् ।५।३।१२७॥

कृगः कर्त्तर्यनट् , वृद्धिश्च स्यात् । कारणम् ॥१२७॥

भुजि-पत्यादिभ्यः कर्मा-ऽपादाने ।५।३।१२८॥

भुज्यादेः कर्मणि , पत्यादेश्चाऽपादानेऽनट् स्यात् । भोजनम् , निरदनम् ; प्रपतनः , अपादानम् ॥१२८॥

करणा-ऽऽधारे ।५।३।१२९॥

अनयोरर्थयोर्धातोरेनट् स्याद् । एषणी , सक्तुधानी ॥१२९॥

पुत्राम्नि घः ।५।३।१३०॥

पुंसः संज्ञायां गम्यायां धातोः करणा-ऽऽधारयोर्घः स्यात् । दन्तच्छदः , आकरः । पुमिति किम् ? विचयनी । नाम्नीति किम् ? प्रहरणो दण्डः ॥१३०॥
गोचर-संचर-बह-व्रज-व्यज-खल-ऽऽपण-निगम-बक-भग-कषा-
ऽऽकष-निकषम् ।५।३।१३१॥

एते करणा-ऽऽधारयोः पुत्राम्नि घान्ता निपात्यन्ते । गोचरः , संचरः , बहः , व्रजः , व्यजः , खलः , आपणः , निगमः , बकः बाहुलकात् कर्त्तरि , भगः , बाहुलकाद् भगम् , कषः , आकषः , निकषः ॥१३१॥

व्यञ्जनाद् घञ् ।५।३।१३२॥

व्यञ्जनान्ताद् धातोः पुत्राम्नि करणा-ऽऽधारे घञ् स्यात् । वेदः ॥१३२॥

अवात् तृ-स्तृभ्याम् ।५।३।१३३॥

आभ्यामवपूर्वाभ्यां करणा-ऽऽधारयोः पुत्राम्नि घञ् स्यात् । अवतारः , अवस्तारः ॥१३३॥

न्याया-ऽऽवाया-ऽध्यायोद्याव-संहारा-ऽवहारा-ऽऽधार-दार-जारम्

।५।३।१३४॥

एते पुत्राम्नि करणा-ऽऽधारयोर्धञन्ता निपात्यन्ते । न्यायः , आवायः ,
अध्यायः , उद्यायः , संहारः , अवहारः , आधारः , दाराः , जारः ॥१३४॥

उदङ्कोऽतोये ।५।३।१३५॥

उत्पूर्वादङ्गेः पुत्राम्नि करणा-ऽऽधारयोर्धञ् स्यात् , न चेत् तोयविषयो धात्वर्थः
। तैलोदङ्गः । अतोय इति किम् ? उदकोदङ्गनः ॥१३५॥

आनायो जालम् ।५।३।१३६॥

आङ्पूर्वात् नियः करणे पुत्राम्नि जालेऽर्थे घञ् स्यात् । आनायो मत्स्यानाम्
॥१३६॥

खनो ड-डरेके-कवक-घं च ।५।३।१३७॥

खनेः पुत्राम्नि करणा-ऽऽधारयोरेते , घञ् च स्युः । आखः , आखरः
 , आखनिकः , आखनिकवकः , आखनः , आखानः ॥१३७॥

इ-कि-श्तिव् स्वरूपा-ऽर्थे ।५।३।१३८॥

धातोः स्वरूपेऽर्थे च वाच्ये एते स्युः । भञ्जिः , कुधिः , वेत्तिः ; अर्थे
यजेरङ्गानि , भुजिः क्रियते , पचतिः वृत्तः ॥१३८॥

दुः-स्वीपतः कृच्छ्रा-ऽकृच्छ्रार्थे खल् ।५।३।१३९॥

कृच्छ्रवृत्तेर्दुरोऽर्थादकृच्छ्रवृत्तिभ्यां च स्वीषद्भ्यां पराद् धातोः खल् स्यात् ।
दुःशयम् , दुष्करः ; सुशयम् , सुकरः ; ईषच्छयम् , ईषत्करः । कृच्छ्राकृच्छ्रार्थे
इति किम् ? ईषल्लभ्यं धनम् ॥१३९॥

ज्यर्थे कर्त्राण्याद् भू-कृगः ।५।३।१४०॥

कृच्छ्रा-ऽकृच्छ्रार्थेभ्यो दुः-स्वीषद्भ्यः पराभ्यां ज्यर्थवृत्तिकर्तृ-कर्मवाचिभ्यां
पराभ्यां यथासङ्गचं भू-कृग्भ्यां परः खल् स्यात् । दुराढ्यंभवम् , स्वाढ्यंभवम्
 , ईषदाढ्यंभवं भवता ; दुराढ्यंकरः , स्वाढ्यंकरः , ईषदाढ्यंकरश्चैत्रस्त्वया
। ज्यर्थ इति किम् ? दुराढ्येन भूयते ॥१४०॥

शासू-युधि-दृशि-धृषि-मृषा-ऽऽतोऽनः ।५।३।१४१॥

१. 'ज्यार्थात्' J1, पा३, ५, बृहद्भक्तिं च विना ॥ २. 'कृच्छ्रार्थादिति' P2, पा४ । 'कृच्छ्रार्थाभ्या-
मिति' पा२ ॥

कृच्छ्रा-ऽकृच्छ्रार्थदुः-स्वीषत्पूर्वेभ्य एभ्य आदन्ताच्च धातोरेनः स्यात् ।
 दुःशासनः , सुशासनः , ईषच्छासनः ; एवं दुर्योधनः , दुर्दर्शनः , दुर्धर्षणः
 , दुर्मर्षणः , दुरुत्थानम् ॥१४१॥

[इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां

सिद्धहेमचन्द्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासनलघुवृत्तौ]

पञ्चमस्याध्यायस्य तृतीयः पादः समाप्तः ॥५३॥

मात्रयाप्यधिकं किञ्चिन्न सहन्ते जिगीषवः ।

इतीव त्वं धरानाथ ! धारानाथमपाकृथाः ॥१९॥

१. समाप्तः J3 नास्ति ॥

[चतुर्थः पादः]

सत्सामीप्ये सद्भवत् वा ।५।४।१॥

समीपमेव सामीप्यम् , वर्त्तमानस्य सामीप्ये भूते भविष्यति चार्थे वर्त्तमानाद् धातोर्वर्त्तमाने इव प्रत्यया वा स्युः । कदा चैत्र ! आगतोऽसि ? अयमागच्छामि , आगच्छन्तमेव मां विद्धि ; पक्षे-अयमागमम् , एषोऽस्म्यागतः ; कदा मैत्र ! गमिष्यसि ? एष गच्छामि , गच्छन्तमेव मां विद्धि ; पक्षे-एष गमिष्यामि , गन्ताऽस्मि , गमिष्यन्तमेव मां विद्धि ॥१॥

भूतवच्चाऽऽशंस्ये वा ।५।४।२॥

अनागतस्यार्थस्य प्राप्तुमिच्छा आशंसा , तद्विषयः आशंस्यः , तदर्थाद् धातोर्भूतवत् सद्भवत् प्रत्यया वा स्युः । उपाध्यायश्चेदागमत् , एते तर्कमध्यगीष्महि , उपाध्यायश्चेदागच्छति , एते तर्कमधीमहे ; पक्षे-उपाध्यायश्चेदागमिष्यति , आगन्ता वा , एते तर्कमध्येष्यामहे , अध्येतास्महे वा । आशंस्य इति किम् ? उपाध्याय आगमिष्यति तर्कमध्येष्यते मैत्रः ॥२॥

क्षिप्रा-ऽऽशंसाऽर्थयोर्भविष्यन्ती-सप्तम्यौ ।५।४।३॥

क्षिप्रार्था-ऽऽशंसार्थयोरुपपदयोरशंस्थार्थाद् धातोर्यथासङ्गत्वं भविष्यन्ती-सप्तम्यौ स्याताम् । उपाध्यायश्चेदागच्छति , आगमत् , आगमिष्यति , आगन्ता , क्षिप्रमाशु एते सिद्धान्तमध्येष्यामहे ; उपाध्यायश्चेदागच्छति , आगमत् , आगमिष्यति , आगन्ता , आशंसे संभावये युक्तोऽधीयीय ॥३॥

सम्भावने सिद्धवत् ।५।४।४॥

हेतोः शक्तिश्रद्धानं सम्भावनम् , तस्मिन् विषयेऽसिद्धेऽपि वस्तुनि सिद्धवत् प्रत्ययाः स्युः । समये चेत् प्रयत्नोऽभूद् उदभूवन् विभूतयः ॥४॥

नाऽनद्यतनः प्रबन्धा-ऽऽसत्प्योः ।५।४।५॥

धातुत्वर्थस्य प्रबन्धे आसत्तौ च गम्यायां धातोरनद्यतनविहितः प्रत्ययो न स्यात् । यावज्जीवं भृशमन्नमदात् , दास्यति वा ; येयं पौर्णमास्यतिक्रान्ता एतस्यां जिनमहः प्रावर्त्तिष्ट , येयं पौर्णमास्यागामिन्यस्यां जिनमहः प्रवर्त्तिष्यते ॥५॥

एष्यत्यवधौ देशस्याऽर्वाभागे ।५।४।६॥

देशस्य योऽवधिस्तद्वाचिन्युपपदे देशस्यैवार्वाभागे य एष्यन्नर्थस्तद्धृत्तेर्धातो-
रनद्यतनविहितः प्रत्ययो न स्यात् । योऽयमध्वा गन्तव्य आ शत्रुञ्जयात् , तस्य
यदवरं बलभ्यास्तत्र द्विरोदनं भोक्ष्यामहे । एष्यतीति किम् ? योऽयमध्वाऽतिक्रान्त
आ शत्रुञ्जयात् तस्य यदवरं बलभ्यास्तत्र युक्ता द्विरध्वैमहि । अवधाविति किम्
? योऽयमध्वा निरवधिको गन्तव्यः , तस्य यदवरं बलभ्यास्तत्र द्विरोदनं भोक्तास्महे
। अर्वाभाग इति किम् ? योऽयमध्वा गन्तव्य आ शत्रुञ्जयात् , तस्य यत् परं
बलभ्यास्तत्र द्विरोदनं भोक्तास्महे ॥६॥

कालस्याऽनहोरात्राणाम् ।५।४।७॥

कालस्य योऽवधिस्तद्वाचिन्युपपदे कालस्यैवार्वाभागे य एष्यन्नर्थस्तद्धृत्ते-
र्धातोर्नद्यतनविहितः प्रत्ययो न स्यात् , न चेत् सोऽर्वाभागोऽहोरात्राणाम् ।
योऽयमागामी संवत्सरस्तस्य यदवरमाग्रहायण्यास्तत्र जिनपूजां करिष्यामः ।
अनहोरात्राणामिति किम् ? योऽयं मास आगामी , तस्य योऽवरः पञ्चदशरात्रस्तत्र
युक्ता द्विरध्येतास्महे ॥७॥

परे वा ।५।४।८॥

कालस्य योऽवधिस्तद्वाचिन्युपपदे , कालस्यैव परे भागेऽनहोरात्रसम्बन्धिनि
य एष्यन्नर्थस्तद्धृत्तेर्धातोर्नद्यतनविहितः प्रत्ययो वा स्यात् । आगामिनो वत्सरस्याऽऽ
ग्रहायण्याः परस्ताद् द्विः सूत्रमध्येष्यामहे , अध्येतास्महे वा ॥८॥

सप्तम्यर्थे क्रियाऽतिपत्तौ क्रियाऽतिपत्तिः ।५।४।९॥

सप्तम्या अर्थो निमित्तं हेतुफलकथनादि सामग्र्यम् , कुतश्चिद् वैगुण्यात् क्रियायां
अनभिनिर्वृत्तौ सत्यामेष्यदर्थाद् धातोः सप्तम्यर्थे क्रियाऽतिपत्तिः स्यात् । दक्षिणेन
चेद् अयास्यत् न शकटं पर्याभविष्यत् ॥९॥

भूते ।५।४।१०॥

भूतार्थाद् धातोः क्रियाऽतिपत्तौ सत्यां सप्तम्यर्थे क्रियाऽतिपत्तिः स्यात् । दृष्टो
मया तव पुत्रोऽन्नार्थी चङ्क्रम्यमाणः , अपरश्चातिथ्यर्थी , यदि स तेन दृष्टोऽभविष्य-
दुताभोक्ष्यत , अप्यभोक्ष्यत ॥१०॥

वोतात् प्राक् ।५।४।११॥

सप्तम्युताऽप्योबदि [५।४।२१] इत्यत्र यदुतशब्दसंकीर्तनं ततः प्राक् सप्तम्यर्थे क्रियात्तिपत्तौ भूतार्थाद् धातोर्वा क्रियाऽतिपत्तिः स्यात् । कथं नाम संयतः सन्ननागाढे तत्रभवान् आधायकृतमसेविष्यत् , धिग् गर्हामहे ; पक्षे-कथं सेवेत ? कथं सेवते ? धिग् गर्हामहे । उतात् प्रागिति किम् ? कालो यदभोक्ष्यत भवान् ॥११॥

क्षेपेऽपि-जात्वोर्वर्त्तमाना ॥५।४।१२॥

क्षेपे गम्येऽपि-जात्वरूपपदयोर्धातोर्वर्त्तमाना स्यात् । अपि तत्रभवान् जन्तून् हिनस्ति ? जातु तत्रभवान् भूतानि हिनस्ति ? धिग् गर्हामहे ॥१२॥

कथमि सप्तमी च वा ॥५।४।१३॥

कथं शब्दे उपपदे क्षेपे गम्ये धातोः सप्तमी वर्त्तमाना च वा स्यात् । कथं नाम तत्रभवान् मांसं भक्षयेत् ? भक्षयति वा ? गर्हामहे अन्याय्यमेतत् ; पक्षे-अबभक्षत् , अभक्षयत् , भक्षयाञ्चकार , भक्षयिता , भक्षयिष्यति । अत्र सप्तमीनिमित्तमस्तीति भूते क्रियाऽतिपत्तने वा क्रियाऽतिर्पत्तिः -कथं नाम तत्रभवान् मांसमभक्षयिष्यत् ? पक्षे-यथाप्राप्तम् ; भविष्यति तु क्रियात्तिपत्तने नित्यमेव सा-कथं नाम तत्रभवान् मांसमभक्षयिष्यत् ॥१३॥

किंवृत्ते सप्तमी-भविष्यन्त्यौ ॥५।४।१४॥

किंवृत्ते उपपदे क्षेपे गम्ये धातोः सप्तमी-भविष्यन्त्यौ स्याताम् । किं तत्रभवाननृतं ब्रूयाद् , वक्ष्यति वा ? को नाम , कतरो नाम , कतमो नाम यस्मै तत्रभवान् अनृतं ब्रूयाद् , वक्ष्यति वा ? ॥१४॥

अश्रद्धा-ऽमर्षेऽन्यत्रापि ॥५।४।१५॥

अकिंवृत्ते किंवृत्ते चोपपदेऽश्रद्धा-ऽमर्षयोर्गम्ययोः सप्तमी-भविष्यन्त्यौ स्याताम् । न श्रद्धे , न सम्भावयामि तत्रभवान् नामाऽदत्तं गृह्णीयात् , ग्रहीष्यति वा , न श्रद्धे , किं तत्रभवान् अदत्तमाददीत , आदास्यते वा ? न मर्षयामि , न क्षमे तत्रभवान् नामादत्तं गृह्णीयात् ग्रहीष्यति वा ॥१५॥

किङ्किलाऽस्त्यर्थयोर्भविष्यन्ती ॥५।४।१६॥

किङ्किलेऽस्त्यर्थे चोपपदेऽश्रद्धा-ऽमर्षयोर्गम्ययोर्भविष्यन्ती स्यात् । न श्रद्धे , न मर्षयामि किङ्किल नाम तत्रभवान् परदारानुपकरिष्यते , न श्रद्धे , न

१. पत्तिः स्यात् P1 ॥

मर्षयामि , अस्ति नाम , भवति नाम तत्रभवान् परदारानुपकरिष्यते ॥१६॥

जातु-यद्-यदा-यदौ सप्तमी । ५।४।१७॥

एषूपपदेष्वश्रद्धा-ऽमर्षयोः सप्तमी स्यात् । न श्रद्धे , न क्षमे जातु तत्रभवान् सुरां पिबेत् , एवं यत् , यदा , यदि सुरां पिबेत् ॥१७॥

क्षेपे च यच्च यत्रे । ५।४।१८॥

यच्च-यत्रयोरुपपदयोः क्षेपेऽश्रद्धा-ऽमर्षयोश्च गम्ययोः सप्तमी स्यात् । धिग् गर्हामहे यच्च यत्र वा तत्रभवानस्मान् आक्रोशेत् , न श्रद्धे , न क्षमे यच्च यत्र वा तत्रभवान् परिवादं कथयेत् ॥१८॥

चित्रे । ५।४।१९॥

आश्चर्ये गम्ये यच्च-यत्रयोरुपपदयोः सप्तमी स्यात् । चित्रमाश्चर्यं यच्च यत्र वा तत्रभवान् अकल्प्यं सेवेत ॥१९॥

शेषे भविष्यन्त्ययदौ । ५।४।२०॥

यच्च-यत्राभ्यामन्यस्मिन्नुपपदे चित्रे गम्ये भविष्यन्ती स्यात् , न तु यदिशब्दे । चित्रमाश्चर्यमन्यो नाम गिरिमारोक्ष्यति । शेष इति किम् ? यच्च-यत्रयोः पूर्वेण सप्तम्येव । अयदाविति किम् ? चित्रं यदि स भुञ्जीत ॥२०॥

सप्तम्युता-ऽप्योर्बाढे । ५।४।२१॥

बाढार्थयोरुता-ऽप्योरुपपदयोः सप्तमी स्यात् । उत अपि वा कुर्यात् । बाढे इति किम् ? उत दण्डः पतिष्यति , अपि धास्यति द्वारम् ॥२१॥

सम्भावनेऽलमर्थे तदर्थानुक्तौ । ५।४।२२॥

अलमोऽर्थे शक्तौ यत् सम्भावनं तस्मिन् गम्येऽलमर्थार्थस्याऽप्रयोगे सप्तमी स्यात् । अपि मासमुपवसेत् । अलमर्थ इति किम् ? निर्देशस्थायी मे चैत्रः प्रायेण यास्यति । तदर्थानुक्ताविति किम् ? शक्तश्चैत्रो धर्मं करिष्यति ॥२२॥

अयदि श्रद्धाधातौ नवा । ५।४।२३॥

संभावनाऽर्थे धातावुपपदेऽलमर्थविषये संभावने गम्ये सप्तमी वा स्यात् , न तु यच्छब्दे । श्रद्धे , संभावयामि भुञ्जीत भवान् ; पक्षे-भोक्ष्यते , अभुङ्क्त , अभुक्त वा । अयदीति किम् ? सम्भावयामि यद् भुञ्जीत भवान् । श्रद्धाधाताविति

१. निर्देशं पार P2 ॥

किम् ? अपि शिरसा पर्वतं भिन्धात् ॥२३॥

सतीच्छाऽर्थात् ॥५१४॥२४॥

सदार्थादिच्छार्थात् सप्तमी वा स्यात् । इच्छेत् , इच्छति ॥२४॥

वत्स्यति हेतु-फले ॥५१४॥२५॥

हेतुभूते फलभूते च वत्स्यत्यर्थे वर्त्तमानात् सप्तमी वा स्यात् । यदि गुरूनुपासीत शास्त्रान्तं गच्छेत् , यदि गुरूनुपासिष्यते शास्त्रान्तं गमिष्यति । वत्स्यतीति किम् ? दक्षिणेन चेद् याति न शकटं पर्याभवति ॥२५॥

कामोक्तावकचिति ॥५१४॥२६॥

इच्छाप्रवेदने गम्ये सप्तमी स्यात् , न तु कश्चित्प्रयोगे । कामो मे भुञ्जीत भवान् । अकञ्चित्तीति किम् ? कश्चित् जीवति मे माता ॥२६॥

इच्छार्थे सप्तमी-पञ्चम्यौ ॥५१४॥२७॥

इच्छार्थे धातावुपपदे कामोक्तौ गम्यायां सप्तमी-पञ्चम्यौ स्याताम् । इच्छामि भुञ्जीत , भुङ्क्तां वा भवान् ॥२७॥

विधि-निमन्त्रणा-ऽऽमन्त्रणा-ऽधीष्ट-सम्प्रश्न-प्रार्थने ॥५१४॥२८॥

विध्यादिविशिष्टेषु कर्तृ-कर्म-भावेषु प्रत्ययार्थेषु सप्तमी-पञ्चम्यौ स्याताम् । विधिः क्रियायां प्रेरणा , कटं कुर्यात् , करोतु भवान् । प्रेरणायामेव यस्यां प्रत्याख्याने प्रत्यवायस्तन्निमन्त्रणम् , द्विसन्ध्यमावश्यकं कुर्यात् , करोतु । यत्र प्रेरणायामेव प्रत्याख्याने कामचारस्तदामन्त्रणम् , इहासीत , आस्ताम् । प्रेरणैव सत्कारपूर्विका अधीष्टम् , व्रतं रक्षेत् , रक्षतु । संप्रश्नः संप्रधारणा , किं नु खलु भो ! व्याकरणमधीयीय , अध्ययै , उत सिद्धान्तमधीयीय , अध्ययै ? । प्रार्थनं याच्ना , प्रार्थना मे तर्कमधीयीय , अध्ययै ॥२८॥

प्रेषा-ऽनुज्ञा-ऽवसरे कृत्य-पञ्चम्यौ ॥५१४॥२९॥

प्रेषादिविशिष्टे कर्त्रादावर्थे कृत्याः पञ्चमी च स्युः । न्यत्कारपूर्विका प्रेरणा प्रेषः , भवता खलु कटः कार्यः , भवान् कटं करोतु , भवान् हि प्रेषितोऽनुज्ञातो भवतोऽवसरः कटकरणे ॥२९॥

सप्तमी चोर्ध्वमौहूर्तिके ॥५१४॥३०॥

प्रेषादिषु गम्येषु ऊर्ध्वमौहूर्तिकेऽर्थे वर्त्तमानात् सप्तमी कृत्य-पञ्चम्यौ च स्युः

। ऊर्ध्वं मुहूर्त्तात् कटं कुर्यात् भवान् , भवता कटः कार्यः , कटं करोतु भवान् , भवान् हि प्रेषितोऽनुज्ञातो भवतोऽवसरः कटकरणे ॥३०॥

स्मे पञ्चमी ।५।४।३१॥

स्मे उपपदे प्रैषादिषु गम्येषु ऊर्ध्वमौहूर्त्तिकाधाद् धातोः पञ्चमी स्यात् । ऊर्ध्वं मुहूर्त्ताद् भवान् कटं करोतु स्म , भवान् हि प्रेषितोऽनुज्ञातो भवतोऽवसरः कटकरणे ॥३१॥

अधीष्टौ ।५।४।३२॥

स्मे उपपदेऽध्येषणायां गम्यायां पञ्चमी स्यात् । अङ्ग ! स्म विद्वन् ! अणुव्रतानि रक्ष ॥३२॥

काल-वेला-समये तुम्वाऽवसरे ।५।४।३३॥

एषूपपदेऽवसरे गम्ये धातोस्तुम् वा स्यात् । कालो भोक्तुम् , वेला भोक्तुम् , समयो भोक्तुम् , पक्षे-कालो भोक्तव्यस्य । अवसर इति किम् ? कालः पचति भूतानि ॥३३॥

सप्तमी यदि ।५।४।३४॥

यच्छब्दप्रयोगे कालादिषूपपदेषु सप्तमी स्यात् । कालो यदधीयीत भवान् , वेला यद् भुञ्जीत , समयो यत् शयीत ॥३४॥

शक्ताहं कृत्याश्च ।५।४।३५॥

शक्तेऽहं च कर्त्तरि गम्ये कृत्याः सप्तमी च स्युः । भवता खलु भारो बाह्यः , उह्येत , भवान् भारं वहेत् , भवान् हि शक्तः ; भवता खलु कन्या बोढव्या , उह्येत , भवान् खलु कन्यां वहेत् , भवानेतदर्हति ॥३५॥

णिन् चाऽऽवश्यका-ऽऽधमर्ण्ये ।५।४।३६॥

अनयोर्गम्ययोः कर्त्तरि वाच्ये णिन् कृत्याश्च स्युः । कारी , अवश्यंहारी , अवश्यं गेयो गीतस्य , शतं दायी , गेयो गाथानाम् ॥३६॥

अहं तृच् ।५।४।३७॥

अहं कर्त्तरि वाच्ये तृच् स्यात् । भवान् कन्याया बोढा ॥३७॥

आशिष्याशीः-पञ्चम्यौ ।५।४।३८॥

आशीर्विशिष्टार्थाद् आशीः-पञ्चम्यौ स्याताम् । जीयात् , जयतात् । आशिषीति

किम् ? चिरं जीवति मैत्रः ॥३८॥

माङ्गद्यतनी ॥५१४१३९॥

माङ्गि उपपदेऽद्यतनी स्यात् । मा कार्षीत् ॥३९॥

सस्मे ह्यस्तनी च ॥५१४१४०॥

स्मयुक्ते माङ्ग्युपपदे ह्यस्तन्यद्यतनी च स्यात् । मा स्म करोत् , मा स्म कार्षीत् ॥४०॥

धातोः सम्बन्धे प्रत्ययाः ॥५१४१४१॥

धात्वर्थानां संबन्धे विशेषणविशेष्यभावे सति अयथाकालमपि प्रत्ययाः साधवः स्युः । विश्वदृश्वाऽस्य पुत्रो भविता , भावि कृत्यमासीत् , गोमानासीत् ॥४१॥

भृशा-ऽऽभीक्ष्ण्ये हि-स्वौ यथाविधि त-ध्वमौ च तद्युष्मदि ॥५१४१४२॥

भृशा-ऽऽभीक्ष्ण्ये सर्वकालेऽर्थे वर्तमानाद् धातोः सर्वविभक्तिर्वचनविषये हि-स्वौ स्याताम् , यथाविधि धातोः संबन्धे यत एव धातोर्यस्मिन्नेव कारके हि-स्वौ तस्यैव धातोस्तत्कारकविशिष्टस्यैव सम्बन्धे अनुप्रयोगे सति , तथा पञ्चम्या एव त-ध्वमौ , तयोः सम्बन्धिनि बहुत्वविशिष्टे युष्मदर्थे हि-स्वौ च स्यातां यथाविधि धातोः सम्बन्धे । लुनीहि लुनीहीत्येवायं लुनातीत्यादि , अधीष्वाधीष्वेत्येवायमधीते इत्यादि , लुनीत लुनीतेत्येव यूयं लुनीथ , लुनीहि लुनीहीत्येव यूयं लुनीथ , अधीध्वमधीध्वमित्येव यूयमधीध्वे , अधीष्वाधीष्वेत्येव यूयमधीध्वे । यथाविधीति किम् ? लुनीहि लुनीहीत्येवायं लुनाति , छिनत्ति , लूयते वेति धातोः संबन्धे मा भूत् ॥४२॥

प्रचये नवा सामान्यार्थस्य ॥५१४१४३॥

धात्वर्थानां समुच्चये गम्ये सामान्यार्थस्य धातोः सम्बन्धे सति धातोः परौ हि-स्वौ , त-ध्वमौ च तद्युष्मदि वा स्याताम् । ब्रीहीन् वप , लुनीहि , पुनीहि , इत्येव यतते , यत्यते वा ; पक्षे-ब्रीहीन् वपति , लुनाति , पुनाति , इत्येव यतते , यत्यते वा । सूत्रमधीष्व , निर्युक्तिमधीष्व , भाष्यमधीष्वेत्येवाधीते , पठ्यते वा ; पक्षे-सूत्रमधीते , निर्युक्तिमधीते , भाष्यमधीते , इत्येवाधीते , पठ्यते वा । ब्रीहीन् वपत , लुनीत , पुनीतेत्येव यतध्वे , ब्रीहीन् वप , लुनीहि

१. सर्ववचन P1 ॥

, पुनीहीत्येव चेष्टध्वे ; पक्षे-व्रीहीन् वपथ , लुनीथ , पुनीथेत्येव यतध्वे । सूत्रमधीध्वं
निर्युक्तिमधीध्वं भाष्यमधीध्वमित्येवाधीध्वे , सूत्रमधीध्व निर्युक्तिमधीध्व भाष्यम-
धीध्वेत्येवाधीध्वे ; पक्षे-सूत्रमधीध्वे निर्युक्तिमधीध्वे भाष्यमधीध्वे इत्येवाधीध्वे ।
सामान्यार्थस्येति किम् ? व्रीहीन् वप लुनीहि पुनीहि इत्येव वपति लुनाति पुनातीति
मा भूत् ॥४३॥

निषेधेऽलं-खल्वोः क्त्वा ।५।४।४४॥

निषेधार्थयोरलं-खल्वोरुपपदयोर्धातोः क्त्वा वा स्यात् । अलं कृत्वा , खलु
कृत्वा , पक्षे-अलं रुदितेन ॥४४॥

पराऽवरे ।५।४।४५॥

परे अवरे च गम्ये क्त्वा वा स्यात् । अतिक्रम्य नदीं गिरिः , नद्यतिक्रमेण
गिरिः , अप्राप्य नदीं गिरिः , नद्यप्राप्त्या गिरिः ॥४५॥

निमील्यादि-मेडस्तुल्यकर्तृके ।५।४।४६॥

तुल्यो धात्वर्थान्तरेण कर्त्ता यस्य तद्वृत्तिभ्यो निमील्यादिभ्यो मेडश्च धातोः
सम्बन्धे क्त्वा वा स्यात् । अक्षिणी निमील्य हसति , मुखं व्यादाय स्वपिति
, अपमित्य याचते , पक्षे-अपमातुं याचते । तुल्यकर्तृक इति किम् ?
चैत्रस्याक्षिनिमीलने मैत्रो हसति ॥४६॥

प्राक्काले ।५।४।४७॥

परकालेन धात्वर्थेन तुल्यकर्तृके प्राक्कालेऽर्थे वर्त्तमानाद् धातोः सम्बन्धे क्त्वा
वा स्यात् । आसित्वा भुङ्क्ते , आस्यते भोक्तुम् । प्राक्काल इति किम् ? भुज्यते
पीयते च ॥४७॥

खणम् चाभीक्ष्ण्ये ।५।४।४८॥

आभीक्ष्ण्ये परकालेन तुल्यकर्तृके प्राक्कालेऽर्थे वर्त्तमानाद् धातोः सम्बन्धे खणम्
क्त्वा च स्यात् । भोजं भोजं याति , भुक्त्वा भुक्त्वा याति ॥४८॥

पूर्वा-ऽग्रे-प्रथमे ।५।४।४९॥

एषूपपदेषु परकालेन तुल्यकर्तृके प्राक्कालेऽर्थे वर्त्तमानाद् धातोः सम्बन्धे खणम्
वा स्यात् । पूर्वं भोजं याति , पूर्वं भुक्त्वा याति , एवम्-अग्रे भोजम् , अग्रे
भुक्त्वा ; प्रथमं भोजम् , प्रथमं भुक्त्वा ; पूर्वं भुज्यते ततो याति ॥४९॥

अन्यथैवं-कथमित्थमः कृगोऽनर्थकात् ।५।४।५०॥

एभ्यः परात् तुल्यकर्तृकार्थात् कृगोऽनर्थकाद् धातोः सम्बन्धे खण्णम् वा स्यात् । अन्यथाकारम् , एवङ्कारम् , कथङ्कारम् , इत्यङ्कारं भुङ्क्ते , पक्षे-अन्यथा कृत्वा । अनर्थकादिति किम् ? अन्यथा कृत्वा शिरो भुङ्क्ते ॥५०॥

यथा-तथादीर्घ्योत्तरे ।५।४।५१॥

आभ्यां तुल्यकर्तृकार्थादनर्थकात् कृगो धातोः सम्बन्धे खण्णम् वा स्यात् , ईर्ष्यश्चेदुत्तरयति । कथं त्वं भोक्ष्यसे ? इति पृष्टोऽसूयया तं प्रत्याह-यथाकारमहं भोक्ष्ये तथाकारमहं भोक्ष्ये , किं तवानेन ? । ईर्ष्योत्तर इति किम् ? यथा कृत्वाऽहं भोक्ष्ये तथा द्रक्ष्यसि ॥५१॥

शापे व्याप्यात् ।५।४।५२॥

कर्मणः परात् तुल्यकर्तृकार्थात् कृगो धातोः सम्बन्धे खण्णम् वा स्यात् , आक्रोशे गम्ये । चोरङ्कारमाक्रोशति । शाप इति किम् ? चोरं कृत्वा हेतुभिः कथयति ॥५२॥

स्वाद्वर्थाद् अदीर्घात् ।५।४।५३॥

स्वाद्वर्थाददीर्घान्ताद् व्याप्यात् परस्मात् तुल्यकर्तृकार्थात् कृगो धातोः सम्बन्धे खण्णम् वा स्यात् । स्वादुङ्कारं भुङ्क्ते , मिष्टङ्कारं भुङ्क्ते , पक्षे-स्वादुं कृत्वा । अदीर्घादिति किम् ? स्वाद्वीं कृत्वा यवागूं भुङ्क्ते ॥५३॥

विद्-दृग्भ्यः कात्स्न्ये णम् ।५।४।५४॥

कात्स्न्यवतो व्याप्यात् परेभ्यस्तुल्यकर्तृके प्राक्कालेऽर्थे वर्त्तमानेभ्यो विदिभ्यो दृशेश्च धातोः सम्बन्धे णम् वा स्यात् । अतिथिवेदं भोजयति , कन्यादर्शं वरयति । कात्स्न्य इति किम् ? अतिथिं विदित्वा भोजयति ॥५४॥

यावतो विन्द-जीवः ।५।४।५५॥

कात्स्न्यवतो व्याप्याद् यावतः पराभ्यां तुल्यकर्तृकाभ्यां विन्द-जीविभ्यां धातोः सम्बन्धे णम् वा स्यात् । यावद्वेदं भुङ्क्ते , यावज्जीवमधीते ॥५५॥

चर्मोदरात् पूरेः ।५।४।५६॥

आभ्यां व्याप्याभ्यां परात् तुल्यकर्तृकार्थात् पूरयतेर्धातोः सम्बन्धे णम् वा स्यात् । चर्मपूरमास्ते , उदरपूरं शेते ॥५६॥

वृष्टिमान ऊलुक् चास्य वा ।५।४।५७॥

व्याप्यात् परात् पूरयतेर्धातोः सम्बन्धे णम् वा स्यात्, पूरयतेरूतो लुक् च वा, समुदायेन चेद् वृष्टीयत्ता गम्यते । गोष्पदप्रं गोष्पदपूरं वा वृष्टो मेघः ॥५७॥

चेलार्थात् क्नोपेः ।५।४।५८॥

चेलार्थाद् व्याप्यात् परात् क्नोपयतेस्तुल्यकर्तृकार्थाद् वृष्टिमाने गम्ये धातोः सम्बन्धे णम् वा स्यात् । चेलक्नोपं वृष्टो मेघः ॥५८॥

गात्र-पुरुषात् स्रः ।५।४।५९॥

आभ्यां व्याप्याभ्यां परात् तुल्यकर्तृकार्थात् स्नातेर्वृष्टिमाने गम्ये धातोः सम्बन्धे णम् वा स्यात् । गात्रस्नायं वृष्टः, पुरुषस्नायं वृष्टः ॥५९॥

शुष्क-चूर्ण-रूक्षात् पिषस्तस्यैव ।५।४।६०॥

एभ्यो व्याप्येभ्यः परात् पिषेर्णम् वा स्यात्, तस्यैव धातोः सम्बन्धे । शुष्कपेषं पिनष्टि, एवं चूर्णपिषम्, रूक्षपेषम् ॥६०॥

कृग्-ग्रहोऽकृत-जीवात् ।५।४।६१॥

आभ्यां व्याप्याभ्यां पराद् यथासङ्गचं कृगो ग्रहेश्च तस्यैव सम्बन्धे णम् वा स्यात् । अकृतकारं करोति, जीवग्राहं गृह्णाति ॥६१॥

निमूलात् कषः ।५।४।६२॥

निमूलाद् व्याप्यात् परात् कषेस्तस्यैव सम्बन्धे णम् वा स्यात् । निमूलकाषं कषति, निमूलस्य काषं कषति ॥६२॥

हनश्च समूलात् ।५।४।६३॥

समूलाद् व्याप्यात् पराद् हन्तेः कषेश्च तस्यैव सम्बन्धे णम् वा स्यात् । समूलघातं हन्ति, समूलकाषं कषति ॥६३॥

करणेभ्यः ।५।४।६४॥

करणार्थाद् पराद् हन्तेस्तस्यैव सम्बन्धे णम् वा स्यात् । पाणिघातं कुड्यमाहन्ति ॥६४॥

स्व-स्नेहनार्थात् पुष-पिषः ।५।४।६५॥

स्वशब्दार्थात् स्नेहनार्थाच्च करणार्थात् पराद् यथासङ्गचं पुषः पिषश्च तस्यैव

सम्बन्धे णम् वा स्यात् । स्वपोषं पुष्णाति , एवम् आत्मपोषम् , गोपोषम् ।
उदपोषं पिनष्टि , एवं क्षीरपोषम् ॥६५॥

हस्तार्थाद् ग्रह-वर्ति-वृत्तः ॥५४॥६६॥

हस्तार्थात् करणवाचिनः परेभ्य एभ्यस्तस्यैव सम्बन्धे णम् वा स्यात् । हस्तग्राहं
गृह्णाति , एवं करग्राहम् , हस्तवर्त्तं वर्त्तयति , पाणिवर्त्तं वर्त्तते ॥६६॥

बन्धेर्नाम्नि ॥५४॥६७॥

बन्धिः प्रकृतिर्नामविशेषणं च , बन्धेर्बन्धनस्य यन्नाम संज्ञा , तद्विषयात्
करणार्थात् पराद् बन्धेस्तस्यैव सम्बन्धे णम् वा स्यात् । कौञ्चबन्धम्बद्धः ॥६७॥

आधारात् ॥५४॥६८॥

आधारार्थात् पराद् बन्धेस्तस्यैव सम्बन्धे णम् वा स्यात् । चारकबन्धम्बद्धः
॥६८॥

कर्तुर्जीवि-पुरुषाब्रश्-वहः ॥५४॥६९॥

आभ्यां कर्तृभ्यां पराद् यथासङ्ख्यं नशेर्वहिश्च तस्यैव सम्बन्धे णम् वा स्यात्
। जीवनाशं नश्यति , पुरुषवाहं वहति । कर्तुरिति किम् ? जीवेन नश्यति ॥६९॥

ऊर्ध्वात् पूः-शुषः ॥५४॥७०॥

कर्तुर्ऊर्ध्वात् परात् पूः शुषश्च तस्यैव सम्बन्धे णम् वा स्यात् । ऊर्ध्वपूरं
पूर्यते , ऊर्ध्वशोषं शुष्यति ॥७०॥

व्याप्याच्चेवात् ॥५४॥७१॥

व्याप्यात् कर्तृश्रोपमानात् पराद् धातोस्तस्यैव सम्बन्धे णम् वा स्यात् ।
सुवर्णनिधायं निहितः , काकनाशं नष्टः ॥७१॥

उपात् किरौ लवने ॥५४॥७२॥

उपपूर्वात् किरतेर्लवनार्थस्य धातोः सम्बन्धे णम् वा स्यात् । उपस्कारं मद्रका
लुनन्ति । लवन इति किम् ? उपकीर्य याति ॥७२॥

दंशेस्तृतीयया ॥५४॥७३॥

तृतीयान्तेन योगे तुल्यकर्तृकार्थादुपपूर्वाद् दंशेर्धातोः सम्बन्धे णम् वा स्यात्
। मूलकेनोपदंशं मूलकोपदंशम् , मूलकेनोपदश्य भुङ्क्ते ॥७३॥

हिंसाथदिकाऽऽप्यात् ॥५४॥७४॥

हिंसार्थाद् धातोर्धात्वन्तरेणैकाऽऽप्यात् तुल्यकर्तृकार्थाद् तृतीयान्तेन योगे णम् वा स्यात् । दण्डेनोपघातं दण्डोपघातं दण्डेनोपहत्य वा गाः सादयति । एकाप्यादिति किम् ? दण्डेनाहत्य चौरं गोपालो गाः खेटयति ॥७४॥

उपपीड-रुध-कर्षस्तत्सप्तम्या ॥५१४॥७५॥

तथा तृतीयया युक्ता सप्तमी तत्सप्तमी , तदन्तेन योगे उपपूर्वेभ्य एभ्यस्तुल्यकर्तृ-कार्थेभ्यो धातोः सम्बन्धे णम् वा स्यात् । पार्श्वीभ्यामुपपीडं पार्श्वोपपीडं शेते , पार्श्वयोरुपपीडं पार्श्वोपपीडं शेते ; ब्रजेनोपरोधं ब्रजोपरोधम् , ब्रजे उपरोधं ब्रजोपरोधं गाः स्थापयति ; पाणिनोपकर्षं पाण्युपकर्षम् , पाणावुपकर्षं पाण्युपकर्षं धाना गृह्णाति ॥७५॥

प्रमाण-समासन्त्योः ॥५१४॥७६॥

आयाममानं प्रमाणम् , समासन्तिः संरम्भपूर्वकः सन्निकर्षः , तयोर्गम्ययो-स्तृतीयान्तेन सप्तम्यन्तेन च योगे तुल्यकर्तृकार्थाद् धातोः संबन्धे णम् वा स्यात् । द्व्यङ्गुलेनोत्कर्षं द्व्यङ्गुलोत्कर्षम् , द्व्यङ्गुले उत्कर्षं द्व्यङ्गुलोत्कर्षं गण्डिकाश्छिनत्ति ; केशैर्ग्राहं केशग्राहम् , केशेण ग्राहं केशग्राहं युध्यन्ते ; पक्षे-द्व्यङ्गुलेनोत्कृष्य गण्डिकाश्छिनत्ति ॥७६॥

पञ्चम्या त्वरायाम् ॥५१४॥७७॥

त्वरायां गम्यायां पञ्चम्यन्तेन योगे तुल्यकर्तृकार्थाद् धातोः सम्बन्धे णम् वा स्यात् । शय्याया उत्थायं शय्योत्थायं धावति , पक्षे-शय्याया उत्थाय धावति । त्वरायामिति किम् ? आसनादुत्थाय याति ॥७७॥

द्वितीयया ॥५१४॥७८॥

द्वितीयान्तेन योगे त्वरायां गम्यायां तुल्यकर्तृकार्थाद् धातोः सम्बन्धे णम् वा स्यात् । लोष्ठान् ग्राहं लोष्ठग्राहम् , लोष्ठान् गृहीत्वा युध्यन्ते ॥७८॥

स्वाङ्गेनाऽध्रुवेण ॥५१४॥७९॥

यस्मिन्नङ्गे च्छिन्ने भिन्ने वा प्राणी न प्रियते तदध्रुवम् , तेन स्वाङ्गेन द्वितीयान्तेन योगे तुल्यकर्तृकार्थाद् धातोः सम्बन्धे णम् वा स्यात् । भ्रुवौ विक्षेपं भ्रूविक्षेपम् , भ्रुवौ विक्षिप्य वा जल्पति । स्वाङ्गेनेति किम् ? कफमुन्मूल्य जल्पति । अध्रुवेणेति किम् ? शिर उत्क्षिप्य वक्ति ॥७९॥

परिक्लेश्येन ।५।४।८०॥

परिक्लेश्येन स्वाङ्गेन द्वितीयान्तेन योगे तुल्यकर्तृकार्थाद् धातोः सम्बन्धे णम् वा स्यात् । उरांसि प्रतिपेष्ठं उरःप्रतिपेष्ठम् , उरांसि प्रतिपिष्ठं वा युध्यन्ते ॥८०॥

विश-पत-पद-स्कन्दो वीप्सा-ऽऽभीक्ष्ण्ये ।५।४।८१॥

द्वितीयान्तेन योगे तुल्यकर्तृकार्थाद् विद्यादेर्वीप्सा-ऽऽभीक्ष्ण्ययोर्गम्ययोर्धातोः सम्बन्धे णम् वा स्यात् । गेहं गेहमनुप्रवेशं गेहानुप्रवेशमास्ते , गेहमनुप्रवेशमनुप्रवेशं गेहानुप्रवेशमास्ते , गेहं गेहमनुप्रपातं गेहानुप्रपातमास्ते , गेहमनुप्रपातमनुप्रपातं गेहानुप्रपातमास्ते ; गेहं गेहमनुप्रपादं गेहानुप्रपादमास्ते , गेहमनुप्रपादमनुप्रपादं गेहानुप्रपादमास्ते ; गेहं गेहमवस्कन्दं गेहावस्कन्दमास्ते , गेहमवस्कन्दमवस्कन्दं गेहावस्कन्दमास्ते ; पक्षे-गेहं गेहमनुप्रविश्याऽऽस्ते , गेहमनुप्रविश्यानुप्रविश्याऽऽस्ते इत्यादि ॥८१॥

कालेन तृष्यस्वः क्रियाऽन्तरे ।५।४।८२॥

क्रियाव्यवधायकार्थाभ्यां तृष्यसूभ्यां द्वितीयान्तेन कालार्थेन योगे धातोः सम्बन्धे णम् वा स्यात् । द्व्यहं तर्षं द्व्यहतर्षं गावः पिबन्ति । द्व्यहमत्यासं द्व्यहात्यासं गावः पिबन्ति । क्रियान्तर इति किम् ? अहरत्यस्येषून् गतः ॥८२॥

नाम्ना ग्रहा-ऽऽदिशः ।५।४।८३॥

नामशब्देन द्वितीयान्तेन योगे तुल्यकर्तृकार्थाद् ग्रहेरादिशेऽथ धातोः सम्बन्धे णम् वा स्यात् । नामानि ग्राहं नामग्राहमाह्वयति , नामान्यादेशं नामादेशं दत्ते , पक्षे-नाम गृहीत्वा दत्ते ॥८३॥

कृगोऽव्ययेनाऽनिष्टोक्तौ क्त्वा-णमौ ।५।४।८४॥

अव्ययेन योगे तुल्यकर्तृकार्थात् कृगोऽनिष्टोक्तौ गम्यायां धातोः सम्बन्धे क्त्वा-णमौ स्याताम् । ब्राह्मण ! पुत्रस्ते जातः , किं तर्हि वृषल ! नीचैः कृत्वा , नीचैःकृत्य , नीचैःकारं कथयसि ? उच्चैर्नाम प्रियमाख्येयम् । अनिष्टोक्ताविति किम् ? उच्चैः कृत्वाऽऽचष्टे - ब्राह्मण ! पुत्रस्ते जात इति । अव्ययेनेति किम् ? ब्राह्मण ! पुत्रस्ते जातः , किं तर्हि वृषल ! मन्दं कृत्वा कथयसि ? ॥८४॥

तिर्यचाऽपवर्गे ।५।४।८५॥

क्रियासमाप्तौ गम्यायां तिर्यचाऽव्ययेन योगे तुल्यकर्तृकार्थात् कृगो धातोः

सम्बन्धे क्त्वा-णमौ स्याताम् । तिर्यक् कृत्वा , तिर्यक्कृत्य , तिर्यक्कारमास्ते । अपवर्ग इति किम् ? तिर्यक् कृत्वा काष्ठं गतः ॥८५॥

स्वाङ्गतञ्च्यर्थे नाना-विना-धार्येण भुवश्च ॥५१४॥८६॥

तसन्तेन स्वाङ्गेन , च्यर्थवृत्तिभिर्नाना-विनाभ्यां धा^१ऽर्थप्रत्ययान्तैश्च योगे तुल्यकर्तृकार्थाद् भुवः कृगश्च धातोः सम्बन्धे क्त्वा-णमौ स्याताम् । मुखतो भूत्वा , मुखतोभूय , मुखतोभावमास्ते ; नाना भूत्वा , नानाभूय , नानाभावं गतः , विना भूत्वा , विनाभूय , विनाभावं गतः ; द्विधा भूत्वा , द्विधाभूय , द्विधाभावमास्ते ; एवं पार्श्वतः कृत्वा , पार्श्वतःकृत्य , पार्श्वतःकारं शेते इत्यादि । च्यर्थ इति किम् ? नाना कृत्वा भक्ष्याणि भुङ्क्ते ॥८६॥

तूष्णीमा ॥५१४॥८७॥

तूष्णीयोगे तुल्यकर्तृकार्थाद् भुवो धातोः सम्बन्धे क्त्वा-णमौ स्याताम् । तूष्णीं भूत्वा , तूष्णींभूय , तूष्णींभावमास्ते ॥८७॥

आनुलोम्येऽन्वचा ॥५१४॥८८॥

अन्वचाऽव्ययेन योगे तुल्यकर्तृकार्थाद् भुव आनुलोम्ये गम्ये धातोः सम्बन्धे क्त्वा-णमौ स्याताम् । अन्वग् भूत्वा , अन्वग्भूय , अन्वग्भावमास्ते । आनुलोम्य इति किम् ? अन्वग् भूत्वा विजयते , पश्चाद् भूत्वेत्यर्थः ॥८८॥

इच्छार्थे कर्मणः सप्तमी ॥५१४॥८९॥

इच्छार्थे धातावुपपदे तुल्यकर्तृकार्थात् कर्मभूताद् धातोः सप्तमी स्यात् । भुञ्जीयेति इच्छति । इच्छार्थ इति किम् ? भोजको याति । कर्मण इति किम् ? इच्छन् करोति ॥८९॥

शक-धृष-ज्ञा-रभ-लभ-सहा-ऽर्ह-ग्ला-घटा-ऽस्ति-समर्थार्थे च तुम् ॥५१४॥९०॥

शक्यार्थेषु इच्छार्थेषु च धातुषु समर्थार्थेषु च नामसूपपदेषु कर्मभूताद् धातोस्तुम् स्यात् । शक्नोति पारयति वा भोक्तुम् , एवं धृष्णोति , जानाति , आरभते , लभते , सहते , अर्हति , ग्लायति , घटते , अस्ति , समर्थः , इच्छति

१. P2,P3सं, पा३, पासं ४, पामू० २ J3 विना — धात्वर्थं J1,2 पा१,५,पामू ४ पासं० २ P1मू० P3मू० ॥

वा भोक्तुम् ॥९०॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां
सिद्धहेमचन्द्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासनलघुवृत्तौ
पञ्चमस्याध्यायस्य चतुर्थः पादः समाप्तः ॥५॥४॥
॥ पञ्चमोऽध्यायः समाप्तः ॥

क्षुण्णाः क्षोणिभूतामनेककटका भग्नाऽथ धारा ततः ,
कुण्ठः सिद्धपतेः कृपाण इति रे मा मंसत क्षत्रियाः ! ॥
आरूढप्रबलप्रतापदहनः संप्राप्तभारश्चरात् ,
पीत्वा मालवयोषिदश्रुमलिलं हन्ताऽयमेधिष्यते ॥२०॥

१. समाप्तः ॥छा॥ संवत् १२२१ वर्षे माघवदि ६ बुधेऽधे[ह] ... प्रा(आ?)शाश्रीविद्यामठे
लघुवृत्तिपुस्तिका पंडि० वयरसीहेन लेखिता । शुभं भवतु लेखकपाठकयोः ॥ मंगलं महाश्री ॥
.... श्री शान्तिसूरिचरणद्वयपङ्कजालिः(लि)श्री हेमचन्द्रकविपुंगवकृतमेतत् । .... — P3 ॥
समाप्तः ॥छा॥ शिवमस्तु सर्वभूतानां ॥छा॥ ग्रं०छो० १६७८ संवत् १२०६ आषाढ वदि ५ सोमे
॥छा॥ — J1 ॥

[अथ षष्ठोऽध्यायः]

प्रथमः पादः

तद्धितोऽणादिः । ६।१।१॥

वक्ष्यमाणोऽणादिस्तद्धितः स्यात् । औपगवः ॥१॥

पौत्रादि वृद्धम् । ६।१।२॥

परमप्रकृतेर्यत् पौत्रादि अपत्यं तद् वृद्धं स्यात् । गार्ग्यः , पुत्रस्तु गार्गिः ॥२॥

वंश्य-ज्यायोभ्रात्रोर्जीवति प्रपौत्राद्यस्त्री युवा । ६।१।३॥

वंश्यः पित्रादिः स्वस्य हेतुः , वंश्ये ज्येष्ठभ्रातरि च जीवति प्रपौत्राद्यपत्यं स्त्रीवर्जं युवा स्यात् । गार्ग्यायणः ॥३॥

सपिण्डे वयः-स्थानाधिके जीवद् वा । ६।१।४॥

समानः पिण्डः सप्तमः पुरुषो यस्य तस्मिन् वयः-स्थानाभ्यामधिके जीवति प्रपौत्राद्यस्त्री जीवद् युवा वा स्यात् । गार्ग्यायणः , गार्ग्यो वा ॥४॥

युव-वृद्धं कुत्सा-ऽर्चे वा । ६।१।५॥

युवा वृद्धं चाऽपत्यं यथासङ्ख्यं कुत्सा-ऽर्चयोर्विषये युवा वा स्यात् । गार्ग्यः , गार्ग्यायणो वा जाल्मः । वृद्धमर्चितम् , गार्ग्यायणः , गार्ग्यो वा ॥५॥

संज्ञा दुर्वा । ६।१।६॥

हठात् संज्ञा दुर्वा स्यात् । देवदत्तीयाः , दैवदत्ताः ॥६॥

त्यदादिः । ६।१।७॥

असौ दुः स्यात् । त्यदीयम् , तदीयम् ॥७॥

वृद्धिर्यस्य स्वरेष्वादिः । ६।१।८॥

यस्य स्वराणामादिः स्वरो वृद्धिः स दुः स्यात् । आप्रगुप्तायनिः ॥८॥

एदोद् देश एवेयादौ । ६।१।९॥

देशार्थस्यैव यस्य स्वराणामादिरेदोच्च , स ईयादौ विधेये दुः स्यात् । सैपुरिका , सैपुरिकी ; स्कौनगरिका , स्कौनगरिकी ॥९॥

प्राग्देशे । ६।१।१०॥

१. षष्ठ-सप्तमाध्याययोर्लघुवृत्तिः पार, P3,J1-2-3 आदर्शनिबलम्ब्य संशोधिता ॥

प्राग्देशार्थस्य यस्य स्वरेष्वादिरेदोद्वा स ईयादौ कार्ये दुः स्यात् । एणीपचनीयः , गोनदीयः ॥१०॥

वा-ऽऽद्यात् ।६।१।११॥

वेति आद्यादिति च द्वयमधिकृतं स्यात् , तेन तद्धितप्रसङ्गे पक्षे वाक्य-समासावपि , सूत्रादौ च निर्दिष्टात् प्रत्ययः ॥११॥

गोत्रोत्तरपदाद् गोत्रादिवाऽजिह्वाकात्य-हरितकात्यात् ।६।१।१२॥

गोत्रमपत्यम् , जिह्वाकात्य-हरितकात्यवर्जाद् गोत्रप्रत्ययान्तोत्तरपदाद् गोत्र-प्रत्ययान्तादिव तद्धितः स्यात् । यथा चारायणीयास्तथा कम्बलचारायणीयाः । अजिह्वेत्यादि किम् ? यथेह ईयः-कातीयाः , न तथा जैह्वाकाताः , हारितकाताः ॥१२॥

प्राग् जितादण् ।६।१।१३॥

प्राग् जितोक्तेः पादत्रयं यावद् येऽर्थास्तेष्वण् वा स्यात् । औपगवः , माञ्जिष्ठम् ॥१३॥

धनादेः पत्युः ।६।१।१४॥

धनादेः परो यः पतिस्तदन्तात् प्राग्जितीयेऽर्थेऽण् स्यात् । धानपतः , आश्वपतः , ॥१४॥

अनिदम्यणपवादे च दित्यदित्यादित्य-यम-पत्युत्तरपदाञ्च्यः

।६।१।१५॥

एभ्यः प्राग्जितीयेऽर्थे इदं वर्जेऽपत्याद्यर्थे योऽणोऽपवादस्तद्विषये च ज्यः स्यात् । दैत्यः , आदित्यः , आदित्यः , याम्यः , बार्हस्पत्यः ॥१५॥

बहिषष्टीकण् च ।६।१।१६॥

बहिषः प्राग्जितीयेऽर्थे टीकण् ज्यश्च स्यात् । बाहीकः , बाह्यः ॥१६॥

कल्यग्रेरेयण् ।६।१।१७॥

आभ्यां प्राग्जितीयेऽर्थेऽनिदम्यणपवादे च एयण् स्यात् । कालेयम् , आग्नेयम् ॥१७॥

१. इतः परम् J3 मध्ये 'अनिदमीति किम् ? आदित्यस्येदम् आदितीयं मण्डलम्' इत्यधिकः पाठः ॥

पृथिव्या ज्ञा-ऽञ् ॥६॥१॥१८॥

पृथिव्याः प्राग्जितीयेऽर्थेऽनिदम्यणपवादे च ज्ञा-ऽञौ स्याताम् । पार्थिवा , पार्थिवी ॥१८॥

उत्सादेरञ् ॥६॥१॥१९॥

अस्मात् प्राग्जितीयेऽर्थेऽनिदम्यणपवादे चाऽञ् स्यात् । औत्सः , औदपानम् ॥१९॥

बष्कयादसमासे ॥६॥१॥२०॥

असमासवृत्तेर्बष्कयात् प्राग्जितीयेऽर्थेऽनिदम्यणपवादे चाऽञ् स्यात् । बाष्कयः । असमास इति किम् ? सौबष्कयिः ॥२०॥

देवाद् यञ् च ॥६॥१॥२१॥

देवात् प्राग्जितीयेऽर्थेऽनिदम्यणपवादे च यञौ स्याताम् । दैव्यम् , दैवम् ॥२१॥

अः स्थाम्नः ॥६॥१॥२२॥

स्थाम्नः प्राग्जितीयेऽर्थे अः स्यात् । अश्वत्थामः ॥२२॥

लोम्नोऽपत्येषु ॥६॥१॥२३॥

लोम्नः प्राग्जितीयेऽर्थे बह्वपत्याऽर्थे अः स्यात् । उडुलोमाः । बहुवचनं किम् ? औडुलोमिः ॥२३॥

द्विगोरनपत्ये य-स्वरादेर्लुबद्धिः ॥६॥१॥२४॥

अपत्यादन्यस्मिन् प्राग्जितीयेऽर्थे भूतस्य द्विगोः परस्य यादेः स्वरादेश्च प्रत्ययस्य लुप् स्यात् , न तु द्विः । द्विरथः , पञ्चकपालः । अनपत्य इति किम् ? द्वैमातुरः । अद्विरिति किम् ? पाञ्चकपालम् ॥२४॥

प्राग् वतः स्त्री-पुंसात् नञ्-स्नञ् ॥६॥१॥२५॥

वतोऽर्वागर्थेष्वनिदम्यणपवादे चाभ्यां यथासङ्ख्यं नञ्-स्नञौ स्याताम् । स्त्रैणः , पौंसः । प्राग् वत इति किम् ? स्त्रीवत् ॥२५॥

त्वे वा ॥६॥१॥२६॥

स्त्री-पुंसाभ्यां त्वविषये यथासङ्ख्यं नञ्-स्नञौ वा स्याताम् । स्त्रैणम् , स्त्रीत्वम्

; पौंस्नम् , पुंस्त्वम् ॥२६॥

गोः स्वरे यः । ६।१।२७॥

गोः स्वरादितद्धितप्राप्तौ यः स्यात् । गव्यम् । स्वर इति किम् ? गोमयम् ॥२७॥

इसोऽपत्ये । ६।१।२८॥

षष्ठ्यन्तादपत्येऽर्थे यथाविहितमणादयः स्युः । औपगवः , दैत्यः ॥२८॥

आद्यात् । ६।१।२९॥

अपत्ये यस्तद्धितः स परमप्रकृतेरेव स्यात् । उपगोरपत्यमौपगवः , तस्याऽप्यौपगविः , औपगवेरप्यौपगवः ॥२९॥

वृद्धाद् यूनि । ६।१।३०॥

यूनि अपत्ये यः प्रत्ययः स आद्याद् यो वृद्धप्रत्ययस्तदन्तात् स्यात् । गार्ग्यस्यापत्यं युवा गार्ग्यायणः ॥३०॥

अत इञ् । ६।१।३१॥

अदन्तात् षष्ठ्यन्तादपत्ये इञ् स्यात् । दाक्षिः ॥३१॥

बाह्यादिभ्यो गोत्रे । ६।१।३२॥

स्वापत्यसन्तानस्य स्वव्यपदेशहेतुर्य आद्यपुरुषस्तदपत्यं गोत्रम् , एभ्यः षष्ठ्यन्तेभ्यो गोत्रेऽर्थे इञ् स्यात् । बाहविः , औपबाहविः ॥३२॥

वर्मणोऽचक्रात् । ६।१।३३॥

चक्रवर्जात् परो यो वर्मा तदन्तादपत्येऽर्थे इञ् स्यात् । ऐन्द्रवर्मिः । अचक्रादिति किम् ? चाक्रवर्मणः ॥३३॥

अजादिभ्यो धेनोः । ६।१।३४॥

एभ्यः परो यो धेनुस्तदन्तादपत्यार्थे इञ् स्यात् । आजधेनविः , बाष्कधेनविः ॥३४॥

ब्राह्मणाद्वा । ६।१।३५॥

ब्राह्मणाद् धेनुस्तदन्तादपत्येऽर्थे इञ् वा स्यात् । ब्राह्मणधेनविः , ब्राह्मणधेनवः ॥३५॥

भूयस्-सम्भूयो-ऽम्भो-ऽमितौजसः स्लुक् च । ६।१।३६॥

एभ्योऽपत्ये इञ् स्यात् , सो लुक् च । भौयिः , साम्भूयिः , आम्भिः , आमितौजिः ॥३६॥

शालङ्क्यौदि-षाडि-वाङ्गलि । ६।१।३७॥

एतेऽपत्ये इञन्ता निपात्यन्ते । शालङ्किः , औदिः , षाडिः , वाङ्गलिः ॥३७॥

व्यास-वरुट-सुधातृ-निषाद-बिम्ब-चण्डालादन्यस्य चाऽक् । ६।१।३८॥

एभ्योऽपत्ये इञ् स्यात् , तद्योगे चैषामन्तस्याऽक् । वैयासकिः , वारुटकिः , सौधातकिः , नैषादकिः , बैम्बकिः , चाण्डालकिः ॥३८॥

पुनर्भू-पुत्र-दुहितृ-ननान्दुरनन्तरेऽञ् । ६।१।३९॥

एभ्यः षष्ठ्यन्तेभ्योऽनन्तरेऽपत्येऽञ् स्यात् । पौनर्भवः , पौत्रः , दौहित्रः , ननान्द्रः ॥३९॥

परस्त्रियाः परशुश्चाऽसावर्ण्ये । ६।१।४०॥

परस्त्रिया अनन्तरेऽपत्येऽञ् स्यात् , तद्योगेऽस्य परशुश्च , न चेदसौ पुंसा सजातीया । पारशवः । असावर्ण्य इति किम् ? पारस्त्रैण्यः ॥४०॥

विदादेवृद्धे । ६।१।४१॥

एभ्यो वृद्धेऽपत्येऽञ् स्यात् । वैदः , और्वः ॥४१॥

गगर्दिर्यञ् । ६।१।४२॥

एभ्यः षष्ठ्यन्तेभ्यो वृद्धेऽपत्ये यञ् स्यात् । गार्ग्यः । वात्स्यः ॥४२॥

मधु-ब्रध्नोर्ब्राह्मण-कौशिके । ६।१।४३॥

आभ्यां यथासङ्ख्यं ब्राह्मणे कौशिके च वृद्धेऽपत्ये यञ् स्यात् । माधव्यो ब्राह्मणः , ब्राध्नव्यः कौशिकः ॥४३॥

कपि-बोधादाङ्गिरसे । ६।१।४४॥

आभ्यामाङ्गिरसे वृद्धेऽपत्ये यञ् स्यात् । काप्यः , बौध्य आङ्गिरसः ॥४४॥

वतण्डात् । ६।१।४५॥

अस्मादाङ्गिरसे वृद्धे यजेव स्यात् । वातण्ड्य आङ्गिरसः ॥४५॥

स्त्रियां लुप् । ६।१।४६॥

वतण्डादाङ्गिरसे वृद्धे स्त्रियां यञो लुप् स्यात् । वतण्डी आङ्गिरसी ॥४६॥

कुञ्जादेर्जायन्यः । ६।१।४७॥

कुञ्जादेः षष्ठ्यन्ताद् वृद्धे जायन्यः स्यात् । कौञ्जायन्यः , ब्राध्नायन्यः ॥४७॥

स्त्रीबहुष्वायनञ् । ६।१।४८॥

कुञ्जादेः षष्ठ्यन्ताद् बहुत्वविशिष्टे वृद्धे स्त्रियां चाऽबहुत्वेऽप्यायनञ् स्यात् । कौञ्जायनी , कौञ्जायनाः ॥४८॥

अश्वदेः । ६।१।४९॥

अश्वदेर्वृद्धे आयनञ् स्यात् । आश्वायनः , शाङ्खायनः ॥४९॥

शप-भरद्वाजादात्रेये । ६।१।५०॥

आभ्यामात्रेये वृद्धे आयनञ् स्यात् । शपायनः , भारद्वाजायन आत्रेयः ॥५०॥

भर्गात् त्रैगर्त्ते । ६।१।५१॥

भर्गात् त्रैगर्त्ते वृद्धे आयनञ् स्यात् । भार्गयणस्त्रैगर्त्तः ॥५१॥

आत्रेयाद् भारद्वाजे । ६।१।५२॥

अस्माद् भारद्वाजे यूनि आयनञ् स्यात् । आत्रेयायणो भारद्वाजः ॥५२॥

नडादिभ्य आयनण् । ६।१।५३॥

एभ्यो वृद्धे आयनण् स्यात् । नाडायनः , चारायणः ॥५३॥

यजिजः । ६।१।५४॥

वृद्धे यौ यजिजौ तदन्ताद् यूनि आयनण् स्यात् । गार्ग्यायणः , दाक्षायणः ॥५४॥

हरितादेरजः । ६।१।५५॥

वृद्धे योऽञ् तदन्ताद् हरितादेर्यूनि आयनण् स्यात् । हारितायनः , कैन्दासायनः ॥५५॥

क्रोष्टृ-शलङ्कोर्लुक् च । ६।१।५६॥

आभ्यां वृद्धे आयनण् स्यात् , लुक् चान्तादेशः । क्रौष्टायनः , शालङ्कायनः ॥५६॥

दर्भ-कृष्णा-ऽग्निशर्म-रण-शरद्वच्छुनकादाग्रायण-ब्राह्मण-वार्ष-
गण्य-वाशिष्ठ-भार्गव-वात्स्ये । ६।१।५७॥

एभ्यो यथासङ्गचमेषु वृद्धेष्वायनण् स्यात् । दार्भायण आग्रायणश्चेत्, कार्ष्णायनो
ब्राह्मणः, आग्निशर्मायणो वार्षगण्यः, राणायनो वाशिष्ठः, शारद्वतायनो भार्गवः,
शौनकायनो वात्स्यः ॥५७॥

जीवन्त-पर्वताद् वा । ६।१।५८॥

आभ्यां वृद्धे आयनण् वा स्यात् । जैवन्तायनः, जैवन्तिः; पार्वतायनः,
पार्वतिः ॥५८॥

द्रोणाद् वा । ६।१।५९॥

द्रोणादपत्यमात्रे आयनण् वा स्यात् । द्रौणायनः, द्रौणिः ॥५९॥

शिवादेरण् । ६।१।६०॥

शिवादेरपत्येऽण् स्यात् । शैवः, प्रौष्ठः ॥६०॥

ऋषि-वृष्ण्यन्धक-कुरुभ्यः । ६।१।६१॥

ऋष्यादिवाचिभ्योऽपत्येऽण् स्यात् । वाशिष्ठः, वासुदेवः, श्वाफल्कः,
नाकुलः ॥६१॥

कन्या-त्रिवेण्याः कनीन-त्रिवणं च । ६।१।६२॥

आभ्यामपत्येऽण् स्याद्, यथासङ्गचं कनीन-त्रिवणौ चाऽऽदेशौ । कानीनः,
त्रैवणः ॥६२॥

शुक्लाभ्यां भारद्वाजे । ६।१।६३॥

शुक्ल-शुक्लाशब्दाभ्यां भारद्वाजेऽपत्येऽण् स्यात् । शौक्लो भारद्वाजः ॥६३॥

विकर्ण-च्छगलाद् वात्स्या-ऽऽत्रेये । ६।१।६४॥

आभ्यां यथासङ्गचं वात्स्ये आत्रेये चापत्येऽण् स्यात् । वैकर्णो वात्स्यः,
छागल आत्रेयः ॥६४॥

णश्च विश्रवसो विश्लुक् च वा । ६।१।६५॥

विश्रवसोऽपत्येऽण् स्यात्, तद्योगे च णः, णयोगे च विशो लुक् च वा
। वैश्रवणः, रावणः ॥६५॥

सङ्ख्या-सं-भद्रान्मातुर्मातुर्व ॥६१॥६६॥

सङ्ख्यार्थात् सम्भद्राभ्यां च परो यो माता , तदन्तादपत्येऽण् स्यात् , मातुश्च मातुर् । द्वैमातुरः , सांमातुरः , भाद्रमातुरः ॥६६॥

अदोर्नदी-मानुषीनाम्नः ॥६१॥६७॥

अदुसंज्ञानदीनाम्नो मानुषीनाम्नश्चापत्येऽण् स्यात् । यामुनः प्रणेता , दैवदत्तः । अदोरिति किम् ? चान्द्रभागेयः ॥६७॥

पीला-साल्वा-मण्डूकाद् वा ॥६१॥६८॥

एभ्योऽपत्येऽण् वा स्यात् । पैलः , पैलेयः ; साल्वः , साल्वेयः ; माण्डूकः , माण्डूकिः ॥६८॥

दितेश्चैयण् वा ॥६१॥६९॥

दितेर्मण्डूकाच्चाऽपत्ये एयण् वा स्यात् । दैतेयः , दैत्यः ; माण्डूकेयः , माण्डूकिः ॥६९॥

ङ्याप्-त्यूङ् ॥६१॥७०॥

ङ्यन्ताद् आबन्तात् त्यन्ताद् ऊङन्ताच्चापत्ये एयण् स्यात् । सौपर्णेयः , वैनतेयः , यौवतेयः , कामण्डलेयः ॥७०॥

द्विस्वरादनद्याः ॥६१॥७१॥

द्विस्वराद् ङ्याप्-त्यूङ्-न्तादनद्यर्थादपत्ये एयण् स्यात् । दात्तेयः । अनद्या इति किम् ? सैप्रः ॥७१॥

इतोऽनिजः ॥६१॥७२॥

इन्वर्जेदन्ताद् द्विस्वरादपत्ये एयण् स्यात् । नाभेयः । अनिज इति किम् ? दाक्षायणः । द्विस्वरादित्येव-मारिचः ॥७२॥

शुभ्रादिभ्यः ॥६१॥७३॥

एभ्योऽपत्ये एयण् स्यात् । शौभ्रेयः , वैष्टुरेयः ॥७३॥

श्याम-लक्षणाद् वाशिष्ठे ॥६१॥७४॥

आभ्यां वाशिष्ठेऽपत्ये एयण् स्यात् । श्यामेयः , लक्षणेयो वाशिष्ठः ॥७४॥

विकर्ण-कुषीतकात् काश्यपे ॥६१॥७५॥

आभ्यां काश्यपेऽपत्ये एयण् स्यात् । वैकर्ण्यः , कौषीतकेयः काश्यपः ॥७५॥

भ्रुवो भ्रुव् च । ६।१।७६॥

भ्रुवोऽपत्ये एयण् स्यात् , भ्रुवश्च भ्रुव् । भ्रौवेयः ॥७६॥

कल्याण्यादेरिन् चाऽन्तस्य । ६।१।७७॥

एभ्योऽपत्ये एयण् स्यात् , अन्तस्य चेन् । काल्याणिनेयः , सौभागिनेयः ॥७७॥

कुलटाया वा । ६।१।७८॥

अस्मादपत्ये एयण् स्यात् , तद्योगे चान्तस्येन् वा । कौलटिनेयः , कौलटेयः ॥७८॥

चटकाण्णैरः , स्त्रियां तु लुप् । ६।१।७९॥

अस्मादपत्ये णैरः स्यात् , स्त्र्यर्थस्य च णैरस्य लुप् । चाटकैरः , चटकाः ॥७९॥

क्षुद्राभ्य एरण् वा । ६।१।८०॥

अङ्गहीना अनियतपुंस्का वा स्त्रियः क्षुद्राः , क्षुद्रार्थेभ्यः स्त्रीभ्य एरण् वा स्यात् । काणेरः , काणैयः ; दासेरः , दासेयः ॥८०॥

गोधाया दुष्टे णारश्च । ६।१।८१॥

गोधाया दुष्टेऽपत्ये णार एरण् च स्यात् । गौधारः , गौधेरो गोधायामहिजातः ॥८१॥

जण्ट-पण्टात् । ६।१।८२॥

आभ्यामपत्ये णारः स्यात् । जाण्टारः , पाण्टारः ॥८२॥

चतुष्पादभ्य एयञ् । ६।१।८३॥

चतुष्पाद्वाचिभ्योऽपत्ये एयञ् स्यात् । कामण्डलेयः ॥८३॥

गृष्ट्यादेः । ६।१।८४॥

एभ्योऽपत्ये एयञ् स्यात् । गार्ष्ट्यः , हार्ष्ट्यः ॥८४॥

वाडवेयो वृषे । ६।१।८५॥

वडवाया वृषेऽर्थे एयञ् एयण् वा निपात्यते । वाडवेयः ॥८५॥

रेवत्यादेरिकण् ।६।१।८६॥

एभ्योऽपत्ये इकण् स्यात् । रैवतिकः , आश्वपालिकः ॥८६॥

वृद्धस्त्रियाः क्षेपे णश्च ।६।१।८७॥

वृद्धप्रत्ययान्तात् स्त्रियामपत्ये णेकणौ स्यातां क्षेपे गम्ये । गार्ग्या अपत्यं युवा गार्गः , गार्गिको वा जाल्मः ॥८७॥

भ्रातुर्व्यः ।६।१।८८॥

भ्रातुरपत्ये व्यः स्यात् । भ्रातृव्यः ॥८८॥

ईयः स्वसुश्च ।६।१।८९॥

भ्रातुः स्वसुश्चापत्ये ईयः स्यात् । भ्रात्रीयः , स्वस्त्रीयः ॥८९॥

मातृ-पित्रादेर्डेयणीयणौ ।६।१।९०॥

मातृपितृशब्दावादी यस्य स्वसन्नस्य तस्मादपत्ये डेयणीयणौ स्याताम् । मातृष्वसेयः , मातृष्वस्त्रीयः ; पितृष्वसेयः , पितृष्वस्त्रीयः ॥९०॥

श्वशुराद् यः ।६।१।९१॥

अस्मादपत्ये यः स्यात् । श्वशुर्यः ॥९१॥

जातौ राज्ञः ।६।१।९२॥

राज्ञोऽपत्ये जातौ गम्यायां यः स्यात् । राजन्यः , क्षत्रियजातिश्चेत् ॥९२॥

क्षत्रादियः ।६।१।९३॥

क्षत्रादपत्ये जातावियः स्यात् । क्षत्रियः , जातिश्चेत् ॥९३॥

मनोर्या-ऽणौ षश्चान्तः ।६।१।९४॥

मनोरपत्ये या-ऽणौ स्यातां , तद्योगे षश्चान्तः जातौ गम्यायाम् । मनुष्याः , मानुषाः ॥९४॥

माणवः कुत्सायाम् ।६।१।९५॥

मनोरपत्येऽणि कुत्सायां नो ण् स्यात् । मनोरपत्यं मूढं माणवः ॥९५॥

कुलादीनः ।६।१।९६॥

कुलान्तात् केवलकुलाच्चाऽपत्ये ईनः स्यात् । बहुकुलीनः , कुलीनः ॥९६॥

यैकजावसमासे वा ।६।१।९७॥

कुलान्तात् कुलाच्चापत्ये य एयकञ् वा स्यात् , न चेदसौ समासे । कुल्यः , कौलेयकः , कुलीनः ; बहुकुल्यः , बाहुकुलेयकः , बहुकुलीनः । असमास इति किम् ? आढ्यकुलीनः ॥९७॥

दुष्कुलादेयण् वा ॥६११९८॥

अस्मादपत्ये एयण् वा स्यात् । दौष्कुलेयः , दुष्कुलीनः ॥९८॥

महाकुलाद् वाऽजीनजौ ॥६११९९॥

अस्मादपत्येऽञ् ईनञ् च वा स्यात् । माहाकुलः , माहाकुलीनः , महाकुलीनः ॥९९॥

कुवद्विज्यः ॥६११२००॥

एभ्योऽपत्ये ज्यः स्यात् । कौरव्याः , शाङ्गव्याः ॥२००॥

सम्राजः क्षत्रिये ॥६११२०१॥

अस्मात् क्षत्रियेऽपत्ये ज्यः स्यात् । साम्राज्यः क्षत्रियः ॥२०१॥

सेनान्त-कारु-लक्ष्मणादिञ् च ॥६११२०२॥

सेनान्तात् कार्वथाल्लक्ष्मणाच्चाऽपत्ये इञ् व्यञ्च स्यात् । हारिषेणिः , हारिषेण्यः ; तान्तुवायिः , तान्तुवाय्यः ; लक्ष्मणिः , लक्ष्मण्यः ॥२०२॥

सुयाम्नः सौवीरेष्वायनिञ् ॥६११२०३॥

सुयाम्नः सौवीरेषु योऽर्थस्तद्धृत्तेरपत्ये आयनिञ् स्यात् । सौयामायनिः ॥२०३॥

पाण्टाहति-मिमताण्णश्च ॥६११२०४॥

आभ्यां सौवीरेषु योऽर्थस्तद्धृत्तिभ्यामपत्ये ण आयनिञ् च स्यात् । पाण्टाहतः , पाण्टाहतायनिर्वा सौवीरगोत्रः । एवं मैमतः , मैमतायनिर्वा ॥२०४॥

भागवित्ति-तार्णविन्दवा-ऽऽकशापेयान्निन्दायामिकण् वा ॥६११२०५॥

एभ्यः सौवीरेषु यो वृद्धस्तद्धृत्तिभ्यो यूनि इकण् वा स्यात् , निन्दायां गम्यायाम् । भागवित्तिकः , भागवित्तायनो वा जाल्मः ; तार्णविन्दविकः , तार्णविन्दविर्वा ; आकशापेयिकः , आकशापेयिर्वा ॥२०५॥

सौयामायनि-यामुन्दायनि-वार्ध्यायणेरीयश्च वा ॥६११२०६॥

१. च J2 P3 मध्ये एवास्ति ॥

एभ्यः सौवीरवृद्धवृत्तिभ्यो यूनि इयैकणौ वा स्यातां निन्दायाम् । सौयामायनीयः ; सौयामायनिकः , सौयामायनिर्वा निन्द्यो युवा ; एवं यामुन्दायनीयः , यामुन्दायनिकः , यामुन्दायनिर्वा ; वार्षायणीयः , वार्षायणिकः , वार्षायणिर्वा ॥१०६॥

तिकादेरायनिञ् ॥६॥११०७॥

एभ्योऽपत्ये आयनिञ् स्यात् । तैकायनिः , कैतवायनिः ॥१०७॥

दगु-कोशल-कर्मार-च्छाग-वृषाद् यादिः ॥६॥११०८॥

एभ्योऽपत्ये यादिरायनिञ् स्यात् । दागव्यायनिः , कौशल्ल्यायनिः , कार्मार्यायणिः , छाग्यायनिः , वार्षायणिः ॥१०८॥

द्विस्वरादणः ॥६॥११०९॥

द्विस्वरादणन्तादपत्ये आयनिञ् स्यात् । कार्त्तायणिः ॥१०९॥

अवृद्धाद् दोर्नवा ॥६॥१११०॥

अवृद्धार्थाद् दोरपत्ये आयनिञ् वा स्यात् । आम्रगुप्तायनिः , आम्रगुप्तिः ॥११०॥

पुत्रान्तात् ॥६॥११११॥

पुत्रान्ताद् दोरपत्ये वा आयनिञ् स्यात् । गार्गीपुत्रायणिः , गार्गीपुत्रिः ॥१११॥

चर्मि-वर्मि-गारेट-कार्कट्य-काक-लङ्का-वाकिनाच्च कश्चान्तोऽन्त्य स्वरात् ॥६॥१११२॥

एभ्यः पुत्रान्ताच्च दोरपत्ये आयनिञ् वा स्यात् , तद्योगे कश्चान्तोऽन्त्यस्वरात् । चार्मिकायणिः , चार्मिणः ; वार्मिकायणिः , वार्मिणः ; गारेटकायनिः , गारेटिः ; कार्कट्यकायनिः , कार्कट्यायनः ; काककायनिः , काकिः ; लाङ्काकायनिः , लाङ्केयः ; वाकिनकायनिः , वाकिनिः ; गार्गीपुत्रकायणिः , गार्गीपुत्रिः ॥११२॥

अदोरायनिः प्रायः ॥६॥१११३॥

अदोरपत्ये आयनिर्वा प्रायः स्यात् । ग्लुचुकायनिः , ग्लौचुकिः । प्रायः किम् ? दाक्षिः ॥११३॥

राष्ट्र-क्षत्रियात् सरूपाद् राजा-ऽपत्ये द्विरञ् ॥६॥१११४॥

राष्ट्र-क्षत्रियार्थाभ्यां सरूपाभ्यां यथासङ्ख्यं राजा-ऽपत्ययोरञ् स्यात् , स च द्विः । विदेहा राजानः , अपत्यानि वा । सरूपादिति किम् ? सौराष्ट्रको राजा ॥११४॥

गान्धारि-साल्वेयाभ्याम् । ६।१।११५॥

आभ्यां राष्ट्र-क्षत्रियार्थाभ्यां सरूपाभ्यां यथासङ्ख्यं राज्यपत्ये च द्विरञ् स्यात् । गान्धारयः , साल्वेया राजानोऽपत्यानि वा ॥११५॥

पुरु-मगध-कलिङ्ग-सूरमस-द्विस्वरादण् । ६।१।११६॥

एभ्यो द्विस्वरेभ्यश्च राष्ट्र-क्षत्रियार्थेभ्यः सरूपेभ्यो यथासङ्ख्यं राज्यपत्ये च द्विरण् स्यात् । पुरोरपत्यं पौरवः , मागधो राजाऽपत्यं वा , एवं कालिङ्गः , सूरमसः , आङ्गः ॥११६॥

साल्वांश-प्रत्यग्रथ-कलकूटाऽश्मकादिञ् । ६।१।११७॥

साल्वा जनपदः , तदंशेभ्यः प्रत्यग्रथादेश्च सरूपराष्ट्र-क्षत्रियार्थेभ्यो यथासंख्यं राज्यपत्ये च द्विरिञ् स्यात् । औदुम्बरिः राजाऽपत्यं वा , एवं प्रात्यग्रथिः , कालकूटिः , आश्मकिः ॥११७॥

दु-नादि-कुर्वित्-कोशला-ऽजादाञ्च्यः । ६।१।११८॥

दुभ्यो नादेः कुरोरिदन्तेभ्यः कोशला-ऽजादाभ्यां च सरूपराष्ट्र-क्षत्रियेभ्यो यथासंख्यं राज्यपत्ये च द्विर्च्यः स्यात् । आम्बष्ठ्यो राजाऽपत्यं वा , एवं नैषध्यः , कौरव्यः , आवन्त्यः , कौशल्यः , आजाद्यः ॥११८॥

पाण्डोर्द्वयण् । ६।१।११९॥

पाण्डो राष्ट्र-क्षत्रियार्थात् सरूपाद् यथासंख्यं राज्यपत्ये च द्विर्द्वयण् स्यात् । पाण्ड्यो राजाऽपत्यं वा ॥११९॥

शकादिभ्यो द्रेर्लुप् । ६।१।१२०॥

एभ्यः परस्य द्विसंज्ञस्य लुप् स्यात् । शको राजाऽपत्यं वा , एवं यवनः ॥१२०॥

कुन्त्यवन्तेः स्त्रियाम् । ६।१।१२१॥

आभ्यां परस्य द्वेर्च्यस्य लुप् स्यात् , स्त्रियामर्थे । कुन्ती अपत्यम् , एवम् अवन्ती । स्त्रियामिति किम् ? कौन्त्यः ॥१२१॥

कुरोर्वा । ६।१।१२२॥

कुरोर्द्वेर्व्यस्य स्त्रियां लुप् वा स्यात् । कुरूः अपत्यम् , कौरव्यायणी ॥१२२॥

द्रेजणोऽप्राच्य-भर्गदिः । ६।१।१२३॥

प्राच्यान् भर्गादींश्च मुक्त्वाऽन्यस्मादजोऽणश्च द्रेः स्त्रियां लुप् स्यात् । शूरसेनी अपत्यम् , एवं मद्री । प्राच्यादिवर्जनं किम् ? पाञ्चाली , भार्गी ॥१२३॥

बहुष्वस्त्रियाम् । ६।१।१२४॥

द्रचन्तस्य बह्वर्थस्य यो द्विस्तस्याऽस्त्रियां लुप् स्यात् । पञ्चाला राजानोऽपत्यानि वा । अस्त्रियामिति किम् ? पाञ्चाल्यः ॥१२४॥

यस्कादेर्गोत्रे । ६।१।१२५॥

एभ्यो यः प्रत्ययस्तदन्तस्य बहुगोत्रार्थस्य यस्कादेर्यः स प्रत्ययस्तस्याऽस्त्रियां लुप् स्यात् । यस्काः , लह्याः । गोत्र इति किम् ? यास्काः छात्राः ॥१२५॥

यजजोऽश्यापर्णान्ति-गोपवनादेः । ६।१।१२६॥

यजजन्तस्य बहुगोत्रार्थस्य यः स प्रत्ययस्तस्याऽस्त्रियां लुप् स्यात् , न तु श्यापर्णान्तेभ्यो गोपवनादिभ्यः । गर्गाः , विदाः । अश्यापर्णेत्यादि किम् ? गौपवनाः ॥१२६॥

कुण्डिन्या-ऽगस्त्ययोः कुण्डिना-ऽगस्ती च । ६।१।१२७॥

अनयोर्बहुगोत्रार्थयोर्यजोऽणश्चाऽस्त्रियां लुप् स्यात् , कुण्डिन्यगस्त्ययोः कुण्डिना-ऽगस्ती चाऽऽदेशौ । कुण्डिनाः , अगस्तयः ॥१२७॥

भृगवज्जिरस्-कुत्स-वशिष्ठ-गोतमा-ऽत्रेः । ६।१।१२८॥

एभ्यो यः प्रत्ययस्तदन्तस्य बहुगोत्रार्थस्य यः स प्रत्ययस्तस्याऽस्त्रियां लुप् स्यात् । भृगवः , अज्जिरसः , कुत्साः , वशिष्ठाः , गोतमाः , अत्रयः ॥१२८॥

प्राग्भरते बहुस्वरादिजः । ६।१।१२९॥

बहुस्वराद् य इञ् तदन्तस्य बहुप्राग्गोत्र-भरतगोत्रार्थस्य यः स प्रत्ययः तस्याऽस्त्रियां लुप् स्यात् । क्षीरकलम्भाः , उद्दालकाः । प्राग्भरत इति किम् ? बालाकयः । बहुस्वरादिति किम् ? चैङ्गयः ॥१२९॥

वोपकादेः । ६।१।१३०॥

एभ्यो यः प्रत्ययस्तदन्तस्य बहुगोत्रार्थस्य यः स प्रत्ययः तस्याऽस्त्रियां लुप्
वा स्यात् । उपकाः , औपकायनाः ; लमकाः , लामकायनाः ॥१३०॥

तिककितवादौ द्वन्द्वे । ६।१।१३१॥

एषु द्वन्द्वेषु बहुगोत्रार्थेषु यः स प्रत्ययस्तस्याऽस्त्रियां लुप् स्यात् । तिककितवाः
, उज्जककुभाः ॥१३१॥

द्राद्यादेस्तथा । ६।१।१३२॥

द्राद्यादिप्रत्ययान्तानां द्वन्द्वे बह्वर्थे यः स द्राद्यादिः तस्य लुप् स्यात् , तथा
यथा पूर्वम् । वृक-लोहध्वज-कुण्डीवृक्षाः । तथेति किम् ? गार्गी-वत्स-वाजाः
। तत्राऽस्त्रियामित्युक्ते गार्गीत्यत्र न स्यात् ॥१३२॥

वाऽन्येन । ६।१।१३३॥

द्राद्यादेरन्येन सह द्राद्यादीनां द्वन्द्वेबह्वर्थे यः स द्राद्यादिस्तस्य तथा वा लुप्
स्यात् , यथा पूर्वम् । अङ्ग-वङ्ग-दाक्षयः , आङ्ग-वाङ्ग-दाक्षयः ॥१३३॥

द्व्येकेषु षष्ठ्यास्तत्पुरुषे यजादेर्वा । ६।१।१३४॥

षष्ठीतत्पुरुषे यत् पदं षष्ठ्या विषये द्वयोरैकस्मिंश्च स्यात् तस्य यः स यजादिः
तस्य तथा वा लुप् स्यात् । गर्गकुलम् , गार्ग्यकुलम् ; विदकुलम् , वैदकुलम्
द्व्येकेष्विति किम् ? गर्गाणां कुलं गर्गकुलम् ॥१३४॥

न प्राग्जितीये स्वरे । ६।१।१३५॥

यस्कादेर्गोत्रे [६।१।१२५] इत्यादिना या लुबुक्ता सा प्राग्जितीयेऽर्थे यः
स्वरादिस्तद्धितः तद्विषये न स्यात् । गार्गीयाः , आत्रेयीयाः । प्राग्जितीय इति
किम् ? अत्रीयः । स्वर इति किम् ? गर्गमयम् ॥१३५॥

गर्ग-भार्गविका । ६।१।१३६॥

इयं द्वन्द्वात् प्राग्जितीये विवाहे योऽकल् तस्मिन्नणो लुबभावे स्यात् ।
गर्गभार्गविका ॥१३६॥

यूनि लुप् । ६।१।१३७॥

यूनुत्पन्नस्य प्रत्ययस्य प्राग्जितीयेऽर्थे स्वरादौ प्रत्यये विषयभूते लुप् स्यात्
, लुपि सत्यां यः प्राप्नोति स स्यात् । पण्टाहृतस्यापत्यं पाण्टाहृतिः , तस्यापत्यं

१. वृक्षाः इति J वृहद्दत्तौ । K वृहद्दत्तौ विशः ॥

युवा पाण्टाहतः , तस्य च्छात्रा इति प्राग्जितीये स्वरादौ चिकीर्षिते णस्य लुप् , ततो वृद्धेऽञः [६।३।२८] इत्यञ् पाण्टाहताः ॥१३७॥

वायनणायनिजोः ।६।१।१३८॥

अनयोर्युवार्थयोः प्राग्जितीये स्वरादौ विषये लुब् वा स्यात् । गार्गीयाः , गार्ग्यायणीया वा ; हौत्रीयाः , हौत्रायणीया वा ॥१३८॥

द्रीजो वा ।६।१।१३९॥

द्रीजन्तात् परस्य युवार्थस्य लुब् वा स्यात् । औदुम्बरिः , औदुम्बरायणो वा ॥१३९॥

जिदार्षादणिजोः ।६।१।१४०॥

जिद् आर्षश्च योऽपत्यप्रत्ययस्तदन्तात् परस्य यूनि अण इञश्च लुप् स्यात् । तैकायनिः पिता , तैकायनिः पुत्रः , वाशिष्ठः पिता , वाशिष्ठः पुत्रः ॥१४०॥

अब्राह्मणात् ।६।१।१४१॥

अब्राह्मणाद् वृद्धप्रत्ययान्ताद् युवार्थस्य लुप् स्यात् । आङ्गः पिता , आङ्गः पुत्रः । अब्राह्मणादिति किम् ? गार्ग्यः पिता , गार्ग्यायणः पुत्रः ॥१४१॥

पैलाऽऽदेः ।६।१।१४२॥

एभ्यो यूनि प्रत्ययस्य लुप् स्यात् । पैलः पिता , पैलः पुत्रः ; शालङ्किः पिता , शालङ्किः पुत्रः ॥१४२॥

प्राच्येजोऽतौल्वल्यादेः ।६।१।१४३॥

प्राच्यगोत्रे इजन्तात् तौल्वल्यादिवर्जाद् यूनि प्रत्ययस्य लुप् स्यात् । पान्नागारिः पिता , पान्नागारिः पुत्रः ; मान्थरेषणिः पिता , मान्थरेषणिः पुत्रः । प्राच्य इति किम् ? दाक्षिः पिता , दाक्षायणः पुत्रः । तौल्वल्यादिवर्जनं किम् ? तौल्वलिः पिता , तौल्वलायनः पुत्रः ॥१४३॥

इति[आचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां सिद्धहेमचन्द्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानु-
शासनलघुवृत्तौ] षष्ठस्याध्यायस्य प्रथमः पादः समाप्तः ॥६।१॥

श्रीविक्रमादित्यनरेश्वरस्य , त्वया न किं विप्रकृतं नरेन्द्र ! ।

यशस्यहार्षीः प्रथमं समन्तात् , क्षणादभाङ्गीरथ राजधानीम् ॥२१॥

[द्वितीयः पादः]

रागाद्गो रक्ते ।६।२।१॥

रज्यते येन कुसुम्भादिना तदर्थात् तृतीयान्ताद् रक्तमित्यर्थे यथाविहितं प्रत्ययः
स्यात् । कौसुम्भं वासः ॥१॥

लाक्षा-रोचनादिकण् ।६।२।२॥

आभ्यां टान्ताभ्यां रक्तमित्यर्थे इकण् स्यात् । लाक्षिकम् , रौचनिकम् ॥२॥

शकल-कर्दमाद् वा ।६।२।३॥

आभ्यां टान्ताभ्यां रक्तमित्यर्थे इकण् वा स्यात् । शाकलिकम् , शाकलम्
; कर्दमिकम् , कर्दमम् ॥३॥

नील-पीतादकम् ।६।२।४॥

आभ्यां टान्ताभ्यां रक्तमित्यर्थे यथासङ्गचम् अ-कौ स्याताम् । नीलम् , पीतकम्
॥४॥

उदितगुरोर्भाद् युक्तेऽब्दे ।६।२।५॥

उदितो बृहस्पतिर्यत्र नक्षत्रे तदर्थाद्वान्ताद् युक्तेऽब्दे यथाविहितं प्रत्ययः स्यात्
। पौषं वर्षम् ॥५॥

चन्द्रयुक्तात् काले , लुप् त्वप्रयुक्ते ।६।२।६॥

चन्द्रेण युक्तं यन्नक्षत्रं तदर्थाद्वान्ताद् युक्ते कालेऽर्थे यथाविहितं प्रत्ययः स्यात्
, अप्रयुक्ते तु कालार्थे लुप् स्यात् । पौषमहः , अद्य पुष्यः ॥६॥

द्वन्द्वादीयः ।६।२।७॥

चन्द्रयुक्तं यन्नक्षत्रं तदर्थाद् द्वन्द्वाद्वान्ताद् युक्ते कालेऽर्थे ईयः स्यात् ।
राधानुराधीयमहः ॥७॥

श्रवणा-ऽश्वत्थानाम्न्यः ।६।२।८॥

चन्द्रयुक्तात् श्रवणा-ऽश्वत्थाच्च टान्ताद् युक्ते कालेऽर्थे संज्ञायाम् अः स्यात्
। श्रवणा रात्रिः , अश्वत्था पौर्णमासी । नाम्नीति किम् ? श्रावणमहः । आश्वत्थमहः
॥८॥

१. आश्वत्थमहः P3सं० मध्य एव विद्यते ॥

षष्ठ्याः समूहे ।६।२।९॥

षष्ठ्यन्तात् समूहेऽर्थे यथाविहितं प्रत्ययाः स्युः । चाषम् , स्रैणम् ॥९॥

भिक्षाऽऽदेः ।६।२।१०॥

एभ्यः षष्ठ्यन्तेभ्यः समूहे यथाविहितं प्रत्ययः स्यात् । भैक्षम् , गार्भिणम् ॥१०॥

क्षुद्रकमालवात् सेनानाम्नि ।६।२।११॥

अस्मात् षष्ठ्यन्तात् समूहेऽण् स्यात् , सेनासंज्ञायाम् । क्षौद्रकमालवी सेना ॥११॥

गोत्रोक्ष-वत्सोष्ट्र-वृद्धा-ऽजोरभ्र-मनुष्य-राज-राजन्य-राजपुत्रादकञ् ।६।२।१२॥

गोत्रप्रत्ययान्तादुक्षादेश्च समूहेऽकञ् स्यात् । गार्गकम् , औक्षकम् , वात्सकम् , औष्ट्रकम् , वार्द्धकम् , आजकम् , औरभ्रकम् , मानुष्यकम् , राजकम् , राजन्यकम् , राजपुत्रकम् ॥१२॥

कैदाराण्यश्च ।६।२।१३॥

कैदारात् समूहे ण्योऽकञ् च स्यात् । कैदार्यम् , कैदारकम् ॥१३॥

कवचि-हस्त्यचित्ताच्चेकण् ।६।२।१४॥

कवचि-हस्तिभ्यामचित्तार्थात् कैदाराच्च समूहे इकण् स्यात् । कावचिकम् , हास्तिकम् , आपूपिकम् , कैदारिकम् ॥१४॥

धेनोरनञः ।६।२।१५॥

धेनोरनञपूर्वात् समूहे इकण् स्यात् । धैनुकम् । अनञ इति किम् ? आधैनवम् ॥१५॥

ब्राह्मण-माणव-वाडवाद् यः ।६।२।१६॥

एभ्यः समूहे यः स्यात् । ब्राह्मण्यम् , माणव्यम् , वाडव्यम् ॥१६॥

गणिकाया ण्यः ।६।२।१७॥

अस्मात् समूहे ण्यः स्यात् । गाणिक्यम् ॥१७॥

केशाद् वा ।६।२।१८॥

केशात् समूहे ण्यो वा स्यात् । कैश्यम् , कैशिकम् ॥१८॥

वाऽश्वादीयः ।६।२।१९॥

अश्वात् समूहे ईयो वा स्यात् । अश्वीयम् , आश्वम् ॥१९॥

पार्था इवण् ।६।२।२०॥

पार्थाः समूहे इवण् स्यात् । पार्थम् ॥२०॥

ईनोऽहः क्रतौ ।६।२।२१॥

अहः समूहे क्रतावीनः स्यात् । अहीनः क्रतुः , आहमन्यत् ॥२१॥

पृष्ठाद् यः ।६।२।२२॥

पृष्ठात् समूहे क्रतौ यः स्यात् । पृष्ठ्यः क्रतुः ॥२२॥

चरणाद् धर्मवत् ।६।२।२३॥

कठादेर्धर्म इव समूहे प्रत्ययाः स्युः । यथा कठानां धर्मः काठकं तथा समूहेऽपि ॥२३॥

गो-रथ-वातात् त्रल्-कट्यलूलम् ।६।२।२४॥

एभ्यः समूहे यथासङ्ख्यमेते स्युः । गोत्रा , रथकट्या , वातूलः ॥२४॥

पाशादेश्च ल्यः ।६।२।२५॥

अस्माद् गवादेश्च समूहे ल्यः स्यात् । पाश्या , तृण्या , गव्या , रथ्या , वात्या ॥२५॥

श्वादिभ्योऽञ् ।६।२।२६॥

एभ्यः समूहेऽञ् स्यात् । शौवम् , आहम् ॥२६॥

खलादिभ्यो लिन् ।६।२।२७॥

एभ्यः समूहे लिन् स्यात् । खलिनी , ऊकिनी ॥२७॥

ग्राम-जन-बन्धु-गज-सहायात् तल् ।६।२।२८॥

एभ्यः समूहे तल् स्यात् । ग्रामता , जनता , बन्धुता , गजता , सहायता ॥२८॥

पुरुषात् कृत-हित-वध-विकारे चैयञ् ।६।२।२९॥

एषु समूहे च पुरुषादेयञ् स्यात् । पौरुषेयो ग्रन्थः , पौरुषेयं पथ्यम् , पौरुषेयो वधो विकारो वा , पौरुषेयः समूहः ॥२९॥

विकारे ।६।२।३०॥

षष्ठ्यन्ताद् विकारे यथाविहितं प्रत्ययाः स्युः । आश्मनः , आश्मः ॥३०॥

प्राण्यौषधि-वृक्षेभ्योऽवयवे च ।६।२।३१॥

एभ्यः षष्ठ्यन्तेभ्यो विकारेऽवयवे च यथाविहितं प्रत्ययाः स्युः । कापोतं सक्थि मांसं वा , दौर्वं काण्डं भस्म वा , एवं बैत्वम् ॥३१॥

तालाद् धनुषि ।६।२।३२॥

तालाद् धनुषि विकारेऽण् स्यात् । तालं धनुः । धनुषीति किम् ? तालमयं काण्डम् ॥३२॥

त्रपु-जतोः षोन्तश्च ।६।२।३३॥

आभ्यां विकारेऽण् स्यात् , षान्तः । त्रपुषम् , जातुषम् ॥३३॥

शम्या लः ।६।२।३४॥

शम्या विकारेऽवयवे चाऽण् स्यात् , तद्योगे लान्तः । शामीलं भस्म , शामीली शाखा ॥३४॥

पयो-द्रोर्यः ।६।२।३५॥

आभ्यां विकारे यः स्यात् । पयस्यम् , द्रव्यम् ॥३५॥

उष्ट्रादकञ् ।६।२।३६॥

उष्ट्राद् विकारेऽवयवे चाऽकञ् स्यात् । औष्ट्रकं मांसमङ्गं वा ॥३६॥

उमोर्णाद् वा ।६।२।३७॥

आभ्यां विकारेऽवयवे चाऽकञ् वा स्यात् । औमकम् , औमम् । और्णकम् , और्णः कम्बलः ॥३७॥

एण्या एयञ् ।६।२।३८॥

एण्या विकारेऽवयवे चैयञ् स्यात् । ऐणेयं मांसमङ्गं वा ॥३८॥

कौशेयम् ।६।२।३९॥

कोशाद् विकारे एयञ् स्यात् । कौशेयं वस्त्रं सूत्रं वा ॥३९॥

परशब्द्याद् यलुक् च ॥६॥२॥४०॥

अस्माद् विकारेऽण् स्यात् , यस्य लुक् च । पारशवम् ॥४०॥

कंसीयाज्ज्यः ॥६॥२॥४१॥

अस्माद् विकारे ज्यः स्यात् , तद्योगे यलुक् च । कांस्यम् ॥४१॥

हेमार्थान्माने ॥६॥२॥४२॥

अस्मान्माने विकारेऽण् स्यात् । हाटको निष्कः । मान इति किम् ? हाटकमयी यष्टिः ॥४२॥

द्रोर्वयः ॥६॥२॥४३॥

द्रोमनि विकारे वयः स्यात् । द्रुवयं मानम् ॥४३॥

मानात् क्रीतवत् ॥६॥२॥४४॥

मानं सङ्ख्यादि , तदर्थाद् विकारे क्रीते इव प्रत्ययाः स्युः । यथा शतेन क्रीतः शत्यः शतिको वा तथा तद्विकारेऽपि ॥४४॥

हेमादिभ्योऽञ् ॥६॥२॥४५॥

एभ्यो यथायोगं विकारेऽवयवे चाऽञ् स्यात् । हैमी यष्टिः , राजतः ॥४५॥

अभक्ष्या-ऽऽच्छादने वा मयट् ॥६॥२॥४६॥

षष्ठ्यन्ताद् भक्ष्याऽऽच्छादनवर्जे यथायोगं विकारेऽवयवे च मयट् वा स्यात् । भस्ममयम् , भास्मनम् । अभक्ष्या-ऽऽच्छादन इति किम् ? मौद्रः सूपः , कार्पासः पटः ॥४६॥

शर-दर्भ-कूदी-तृण-सोम-बल्वजात् ॥६॥२॥४७॥

एभ्योऽभक्ष्या-ऽऽच्छादने विकारेऽवयवे च नित्यं मयट् स्यात् । शरमयम् , दर्भमयम् , कूदीमयम् , तृणमयम् , सोममयम् , बल्वजमयम् ॥४७॥

एकस्वरात् ॥६॥२॥४८॥

अस्माद् भक्ष्या-ऽऽच्छादनवर्जे विकारेऽवयवे च नित्यं मयट् स्यात् । वाङ्मयम् ॥४८॥

दोरप्राणिनः ॥६॥२॥४९॥

अप्राण्यर्थाद् दोरभक्ष्या-ऽऽच्छादने विकारेऽवयवे च मयट् स्यात् । आप्रमयम् । अप्राणिन इति किम् ? चाषम् , चाषमयम् ॥४९॥

गोः पुरीषे ।६।२।५०॥

गोः पुरीषेऽर्थे मयट् स्यात् । गोमयम् , पयस्तु गव्यम् ॥५०॥

ब्रीहेः पुरोडाशे ।६।२।५१॥

ब्रीहेः पुरोडाशे विकारे नित्यं मयट् स्यात् । ब्रीहिमयः पुरोडाशः । पुरोडाश इति किम् ? ब्रैह ओदनः , ब्रैहं भस्म ॥५१॥

तिल-यवादनाम्नि ।६।२।५२॥

आभ्यां विकारेऽवयवे चाऽनाम्नि मयट् स्यात् । तिलमयम् , यवमयम् । अनाम्नीति किम् ? तैलम् , यावः ॥५२॥

पिष्टात् ।६।२।५३॥

पिष्टाद् विकारेऽवयवे चानाम्नि मयट् स्यात् । पिष्टमयम् ॥५३॥

नाम्नि कः ।६।२।५४॥

पिष्टाद् विकारे नाम्नि कः स्यात् । पिष्टिका ॥५४॥

ह्योगोदोहादीनञ् हियङ्गुश्चास्य ।६।२।५५॥

अस्माद् विकारे नाम्नि ईनञ् स्यात् , तद्योगे च प्रकृतेर्हियङ्गुः । ह्यैयङ्गवीनं नवनीतं घृतं वा । नाम्नीत्येव-ह्यौगोदोहं तक्रम् ॥५५॥

अपो यञ् वा ।६।२।५६॥

अपो विकारे यञ् वा स्यात् । आप्यम् , अम्मयम् ॥५६॥

लुब् बहुलं पुष्प-मूले ।६।२।५७॥

विकारा-ऽवयवार्थस्य पुष्पे मूले चार्थे प्रत्ययस्य बहुलं लुप् स्यात् । मल्लिका पुष्पम् , विदारी मूलम् । बहुलमिति किम् ? वारणं पुष्पम् , ऐरण्डं मूलम् ॥५७॥

फले ।६।२।५८॥

विकारेऽवयवे वा फलेऽर्थे प्रत्ययस्य लुप् स्यात् । आमलकम् ॥५८॥

प्लक्षादेरण् ।६।२।५९॥

१. ऽवयवे चा^१ इति पाठः P3सं० J3 मध्ये बृहद्वृत्तौ च नास्ति ॥

एभ्यो विकारेऽवयवे वा फलेऽण् स्यात् । प्लाक्षम् , आश्वत्थम् ॥५९॥

जम्ब्वा वा । ६।२।६०॥

जम्ब्वा विकारेऽवयवे वा फलेऽण् वा स्यात् । जाम्बवम् , जम्बु , जम्बूः ॥६०॥

न द्विरद्रुवय-गोमय-फलात् । ६।२।६१॥

द्रुवय-गोमयौ फलार्थं च मुक्त्वाऽन्यस्माद् विकारावयवयोर्द्विः प्रत्ययो न स्यात् । कापोतस्य विकारोऽवयवो वेति मयट् न स्यात् । अद्रुवेत्यादि किम् ? द्रौवयं खण्डम् , गौमयं भस्म , कापित्थो रसः ॥६१॥

पितृ-मातुर्व्य-डुलं भ्रातरि । ६।२।६२॥

आभ्यां भ्रातर्यर्थे यथासङ्ख्यं व्य-डुलौ स्याताम् । पितृव्यः , मातुलः ॥६२॥

पित्रोर्दामहट् । ६।२।६३॥

पितृ-मातृभ्यां माता-पित्रोर्दामहट् स्यात् । पितामहः , पितामही ; मातामहः , मातामही ॥६३॥

अवेर्दुग्धे सोढ-दूस-मरीसम् । ६।२।६४॥

अवेर्दुग्धेऽर्थे एते स्युः । अविशोढम् , अविदूसम् , अविमरीसम् ॥६४॥

राष्ट्रेऽनङ्गादिभ्यः । ६।२।६५॥

अङ्गादिवर्जात् षष्ठ्यन्ताद् राष्ट्रेऽर्थेऽण् स्यात् । शैवम् । अङ्गादिवर्जनं किम् ? अङ्गानां वङ्गानां वा राष्ट्रमिति वाक्यमेव ॥६५॥

राजन्यादिभ्योऽकञ् । ६।२।६६॥

एभ्यो राष्ट्रेऽकञ् स्यात् । राजन्यकम् , दैवयातवकम् ॥६६॥

वसातेर्वा । ६।२।६७॥

अस्माद् राष्ट्रेऽकञ् वा स्यात् । वासातकम् , वासातं राष्ट्रम् ॥६७॥

भौरिक्वैषुकायादिर्विध-भक्तम् । ६।२।६८॥

भौरिक्यादे राष्ट्रे विधः ऐषुकायादिश्च भक्तः स्यात् । भौरिकिविधम् , भौलिकिविधम् ; ऐषुकारिभक्तम् , सारस्यायनभक्तम् ॥६८॥

१. अद्रुवेत्यादिति किम् इति सर्वत्र पाठः । अद्रुवेत्यादीति किम् P3सं० ॥

निवासा-ऽदूरभव इति देशे नाम्नि ।६।२।६९॥

षष्ठ्यन्तान्निवासा-ऽदूरभवयोर्यथाविहितं प्रत्ययः स्यात् , तदन्तं चेद् रूढं देशनाम । शैवम् , वैदिशं पुरम् ॥६९॥

तदत्राऽस्ति ।६।२।७०॥

तदिति प्रथमान्ताद् , अत्रेति सप्तम्यर्थे यथाविहितं प्रत्ययः स्यात् , प्रथमान्तं चेदस्तीति प्रत्ययान्तं चेद् देशनाम । औदुम्बरं पुरम् ॥७०॥

तेन निर्वृत्ते च ।६।२।७१॥

तेनेति तृतीयान्तात् निर्वृत्तेऽर्थे यथाविहितं प्रत्ययः स्यात् , देशनाम्नि । कौशाम्बी ॥७१॥

नद्यां मतुः ।६।२।७२॥

निवासाद्यर्थचतुष्के यथायोगं मतुः स्यात् , नद्यां देशनाम्नि । उदुम्बरावती ॥७२॥

मध्वादेः ।६।२।७३॥

एभ्यश्चातुरर्थिको देशनाम्नि मतुः स्यात् । मधुमान् , विसवान् ॥७३॥

नड-कुमुद-वेतस-महिषाडित् ।६।२।७४॥

एभ्यो ङित् मतुश्चातुरर्थिको देशनाम्नि स्यात् । नड्वान् , कुमुद्वान् , वेतस्वान् , महिष्वान् ॥७४॥

नड-शादाद् बलः ।६।२।७५॥

आभ्यां चातुरर्थिको ङित् बलो देशनाम्नि स्यात् । नड्वलम् , शाद्वलम् ॥७५॥

शिखायाः ।६।२।७६॥

अस्मात् चातुरर्थिको देशनाम्नि बलः स्यात् । शिखावलं पुरम् ॥७६॥

शिरीषादिक-कणौ ।६।२।७७॥

अस्मात् देशनाम्नि चातुरर्थिकाविक-कणौ स्याताम् । शिरीषिकः , शैरीषिकः ॥७७॥

शर्कराया इकणीया-ऽण् च ।६।२।७८॥

अस्माच्चातुरर्थिका देशनाम्नि एते इक-कणौ च स्युः । शार्करिकः , शर्करीयः , शार्करः , शर्करिकः , शार्करकः ॥७८॥

रोऽश्मादेः । ६।२।७९॥

चातुरर्थिको देशनाम्नि स्यात् । अश्मरः , यूषरः ॥७९॥

प्रेक्षादेरिन् । ६।२।८०॥

चातुरर्थिको देशनाम्नि स्यात् । प्रेक्षी , फलकी ॥८०॥

तृणादेः सल् । ६।२।८१॥

चातुरर्थिको देशनाम्नि स्यात् । तृणसा , नदसा ॥८१॥

काशादेरिलः । ६।२।८२॥

चातुरर्थिको देशनाम्नि स्यात् । काशिलम् , वाशिलम् ॥८२॥

अरीहणादेरकण् । ६।२।८३॥

चातुरर्थिको देशनाम्नि स्यात् । आरीहणकम् , खाण्डवकम् ॥८३॥

सुपन्थ्यादेर्यः । ६।२।८४॥

चातुरर्थिको देशनाम्नि स्यात् । सौपन्थ्यम् , सौवन्थ्यम् ॥८४॥

सुतङ्गमादेरिञ् । ६।२।८५॥

चातुरर्थिको देशनाम्नि स्यात् । सौतङ्गमिः , मौनिचित्तिः ॥८५॥

बलादेर्यः । ६।२।८६॥

चातुरर्थिको देशनाम्नि स्यात् । बल्यम् , बुल्यम् ॥८६॥

अहरादिभ्योऽञ् । ६।२।८७॥

चातुरर्थिको देशनाम्नि स्यात् । आहम् , लौमम् ॥८७॥

सरख्यादेरेयण् । ६।२।८८॥

चातुरर्थिको देशनाम्नि स्यात् । साखेयः , साखिदत्तेयः ॥८८॥

पन्थ्यादेरायनण् । ६।२।८९॥

चातुरर्थिको देशनाम्नि स्यात् । पान्थायनः , पाक्षायणः ॥८९॥

१. देशे नाम्नि इकण् ईय अण् चकारादिक कण् इत्येते स्युः, शर्कराः सन्त्यस्मिन् देशे शार्करिकः J3 ॥ २. देशनाम्नि रः स्यात् P3सं० J3 ॥

कणदिरायनिञ् । ६।२।९०॥

चातुरर्थिको देशनाम्नि स्यात् । कार्णायनिः , वासिष्ठायनिः ॥९०॥

उत्करादेरीयः । ६।२।९१॥

चातुरर्थिको देशनाम्नि स्यात् । उत्करीयः , सङ्करीयः ॥९१॥

नडादेः कीयः । ६।२।९२॥

चातुरर्थिको देशनाम्नि स्यात् । नडकीयः , लक्षकीयः ॥९२॥

कृशाश्वादेरीयण् । ६।२।९३॥

चातुरर्थिको देशनाम्नि स्यात् । काशाश्वीयः , आरिष्टीयः ॥९३॥

ऋश्यादेः कः । ६।२।९४॥

चातुरर्थिको देशनाम्नि स्यात् । ऋश्यकः , न्यग्रोधकः ॥९४॥

वराहादेः कण् । ६।२।९५॥

चातुरर्थिको देशनाम्नि स्यात् । वाराहकम् , पालाशकम् ॥९५॥

कुमुदादेरिकः । ६।२।९६॥

चातुरर्थिको देशनाम्नि स्यात् । कुमुदिकम् । इकटिकम् ॥९६॥

अश्वत्थादेरिकण् । ६।२।९७॥

चातुरर्थिको देशनाम्नि स्यात् । आश्वत्थिकम् , कौमुदिकम् ॥९७॥

साऽस्य पौर्णमासी । ६।२।९८॥

सेति प्रथमान्तादस्येति षष्ठ्यर्थे यथाविहितं नाम्नि प्रत्ययः स्यात् , प्रथमान्तं चेत् पौर्णमासी । पौषो मासोऽर्द्धमासो वा ॥९८॥

आग्रहायण्यश्वत्थादिकण् । ६।२।९९॥

आभ्यां प्रथमान्ताभ्यां षष्ठ्यर्थे इकण् स्यात् , तच्चेत् पौर्णमासी , नाम्नि । आग्रहायणिको मासोऽर्द्धमासो वा , एवमाश्वत्थिकः ॥९९॥

चैत्री-कार्तिकी-फाल्गुनी-श्रवणाद् वा । ६।२।१००॥

एभ्यः साऽस्य पौर्णमासीति विषये नाम्नि इकण् वा स्यात् । चैत्रिकः , चैत्रो मासोऽर्द्धमासो वा ; एवं कार्तिकिकः , कार्तिकः ; फाल्गुनिकः , फाल्गुनः ; श्रावणिकः , श्रावणः ॥१००॥

देवता ।६।२।१०।१॥

देवतार्थात् प्रथमान्तात् षष्ठ्यर्थे यथाविहितं प्रत्ययः स्यात् । जैनः , आग्नेयः , आदित्यः ॥१०।१॥

पैङ्गाक्षीपुत्रादेरीयः ।६।२।१०।२॥

एभ्यः साऽस्य देवतेति विषये ईयः स्यात् । पैङ्गाक्षीपुत्रीयम् , तार्णबिन्दवीयं हविः ॥१०।२॥

शुक्रादियः ।६।२।१०।३॥

शुक्रात् साऽस्य देवतेति विषये इयः स्यात् । शुक्रियं हविः ॥१०।३॥

शतरुद्रात् तौ ।६।२।१०।४॥

अस्मात् साऽस्य देवतेति विषये ईय इयश्च स्यात् । शतरुद्रीयम् , शतरुद्रियम् ॥१०।४॥

अपोनपादपानपातस्तृ चाऽऽतः ।६।२।१०।५॥

आभ्यां साऽस्य देवतेति विषये इयेयौ स्याताम् , तद्योगे चाऽऽतस्तृः । अपोनप्त्रीयम् , अपोनप्त्रियम् ; अपानप्त्रीयम् , अपानप्त्रियम् ॥१०।५॥

महेन्द्राद् वा ।६।२।१०।६॥

अस्मात् साऽस्य देवतेति विषये तौ वा स्याताम् । महेन्द्रीयम् , महेन्द्रियम् , माहेन्द्रं वा हविः ॥१०।६॥

क-सोमाद्वयण्

आभ्यां साऽस्य देवतेति विषये द्वयण् स्यात् । कायम् , सौम्यं हविः ॥१०।७॥

द्यावापृथिवी-शुनासीरा-ऽग्नीषोम-मरुत्वद्-वास्तोष्पति-

गृहमेधादीय-यौ ।६।२।१०।८॥

एभ्यः साऽस्य देवतेति विषये ईय-यौ स्याताम् । द्यावापृथिवीयम् , द्यावापृथिव्यम् ; शुनासीरीयम् , शुनासीर्यम् ; अग्नीषोमीयम् ; अग्नीषोम्यम् ; मरुत्वतीयम् , मरुत्वत्यम् ; वास्तोष्पतीयम् ; वास्तोष्पत्यम् ; गृहमेधीयम् , गृहमेध्यम् ॥१०।८॥

वाय्वृतु-पित्रुषसो यः ।६।२।१०।९॥

एभ्यः साऽस्य देवतेति विषये यः स्यात् । वायव्यम् , ऋतव्यम् , पित्र्यम् , उषस्यम् ॥१०९॥

महाराज-प्रोष्ठपदादिकण् । ६।२।११०॥

आभ्यां साऽस्य देवतेति विषये इकण् स्यात् । माहाराजिकः , प्रौष्ठपदिकः ॥११०॥

कालाद् भववत् । ६।२।१११॥

कालविशेषार्थेभ्यो यथा भवे प्रत्यया वक्ष्यन्ते तथा साऽस्य देवतेति विषयेऽपि स्युः । यथा मासे भवं मासिकम् , प्रावृषि प्रावृषेण्यम् , तथा मासप्रावृट्देवताकमपि ॥१११॥

आदेः छन्दसः प्रगाथे । ६।२।११२॥

प्रथमान्तादादेः छन्दसोऽस्येति षष्ठ्यर्थे प्रगाथेऽर्थे यथाविहितं प्रत्ययः स्यात् । पाङ्कः प्रगाथः । आदेरिति किम् ? अनुष्टुप् मध्यमस्य प्रगाथस्य ॥११२॥

योद्धु-प्रयोजनाद् युद्धे । ६।२।११३॥

प्रथमान्ताद् योद्धुर्थात् प्रयोजनार्थाच्च षष्ठ्यर्थे युद्धे यथाविहितं प्रत्ययः स्यात् । वैद्याधरं युद्धम् , सौमद्रं युद्धम् ॥११३॥

भावघञोऽस्यां णः । ६।२।११४॥

भावे घञन्तात् प्रथमान्तादस्यामित्यर्थे णः स्यात् । प्रापाता तिथिः । भावेति किम् ? प्राकारोऽस्याम् ॥११४॥

श्यैनम्पाता-तैलम्पाता । ६।२।११५॥

श्येन-तिलयोभवि घञन्ते पाते परे मोऽन्तः स्यात् । श्यैनम्पाता , तैलम्पाता तिथिः क्रियाभूमिः क्रीडा वा ॥११५॥

प्रहरणात् क्रीडायां णः । ६।२।११६॥

प्रहरणार्थात् प्रथमान्तादस्यामिति क्रीडायां णः स्यात् । दाण्डा क्रीडा । क्रीडायामिति किम् ? खड्गः प्रहरणमस्यां सेनायाम् ॥११६॥

तद् वेत्त्यधीते । ६।२।११७॥

तदिति द्वितीयान्ताद् वेत्ति अधीते वा इत्यर्थयोर्यथाविहितं प्रत्ययः स्यात् ।

मौहूर्तः , छान्दसः ॥११७॥

न्यायादेरिकण् ।६।२।११८॥

एभ्यो वेत्त्यधीते वेत्यर्थे इकण् स्यात् । नैयायिकः , नैयासिकः ॥११८॥

पद-कल्प-लक्षणान्त-क्रत्वाख्याना-ऽऽख्यायिकात् ।६।२।११९॥

पद-कल्प-लक्षणान्तेभ्यः क्रत्वाद्यर्थेभ्यश्च वेत्त्यधीते वेत्यर्थे इकण् स्यात् ।
पौर्वपदिकः , मातृकल्पिकः , गौलक्षणिकः , आग्निष्टोमिकः , यावक्रीतिकः
, वासवदत्तिकः ॥११९॥

अकल्पात् सूत्रात् ।६।२।१२०॥

कल्पवर्जात् परो यः सूत्रस्तदन्ताद् वेत्त्यधीते वेत्यर्थे इकण् स्यात् । वार्त्तिसूत्रिकः
। अकल्पादिति किम् ? सौत्रः , काल्पसौत्रः ॥१२०॥

अधर्म-क्षत्र-त्रि-संसर्गा-ऽङ्गाद् विद्यायाः ।६।२।१२१॥

धर्मादिवर्जात् परो यो विद्याशब्दस्तदन्ताद् वेत्त्यधीते वेत्यर्थे इकण् स्यात् ।
वायसविधिकः । अधर्मादेरिति किम् ? वैद्यः , धार्मिकविद्यः , क्षात्रविद्यः , त्रैविद्यः
, सांसर्गविद्यः , आङ्गविद्यः ॥१२१॥

याज्ञिकौक्थिक-लौकायितिकम् ।६।२।१२२॥

एते वेत्त्यधीते वेत्यर्थे इकणन्ता निपात्यन्ते । याज्ञिकः , औक्थिकः ,
लौकायितिकः ॥१२२॥

अनुब्राह्मणादिन् ।६।२।१२३॥

अस्माद् वेत्त्यधीते वेत्यर्थे इन् स्यात् । अनुब्राह्मणी ॥१२३॥

शत-षष्टेः पथ इकट् ।६।२।१२४॥

आभ्यां परो यः पन्थास्तदन्ताद् वेत्त्यधीते वेत्यर्थे इकट् स्यात् । शतपथिकी
, षष्टिपथिकः ॥१२४॥

पदोत्तरपदेभ्य इकः ।६।२।१२५॥

पदशब्द उत्तरपदं यस्य तस्मात् पदात् , पदोत्तरपदाच्च वेत्त्यधीते वेत्यर्थे इकः
स्यात् । पूर्वपदिकः , पदिकः , पदोत्तरपदिकः ॥१२५॥

पद-क्रम-शिक्षा-मीमांसा-साम्नोऽकः ।६।२।१२६॥

एभ्यो वेत्यधीते वेत्यर्थे ऽकः स्यात् । पदकः , क्रमकः , शिक्षकः , मीमांसकः , सामकः ॥१२६॥

स-सर्वपूर्वात् लुप् ।६।२।१२७॥

सपूर्वात् सर्वपूर्वाच्च वेत्यधीते वेत्यर्थे प्रत्ययस्य लुप् स्यात् । सवार्त्तिकः , सर्ववेदः ॥१२७॥

सङ्ख्याकात् सूत्रे ।६।२।१२८॥

सङ्ख्यायाः परो यः कस्तदन्तात् सूत्रार्थाद् वेत्यधीते वेत्यर्थे प्रत्ययस्य लुप् स्यात् । अष्टकाः पाणिनीयाः ॥१२८॥

प्रोक्तात् ।६।२।१२९॥

प्रोक्तार्थप्रत्ययान्ताद् वेत्यधीते वेत्यर्थे प्रत्ययस्य लुप् स्यात् । गोतमेन प्रोक्तं गौतमम् , तद्वेत्यधीते वा गौतमः ॥१२९॥

वेदेन्ब्राह्मणमत्रैव ।६।२।१३०॥

प्रोक्तप्रत्ययान्तं वेदवाचि , इन्नन्तं ब्राह्मणवाचि चाऽत्रैव वेत्यधीते वेति विषये एव प्रयुज्यते । कठेन प्रोक्तं वेदं विदन्त्यधीयते वा कठाः , ताण्ड्येन प्रोक्तं ब्राह्मणं विदन्त्यधीयते वा ताण्डिनः ॥१३०॥

तेन छन्ने रथे ।६।२।१३१॥

तेनेति तृतीयान्तात् , छन्ने रथेऽर्थे यथाविहितं प्रत्ययः स्यात् । वास्त्रो रथः ॥१३१॥

पाण्डुकम्बलादिन् ।६।२।१३२॥

अस्मात् टान्तात् छन्ने रथे इन् स्यात् । पाण्डुकम्बली रथः ॥१३२॥

दृष्टे साम्नि नाम्नि ।६।२।१३३॥

तेनेति टान्तात् , दृष्टं सामेत्यर्थे यथाविहितं प्रत्ययः स्यात् , संज्ञायाम् । क्रौञ्चं साम , कालेयम् ॥१३३॥

गोत्रादङ्गवत् ।६।२।१३४॥

गोत्रवाचिनष्टान्ताद् दृष्टं सामेत्यर्थेऽङ्गे इव प्रत्ययः स्यात् । औपगवकं साम

॥१३४॥

वामदेवाद् यः ।६।२।१३५॥

अस्माद्वान्ताद् दृष्टे साम्नि यः स्यात् । वामदेव्यं साम् ॥१३५॥

डिद् वाऽण् ।६।२।१३६॥

दृष्टं सामेत्यर्थेऽण् डिद् वा स्यात् । औशनम् , औशनसम् ॥१३६॥

वा जाते द्विः ।६।२।१३७॥

जातेऽर्थे योऽण् द्विर्विहितः स डिद्वा स्यात् । शातभिषः , शातभिषजः ।
द्विरिति किम् ? हैमवतः ॥१३७॥

तत्रोद्धृते पात्रेभ्यः ।६।२।१३८॥

तत्रेति सप्तम्यन्तात् पात्रार्थादुद्धृतेऽर्थे यथाविहितं प्रत्ययः स्यात् । शाराव ओदनः
॥१३८॥

स्थण्डिलाच्छेते व्रती ।६।२।१३९॥

स्थण्डिलात् सप्तम्यन्तात् शेते व्रतीत्यर्थे यथाविहितं प्रत्ययः स्यात् । स्थाण्डिलो
भिक्षुः ॥१३९॥

संस्कृते भक्ष्ये ।६।२।१४०॥

सप्तम्यन्तात् संस्कृते भक्ष्ये यथाविहितं प्रत्ययः स्यात् । भ्राष्ट्रा अपूपाः ॥१४०॥

शूलोखाद् यः ।६।२।१४१॥

आभ्यां सप्तम्यन्ताभ्यां संस्कृते भक्ष्ये यः स्यात् । शूल्यम् , उख्यं मांसम्
॥१४१॥

क्षीरादेयण् ।६।२।१४२॥

क्षीरात् सप्तम्यन्तात् संस्कृते भक्ष्ये एयण् स्यात् । क्षैरीयी यवागूः ॥१४२॥

दध्न इकण् ।६।२।१४३॥

दध्नः सप्तम्यन्तात् संस्कृते भक्ष्ये इकण् स्यात् । दाधिकम् ॥१४३॥

वोदश्चितः ।६।२।१४४॥

उदश्चितः सप्तम्यन्तात् संस्कृते भक्ष्ये इकण् वा स्यात् । औदश्चित्कम् , औदश्चितम्

॥१४४॥

कचित् ॥६॥२॥१४५॥

अपत्यादिभ्योऽन्यत्राप्यर्थे कचिद् यथाविहितं प्रत्ययः स्यात् । चाक्षुषं रूपम्
, आश्वो रथः ॥१४५॥

इति [आचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां
सिद्धहेमचन्द्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासनलघुवृत्तौ]
षष्ठस्याध्यायस्य द्वितीयः पादः समाप्तः ॥६॥२॥

मृदित्वा दोःकण्डूं समरभुवि वैरिक्षितिभुजां
भुजादण्डे दधुः कति न नवखण्डां वसुमतीम् ।
यदेवं साम्राज्ये विजयिनि वितृष्णेन मनसा
यशो योगीशानां पिबसि नृप ! तत् कस्य सदृशम् ॥२२॥

१. समाप्तः J2 P3 मध्ये नास्ति ॥

[तृतीयः पादः]

शेषे ।६।३।१॥

अपत्यादिभ्योऽन्यस्मिन् प्राग्जितीयेऽर्थे इतोऽनुक्रम्यमाणं वेदितव्यम् ॥१॥

नद्यादेरेयण् ।६।३।२॥

एभ्यः प्राग्जितीये शेषेऽर्थे एयण् स्यात् । नादेयः , वानेयः । शेष इत्येव-समूहे नादिकम् ॥२॥

राष्ट्रादियः ।६।३।३॥

[राष्ट्रशब्दात् शेषे प्राग्जितीयेऽर्थे इयः स्यात् ।] राष्ट्रियः ॥३॥

दूरादेत्यः ।६।३।४॥

[दूरात् शेषेऽर्थे एत्यः स्यात् ।] दूरेत्यः ॥४॥

उत्तरादाहञ् ।६।३।५॥

[उत्तरशब्दात् शेषेऽर्थे आहञ् स्यात् ।] औत्तराहः ॥५॥

पारावारादीनः ।६।३।६॥

[पारावारशब्दात् शेषेऽर्थे ईनः स्यात् ।] पारावारीणः ॥६॥

व्यस्त-व्यत्यस्तात् ।६।३।७॥

पारावारात् शेषे ईनः स्यात् । पारीणः , अवारीणः , अवारपारीणः ॥७॥

द्यु-प्रागपागुदक्-प्रतीचो यः ।६।३।८॥

[दिव्शब्दात् प्राच् अपाच् उदच् प्रत्यच् इत्येतेभ्यश्चाव्ययाऽनव्ययेभ्यः शेषेऽर्थे यः स्यात् ।] दिव्यम् , प्राच्यम् , अपाच्यम् , उदीच्यम् , प्रतीच्यम् ॥८॥

ग्रामादीनञ् च ।६।३।९॥

[ग्रामात्] शेषेऽर्थे [ईनञ्] यश्च स्यात् । ग्रामीणः , ग्राम्यः ॥९॥

कत्र्यादेश्रैयकञ् ।६।३।१०॥

[कत्र्यादिभ्यो] ग्रामाच्च शेषे [एयकञ्] स्यात् । कात्रेयकः , पौष्करेयकः , ग्रामेयकः ॥१०॥

कुण्ड्यादिभ्यो यलुक् च ।६।३।११॥

१. अस्मिन् पादे [ ] एतदन्तर्गताः पाठाः P3सं० मध्ये एव सन्ति ॥

[कुण्ड्यादिभ्यः] शेषेऽर्थे एकञ् स्यात् , तद्योगे च यो लुक् । कौण्डेयकः , कौण्डेयकः ॥११॥

कुल-कुक्षि-ग्रीवाच्छाऽस्यलङ्कारे । ६।३।१२॥

[एभ्यः] शेषेऽर्थे यथासंख्यमेयकञ् स्यात् । कौलेयकः श्वा , कौक्षेयकोऽसिः , ग्रैवेयकोऽलङ्कारः ॥१२॥

दक्षिणा-पश्चात्-पुरसस्त्यण् । ६।३।१३॥

[एभ्यः शेषेऽर्थे त्यण् स्यात् ।] दाक्षिणात्यः , पाश्चात्यः , पौरस्त्यः ॥१३॥

वहल्यूर्दि-पर्दि-कापिऽयाष्टायनण् । ६।३।१४॥

[एभ्यः शेषेऽर्थे टायनण् स्यात् ।] बाह्यायनः , और्दायिनः , पार्दायिनः , कापिशायनी द्राक्षा ॥१४॥

रङ्गोः प्राणिनि वा । ६।३।१५॥

[रङ्गशब्दात्] प्राणिनि [विशिष्टे] शेषेऽर्थे टायनण् वा स्यात् । राङ्गवायणः , राङ्गवो गौः ; कम्बलस्तु राङ्गवः ॥१५॥

केहाऽमा-त्र-तसस्त्यच् । ६।३।१६॥

[क इह अमा इत्येतेभ्यः , त्र-तसप्रत्ययान्तेभ्यश्च शेषेऽर्थे त्यच् स्यात् ।] कत्यः , इहत्यः , अमात्यः , तत्रत्यः , कुतस्त्यः ॥१६॥

नेर्ध्रुवे । ६।३।१७॥

[निशब्दाद् ध्रुवेऽर्थे] त्यच् स्यात् । नित्यं ध्रुवम् ॥१७॥

निसो गते । ६।३।१८॥

[निसशब्दाद् गतेऽर्थे] त्यच् स्यात् । निष्ठश्चण्डालः ॥१८॥

ऐषमो-ह्यस्-श्वसो वा । ६।३।१९॥

[एभ्यः] शेषेऽर्थे त्यच् वा स्यात् । ऐषमस्त्यम् , ऐषमस्तनम् ; ह्यस्त्यम् , ह्यस्तनम् ; श्वस्त्यम् , श्वस्तनम् ॥१९॥

कन्थाया इकण् । ६।३।२०॥

कन्था ग्रामविशेषः , [कन्थाशब्दाच्छेषेऽर्थे इकण् स्यात् ।] कान्थिकः ॥२०॥

वर्णाविकञ् । ६।३।२१॥

वणुदेशे या कन्था ततः शेषे[ऽर्थे]ऽञ् स्यात् । कान्थकः ॥२१॥

रूप्योत्तरपदा-ऽरण्याणः । ६।३।२२॥

[रूप्योत्तरपदादरण्याच्च शेषेऽर्थे णः स्यात् ।] वार्करूप्यः , आरण्याः सुमनसः ॥२२॥

दिक्पूर्वादनाम्नः । ६।३।२३॥

[दिक्पूर्वपदादनाम्नोऽसंज्ञाविषयात्] शेषे[ऽर्थे] णः स्यात् । पौर्वशालः । अनाम्न इति किम् ? पूर्वकार्णाभृत्तिकी ॥२३॥

मद्रादञ् । ६।३।२४॥

मद्रान्ताद् दिक्पूर्वपदात् शेषे[ऽर्थे]ऽञ् स्यात् । पौर्वमद्री ॥२४॥

उदग्रामाद् यकृल्लोमः । ६।३।२५॥

[उदग्रामवाचिनो यकृल्लोमन्शब्दात्] शेषे[ऽर्थे]ऽञ् स्यात् । याकृल्लोमः । उदग्रामादिति किम् ? अन्यस्मादण्-याकृल्लोमनः ॥२५॥

गौष्ठी-तैकी-नैकेती-गोमती-शूरसेन-वाहीक-रोमक-पटचरात् ।

६।३।२६॥

एभ्यः शेषे[ऽर्थे]ऽञ् स्यात् । गौष्ठः , तैकः , नैकेतः , गौमतः , शौरसेनः , वाहीकः , रोमकः , पाटचरः ॥२६॥

शकलादेर्यञः । ६।३।२७॥

अस्माद् यञन्तात् शेषे[ऽर्थे]ऽञ् स्यात् । शकलाः , काण्वाः ॥२७॥

वृद्धेञः । ६।३।२८॥

वृद्धेञन्तात् शेषे[ऽर्थे]ऽञ् स्यात् । दाक्षाः । वृद्धेति किम् ? सौतज्जमीयः ॥२८॥

न द्विस्वरात् प्राग्-भरतात् । ६।३।२९॥

प्रागोत्रार्थाद् भरतगोत्रार्थाच्च वृद्धेञन्तादञ् न स्यात् । चैङ्गीयाः , काशीयाः । द्विस्वरादिति किम् ? पानागाराः ॥२९॥

भवतोरिकणियसौ । ६।३।३०॥

१. वृद्धेञन्ताच्छेषेऽञ् न स्यात् J1,3 । “वृद्धेञन्ताद् द्विस्वरादञ् प्रत्ययो न भवति” इति बृहद्भूतौ ॥

[भवच्छशब्दाच्छेषेऽर्थे इकणीयसौ स्याताम् ।] भावत्कम् , भवदीयम् ॥३०॥

पर-जन-राज्ञोऽकीयः ।६।३।३१॥

[एभ्यः शेषेऽर्थेऽकीयः स्यात् ।] परकीयः , जनकीयः , राजकीयः ॥३१॥

दोरीयः ।६।३।३२॥

[दुसंज्ञकाच्छेषेऽर्थे ईयः स्यात् ।] देवदत्तीयः , तदीयः ॥३२॥

उष्णादिभ्यः कालात् ।६।३।३३॥

उष्णादिपूर्वपदात् कालान्ताच्छेषेऽर्थे ईयः स्यात् । उष्णकालीयम् ॥३३॥

व्यादिभ्यो णिकेकणौ ।६।३।३४॥

एभ्यो यः कालस्तदन्ताच्छेषे [ऽर्थे] णिक इकण् च स्यात् । वैकालिका , वैकालिकी ; आनुकालिका , आनुकालिकी ॥३४॥

काश्यादेः ।६।३।३५॥

एभ्यो दुभ्यः शेषे णिकेकणौ स्याताम् । काशिका , काशिकी ; चैदिका , चैदिकी ॥३५॥

वाहीकेषु ग्रामात् ।६।३।३६॥

एषु ग्रामाद् दोः शेषेऽर्थे णिकेकणौ स्याताम् । कारन्तपिका , कारन्तपिकी ॥३६॥

वोशीनरेषु ।६।३।३७॥

एषु ग्रामार्थाद् दोः शेषेऽर्थे णिकेकणौ वा स्याताम् । आह्वजालिका , आह्वजालिकी , आह्वजालीयः ॥३७॥

वृजि-मद्राद् देशात् कः ।६।३।३८॥

[वृजि-मद्रशब्दाभ्यां देशवाचिभ्यां शेषेऽर्थे कः स्यात् ।] वृजिकः , मद्रकः ॥३८॥

उवर्णादिकण् ।६।३।३९॥

उवर्णान्ताद् देशार्थाच्छेषे इकण् स्यात् । शाबरजम्बुकः ॥३९॥

दोरेव प्राचः ।६।३।४०॥

१. णिकेकणौ स्याताम् पार ॥

प्रादेशार्थादुवर्णान्ताद् दोरेवेकञ् स्यात् । आषाढजम्बुकः ॥४०॥

ईतोऽकञ् । ६।३।४१॥

ईदन्तात् प्राग्देशार्थाद् दोः शेषेऽकञ् स्यात् । काकन्दकः ॥४१॥

रोपान्त्यात् । ६।३।४२॥

रोपान्त्यात् प्राचो दोः शेषेऽकञ् स्यात् । पाटलिपुत्रकः ॥४२॥

प्रस्थ-पुर-वहान्त-योपान्त्य-धन्वार्थात् । ६।३।४३॥

प्रस्थ-पुर-वहान्तेभ्यो युपान्त्याद् धन्वार्थाच्च देशवृत्तेर्दोः शेषेऽकञ् स्यात् ।
मालाप्रस्थकः , नान्दीपुरकः , पैलुवहकः , साङ्काश्यकः , पारेधन्वकः ॥४३॥

राष्ट्रेभ्यः । ६।३।४४॥

राष्ट्रार्थेभ्यो दुभ्यः शेषेऽकञ् स्यात् । आभिसारकः ॥४४॥

बहुविषयेभ्यः । ६।३।४५॥

राष्ट्रेभ्यो बहुविषयेभ्यः शेषेऽकञ् स्यात् । आज्ञकः ॥४५॥

धूमादेः । ६।३।४६॥

अस्माद् देशवृत्तेः शेषेऽकञ् स्यात् । धौमकः , षाडण्डकः ॥४६॥

सौवीरेषु कूलात् । ६।३।४७॥

सौवीरदेशार्थात् कूलात् शेषेऽकञ् स्यात् । कौलकः ॥४७॥

समुद्रान्तृ-नावोः । ६।३।४८॥

समुद्राद् देशार्थाच्छेषेऽकञ् स्यात् , नरि नावि चार्थे । सामुद्रको ना , सामुद्रिका
नौः । सामुद्रमन्यत् ॥४८॥

नगरात् कुत्सा-दाक्ष्ये । ६।३।४९॥

नगराद् देशार्थाच्छेषेऽकञ् स्यात् , कुत्सायां दाक्ष्ये च गम्ये । चौरा हि नागरकाः
, दक्षा हि नागरकाः ॥४९॥

कच्छा-ऽग्नि-वक्त्र-वर्त्तोत्तरपदात् । ६।३।५०॥

कच्छाद्युत्तरपदाद् देशार्थाच्छेषेऽकञ् स्यात् । भारुकच्छकः , काण्डाग्नकः
, ऐन्दुवक्त्रकः , बाहुवर्त्तकः ॥५०॥

अरण्यात् पथि-न्याया-ऽध्यायेभ-नर-विहारे । ६।३।५१॥

अरण्याद् देशार्थात् पथ्यादौ शेषेऽकञ् स्यात् । आरण्यकः पन्था न्यायोऽध्याय
इभो नरो विहारो वा ॥५१॥

गोमये वा । ६।३।५२॥

अरण्याद् देशाच्छेषे गोमयेऽर्थेऽकञ् वा स्यात् । आरण्यका गोमयाः , आरण्या
वा ॥५२॥

कुरु-युगन्धराद् वा । ६।३।५३॥

आभ्यां देशार्थाभ्यां शेषेऽकञ् वा स्यात् । कौरवकः , कौरवः ; यौगन्धरकः
, यौगन्धरः ॥५३॥

साल्वाद् गो-यवाग्वपत्तौ । ६।३।५४॥

साल्वाद् देशार्थाद् गवि यवाग्वां पत्तिवर्जे च मनुष्ये शेषेऽर्थेऽकञ् स्यात् ।
साल्वको गौः , साल्विका यवागूः , साल्वको ना ॥५४॥

कच्छादेर्नृ-नृस्थे । ६।३।५५॥

अस्माद् देशार्थाद् नरि नृस्थे च शेषेऽर्थेऽकञ् स्यात् । काच्छको ना ,
काच्छकमस्य स्मितम् ॥५५॥

कोपान्त्याच्चाऽण् । ६।३।५६॥

कुपान्त्यात् कच्छादेश्च देशार्थाच्छेषेऽण् स्यात् । आर्षिकः , काच्छः , सैन्धवः
॥५६॥

गर्तोत्तरपदादीयः । ६।३।५७॥

अस्माद् देशार्थाच्छेषे ईयः स्यात् । श्वाविद्गर्तीयः ॥५७॥

कटपूर्वात् प्राचः । ६।३।५८॥

कटपूर्वपदात् प्रादेशार्थाच्छेषे ईयः स्यात् । कटग्रामीयः ॥५८॥

क-खोपान्त्य-कन्था-पलद-नगर-ग्राम-हृदोत्तरपदाद् दोः । ६।३।५९॥

कुपान्त्यात् खुपान्त्यात् कन्थाद्युत्तरपदाच्च देशार्थाद् दोः शेषेऽर्थे ईयः स्यात्
। आरीहणकीयः , कौटशिखीयः , दाक्षिकन्धीयः , दाक्षिपलदीयः , दाक्षिनगरीयः
, माहकिग्रामीयः , दाक्षिहृदीयः ॥५९॥

पर्वतात् ।६।३।६०॥

अस्माद् देशार्थाच्छेषे ईयः स्यात् । पर्वतीयो राजा ॥६०॥

अनरे वा ।६।३।६१॥

पर्वताद् देशार्थान्नृवर्जे शेषे ईयो वा स्यात् । पर्वतीयानि , पार्वतानि फलानि ॥६१॥

पर्ण-कृकणाद् भारद्वाजात् ।६।३।६२॥

आभ्यां भारद्वाजदेशार्थाभ्यां शेषे ईयः स्यात् । पर्णीयः , कृकणीयः ॥६२॥

गहादिभ्यः ।६।३।६३॥

एभ्यो यथासम्भवं देशार्थेभ्यः शेषे ईयः स्यात् । गहीयः , अन्तस्थीयः ॥६३॥

पृथिवीमध्यान्मध्यमश्वास्य ।६।३।६४॥

अस्मात् देशार्थाच्छेषे ईयः स्यात् , प्रकृतेश्च मध्यमादेशः । मध्यमीयः ॥६४॥

निवासाच्चरणेऽण् ।६।३।६५॥

पृथिवीमध्यान्निवासदेशार्थाच्चरणे निवस्तरि शेषेऽर्थेऽण् स्यात् , मध्यमश्वास्य । माध्यमाश्चरणाः ॥६५॥

वेणुकादिभ्य ईयण् ।६।३।६६॥

एभ्यो यथायोगं देशार्थेभ्यः शेषे ईयण् स्यात् । वैणुकीयः , चैत्रकीयः ॥६६॥

वा युष्मदस्मादोऽजीनजौ युष्माका-ऽस्माकं चास्यैकत्वे तु तवक-

ममकम् ।६।३।६७॥

आभ्यां शेषेऽर्थेऽजीनजौ वा स्याताम् , तद्योगे च यथासंख्यं युष्माका-ऽस्माकौ एकार्थयोस्तु तवक-ममकौ । यौष्माकी , यौष्माकीणः , आस्माकी , आस्माकीनः

१. सिद्धहेमचन्द्रशब्दानुशासनस्य लघुवृत्तेर्बृहद्वृत्तेश्च हस्तलिखितादर्शेषु अत्र 'चैत्रकीयः' इति पाठः । P3 मध्ये 'वेणवः सन्त्यत्र ऋष्यादेः कः [६।२।९८] । चित्रस्य तुल्यः, तस्य तुल्ये कः [७।१।१०८] वेणुके चित्रके वा भवः' इति टिप्पणमपि वर्तते । किञ्च, जैनेन्द्रव्याकरणस्य अभयनन्दिप्रणीतायां जैनेन्द्रमहावृत्तौ अपि [३।२।११४] 'चैत्रकीयम्' इति पाठः । शाकटायनव्याकरणस्य स्वोपज्ञवृत्तावपि [३।१।५६] 'चैत्रकीयः' इत्येव पाठः । किन्तु पाणिनीयव्याकरणस्य [४।२।१३८] काशिकायां वृत्तौ चान्द्रव्याकरणवृत्तौ [३।२।६१] सरस्वतीकण्ठाभरणे [४।३।९२] च 'चैत्रकीयः' इति पाठः । वस्तुतो हस्तलिखितादर्शेषु 'च-व' इत्यनयोरक्षरयोः समानप्रायत्वात् पाठनिर्णयः दुष्करः ॥ ६।२।९२ सूत्रे नडादिगणे वेणु-वेत्र इति पाठः ॥

; युष्मदीयः , अस्मदीयः ; तावकः , तावकीनः , मामकः , मामकीनः ; त्वदीयः , मदीयः ॥६७॥

द्वीपादनुसमुद्रं ण्यः ॥६१३६८॥

समुद्रसमीपे यो द्वीपः तदर्थान् शेषेऽर्थे ण्यः स्यात् । द्वैष्यो ना तद्वासो वा ॥६८॥

अर्धाद् यः ॥६१३६९॥

[अर्धशब्दाच्छेषे यः स्यात् ।] अर्ध्यम् ॥६९॥

सपूर्वादिकण् ॥६१३७०॥

सपूर्वपदादर्धाच्छेषेऽर्थे इकण् स्यात् । पौष्करार्धिकः ॥७०॥

दिक्पूर्वात् तौ ॥६१३७१॥

दिगर्धपूर्वपदादर्धाच्छेषेऽर्थे येकणौ स्याताम् । पूर्वार्ध्यम् , पौर्वार्धिकम् ॥७१॥

ग्राम-राष्ट्रांशादणिकणौ ॥६१३७२॥

ग्राम-राष्ट्रयोर्भागार्थादर्धात् दिक्पूर्वाच्छेषेऽणिकणौ स्याताम् । ग्रामस्य राष्ट्रस्य वा पौर्वार्धः , पौर्वार्धिकः ॥७२॥

परा-ऽवरा-ऽधमोत्तमादेर्यः ॥६१३७३॥

परादिपूर्वादार्धाच्छेषेऽर्थे यः स्यात् । परार्ध्यम् , अवरार्ध्यम् , अधमार्ध्यम् , उत्तमार्ध्यम् ॥७३॥

अमोऽन्ता-ऽवो-ऽधसः ॥६१३७४॥

अन्तादेः शेषेऽर्थेऽमः स्यात् । अन्तमः , अवमः , अधमः ॥७४॥

पश्चादाद्यन्ता-ऽग्रादिमः ॥६१३७५॥

[एभ्यः शेषेऽर्थे इमः स्यात् ।] पश्चिमः , आदिमः , अन्तिमः , अग्रिमः ॥७५॥

मध्यान्मः ॥६१३७६॥

[मध्यशब्दाच्छेषेऽर्थे मः स्यात् ।] मध्ये जातो मध्यमः ॥७६॥

मध्य उत्कर्षा-ऽपकर्षयोरः ॥६१३७७॥

अनयोर्मध्यार्थान्मध्याच्छेषेऽर्थे अः स्यात् । नात्युत्कृष्टो नात्यपकृष्टो मध्यपरि-
णामो मध्यो विद्वान् ॥७७॥

अध्यात्मादिभ्य इकण् ।६।३।७८॥

एभ्यः शेषेऽर्थे इकण् स्यात् । आध्यात्मिकम् , आधिदैविकम् ॥७८॥

समानपूर्व-लोकोत्तरपदात् ।६।३।७९॥

समानशब्दपूर्वपदेभ्यो लोकशब्दोत्तरपदेभ्यश्च शेषेऽर्थे इकण् स्यात् । सामान-
ग्रामिकः , ऐहलौकिकः ॥७९॥

वर्षा-कालेभ्यः ।६।३।८०॥

वर्षायाः कालविशेषार्थाच्च शेषेऽर्थे इकण् स्यात् । वार्षिकः , मासिकः ॥८०॥

शरदः श्राद्धे कर्मणि ।६।३।८१॥

अस्मात् पितृकार्ये शेषेऽर्थे इकण् स्यात् । शारदिकं श्राद्धम् ॥८१॥

नवा रोगा-ऽऽतपे ।६।३।८२॥

शरदो रोगे आतपे च शेषेऽर्थे इकण् वा स्यात् । शारदिकः , शरदो रोग
आतपो वा ॥८२॥

निशा-प्रदोषात् ।६।३।८३॥

आभ्यां शेषेऽर्थे इकण् वा स्यात् । नैशिकः , नैशः ; प्रादोषिकः , प्रादोषः
॥८३॥

श्वसस्तादिः ।६।३।८४॥

श्वसः कालार्थाच्छेषेऽर्थे तादिरिकण् वा स्यात् । शौवस्तिकः ; श्वस्त्यः ॥८४॥

चिर-परत्-परारेस्तनः ।६।३।८५॥

एभ्यः शेषेऽर्थे ल्त्नो वा स्यात् । चिरत्नम् , परत्नम् , परारित्नम् ; चिरंतनम्
, प्ररुत्तनम् , परारितनम् ॥८५॥

पुरो नः ।६।३।८६॥

पुराशब्दात् कालार्थाच्छेषेऽर्थे नो वा स्यात् । पुराणम् , पुरातनम् ॥८६॥

पूर्वाह्णा-ऽपराह्णात् तनट् ।६।३।८७॥

१. मध्यमपरि° पाठः ॥

आभ्यां शेषेऽर्थे तनङ् वा स्यात् । पूर्वाह्नेतनः , अपराह्नेतनः ; पौर्वाह्निकः , आपराह्निकः ॥८७॥

सायं-चिरं-प्राह्णे-प्रगे-ऽव्ययात् । ६।३।८८॥

एभ्योऽव्ययाच्च कालार्थाच्छेषेऽर्थे तनङ् नित्यं स्यात् । सायंतनम् , चिरन्तनम् , प्राह्नेतनम् , प्रगेतनम् , दिवातनम् ॥८८॥

भर्तु-सन्ध्यादेरण् । ६।३।८९॥

भं नक्षत्रम् , तदर्थाद् , ऋत्त्वर्थात् सन्ध्यादेश्च कालार्थाच्छेषेऽर्थेऽण् स्यात् । पौषः , ग्रैष्मः , सान्ध्यः , आमावास्यः ॥८९॥

संवत्सरात् फल-पर्वणोः । ६।३।९०॥

अस्मात् फले पर्वणि च शेषेऽर्थेऽण् स्यात् । सांवत्सरं फलं पर्वं वा ॥९०॥

हेमन्ताद् वा , तलुक् च । ६।३।९१॥

अस्माच्छेषेऽर्थेऽण् वा स्यात् , तद्योगे च तो वा लुक् । हैमनम् , हैमन्तम् , हैमन्तिकम् ॥९१॥

प्रावृष एण्यः । ६।३।९२॥

अस्माच्छेषेऽर्थे एण्यः स्यात् । प्रावृषेण्यः ॥९२॥

स्थामा-ऽजिनान्ताल्लुप् । ६।३।९३॥

स्थामान्तादजिनान्ताच्च परस्य शैषिकस्य लुप् स्यात् । अश्वत्थामा , सिंहाजिनः ॥९३॥

तत्र कृत-लब्ध-क्रीत-सम्भूते । ६।३।९४॥

तत्रेति सप्तम्यन्तादेश्वर्थेषु यथायोगमणादय एयणादयश्च स्युः । सौघ्नः , औत्सः , बाह्यः , नादेयः , राष्ट्रियः ॥९४॥

कुशले । ६।३।९५॥

सप्तम्यन्तात्कुशलेऽर्थे यथाविहितमण्येयणादयः स्युः । माथुरः , नादेयः ॥९५॥

पथोऽकः । ६।३।९६॥

सप्तम्यन्तात् पथः कुशलेऽकः स्यात् । पथकः ॥९६॥

कोऽश्मादेः । ६।३।९७॥

अस्मात् सप्तम्यन्तात् कुशले कः स्यात् । अश्मकः , अशनिकः ॥१७॥

जाते ॥६३॥१८॥

सप्तम्यन्ताज्जातेऽर्थे यथाविहितमण्येयणादयः स्युः । माधुरः , औत्सः , बाह्यः , नादेयः , राष्ट्रियः ॥१८॥

प्रावृष इकः ॥६३॥१९॥

अस्मात् सप्तम्यन्ताज्जाते इकः स्यात् । प्रावृषिकः ॥१९॥

नाम्नि शरदोऽकञ् ॥६३॥२०॥

शरदः सप्तम्यन्ताज्जातेऽकञ् स्यात् , नाम्नि । शारदका दर्भाः । नाम्नीति किम् ? शारदं सस्यम् ॥२०॥

सिन्ध्वपकरात् का-ऽणौ ॥६३॥२१॥

आभ्यां सप्तम्यन्ताभ्यां जाते कौऽण् च नांमि स्यात् । सिन्धुकः , सैन्धवः , अपकरकः , आपकरः ॥२१॥

पूर्वाह्ला-ऽपराह्ला-ऽऽर्द्रा-मूल-प्रदोषा-ऽवस्करादकः ॥६३॥२२॥

एभ्यः सप्तम्यन्तेभ्यो जातेऽको नाम्नि स्यात् । पूर्वाह्लकः , अपराह्लकः , आर्द्रकः , मूलकः , प्रदोषकः , अवस्करकः ॥२२॥

पथः पन्थ च ॥६३॥२३॥

पथः सप्तम्यन्ताज्जातेऽको नाम्नि स्यात् , तद्योगे पन्थ च । पन्थकः ॥२३॥

अश्च वाऽमावास्यायाः ॥६३॥२४॥

अस्मात् सप्तम्यन्ताज्जाते अः , अश्च नाम्नि वा स्यात् । अमावास्यः , अमावास्यकः , आमावास्यः ॥२४॥

श्रविष्ठा-ऽषाढादीयण् च ॥६३॥२५॥

आभ्यां सप्तम्यन्ताभ्यां जाते ईयण् अश्च नाम्नि स्यात् । श्रविष्ठीयः , श्रविष्ठः ; आषाढीयः , अषाढः ॥२५॥

फलगुन्याष्टः ॥६३॥२६॥

अस्मात् सप्तम्यन्ताज्जाते टो नाम्नि स्यात् । फलगुनः ॥२६॥

१. नाम्नि P3 मध्ये नास्ति ॥ २. पन्थ च P3 । पथः J1 । पन्थः J3 ॥ ३. अषाढः P3सं० J2सं० J3 विना सर्वत्र । “अणमपीच्छन्त्येके-श्रविष्ठः आषाढः” इति बृहद्भृत्तौ ॥

बहुला-ऽनुराधा-पुष्यार्थ-पुनर्वसु-हस्त-विशाखा-स्वातेर्लुप्

।६।३।१०७॥

एभ्यः सप्तम्यन्तेभ्यः परस्य भाऽणो जातेऽर्थे लुप् स्यात् , नास्मि । बहुलः , अनुराधः , पुष्यः , पुनर्वसुः , हस्तः , विशाखः , स्वातिः शिशुः ॥१०७॥

चित्रा-रेवती-रोहिण्याः स्त्रियाम् ।६।३।१०८॥

एभ्यः सप्तम्यन्तेभ्यो भाऽणो जाते स्त्रियां नास्मि लुप् स्यात् । चित्रा स्त्री , रेवती , रोहिणी ॥१०८॥

बहुलमन्येभ्यः ।६।३।१०९॥

श्रविष्ठादिभ्योऽन्येभ्यो भार्येभ्यः सप्तम्यन्तेभ्यो भाणो जातेऽर्थे लुब् बहुलं नास्मि स्यात् । अभिजित् , आभिजितः ; अश्वयुक् , आश्वयुजः । कचिन्नित्यम् -अश्विनः । कचिन्न स्यात्-माघः ॥१०९॥

स्थानान्त-गोशाल-खरशालात् ।६।३।११०॥

एभ्यः सप्तम्यन्तेभ्यः परस्य जाते प्रत्ययस्य नास्मि लुप् स्यात् । गोस्थानः , गोशालः , खरशालः शिशुः ॥११०॥

वत्सशालाद्वा ।६।३।१११॥

अस्मात् सप्तम्यन्ताज्जाते प्रत्ययस्य नास्मि लुब् वा स्यात् । वत्सशालः , वात्सशालः ॥१११॥

सोदर्य-समानोदर्यौ ।६।३।११२॥

एतौ जातेऽर्थे यान्तौ निपात्येते । सोदर्यः , समानोदर्यौ भ्राता ॥११२॥

कालाद् देये ऋणे ।६।३।११३॥

सप्तम्यन्तात् कालार्थाद् देये ऋणेऽर्थे यथाविहितं प्रत्ययः स्यात् । मासिकमृणम् ॥११३॥

कलाप्यश्वत्थ-यवबुसोमाव्यासैषमसोऽकः ।६।३।११४॥

एभ्यः सप्तम्यन्तेभ्यो देये ऋणेऽकः स्यात् । कलापकम् , अश्वत्थकम् , यवबुसकम् , उमाव्यासकम् , ऐषमकमृणम् ॥११४॥

ग्रीष्मा-ऽवरसमादकञ् ।६।३।११५॥

आभ्यां कालार्थाभ्यां सप्तम्यन्ताभ्यां देये ऋणेऽकञ् स्यात् । ग्रैष्मिकम् ,
आवरसमकमृणम् ॥११५॥

संवत्सरा-ऽऽग्रहायण्या इकण् च । ६।३।११६॥

आभ्यां सप्तम्यन्ताभ्यां देये ऋणे इकण् अकञ् च स्यात् । सांवत्सरिकम् ,
सांवत्सरकं फलं पर्व वा , आग्रहायणिकम् , आग्रहायणकम् ॥११६॥

साधु-पुष्यत्-पच्यमाने । ६।३।११७॥

सप्तम्यन्तात् कालविशेषार्थाद् एषु यथाविहितं प्रत्ययाः स्युः । हैमनं ,
हैमन्तमनुलेपनम् ; वासन्त्यः कुन्दलताः , शारदाः शालयः ॥११७॥

उप्ते । ६।३।११८॥

सप्तम्यन्तात् कालार्थादुप्तेऽर्थे यथाविहितं प्रत्ययः स्यात् । शारदा यवाः ,
हैमनाः ॥११८॥

आश्वयुज्या अकञ् । ६।३।११९॥

अस्मात् सप्तम्यन्तादुप्तेऽर्थेऽकञ् स्यात् । आश्वयुजका माषाः ॥११९॥

ग्रीष्म-वसन्ताद् वा । ६।३।१२०॥

आभ्यां सप्तम्यन्ताभ्यामुप्तेऽर्थेऽकञ् वा स्यात् । ग्रैष्मिकम् , ग्रैष्मं सस्यम् ।
वासन्तकम् , वासन्तम् ॥१२०॥

व्याहरति मृगे । ६।३।१२१॥

सप्तम्यन्तात् कालार्थाद् व्याहरति मृगेऽर्थे यथाविहितं प्रत्ययः स्यात् । नैशिको
नैशो वा शुगालः , प्रादोषिकः , प्रादोषो वा । मृग इति किम् ? वसन्ते व्याहरति
कोकिलः ॥१२१॥

जयिनि च । ६।३।१२२॥

सप्तम्यन्तात् कालार्थाज्जयिन्यर्थे यथाविहितं प्रत्ययः स्यात् । निशाभवमध्ययनं
निशा , तत्र जयी नैशिकः , नैशः , प्रादोषिकः , प्रादोषः , वार्षिकः ॥१२२॥

भवे । ६।३।१२३॥

सप्तम्यन्ताद् भवेऽर्थे यथाविहितमण्येणादयः स्युः । स्रौघः , औत्सः , नादेयः
ग्राम्यः ॥१२३॥

दिगादिदेहांशाद् यः । ६।३।१२४॥

दिगादेर्देहावयवार्थाच्च सप्तम्यन्ताद् भवे यः स्यात् । दिश्यः , अप्सव्यः ,
मूर्धन्यः ॥१२४॥

नाम्युदकात् । ६।३।१२५॥

उदकात् सप्तम्यन्ताद् भवेऽर्थे यो नाम्नि स्यात् । उदक्या रजस्वला ॥१२५॥

मध्याद् दिनणू-णेया मोऽन्तश्च । ६।३।१२६॥

मध्यात् सप्तम्यन्ताद् भवे एते स्युः , तद्योगे च मन्तः । माध्यन्दिनाः ,
माध्यमः , मध्यमीयः ॥१२६॥

जिह्वामूला-ऽङ्गुलेथेयः । ६।३।१२७॥

आभ्यां सप्तम्यन्ताभ्यां मध्याच्च भवे ईयः स्यात् । जिह्वामूलीयः , अङ्गुलीयः
, मध्वीयः ॥१२७॥

वर्गान्तात् । ६।३।१२८॥

अस्मात् सप्तम्यन्ताद् भवे ईयः स्यात् । कवर्गीयो वर्णः ॥१२८॥

ईन-यौ चाशब्दे । ६।३।१२९॥

वर्गान्तात् सप्तम्यन्ताद् भवे एतावीयश्च स्युः , न तु शब्दे । भरतवर्गिणः
, भरतवर्ग्यः , भरतवर्गीयः । शब्दे तु कवर्गीयः ॥१२९॥

दृति-कुक्षि-कलशि-वस्त्यहेरेयण् । ६।३।१३०॥

एभ्यः सप्तम्यन्तेभ्यो भवे एयण् स्यात् । दात्तेयं जलम् , कौक्षेयो व्याधिः
, कालशेयं तक्रम् , वास्तेयं पुरीषम् , आहेयं विषम् ॥१३०॥

आस्तेयम् । ६।३।१३१॥

अस्तेर्धन-विद्यमानार्थात् तत्र भवे एयण् स्यात् , असृजो वा अस्त्यादेशश्च
। आस्तेयम् ॥१३१॥

ग्रीवातोऽण् च । ६।३।१३२॥

अतो भवेऽण्येयणौ स्याताम् । ग्रीवम् , ग्रीवेयम् ॥१३२॥

चतुर्मासान्नाम्नि । ६।३।१३३॥

अस्मात् तत्र भवेऽण् स्यात् , नाम्नि । चातुर्मासी आषाढ्यादिपौर्णमासी
॥१३३॥

यज्ञे ज्यः । ६।३।१३४॥

चतुर्मासात् तत्र भवे यज्ञे ज्यः स्यात् । चातुर्मास्या यज्ञाः ॥१३४॥

गम्भीर-पञ्चजन-बहिर्देवात् । ६।३।१३५॥

एभ्यस्तत्र भवे ज्यः स्यात् । गाम्भीर्यः , पाञ्चजन्यः , बाह्यः , दैव्यः ॥१३५॥

परिमुखादेरव्ययीभावात् । ६।३।१३६॥

अस्मात् तत्र भवे ज्यः स्यात् । पारिमुख्यः , पारिहनव्यः ॥१३६॥

अन्तःपूर्वादिकण् । ६।३।१३७॥

अन्तःपूर्वपदादव्ययीभावात् तत्र भवे इकण् स्यात् । आन्तरगारिकः ॥१३७॥

पर्यनोग्रामात् । ६।३।१३८॥

आभ्यां परो यो ग्रामस्तदन्तादव्ययीभावाद् भवे इकण् स्यात् । पारिग्रामिकः , आनुग्रामिकः ॥१३८॥

उपाज्जानु-नीवि-कर्णात् प्रायेण । ६।३।१३९॥

उपाद् ये जान्वादयस्तदन्तादव्ययीभावादिकण् स्यात् , प्रायेण तत्र भवे । औपजानुकः सेवकः , औपनीविकं ग्रीवादाम , औपकर्णिकः सूचकः ॥१३९॥

रूढावन्तःपुरादिकः । ६।३।१४०॥

अस्मात् तत्र भवे इकः स्यात् , रूढौ गम्यायाम् । अन्तःपुरिका । रूढाविति किम् ? अन्तःपुरः ॥१४०॥

कर्ण-ललाटात् कल् । ६।३।१४१॥

आभ्यां तत्र भवे कल् स्यात् , तदन्तस्य रूढौ । कर्णिका कर्णाभरणम् , ललाटिका ललाटमण्डनम् ॥१४१॥

तस्य व्याख्याने च ग्रन्थात् । ६।३।१४२॥

तस्येति षष्ठ्यन्ताद् व्याख्यानेऽर्थे , सप्तम्यन्ताच्च भवे ग्रन्थार्थाद् यथाविहितं प्रत्ययः स्यात् । कान्तम् , प्रातिपदिकीयं व्याख्यानं भवं वा ॥१४२॥

प्रायो बहुस्वरादिकण् । ६।३।१४३॥

बहुस्वराद् ग्रन्थार्थात् तस्य व्याख्याने , तत्र भवे च प्राय इकण् स्यात् ।

षात्वणत्विकम् । प्रायोग्रहणात् सांहितम् ॥१४३॥

ऋगृद्-द्विस्वर-यागेभ्यः । ६।३।१४४॥

ऋच ऋदन्ताद् द्विस्वराद् यागार्थेभ्यश्च ग्रन्थवृत्तिभ्यस्तस्य व्याख्याने तत्र भवे चेकण् स्यात् । आर्चिकम् , चातुर्होतृकम् , आज्ञिकम् , राजसूयिकम् ॥१४४॥

ऋपेरध्याये । ६।३।१४५॥

ऋष्यर्थाद् ग्रन्थवृत्तेस्तस्य व्याख्याने तत्र भवे चाऽध्याये इकण् स्यात् । वाशिष्ठिकोऽध्यायः । अध्याय इति किम् ? वाशिष्ठी ऋक् ॥१४५॥

पुरोडाश-पौरोडाशादिकेकटौ । ६।३।१४६॥

आभ्यां ग्रन्थार्थाभ्यां तस्य व्याख्याने तत्र भवे चेक इकट् च स्यात् । पुरोडाशिका , पुरोडाशिकी ; पौरोडाशिका , पौरोडाशिकी ॥१४६॥

छन्दसो यः । ६।३।१४७॥

अस्माद् ग्रन्थार्थात् तस्य व्याख्याने तत्र भवे च यः स्यात् । छन्दस्यः ॥१४७॥

शिक्षादेश्चाण् । ६।३।१४८॥

एभ्यो ग्रन्थार्थेभ्यः छन्दसश्च तस्य व्याख्याने तत्र भवे चाऽण् स्यात् । शैक्षः , आर्ग्यनः , छन्दसः ॥१४८॥

तत आगते । ६।३।१४९॥

तत इति पञ्चम्यन्ताद् आगतेऽर्थे यथाविहितमण्-एयणादयः स्युः । सौघ्नः , गव्यः , नादेयः , ग्राम्यः ॥१४९॥

विद्या-योनिसम्बन्धादकञ् । ६।३।१५०॥

विद्याकृतो योनिःकृतश्च सम्बन्धो येषां तदार्थात् पञ्चम्यन्तादाऽऽगतेऽर्थेऽकञ् स्यात् । आचार्यकम् , पैतामहकम् ॥१५०॥

पितुर्यो वा । ६।३।१५१॥

पितुर्योऽनिसम्बन्धार्थात् पञ्चम्यन्तादागते यो वा स्यात् । पित्र्यम् , पैतृकम् ॥१५१॥

ऋत इकण् । ६।३।१५२॥

ऋदन्ताद् विद्या-योनिसम्बन्धार्थात् तत आगते इकण् स्यात् । होतृकम् ,

मातृकम् ॥१५२॥

आयस्थानात् । ६।३।१५३॥

स्वामिग्राहो भागो यत्रोत्पद्यते तदर्थात् तत आगते इकण् स्यात् । आतरिकम् ॥१५३॥

शुण्डिकादेरण् । ६।३।१५४॥

एभ्यस्तत आगतेऽण् स्यात् । शौण्डिकम् , औदपानम् ॥१५४॥

गोत्रादङ्कवत् । ६।३।१५५॥

गोत्रार्थात् तत आगतेऽङ्के इव प्रत्ययः स्यात् । बैदम् , औपगवकम् ॥१५५॥

नृ-हेतुभ्यो रूप्य-मयटौ वा । ६।३।१५६॥

पुमर्थाद् हेत्वर्थाच्च तत आगते एतौ वा स्याताम् । चैत्ररूप्यम् , चैत्रमयम् , चैत्रीयम् ; समरूप्यम् , सममयम् , समीयम् ॥१५६॥

प्रभवति । ६।३।१५७॥

पञ्चम्यन्तात् प्रागुपलभ्ये यथाविहितं प्रत्ययाः स्युः । हैमवती गङ्गा ॥१५७॥

वैडूर्यः । ६।३।१५८॥

विडूरात् ततः प्रभवति ज्यः स्यात् । वैडूर्यो मणिः ॥१५८॥

त्यदादेर्मयट् । ६।३।१५९॥

एभ्यस्ततः प्रभवति मयट् स्यात् । तन्मयम् , भवन्मयी ॥१५९॥

तस्येदम् । ६।३।१६०॥

तस्येति षष्ठ्यन्ताद् इदमित्यर्थे यथाविहितं प्रत्ययाः स्युः । माधुरम् , दैत्यम् , कालेयम् , नादेयम् , पारीणः , भानवीयः ॥१६०॥

हल-सीरादिकण् । ६।३।१६१॥

आभ्यां तस्येदमर्थे इकण् स्यात् । हालिकम् , सैरिकम् ॥१६१॥

समिध आधाने टेन्यण् । ६।३।१६२॥

समिधस्तस्येदमाधानमित्यर्थे टेन्यण् स्यात् । सामिधेन्यो मन्त्रः ॥१६२॥

विवाहे द्वन्द्वादकल् । ६।३।१६३॥

द्वन्द्वात् तस्येदमर्थे विवाहेऽकल् स्यात् । अत्रिभरद्वाजिका ॥१६३॥

अदेवासुरादिभ्यो वैरे ।६।३।१६४॥

देवासुरादिवर्जाद् द्वन्द्वात् तस्येदमर्थे वैरे अकल् स्यात् । बाभ्रवशालङ्कायनिका । अदेवादीति किम् ? देवाऽसुरम् , राक्षोऽसुरम् ॥१६४॥

नटान्नृत्ते ज्यः ।६।३।१६५॥

नटात् तस्येदमर्थे नृत्ते ज्यः स्यात् । नाट्यम् ॥१६५॥

छन्दोगौक्थिक-याज्ञिक-बहुचाच्च धर्मा-ऽऽम्नाय-संघे ।६।३।१६६॥

एभ्यो नटाच्च तस्येदमर्थे धर्मादौ ज्यः स्यात् । छान्दोग्यं धर्मादि , औक्थिक्यम् , याज्ञिक्यम् , बाहुच्यम् , नाट्यम् ॥१६६॥

आथर्वणिकादणिकलुक् च ।६।३।१६७॥

अस्मात् तस्येदमर्थे धर्मादौ अण् स्यात् , इकलुक् च । आथर्वणः ॥१६७॥

चरणादकञ् ।६।३।१६८॥

चरणः कठादिः , तदर्थात् तस्येदमर्थे धर्मादावकञ् स्यात् । काठको धर्मादिः , चारककः ॥१६८॥

गोत्राददण्डमाणव-शिष्ये ।६।३।१६९॥

गोत्रार्थात् तस्येदमर्थे दण्डमाणव-शिष्यवर्जेऽकञ् स्यात् । औपगवकम् । अदण्डेत्यादि किम् ? काण्वा दण्डमाणवाः शिष्या वा ॥१६९॥

रैवतिकादेरीयः ।६।३।१७०॥

एभ्यो गोत्राऽर्थेभ्यस्तस्येदमर्थे ईयः स्यात् । रैवतिकीयाः शिष्याः , गौरग्रीवीयं शकटम् ॥१७०॥

कौपिञ्जल-हास्तिपदादण् ।६।३।१७१॥

आभ्यां गोत्रार्थाभ्यां तस्येदमर्थेऽण् स्यात् । कौपिञ्जलाः शिष्याः , हास्तिपदाः ॥१७१॥

सङ्घ-घोषा-ऽङ्ग-लक्षणेऽञ्-यञिञः ।६।३।१७२॥

एतदन्ताद् गोत्रार्थात् तस्येदमर्थे सङ्घादावण् स्यात् । बैदः सङ्घादिः , बैदं लक्षणम् , एवं मार्गः , मार्गम् , दाक्षः , दाक्षम् ॥१७२॥

शाकलादकञ् च ।६।३।१७३॥

अस्मात् तस्येदमर्थे सञ्ज्ञादावकञ् अण् च स्यात् । शाकलकः , शाकलः
सञ्ज्ञादिः , शाकलकम् , शाकलं लक्षणम् ॥१७३॥

गृहेऽग्नीधो रण् धश्च ।६।३।१७४॥

अग्नीधस्तस्येदमर्थे गृहे रण् स्यात् , ध् च । आग्नीध्रम् ॥१७४॥

रथात् साऽऽदेश्च वोढ्रङ्गे ।६।३।१७५॥

रथात् केवलात् सपूर्वाच्च तस्येदमर्थे रथस्य वोढरि अङ्गे एव च प्रत्ययः स्यात्
। रथोऽश्वः , रथं चक्रम् , द्विरथोऽश्वः , आश्वरथं चक्रम् ॥१७५॥

यः ।६।३।१७६॥

रथात् केवलात् सादेश्च तस्येदमर्थे यः स्यात् । रथ्यः , द्विरथः ॥१७६॥

पत्रपूर्वादञ् ।६।३।१७७॥

वाहनपूर्वाद् रथात् तस्येदमर्थेऽञ् स्यात् । आश्वरथं चक्रम् ॥१७७॥

वाहनात् ।६।३।१७८॥

वाहनार्थात् तस्येदमर्थेऽञ् स्यात् । औष्ट्रो रथः , [होस्तः] ॥१७८॥

वाह्य-पथ्युपकरणे ।६।३।१७९॥

वाहनादुक्तः प्रत्ययो वाह्यादावेव स्यात् । आश्वो रथः पन्था वा , आश्वं
पल्ययनम् , आश्वी कशा । अन्यत्र तु वाक्यमेव , अश्वानां घासः ॥१७९॥

वहेस्तुरिश्चादिः ।६।३।१८०॥

वहेर्यस्तुशब्दस्तदन्तात् तस्येदमर्थेऽञ् स्यात् , तुरादिरिश्च । सांवहित्रम्
॥१८०॥

तेन प्रोक्ते ।६।३।१८१॥

तेनेति टान्तात् प्रोक्ते यथाविहितं प्रत्ययाः स्युः । भाद्रवाहवं शास्त्रम् , पाणिनीयम्
, बार्हस्पत्यम् ॥१८१॥

मौदादिभ्यः ।६।३।१८२॥

१. संधादावणकञ्च स्यात् । शाकलः शाकलकः संधादिः । शाकलं शाकलकं लक्षणम् P3
विना ॥ २. [ ] P3सं० मध्ये वर्तते ॥

एभ्यस्तेन प्रोक्ते यथाविहितमण् स्यात् । मौदेन प्रोक्तं वेदं विदन्त्यधीयते वा मौदाः , पैप्पलादाः ॥१८२॥

कठादिभ्यो वेदे लुप् ॥६॥३॥१८३॥

एभ्यः प्रोक्ते वेदे प्रत्ययस्य लुप् स्यात् । कठाः , चरकाः ॥१८३॥

तित्तिरि-वारतन्तु-खण्डिकोखादीयण् ॥६॥३॥१८४॥

एभ्यस्तेन प्रोक्ते वेदे ईयण् स्यात् । तैत्तिरीयाः , वारतन्तवीयाः , खाण्डिकीयाः , औखीयाः ॥१८४॥

छगलिनो णेयिन् ॥६॥३॥१८५॥

तेन प्रोक्ते वेदे णेयिन् स्यात् । छागलेयिनः ॥१८५॥

शौनकादिभ्यो णिन् ॥६॥३॥१८६॥

तेन प्रोक्ते वेदे णिन् स्यात् । शौनकिनः , शाङ्गरविणः ॥१८६॥

पुराणे कल्पे ॥६॥३॥१८७॥

टान्तात् प्रोक्ते पुराणे कल्पे णिन् स्यात् । पैङ्गी कल्पः ॥१८७॥

काश्यप-कौशिकाद् वेदवच्च ॥६॥३॥१८८॥

आभ्यां तेन प्रोक्ते पुराणे कल्पे णिन् स्यात् , वेदवच्च कार्यमस्मिन् । काश्यपिनः , कौशिकिनः , काश्यपको धर्मः ॥१८८॥

शिलालि-पाराशर्यान्नट-भिक्षुसूत्रे ॥६॥३॥१८९॥

आभ्यां तेन प्रोक्ते यथासंख्यं नटसूत्रे भिक्षुसूत्रे च णिन् स्यात् , वेदवच्च कार्यमस्मिन् । शैलालिनो नटाः , पाराशरिणो भिक्षवः ॥१८९॥

कृशाश्व-कर्मन्दादिन् ॥६॥३॥१९०॥

आभ्यां तेन प्रोक्ते यथासंख्यं नटसूत्रे भिक्षुसूत्रे च णिन् स्यात् , वेदवच्च कार्यमस्मिन् । कृशाश्विनो नटाः , कर्मन्दिनो भिक्षवः ॥१९०॥

उपज्ञाते ॥६॥३॥१९१॥

प्रागुपदेशाद् विना वा ज्ञाते टान्ताद् यथाविहितं प्रत्ययः स्यात् । पाणिनीयं शास्त्रम् ॥१९१॥

कृते ॥६॥३॥१९२॥

टान्तात् कृतेऽर्थे यथाविहितं प्रत्ययाः स्युः । शैवो ग्रन्थः , सिद्धसेनीयः
स्तवः ॥१९२॥

नाम्नि मक्षिकादिभ्यः । ६।३।१९३॥

एभ्यष्टान्तेभ्यो यथाविहितं नाम्नि [कृते] प्रत्ययः स्यात् । माक्षिकं मधु ,
सारघम् ॥१९३॥

कुलालादेरकञ् । ६।३।१९४॥

एभ्यस्तेन कृतेऽकञ् स्यात् , नाम्नि । कौलालकं घटादिभाण्डम् , वारुटकं
शूर्पपिटकादि ॥१९४॥

सर्वचर्मण ईनेनञौ । ६।३।१९५॥

तेन कृते नाम्नि स्याताम् । सर्वचर्मणिः , सार्वचर्मणिः ॥१९५॥

उरसो या-ऽणौ । ६।३।१९६॥

तेन कृते स्याताम् , नाम्नि । उरस्यः , औरसः ॥१९६॥

छन्दस्यः । ६।३।१९७॥

छन्दसस्तेन कृते यो नाम्नि निपात्यः ॥१९७॥

अमोऽधिकृत्य ग्रन्थे । ६।३।१९८॥

द्वितीयान्तादधिकृत्य कृते ग्रन्थे यथाविहितं प्रत्ययः स्यात् । भाद्रः ॥१९८॥

ज्योतिषम् । ६।३।१९९॥

ज्योतिषोऽमोऽधिकृत्य कृते ग्रन्थेऽण् , वृद्धचभावश्च निपात्यः ॥१९९॥

शिशुक्रन्दादिभ्य ईयः । ६।३।२००॥

एभ्योऽमोऽधिकृत्य कृते ग्रन्थे ईयः स्यात् । शिशुक्रन्दीयः , यमसभीयो
ग्रन्थः ॥२००॥

द्वन्द्वात् प्रायः । ६।३।२०१॥

द्वन्द्वादमोऽधिकृत्य कृते ग्रन्थे प्राय ईयः स्यात् । वाक्यपदीयम् । प्रायः किम्
? दैवासुरम् ॥२०१॥

१. पिटिकादि J1,2,3 ॥ २. कृतेऽर्थे पा२ । ग्रन्थे कृतेऽर्थे J1 । अमोऽर्थे P3मू०, अमोऽधिकृत्य
कृते ग्रन्थेऽर्थे P3सं० ॥ ३. प्राय इति किम् P3सं० ॥

अभिनिष्क्रामति द्वारे ।६।३।२०२॥

अमन्ताद् द्वारे निर्गच्छत्यर्थे यथाविहितं प्रत्ययः स्यात् । माथुरम् , नादेयम् , राष्ट्रियं द्वारम् ॥२०२॥

गच्छति पथि दूते ।६।३।२०३॥

अमन्तात् पथि दूते च गच्छत्यर्थे यथोक्तं प्रत्ययः स्यात् । सौघ्नः पन्था दूतो वा , ग्राम्यः ॥२०३॥

भजति ।६।३।२०४॥

अमो भजत्यर्थे यथोक्तं प्रत्ययः स्यात् । सौघ्नः , राष्ट्रियः ॥२०४॥

महाराजादिकण् ।६।३।२०५॥

अतोऽमो भजतीकण् स्यात् । माहाराजिकः ॥२०५॥

अचित्ताददेशकालात् ।६।३।२०६॥

देशकालवर्जं यदचेतनं तदर्थादमो भजतीकण् स्यात् । आपूपिकः । अचित्तादिति किम् ? दैवदत्तः । अदेशेत्यादि किम् ? सौघ्नः , हैमनः ॥२०६॥

वासुदेवा-ऽर्जुनादकः ।६।३।२०७॥

आभ्याममन्ताभ्यां भजत्यऽकः स्यात् । वासुदेवकः , अर्जुनकः ॥२०७॥

गोत्र-क्षत्रियेभ्योऽकञ् प्रायः ।६।३।२०८॥

गोत्रार्थात् क्षत्रियार्थाच्चाऽमन्ताद् भजत्यकञ् प्रायः स्यात् । औपगवकः , नाकुलकः । प्रायः किम् ? पाणिनीयः ॥२०८॥

सरूपाद् द्वेः सर्वं राष्ट्रवत् ।६।३।२०९॥

राष्ट्रक्षत्रियार्थात् सरूपाद् यो द्विरुक्तः तदन्तस्याऽमो भजत्यर्थे सर्वं प्रकृतिः प्रत्ययश्च राष्ट्रस्येव स्यात् । वार्ज्यं माद्रं पाण्ड्यं वा भजति वृजिकः , मद्रकः , पाण्डवकः । सरूपादिति किम् ? पौरवीयम् ॥२०९॥

टस्तुल्यदिशि ।६।३।२१०॥

ट इति तृतीयान्तात् तुल्यदिक्केऽर्थे यथोक्तं प्रत्ययः स्यात् । सौदामनी विद्युत् ॥२१०॥

तसिः ।६।३।२११॥

टाऽन्तात् तुल्यदिक्के तसिः स्यात् । सुदामतो विद्युत् ॥२११॥

यश्चोरसः ।६।३।२१२॥

अतः टाऽन्तात् तुल्यदिक्के य-तसी स्याताम् । उरस्यः , उरस्तः ॥२१२॥

सेर्निवासादस्य ।६।३।२१३॥

सेरिति प्रथमान्तान्निवासार्थाद् , अस्येति षष्ठ्यर्थे यथोक्तं प्रत्ययः स्यात् ।
स्रौघ्नः , नादेयः ॥२१३॥

आभिजनात् ।६।३।२१४॥

आभिजनः पूर्वबान्धवाः , तन्निवासार्थात् स्यन्तात् षष्ठ्यर्थे यथोक्तं प्रत्ययः
स्यात् । स्रौघ्नः , राष्ट्रियः ॥२१४॥

शाण्डिकादेर्ण्यः ।६।३।२१५॥

अस्मात् स्यन्तादाभिजननिवासार्थाद् अर्येत्यर्थे ण्यः स्यात् । शाण्डिक्यः ;
कौचवार्यः ॥२१५॥

सिन्ध्वादेरञ् ।६।३।२१६॥

अस्मात् स्यन्तादाभिजननिवासार्थाद् षष्ठ्यर्थेऽञ् स्यात् । सैन्धवः , वार्णवः
॥२१६॥

सलानुरादीयण् ।६।३।२१७॥

अस्मात् स्यन्तादाभिजननिवासार्थात् षष्ठ्यर्थे ईयण् स्यात् । सालानुरीयः
पाणिनिः ॥२१७॥

तूदी-वर्मत्या एयण् ।६।३।२१८॥

आभ्यां स्यन्ताभ्यामाभिजननिवासार्थाभ्यां षष्ठ्यर्थे एयण् स्यात् । तौदेयः ,
वार्मतेयः ॥२१८॥

गिरेरीयोऽस्त्राजीवे ।६।३।२१९॥

गिरिर्य आभिजनो निवासस्तदर्थात् स्यन्तात् षष्ठ्यर्थेऽस्त्राजीवे ईयः स्यात् ।
हृद्गोलीयः ॥२१९॥

[इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां
सिद्धहेमचन्द्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासनलघुवृत्तौ]
षष्ठस्याध्यायस्य तृतीयः पादः समाप्तः ॥६।३॥

जयस्तम्भान् सीमन्यनुजलधिबेलं निहितवान् ,
वितानैर्ब्रह्माण्डं शुचिगुणगरिष्ठैः पिहितवान् ।
यशस्तेजोरूपैरलिपत जगन्त्यर्घ्यसृणैः ,
कृतो यात्रानन्दो विरमति न किं सिद्धनृपतिः ? ॥२३॥

[चतुर्थ पादः]

इकण् ।६।४।१॥

आ पादान्ताद् यदनुक्तं स्यात् तत्राऽयमधिकृतो ज्ञेयः ॥१॥

तेन जित-जयद्-दीव्यत्-खनत्सु ।६।४।२॥

तेनेति टान्तादेष्वर्थेष्विकण् स्यात् । आक्षिकम् , आक्षिकः , आम्निकः ॥२॥

संस्कृते ।६।४।३॥

टान्तात् संस्कृते इकण् स्यात् । दाधिकम् , वैधिकः ॥३॥

कुलत्थ-कोपान्त्यादण् ।६।४।४॥

कुलत्थात् कोपान्त्याच्च तेन संस्कृतेऽण् स्यात् । कौलत्थम् , तैत्तिडीकम् ॥४॥

संसृष्टे ।६।४।५॥

टान्तात् संसृष्टेऽर्थे इकण् स्यात् । दाधिकम् ॥५॥

लवणादः ।६।४।६॥

अस्मात् तेन संसृष्टेऽर्थे अः स्यात् । लवणः सूयः ॥६॥

चूर्ण-मुद्गाभ्यामिनणौ ।६।४।७॥

आभ्यां तेन संसृष्टे यथासंख्यमिनणौ स्याताम् । चूर्णिनोऽपूपाः , मौद्गी यवागूः ॥७॥

व्यञ्जनेभ्य उपसिक्ते ।६।४।८॥

व्यञ्जनं सूपादि , तदर्थान्तादुपसिक्ते इकण् स्यात् । तैलिकं शाकम् ॥८॥

तरति ।६।४।९॥

टान्तात् तरत्यर्थे इकण् स्यात् । औदुपिकः ॥९॥

नौ-द्विस्वरादिकः ।६।४।१०॥

नावो द्विस्वराच्च टान्तात् तरत्यर्थे इकः स्यात् । नाविका , बाहुका ॥१०॥

चरति ।६।४।११॥

टान्ताच्चरतीकण् स्यात् । हास्तिकः , दाधिकः ॥११॥

पर्पदिरिकट् ।६।४।१२॥

अस्माद्वान्ताच्चरति इकट् स्यात् । पर्पिकी , अधिकी ॥१२॥

पदिकः ।६।४।१३॥

पादाच्चरतीकट् स्यात् , पचाऽस्य । पदिकः ॥१३॥

श्वगणाद् वा ।६।४।१४॥

अस्माच्चरतीकट् वा स्यात् । श्वगणिकी , श्वागणिकः ॥१४॥

वैतनादेर्जीवति ।६।४।१५॥

अस्माद्वान्ताज्जीवतीकण् स्यात् । वैतनिकः , वाहिकः ॥१५॥

व्यस्ताच्च क्रय-विक्रयादिकः ।६।४।१६॥

अस्मात् समस्ताद् व्यस्ताच्च तेन जीवति इकः स्यात् । क्रयविक्रयिकः , क्रयिकः , विक्रयिकः ॥१६॥

वस्नात् ।६।४।१७॥

वस्नात् तेन जीवतीकः स्यात् । वस्निकः ॥१७॥

आयुधादीयश्च ।६।४।१८॥

अस्मात् तेन जीवति ईय इकश्च स्यात् । आयुधीयः , आयुधिकः ॥१८॥

ब्रातादीनञ् ।६।४।१९॥

ब्रातात् तेन जीवति ईनञ् स्यात् । ब्रातीनाभार्यः ॥१९॥

निर्वृत्तेऽक्षधूतादेः ।६।४।२०॥

अस्माद्वान्तान्निर्वृत्ते इकण् स्यात् । आक्षधूतिकम् , जाह्वाप्रहतिकं वैरम् ॥२०॥

भावादिमः ।६।४।२१॥

भावार्थात् तेन निर्वृत्ते इमः स्यात् । पाकिमम् ॥२१॥

याचिता-ऽपमित्यात् कण् ।६।४।२२॥

आभ्यां तेन निर्वृत्ते कण् स्यात् । याचितकम् , आपमित्यकम् ॥२२॥

हरत्युत्सङ्गादेः ।६।४।२३॥

अस्माद्वान्ताद् हरति इकण् स्यात् । औत्सङ्गिकः , औत्तुपिकः ॥२३॥

भस्त्रादेरिकट् ।६।४।२४॥

अस्माद्वान्ताद् हरति इकट् स्यात् । भस्त्रिकी , भरटिकी ॥२४॥

विवध-वीवधाद् वा ।६।४।२५॥

आभ्यां तेन हरतीकट् वा स्यात् । विवधिकी , वीवधिकी , वैवधिकः ॥२५॥

कुटिलिकाया अण् । ६।४।२६॥

अस्माद्वान्ताद् हरति अण् स्यात् । कौटिलिकः कर्मादिः ॥२६॥

ओजस्-सहो-ऽम्भसो वर्तते । ६।४।२७॥

एभ्यष्टान्तेभ्यो वर्तते इत्यर्थे इकण् स्यात् । औजसिकः , साहसिकः ,
आम्भसिकः ॥२७॥

तं प्रत्यनोलोमेप-कूलात् । ६।४।२८॥

तमिति द्वितीयान्तात् प्रत्यनुपूर्वलोमेपकूलान्ताद् वर्तते इत्यर्थे इकण् स्यात् ।
प्रातिलोमिकः , आनुलोमिकः , प्रातीपिकः , आन्वीपिकः , प्रातिकूलिकः
, आनुकूलिकः ॥२८॥

परेर्मुख-पार्श्वात् । ६।४।२९॥

परिपूर्वमुख-पार्श्वान्ताद् द्वितीयान्ताद् वर्तते इत्यर्थे इकण् स्यात् । पारिमुखिकः
, पारिपार्श्विकः ॥२९॥

रक्षदुञ्छतोः । ६।४।३०॥

द्वितीयान्तादनयोरिकण् स्यात् । नागरिकः , बादरिकः ॥३०॥

पक्षि-मत्स्य-मृगार्थाद् घ्नति । ६।४।३१॥

पक्ष्याद्यर्थाद् द्वितीयान्ताद् घ्नत्यर्थे इकण् स्यात् । पाक्षिकः , मात्स्यिकः
, मार्गिकः ॥३१॥

परिपन्थात् तिष्ठति च । ६।४।३२॥

अस्माद् द्वितीयान्तात् तिष्ठति घ्नति चेकण् स्यात् । पारिपन्थिकश्चौरः ॥३२॥

परिपथात् । ६।४।३३॥

अस्माद् द्वितीयान्तात् तिष्ठति इकण् स्यात् । पारिपथिकः ॥३३॥

अवृद्धेर्गृह्णति गर्ह्ये । ६।४।३४॥

द्वितीयान्ताद् वृद्धिर्जातु निन्द्ये गृह्णति इकण् स्यात् । द्वैगुणिकः ॥३४॥

कुसीदादिकट् । ६।४।३५॥

अस्माद् द्वितीयान्तान्निन्दे गृह्णति इकट् स्यात् । कुसीदिकी ॥३५॥

दशैकादशादिकश्च । ६।४।३६॥

अस्माद् द्वितीयान्तान्निन्दे गृह्णति इक इकट् च स्यात् । दशैकादशिका , दशैकादशिकी ॥३६॥

अर्थ-पद-पदोत्तर-ललाम-प्रतिकण्ठात् । ६।४।३७॥

अर्थात् , पदात् , पदशब्द उत्तरपदं यस्य तस्मात् , ललाम-प्रतिकण्ठाभ्यां च द्वितीयान्ताभ्यां गृह्णति इकण् स्यात् । आर्थिकः , पादिकः , पौर्वपदिकः , लालामिकः , प्रातिकण्ठिकः ॥३७॥

परदारादिभ्यो गच्छति । ६।४।३८॥

एभ्यो द्वितीयान्तेभ्यो गच्छत्यर्थे इकण् स्यात् । पारदारिकः , गौरुदारिकः ॥३८॥

प्रतिपधादिकश्च । ६।४।३९॥

अस्माद् द्वितीयान्ताद् गच्छति इक इकण् च स्यात् । प्रतिपथिकः , प्रातिपथिकः ॥३९॥

माथोत्तरपद-पदव्याक्रन्दाद् धावति । ६।४।४०॥

माथ उत्तरपदं यस्य तस्मात् , पदव्याक्रन्दाभ्यां च द्वितीयान्ताभ्यां धावत्यर्थे इकण् स्यात् । दाण्डमाधिकः , पादविकः , आक्रन्दिकः ॥४०॥

पश्चात्पनुपदात् । ६।४।४१॥

पश्चादध्वादिनुपदाद् द्वितीयान्ताद् धावति इकण् स्यात् । आनुपदिकः ॥४१॥

सुस्नातादिभ्यः पृच्छति । ६।४।४२॥

एभ्यो द्वितीयान्तेभ्यः पृच्छत्यर्थे इकण् स्यात् । सौस्नातिकः , सौखरात्रिकः ॥४२॥

प्रभूतादिभ्यो ब्रुवति ॥६।४।४३॥

एभ्यो द्वितीयान्तेभ्यो ब्रुवत्यर्थे इकण् स्यात् । प्राभूतिकः , पार्याप्तिकः ॥४३॥

माशब्द इत्यादिभ्यः । ६।४।४४॥

एभ्यो ब्रुवति इकण् स्यात् । माशब्दिकः , कार्यशब्दिकः ॥४४॥

शाब्दिक-दार्दरिक-लालाटिक-कौक्कुटिकम् ।६।४।४५॥

एते इकणन्ता निपात्यन्ते । शाब्दिको वैयाकरणः , दार्दरिको वादित्रकृत् , लालाटिकः प्रमत्तः सेवाकृत् , कौक्कुटिको भिक्षुः ॥४५॥

समूहार्थात् समवेते ।६।४।४६॥

अस्माद् द्वितीयान्तात् समवेतेऽर्थे इकण् स्यात् । सामूहिकः , सामाजिकः ॥४६॥

पर्षदो ण्यः ।६।४।४७॥

अस्माद् द्वितीयान्तात् समवेते ण्यः स्यात् । पर्षद्यः ॥४७॥

सेनाया वा ।६।४।४८॥

अस्माद् द्वितीयान्तात् समवेते ण्यो वा स्यात् । सैन्यः , सैनिकः ॥४८॥

धर्मा-ऽधर्माच्चरति ।६।४।४९॥

आभ्यां द्वितीयान्ताभ्यां चरत्यर्थे इकण् स्यात् । धार्मिकः , आधर्मिकः ॥४९॥

षष्ठ्या धर्म्ये ।६।४।५०॥

षष्ठ्यन्ताद् धर्मादनपेते इकण् स्यात् । शौल्कशालिकम् ॥५०॥

ऋन्नरादेरण् ।६।४।५१॥

ऋदन्तान्नरादेश्च षष्ठ्यन्ताद् धर्म्येऽर्थेऽण् स्यात् । नारम् , नरस्य धर्म्यं नारम् , माहिषम् ॥५१॥

विभाजयितृ-विशसितुर्णीङ्लुक् च ।६।४।५२॥

आभ्यां षष्ठ्यन्ताभ्यां धर्म्येऽण् स्यात् , तद्योगे च विभाजयितुर्णीङ्लुक् विशसितुश्चेङ्लुक् । वैभाजित्रम् , वैशस्त्रम् ॥५२॥

अवक्रये ।६।४।५३॥

षष्ठ्यन्तादवक्रये भाटकेऽर्थे इकण् स्यात् । आपणिकः ॥५३॥

तदस्य पण्यम् ।६।४।५४॥

तदिति प्रथमान्ताद् विक्रेयार्थाद् अस्येति षष्ठ्यर्थे इकण् स्यात् । आपूषिकः ॥५४॥

किशरादेरिकट् ।६।४।५५॥

एभ्यस्तदस्य पण्यमिति विषये इकट् स्यात् । किशरिकी , तगरिकः ॥५५॥

शलालुनो वा । ६।४।५६॥

अस्मात् तदस्य पण्यमिति विषये इकट् वा स्यात् । शलालुकी , शालालुकी ॥५६॥

शिल्पम् । ६।४।५७॥

प्रथमान्तादस्येत्यर्थे इकण् स्यात् , तच्छिल्पं चेत् । नार्त्तिकः ॥५७॥

मड्डुक-झर्झराद् वाऽण् । ६।४।५८॥

आभ्यां तदस्य शिल्पमिति विषयेऽण् वा स्यात् । माड्डुकः , माड्डुकिकः ; झर्झरः , झर्झरिकः ॥५८॥

शीलम् । ६।४।५९॥

प्रथमान्तात् शीलार्थात् षष्ठ्यर्थे इकण् स्यात् । आपूपिकः ॥५९॥

अड्स्थाच्छत्राऽऽदेरञ् । ६।४।६०॥

अडन्तात् स्थः , छात्रादेश्च तदस्य शीलमिति विषयेऽञ् स्यात् । आस्थः , छात्रः , तापसः ॥६०॥

तूष्णीकः । ६।४।६१॥

तूष्णीमस्तदस्य शीलमिति विषये को मूलक् च स्यात् । तूष्णीकः ॥६१॥

प्रहरणम् । ६।४।६२॥

प्रथमान्तात् षष्ठ्यर्थे इकण् स्यात् , तत् प्रहरणं चेत् । आसिकः ॥६२॥

परश्वधाद् वाऽण् । ६।४।६३॥

अस्मात् तदस्य प्रहरणमिति विषयेऽण् वा स्यात् । पारश्वधः , पारश्वधिकः ॥६३॥

शक्ति-यष्टेष्टीकण् । ६।४।६४॥

आभ्यां तदस्य प्रहरणमिति विषये टीकण् स्यात् । शक्तीकी , याष्टीकी ॥६४॥

वेष्ट्यादिभ्यः । ६।४।६५॥

एभ्यस्तदस्य प्रहरणमित्यर्थे टीकण् वा स्यात् । ऐष्टीकी , ऐष्टिकी ; ऐषीकः , ऐषिकः ॥६५॥

नास्तिका-ऽऽस्तिक-दैष्टिकम् ।६।४।६६॥

एते तदस्येत्यर्थे इकणन्ता निपात्यन्ते । नास्तिकः , आस्तिकः , दैष्टिकः ॥६६॥

वृत्तोऽपपाठोऽनुयोगे ।६।४।६७॥

प्रथमान्तात् षष्ठ्यर्थे इकण् स्यात् , तच्चेदनुयोगविषये वृत्तोऽपपाठः । ऐकान्यिकः ॥६७॥

बहुस्वरपूर्वादिकः ।६।४।६८॥

बहुस्वरं पूर्वपदं यस्य तस्मात् प्रथमान्तात् षष्ठ्यर्थे इकः स्यात् , तच्चेत् परीक्षायां वृत्तोऽपपाठः । एकादशान्यिकः ॥६८॥

भक्ष्यं हितमस्मै ।६।४।६९॥

प्रथमान्ताद् अस्मै इति चतुर्थ्यर्थे इकण् स्यात् , तच्चेत् भक्ष्यं हितम् । आपूपिकः ॥६९॥

नियुक्तं दीयते ।६।४।७०॥

प्रथमान्तात् चतुर्थ्यर्थे इकण् स्यात् , तच्चेत् नियुक्तमव्यभिचारेण नित्यं वा दीयते । आग्रभोजनिकः ॥७०॥

श्राणा-मांसौदनादिको वा ।६।४।७१॥

आभ्यां तदस्मै नियुक्तं दीयते इति विषये इको वा स्यात् । श्राणिका , श्राणिकी । मांसौदनिका , मांसौदनिकी ॥७१॥

भक्तौदनाद्वाऽणिकट् ।६।४।७२॥

आभ्यां यथासंख्यमण्-इकटौ वा स्याताम् , तदस्मै नियुक्तं दीयते इति विषये । भाक्तः , ओदनिकी ; भाक्तिकः , औदनिकः ॥७२॥

नवयज्ञादयोऽस्मिन् वर्तन्ते ।६।४।७३॥

एभ्यः प्रथमान्तेभ्यो वर्तन्ते इत्युपाधिभ्योऽस्मिन्निति सप्तम्यर्थे इकण् स्यात् । नावयज्ञिकः , पाकयज्ञिकः ॥७३॥

तत्र नियुक्ते ।६।४।७४॥

तत्रेति सप्तम्यन्ताद् नियुक्तेऽर्थे इकण् स्यात् । शौल्कशालिकः ॥७४॥

अगारान्तादिकः । ६।४।७५॥

अस्मात् तत्र नियुक्ते इकः स्यात् । देवागारिकः ॥७५॥

अदेश-कालादध्यायिनि । ६।४।७६॥

अध्ययनस्य यौ प्रतिषिद्धौ देश-कालौ तदर्थात् सप्तम्यन्तादध्यायिन्यर्थे इकण् स्यात् । आशुचिकः , सान्ध्यिकः ॥७६॥

निकटादिषु वसति । ६।४।७७॥

एभ्यः सप्तम्यन्तेभ्यो वसत्यर्थे इकण् स्यात् । नैकटिकः , आरण्यिको भिक्षुः , वार्क्षमूलिकः ॥७७॥

सतीर्थः । ६।४।७८॥

समानतीर्थात् तत्र वसत्यर्थे यो निपात्यते [समानस्य च सभावः] । सतीर्थः ॥७८॥

प्रस्तार-संस्थान-तदन्त-कठिनान्तेभ्यो व्यवहरति । ६।४।७९॥

प्रस्तार-संस्थानाभ्यां तदन्तेभ्यः कठिनान्ताच्च व्यवहरत्यर्थे इकण् स्यात् । प्रास्तारिकः , सांस्थानिकः , कांस्यप्रस्तारिकः , गौसंस्थानिकः , बांसकठिनिकः ॥७९॥

संख्यादेश्चाऽऽर्हदलुचः । ६।४।८०॥

अर्हदर्थमभिव्याप्य या प्रकृतिर्वक्ष्यते तस्याः केवलायाः संख्यापूर्वायाश्च वक्ष्यमाणः प्रत्ययः स्यादिति ज्ञेयम् , न चेत् सा लुगन्ता । चान्द्रायणिकः , द्वैचन्द्रायणिकः । अलुच इति किम् ? द्विशूर्पेण क्रीतेन क्रीतं द्विशूर्पिकम् ॥८०॥

गोदानादीनां ब्रह्मचर्ये । ६।४।८१॥

एभ्यः षष्ठ्यन्तेभ्यो ब्रह्मचर्येऽर्थे इकण् स्यात् । गौदानिकम् , आदित्यव्रतिकम् ॥८१॥

चन्द्रायणं च चरति । ६।४।८२॥

अस्माद् द्वितीयान्ताद् गोदानादेश्च चरत्यर्थे इकण् स्यात् । चान्द्रायणिकः , गौदानिकः ॥८२॥

देवव्रतादीन् डिन् ।६।४।८३॥

एभ्यो निर्देशादेव द्वितीयान्तेभ्यश्चरत्यर्थे डिन् स्यात् । देवव्रती , महाव्रती
॥८३॥

डकश्चाष्टाचत्वारिंशतं वर्षाणाम् ।६।४।८४॥

वर्षाणामष्टाचत्वारिंशतो द्वितीयान्ताच्चरत्यर्थे डको डिन् च स्यात् । अष्टाचत्वा-
रिंशकः , अष्टाचत्वारिंशी ॥८४॥

चातुर्मास्यं तौ यलुकू च ।६।४।८५॥

अस्माद् द्वितीयान्तात् चरत्यर्थे डक-डिनौ स्याताम् , यलुकू च । चातुर्मासकः
 , चातुर्मासी ॥८५॥

क्रौश-योजनपूर्वाच्छताद् योजनाच्चाऽभिगमार्हे ।६।४।८६॥

क्रौशपूर्वाद् योजनपूर्वाच्च शताद् योजनाच्च पञ्चम्यन्तादभिगमार्हेऽर्थे इकण् स्यात्
 । क्रौशशतिको मुनिः , यौजनशतिकः , यौजनिकः ॥८६॥

तद् यात्येभ्यः ।६।४।८७॥

तदिति द्वितीयान्तेभ्य एभ्यः क्रौशशत-योजनशत-योजनेभ्यो याति गच्छत्यर्थे
 इकण् स्यात् । क्रौशशतिकः , यौजनशतिकः , यौजनिको दूतः ॥८७॥

पथ इकट् ।६।४।८८॥

पथो द्वितीयान्ताद् यात्यर्थे इकट् स्यात् । पथिकी ॥८८॥

नित्यं णः पन्थश्च ।६।४।८९॥

पथो द्वितीयान्ताद् नित्यं यात्यर्थे णः स्यात् , पन्थ् चास्य । पान्थः ॥८९॥
 शङ्कुत्तर-कान्तारा-ऽज-वारि-स्थल-जङ्गलादेस्तेनाऽऽहते च ।६।४।९०॥

शङ्कादिपूर्वपदात् पथिन्नन्तात् , तेनेति तृतीयान्तादाहते याति चार्थे इकण्
 स्यात् । शङ्कुपथिकः , औत्तरपथिकः , कान्तारपथिकः , आजपथिकः ,
 वारिपथिकः , स्थालपथिकः , जाङ्गलपथिकः ॥९०॥

स्थलादेर्मधुक-मरिचेऽण् ।६।४।९१॥

स्थलपूर्वपदात् पथिन्नन्तादाहते मधुके मरिचे चार्थेऽण् स्यात् । स्थालपथं मधुकम्

, मरिचं वा ॥९१॥

तुरायण-पारायणं यजमाना-ऽधीयाने ।६।४।९२॥

आभ्यां द्वितीयान्ताभ्यां यथासंख्यं यजमाना-ऽधीयानयोरिकण् स्यात् ।
तौरायणिकः , पारायणिकः ॥९२॥

संशयं प्राप्ते ज्ञेये ।६।४।९३॥

संशयमिति द्वितीयान्तात् प्राप्ते ज्ञेयेऽर्थे इकण् स्यात् । सांशयिकोऽर्थः ॥९३॥

तस्मै योगादेः शक्ते ।६।४।९४॥

एभ्यस्तस्मै इति चतुर्थ्यन्तेभ्यः शक्तेऽर्थे इकण् स्यात् । यौगिकः , सान्तापिकः
॥९४॥

योग-कर्मभ्यां योकजौ ।६।४।९५॥

आभ्यां चतुर्थ्यन्ताभ्यां शक्तेऽर्थे यथासंख्यं योकजौ स्याताम् । योग्यः , कार्मुकम्
॥९५॥

यज्ञानां दक्षिणायाम् ।६।४।९६॥

एभ्यः षष्ठ्यन्तेभ्यो दक्षिणायामर्थे इकण् स्यात् । आग्निष्टोमिकी ॥९६॥

तेषु देये ।६।४।९७॥

यज्ञार्थेभ्यः सप्तम्यन्तेभ्यो देयेऽर्थे इकण् स्यात् । वाजपेयिकं भक्तम् ॥९७॥

काले कार्ये च भववत् ।६।४।९८॥

कालार्थात् सप्तम्यन्ताद् देये कार्ये चार्थे भवे इव प्रत्ययाः स्युः । यथा वर्षासु
भवं वार्षिकम् , तथा कार्यं देयं च ॥९८॥

व्युष्टादिष्वण् ।६।४।९९॥

एभ्यः सप्तम्यन्तेभ्यो देये कार्ये चाऽण् स्यात् । वैयुष्टम् , नैत्यम् ॥९९॥

यथाकथाचाण्णः ।६।४।१००॥

अस्माद् देये कार्ये चार्थे णः स्यात् । यथाकथाचम् ॥१००॥

तेन हस्ताद् यः ।६।४।१०१॥

तेनेति तृतीयान्ताद् हस्ताद् देये कार्ये च यः स्यात् । हस्त्यम् ॥१०१॥

शोभमाने ।६।४।१०२॥

टान्ताच्छोभमाने इकण् स्यात् । काण्विष्टकिकं मुखम् ॥१०२॥

कर्म-वेषाद् यः । ६।४।१०३॥

आभ्यां टान्ताभ्यां शोभमानेऽर्थे यः स्यात् । कर्मण्यं शौर्यम् , वेष्टो नटः ॥१०३॥

कालात् परिजय्य-लभ्य-कार्य-सुकरे । ६।४।१०४॥

कालविशेषार्थाद्विन्तात् परिजय्यादावर्थे इकण् स्यात् । मासिको व्याधिः पटः चान्द्रायणं प्रासादो वा ॥१०४॥

निर्वृत्ते । ६।४।१०५॥

कालार्थाद्विन्ताद् निर्वृत्तेऽर्थे इकण् स्यात् । आह्निकम् ॥१०५॥

तं भावि-भूते । ६।४।१०६॥

तमिति द्वितीयान्तात् कालार्थाद् भाविनि भूते चार्थे इकण् स्यात् । मासिक उत्सवः ॥१०६॥

तस्मै भृता-ऽधीष्टे च । ६।४।१०७॥

तस्मै इति चतुर्थ्यन्तात् कालार्थाद् भृतेऽधीष्टे चार्थे इकण् स्यात् । मासिकः कर्मकरः , उपाध्यायो वा ॥१०७॥

षण्मासादवयसि ण्येकौ । ६।४।१०८॥

अस्मात् कालार्थात् तेन निर्वृत्ते , तं भाविनि भूते , तस्मै भृताऽधीष्टे चेति विषये ण्य इकश्च स्याद् , अवयसि गम्यमाने । षण्मास्यः , षण्मासिकः ॥१०८॥

समाया ईनः । ६।४।१०९॥

अस्मात् तेन निर्वृत्ते इत्यादिपञ्चद्विषये ईनः स्यात् । समीनः ॥१०९॥

रात्र्यहः-संवत्सराच्च द्विगोर्वा । ६।४।११०॥

रात्र्याद्यन्तात् समान्ताच्च द्विगोस्तेन निर्वृत्त इत्यादिपञ्चद्विषये ईनो वा स्यात् । द्विरात्रीणः , द्वैरात्रिकः ; द्व्यह्वीनः , द्वैयह्निकः ; द्विसंवत्सरीणः , द्विसांवत्सरिकः ; द्विसमीनः , द्वैसमिकः ॥११०॥

वर्षादथ वा । ६।४।१११॥

कालवाचिवर्षान्ताद् द्विगोस्तेन निर्वृत्ते इत्यादिपञ्चद्विषये अ ईनश्च वा स्यात्

। द्विवर्षः , द्विवर्षाणि : , द्विवार्षिकः ॥१११॥

प्राणिनि भूते ।६।४।११२॥

कालार्थवर्षान्ताद् द्विगोभूते प्राणिन्यर्थे अः स्यात् । द्विवर्षो वत्सः । प्राणिनीति किम् ? द्विवर्षः , द्विवर्षाणि : , द्विवार्षिकः सरकः ॥११२॥

मासाद् वयसि यः ।६।४।११३॥

मासान्ताद् द्विगोभूतेऽर्थे यः स्यात् , वयसि गम्ये । द्विमास्यः शिशुः । वयसीति किम् ? द्वैमासिको व्याधिः ॥११३॥

ईनञ् च ।६।४।११४॥

मासाद् भूतेऽर्थे ईनञ् यश्च स्यात् , वयसि गम्ये । मासीनः , मास्यः शिशुः ॥११४॥

षण्मासाद् य-यणिकण् ।६।४।११५॥

अस्मात् कालार्थाद् भूतेऽर्थे एते स्युः , वयसि गम्ये । षण्मास्यः , षाण्मास्यः , षाण्मासिकः शिशुः ॥११५॥

सोऽस्य ब्रह्मचर्य-तद्वतोः ।६।४।११६॥

स इति प्रथमान्तात् कालार्थादस्येति षष्ठचर्ये , ब्रह्मचर्ये ब्रह्मचारिणि चेकण् स्यात् । मासिकं ब्रह्मचर्यम् , मासिकस्तद्वान् ॥११६॥

प्रयोजनम् ।६।४।११७॥

प्रथमान्तात् षष्ठचर्ये इकण् स्यात् , प्रथमान्तं चेत् प्रयोजनम् । जैनमहिकं देवागमनम् ॥११७॥

एकागाराचौरे ।६।४।११८॥

अस्मात् तदस्य प्रयोजनमिति विषये चौरेऽर्थे इकण् स्यात् । एकागारिकः ॥११८॥

चूडादिभ्योऽण् ।६।४।११९॥

एभ्यस्तदस्य प्रयोजनमिति विषयेऽण् स्यात् । चौडं श्राद्धम् ॥११९॥

विशाखा-ऽषाढान्मन्थ-दण्डे ।६।४।१२०॥

आभ्यां तदस्य प्रयोजनमिति विषये यथासंख्यं मन्थे दण्डे चाऽर्थेऽण् स्यात्

। वैशाखो मन्थः , आषाढो दण्डः ॥१२०॥

उत्थापनादेरीयः ।६।४।१२१॥

एभ्यस्तदस्य प्रयोजनमिति विषये ईयः स्यात् । उत्थापनीयः , उपस्थापनीयः ॥१२१॥

विशि-रुहि-पदि-पूरि-समापेरनात् सपूर्वपदात् ।६।४।१२२॥

एभ्योऽनङ्तेभ्यः सपूर्वपदेभ्यस्तदस्य प्रयोजनमित्यर्थे ईयः स्यात् । गृहप्रवेशनीयम् , आरोहणीयम् , गोप्रपदनीयम् , प्रपापूरणीयम् , अङ्गसमापनीयम् ॥१२२॥

स्वर्ग-स्वस्तिवाचनादिभ्यो य-लुपौ ।६।४।१२३॥

स्वर्गादिः स्वस्तिवाचनादेश्च तदस्य प्रयोजनमित्यर्थे यथासंख्यं यो लुप् च स्यात् । स्वर्ग्यम् , आयुष्यम् , स्वस्तिवाचनम् , शान्तिवाचनम् ॥१२३॥

समयात् प्राप्तः ।६।४।१२४॥

समयात् प्रथमान्तात् षष्ठ्यर्थे इकण् स्यात् , चेत् समयः प्राप्तः । सामयिकं कार्यम् ॥१२४॥

ऋत्वादिभ्योऽण् ।६।४।१२५॥

एभ्यः प्रथमान्तेभ्यः सोऽस्य प्राप्त इत्यर्थेऽण् स्यात् । आर्त्तवं फलम् , औपवस्त्रम् ॥१२५॥

कालाद् यः ।६।४।१२६॥

कालात् सोऽस्य प्राप्त इत्यर्थे यः स्यात् । काल्या मेघाः ॥१२६॥

दीर्घः ।६।४।१२७॥

कालात् प्रथमान्तादस्येत्यर्थे इकण् स्यात् , प्रथमान्तश्चेद् दीर्घः । कालिकमृणम् ॥१२७॥

आकालिकमिकश्चाद्यन्ते ।६।४।१२८॥

आकालाद् इक इकण् च भवत्यर्थे स्यात् , आदिरेव यदि अन्तः । आकालिकोऽनध्यायः , पूर्वद्युर्यस्मिन् काले प्रवृत्तोऽपरेद्युरपि आ तस्मात् कालाद् भवतीत्यर्थः ; आकालिकी , आकालिका वा विद्युत् , आजन्मकालमेव स्यात् , जन्मान्तरनाशिनीत्यर्थः ॥१२८॥

१. 'मेव सती जन्मान्तरं' J2 ॥

त्रिंशद्-विंशतेर्दकोऽसंज्ञायामाऽर्हदर्थे ।६।४।१२९॥

आभ्यामा अर्हदर्याद् योऽर्थो वक्ष्यते तस्मिन् डकः स्यात् , असंज्ञाविषये । त्रिंशकम् , विंशकम् , त्रिंशकः , विंशकः । असंज्ञायामिति किम् ? त्रिंशत्कम् , विंशतिकम् ॥१२९॥

सङ्ख्या-उत्तेश्चाऽशत्-ति-ष्टेः कः ।६।४।१३०॥

शदन्त-त्यन्त-ष्टचन्तवर्जसंख्याया डत्यन्तात् त्रिंशद्विंशतिभ्यां चाऽऽर्हदर्थे कः स्यात् । द्विकम् , कतिकम् , त्रिंशत्कम् , विंशतिकम् । अशत्तिष्टेरिति किम् ? चात्वारिंशत्कम् , साप्ततिकम् , षाष्टिकम् ॥१३०॥

शतात् केवलादतस्मिन् येकौ ।६।४।१३१॥

शतात् केवलादाऽर्हदर्थे येकौ स्याताम् , स चेदर्थः प्रकृत्यर्थाद् नाऽभिन्नः । शत्यम् , शतिकम् । केवलादिति किम् ? द्विशतकम् । अतस्मिन्निति किम् ? शतकं स्तोत्रम् ॥१३१॥

वाऽतोरिकः ।६।४।१३२॥

अत्वन्तसंख्याया आऽर्हदर्थे इको वा स्यात् । यावतिकम् , यावत्कम् ॥१३२॥

कार्षापणादिकट् प्रतिश्चास्य वा ।६।४।१३३॥

अस्मादाऽर्हदर्थे इकट् स्यात् , अस्य च प्रतिर्वा । कार्षापणिकी , प्रतिकी ॥१३३॥

अर्धात् पल-कंस-कर्षात् ।६।४।१३४॥

अर्धपूर्वात् पलाद्यन्तादाऽर्हदर्थे इकट् स्यात् । अर्धपलिकम् , अर्धकंसिकम् , अर्धकर्षिकी ॥१३४॥

कंसा-ऽर्धात् ।६।४।१३५॥

आभ्यामाऽर्हदर्थे इकट् स्यात् । कंसिकी , अर्षिकी ॥१३५॥

सहस्र-शतमानादण् ।६।४।१३६॥

आभ्यामाऽर्हदर्थे ण् स्यात् । सहस्रः , शतमानः ॥१३६॥

शूर्पाद् वाऽञ् ।६।४।१३७॥

आऽर्हदर्थे वाऽञ् स्यात् । शौर्पम् , शौर्षिकम् ॥१३७॥

वसनात् ।६।४।१३८॥

आऽहर्दर्थेऽञ् स्यात् । वासनम् ॥१३८॥

विंशतिकात् ।६।४।१३९॥

आऽहर्दर्थेऽञ् स्यात् । वैशतिकम् ॥१३९॥

द्विगोरीनः ।६।४।१४०॥

विंशतिकान्ताद् द्विगोराऽहर्दर्थे ईनः स्यात् । द्विविंशतिकीनम् ॥१४०॥

अनाम्यद्विः प्लुप् ।६।४।१४१॥

द्विगोराऽहर्दर्थे जातस्य प्रत्ययस्य पित् लुप् स्यात् , न तु द्विः अनामि । द्विकंसम् । अनाम्यीति किम् ? पाञ्चलोहितिकम् । अद्विरिति किम् ? द्विशूर्पेण क्रीतं द्विशौर्पिकम् ॥१४१॥

नवाऽणः ।६।४।१४२॥

द्विगोः परस्याऽऽहर्दर्थेऽणः पित् लुब् वा स्यात् , न तु द्विः । द्विसहस्रम् , द्विसाहस्रम् ॥१४२॥

सुवर्ण-कार्षापणात् ।६।४।१४३॥

एतदन्ताद् द्विगोः परस्याऽऽहर्दर्थे प्रत्ययस्य लुब् वा स्यात् , न तु द्विः । द्विसुवर्णम् , द्विसौवर्णिकम् ; द्विकार्षापणम् , द्विकार्षापणिकम् ॥१४३॥

द्वि-त्रि-बहोर्निष्क-विस्तात् ।६।४।१४४॥

एभ्यः परौ यौ निष्क-विस्तौ तदन्ताद् द्विगोराऽहर्दर्थे प्रत्ययस्य लुब् वा स्यात् , अद्विः । द्विनिष्कम् , द्विनैष्किकम् ; त्रिनिष्कम् , त्रिनैष्किकम् ; बहुनिष्कम् , बहूनैष्किकम् ; द्विविस्तम् , द्विवैस्तिकम् ; त्रिविस्तम् , त्रिवैस्तिकम् ; बहुविस्तम् , बहुवैस्तिकम् ॥१४४॥

शताद् यः ।६।४।१४५॥

शतान्ताद् द्विगोराऽहर्दर्थे यो वा स्यात् । द्विशत्यम् , द्विशतम् ॥१४५॥

शाणात् ।६।४।१४६॥

शान्तान्ताद् द्विगोराऽहर्दर्थे यो वा स्यात् । पञ्चशाण्यम् , पञ्चशाणम् ॥१४६॥

द्वि-त्र्यादेर्याऽण् वा ।६।४।१४७॥

द्वित्रिपूर्वो यः शाणस्तदन्ताद् द्विगोराऽर्हदर्थे या-ऽणौ वा स्याताम् । द्विशाण्यम् , द्वैशाणम् ; द्विशाणम् , त्रिशाण्यम् , त्रैशाणम् , त्रिशाणम् ॥१४७॥

पण-पाद-माषाद् यः । ६।४।१४८॥

पणाद्यन्ताद् द्विगोराऽर्हदर्थे यः स्यात् । द्विपण्यम् , द्विपाद्यम् , अध्यर्धमाष्यम् ॥१४८॥

खारी-काकणीभ्यः कच् । ६।४।१४९॥

एतदन्ताद् द्विगोराभ्यां चाऽऽर्हदर्थे कच् स्यात् । द्विखारीकम् , द्विकाकणीकम् , खारीकम् , काकणीकम् ॥१४९॥

मूल्यैः क्रीते । ६।४।१५०॥

मूल्यार्थाद्वान्तात् क्रीतेऽर्थे यथोक्तं प्रत्ययाः स्युः । प्रास्थिकम् , त्रिंशकम् ॥१५०॥

तस्य वापे । ६।४।१५१॥

तस्येति षष्ठ्यन्ताद् वापेऽर्थे यथोक्तं प्रत्ययाः स्युः । प्रास्थिकम् , खारीकम् ॥१५१॥

वात-पित्त-श्लेष्म-सन्निपाताच्छमन-कोपने । ६।४।१५२॥

एभ्यः षष्ठ्यन्तेभ्यः शमने कोपने चार्थे यथोक्तमिकण् स्यात् । वातिकम् , पैत्तिकम् , श्लैष्मिकम् , सान्निपातिकम् ॥१५२॥

हेतौ संयोगोत्पाते । ६।४।१५३॥

षष्ठ्यन्ताद् हेतावर्थे यथोक्तं प्रत्ययः स्यात् , चेद् हेतुः संयोग उत्पातो वा । शत्यः , शतिको दातृसंयोगः , सोमग्रहणिको भूमिकम्पः ॥१५३॥

पुत्राद् येयौ । ६।४।१५४॥

पुत्रात् षष्ठ्यन्ताद् हेतावर्थे येयौ स्याताम् , चेद्देतुः संयोग उत्पातो वा । पुत्र्यः , पुत्रीयः ॥१५४॥

द्विस्वर-ब्रह्मवर्चसाद् योऽसङ्ख्या-परिमाणा-ऽश्वादेः । ६।४।१५५॥

संख्या-परिमाणा-ऽश्वादिवर्जात् द्विस्वराद् ब्रह्मवर्चसाच्च षष्ठ्यन्ताद् हेतौ संयोगे उत्पाते वा यः स्यात् । धन्यः , ब्रह्मवर्चस्यः । संख्यादिवर्जनं किम् ? पञ्चकः

१. त्रिपाद्यम् P2 विना ॥

, प्रास्थिकः, आस्थिकः ॥१५५॥

पृथिवी-सर्वभूमीश-ज्ञातयोश्चाञ् ॥६१४॥१५६॥

आभ्यां षष्ठ्यन्ताभ्यामीश-ज्ञातयोरर्थयोस्तस्य हेतुः संयोगोत्पात इति विषये चाऽञ् स्यात् । पार्थिवः, सार्वभौम ईशो ज्ञातः संयोगोत्पातरूपो हेतुर्वा ॥१५६॥

लोक-सर्वलोकाज्ज्ञाते ॥६१४॥१५७॥

आभ्यां षष्ठ्यन्ताभ्यां ज्ञातेऽर्थे यथोक्तं प्रत्ययः स्यात् । लौकिकः, सार्वलौकिकः ॥१५७॥

तदत्राऽस्मै वा वृद्ध्याय-लाभोपदा-शुल्कं देयम् ॥६१४॥१५८॥

तदिति प्रथमान्ताद् अत्रेति सप्तम्यर्थेऽस्मै इति चतुर्थ्यर्थे वा यथोक्तं प्रत्ययः स्यात्, तच्चेत् प्रथमान्तं वृद्ध्यादिदेयं च स्यात् । वृद्धि-पञ्चकं शतम्, आय-पञ्चको ग्रामः, लाभ-पञ्चकः पटः, उपदा लञ्चा— पञ्चको व्यवहारः, शुल्क-पञ्चकं शतम्, एवं शत्यं, शतिकम् ॥१५८॥

पूरणा-ऽर्धादिकः ॥६१४॥१५९॥

पूरणप्रत्ययान्तादर्धाच्च प्रथमान्ताद् अस्मिन् अस्मै वा दीयते इत्यर्थयोरिकः स्यात्, प्रथमान्तं चेद् वृद्ध्यादि । द्वितीयिकः, अर्धिका ॥१५९॥

भागाद् येकौ ॥६१४॥१६०॥

भागात् तदस्मिन्नस्मै वा वृद्ध्याद्यन्यतमं देयमिति विषये येकौ स्याताम् । भाग्यः, भागिका ॥१६०॥

तं पचति द्रोणाद् वाऽञ् ॥६१४॥१६१॥

तमिति द्वितीयान्ताद् द्रोणात् पचत्यर्थे वाऽञ् स्यात् । द्रौणी, द्रौणिकी स्थाली ॥१६१॥

सम्भवदहरतोश्च ॥६१४॥१६२॥

द्वितीयान्तात् पचत्-सम्भवदवहरत्सु यथोक्तं प्रत्ययः स्यात् । आधेयस्य प्रमाणानतिरेकेण धारणं सम्भवः, अतिरेकेणावहारः । प्रास्थिकी स्थाली ॥१६२॥

पात्रा-ऽऽचिता-ऽऽढकादीनो वा ॥६१४॥१६३॥

१. आस्थिकः गाणिकः पार ॥ २. वृद्धिः J2म् P3म् विना ॥ ३. आयः J2मू० P3मू० विना ॥ ४. लाभः J2मू० विना ॥ ५. लञ्चः J2 P3विना ॥ ६. शुल्कः J2सं० J1,J3 । शुल्कं P3 ॥ ७. भागिकः पार J1,3 ॥

एभ्यो द्वितीयान्तेभ्यः पचदाद्यर्थे ईनो वा स्यात् । पात्रीणा , पात्रिकी ;
आचितीना , आचितिकी ; आढकीना , आढकिकी ॥१६३॥

द्विगोरीनेकटौ वा ।६।४।१६४॥

पात्रा-ऽऽचिता-ऽऽढकान्ताद् द्विगोर्द्वितीयान्तात् पचदाद्यर्थे ईनेकटौ वा
स्याताम् , पक्षे इकण् , तस्य चानाम्नीत्यादिना प्लुप् न अनयोर्विधानबलात्
। द्विपात्रीणा , द्विपात्रिकी , द्विपात्री ; द्व्याचितीना , द्व्याचितिकी , द्व्याचिता
; द्व्याढकीना , द्व्याढकिकी , द्व्याढकी ॥१६४॥

कुलिजाद् वा लुप् च ।६।४।१६५॥

कुलिजान्ताद् द्विगोर्द्वितीयान्तात् पचदाद्यर्थे ईनेकटौ वा स्याताम् , पक्षे इकण्
तस्य च वा लुप् । द्विकुलिजीना , द्विकुलिजिकी , द्विकुलिजी , द्वैकुलिजिकी
॥१६५॥

वंशादेर्भाराद्धरद्-बहदावहन्सु ।६।४।१६६॥

एभ्यः परो यो भारस्तदन्ताद् द्वितीयान्तादेश्वर्थेषु यथोक्तं प्रत्ययः स्यात् ।
वांशभारिकः , कौटभारिकः ॥१६६॥

द्रव्य-वस्त्रात् केकम् ।६।४।१६७॥

आभ्यां द्वितीयान्ताभ्यां हरदाद्यर्थे यथासंख्यं क इकश्च स्यात् । द्रव्यकः ,
वस्त्रिकः ॥१६७॥

सोऽस्य भृति-वस्त्रांशम् ।६।४।१६८॥

स इति प्रथमान्ताद् भृत्याद्यर्थाद् अस्येति षष्ठ्यर्थे यथोक्तं प्रत्ययः स्यात् ।
पञ्चकः कर्मकृत् पटो ग्रामो वा , साहस्रः ॥१६८॥

मानम् ।६।४।१६९॥

प्रथमान्तात् षष्ठ्यर्थे यथोक्तं प्रत्ययः स्यात् , स्यन्तं चेद् मानम् । द्रौणिकः
, खारीको राशिः ॥१६९॥

जीवितस्य सन् ।६।४।१७०॥

जीवितमानार्थात् स्यन्तात् षष्ठ्यर्थे यथोक्तं प्रत्ययः स्यात् , तस्य च न लुप्
। द्विषाष्टिको ना ॥१७०॥

सङ्ख्यायाः संघ-सूत्र-पाठे ।६।४।१७१॥

अस्मात् स्यन्ताद् अस्य मानमित्यर्थे यथोक्तं प्रत्ययः स्यात् , षष्ठ्यर्थश्चेत् सङ्घः सूत्रं पाठो वा । पञ्चकः सङ्घः , अष्टकं पाणिनीयं सूत्रम् , अष्टकः पाठः ॥१७१॥

नाम्नि ।६।४।१७२॥

संख्यार्थात् तदस्य मानमित्यर्थे यथोक्तं प्रत्ययः स्यात् , नाम्नि । पञ्चकाः शकुनयः ॥१७२॥

विंशत्यादयः ।६।४।१७३॥

एते तदस्य मानमित्यर्थे साधवः स्युः , नाम्नि । द्वौ दशतौ मानमेषां विंशतिः , विंशत् ॥१७३॥

त्रैश-चात्वारिंशम् ।६।४।१७४॥

त्रिंशच्चत्वारिंशद्भ्यां तदस्य मानमित्यर्थे ङण् स्यात् , नाम्नि । त्रैशानि , चात्वारिंशानि ब्राह्मणानि ॥१७४॥

पञ्चद्-दशद् वर्गे वा ।६।४।१७५॥

एतौ तदस्य मानमिति विषये वर्गेऽर्थेऽदन्तौ वा निपात्यौ । पञ्चत् , दशत् , पञ्चकः दशको वर्गः ॥१७५॥

स्तोमे ङट् ।६।४।१७६॥

संख्यार्थात् तदस्य मानमिति विषये स्तोमेऽर्थे ङट् स्यात् । विंशः स्तोमः ॥१७६॥

तमर्हति ।६।४।१७७॥

तमिति द्वितीयान्तादर्हत्यर्थे यथोक्तं प्रत्ययः स्यात् । वैषिकः , साहस्रः ॥१७७॥

दण्डादेर्यः ।६।४।१७८॥

एभ्यो द्वितीयान्तेभ्योऽर्हत्यर्थे यः स्यात् । दण्ड्यः , अर्घ्यः ॥१७८॥

यज्ञादियः ।६।४।१७९॥

द्वितीयान्तात् यज्ञादर्हति इयः स्यात् । यज्ञियो देशः ॥१७९॥

पात्रात् तौ ।६।४।१८०॥

द्वितीयान्तात् पात्राद् अर्हति येयौ स्माताम् । पात्र्यः , पात्रियः ॥१८०॥

दक्षिणा-कडङ्गर-स्थालीबिलादीय-यौ । ६।४।१८१॥

एभ्यो द्वितीयान्तेभ्योऽर्हत्यर्थे ईय-यौ स्याताम् । दक्षिणीयो , दक्षिण्यो गुरुः ; कडङ्गरीयः , कडङ्गरीयो गौः ; स्थालीबिलीयाः , स्थालीबिल्यास्तण्डुलाः ॥१८१॥

छेदादेर्नित्यम् । ६।४।१८२॥

अस्माद् द्वितीयान्तान्नित्यमर्हति यथोक्तं प्रत्ययः स्यात् । छैदिकः , भैदिकः ॥१८२॥

विरागाद् विरङ्गश्च । ६।४।१८३॥

अस्माद् द्वितीयान्तान्नित्यमर्हति यथोक्तं प्रत्ययः स्यात् , तद्योगे चास्य विरङ्गः । वैरङ्गिकः ॥१८३॥

शीर्षच्छेदाद् यो वा । ६।४।१८४॥

अस्माद् द्वितीयान्तान्नित्यमर्हति यो वा स्यात् । शीर्षच्छेद्यः , शीर्षच्छेदिकश्चौरः ॥१८४॥

शालीन-कौपीना-ऽऽर्त्विजीनम् । ६।४।१८५॥

एते तमर्हतीत्यर्थे ईनञन्ता निपात्याः । शालीनोऽधृष्टः , कौपीनं पापकर्मादि , आर्त्विजीनो यजमान ऋत्विग् वा ॥१८५॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां

सिद्धहेमचन्द्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासनलघुवृत्तौ

षष्ठोऽध्यायः समाप्तः ॥६।४॥

भूमिं कामगवि ! स्वगोमयरसैरासिञ्च रत्नाकराः !

मुक्तास्वस्तिकमातनुध्वमुडुप ! त्वं पूर्णकुम्भीभव ।

धृत्वा कल्पतरोर्दलानि सरलैर्दिग्वारणास्तोरणा-

न्याधत्त स्वकैर्विजित्य जगतीं नन्वेति सिद्धाधिपः ॥२४॥

[अथ सप्तमाध्यायस्य]

प्रथमः पादः

यः । ७।१।१॥

यदित ऊर्ध्वमनुक्रमिष्यामस्तत्र ईयादवर्गं य इत्यधिकृतं ज्ञेयम् ॥१॥

वहति स्थ-युग-प्रासज्ञात् । ७।१।२॥

तमिति वर्तते , एभ्यो द्वितीयान्तेभ्यो वहत्यर्थे यः स्यात् । द्विस्थः , युग्यः , प्रासङ्गो वत्सदमनस्कन्धकाष्ठम् , प्रासङ्ग्यः ॥२॥

धुरो यैयण् । ७।१।३॥

धुरो द्वितीयान्ताद् वहत्यर्थे एतौ स्याताम् । धुर्यः , धौर्यः ॥३॥

वामाद्यादेरीनः । ७।१।४॥

वामादिपूर्वाद् धुरन्तादमन्ताद् वहत्यर्थे ईनः स्यात् । वामधुरीणः , सर्वधुरीणः ॥४॥

अश्वैकादेः । ७।१।५॥

एकपूर्वाद् धुरन्तादमन्ताद् वहत्यर्थे अ ईनश्च स्यात् । एकधुरः , एकधुरीणः ॥५॥

हल-सीरादिकण् । ७।१।६॥

आभ्यां तं वहत्यर्थे इकण् स्यात् । हालिकः , सैरिकः ॥६॥

शकटादण् । ७।१।७॥

अस्मात् तं वहत्यर्थेऽण् स्यात् । शाकटो गौः ॥७॥

विध्यत्यनन्येन । ७।१।८॥

द्वितीयान्ताद् विध्यत्यर्थे यः स्यात् , न चेदात्मनोऽन्येन करणेन विध्यते । पद्याः शर्कराः । अनन्येनेति किम् ? चौरं विध्यति चैत्रः ॥८॥

धनगणाल्लब्धरि । ७।१।९॥

आभ्याममन्ताभ्यां लब्धर्यर्थे यः स्यात् । धन्यः , गण्यः ॥९॥

णोऽन्नात् । ७।१।१०॥

अन्नाद् अमन्तात् लब्धरि णः स्यात् । आन्नः ॥१०॥

हृद्य-पद्य-तुल्य-मूल्य-वश्य-पथ्य-वयस्य-धेनुष्या-गार्हपत्य-जन्य-
धर्म्यम् । ७।१।११॥

एतेऽर्थविशेषेषु यान्ता निपात्याः । हृद्यमौषधम् , पद्यः पङ्कः , तुल्यं भाण्डं
सदृक् च , मूल्यं धान्यं पटादिविक्रयाल्लभ्यं च , वश्यो गौः , पथ्यमोदनादि
, वयस्यः सखा , धेनुष्या पीतदुग्धा गौः , गार्हपत्यो नामाग्निः , जन्या वरवयस्याः
, धर्म्यं सुखम् ॥११॥

नौ-विषेण तार्य-वध्ये । ७।१।१२॥

आभ्यां निर्देशाद्वान्ताभ्यां यथासङ्ख्यं तार्यं वध्ये चार्थे यः स्यात् । नाव्या
नदी , विष्यो गजः ॥१२॥

न्याया-ऽर्थादनपेते । ७।१।१३॥

आभ्यां पञ्चम्यन्ताभ्यामनपेतेऽर्थे यः स्यात् । न्याय्यम् , अर्थ्यम् ॥१३॥

मत-मदस्य करणे । ७।१।१४॥

आभ्यां षष्ठ्यन्ताभ्यां करणे यः स्यात् । मत्यम् , मद्यम् ॥१४॥

तत्र साधौ । ७।१।१५॥

तत्रेति ङञन्तात् साधावर्थे यः स्यात् । सभ्यः ॥१५॥

पथ्यतिथि-वासति-स्वपतेरेयण् । ७।१।१६॥

एभ्यस्तत्र साधावेयण् स्यात् । पाथेयम् , आतिथेयम् , वासतेयम् , स्वापतेयम्
॥१६॥

भक्ताण्णः । ७।१।१७॥

भक्तात् तत्र साधौ णः स्यात् । भक्तः शालिः ॥१७॥

पर्षदो ण्य-णौ । ७।१।१८॥

तत्र साधौ स्याताम् । पार्षद्यः , पार्षदः ॥१८॥

सर्वजनाण्येनञौ । ७।१।१९॥

तत्र साधौ स्याताम् । सार्वजन्यः , सार्वजनीनः ॥१९॥

प्रतिजनादेरीनञ् । ७।१।२०॥

तत्र साधौ स्यात् । प्रातिजनीनः , आनुजनीनः ॥२०॥

कथादेरिकण् । ७।१।२१॥

तत्र साधौ स्यात् । काथिकः , वैकथिकः ॥२१॥

देवतान्तात् तदर्थे । ७।१।२२॥

देवतान्तात् तदर्थे यः स्यात् । अग्निदेवत्यं हविः ॥२२॥

पाद्या-ऽर्घ्ये । ७।१।२३॥

एतौ तदर्थे यान्तौ निपात्यौ । पाद्यं जलम् , अर्घ्यं रत्नम् ॥२३॥

प्योऽतिथेः । ७।१।२४॥

तदर्थेऽर्थे स्यात् । आतिथ्यम् ॥२४॥

सादेश्वा तदः । ७।१।२५॥

तद् [७।१।५०] इति सूत्रं यावत् केवलस्य सादेश्च वक्ष्यमाणो विधिर्ज्ञेयः ॥२५॥

हलस्य कर्षे । ७।१।२६॥

हलात् षष्ठ्यन्तात् कर्षेऽर्थे यः स्यात् । हल्या , द्विहल्या ॥२६॥

सीतया संगते । ७।१।२७॥

अस्माद्वाऽन्तात् सङ्गतेऽर्थे यः स्यात् । सीत्यम् , त्रिसीत्यम् ॥२७॥

ईयः । ७।१।२८॥

आ तदो वक्ष्यमाणार्थेषु ईयोऽधिकृतो ज्ञेयः ॥२८॥

हविरन्नभेदा-ऽपूपादेर्यो वा । ७।१।२९॥

हविर्भेदादन्नभेदादपूपादेश्वाऽऽतदोऽर्थेषु वा योऽधिक्रियते । आमिक्ष्यम् , आमिक्षीयम् ; ओदन्याः , ओदनीयास्तण्डुलाः ; अपूप्यम् , अपूपीयम् ; यवापूप्यम् , यवापूपीयम् ॥२९॥

उवर्ण-युगादेर्यः । ७।१।३०॥

उवर्णान्ताद् युगादेश्वाऽऽतदोऽर्थेषु यः स्यात् । शङ्खव्यं दारु , युग्यं , हविष्यम् ॥३०॥

नाभेर्नभ् चादेहांशात् । ७।१।३१॥

अदेहांशार्थान्नाभेरा तदोऽर्थेषु यः स्यात् , नभ् चाऽस्य । नभ्योऽश्वः ।

अदेहांशादिति किम् ? नाभ्यं तैलम् ॥३१॥

न् चोधसः । ७।१।३२॥

आ तदोऽर्थेषु ऊधसो यः स्यात् , न् चान्तस्य । ऊधन्यम् ॥३२॥

शुनो वश्चोदूत् । ७।१।३३॥

आ तदोऽर्थेषु शुनो यः स्यात् , वश्च उदूद्रूपः । शुन्यम् , शून्यम् ॥३३॥

कम्बलान्नामि । ७।१।३४॥

अस्माद् आ तदोऽर्थेषु नामि यः स्यात् । कम्बल्यम् ऊर्णापिलशतम् । नाम्नीति किम् ? कम्बलीया ऊर्णा ॥३४॥

तस्मै हिते । ७।१।३५॥

तस्मै इति चतुर्थ्यन्तात् हितेऽर्थे यथाधिकृतं प्रत्ययः स्यात् । वत्सीयः , आमिक्ष्यः , आमिक्षीयः युग्यः ॥३५॥

न राजा-ऽऽचार्य-ब्राह्मण-वृष्णः । ७।१।३६॥

एभ्यश्चतुर्थ्यन्तेभ्यो हितेऽधिकृतः प्रत्ययो न स्यात् । राज्ञे , आचार्याय , ब्राह्मणाय , वृष्णे वा हित इति वाक्यमेव ॥३६॥

प्राण्यङ्ग-रथ-तिल-यव-वृष-ब्रह्म-माषाद् यः । ७।१।३७॥

प्राण्यङ्गार्थेभ्यो रथादिभ्यश्चतुर्थ्यन्तेभ्यो हिते यः स्यात् । दन्त्यम् , रथ्या भूमिः , खल्यम् , तिल्यम् , यव्यम् , वृष्यं क्षीरम् , ब्रह्मण्यो देशः , माष्यः , राजमाष्यः ॥३७॥

अव्यजात् थ्यप् । ७।१।३८॥

आभ्यां तस्मै हिते थ्यप् स्यात् । अविध्यम् , अजथ्या यूतिः ॥३८॥

चरक-माणवादीनञ् । ७।१।३९॥

आभ्यां तस्मै हिते ईनञ् स्यात् । चारकीणः , माणवीनः ॥३९॥

भोगोत्तरपदा-ऽऽत्मभ्यामीनः । ७।१।४०॥

भोग उत्तरपदं यस्य तस्माद् आत्मनश्च तस्मै हिते ईनः स्यात् । मातृभोगीणः , आत्मनीनः ॥४०॥

पञ्च-सर्व-विश्वाज्जनात् कर्मधारये । ७।१।४१॥

पञ्चादेः पराज्जनात् कर्मधारयवृत्तेः तस्मै हिते ईनः स्यात् । पञ्चजनीनः , सर्वजनीनः , विश्वजनीनः । कर्मधारय इति किम् ? पञ्चानां जनाय हितः पञ्चजनीयः ॥४१॥

महत्-सर्वादिकण् । ७।१।४२॥

आभ्यां पराज्जनात् कर्मधारयवृत्तेस्तस्मै हिते इकण् स्यात् । माहाजनिकः , सार्वजनिकः ॥४२॥

सर्वाण्णो वा । ७।१।४३॥

सर्वात् तस्मै हिते णो वा स्यात् । सार्वः , सर्वीयः ॥४३॥

परिणामिनि तदर्थे । ७।१।४४॥

चतुर्थ्यन्ताच्चतुर्थ्यन्तार्थार्थे परिणामिनि हेतावर्थे यथाऽधिकृतं प्रत्ययः स्यात् । अङ्गारीयाणि काष्ठानि , शङ्खव्यं दारु ॥४४॥

चर्मण्यञ् । ७।१।४५॥

चतुर्थ्यन्तात् तदर्थे परिणामिनि चर्मण्यर्थेऽञ् स्यात् । वार्ध्रं चर्म ॥४५॥

ऋषभोपानहाज्यः । ७।१।४६॥

आभ्यां चतुर्थ्यन्ताभ्यां परिणामिनि तदर्थे ज्यः स्यात् । आर्षभ्यो वत्सः , औपानह्यो मुञ्जः ॥४६॥

छदिर्बलेरेयण् । ७।१।४७॥

आभ्यां चतुर्थ्यन्ताभ्यां परिणामिनि तदर्थे एयण् स्यात् । छादिषेयं तृणम् , बालेयास्तण्डुलाः ॥४७॥

परिखाऽस्य स्यात् । ७।१।४८॥

अस्मात् स्यन्तादस्येति षष्ठ्यर्थे परिणामिन्वेयण् स्यात् , सा चेत् स्यादिति सम्भाव्या । पारिखेय्य इष्टकाः ॥४८॥

अत्र च । ७।१।४९॥

परिखायाः स्यादिति सम्भाव्यायाः स्यन्ताया अत्रेति सप्तम्यर्थे एयण् स्यात् । पारिखेयी भूमिः ॥४९॥

१. चतुर्थ्यन्तात् तदर्थे चतुर्थ्यन्तार्थार्थे परि^१ पार । चतुर्थ्यन्तार्थार्थे परि^२ J3 ॥

तद् ।७।१।५०॥

तदिति स्यन्तात् स्यादिति सम्भाव्यात् , षष्ठ्यर्थे परिणामिनि सप्तम्यर्थे च यथाऽधिकृतं प्रत्ययः स्यात् । प्राकारीया इष्टकाः , परशव्यमयः , प्रासादीयो देशः ॥५०॥

तस्याऽर्हे क्रियायां वत् ।७।१।५१॥

तस्येति षष्ठ्यन्तात् क्रियारूपेऽर्हेऽर्थे वत् स्यात् । राजवद् वृत्तं राजः । क्रियायामिति किम् ? राज्ञोऽर्हो मणिः ॥५१॥

स्यादेरिवे ।७।१।५२॥

स्याद्यन्तादिवार्थे सादृश्ये क्रियार्थे वत् स्यात् । अश्ववद् याति चैत्रः , देववत् पश्यन्ति मुनिम् ॥५२॥

तत्र ।७।१।५३॥

तत्रेति सप्तम्यन्तादिवार्थे वत् स्यात् । सुघ्नवत् साकेते परिखा ॥५३॥

तस्य ।७।१।५४॥

तस्येति षष्ठ्यन्तादिवार्थे वत् स्यात् । चैत्रवद् मैत्रस्य भूः ॥५४॥

भावे त्व-तल् ।७।१।५५॥

षष्ठ्यन्ताद् भावे एतौ स्याताम् , शब्दप्रवृत्तिहेतुगुणो भावः । गोत्वम् , गोता ; शुक्लत्वम् , शुक्लता ॥५५॥

प्राक् त्वादगडुलादेः ।७।१।५६॥

ब्रह्मणस्त्वः [७।१।७७] इत्यतोऽर्वाक् त्वतलावधिकृतौ ज्ञेयौ न तु गडुलादेः , तत्रैवोदाहरिष्येते । गडुलादिवर्जनं किम् ? गाडुल्यम् , कामण्डलवम् ॥५६॥

नञ्त्तत्पुरुषादबुधादेः ।७।१।५७॥

प्राक् त्वात्रञ्पूर्वात् तत्पुरुषाद् बुधाद्यन्तवर्जात् त्वतलावेव स्यातामित्यधिकृतं ज्ञेयम् । अशुक्लत्वम् , अशुक्लता ; अपतित्वम् , अपतिता । अबुधादेरिति किम् ? आबुध्यम् , आचतुर्यम् ॥५७॥

पृथ्वादेरिमन् वा ।७।१।५८॥

एभ्यो भावे वा इमन् स्यात् । प्रथिमा , पृथुत्वम् , पृथुता , पार्थवम् ;

प्रदिमा , मृदुत्वम् , मृदुता , मार्दवम् ॥५८॥

वर्ण-दृढादिभ्यष्टचण् च वा । ७।१।५९॥

वर्णविशेषार्थेभ्यो दृढादेश्च तस्य भावे ट्यण् इमन् च वा स्यात् । शौक्ल्यम् , शुक्लिमा , शुक्लत्वम् , शुक्लता ; शैत्यम् , शितिमा , शितित्वम् , शितिता , शैतम् ; दाढ्यम् , द्रढिमा , दृढत्वम् , दृढता ; वैमत्यम् , विमतिमा , विमतित्वम् , विमतिता , वैमतम् ॥५९॥

पति-राजान्त-गुणाङ्ग-राजादिभ्यः कर्मणि च । ७।१।६०॥

पत्यन्तराजान्तेभ्यो गुणोऽङ्गं प्रवृत्तौ हेतुर्येषां तेभ्यो राजादेश्च तस्य भावे क्रियायां च ट्यण् स्यात् । आधिपत्यम् , अधिपतित्वम् , अधिपतिता ; आधिपत्यम् , अधिराजत्वम् , अधिराजता ; मौढ्यम् , मूढत्वम् , मूढता ; राज्यम् , राजत्वम् , राजता ; काव्यम् , कवित्वम् , कविता ॥६०॥

अर्हन्तस्तो न् च । ७।१।६१॥

अस्मात् तस्य भावे कर्मणि च ट्यण् स्यात् , तद्योगे च तस्य न्तादेशः । आर्हन्त्यम् , अर्हन्त्वम् , अर्हन्ता ॥६१॥

सहायाद् वा । ७।१।६२॥

अस्मात् तस्य भावे कर्मणि च ट्यण् वा स्यात् । साहाय्यम् , साहायकम् , सहायत्वम् , सहायता ॥६२॥

सखि-वणिग्-दूताद् यः । ७।१।६३॥

एभ्यस्तस्य भावे कर्मणि च यः स्यात् । सख्यम् , सखित्वम् , सखिता ; वणिज्या , वणिकत्वम् , वणिक्ता , वाणिज्यम् ; एवं दूत्यम् ॥६३॥

स्तेनानलुक् च । ७।१।६४॥

स्तेनात् तस्य भावे कर्मणि च यः स्यात् , तद्योगे च नस्य लुक् । स्तेयम् , स्तेनत्वम् , स्तेनता , स्तेन्यम् ॥६४॥

कपि-ज्ञातेरेयण्

आभ्यां तस्य भावे कर्मणि च ण्यण् स्यात् । कापेयम् , कपित्वम् , कपिता ; ज्ञातेयम् , ज्ञातित्वम् , ज्ञातिता ॥६५॥

प्राणिजाति-वयोऽर्थादञ् । ७।१।६६॥

प्राणिजात्यर्थाद् वयोऽर्थाच्च तस्य भावे कर्मणि चाऽञ् स्यात् । आश्वम् ,
अश्वत्वम् , अश्वता ; कौमारम् , कुमारत्वम् , कुमारता ॥६६॥

युवादेरञ् । ७।१।६७॥

एभ्यस्तस्य भावे कर्मणि चाऽण् स्यात् । यौवनम् , युवत्वम् , युवता ;
स्थाविरम् , स्थविरत्वम् , स्थविरता ॥६७॥

हायनान्तात् । ७।१।६८॥

अस्मात् तस्य भावे कर्मणि चाऽण् स्यात् । द्विहायनम् , द्विहायनत्वम् ,
द्विहायनता ॥६८॥

खृवर्णाल्लघ्वादेः । ७।१।६९॥

लघुरादिः समीपो येषामि-उ-ऋवर्णानां तदन्तेभ्यस्तस्य भावे कर्मणि चाऽण्
स्यात् । शौचम् , शुचित्वम् , शुचिता ; एवं हारीतकम् , पाटवम् , वाधवम्
पैत्रम् । लघ्वादेरिति किम् ? पाण्डुत्वम् ॥६९॥

पुरुष-हृदयादसमासे । ७।१।७०॥

आभ्यामसमासविषयाभ्यां तस्य भावे कर्मणि चाऽण् स्यात् । पौरुषम् , पुरुषत्वम्
पुरुषता , एवं हार्दम् । असमास इति किम् ? परमपुरुषत्वम् , परमपौरुषमिति
मा भूत् ॥७०॥

श्रोत्रियाद् यलुक् च । ७।१।७१॥

अस्मात् तस्य भावे कर्मणि चाऽण् स्यात् , तद्योगे च यस्य लुक् । श्रौत्रम्
श्रोत्रियत्वम् , श्रोत्रियता , श्रौत्रियकम् ॥७१॥

योपान्त्याद् गुरुपोत्तमादसुप्रख्यादकञ् । ७।१।७२॥

व्यादीनामन्त्यमुत्तमम् , तत्समीपमुपोत्तमम् , तद् गुरुर्यस्य तस्माद् योपान्त्यात्
सुप्रख्यवर्जात् तस्य भावे कर्मणि चाऽकञ् स्यात् । रामणीयकम् , रमणीयत्वम्
रमणीयता ; एवम् आचार्यकम् । गुरुपोत्तमादिति किम् ? क्षत्रियत्वम् ,
कायत्वम् । असुप्रख्यादिति किम् ? सुप्रख्यत्वम् , सौप्रख्यम् ॥७२॥

चौरादेः । ७।१।७३॥

एभ्यस्तस्य भावे कर्मणि चाकञ् स्यात् । चौरिका , चौरत्वम् , चोरता

१. चौरादेः J1 पार ॥ २. चौरत्वम्, चौरता J1 पार ॥

; एवं धौर्त्तिका ॥७३॥

द्वन्द्वाल्लित् ॥७१॥७४॥

द्वन्द्वात् तस्य भावे कर्मणि च लिट् अकञ् स्यात् । वैत्रिका , वि-नृत्वम् , विनृता ॥७४॥

गोत्र-चरणाच्छ्लाघा-ऽत्याकार-प्राप्त्यवगमे ॥७१॥७५॥

गोत्रार्थ-चरणार्थाभ्यां तस्य भावे कर्मणि च लिट् अकञ् स्यात् , श्लाघादिविषये । गार्गिकया श्लाघते , अत्याकुस्ते वा , गार्गिकां प्राप्तोऽवगतवान् वा , एवं काठिकयेत्यादि । श्लाघादिष्विति किम् ? गार्गम् , काठम् ॥७५॥

होत्राभ्य ईयः ॥७१॥७६॥

होत्रा ऋत्विग्विशेषः , तदर्थान् तस्य भावे कर्मणि च ईयः स्यात् । मैत्रावरुणीयम् । त्वतलावपि ॥७६॥

ब्रह्मणस्त्वः ॥७१॥७७॥

अस्माद् ऋत्विगर्थान् तस्य भावे कर्मणि च त्वः स्यात् । ब्रह्मत्वम् ॥७७॥

शाकट-शाकिनौ क्षेत्रे ॥७१॥७८॥

षष्ठ्यन्तात् क्षेत्रेऽर्थे एतौ स्याताम् । इक्षुशाकटम् , शाकशाकिनम् ॥७८॥

धान्येभ्य ईनञ् ॥७१॥७९॥

धान्यार्थेभ्यः षष्ठ्यन्तेभ्यः क्षेत्रेऽर्थे ईनञ् स्यात् । मौद्रीनम् , कौद्रवीणम् ॥७९॥

ब्रीहि-शालेरेयण् ॥७१॥८०॥

आभ्यां तस्य क्षेत्रे एयण् स्यात् । ब्रैहेयम् , शालेयम् ॥८०॥

यव-यवक-षष्टिकाद् यः ॥७१॥८१॥

एभ्यस्तस्य क्षेत्रे यः स्यात् । यव्यम् , यवक्यम् , षष्टिक्यम् ॥८१॥

वाऽणु-माषात् ॥७१॥८२॥

आभ्यां तस्य क्षेत्रे यो वा स्यात् । अणव्यम् , आणवीनम् ; माष्यम् , माषीणम् ॥८२॥

वोमा-भङ्गा-तिलात् ॥७१॥८३॥

एभ्यस्तस्य क्षेत्रेऽर्थे यो वा स्यात् । उम्यम् , औमीनम् ; भङ्गचम् , भाङ्गीनम् ; तिल्यम् , तैलीनम् ॥८३॥

अलाब्वाश्च कटो रजसि । ७।१।८४॥

अस्मादुमादेश्च तस्य रजस्यर्थे कटः स्यात् । अलाबूकटम् , उमाकटम् , भङ्गाकटम् , तिलकटम् ॥८४॥

अह्ना गम्येऽश्वादीनञ् । ७।१।८५॥

षष्ठ्यन्तादश्वादेकेनाह्ना गम्येऽर्थे ईनञ् स्यात् । आश्चीनोऽध्वा ॥८५॥

कुलाज्जल्ये । ७।१।८६॥

षष्ठ्यन्तात् कुलाज्जल्येऽर्थे ईनञ् स्यात् । कौलीनः ॥८६॥

पील्वादेः कुणः पाके । ७।१।८७॥

एभ्यस्तस्य पाके कुणः स्यात् । पीलुकुणः , शमीकुणः ॥८७॥

कर्णादिर्मूले जाहः । ७।१।८८॥

एभ्यस्तस्य मूलेऽर्थे जाहः स्यात् । कर्णजाहम् , अक्षिजाहम् ॥८८॥

पक्षात् तिः । ७।१।८९॥

पक्षात् तस्य मूलेऽर्थे तिः स्यात् । पक्षतिः ॥८९॥

हिमादेलुः सहे । ७।१।९०॥

हिमात् तस्य सहमानेऽर्थे एलुः स्यात् । हिमेलुः ॥९०॥

बल-वातादूलः । ७।१।९१॥

आभ्यां तस्य सहेऽर्थे ऊलः स्यात् । बलूलः , वातूलः ॥९१॥

शीतोष्ण-तृप्रादालुरसहे । ७।१।९२॥

एभ्यस्तस्यासहेऽर्थे आलुः स्यात् । शीतालुः , उष्णालुः , तृप्रालुः ॥९२॥

यथामुख-संमुखादीनस्तद् दृश्यतेऽस्मिन् । ७।१।९३॥

आभ्यां तदिति स्यन्ताभ्याम् , अस्मिन्निति ड्यर्थे ईनः स्यात् , स्यन्तं चेद् दृश्यते । यथामुखं प्रतिबिम्बम् , यथामुखीन आदर्शः , एवं संमुखीनः ॥९३॥

सर्वदिः पथ्यङ्ग-कर्म-पत्र-पात्र-शरावं व्याप्नोति । ७।१।९४॥

सर्वशब्दपूर्वेभ्य एभ्यो द्वितीयान्तेभ्यो व्याप्नोतीत्यर्थे ईनः स्यात् । सर्वपथीनो

रथः , सर्वाङ्गीणस्तापः , सर्वकर्मिणो ना , सर्वपत्रीणो यन्ता , सर्वपात्रीणं भक्तम् , सर्वशरावीणमोदनम् ॥९४॥

आप्रपदम् । ७।१।९५॥

आ पांदाग्राद् आप्रपदम् , अस्मादमन्ताद् व्याप्रोतीत्यर्थे ईनः स्यात् । आप्रपदीनः पटः ॥९५॥

अनुपदं बद्धा । ७।१।९६॥

अस्मादमन्ताद् बद्धेत्यर्थे ईनः स्यात् । अनुपदीनोपानत् ॥९६॥

अयानयं नेयः । ७।१।९७॥

अस्माद् द्वितीयान्तानेयेऽर्थे ईनः स्यात् । अयानयीनः शारः ॥९७॥

सर्वाऽन्नमत्ति । ७।१।९८॥

अस्मादमन्तादत्त्यर्थे ईनः स्यात् । सर्वांन्नीनो भिक्षुः ॥९८॥

परोवरीण-परम्परीण-पुत्रपौत्रीणम् । ७।१।९९॥

एतेऽनुभवत्यर्थे ईनान्ता निपात्याः । परोवरीणः , परम्परीणः , पुत्रपौत्रीणः ॥९९॥

यथाकामा-ऽनुकामा-ऽत्यन्तं गामिनि । ७।१।१००॥

एभ्योऽमन्तेभ्यो गामिन्यर्थे ईनः स्यात् । यथाकामीनः , अनुकामीनः , अत्यन्तीनः ॥१००॥

पारावारं व्यस्त-व्यत्यस्तं च । ७।१।१०१॥

अस्माद् समस्ताद् व्यस्ताद् व्यत्यस्ताच्चासन्ताद् गामिनि ईनः स्यात् । पारावारीणः , पारीणः , अवारीणः , अवारपारीणः ॥१०१॥

१. लघुवृत्तेस्तालपत्रोपरिलिखितादर्शेषु 'पादाग्राद्' इति पाठः । केवलं P3सं० मध्ये 'पदाग्राद्' इति पाठः । आभिधानचिन्तामणिनाममालायामपि 'पादाग्रं प्रपदम्' [श्लोक ६१७] इति पाठः । पाणिनीयव्याकरणस्य [५।२।८] वृत्तौ काशिकायामपि "प्रपदम् इति पादस्याग्रमुच्यते" इति पाठः । किन्तु सिद्धहेमचन्द्रशब्दानुशासनस्य बृहद्वृत्तौ "प्रगतं पदं प्रपदम्" इति पाठः । चान्द्रव्याकरणे [४।२।१२] वृत्तौ "पदाग्रं प्रपदम्" इति पाठः । शाकटायनव्याकरणस्वोपज्ञवृत्तौ [३।३।५४] "पदस्याग्रं प्रपदम्" इति पाठः । जैनेन्द्रव्याकरणमहावृत्तौ [३।४।१३३] "प्रवृद्धं पदं प्रपदम्, पदस्योपरि गुल्फः पदाग्रं वा" इति पाठः । "आ पदाग्राद् आप्रपदम्" इति मलयगिरिशब्दानुशासनस्य स्वोपज्ञवृत्तौ तद्धिते सप्तमे पादे पञ्चमे सूत्रे [पृ० ३३८] पाठः ॥

अनुग्वलम् । ७।१।१०२॥

अस्मादमन्तादलङ्गामिनि ईनः स्यात् । अनुग्वीनो गोपः ॥१०२॥

अध्वानं येनौ । ७।१।१०३॥

अस्मादमन्तादलङ्गामिनि येनौ स्याताम् । अध्वन्यः , अध्वनीनः ॥१०३॥

अभ्यमित्रमीयश्च । ७।१।१०४॥

अस्मादमन्तादलङ्गामिनि ईयो येनौ च स्याताम् । अभ्यमित्रियः , अभ्यमित्र्यः , अभ्यमित्रिणः ॥१०४॥

समांसमीना-ऽद्यश्चीना-ऽद्यप्रातीना-ऽऽग्वीन-साप्तपदीनम् ।

७।१।१०५॥

एते ईनान्ता निपात्याः , साप्तपदीनस्त्वीनञन्तः । समांसमीना गौः , अद्यश्चीना गौः , अद्यप्रातीनो लाभः , आग्वीनः कर्मकृत् , साप्तपदीनं सख्यम् ॥१०५॥

अषडक्षा-ऽऽशितंग्वलङ्कर्मा-ऽलंपुरुषादीनः । ७।१।१०६॥

एभ्यः स्वार्थे ईनः स्यात् । अषडक्षीणो मन्त्रः , आशितंग्वीनमरण्यम् , अलङ्कर्मणिः , अलंपुरुषीणः ॥१०६॥

अदिक्खियां वाऽञ्चः । ७।१।१०७॥

अञ्चत्यन्तात् स्वार्थे ईनो वा स्यात् , न चेत् स दिशि खियाम् । प्राचीनम् , प्राक् ; प्राचीना शाखा , प्राची । अदिक्खियामिति किम् ? प्राची दिक् ॥१०७॥

तस्य तुल्ये कः संज्ञा-प्रतिकृत्योः । ७।१।१०८॥

तस्येति षष्ठ्यन्तात् तुल्येऽर्थे कः स्यात् , संज्ञायां प्रतिकृतौ च विषये । अश्वकः , अश्वकं रूपम् ॥१०८॥

न नृ-पूजार्थ-ध्वज-चित्रे । ७।१।१०९॥

नरि पूजार्थे ध्वजे चित्रकर्मणि चार्थे को न स्यात् । चञ्चा ना , अर्हन् , ध्वजे सिंहः , चित्रे भीमः ॥१०९॥

अपण्ये जीवने । ७।१।११०॥

जीव्यते येन तस्मिन् पण्यवर्जे को न स्यात् । शिवः । अपण्य इति किम्

? हस्तिकान् विक्रीणीते ॥११०॥

देव-पथादिभ्यः । ७।१।१११॥

एभ्यस्तुल्ये संज्ञा-प्रतिकृत्योः को न स्यात् । देवपथः , हंसपथः ॥१११॥

बस्तेरेयञ् । ७।१।११२॥

बस्तेस्तस्य तुल्येऽर्थे एयञ् स्यात् । बास्तेयी प्रणालिका ॥११२॥

शिलाया एयच्च । ७।१।११३॥

अस्मात् तस्य तुल्येऽर्थे एयञ् एयञ् च स्यात् । शिलेयम् , शैलेयं दधि ॥११३॥

शाखादेर्यः । ७।१।११४॥

एभ्यस्तस्य तुल्ये यः स्यात् । शाख्यः , मुख्यः ॥११४॥

द्रोर्भव्ये । ७।१।११५॥

द्रोस्तस्य तुल्ये भव्येऽर्थे यः स्यात् । द्रव्यमयं ना , स्वर्णादि च ॥११५॥

कुशाग्रादीयः । ७।१।११६॥

अस्मात् तस्य तुल्ये ईयः स्यात् । कुशाग्रीया बुद्धिः ॥११६॥

काकतालीयादयः । ७।१।११७॥

एते तस्य तुल्ये ईयान्ताः साधवः स्युः । काकतालीयम् , खलतिबिल्वीयम् ॥११७॥

शर्करादेरण् । ७।१।११८॥

एभ्यस्तस्य तुल्येऽण् स्यात् । शर्करं दधि , कापालिकम् ॥११८॥

अः सपत्न्याः । ७।१।११९॥

अस्मात् तस्य तुल्ये अः स्यात् । सपत्नः ॥११९॥

एकशालाया इकः । ७।१।१२०॥

अस्मात् तस्य तुल्ये इकः स्यात् । एकशालिकम् ॥१२०॥

गोण्यादेश्वेकण् । ७।१।१२१॥

एभ्य एकशालायाश्च तस्य तुल्ये इकण् स्यात् । गौणिकम् , आङ्गुलिकम् , ऐकशालिकम् ॥१२१॥

कर्कलोहिताट्टीकण् च । ७।१।१२२॥

आभ्यां तस्य तुल्ये टीकण् इकण् च स्यात् । कार्कीकः , कार्किकः , लौहितीक , लौहितिकः ॥१२२॥

वेर्विस्तृते शाल-शङ्कटौ । ७।१।१२३॥

[वेर्विस्तृते शाल-सङ्कटौ स्याताम्] विशालः , विशङ्कटः ॥१२३॥

कटः । ७।१।१२४॥

वेर्विस्तृतेऽर्थे कटः स्यात् । विकटः ॥१२४॥

सं-प्रोन्नेः संकीर्ण-प्रकाशा-ऽधिक-समीपे । ७।१।१२५॥

एभ्यो यथासङ्ख्यमेष्वर्थेषु कटः स्यात् । सङ्कटः , प्रकटः , उत्कटः , निकटः ॥१२५॥

अवात् कुटारश्चावनते । ७।१।१२६॥

अवादवनतेऽर्थे कुटारः कटश्च स्यात् । अवकुटारः , अवकटः ॥१२६॥

नासानति-तद्वतोष्टीट-नाट-भ्रटम् । ७।१।१२७॥

अवान्नासानतौ तद्वति चार्थे एते स्युः । अवटीटम् , अवनाटम् , अवभ्रटं नासानमनम् , तद्वद् वा नासादि ॥१२७॥

नेरिन-पिट-काश्चिक्-चि-चिकश्चाऽस्य । ७।१।१२८॥

नेर्नासानतौ तद्वति चार्थे एते स्युः , तद्योगे च नेर्यथासङ्ख्यं चिक्-चि-चिकः । चिकिनम् , चिपिटम् , चिकं नासानमनं नासादि च ॥१२८॥

बिड-बिरीसौ नीरन्ध्रे च । ७।१।१२९॥

नेर्नीरन्ध्रे नासानति-तद्वतोश्च एतौ स्याताम् । निबिडाः , निबिरीसाः केशाः , निबिडम् , निबिरीसं नासानमनं नासादि च ॥१२९॥

क्लिन्नालश्चक्षुषि चिल्-पिल्-चुल् चास्य । ७।१।१३०॥

क्लिन्नालश्चक्षुष्यर्थे लः स्यात् , तद्योगे चास्य चिल्-पिल्-चुलः । चिल्लम् , पिल्लम् , चुल्लं चक्षुः ॥१३०॥

उपत्यका-ऽधित्यके । ७।१।१३१॥

एतौ निपात्येते । उपत्यका गिर्यासन्ना भूः , अधित्यका पर्वताऽधिरूढा
भूः ॥१३१॥

अवेः संघात-विस्तारे कट-पटम् । ७।१।१३२॥

अवेरर्थात् षष्ठ्यन्तात् संघाते विस्तारे चार्थे यथासङ्ख्यं कट-पटौ स्याताम्
। अविकटः संघातः , अविपटो विस्तारः ॥१३२॥

पशुभ्यः स्थाने गोष्ठः । ७।१।१३३॥

पश्वर्थेभ्यः षष्ठ्यन्तेभ्यः स्थानेऽर्थे गोष्ठः स्यात् । गोगोष्ठम् , अश्वगोष्ठम् ॥१३३॥

द्वित्वे गोयुगः । ७।१।१३४॥

पश्वर्थेभ्यस्तस्य द्वित्वेऽर्थेऽयं स्यात् । गोगोयुगम् ॥१३४॥

षट्त्वे षङ्गवः । ७।१।१३५॥

पश्वर्थेभ्यस्तस्य षट्त्वेऽयं स्यात् । हस्तिषङ्गवम् ॥१३५॥

तिलादिभ्यः स्नेहे तैलः । ७।१।१३६॥

एभ्यस्तस्य स्नेहेऽर्थे तैलः स्यात् । तिलतैलम् , सर्षपतैलम् ॥१३६॥

तत्र घटते कर्मणष्टः । ७।१।१३७॥

तत्रेति ड्यन्तात् कर्मशब्दाद् घटते इत्यर्थे ठः स्यात् । कर्मठः ॥१३७॥

तदस्य सञ्जातं तारकादिभ्य इतः । ७।१।१३८॥

तदिति स्यन्तेभ्य एभ्योऽस्येति षष्ठ्यर्थे इतः स्यात् , स्यन्तं सञ्जातं चेत्
। तारकितं नभः , पुष्पितस्तरुः ॥१३८॥

गर्भादप्राणिनि । ७।१।१३९॥

गर्भात् तदस्य सञ्जातमित्यर्थे इतः स्यात् , न तु प्राणिनि । गर्भितो व्रीहिः
॥१३९॥

प्रमाणान्मात्रम् । ७।१।१४०॥

स्यन्तात् प्रमाणार्थात् षष्ठ्यर्थे मात्रम् स्यात् । आयामः प्रमाणम् । जानुमात्रं
जलम् , तन्मात्री भूः ॥१४०॥

हस्ति-पुरुषाद् वाऽण् । ७।१।१४१॥

स्यन्ताभ्यां प्रमाणार्थाभ्यामाभ्यां षष्ठ्यर्थेऽण् वा स्यात् । हास्तिनम् , हस्तिमात्रम्

, हस्तिदग्रम् , हस्तिद्वयसं जलम् , एवं पौरुषम् ॥१४१॥

बोर्ध्वं दग्रट् द्वयसट् । ७।१।१४२॥

ऊर्ध्वं यत् प्रमाणं तदर्थात् स्यन्तात् षष्ठ्यर्थे वैतौ स्याताम् । ऊरुदग्रम् , ऊरुद्वयसम् , ऊरुमात्रं जलम् । ऊर्ध्वमिति किम् ? रज्जुमात्री भूः ॥१४२॥

मानादसंशये लुप् । ७।१।१४३॥

मानार्थ एव साक्षाद् यः प्रमाणशब्दो हस्त-वितस्त्यादिर्न तु रज्ज्वादिः , तस्मात् प्रस्तुतस्य मात्रडादेरसंशये गम्ये लुप् स्यात् । हस्तः , वितस्तिः । मानादिति किम् ? ऊरुमात्रं जलम् । असंशय इति किम् ? शममात्रं स्यात् ॥१४३॥

द्विगोः संशये च । ७।१।१४४॥

मानान्ताद् द्विगोः संशयेऽसंशये च प्रस्तुतमात्रडादेर्लुप् स्यात् । द्विवितस्तिः , द्विप्रस्थः स्यात् ॥१४४॥

मात्रट् । ७।१।१४५॥

स्यन्तान्मानार्थात् षष्ठ्यर्थे मात्रट् स्यात् , संशये । प्रस्थमात्रं स्यात् ॥१४५॥

शन्-शद्-विंशतेः । ७।१।१४६॥

शन्नन्ताच्छदन्ताच्च सङ्ख्यायां विंशतेश्च मानवृत्तेः स्यन्तात् षष्ठ्यर्थे मात्रट् स्यात् , संशये । दशमात्राः स्युः , एवं त्रिंशन्मात्राः , विंशतिमात्राः ॥१४६॥

डिन् । ७।१।१४७॥

शन्-शद्-विंशतिभ्यः स्यन्तेभ्यो मानार्थेभ्यः षष्ठ्यर्थे डिन् स्यात् । पञ्चदशी अर्धमासः , त्रिंशी मासः , विंशिनो भवनेन्द्राः ॥१४७॥

इदं-किमोऽतुरिय्-किय् चास्य । ७।१।१४८॥

आभ्यां मानार्थाभ्यां षष्ठ्यर्थे मेयेऽतुः स्यात् , तद्योगे चानयोर्यथासंख्य-मियुक्तियौ स्याताम् । इयान् , कियान् पटः ॥१४८॥

यत्-तदेतदो डावादिः । ७।१।१४९॥

एभ्यः स्यन्तेभ्यो मानार्थेभ्यः षष्ठ्यर्थे मेयेऽतुर्डावादिः स्यात् । यावान् , तावान् , एतावान् धान्यराशिः ॥१४९॥

यत्-तत्-किमः सङ्ख्याया डतिर्वा । ७।१।१५०॥

संख्यारूपं यन्मानं तदर्थेभ्य एभ्यः स्यन्तेभ्यः षष्ठ्यर्थे संख्येये डतिर्वा स्यात् । यति , यावन्तः ; एवं तति , तावन्तः ; कति , कियन्तः ॥१५०॥

अवयवात् तयट् । ७।१।१५१॥

अवयववृत्तेः संख्यायार्थात् स्यन्तात् षष्ठ्यर्थेऽवयविनि तयट् स्यात् । पञ्चतयो यमः ॥१५१॥

द्वि-त्रिभ्यामयट् वा । ७।१।१५२॥

आभ्यामवयवार्थाभ्यां स्यन्ताभ्यां षष्ठ्यर्थेऽयट् वा स्यात् । द्वयम् , द्वितयम् ; त्रयम् , त्रितयम् ॥१५२॥

द्व्यादेर्गुणान्मूल्य-क्रेये मयट् । ७।१।१५३॥

द्व्यादेर्गुणवृत्तेः स्यन्तात् षष्ठ्यर्थे मयट् स्यात् , द्व्यादिश्चेन्मूल्यार्थः क्रयार्थो वा । द्विमयमुदधिद् यवानाम् , एवं त्रिमयम् ; द्विमया यवा उदधितः , एवं त्रिमयाः । गुणादिति किम् ? द्वौ व्रीहि-यवौ मूल्यमस्य ॥१५३॥

अधिकं तत्सङ्ख्यमस्मिन् शत-सहस्रे शति-शद्-दशान्ताया डः । ७।१।१५४॥

स्यन्तात् शत्याद्यन्तात् संख्यायार्थादस्मिन्निति ड्यर्थे , शत-सहस्रे च डः स्यात् , स्यन्तं चेदधिकं शतादिसंख्यं च वस्तु स्यात् । विंशं योजनशतं योजनसहस्रं वा , एवं त्रिंशम् , एकादशम् । तत्संख्यमिति किम् ? विंशतिर्दण्डा अधिका अस्मिन् योजनशते ॥१५४॥

सङ्ख्यापूरणे डट् । ७।१।१५५॥

संख्या पूर्यते येन तत्रार्थे संख्याया डट् स्यात् । एकादशी । संख्येति किम् ? एकादशानामुष्ट्रिकाणां पूरणो घटः ॥१५५॥

विंशत्यादेर्वा तमट् । ७।१।१५६॥

अस्याः संख्यायाः संख्यापूरणे तमट् वा स्यात् । विंशतितमः , विंशः ; त्रिंशत्तमः , त्रिंशः ॥१५६॥

शतादि-मासा-ऽर्द्धमास-संवत्सरात् । ७।१।१५७॥

शतादेः संख्याया मासादेश्च संख्यापूरणे तमट् स्यात् । शततमी , सहस्रतमी , मासतमः , अर्द्धमासतमः , संवत्सरतमो दिनः ॥१५७॥

षष्ठ्यादेरसङ्ख्यादेः । ७।१।१५८॥

संख्या आदिरवयवो यस्य तद्वर्जात् षष्ठ्यादेः संख्यापूरणे तमट् स्यात् । षष्ठितमः , सप्ततितमः । असंख्यादेरिति किम् ? एकषष्ठः ॥१५८॥

नो मट् । ७।१।१५९॥

असंख्यादेर्नान्तायाः संख्यायाः संख्यापूरणे मट् स्यात् । पञ्चमी । असंख्यादे-
रित्येव- द्वादशः ॥१५९॥

पित् तिथट् बहु-गण-पूग-संघात् । ७।१।१६०॥

एभ्यः संख्यापूरणे तिथट् स्यात् पित् । बहुतिथी , गणतिथः , पूगतिथः , सङ्घतिथः ॥१६०॥

अतोरिथट् । ७।१।१६१॥

अत्वन्तात् संख्यापूरणे इथट् स्यात् पित् । इयतिथः , तावतिथी ॥१६१॥

षट्-कति-कतिपयात् थट् । ७।१।१६२॥

एभ्यः संख्यापूरणे थट् स्यात् पित् । षष्ठी , कतिथः , कतिपयथी ॥१६२॥

चतुरः । ७।१।१६३॥

अस्मात् संख्यापूरणे थट् स्यात् । चतुर्थी ॥१६३॥

येयौ च लुक् च । ७।१।१६४॥

चतुरः संख्यापूरणे एतौ स्याताम् , चस्य लुक् च । तुर्यः , तुरीयः ॥१६४॥

द्वेस्तीयः । ७।१।१६५॥

द्वेः संख्यापूरणे तीयः स्यात् । द्वितीयः ॥१६५॥

त्रेस्तृ च । ७।१।१६६॥

त्रेः संख्यापूरणे तीयः स्यात् , तद्योगे चास्य तृः । तृतीया ॥१६६॥

पूर्वमनेन सादेश्वेन् । ७।१।१६७॥

पूर्वमित्यमन्तात् केवलात् सपूर्वाच्चाऽनेनेति टार्थे कर्त्तरि इन् स्यात् । पूर्वी
कटम् , पीतपूर्वी पयः ॥१६७॥

इष्टादेः । ७।१।१६८॥

एभ्योऽर्थात् स्यन्तेभ्यष्टार्थे कर्त्तरि इन् स्यात् । इष्टी यज्ञे , पूर्त्ती श्राद्धे ॥१६८॥

श्राद्धमद्यभुक्तमिकेनौ । ७।१।१६९॥

श्राद्धात् स्यन्तादद्यभुक्ताद्वार्थे कर्त्तरि एतौ स्याताम् । श्राद्धिकः , श्राद्धी ॥१६९॥

अनुपद्यन्वेष्टा । ७।१।१७०॥

एष इन्नन्तो निपात्यते , अन्वेष्टा चेत् । अनुपदी गवाम् ॥१७०॥

दाण्डाजिनिका-ऽऽयःशूलिक-पार्श्वकम् । ७।१।१७१॥

एते यथायोगमिकण्-कान्ता निपात्याः , अन्वेष्ट्यर्थे । दाण्डाजिनिको दाम्भिकः , आयःशूलिकः तीक्ष्णोपायोऽर्थान्वेष्टा , पार्श्वकः अनृजूपायः स एव ॥१७१॥

क्षेत्रेऽन्यस्मिन् नाश्व इयः । ७।१।१७२॥

क्षेत्रान्निर्देशाद् ड्यन्तादन्योपाधिकान्नाश्वेऽर्थे इयः स्यात् । क्षेत्रियो व्याधिः , जारश्च ॥१७२॥

छन्दोऽधीते श्रोत्रश्च वा । ७।१।१७३॥

अस्मादमन्तादधीतेऽर्थे इयो वा स्यात् , तद्योगे चास्य श्रोत्रः । श्रोत्रियः , छान्दसः ॥१७३॥

इन्द्रियम् । ७।१।१७४॥

इन्द्राद् इयो निपात्यः । इन्द्रस्य लिङ्गादि इन्द्रियम् ॥१७४॥

तेन वित्ते चञ्चु-चणौ । ७।१।१७५॥

तेनेति टान्ताद् वित्तेऽर्थे एतौ स्याताम् । विद्याचञ्चुः , केशचणः ॥१७५॥

पूरणाद् ग्रन्थस्य ग्राहके को लुक् चाऽस्य । ७।१।१७६॥

पूरणप्रत्ययान्ताद्वान्ताद् ग्रन्थस्य ग्राहकेऽर्थे कः स्यात् , तद्योगे च पूरणार्थस्य लुक् । द्विकः शिष्यः ॥१७६॥

ग्रहणाद् वा । ७।१।१७७॥

गृह्यतेऽनेनेति ग्रहणं रूपादि , ग्रन्थस्य ग्रहणार्थात् पूरणप्रत्ययान्तात् कः स्वार्थे स्यात् , तद्योगे च पूरणार्थस्य लुग् वा । द्विकं द्वितीयकं वा ग्रन्थग्रहणम् ॥१७७॥

सस्याद् गुणात् परिजाते । ७।१।१७८॥

सस्याद् गुणार्थाद्वान्तात् परिजातेऽर्थे कः स्यात् । सस्यकः शालिर्देशो वा

। गुणादिति किम् ? सस्येन परिजातं क्षेत्रम् ॥१७८॥

धन-हिरण्ये कामे । ७।१।१७९॥

आभ्यां डच्यन्ताभ्यां कामेऽर्थे कः स्यात् । धनकः , हिरण्यको मैत्रस्य ॥१७९॥

स्वाङ्गेषु सक्ते । ७।१।१८०॥

स्वाङ्गार्थेभ्यो डच्यन्तेभ्यः सक्तेऽर्थे कः स्यात् । नखकः , दन्तौष्ठकः ॥१८०॥

उदरे त्विकणाद्यूने । ७।१।१८१॥

अस्माद् डच्यन्तात् सक्ते आद्यूनेऽर्थे इकण् स्यात् । औदरिकः , उदरकोऽन्यः ॥१८१॥

अंशं हारिणि । ७।१।१८२॥

अंशादमन्ताद् हारिण्यर्थे कः स्यात् । अंशको दायादः ॥१८२॥

तन्त्रादचिरोद्धृते । ७।१।१८३॥

तन्त्रात् पञ्चम्यन्तादचिरोद्धृतेऽर्थे कः स्यात् । तन्त्रकः पटः ॥१८३॥

ब्राह्मणान्नाम्नि । ७।१।१८४॥

अस्माद् डस्यन्तादचिरोद्धृतेऽर्थे कः स्यात् , नाम्नि । ब्राह्मणको नाम देशः ॥१८४॥

उष्णात् । ७।१।१८५॥

उष्णाद् डस्यन्तादचिरोद्धृतेऽर्थे कः स्यात् , नाम्नि । उष्णिका यवागूः ॥१८५॥

शीताच्च कारिणि । ७।१।१८६॥

शीतोष्णाभ्यामर्थादमन्ताभ्यां कारिण्यर्थे कः स्यात् , नाम्नि । शीतकोऽलसः , उष्णको दक्षः ॥१८६॥

अधेरारूढे । ७।१।१८७॥

अधेरारूढार्थात् स्वार्थे कः स्यात् । अधिको द्रोणः खार्याः , अधिका खारी द्रोणेन ॥१८७॥

अनोः कमितरि । ७।१।१८८॥

अनोः कः स्यात् , तदन्तश्चेत् कमितरि । अनुकः ॥१८८॥

अभेरीश्च वा । ७।१।१८९॥

अभेः कः स्यात्, ईश्वाऽस्य वा तदन्तश्चेत् कमितरि । अभिकः , अभीकः ॥१८९॥

सोऽस्य मुख्यः । ७।१।१९०॥

स इति स्यन्ताद् अत्येति षष्ठ्यर्थे कः स्यात् , स्यन्तं चेन्मुख्यार्थम् । देवदत्तकः
सङ्घः ॥१९०॥

शृङ्खलकः करभे । ७।१।१९१॥

कान्तो निपात्यः । करभ उष्ट्रशिशुः ॥१९१॥

उदुत्सोरुन्मनसि । ७।१।१९२॥

आभ्यामस्येति उन्मनस्यर्थे कः स्यात् । उत्कः , उत्सुकः ॥१९२॥

काल-हेतु-फलाद् रोगे । ७।१।१९३॥

कालविशेषार्थेभ्यो हेत्वर्थेभ्यः फलार्थेभ्यश्च स्यन्तेभ्योऽस्येति रोगेऽर्थे कः स्यात्
। द्वितीयको ज्वरः , पर्वतको रोगः , शीतको ज्वरः ॥१९३॥

प्रायोऽन्नमस्मिन् नाम्नि । ७।१।१९४॥

स्यन्तादस्मिन्निति ड्यर्थे संज्ञाविषये कः स्यात् , स्यन्तं चेदन्नं प्रायेण ।
गुडापूपिका पौर्णमासी ॥१९४॥

कुल्माषादण् । ७।१।१९५॥

अस्मात् स्यन्तात् प्रायोऽन्नमस्मिन्नित्यर्थेऽण् स्यात् , नाम्नि । कौल्माषी ,
पौर्णमासी ॥१९५॥

वटकादिन् । ७।१।१९६॥

अस्मात् स्यन्तात् प्रायोऽन्नमस्मिन्नित्यर्थे इन् स्यात् , नाम्नि । वटकिनी
पौर्णमासी ॥१९६॥

साक्षाद् द्रष्टा । ७।१।१९७॥

साक्षातो द्रष्टेत्यस्मिन्नर्थे इन् स्यात् , नाम्नि । साक्षी ॥१९७॥
इति [आचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां सिद्धहेमचन्द्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासन-
लघुवृत्तौ] सप्तमस्याध्यायस्य प्रथमः पादः समाप्तः ॥७॥

लब्धलक्षा विपक्षेषु विलक्षास्त्वयि मार्गणाः ।

तथापि तव सिद्धेन्द्र ! दातेत्युत्कन्धरं यशः ॥२५॥

१. करभक उष्ट्रशिशुकः P3मू० । शृङ्खलक उष्ट्रशिशुकः P3सं० ॥ २. इति J2 नास्ति ॥

३. श्लोकोऽयं प्रा० मध्ये J2 टिप्पने बृहद्भूतौ च ॥

[द्वितीयः पादः]

तदस्याऽस्त्यस्मिन्निति मतुः । ७।२।१॥

तदिति स्यन्ताद् , अस्त्येति षष्ठ्यर्थेऽस्मिन्निति ड्यर्थे वा मतुः स्यात् , चेत् स्यन्तमस्तीति । गोमान् , वृक्षवान् गिरिः । अस्तीति किम् ? गावोऽस्यासन् । इतेः प्रायो भूमादौ मत्वादयः ॥१॥

आ यात् । ७।२।२॥

रूपात् प्रशस्ताहतात् [७।२।५४] इति आ यविधेर्वक्ष्यमाणप्रकृतिभ्यो मतुः स्यात् , तदस्यास्ति तदस्मिन्नस्तीति विषये । कुमारीमान् , व्रीहिमान् ॥२॥

नावादेरिकः । ७।२।३॥

एभ्यो मत्वर्थे इकः स्यात् । नाविकः , नौमान् । एवं कुमारिकः , कुमारीमान् ॥३॥

शिखादिभ्य इन् । ७।२।४॥

एभ्यो मत्वर्थे इन् स्यात् । शिखी , शिखावान् ; माली ॥४॥

व्रीह्यादिभ्यस्तौ । ७।२।५॥

एभ्यो मत्वर्थे इकेनौ स्याताम् । व्रीहिकः , व्रीही , व्रीहिमान् ; मायिकः ; मायी , [मायावान् , मायावी] ॥५॥

अतोऽनेकस्वरात् । ७।२।६॥

अदन्तादनेकस्वराद् मत्वर्थे इकेनौ स्याताम् । दण्डिकः , दण्डी . दण्डवान् ; छत्रिकः , छत्री , छत्रवान् । अनेकस्वरादिति किम् ? खवान् ॥६॥

अशिरसोऽशीर्षश्च । ७।२।७॥

अस्मान्मत्वर्थे इकेनौ स्याताम् , मतुश्च , तद्योगे चास्याऽशीर्षः । अशीर्षिकः , अशीर्षी , अशीर्षवान् ॥७॥

अर्था-ऽर्थान्ताद् भावात् । ७।२।८॥

अर्थादर्थान्ताच्च भावाथदिव मत्वर्थे इकेनावेव स्याताम् । अर्थिकः , अर्थी ;

प्रत्यर्थिकः , प्रत्यर्थी ; मतुर्न स्यात् । भावादिति किम् ? धनार्थाद् मतुरेव-अर्थवान् ॥८॥

व्रीह्यर्थ-तुन्दादेरिलश्च । ७।२।९॥

आभ्यां मत्वर्थे इल इकेनौ च स्युः । शालिलः , शालिकः , शाली , शालिमान् ; तुन्दिलः , तुन्दिकः , तुन्दी , तुन्दवान् ; उदरिलः , उदरिकः , उदरी , [उदरवान्] ॥९॥

स्वाङ्गाद् विवृद्धात् ते । ७।२।१०॥

अस्मान्मत्वर्थे इलेकेनाः स्युः । कर्णिलः , कर्णिकः , कर्णी , कर्णवान् ॥१०॥

वृन्दादारकः । ७।२।११॥

मत्वर्थे स्यात् । वृन्दारकः , वृन्दवान् , [वृन्दी] ॥११॥

शृङ्गात् । ७।२।१२॥

मत्वर्थे आरकः स्यात् । शृङ्गारकः , शृङ्गवान् , शृङ्गी ॥१२॥

फल-बर्हान्चैनः । ७।२।१३॥

आभ्यां शृङ्गाच्च मत्वर्थे इनः स्यात् । फलिनः , फलवान् ; बर्हिणः , शृङ्गिणः ॥१३॥

मलादीमसश्च । ७।२।१४॥

मलान्मत्वर्थे ईमस इनश्च स्यात् । मलीमसः , मलिनः , मलवान् ॥१४॥

मरुत्-पर्वणस्तः । ७।२।१५॥

आभ्यां मत्वर्थे तः स्यात् । मरुतः , मरुत्वान् ; पर्वतः , पर्ववान् ॥१५॥

वलि-वटि-तुण्डेर्भः । ७।२।१६॥

एभ्यो मत्वर्थे भः स्यात् । वलिभः , वटिभः , तुण्डिभः , वलिमान् ॥१६॥

ऊर्णा-ऽहं-शुभमो युस् । ७।२।१७॥

एभ्यो मत्वर्थे युः स्यात् । ऊर्णायुः , अहंयुः , शुभयुः ॥१७॥

कं-शंभ्यां युस्-ति-यस्-तु-त-व-भम् । ७।२।१८॥

१. [ ] पासं० २, J2सं०, P3सं० मध्ये ॥ २. [ ] पासं० २ मध्ये ॥

३. शृङ्गी J2 P3 नास्ति ॥

आभ्यां मत्वर्थे एते स्युः । कंयुः , शंयुः , कंतिः , शंतिः , कंयः , शंयः , कंतुः , शंतुः , कंतः , शंतः , कंवः , शंवः , कंभः , शंभः ॥१८॥

बल-वात-दन्त-ललाटादूलः । ७।२।१९॥

एभ्यो मत्वर्थे ऊलः स्यात् । बलूलः , वातूलः , दन्तूलः , ललाटूलः , बलवान् ॥१९॥

प्राण्यङ्गादातो लः । ७।२।२०॥

प्राण्यङ्गार्थादादन्ताद् मत्वर्थे लः स्यात् । चूडालः , चूडावान् । प्राण्यङ्गादिति किम् ? जङ्घवान् प्रासादः ॥२०॥

सिध्मादि-क्षुद्रजन्तु-रुग्भ्यः । ७।२।२१॥

सिध्मादेः क्षुद्रजन्त्वर्थाद् रुग्ार्थाच्च मत्वर्थे लः स्यात् । सिध्मलः , सिध्मवान् , वर्ध्मलः , यूकालः , मूर्च्छालः ॥२१॥

प्रज्ञा-पर्णोदक-फेनाल्लेलौ । ७।२।२२॥

एभ्यो मत्वर्थे लेलौ स्याताम् । प्रज्ञालः , प्रज्ञिलः ; पर्णलः , पर्णिलः ; उदकलः , उदकिलः ; फेनलः , फेनिलः , फेनवान् ॥२२॥

काला-जटा-घाटात् क्षेपे । ७।२।२३॥

एभ्यो मत्वर्थे लेलौ स्याताम् , क्षेपे गम्ये । कालालः , कालिलः ; जटालः , जटिलः ; घाटालः , घाटिलः । क्षेपे इति किम् ? कालावान् ॥२३॥

वाच आला-ऽऽटौ । ७।२।२४॥

मत्वर्थे स्याताम् , क्षेपे गम्ये । वाचालः , वाचाटः ॥२४॥

गिन् । ७।२।२५॥

वाचो मत्वर्थे गिन् स्यात् । वाग्मी , वाग्वान् ॥२५॥

मध्वादिभ्यो रः । ७।२।२६॥

मत्वर्थे स्यात् । मधुरो रसः , खरो गर्दभः ॥२६॥

कृष्यादिभ्यो बलच् । ७।२।२७॥

मत्वर्थे स्यात् । कृषीबलः कुटुम्बी , आसुतीबलः कल्पपालः , आसुतिमान्

॥२७॥

लोम-पिच्छादेः शेलम् । ७।२।२८॥

लोमादेः पिच्छादेश्च मत्वर्थे यथासंख्यं श इलश्च स्यात् । लोमशः , लोमवान् , गिरिशः ; पिच्छिलः , पिच्छवान् , उरसिलः ॥२८॥

नोऽङ्गादेः । ७।२।२९॥

एभ्यो मत्वर्थे नः स्यात् । अङ्गना चार्वङ्गी स्त्री , पामनः , पामवान् ॥२९॥

शाकी-पलाली-दर्द्रवा ह्रस्वश्च । ७।२।३०॥

एभ्यो मत्वर्थे नः स्यात् , तद्योगे चैषां ह्रस्वः । महच्छाकं पलालं च शाकी , पलाली ; दर्द्रव्याधिः ; शाकिनः , शाकीमान् , पलालिनः , दद्रुणः ॥३०॥

विष्वचो विषुश्च । ७।२।३१॥

अस्मात् मत्वर्थे नः स्यात् , विषुश्चास्य । विषुणः रविर्वायुर्वा , विष्वगवान् ॥३१॥

लक्ष्म्या अनः । ७।२।३२॥

मत्वर्थे स्यात् । लक्ष्मणः , लक्ष्मीवान् ॥३२॥

प्रज्ञा-श्रद्धा-ऽर्चा-वृत्तेर्णः । ७।२।३३॥

एभ्यो मत्वर्थे णः स्यात् । प्राज्ञः , प्रज्ञावान् ; श्राद्धः , आर्चः , वार्त्तः ॥३३॥

ज्योत्स्नादिभ्योऽण् । ७।२।३४॥

मत्वर्थे स्यात् । ज्यौत्स्नी रात्रिः , तामिस्री ॥३४॥

सिकता-शर्करात् । ७।२।३५॥

आभ्यां मत्वर्थेऽण् स्यात् । सैकतः , सिकतावान् ; शार्करः ॥३५॥

इलश्च देशे । ७।२।३६॥

सिकता-शर्कराभ्यां देशे मत्वर्थे इला-ऽणौ स्याताम् । सिकतिलः , सैकतः , सिकतावान् ; शर्करिलः , शार्करो देशः ॥३६॥

द्यु-द्रोर्मः । ७।२।३७॥

आभ्यां मत्वर्थे मः स्यात् । द्युमः , द्रुमः ॥३७॥

काण्डा-ऽऽण्ड-भाण्डादीरः । ७।२।३८॥

एभ्यो मत्वर्थे ईरः स्यात् । काण्डीरः , काण्डवान् ; आण्डीरः , भाण्डीरः
॥३८॥

कच्छ्वा डुरः । ७।२।३९॥

मत्वर्थे स्यात् । कच्छुरः , कच्छूमान् ॥३९॥

दन्तादुन्नतात् । ७।२।४०॥

उन्नत्युपाधेर्दन्ताद् मत्वर्थे डुरः स्यात् । दन्तुरः । उन्नतादिति किम् ? दन्तवान्
॥४०॥

मेधा-रथान्नवरः । ७।२।४१॥

आभ्यां मत्वर्थे इरो वा स्यात् । मेधिरः , मेधावान् , मेधावी ; रथिरः
, रथिकः , रथी ॥४१॥

कृपा-हृदयादालुः । ७।२।४२॥

आभ्यां मत्वर्थे वाऽऽलुः स्यात् । कृपालुः , कृपावान् ; हृदयालुः , हृदयी
॥४२॥

केशाद् वः । ७।२।४३॥

मत्वर्थे वा स्यात् । केशवः , केशवान् , केशी ॥४३॥

मण्यादिभ्यः । ७।२।४४॥

एभ्यो मत्वर्थे वः स्यात् । मणिवः , मणिमान् ; हिरण्यवः , हिरण्यवान्
॥४४॥

हीनात् स्वाङ्गादः । ७।२।४५॥

हीनत्वोपाधेः स्वाङ्गार्थाद् मत्वर्थे अः स्यात् । कर्णः । हीनादिति किम् ?
कर्णवान् ॥४५॥

अग्रादिभ्यः । ७।२।४६॥

एभ्यो मत्वर्थे अः स्यात् । अग्रं नभः , अर्शसो मैत्रः ॥४६॥

अस्-तपो-माया-मेधा-स्रजो विन् । ७।२।४७॥

असन्तात् , तपसादेश्च मत्वर्थे विन् स्यात् । यशस्वी , यशस्वान् ; तपस्वी
, मायावी , मेधावी , स्रग्वी ॥४७॥

आमयाद् दीर्घश्च । ७।२।४८॥

अस्माद् मत्वर्थे विन् स्यात् , दीर्घश्चास्य । आमयावी , आमयवान् ॥४८॥

स्वान्मिन्नीशे । ७।२।४९॥

स्वाद् मत्वर्थे ईशे मिन् स्यात् , दीर्घश्चास्य । स्वामी , स्ववान् अन्यः ॥४९॥

गोः । ७।२।५०॥

गोर्मत्वर्थे मिन् स्यात् । गोमी , गोमान् ॥५०॥

ऊर्जो विन्-वलावस् चान्तः । ७।२।५१॥

ऊर्जो मत्वर्थे विन्-वलौ स्याताम् , तद्योगे चोर्जोऽसन्तः । ऊर्जस्वी , ऊर्जस्वलः , ऊर्जान् ॥५१॥

तमिस्राऽर्णव-ज्योत्स्नाः । ७।२।५२॥

एते मत्वर्थे निपात्याः । तमिस्रा रात्रिः , तमिस्राणि गुहामुखानि , तमस्वान् , अर्णवः समुद्रः , ज्योत्स्ना चन्द्रप्रभा ॥५२॥

गुणादिभ्यो यः । ७।२।५३॥

एभ्यो मत्वर्थे यः स्यात् । गुण्यो ना , हिम्यो गिरिः , हिमवान् ॥५३॥

रूपात् प्रशस्ता-ऽऽहतात् । ७।२।५४॥

प्रशस्तोपाधेराहतोपाधेश्च रूपाद् मत्वर्थे यः स्यात् । रूप्यो गौः , रूप्यं कार्षापणम् , रूपवान् अन्यः ॥५४॥

पूर्णमासोऽण् । ७।२।५५॥

मत्वर्थे स्यात् । पौर्णमासी ॥५५॥

गोपूर्वादत इकण् । ७।२।५६॥

गोपूर्वाददन्ताद् मत्वर्थे इकण् स्यात् । गौशतिकः । अत इति किम् ? गोविंशतिमान् ॥५६॥

निष्कादेः शत-सहस्रात् । ७।२।५७॥

निष्काद्यवयवात् परं यत् शतं सहस्रं च तदन्ताद् मत्वर्थे इकण् स्यात् । नैष्कशतिकः , नैष्कसहस्रिकः । आदेरिति किम् ? स्वर्णनिष्कशतमस्यास्ति ॥५७॥

एकादेः कर्मधारयात् । ७।२।५८॥

अस्माददन्ताद् मत्वर्थे इकण् स्यात् । ऐकगविकः ॥५८॥

सर्वादेरिन् । ७।२।५९॥

सर्वाऽऽदेरदन्तात् कर्मधारयाद् इन् स्यात् । सर्वधनी ॥५९॥

प्राणिस्थादस्वाङ्गाद् द्वन्द्व-रुग्-निन्द्यात् । ७।२।६०॥

प्राणिस्थोऽस्वाङ्गार्थोऽदन्तो यो द्वन्द्वो , यश्च रुग्वाची निन्द्यार्थश्च तस्माद् मत्वर्थे इन् स्यात् । कटकवलयिनी , कुष्ठी , ककुदावर्त्ती । प्राणिस्थादिति किम् ? पुष्पफलवान् वृक्षः । अस्वाङ्गादिति किम् ? स्तनकेशवती ॥६०॥

वाता-ऽतीसार-पिशाचात् कश्चान्तः । ७।२।६१॥

एभ्यो मत्वर्थे इन् स्यात् , कश्चान्तः । वातकी , अतिसारकी , पिशाचकी ॥६१॥

पूरणाद् वयसि । ७।२।६२॥

पूरणप्रत्ययान्ताद् वयसि गम्ये मत्वर्थे इन्नेव स्यात् । पञ्चमी बालः ॥६२॥

सुखादेः । ७।२।६३॥

एभ्यो मत्वर्थे इन्नेव स्यात् । सुखी , दुःखी ॥६३॥

मालायाः क्षेपे । ७।२।६४॥

मत्वर्थे इन्नेव स्यात् । माली । क्षेप इति किम् ? मालावान् ॥६४॥

धर्म-शील-वर्णान्तात् । ७।२।६५॥

धर्माद्यन्ताद् मत्वर्थे इन्नेव स्यात् । मुनिधर्मी , यतिशीली , ब्राह्मणवर्णी ॥६५॥

बाहूर्वादिर्बलात् । ७।२।६६॥

बाहूर्पूर्वाद् बलाद् मत्वर्थे इन्नेव स्यात् । बाहुबली , ऊरुबली ॥६६॥

मन्-मा-ऽजादेर्नाम्नि । ६।२।६७॥

मन्नान्ताद् मान्तेभ्योऽजादेश्च मत्वर्थे इन्नेव स्यात् , नाम्नि । दामिनी , सोमिनी , अजिनी , कमलिनी ॥६७॥

हस्त-दन्त-कराज्जातौ । ७।२।६८॥

एभ्यो मत्वर्थे इन्नेव स्यात् , एतदन्तस्य जातावर्थे । हस्ती , दन्ती , करी ॥६८॥

वर्णाद् ब्रह्मचारिणि । ७।२।६९॥

वर्णाद् मत्वर्थे इन् स्यात् , चेद् ब्रह्मचार्यर्थः । वर्णी , ब्रह्मचारीत्यर्थः ,
वर्णवानन्यः ॥६९॥

पुष्करादेर्देशे । ७।२।७०॥

एभ्यो मत्वर्थे इन्नेव स्यात् , देशेऽर्थे । पुष्करिणी , पद्मिनी । देश इति
किम् ? पुष्करवान् हस्ती ॥७०॥

सूक्त-साम्नोरीयः । ७।२।७१॥

सूक्ते साम्नि चार्थे मत्वर्थे ईयः स्यात् । अच्छावाकीयं सूक्तम् , यज्ञायज्ञीयं
साम ॥७१॥

लुब् वाऽध्याया-ऽनुवाके । ७।२।७२॥

अनयोर्मत्वर्थे ईयस्य लुब् वा स्यात् , लुब्बिधेरेवेयः । गर्दभाण्डः ,
गर्दभाण्डीयोऽध्यायोऽनुवाको वा ॥७२॥

विमुक्तादेरण् । ७।२।७३॥

एभ्यो मत्वर्थेऽध्याया-ऽनुवाकयोरण् स्यात् । वैमुक्तः , दैवासुरोऽध्यायोऽनुवाको
वा ॥७३॥

घोषदादेरकः । ७।२।७४॥

एभ्यो मत्वर्थेऽध्याया-ऽनुवाकेऽकः स्यात् । घोषदकः , घोषदकोऽध्यायादिः
॥७४॥

प्रकारे जातीयर् । ७।२।७५॥

स्यन्तात् षष्ठ्यर्थेऽयं स्यात् , चेत् स्यन्तं प्रकारार्थम् , सामान्यस्य विशेषो
विशेषान्तरानुयायी प्रकारः । पटुजातीयः ॥७५॥

कोऽण्वादेः । ७।२।७६॥

एभ्यस्तदस्य प्रकार इति विषये कः स्यात् । अणुकः , स्थूलकः पटः ॥७६॥
जीर्ण-गोमूत्रा-ऽवदात-सुरा-यव-कृष्णाच्छाल्याच्छादन-सुरा-ऽहि-
व्रीहि-तिले । ७।२।७७॥

१. देशेऽर्थे पार नास्ति ॥

एभ्यो यथासंख्यमेष्वर्थेषु तदस्य प्रकार इति विषये कः स्यात् । जीर्णकः शालिः , गोमूत्रकमाच्छादनम् , अवदातिका सुरा , सुरकोऽहिः , यवको ब्रीहिः , कृष्णकास्तिलाः ॥७७॥

भूतपूर्वे प्वरट् । ७।२।७८॥

भूतपूर्वार्थात् स्वार्थे प्वरट् स्यात् । आढ्यचरी ॥७८॥

गोष्ठादीनञ् । ७।२।७९॥

भूतपूर्वे स्यात् । गौष्ठीनो देशः ॥७९॥

षष्ठ्या रूप्य-प्वरट् । ७।२।८०॥

षष्ठ्यन्ताद् भूतपूर्वेऽर्थे एतौ स्याताम् । मैत्ररूप्यो गौः , मैत्रचरः ॥८०॥

व्याश्रये तसुः । ७।२।८१॥

षष्ठ्यन्ताद् नानापक्षाश्रये गम्ये तसुः स्यात् । देवा अर्जुनतोऽभवन् , रविः कर्णतोऽभवत् ॥८१॥

रोगात् प्रतीकारे । ७।२।८२॥

षष्ठ्यन्ताद् रोगार्थादपनयने तसुः स्यात् । प्रवाहिकातः कुरु ॥८२॥

पर्यभेः सर्वोभये । ७।२।८३॥

आभ्यां यथासङ्ख्यं सर्वोभयार्थाभ्यां तसुः स्यात् । परितः , अभितः । सर्वोभय इति किम् ? वृक्षं परि , अभि वा ॥८३॥

आद्यादिभ्यः । ७।२।८४॥

एभ्यः सम्भवत्स्याद्यन्तेभ्यस्तसुः स्यात् । आदितः , मध्यतः ॥८४॥

क्षेपा-ऽतिग्रहा-ऽव्यथेष्वकर्तुस्तृतीयायाः । ७।२।८५॥

टान्तादकर्त्रार्थात् क्षेपादिविषये तसुः स्यात् । वृत्ततः क्षिप्तोऽतिग्राह्यो न व्यथते वा । अकर्तुरिति किम् ? मैत्रेण क्षिप्तः ॥८५॥

पाप-हीयमानेना । ७।२।८६॥

आभ्यां योगे टान्तादकर्तुस्तसुः स्यात् । वृत्ततः पापो हीयते वा ॥८६॥

प्रतिना पञ्चम्याः । ७।२।८७॥

प्रतिना योगे पञ्चम्यन्तात् तसुर्वा स्यात् । अभिमन्युरर्जुनाद् अर्जुनतो वा

प्रति ॥८७॥

अहीय-रुहोऽपादाने । ७।२।८८॥

अपादानपञ्चम्यन्तात् तसुर्वा स्यात् , न चेत् तद् हीय-रुहोः । ग्रामाद् ग्रामतो वैति । अहीय-रुह इति किम् ? सार्थाद् हीनः , गिरिबरोहति ॥८८॥

किमद्वयादिसर्वाद्यवैपुल्यबहोः पित् तस् ७।२।८९॥

किमो द्वयादिवर्जसर्वादिभ्योऽवैपुल्यार्थबहोश्च डस्यन्तात् तस् पित् स्यात् । कुतः , सर्वतः , यतः , बहुतः । द्वयादिवर्जनं किम् ? द्वाभ्याम् , त्वत् । अवैपुल्येति किम् ? बहोः सूपात् ॥८९॥

इतोऽतः कुतः । ७।२।९०॥

एते तसन्ता निपात्याः ॥९०॥

भवत्वायुष्मद्-दीर्घायुर्देवानांप्रियैकार्थात् । ७।२।९१॥

भवत्वाद्यैस्तुल्याधिकरणात् किमद्वयादिसर्वाद्यवैपुल्यबहोः सर्वस्याद्यन्तात् पित् तस् वा स्यात् । स भवान् , ततो भवान् ; ते भवन्तः , ततो भवन्तः , स आयुष्मान् ; तत् आयुष्मान् , स दीर्घायुः , ततो दीर्घायुः ; तं देवानांप्रियम् , ततो देवानांप्रियम् ॥९१॥

त्रप् च । ७।२।९२॥

भवत्वाद्यैरेकार्थात् किमद्वयादिसर्वाद्यवैपुल्यबहोः सर्वस्याद्यन्तात् त्रप् तस् वा स्यात् । स भवान् , तत्र भवान् , ततो भवान् ; [तस्मिन् भवति] , ततो भवति ; तत्र भवति , आयुष्मदादिनाऽप्येवम् ॥९२॥

क्व-कुत्रा-ऽत्रेह । ७।२।९३॥

एते त्रवन्ता निपात्याः ॥९३॥

सप्तम्याः । ७।२।९४॥

सप्तम्यन्तात् किमद्वयादिसर्वाद्यवैपुल्यबहोः त्रप् स्यात् । कुत्र , सर्वत्र , तत्र , बहुत्र ॥९४॥

किम्-यत्-तत्-सर्वैका-ऽन्यात् काले दा । ७।२।९५॥

एभ्यो ड्यन्तेभ्यः कालेऽर्थे दाः स्यात् । कदा , यदा , तदा , सर्वदा ,

१. ततो भवान् पार नास्ति ॥ २. [ ] P3सं० मध्ये एव ॥

एकदा , अन्यदा ॥९५॥

सदा-ऽधुनेदानीं-तदानीमेतर्हि । ७।२।९६॥

एते कालेऽर्थे निपात्याः ॥९६॥

सद्यो-ऽद्य-परेद्यज्यहि । ७।२।९७॥

एतेऽहि काले निपात्याः ॥९७॥

पूर्वा-ऽपरा-ऽधरोत्तरा-ऽन्या-ऽन्यतरेतरादेद्युस् । ७।२।९८॥

एभ्यो ड्यन्तेभ्योऽहि कालेऽर्थे एद्युस् स्यात् । पूर्वद्युः , अपरेद्युः , अपरेद्युः , उत्तरेद्युः , अन्येद्युः , अन्यतरेद्युः , इतरेद्युः ॥९८॥

उभयाद् युस् च । ७।२।९९॥

अतोऽह्यर्थे युसेद्युसौ स्याताम् । उभयद्युः , उभयेद्युः ॥९९॥

ऐषमः-परुत्-परारि वर्षे । ७।२।१००॥

एते वत्सरेऽर्थे निपात्याः ॥१००॥

अनद्यतने हिः । ७।२।१०१॥

इयन्तादनद्यतनकालार्थाद् यथासम्भवं किमद्वयादिसर्वाद्यवैपुल्यबहोः हिः स्यात् । कर्हि , यर्हि , अमुर्हि , बहुर्हि ॥१०१॥

प्रकारे था । ७।२।१०२॥

प्रकारार्थात् सम्भवत्स्याद्यन्तात् किमद्वयादिसर्वाद्यवैपुल्यबहोः था स्यात् । सर्वथा , अन्यथा ॥१०२॥

कथमित्थम् । ७।२।१०३॥

एतौ प्रकारे निपात्यौ ॥१०३॥

सङ्ख्याया धा । ७।२।१०४॥

सङ्ख्यायार्थात् प्रकारवृत्तेर्धा स्यात् । एकधा , कतिधा ॥१०४॥

विचाले च । ७।२।१०५॥

एकस्यानेकीभावोऽनेकस्य चैकीभावो विचालः , तस्मिन् गम्ये सङ्ख्यायार्थाद् धा वा स्यात् । एको राशिर्द्वौ द्विधा क्रियते , अनेकमेकमेकधा वा करोति ॥१०५॥

१. वा पामू०२ मध्ये नास्ति ॥

वैकाद् ध्यमञ् ॥७२॥१०६॥

एकेति सङ्ख्यार्थात् प्रकारवृत्तेर्विचाले च गम्ये ध्यमञ् वा स्यात् । ऐकध्यम् , एकधा भुङ्क्ते ; अनेकमेकं करोति-ऐकध्यम् , एकधा वा करोति ॥१०६॥

द्वि-त्रैर्धमत्रेधौ वा ॥७२॥१०७॥

आभ्यां प्रकारार्थाभ्यां विचाले च गम्ये एतौ वा स्याताम् । द्वैधम् ; त्रैधम् ; द्वैधा , त्रैधा ; द्विधा , त्रिधा , भुङ्क्ते ; एकराशिं द्वौ करोति-द्वैधम् , त्रैधम् ; द्वेधा , त्रैधा ; द्विधा , त्रिधा , करोति ॥१०७॥

तद्वति धण् ॥७२॥१०८॥

द्वि-त्रिभ्यां प्रकारवति विचालवति चार्थे धण् स्यात् । द्वैधानि , त्रैधानि ॥१०८॥

वारे कृत्वस् ॥७२॥१०९॥

वारवृत्तेः संख्याार्थाद् वारवति धात्वर्थे कृत्वस् स्यात् । पञ्चकृत्वो भुङ्क्ते ॥१०९॥

द्वि-त्रि-चतुरः सुच् ॥७२॥११०॥

एभ्यो वारार्थेभ्यस्तद्वति सुच् स्यात् । द्विः , त्रिः , चतुर्भुङ्क्ते ॥११०॥

एकात् सकृच्चास्य ॥७२॥१११॥

अस्माद् वारार्थात् तद्वति सुच् स्यात् , सकृच्चाऽस्य । सकृद् भुङ्क्ते ॥१११॥

बहोर्धाऽऽसन्ने ॥७२॥११२॥

बहोः संख्याार्थाददूरवारार्थात् तद्वति धा स्यात् । बहुधा भुङ्क्ते ॥११२॥

दिक्शब्दाद् दिग्-देश-कालेषु प्रथमा-पञ्चमी-सप्तम्याः ॥७२॥११३॥

दिशि दृष्टाद् दिगाद्यार्थात् सि-डसि-ड्यन्तात् स्वार्थे धा स्यात् । प्राची दिग् रम्या प्राग्रम्यम् , प्राग् देशः कालो वा रम्यः प्राग्रम्यम् , प्राच्या दिशो देश-कालाभ्यां वा आगतः प्रागागतः , प्राच्यां दिशि देश-कालयोर्वा वासः प्राग्वासः ॥११३॥

ऊर्ध्वाद् रि-रिष्टातौ उपश्चास्य ॥७२॥११४॥

ऊर्ध्वाद् दिग्-देश-कालार्थात् सि-डसि-ड्यन्तादेतौ स्याताम् , उपश्चोर्ध्वस्य । उपरि , उपरिष्टाद् रम्यमागतो वासो वा ॥११४॥

१. त्रिधा वा करोति पार ॥

पूर्वा-ऽवरा-ऽधरेभ्योऽस्तातौ पुरवधश्चैषाम् । ७।२।११५॥

एभ्यो दिग्-देश-कालार्थेभ्यः सि-ङसि-ङचन्तेभ्योऽस् अस्तात् च स्यात् ,
एषां च यथासंख्यं पुर , अव , अध् च । पुरः , अवः , अधः , पुरस्तात्
, अवस्तात् , अधस्ताद् रम्यमागतो वासो वा ॥११५॥

परा-ऽवरात् स्तात् । ७।२।११६॥

आभ्यां दिगाद्यर्थाभ्यां प्रथमाद्यन्ताभ्यां स्वार्थे स्तात् स्यात् । परस्तात् ,
अवरस्ताद् रम्यमागतो वासो वा ॥११६॥

दक्षिणोत्तराच्चाऽतस् । ७।२।११७॥

आभ्यां परावराभ्यां च दिगाद्यर्थाभ्यां प्रथमाद्यन्ताभ्यां स्वार्थेऽतस् स्यात् ।
दक्षिणतः , उत्तरतः , परतः , अवरतो रम्यमागतो वासो वा ॥११७॥

अधरा-ऽपराच्चाऽऽत् । ७।२।११८॥

आभ्यां दक्षिणोत्तराभ्यां च दिगाद्यर्थाभ्यां प्रथमाद्यन्ताभ्यामात् स्यात् । अधरात्
, पश्चात् , दक्षिणात् , उत्तराद् रम्यमागतो वासो वा ॥११८॥

वा दक्षिणात् प्रथमा-सप्तम्या आः । ७।२।११९॥

अस्माद् दिग्-देशार्थात् सि-ङचन्ताद् , आ वा स्यात् । दक्षिणा , दक्षिणतः
, दक्षिणाद् रम्यं वासो वा ॥११९॥

आ-ऽऽही दूरे । ७।२।१२०॥

दूरदिग्-देशार्थात् सि-ङचन्ताद् दक्षिणाद् आ , आहिश्च स्यात् । ग्रामाद्
दक्षिणा , दक्षिणाहि रम्यं वासो वा ॥१२०॥

वोत्तरात् । ७।२।१२१॥

दिगाद्यर्थादस्मात् सि-ङचन्ताद् आ , आहिश्च वा स्यात् । उत्तरा , उत्तराहि
, उत्तरतः उत्तराद् रम्यं वासो वा ॥१२१॥

अदूरे एनः । ७।२।१२२॥

दिक्शब्दाददूरदिगाद्यर्थात् सि-ङचन्तादेनः स्यात् । पूर्वेणास्य रम्यं वसति
वा ॥१२२॥

लुबञ्चेः । ७।२।१२३॥

अञ्चत्यन्ताद् दिक्शब्दाद् दिगादिवृत्तेः सि-इसि-इच्यन्ताद् विहितं यो धा
एनो वा तस्य लुप् स्यात् । प्राग् रम्यमागतो वासो वा ॥१२३॥

पश्चोऽपरस्य दिक्पूर्वस्य चाऽऽति । ७।२।१२४॥

अपरस्य केवलस्य दिगर्थपूर्वपदस्य चाऽऽति परे पश्चः स्यात् । पश्चात् ,
दक्षिणपश्चात् रम्यमागतो वासो वा ॥१२४॥

वोत्तरपदेऽर्धे । ७।२।१२५॥

अपरस्य केवलस्य दिक्पूर्वस्य चार्धे उत्तरपदे पश्चो वा स्यात् । पश्चार्धम् ,
अपरार्धम् ; दक्षिणपश्चार्धः , दक्षिणापरार्धः ॥१२५॥

कृ-भ्वस्तिभ्यां कर्म-कर्तृभ्यां प्रागतत्तत्त्वे च्विः । ७।२।१२६॥

कर्माधात् कृगा योगे , कर्त्रर्थाच्च भ्वस्तियोगे प्रागभूततद्भावे गम्ये च्विः स्यात्
। शुक्लीकरोति पटम् , शुक्लीभवति , शुक्लीस्यात् पटः । प्रागिति किम् ? अशुक्लं
शुक्लं करोत्येकदा ॥१२६॥

अरुर्मनश्चक्षुश्चेतो-रहो-रजसां लुक् च्वौ । ७।२।१२७॥

एषां च्वौ अन्तस्य लुक् स्यात् । अरुस्यात् , महाऽरुस्यात् , उन्मनीस्यात्
 , चक्षुस्यात् , चेतीस्यात् , रहीस्यात् , रजीस्यात् ॥१२७॥

इसुसोर्बहुलम् । ७।२।१२८॥

इसुसन्तस्य च्वौ बहुलं लुक् स्यात् । सर्पीकरोति नवनीतम् , धनूस्याद् वंशः
। न च भवति-सर्पिर्भवति , धनुर्भवति ॥१२८॥

व्यञ्जनस्यान्त ई । ७।२।१२९॥

व्यञ्जनान्तस्य च्वौ बहुलमीरन्तः स्यात् । दृषदीभवति शिला । न च
भवति-दृषद्भवति शिला ॥१२९॥

व्याप्तौ स्सात् । ७।२।१३०॥

कृ-भ्वस्तिभ्यां कर्म-कर्तृभ्यां प्रागतत्तत्त्वे इति विषये सादिः सात् स्यात् ,
व्याप्तौ प्रागतत्तत्त्वस्य सर्वात्मना द्रव्येण सम्बन्धे गम्ये । अग्निसात् करोति काष्ठम्
 , अग्निसाद्भवति , अग्निसात् स्यात् ॥१३०॥

जातेः सम्पदा च । ७।२।१३१॥

कृ-भ्वस्तिभिः सम्पदा च योगे कृगृकर्मणो भ्वस्तिसम्पत्कर्तृश्च प्रागतत्तत्त्वेन

जातेः सामान्यस्य व्याप्तौ स्यात् स्यात् । अस्यां सेनायां सर्वं शस्त्रमग्निं स्यात् करोति दैवम् , एवम् अग्निसाद् भवति , अग्निसात् स्यात् , अग्निसात् सम्पद्यते ॥१३१॥

तत्राऽधीने । ७।२।१३२॥

तत्रेति ङ्यन्ताद् आयत्तेऽर्थे कृ-भ्वस्ति-सम्पद्योगे स्यात् स्यात् । राजसात् करोति , राजसाद् भवति , राजसात् स्यात् , राजसात् सम्पद्यते ॥१३२॥

देये त्रा च । ७।२।१३३॥

ङ्यन्ताद् देये आयत्तेऽर्थे कृ-भ्वस्ति-सम्पद्योगे त्राः स्यात् । देवत्रा करोति द्रव्यम् , देवत्रा भवेत् , स्यात् , सम्पद्यते वा । देय इति किम् ? राजसात् स्याद् राष्ट्रम् ॥१३३॥

सप्तमी-द्वितीयाद् देवादिभ्यः । ७।२।१३४॥

एभ्यो ङ्यमन्तेभ्यः स्वार्थे त्रा स्यात् । देवत्रा वसेत् , भवेत् , स्यात् , करोति वा , एवं मनुष्यत्रा ॥१३४॥

तीय-शम्ब-बीजात् कृगा कृषौ डाच् । ७।२।१३५॥

तीयान्ताच्छम्ब-बीजाभ्यां च कृग्योगे कृषिविषये डाच् स्यात् । द्वितीया करोति , शम्बा करोति , बीजा करोति क्षेत्रम् । कृषाविति किम् ? द्वितीयं पटं करोति ॥१३५॥

सङ्ख्यादेर्गुणात् । ७।२।१३६॥

सङ्ख्याया आद्यवयवात् परो यो गुणस्तदन्तात् कृग्योगे कृषिविषये डाच् स्यात् । द्विगुणा करोति क्षेत्रम् ॥१३६॥

समयाद् यापनायाम् । ७।२।१३७॥

अस्मात् कालक्षेपे गम्ये कृग्योगे डाच् स्यात् । समया करोति , कालं क्षिपतीत्यर्थः ॥१३७॥

सपत्र-निष्पत्रादतिव्यथने । ७।२।१३८॥

आभ्यां कृग्योगेऽतिपीडने गम्ये डाच् स्यात् । सपत्रा करोति मृगम् , निष्पत्रा करोति । अतिव्यथन इति किम् ? सपत्रं करोति तरुं सेकः ॥१३८॥

१. जातेः P3 J2 नास्ति ॥

निष्कुलाभिष्कोषणे । ७।२।१३९॥

अस्मात् कृग्योगे निष्कोषणेऽर्थे डाच् स्यात् । निष्कुला करोति दाडिमम् ।
निष्कोषण इति किम् ? निष्कुलं करोति शत्रुम् ॥१३९॥

प्रिय-सुखादानुकूल्ये । ७।२।१४०॥

आभ्यां कृग्योगे आनुकूल्ये गम्ये डाच् स्यात् । प्रिया करोति , सुखा करोति
गुरुम् । आनुकूल्य इति किम् ? प्रियं करोति साम ॥१४०॥

दुःखात् प्रातिकूल्ये । ७।२।१४१॥

दुःखात् प्रातिकूल्ये गम्ये कृग्योगे डाच् स्यात् । दुःखा करोति शत्रुम् । प्रातिकूल्य
इति किम् ? दुःखं करोति रोगः ॥१४१॥

शूलात् पाके । ७।२।१४२॥

शूलात् पाके गम्ये कृग्योगे डाच् स्यात् । शूला करोति मांसम् ॥१४२॥

सत्यादशपथे । ७।२।१४३॥

अशपथार्थात् सत्यात् कृग्योगे डाच् स्यात् । सत्या करोति वणिग् भाण्डम्
। अशपथ इति किम् ? सत्यं करोति , शपथमित्यर्थः ॥१४३॥

मद्र-भद्राद् वपने । ७।२।१४४॥

आभ्यां मुण्डने गम्ये कृग्योगे डाच् स्यात् । मद्रा करोति , भद्रा करोति
नापितः । वपन इति किम् ? मद्रं करोति , भद्रं करोति साधुः ॥१४४॥

अव्यक्तानुकरणादनेकस्वरात् कृ-भ्वस्तिनाऽनितौ द्विश्च । ७।२।१४५॥

यस्मिन् ध्वनौ वर्णा विशेषरूपेण नाभिव्यज्यन्ते सोऽव्यक्तः , तदनुकरणार्थाद-
नेकस्वराद् अनितिपरात् कृ-भ्वस्तियोगे डाच् वा स्यात् , द्विश्चास्य प्रकृतिः ।
पटपटा करोति , भवेत् , स्याद् वा । अनेकस्वरादिति किम् ? खाट् करोति
। अनिताविति किम् ? पटिति करोति ॥१४५॥

इतावतो लुक् । ७।२।१४६॥

अव्यक्तानुकरणस्यानेकस्वरस्य योऽदिति तस्येतिशब्दे लुक् स्यात् । पटिति
॥१४६॥

न द्वित्वे । ७।२।१४७॥

अव्यक्तानुकरणस्यानेकस्वरस्य द्वित्वे सति इतौ परेऽतो लुग् न स्यात् । पटत्पटदिति ॥१४७॥

तो वा । ७।२।१४८॥

द्वित्वेऽव्यक्तानुकरणस्यानेकस्वरस्यातस्तो लुग् वा स्यात् । पटत्पटेति करोति , पटत्पटदिति वा ॥१४८॥

डाच्यादौ । ७।२।१४९॥

अव्यक्तानुकरणस्यानेकस्वरस्याच्छब्दान्तस्य द्वित्वे सति आद्यतस्तो डाचि लुक् स्यात् । पटपटा करोति । आदाविति किम् ? पतपता करोति ॥१४९॥

बह्वल्पार्थात् कारकादिष्ठा-ऽनिष्टे प्वास् । ७।२।१५०॥

बह्वल्पार्थाभ्यां कारकवाचिभ्यां यथासंख्यमिष्टेऽनिष्टे च विषये शस् पिद् वा स्यात् , इष्टं प्राशिन्नादि , अनिष्टं श्राद्धादि । ग्रामे बहवो बहुशो वा ददति , एवं भूरिशः , अल्पमल्पशो वा धनं दत्ते श्राद्धे , एवं स्तोकशः । इष्टानिष्ट इति किम् ? बहु दत्ते श्राद्धे , अल्पं प्राशिन्ने ॥१५०॥

संख्यैकार्थाद् वीप्सायां शस् । ७।२।१५१॥

संख्यैकार्थाभ्यां कारकाभ्यां वीप्सायां द्योत्यायां शस् वा स्यात् । एकैकमेकशो वा दत्ते , माषं माषं माषशो वा देहि । संख्यैकार्थादिति किम् ? माषौ माषौ दत्ते । वीप्सायामिति किम् ? द्वौ दत्ते ॥१५१॥

संख्यादेः पादादिभ्यो दान-दण्डे चाऽकल्लुक् च । ७।२।१५२॥

संख्यादाद्यावयवात् परे ये पादादयस्तदन्ताद् दाने दण्डे वीप्सायां च विषयेऽकल् स्यात् , तद्योगे च प्रकृतेरन्तस्य लुक् । द्विपदिकां दत्ते दण्डितो भुङ्क्ते वा , एवं द्विशतिकाम् ॥१५२॥

तीयाङ्गीकण् न विद्या चेत् । ७।२।१५३॥

तीयान्तादविद्यार्थात् स्वार्थे टीकण् वा स्यात् । द्वितीयम् , द्वैतीयीकम् । विद्या तु द्वितीया ॥१५३॥

निष्फले तिलात् पिञ्ज-पेजौ । ७।२।१५४॥

१.संख्यादाद्यावयवात् पामू०२ । संख्यादाद्यावयवात् पासं०२ । संख्यादाद्यावयवात् P3 ॥

निष्फलार्थात् तिलादेतौ स्याताम् । तिलपिञ्जः , तिलपेजः ॥१५४॥

प्रायोऽतोर्द्वयसट्-मात्रट् । ७।२।१५५॥

अत्वन्तात् स्वार्थे एतौ स्याताम् , यथालक्ष्यम् । यावद्व्यसम् , यावन्मात्रम् ॥१५५॥

वर्णा-ऽव्ययात् स्वरूपे कारः । ७।२।१५६॥

एभ्यः स्वरूपार्थेभ्यः कारो वा स्यात् । अकारः , ॐकारः । स्वरूप इति किम् ? अः विष्णुः ॥१५६॥

रादेफः । ७।२।१५७॥

वा स्यात् । रेफः । प्रायोऽधिकाराद् रकारः ॥१५७॥

नाम-रूप-भागाद् धेयः । ७।२।१५८॥

एभ्यः स्वार्थे धेयो वा स्यात् । नामधेयम् , रूपधेयम् , भागधेयम् ॥१५८॥

मर्तादिभ्यो यः । ७।२।१५९॥

एभ्यो यः स्यात् । मर्त्यः , सूर्यः ॥१५९॥

नवादीन-तन-त्नं च नू चास्य । ७।२।१६०॥

नवात् स्वार्थे एते यश्च वा स्युः , तद्योगे च नवस्य नूः । नवीनम् , नूतनम् , नूत्नम् , नव्यम् ॥१६०॥

प्रात् पुराणे नश्च । ७।२।१६१॥

पुराणार्थात् प्रात् न ईन-तन-त्नाश्च स्युः । प्रणम् , प्रीणम् , प्रतनम् , प्रत्नं पुराणम् ॥१६१॥

देवात् तल् । ७।२।१६२॥

स्वार्थे वा स्यात् । देवता ॥१६२॥

होत्राया ईयः । ७।२।१६३॥

स्वार्थे वा स्यात् । होत्रीयम् ॥१६३॥

भेषजादिभ्यष्ट्यण् । ७।२।१६४॥

स्वार्थे वा स्यात् । भैषज्यम् , आनन्त्यम् ॥१६४॥

प्रज्ञादिभ्योऽण् । ७।२।१६५॥

स्वार्थे वा स्यात् । प्राज्ञः , वाणिजः ॥१६५॥

श्रोत्रौषधि-कृष्णाच्छरीर-भेषज-मृगे । ७।२।१६६॥

एभ्यो यथासंख्यं शरीराद्यर्थेभ्यः स्वार्थेऽण् वा स्यात् । श्रोत्रं वपुः , औषधं भेषजम् , काष्णो मृगः ॥१६६॥

कर्मणः सन्दिष्टे । ७।२।१६७॥

सन्दिष्टार्थात् कर्मणः स्वार्थेऽण् वा स्यात् , अन्येनान्योऽन्यस्मै यदाह त्वयेदं कार्यमिति तत् सन्दिष्टम् । कर्मणम् ॥१६७॥

वाच इकण् । ७।२।१६८॥

सन्दिष्टार्थात् स्यात् । वाचिकं वक्ति ॥१६८॥

विनयादिभ्यः । ७।२।१६९॥

स्वार्थे इकण् वा स्यात् । वैनयिकम् , सामयिकम् ॥१६९॥

उपायाद्ध्रस्वश्च । ७।२।१७०॥

स्वार्थे इकण् वा स्यात् , तद्योगे च ह्रस्वः । औपयिकम् ॥१७०॥

मृदस्तिकः । ७।२।१७१॥

स्वार्थे वा स्यात् । मृत्तिका ॥१७१॥

स-स्त्रौ प्रशस्ते । ७।२।१७२॥

प्रशस्तार्थाद् मृदः स-स्त्रौ वा स्याताम् । मृत्सा , मृत्सना ॥१७२॥

इति [आचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां सिद्धहेमचन्द्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासन-
लघुवृत्तौ] सप्तमस्याध्यायस्य द्वितीयः पादः समाप्तः ॥७२॥

उत्साहसाहसवता भवता नरेन्द्र ,

धाराव्रतं किमपि तद् विषमं सिषेवे ।

यस्मात् फलं न खलु मालवमात्रमेव ,

श्रीषर्वतोऽपि तव कन्दुककेलिपात्रम् ॥२६॥

१. भेषजम् पार ॥ २. सामायिकम् पार J2मू० P3मू० । “विनय एव वैनयिकम्, समय एव सामयिकम् । विनय समय समाय कथंचित् ... .. इति विनयादिराकृतिगणः” इति बृहद्वृत्तौ ॥ ३. समाप्तः P3 J1 नास्ति ॥

[तृतीयः पादः]

प्रकृते मयट् । ७।३।१॥

प्राचुर्येण प्राधान्येन वा कृतं प्रकृतम् , तदर्थात् स्वार्थे मयट् स्यात् । अन्नमयम् , पूजामयम् ॥१॥

अस्मिन् । ७।३।२॥

प्रकृतार्थादस्मिन्निति विषये मयट् स्यात् । अपूपमयं पर्व ॥२॥

तयोः समूहवच्च बहुषु । ७।३।३॥

प्रकृतेऽस्मिन्निति च विषययोर्बह्वर्थात् समूह इव प्रत्ययः स्यात् , मयट् च । आपूपिकम् , अपूपमयम् , अपूपास्तत्पर्व वा ॥३॥

निन्द्ये पाशप् । ७।३।४॥

निन्द्यार्थात् स्वार्थे पाशप् स्यात् । छान्दसपाशः ॥४॥

प्रकृष्टे तमप् । ७।३।५॥

प्रकृष्टार्थात् तमप् स्यात् । शुक्लतमः , कारकतमः ॥५॥

द्वयोर्विभज्ये च तरप् । ७।३।६॥

द्वयोर्मध्ये प्रकृष्टे विभज्ये च प्रकृष्टे वर्त्तमानात् तरप् स्यात् । पदुतरा स्त्री , साङ्गाश्यकेभ्यः पाटलिपुत्रका आढ्यतराः ॥६॥

क्वचित् स्वार्थे । ७।३।७॥

यथालक्ष्यं स्वार्थेऽपि तरप् स्यात् । अभिन्नतरकम् , उच्चैस्तराम् ॥७॥

किं-त्याद्ये-ऽव्ययादसत्त्वे तयोरन्तरस्याऽऽम् । ७।३।८॥

किमस्त्याद्यन्तादेदन्तादव्ययाच्च परयोस्तमाप्-तरपोरन्तरस्याऽऽम् स्यात् , न चेत् तौ सत्त्वे द्रव्ये वर्त्तेत । किन्तमाम् , किन्तराम् ; पचतितमाम् , पचतितराम् ; पूर्वाह्णितमाम् , पूर्वाह्णितरां भुङ्क्ते , अतितमाम् , अतितराम् । असत्त्व इति किम् ? किन्तरं दारु ॥८॥

गुणाङ्गाद् वेष्टेयसू । ७।३।९॥

गुणप्रवृत्तिहेतुकात् तमप्-तरपोर्विषये यथासंख्यमेतौ वा स्याताम् । पटिष्ठः , पदुतमः ; गरीयान् , गुरुतरः ॥९॥

त्यादेश्व प्रशस्ते रूपप् । ७।३।१०॥

त्याद्यन्ताद् नाम्नश्च प्रशस्तार्थाद् रूपप् स्यात् । पचतिरूपम् , दस्युरूपः ॥१०॥

अतमबादेरीषदसमाप्ते कल्पब्-देश्यब्-देशीयर् । ७।३।११॥

किञ्चिदसमाप्तार्थात् त्याद्यन्तात् नाम्नश्च तमबाद्यन्तवर्जिते स्युः । पचतिकल्पम् , पचतिदेश्यम् , पचतिदेशीयम् ; पटुकल्पा , पटुदेश्या , पटुदेशीया ॥११॥

नाम्नः प्राग् बहुर्वा । ७।३।१२॥

ईषदपरिसमाप्तार्थात् प्राग् बहुर्वा स्यात् । बहुपटुः , पटुकल्पः ॥१२॥

न तमबादिः कपोऽच्छिन्नादिभ्यः । ७।३।१३॥

छिन्नादिवर्जाद् यः कप् तदन्तात् तमबादिर्न स्यात् । अयमेषामनयोर्वा प्रकृष्टः पटुकः । अच्छिन्नादिभ्य इति किम् ? छिन्नकतमः ॥१३॥

अनत्यन्ते । ७।३।१४॥

अनत्यन्तार्थात् कबन्तात् तमबादिर्न स्यात् । इदमेषामनयोर्वा प्रकृष्टं छिन्नकम् , भिन्नकम् ॥१४॥

यावादिभ्यः कः । ७।३।१५॥

स्वार्थे स्यात् । यावकः , मणिकः ॥१५॥

कुमारीक्रीडनेयसोः । ७।३।१६॥

कुमारीणां यत् क्रीडनं तदर्थ्याद् , ईयस्वन्ताच्च स्वार्थे कः स्यात् । कन्दुकः , श्रेयस्कः ॥१६॥

लोहितान्मणौ । ७।३।१७॥

अस्माद् मण्यर्थात् स्वार्थे को वा स्यात् । लोहितको मणिः , लोहितो वा ॥१७॥

रक्ता-ऽनित्यवर्णयोः । ७।३।१८॥

लाक्षादिरक्तार्थादनित्यवर्णार्थाच्च लोहितात् को वा स्यात् । लोहितकः पटः , लोहितकमक्षि कोपेन ॥१८॥

कालात् । ७।३।१९॥

कज्जलादिरक्तेऽनित्यवर्णे च वर्त्तमानात् कालात् को वा स्यात् । काल एव कालकः पटः , कालकं मुखं शोकेन ॥१९॥

शीतोष्णादृतौ । ७।३।२०॥

आभ्यामृत्वर्थाभ्यां को वा स्यात् । शीतकः , उष्णक ऋतुः ॥२०॥

लून-वियातात् पशौ । ७।३।२१॥

आभ्यां पश्वर्थाभ्यां को वा स्यात् । लूनकः , वियातकः पशुः ॥२१॥

स्नाताद् वेदसमाप्तौ । ७।३।२२॥

अस्यां गम्यायां स्नातात् कः स्यात् । वेदं समाप्य स्नातः स्नातकः ॥२२॥

तनु-पुत्रा-ऽणु-बृहती-शून्यात् सूत्र-कृत्रिम-निपुणा-ऽऽच्छादन-रिक्ते । ७।३।२३॥

तन्वादिभ्यो यथासंख्यं सूत्रार्थेभ्यः कः स्यात् । तनुकं सूत्रम् , पुत्रकः कृत्रिमः , अणुको निपुणः , बृहतिका आच्छादनम् , शून्यको रिक्तः ॥२३॥

भागेऽष्टमाज्जः । ७।३।२४॥

भागार्थादस्मात् जो वा स्यात् । आष्टमो भागः ॥२४॥

षष्ठात् । ७।३।२५॥

अस्माद् भागार्थात् जो वा स्यात् । षष्ठो भागः ॥२५॥

माने कश्च । ७।३।२६॥

मीयते येन तद्रूपभागार्थात् षष्ठात् को जश्च वा स्यात् । षष्ठकः , षष्ठो भागो मानं चेत् ॥२६॥

एकादाकिन् चासहाये । ७।३।२७॥

असहायाथदिकाद् आकिन् कश्च स्यात् । एकाकी , एककः ॥२७॥

प्राग् नित्यात् कप् । ७।३।२८॥

नित्यशब्दसङ्कीर्तनात् प्राग् येऽर्थास्तेषु द्योत्येषु कप् अधिकृतो ज्ञेयः । कुत्सितोऽल्पोऽज्ञातो वाऽश्वः अश्वकः ॥२८॥

त्यादि-सर्वादेः स्वरेष्वन्त्यात् पूर्वोऽक् । ७।३।२९॥

त्याद्यन्तस्य , सर्वादिश्च स्वराणां मध्ये योऽन्त्यस्वरस्तस्मात् पूर्वोऽक् स्यात् , प्राग् नित्यात् । कुत्सितमल्पमज्ञातं वा पचति पचतकि , सर्वके , विश्वके ॥२९॥

युष्मदस्मदोऽसोभादिस्यादेः । ७।३।३०॥

अनयोः स्-ओ-भादिर्वर्जस्याद्यन्तयोः स्वरेष्वन्त्यात् पूर्वोऽक् स्यात् । त्वयका , मयका । असोभादिस्यादेरिति किम् ? युष्मकासु , युवकयोः , युवकाभ्याम् ॥३०॥

अव्ययस्य को द् च । ७।३।३१॥

प्राग् नित्याद् वेऽर्थास्तेषु द्योत्येष्वव्ययस्य स्वरेष्वन्त्यस्वरात् पूर्वोऽक् स्यात् तद्योगे चाऽस्य को द् । कुत्सिताद्युच्चैः उच्चकैः , एवं धिक् धकिद् ॥३१॥

तूष्णीकाम् । ७।३।३२॥

तूष्णीमो मः प्राक् का इत्यन्तो निपात्यः , प्राक् नित्यात् । कुत्सितादि तूष्णीं तूष्णीकामास्ते ॥३२॥

कुत्सिता-ऽत्या-ऽज्ञाते । ७।३।३३॥

कुत्सिताद्युपाधिकार्थाद् यथायोगं कबादयः स्युः । अश्वकः , पचतकि , उच्चकैः ॥३३॥

अनुकम्पा-तद्युक्तनीत्योः । ७।३।३४॥

अनुकम्पायां तद्युक्तायां च नीतौ गम्यायां यथायोगं कबादयः स्युः । पुत्रकः , स्वपिषकि , पुत्रक ! एहकि , उत्सङ्गके उँपविश , कर्दमकेनाऽसि दिग्धकः ॥३४॥

अजातेर्नृनाम्नो बहुस्वरादियेकेलं वा । ७।३।३५॥

मनुष्यनाम्नो बहुस्वरादनुकम्पायां गम्यायां एते वा स्युः , न चेत् नृनाम् जात्यर्थम् । देवियः , देविकः , देविलः , देवदत्तकः । अजातेरिति किम् ? महिषकः ॥३५॥

वोपादेरडा-ऽकौ च । ७।३।३६॥

उपपूर्वादजात्यर्थद् बहुस्वराद् नृनाम्नोऽनुकम्पायामडा-ऽकौ , इयेकेलाश्च वा १. उपविशक पार ॥

स्युः । उपडः , उपकः , उपियः , उपिकः , उपिलः , उपेन्द्रदत्तकः ॥३६॥

ऋवर्णोवर्णात् स्वरादेरादेर्लुक् प्रकृत्या च । ७।३।३७॥

ऋवर्णान्तोवर्णान्ताभ्यां परस्यानुकम्पोत्पन्नस्य स्वरादेः प्रत्ययस्यादेर्लुक् स्यात् , लुकि तु सति प्रकृतेः प्रकृतिः । मातृयः , मातृकः , मातृलः , वायुयः , वायुकः , वायुलः । स्वरादेरिति किम् ? मद्रबाहुकः ॥३७॥

लुक्पुत्तरपदस्य कप्न् । ७।३।३८॥

नृनाम्नो यदुत्तरपदं तस्य ते लुक् वा [३।२।१०८] इति लुकि सति ततः कप्न् स्यात् , अनुकम्पायां गम्यायाम् । देवदत्ता , लुकिदेवी , अनुकम्पिताऽसौ-देवका । उत्तरपदस्येति किम् ? दत्तिका ॥३८॥

लुक् चाजिनान्तात् । ७।३।३९॥

अजिनान्तात् नृनाम्नोऽनुकम्पायां कप्न् स्यात् , तद्योगे च लुगुत्तरपदस्य । व्याघ्रकः ॥३९॥

षड्वर्जैकस्वरपूर्वपदस्य स्वरे । ७।३।४०॥

षड्वर्जमेकस्वरं पूर्वपदं यस्य तस्योत्तरपदस्यानुकम्पार्थे स्वरादौ प्रत्यये लुक् स्यात् । अनुकम्पितो वागाशीः वाचियः । षड्वर्जेत्यादि किम् ? उपेन्द्रेण दत्तः उपेन्द्रदत्तः , सोऽनुकम्पितः उपडः , षडङ्गुलिस्तु षडियः । स्वर इति किम् ? वागाशीर्दत्तकः ॥४०॥

द्वितीयात् स्वरादूर्ध्वम् । ७।३।४१॥

अनुकम्पार्थे स्वरादौ प्रत्यये प्रकृतेर्द्वितीयात् स्वरादूर्ध्वं लुक् स्यात् । देवियः ॥४१॥

सन्ध्यक्षरात् तेन । ७।३।४२॥

अनुकम्पार्थे स्वरादौ प्रत्यये प्रकृतेर्द्वितीयात् सन्ध्यक्षरस्वरादूर्ध्वं तेन सन्ध्यक्षरेण सह लुक् स्यात् । कुवियः , कहिकः ॥४२॥

शेवलाद्यादेस्तृतीयात् । ७।३।४३॥

शेवलादिपूर्वपदस्य नृनाम्नोऽनुकम्पार्थे स्वरादौ प्रत्यये तृतीयात् स्वरादूर्ध्वं लुक् स्यात् । शेवलियः , सुपरियः ॥४३॥

क्वचित् तुर्यात् । ७।३।४४॥

अनुकम्पोत्यन्ने स्वरादौ प्रत्यये यथालक्ष्यं चतुर्थात् स्वरादूर्ध्वं लुक् स्यात् ।
बृहस्पतियः । कचिदिति किम् ? उपडः ॥४४॥

पूर्वपदस्य वा । ७।३।४५॥

अनुकम्पार्थे स्वरादौ प्रत्यये पूर्वपदस्य लुग् वा स्यात् । दत्तियः , देवियः
॥४५॥

ह्रस्वे । ७।३।४६॥

ह्रस्वार्थाद् यथायोगं क्वादिः स्यात् । पटकः , पचतकि ॥४६॥

कुटी-शुण्डाद् रः । ७।३।४७॥

आभ्यां ह्रस्वार्थाभ्यां रः स्यात् । कुटीरः , शुण्डारः ॥४७॥

शम्या रु-रौ । ७।३।४८॥

अस्माद् ह्रस्वार्थादितौ स्याताम् । शमीरुः , शमीरः ॥४८॥

कुत्वा डुपः । ७।३।४९॥

अस्माद् ह्रस्वार्थात् डुपः स्यात् । कुतुपः ॥४९॥

कासू-गोणीभ्यां तरट् । ७।३।५०॥

आभ्यां ह्रस्वार्थाभ्यां तरट् स्यात् । कामूतरी , गोणीतरी ॥५०॥

वत्सोक्षा-ऽश्वर्षभाद्घ्रासे पित् । ७।३।५१॥

एभ्यः स्वप्रवृत्तिहेतोर्घ्रासे गम्ये तरट् पित् स्यात् । वत्सतगः , उक्षतगः ,
अश्वतरः , ऋषभतरः ॥५१॥

वैकाद् द्वयोर्निर्धार्ये डतरः । ७।३।५२॥

एकाद् द्वयोः निर्धार्यार्थाद् डतरो वा स्यात् । एकतरः , एकको वा भवतोः
कठः पटुर्गन्ता चैत्रो दण्डी वा ॥५२॥

यत्-तत्-किमन्यात् । ७।३।५३॥

एभ्यो द्वयोरैकस्मिन्निर्धार्येऽर्थे वर्तमानेभ्यो डतरः स्यात् । यतरो भवतोः
कठादिस्ततर आगच्छेत् , एवं कतरः , अन्यतरः ॥५३॥

१. निर्धार्ये डतरो पार J2सं० ॥

बहूनां प्रश्ने इतमश्च वा । ७।३।५४॥

यदादिभ्यो बहूनां मध्ये निर्धार्यार्थेभ्यः प्रश्ने इतमो इतरश्च वा स्यात् । यतमो यतरो वा भवतां कठस्ततमस्ततरो वा यातु , एवं कतमः , कतरः , अन्यतमः , अन्यतरः , पक्षे यको यो वा , सकः स वा भवतां कठ इत्यादि ॥५४॥

वैकात् । ७।३।५५॥

एकाद् बहूनां मध्ये निर्धार्यार्थात् इतमो वा स्यात् । एकतमः , एककः , एको वा भवतां कठः ॥५५॥

क्तात् तमबादेशानत्यन्ते । ७।३।५६॥

क्तान्तात् केवलात् तमबाधन्ताच्चानत्यन्तार्थात् कप् स्यात् । अनत्यन्तं भिन्नं-भिन्नकम् , भिन्नतमकम् , भिन्नतरकम् ॥५६॥

न सामिवचने । ७।३।५७॥

अर्धवचने उपपदेऽनत्यन्तार्थात् क्तान्तात् केवलात् तमबाधन्ताच्च कप् न स्यात् । सामि अनत्यन्तं भिन्नम् , अर्धमनत्यन्तं भिन्नम् ॥५७॥

नित्यं ज-जिनोऽण् । ७।३।५८॥

ज-जिनन्तात् स्वार्थे नित्यमण् स्यात् । व्यावक्रोशी , साङ्कोटिनम् ॥५८॥

विसारिणो मत्स्ये । ७।३।५९॥

अस्माद् मत्स्यार्थात् स्वार्थेऽण् स्यात् । विसारिणो मत्स्यः ॥५९॥

पूगादमुख्यकाञ्च्यो द्विः । ७।३।६०॥

नानाजातीया अनियतवृत्तयोऽर्थकामप्रधानाः सङ्घाः पूगाः , तदर्थात् स्वार्थे ज्यो द्विः स्यात् , न चेत् पूगार्थं मुख्यार्थकान्तम् । लौहध्वज्यः , लोहध्वजाः । अमुख्यकादिति किम् ? देवदत्तकः पूगः ॥६०॥

ब्रातादस्त्रियाम् । ७।३।६१॥

नानाजातीया अनियतवृत्तयः शरीरायासजीविनः सङ्घाः ब्राताः , तदर्थादस्त्रियां स्वार्थे ज्यो द्विः स्यात् । कापोतपाक्यः , स्त्री तु कपोतपाका ॥६१॥

शस्त्रजीविसङ्घाञ्ज्यङ् वा । ७।३।६२॥

एतदर्थात् स्वार्थे द्विर्ज्यङ् वा स्यात् । शबर्यः , शबराः , पौलिन्द्यः , पुलिन्दाः

। सङ्घादिति किम् ? वागुरः ॥६२॥

वाहीकेष्वब्राह्मण-राजन्येभ्यः । ७।३।६३॥

एषु यः शस्त्रजीविसङ्घो ब्राह्मणराजन्यवर्जस्तदार्थात् स्वार्थे द्विर्ज्यट् स्यात् ।
कौण्डीविश्यः , कुण्डीविशाः । अब्राह्मणेत्यादि किम् ? गौपालिः , राजन्यः
॥६३॥

वृकाट्टेण्यण् । ७।३।६४॥

वृकात् शस्त्रजीविसङ्घार्थात् स्वार्थे ट्तेण्यण् द्विः स्यात् । वार्केण्यः ॥६४॥

यौधेयादेरञ् । ७।३।६५॥

एभ्यः शस्त्रजीविसंघार्थेभ्योऽञ् द्विः स्यात् । यौधेयः , धार्तेयः ॥६५॥

पश्वदेरिण् । ७।३।६६॥

एभ्यः शस्त्रजीविसंघार्थेभ्यः स्वार्थे ऽण् द्विः स्यात् । पार्श्वः , राक्षसः ॥६६॥

दामन्यादेरीयः । ७।३।६७॥

एभ्यः शस्त्रजीविसंघार्थेभ्यः स्वार्थे ईयो द्विः स्यात् । दामनीयः , औलपीयः
॥६७॥

**श्रुमच्छमीवच्छिखावच्छालावदूर्णावद्-विदभृदभिजितो गोत्रेऽणो यञ्
७।३।६८॥**

एभ्यो गोत्राऽणन्तेभ्यः स्वार्थे यञ् द्विः स्यात् । श्रौमत्यः , शामीवत्यः ,
शैखावत्यः , शालावत्यः , और्णावत्यः , वैदभृत्यः , आभिजित्यः ॥६८॥

समासान्तः । ७।३।६९॥

अतः परं विधास्यमानं समासस्यावयवः स्यात् , ततस्तस्य तत्तत्समाससंज्ञा
। सुजग्मे , सुजग्मानौ स्त्रियौ , उपधुर्म , द्विधुरी , [सर्वत्वचिनी] ॥६९॥

न किमः क्षेपे । ७।३।७०॥

निन्दार्थात् किमः परं यद् ऋगादिस्तदन्तात् समासात् समासान्तो न स्यात्
। किंधूः , किंसखा । क्षेप इति किम् ? केषां राजा किंराजः ॥७०॥

१. सक्त्वचिनी J2सं०मध्य एव । “सक् च त्वक् च चवर्गदणहः समाहारे [७।३।९८]
सक्त्वचमस्यास्ति अतो[ऽनेकस्वरात् ७।२।६]” इति J2 टिप्पन्याम् ॥

नञ्त्तत्पुरुषात् । ७।३।७१॥

अस्मात् समासान्तो न स्यात् । अनृक् , अराजा । तत्पुरुषादिति किम् ? अंधुरं शकटम् ॥७१॥

पूजास्वतेः प्राक् टात् । ७।३।७२॥

पूजार्थस्वतिभ्यां परं यद् ऋगादि तदन्तात् टात् प्राग् यः समासान्तः स न ग्यात् । युधूः , अतिधूरियम् । पूजेति किम् ? अतिराजोऽरिः । प्राक् टादिति किम् ? स्वङ्गुलं काष्ठम् ॥७२॥

बहोर्दे । ७।३।७३॥

इस्य प्राप्तिर्यतस्ततः समासान्तो डः कच न स्यात् । उपबहवो धटाः । इति किम् ? प्रियबहुकः ॥७३॥

इज् युद्धे । ७।३।७४॥

युद्धे यः समास उक्तस्तस्मादिच् समासान्तः स्यात् । केशाकेश ॥७४॥

द्विदण्ड्यादिः । ७।३।७५॥

एते इजन्ताः साधवः स्युः । द्विदण्डि हन्ति , उभादन्ति ॥७५॥

ऋक्-पूः-पथ्यपोऽत् । ७।३।७६॥

ऋगाद्यन्तात् समासादः समासान्तः स्यात् । अर्धचं , त्रिपुग्म् , जलपथः , द्वीपम् ॥७६॥

धुरोऽनक्षस्य । ७।३।७७॥

धुरन्तात् समासादोऽन्तः स्यात् , चेद् धूर्ताऽक्षस्य । गज्यधुरम् , अनक्षस्येति किम् ? अक्षधूः ॥७७॥

सङ्ख्या-पाण्डूदक्-कृष्णाद् भूमः । ७।३।७८॥

सङ्ख्याऽर्थात् पाण्डूबादेश्च परो यो भूमिस्तदन्तादः समासान्तः स्यात् । द्विभूमः , पाण्डुभूमम् , उदग्भूमम् , कृष्णभूमम् ॥७८॥

उपसर्गादध्वनः । ७।३।७९॥

उपसर्गत्वयोग्यात् प्रादेः परादध्वनः अः समासान्तः स्यात् । प्राध्वः

रथः ॥७९॥

समवा-ऽन्यात् तमसः । ७।३।८०॥

एभ्यः परो यस्तमास्तदन्तादः समासान्तः स्यात् । सन्तमसम् , अवतमसम् , अन्यतमसम् ॥८०॥

तप्ता-ऽन्ववाद् रहसः । ७।३।८१॥

तप्तादिपूर्वो यो रहास्तदन्तादः समासान्तः स्यात् । तप्तरहसम् , अनुरहसम् , अवरहसम् ॥८१॥

प्रत्यन्ववात् साम-लोमः । ७।३।८२॥

एभ्यः परौ यौ सामलोमानौ , तदन्तादः समासान्तः स्यात् । प्रतिसामम् , अनुसामम् , अवसामम् , प्रतिलोमः , अनुलोमः , अवलोमः ॥८२॥

ब्रह्म-हस्ति-राज-पत्याद् वर्चसः । ७।३।८३॥

ब्रह्मादिपूर्वाद् वर्चसन्तादोऽन्तः स्यात् । ब्रह्मवर्चसम् , हस्तिवर्चसम् , राजवर्चसम् , पत्यवर्चसम् ॥८३॥

प्रतेरुरसः सप्तम्याः । ७।३।८४॥

प्रतिपूर्वात् सप्तम्यन्तेरसन्ताददन्तः स्यात् । प्रत्युरसम् । सप्तम्या इति किम् ? प्रत्युरः ॥८४॥

अक्ष्णोऽप्राण्यङ्गे । ७।३।८५॥

अप्राण्यङ्गार्थादक्ष्यन्तादोऽन्तः स्यात् । लवणाक्षम् । अप्राण्यङ्ग इति किम् ? अजाक्षि ॥८५॥

सं-कटाभ्याम् । ७।३।८६॥

कटाभ्यां परादक्ष्यन्ताददन्तः स्यात् । समक्षम् , कटाक्षः ॥८६॥

प्रति-परो-ऽनोरव्ययीभावात् । ७।३।८७॥

प्रत्यादिपूर्वादक्ष्यन्तादव्ययीभावादत् स्यात् । प्रत्यक्षम् , परोक्षम् , अन्वक्षम् ॥८७॥

अनः । ७।३।८८॥

१. यस्तमस्तं J2मू० J1 ॥ २. 'न्तादुरसं' पा२ ॥

अन्नन्तादव्ययीभावाद् वादत् स्यात् । उपतक्षम् ॥८८॥

नपुंसकाद् वा । ७।३।८९॥

अन्नन्तं यत् क्लीबं तदन्तादव्ययीभावादद् वा स्यात् । अनुलोमम् , अनुलोम ॥८९॥

गिरि-नदी-पौर्णमास्याग्रहायण्यपञ्चमवर्ग्याद् वा । ७।३।९०॥

एतदन्तात् पञ्चमवर्जवर्ग्यान्ताच्चाव्ययीभावादद् वा स्यात् । अन्तर्गिरिम् , अन्तर्गिरि ; उपनदम् , उपनदी ; उपपौर्णमासम् , उपपौर्णमासि ; उपाग्रहायणम् , उपाग्रहायणि ; उपसुचम् , उपसुक् ॥९०॥

संख्याया नदी-गोदावरीभ्याम् । ७।३।९१॥

संख्यायात् परौ यावेतौ तदन्तादव्ययीभावाद् वादत् स्यात् । पञ्चनदम् , द्विगोदावरम् ॥९१॥

शरदादेः । ७।३।९२॥

शरदाद्यन्तादव्ययीभावादत् स्यात् । उपशरदम् , प्रतित्यदम् ॥९२॥

जराया जरस् च । ७।३।९३॥

जरान्तादव्ययीभावादत् स्यात् , तद्योगे च जराया जरस् । उपजरसम् ॥९३॥

सरजसोपशुना-ऽनुगवम् । ७।३।९४॥

एतेऽव्ययीभावा अदन्ता निपात्याः । सरजसं भुङ्क्ते , उपशुनमास्ते , अनुगवमनः ॥९४॥

जात-महद्-वृद्धादुक्ष्णः कर्मधारयात् । ७।३।९५॥

एभ्यः परो य उक्षा , तदन्तात् कर्मधारयाद् वा स्यात् । जातोक्षः , महोक्षः , वृद्धोक्षः । कर्मधारयादिति किम् ? जातस्योक्षा जातोक्षा ॥९५॥

स्त्रियाः पुंसो द्वन्द्वाच्च । ७।३।९६॥

स्त्रियाः परो यः पुमान् , तदन्तात् द्वन्द्वात् कर्मधारयाच्चाऽत् स्यात् । स्त्रीपुंसौ , स्त्रीपुंसः , शिखण्डी ॥९६॥

ऋक्सामर्ग्यजुष-धेन्वनडुह-वाङ्मनसा-ऽहोरात्र-रात्रिदिव-नक्तंदिवा-

१. भावादः स्यात् पार ॥ २. भावादः स्यात् पार ॥

ऽहर्दिवोर्वष्ठीव-पदष्ठीवा-ऽक्षिभ्रुव-दारगवम् । ७।३।९७॥

एते द्वन्द्वा अदन्ता निपात्याः । ऋक्सामे , ऋग्यजुषम् , धेन्वनुहौ , वाङ्मनसे , अहोरात्रः , रात्रिदिवम् , नक्तदिवम् , अहर्दिवम् , ऊर्वष्ठीवम् , पदष्ठीवम् , अक्षिभ्रुवम् , दारगवम् ॥९७॥

चवर्ग-द-ष-हः समाहारे । ७।३।९८॥

एतदन्ताद् द्वन्द्वात् समाहारार्थादत् स्यात् । वाक्त्वचम् , संपद्विपदम् , वाक्त्विषम् , छत्रोपानहम् । समाहार इति किम् ? प्रावृट्-शरदभ्याम् ॥९८॥

द्विगोरन्नहोऽट् । ७।३।९९॥

अन्नन्तादहन्नन्ताच्च समाहारार्थाद् द्विगोरट् स्यात् । पञ्चतक्षी , पञ्चतक्षम् , द्व्यहः । द्विगोरिति किम् ? समह्नाः ॥९९॥

द्वि-त्रेरायुषः । ७।३।१००॥

आभ्यां परो य आयुस्तदन्तात् समहारद्विगोरट् स्यात् । द्व्यायुषम् , त्र्यायुषम् । १००॥

वाऽञ्जलेरलुकः । ७।३।१०१॥

द्वित्रिभ्यां परो योऽञ्जलिस्तदन्ताद् द्विगोरट् वा स्यात् , न चेद् द्विगुस्तद्वितलुगन्तः । द्व्यञ्जलम् , द्व्यञ्जलि ; त्र्यञ्जलमयम् , त्र्यञ्जलिमयम् । अलुक इति किम् ? द्व्यञ्जलिर्घटः ॥१०१॥

स्वार्थं वा । ७।३।१०२॥

स्वार्थन्ताद् द्विगोरलुकोऽट् वा स्यात् । द्विस्वार्थम् , द्विस्वार्थि ; पञ्चस्वार्थधनः , पञ्चस्वार्थधनः ॥१०२॥

वाऽर्धाच्च । ७।३।१०३॥

अर्धात् परा या स्वार्थी तदन्तात् समासादलुकोऽट् वा स्यात् । अर्धस्वार्थम् , अर्धस्वार्थी ॥१०३॥

नावः । ७।३।१०४॥

अर्धात् परो यो नौस्तदन्तात् समासाद् द्विगोश्चाऽलुकोऽट् स्यात् । अर्धनावम् , अर्धनावी , पञ्चनावम् । अलुक इत्येव ? द्विनौः ॥१०४॥

१. हासद् द्विगो १२ ॥

गोस्तत्पुरुषात् । ७।३।१०५॥

गवन्तात् तत्पुरुषादलुकोऽट् स्यात् । राजगवी । तत्पुरुषादिति किम् ? चित्रगुः । अलुक इत्येव ? पञ्चगुः पटः ॥१०५॥

राजन्-सखेः । ७।३।१०६॥

एतदन्तात् तत्पुरुषादट् स्यात् । पञ्चराजी , राजसखः ॥१०६॥

राष्ट्राख्याद् ब्रह्मणः । ७।३।१०७॥

राष्ट्रार्थात् परो यो ब्रह्मा तदन्तात् तत्पुरुषादट् स्यात् । सुराष्ट्रब्रह्मः । राष्ट्राख्यादिति किम् ? देवब्रह्मा नारदः ॥१०७॥

कु-महद्भ्यां वा । ७।३।१०८॥

आभ्यां परो यो ब्रह्मा तदन्तात् तत्पुरुषाद्वाऽट् स्यात् । कुब्रह्मः , कुब्रह्मा ; महाब्रह्मः , महाब्रह्मा ॥१०८॥

ग्राम-कौटात् तक्षः । ७।३।१०९॥

आभ्यां परो यस्तक्षा तदन्तात् तत्पुरुषादट् स्यात् । ग्रामतक्षः , कौटतक्षः ॥१०९॥

गोष्ठा-ऽतेः शुनः । ७।३।११०॥

आभ्यां परो यः श्वा तदन्तात् तत्पुरुषादट् स्यात् । गोष्ठस्वः , अतिश्वो वराहः ॥११०॥

प्राणिन उपमानात् । ७।३।१११॥

प्राण्यर्थादुपमानात् परो यः श्वा तदन्तात् तत्पुरुषादट् स्यात् । व्याघ्रश्चः । प्राणिन इति किम् ? फलकश्च ॥१११॥

अप्राणिनि । ७।३।११२॥

अप्राण्यर्थ उपमानवाची यः श्वा तदन्तात् तत्पुरुषादट् स्यात् । आकर्षश्चः । अप्राणिनीति किम् ? वानरश्च ॥११२॥

पूर्वोत्तर-मृगाच्च सक्थः । ७।३।११३॥

एभ्य उपमानार्थाच्च परो यः सक्थिस्तदन्तात् तत्पुरुषादट् स्यात् । पूर्वसक्थम् , उत्तरसक्थम् , मृगसक्थम् , फलकसक्थम् ॥११३॥

उरसोऽग्रे । ७।३।११४॥

अग्रं मुखं प्रधानं वा , तदर्थो य उरास्तदन्तात् तत्पुरुषादद् स्यात् । अश्वोरसं सेनायाः , अश्वोरसं कविकम् ॥११४॥

सरो-ऽनो-ऽश्मा-ऽयसो जाति-नाम्नोः । ७।३।११५॥

एतदन्तात् तत्पुरुषादद् स्यात् , यथासम्भवं जातावर्थे संज्ञाविषये च । जालसरसम् , उपानसम् , स्थूलाश्मः , कालायसम् । जाति-नाम्नोरिति किम् ? परमसरः ॥११५॥

अहः । ७।३।११६॥

अहन्नन्तात् तत्पुरुषादद् स्यात् । परमाहः ॥११६॥

संख्यातादहश्च वा । ७।३।११७॥

सङ्ख्यातात् परो योऽहा तदन्तात् तत्पुरुषादद् स्यात् , अहश्च वाऽह । सङ्ख्याताहः , सङ्ख्याताहः ॥११७॥

सर्वा-ऽश-संख्या-ऽव्ययात् । ७।३।११८॥

सर्वादिशार्थात् संख्यार्थादव्ययाच्च परो योऽहा तदन्तात् तत्पुरुषादद् स्यात् , अहश्चाह । सर्वाहः , पूर्वाहः , द्व्यहः पटः , अत्यह्नी कथा ॥११८॥

संख्यातैक-पुण्य-वर्षा-दीर्घाच्च रात्रेरत् । ७।३।११९॥

एभ्यः सर्वाशादेश्च परो यो रात्रिस्तदन्तात् तत्पुरुषादद् स्यात् । सङ्ख्यातरात्रः , एकरात्रः , पुण्यरात्रः , वर्षारात्रः , दीर्घरात्रः , सर्वरात्रः , पूर्वरात्रः , द्विरात्रः , अतिरात्रः ॥११९॥

पुरुषायुष-द्विस्ताव-त्रिस्तावम् । ७।३।१२०॥

एते तत्पुरुषा अदन्ता निपात्याः । पुरुषायुषम् , द्विस्तावा , त्रिस्तावा वेदिः ॥१२०॥

श्वसो वसीयसः । ७।३।१२१॥

श्वसः परो यो वसीयांस्तदन्तात् तत्पुरुषादद् स्यात् । श्वोवसीयसम् ॥१२१॥

निसश्च श्रेयसः । ७।३।१२२॥

निसः श्वसश्च परो यः श्रेयांस्तदन्तात् तत्पुरुषादद् स्यात् । निःश्रेयसम्

, श्वःश्रेयसम् ॥१२२॥

नञव्ययात् संख्याया डः । ७।३।१२३॥

आभ्यां परो यः सङ्ख्यायस्तदन्तात् तत्पुरुषाद् डः स्यात् । अदशाः , निस्त्रिंशः , खड्गः ॥१२३॥

संख्या-ऽव्ययादङ्गुलेः । ७।३।१२४॥

आभ्यां परो योऽङ्गुलिस्तदन्तात् तत्पुरुषाद् डः स्यात् । द्व्यङ्गुलम् , निरङ्गुलम् ॥१२४॥

बहुव्रीहेः काष्ठे टः । ७।३।१२५॥

काष्ठार्थादङ्गुल्यन्ताद् बहुव्रीहेः टः स्यात् । द्व्यङ्गुलं काष्ठम् । काष्ठ इति किम् ? पञ्चाङ्गुलिर्हस्तः ॥१२५॥

सक्त्यक्ष्णः स्वाङ्गे । ७।३।१२६॥

स्वाङ्गार्थी यौ सक्त्यक्षी , तदन्ताद् बहुव्रीहेः टः स्यात् । दीर्घसक्थी , स्वक्षी । स्वाङ्ग इति किम् ? दीर्घसक्थि अनः ॥१२६॥

द्वित्रेर्मूर्ध्नो वा । ७।३।१२७॥

आभ्यां परो यो मूर्धा तदन्ताद् बहुव्रीहेः टो वा स्यात् । द्विमूर्धः , द्विमूर्धा । त्रिमूर्धः , त्रिमूर्धा ॥१२७॥

प्रमाणी-संख्याङ्गः । ७।३।१२८॥

प्रमाण्यन्तात् सङ्ख्यायार्थाच्च बहुव्रीहेर्डः स्यात् । स्त्रीप्रमाणाः कुटुम्बिनः , द्वित्राः ॥१२८॥

सुप्रात-सुश्व-सुदिव-शारिकुक्ष-चतुरस्रैणीपदा-ऽजपद-प्रोष्ठपद- भद्र पदम् । ७।३।१२९॥

एते बहुव्रीहयो ङान्ता निपात्याः । सुप्रातो ना , सुश्वः , सुदिवः , शारिकुक्षः , चतुरस्रः , एणीपदः , अजपदः , प्रोष्ठपदः , भद्रपदः ॥१२९॥

पूरणीभ्यस्तत्प्राधान्येऽप् । ७।३।१३०॥

पूरणप्रत्ययान्ता या स्त्री , तदन्ताद् बहुव्रीहेरप् स्यात् , पूरण्याः प्राधान्ये समासार्थत्वे सति । कल्याणीपञ्चमा रात्रयः । तत्प्राधान्य इति किम् ?

कल्याणपञ्चमीकः पक्षः ॥१३०॥

नञ्-सु-व्युप-त्रैश्चतुरः । ७।३।१३१॥

एभ्यो यश्चत्वाः तदन्ताद् बहुव्रीहेरप् स्यात् । अचतुरः , सुचतुरः , विचतुरः , उपचतुरः , त्रिचतुराः ॥१३१॥

अन्तर्बहिर्भ्यां लोमः । ७।३।१३२॥

आभ्यां परो यो लोमा तदन्ताद् बहुव्रीहेरप् स्यात् । अन्तर्लोमः , बहिर्लोमः प्रावारः ॥१३२॥

भानेतुः । ७।३।१३३॥

नक्षत्रार्थात् परो यो नेता तदन्ताद् बहुव्रीहेरप् स्यात् । मृगनेत्रा निशा ॥१३३॥

नाभेर्नाम्नि । ७।३।१३४॥

नाभ्यन्ताद् बहुव्रीहेर्नाम्न्यप् स्यात् । पद्मनाभः । नाम्नीति किम् ? विकसित-वारिजनाभिः ॥१३४॥

नञ्-बहोर्नञ्चो माणव-चरणे । ७।३।१३५॥

आभ्यां परो य ऋक् , तदन्ताद् बहुव्रीहेरप् स्यात् , यथासंख्यं माणवे चरणे चार्थे । अनृचो माणवः , बहुचश्चरणः । माणव-चरण इति किम् ? अनृकं साम , बहुकं सूक्तम् ॥१३५॥

नञ्-सु-दुर्भ्यः सक्ति-सक्ति-हलेर्वा । ७।३।१३६॥

नञादेः परो यः सक्त्यादिस्तदन्ताद् बहुव्रीहेरप् वा स्यात् । असक्तः , असक्तिः , सुसक्तः , सुसक्तिः , दुःसक्तः , दुःसक्तिः ; एवम् असक्त्यः , असक्त्यः ; अहलः , अहलिः ॥१३६॥

प्रजाया अस् । ७।३।१३७॥

नञादिपूर्वपदात् प्रजान्ताद् बहुव्रीहेरप् स्यात् । अप्रजाः , सुप्रजाः , दुष्प्रजाः ॥१३७॥

मन्दा-ऽल्पाच्च मेधायाः । ७।३।१३८॥

आभ्यां नञादिभ्यश्च परो यो मेधाशब्दस्तदन्ताद् बहुव्रीहेरप् स्यात् । मन्दमेधाः , अल्पमेधाः , अमेधाः , सुमेधाः , दुर्मेधा ना ॥१३८॥

जातेरीयः सामान्यवति । ७।३।१३९॥

जात्यन्ताद् बहुव्रीहेरीयः स्यात् , सामान्याश्रयेऽन्यपदार्थे । ब्राह्मणजातीयः । सामान्यवतीति किम् ? बहुजातिग्रामः ॥१३९॥

भृतिप्रत्ययान्मासादिकः । ७।३।१४०॥

भृत्यार्थाद् यः प्रत्ययस्तदन्तात् परो यो मासस्तदन्ताद् बहुव्रीहेरिकः स्यात् । पञ्चको मासोऽस्य पञ्चकमासिकः । मासादिति किम् ? पञ्चकदिवसकः ॥१४०॥

द्विपदाद् धर्मादन् । ७।३।१४१॥

धर्मान्ताद् द्विपदाद् बहुव्रीहेरन् स्यात् । साधुधर्मा । द्विपदादिति किम् ? परमस्वधर्मः ॥१४१॥

सु-हरित-तृण-सोमाज्जम्भात् । ७।३।१४२॥

एभ्यः परो यो जम्भस्तदन्ताद् बहुव्रीहेरन् स्यात् । सुजम्भा , हरितजम्भा , तृणजम्भा , सोमजम्भा ना ॥१४२॥

दक्षिणेर्मा व्याधयोगे । ७।३।१४३॥

अयं बहुव्रीहिरन्ततो निपात्यः , व्याधेन योगे सति । ईर्मं बहु व्रणं वा , दक्षिणेर्मा मृगः । व्याधयोग इति किम् ? दक्षिणेर्मः पशुः ॥१४३॥

सु-पूत्युत्-सुरभेर्गन्धादिद् गुणे । ७।३।१४४॥

एभ्यः परो गुणार्थो यो गन्धस्तदन्ताद् बहुव्रीहेरित् स्यात् । सुगन्धि , पूतिगन्धि , उद्गन्धि , सुरभिगन्धि द्रव्यम् । गुण इति किम् ? द्रव्ये सुगन्ध आपणिकः ॥१४४॥

वाऽऽगन्तौ । ७।३।१४५॥

स्वादिभ्यः पर आहार्यगुणार्थो यो गन्धस्तदन्ताद् बहुव्रीहेरिद् वा स्यात् । सुगन्धिः , सुगन्धो वा कायः ; एवं पूतिगन्धिः , पूतिगन्धः ; उद्गन्धिः , उद्गन्धः ; सुरभिगन्धिः , सुरभिगन्धः ॥१४५॥

वाऽल्पे । ७।३।१४६॥

अल्पार्थे यो गन्धः तदन्ताद् बहुव्रीहेरिद् वा स्यात् । सूपगन्धि सूपगन्धं भोजनम् ॥१४६॥

वोपमानात् । ७।३।१४७॥

उपमानात् परो यो गन्धस्तदन्ताद् बहुव्रीहेरिद् वा स्यात् । उत्पलगन्धि उत्पलगन्धं

मुखम् ॥१४७॥

पात् पादस्याऽहस्त्यादेः । ७।३।१४८॥

हस्त्यादिवर्जादुपमानात् परस्य पादस्य बहुव्रीहौ पात् स्यात् । व्याघ्रपात् ।
अहस्त्यादेरिति किम् ? हस्तिपादः , अश्वपादः ॥१४८॥

कुम्भपद्यादिः । ७।३।१४९॥

एते कृतपदन्ता ड्यन्ता एव बहुव्रीहयो निपात्याः । कुम्भपदी , जालपदी
॥१४९॥

सु-संख्यात् । ७।३।१५०॥

सोः संख्यायाश्च परस्य पादस्य बहुव्रीहौ पात् स्यात् । सुपाद् , द्विपात् ॥१५०॥

वयसि दन्तस्य दतृः । ७।३।१५१॥

सुपूर्वस्य संख्यापूर्वस्य च दन्तस्य बहुव्रीहौ वयसि गम्ये दतृः स्यात् । सुदन्
कुमारः , द्विदन् बालः । वयसीति किम् ? सुदन्तः ॥१५१॥

स्त्रियां नाम्नि । ७।३।१५२॥

बहुव्रीहौ स्त्रियां नाम्नि दन्तस्य दतृः स्यात् , अयोदती । स्त्रियामिति किम्
? वज्रदन्तः ॥१५२॥

श्यावा-ऽरोकाद् वा । ७।३।१५३॥

आभ्यां परस्य दन्तस्य बहुव्रीहौ दतृर्वा स्यात् , नाम्नि । श्यावदन् , श्यावदन्तः
। अरोकदन् , अरोकदन्तः ॥१५३॥

वाऽग्रान्त-शुद्ध-शुभ्र-वृष-वराहा-ऽहि-मूषिक-शिखरात् । ७।३।१५४॥

अग्रान्तात् , शुद्धादिभ्यश्च परस्य दन्तस्य बहुव्रीहौ दतृर्वा स्यात् । कुङ्मलाग्रदन्
 , कुङ्मलाग्रदन्तः ; शुद्धदन् , शुद्धदन्तः ; शुभ्रदन् , शुभ्रदन्तः ; वृषदन्
 , वृषदन्तः ; वराहदन् , वराहदन्तः ; अहिदन् , अहिदन्तः ; मूषिकदन् ,
मूषिकदन्तः ; शिखरदन् , शिखरदन्तः ॥१५४॥

सं-प्राज्जानोर्ज्ञ-ज्ञौ । ७।३।१५५॥

आभ्यां परस्य जानोर्बहुव्रीहौ ज्ञ-ज्ञौ स्याताम् । संज्ञुः , संज्ञः , प्रज्ञुः ,
प्रज्ञः ॥१५५॥

बोर्ध्वात् । ७।३।१५६॥

ऊर्ध्वात् परस्य जानोर्बहुव्रीहौ जु-ज्ञौ वा स्याताम् । ऊर्ध्वजुः , ऊर्ध्वज्ञः , ऊर्ध्वजानुः ॥१५६॥

सुहृद्-दुर्हन्मित्रा-ऽमित्रे । ७।३।१५७॥

सु-दुभ्यां परस्य हृदयस्य बहुव्रीहौ यथासंख्यं मित्रेऽमित्रे चार्थे हृद् निपात्यः । सुहृन् मित्रम् , दुर्हृद् अमित्रः । मित्रा-ऽमित्र इति किम् ? सुहृदयो मुनिः , दुर्हृदयो व्याधः ॥१५७॥

धनुषो धन्वन् । ७।३।१५८॥

बहुव्रीहौ स्यात् । शार्ङ्गधन्वा ॥१५८॥

वा नाम्नि । ७।३।१५९॥

धनुषो बहुव्रीहौ धन्वन् वा स्यात् , नाम्नि । पुष्पधन्वा , पुष्पधनुः ॥१५९॥

खर-खुरान्नासिकाया नस् । ७।३।१६०॥

आभ्यां परस्या नासिकाया बहुव्रीहौ नस् स्यात् , नाम्नि । खरणाः , खुरणाः ॥१६०॥

अस्थूलाच्च नसः । ७।३।१६१॥

स्थूलवर्जात् खर-खुराभ्यां च परस्या नासिकाया बहुव्रीहौ नसः स्यात् , नाम्नि । द्रुणसः , खरणसः , खुरणसः । अस्थूलादिति किम् ? स्थूलनासिकः ॥१६१॥

उपसर्गात् । ७।३।१६२॥

अस्मात् परस्या नासिकाया बहुव्रीहौ नसः स्यात् । प्रणसं मुखम् ॥१६२॥

वेः खु-ख्र-ग्रम् । ७।३।१६३॥

वेरुपसर्गात् परस्या नासिकाया बहुव्रीहावेते स्युः । विखुः , विख्रः , विग्रः ॥१६३॥

जायाया जानिः । ७।३।१६४॥

जायाशब्दस्य जानिर्बहुव्रीहौ स्यात् । युवजानिः ॥१६४॥

व्युदः काकुदस्य लुक् । ७।३।१६५॥

आभ्यां परस्यास्य बहुव्रीहौ लुक् स्यात् । विककुत् , उत्काकुत् ॥१६५॥

पूर्णाद् वा । ७।३।१६६॥

पूर्णात् परस्य काकुदस्य बहुव्रीहौ लुग् वा स्यात् । पूर्णकाकुत् , पूर्णकाकुदः ॥१६६॥

ककुदस्याऽवस्थायाम् । ७।३।१६७॥

अस्य बहुव्रीहौ वयसि गम्ये लुक् स्यात् । पूर्णककुद् युवा ॥१६७॥

त्रिककुद् गिरौ । ७।३।१६८॥

गिरावर्थे त्रेः परस्य ककुदस्य बहुव्रीहौ ककुन्निपात्यः । त्रिककुद् गिरिः ॥१६८॥

स्त्रियामूधसो न् । ७।३।१६९॥

स्त्र्यर्थस्योधसो बहुव्रीहौ न् स्यात् । कुण्डोष्ठी गौः ॥१६९॥

इनः कच् । ७।३।१७०॥

इनन्ताद् बहुव्रीहेः स्त्र्यर्थात् कच् स्यात् । बहुदण्डिका सेना ॥१७०॥

ऋनित्यदितः । ७।३।१७१॥

ऋदन्तात् , नित्यं दिदादेशो यस्मात् तदन्ताच्च बहुव्रीहेः कच् स्यात् । बहुकर्तृकः , बहूनीको देशः । नित्येति किम् ? पृथुश्रीः ॥१७१॥

दध्युरः-सर्पिर्मधूपानच्छालेः । ७।३।१७२॥

एतदन्ताद् बहुव्रीहेः कच् स्यात् । प्रियदधिकः , प्रियोरस्कः , बहुसर्पिष्कः , अमधुकः , बहूपानत्कः , अशालिकः ॥१७२॥

पुमनडुन्नौ-पयो-लक्ष्म्या एकत्वे । ७।३।१७३॥

एकार्था येऽमी , तदन्ताद् बहुव्रीहेः कच् स्यात् । अपुंस्कः , प्रियानडुत्कः अनौकः , अपयस्कः , सुलक्ष्मीकः । एकत्व इति किम् ? द्विपुमान् ॥१७३॥

नजोऽर्थात् । ७।३।१७४॥

नजः परो योऽर्थस्तदन्ताद् बहुव्रीहेः कच् स्यात् । अनर्थकं वचः ॥१७४॥

शेषाद् वा । ७।३।१७५॥

उपर्युक्तातिरिक्ताद् बहुव्रीहेः कच् वा स्यात् । बहुखड्गकः , बहुखड्गः । शेषादिति किम् ? प्रियपथः ॥१७५॥

न नास्मि । ७।३।१७६॥

नाग्नि विषयं कच् न स्यात् । बहुदेवदत्तो नाम ग्रामः ॥१७६॥

ईयसोः । ७।३।१७७॥

ईयस्वन्तात् समासात् कच् न स्यात् । बहुश्रेयसी सेना ॥१७७॥

सहात् तुल्ययोगे । ७।३।१७८॥

तुल्ययोगार्थात् सहाद् बहुव्रीहेः कच् न स्यात् । सपुत्रो याति । तुल्ययोग इति किम् ? सकर्मकः ॥१७८॥

भ्रातुः स्तुतौ । ७।३।१७९॥

भ्रात्रन्तात् समासात् कच् न स्यात् , स्तुतौ गम्यायाम् । सुभ्राता ॥१७९॥

नाडी-तन्त्रीभ्यां स्वाङ्गे । ७।३।१८०॥

स्वाङ्गार्थात् नाडी-तन्त्र्यन्तात् समासात् कच् न स्यात् । बहुनाडिः कायः , बहुतन्त्री ग्रीवा । स्वाङ्ग इति किम् ? बहुनाडीकः स्तम्बः ॥१८०॥

निष्प्रवाणिः । ७।३।१८१॥

अस्मिन् कजभावो निपात्यः । निष्प्रवाणिः पटः ॥१८१॥

सुभ्रवादिभ्यः । ७।३।१८२॥

एभ्यः कच् न स्यात् । सुभ्रूः , वरूरूः ॥१८२॥

इति [आचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां सिद्धहेमचन्द्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासन-
लघुवृत्तौ] सप्तमस्याध्यायस्य तृतीयः पादः समाप्तः ॥७।३॥

अयमवनिपतीन्द्रो ! मालवेन्द्रावरोध-

स्तनकलशपवित्रां पत्रवल्लीं लुनातु ।

कथमखिलमहीभृन्मौलिमाणिक्यभेदे ,

घटयति पटिमानं भग्नधारस्तवासिः ? ॥२७॥

[चतुर्थः पादः]

वृद्धिः स्वरेष्वादेर्जिति तद्धिते । ७।४।१॥

जिति णिति च तद्धिते परे प्रकृतेः स्वराणां मध्ये आद्यस्वरस्य वृद्धिः स्यात् । दाक्षिः , भार्गवः । तद्धित इति किम् ? चिकीर्षकः ॥१॥

केकय-मित्रयु-प्रलयस्य यादेरियु च । ७।४।२॥

एषां जिति तद्धिते स्वरेष्वादेः स्वरस्य वृद्धिः , यादेश्चांशस्येय् स्यात् । कैकेयः , मैत्रेयिकया श्लाघते , प्रालेयं हिमम् । २॥

देविका-शिंशपा-दीर्घसत्र-श्रेयसस्तत्प्राप्तावाः । ७।४।३॥

एषां स्वरेष्वादेः स्वराणां जिति तद्धिते वृद्धिप्राप्तावाः स्यात् । दाविकं जलम् , शंशपः स्तम्भः , दीर्घसत्रम् , श्रायसं द्वादशाङ्गम् । तत्प्राप्ताविति किम् ? सौदेविकः ॥३॥

वहीनरस्यैत् । ७।४।४॥

अस्य जिति तद्धिते स्वरेष्वादेः स्वरस्यैः स्यात् । वैहीनरः ॥४॥

य्वः पदान्तात् प्रागैदौत् । ७।४।५॥

जिति तद्धिते इवर्णोर्वर्णयोर्वृद्धिप्राप्तौ तयोरेव स्थाने यौ य्वौ पदान्तौ , ताभ्यां प्राक् यथासङ्ख्यमैदौतौ स्याताम् नैयायिकः , सौवश्वः । पदान्तादिति किम् ? यत इमे याताः ॥५॥

द्वारादेः । ७।४।६॥

एषां यौ य्वौ तयोः समीपस्य स्वरेष्वादेः स्वरस्य वृद्धिप्राप्तौ ताभ्यामेव प्रागैदौतौ स्यातां , जिति तद्धिते । दौवारिकः , सौवरो ग्रन्थः ॥६॥

न्यग्रोधस्य केवलस्य । ७।४।७॥

अस्य केवलस्य यो यः तत्सम्बन्धिनः स्वरेष्वादेः स्वरस्य वृद्धिप्राप्तौ तस्मादेव यः प्रागैत् स्यात् , जिति तद्धिते । नैयग्रोधो दण्डः । केवलस्येति किम् ? न्याग्रोधमूलाः शालयः ॥७॥

न्यङ्कोर्वा । ७।४।८॥

न्यङ्कोस्तद्धिते जिति यः प्रागैद्वा स्यात् । नैयङ्गवम् , न्याङ्गवम् ॥८॥

न ज-स्वङ्गादेः । ७।४।९॥

जान्तस्य स्वङ्गादेश्च ङिति तद्धिते खः प्रागैदौतौ न स्याताम् । व्यावक्रोशी , स्वाङ्गिः , व्याङ्गिः ॥९॥

श्वादेरिति । ७।४।१०॥

श्वादिरवयवो यस्य , तस्येदादौ ङिति तद्धिते वः प्रागौन स्यात् । श्वाभस्त्रिः । इतीति किम् ? शौवहानम् ॥१०॥

इजः । ७।४।११॥

इजन्तस्य श्वादेर्जिति तद्धिते वः प्रागौन स्यात् । श्वाभस्त्रम् ॥११॥

पदस्यानिति वा । ७।४।१२॥

पदशब्दान्तस्य श्वादेरिदादिवर्जे ङिति तद्धिते वः प्रागौद् वा स्यात् । श्वापदम् , शौवापदम् । अनितीति किम् ? श्वापदिकः ॥१२॥

प्रोष्ठ-भद्राज्जाते । ७।४।१३॥

आभ्यां परस्य पदस्योत्तरपदस्य स्वरेष्वादेः स्वरस्य जातार्थे ङिति तद्धिते वृद्धिः स्यात् । प्रोष्ठपादः , भद्रपादो बटुः ॥१३॥

अंशादृतोः । ७।४।१४॥

अंशार्थात् परस्य ऋत्वर्थस्योत्तरपदस्य स्वरेष्वादेः स्वरस्य ङिति तद्धिते वृद्धिः स्यात् । पूर्ववार्षिकः । अंशादिति किम् ? सौवार्षिकः ॥१४॥

सु-सर्वाऽर्द्धाद् राष्ट्रस्य । ७।४।१५॥

एभ्यः परस्य राष्ट्रार्थोत्तरपदस्य ङिति तद्धिते स्वरेष्वादेः स्वरस्य वृद्धिः स्यात् । सुपाञ्चालकः , सर्वपाञ्चालकः , अर्धपाञ्चालकः ॥१५॥

अमद्रस्य दिशः । ७।४।१६॥

दिगर्थात् परस्य भद्रवर्जराष्ट्रार्थस्य ङिति तद्धिते स्वरेष्वादेः स्वरस्य वृद्धिः स्यात् । पूर्वपाञ्चालकः । अमद्रस्येति किम् ? पौर्वमद्रः ॥१६॥

प्राग्ग्रामाणाम् । ७।४।१७॥

प्राग्देशे ग्रामार्थानां योऽंशो दिगर्थस्ततः परस्यांशस्य , दिशः परेषां च

१. प्रागौर्न पार ॥

प्रागग्रामार्थानां ङिति तद्धिते स्वरेष्वादेः स्वरस्य वृद्धिः स्यात् । पूर्वकार्णामृत्तिकः , पूर्वकान्यकुब्जः ॥१७॥

संख्या-ऽधिकाभ्यां वर्षस्याऽभाविनि । ७।४।१८॥

संख्यार्थादधिकाच्च परस्य वर्षस्य ङिति तद्धिते स्वरेष्वादेः स्वरस्य वृद्धिः स्यात् , न चेत् तद्धितो भाविन्यर्थे । द्विवार्षिकः , अधिकवार्षिकः । अभाविनीति किम् ? द्वैवर्षिकं धान्यम् ॥१८॥

मान-संवत्सरस्याशाण-कुलिजस्याऽनाम्नि । ७।४।१९॥

संख्यार्था-ऽधिकाभ्यां परस्य शाणकुलिजवर्जमानार्थस्य , संवत्सरस्य च ङिति तद्धिते स्वरेष्वादेः स्वरस्य वृद्धिः स्यात् , अनाम्नि । द्विकौडविकः , अधिककौडविकः , द्विसांवत्सरिकः । अशाणकुलिजस्येति किम् ? द्वैशाणम् , द्वैकुलिजिकः । अनाम्नीति किम् ? पाञ्चलोहितिकम् ॥१९॥

अर्धात् परिमाणस्याऽनतो वा त्वादेः । ७।४।२०॥

अर्धात् परस्य परिमाणार्थस्य स्वरेष्वादेरद्वर्जस्वरस्य ङिति तद्धिते वृद्धिः स्यात् , वा त्वर्धस्य । अर्धकौडविकम् , आर्धकौडविकम् । अनत इति किम् ? अर्धप्रस्थिकम् , आर्धप्रस्थिकम् ॥२०॥

प्राद् बाहणस्यैये । ७।४।२१॥

प्रात् परस्य बाहणस्य एये ङिति तद्धिते स्वरेष्वादेर्वृद्धिः स्यात् , प्रस्य तु वा । प्रबाहणेयः , प्राबाहणेयः ॥२१॥

एयस्य । ७।४।२२॥

एयान्तांशात् प्रात् परस्य बाहणस्य ङिति तद्धिते स्वरेष्वादेर्वृद्धिः स्यात् , प्रस्य तु वा । प्रबाहणेयिः , प्राबाहणेयिः ॥२२॥

नञः क्षेत्रज्ञेश्वर-कुशल-चपल-निपुण-शुचेः । ७।४।२३॥

नञः परेषामेषां ङिति तद्धिते स्वरेष्वादेर्वृद्धिः स्यात् , नञस्तु वा । अक्षेत्रज्ञम् , आक्षेत्रज्ञम् ; अनैश्वरम् , आनैश्वरम् ; अकौशलम् , आकौशलम् ; अचापलम् , आचापलम् ; अनैपुणम् , आनैपुणम् ; अशौचम् , आशौचम् ॥२३॥

जङ्गल-धेनु-वलजस्योत्तरपदस्य तु वा । ७।४।२४॥

एतदुत्तरपदानामादेः पूर्वपदस्य स्वरेष्वादेर्नित्यं वृद्धिः स्यात् , वा तूत्तरपदस्य

ज्णिगिति तद्धिते । कौरुजङ्गलः , कौरुजाङ्गलः । वैश्वधेनवः , वैश्वधैनवः ।
सौवर्णवलजः , सौवर्णवालजः ॥२४॥

हृद्-भग-सिन्धोः । ७।४।२५॥

हृदाद्यन्तानां पूर्वपदस्योत्तरपदस्य च स्वरेष्वादेर्वृद्धिः स्यात् , ज्णिगिति तद्धिते
। सौहार्दम् , सौभाग्यम् , साक्तुसैन्धवः ॥२५॥

प्राचां नगरस्य । ७।४।२६॥

प्राग्देशार्थस्य नगरान्तस्य ज्णिगिति तद्धिते पूर्वोत्तरपदयोः स्वरेष्वादेर्वृद्धिः स्यात्
। सौह्यनगरः । प्राचामिति किम् ? माडनगरः ॥२६॥

अनुशतिकादीनाम् । ७।४।२७॥

एषां ज्णिगिति तद्धिते पूर्वोत्तरपदयोः स्वरेष्वादेर्वृद्धिः स्यात् । आनुशातिकम्
 , आनुहौडिकम् ॥२७॥

देवतानामात्वादौ । ७।४।२८॥

आत्वविषये देवतार्थानां पूर्वोत्तरपदयोः स्वरेष्वादेर्वृद्धिः स्यात् , ज्णिगिति तद्धिते
। आग्रावैष्णवं सूक्तम् । आत्वादाविति किम् ? ब्राह्मप्रजापत्यम् ॥२८॥

आतो नेन्द्र-वरुणस्य । ७।४।२९॥

आदन्तात् पूर्वपदात् परस्येन्द्रस्य वरुणस्य चोत्तरपदस्य स्वरेष्वादेर्वृद्धिर्न स्यात्
। आग्नेन्द्रं सूक्तम् , ऐन्द्रावरुणम् । आत इति किम् ? आग्निवारुणम् ॥२९॥

सारवैश्वाक-मैत्रेय-भ्रौणहत्य-धैवत्य-हिरण्यम् । ७।४।३०॥

एतेऽणाद्यन्ता अयलोपादौ निपात्याः । सारवं जलम् , ऐश्वाकः , मैत्रेयः
 , भ्रौणहत्यम् , धैवत्यम् , हिरण्यम् ॥३०॥

वाऽन्तमा-ऽन्तितमा-ऽन्तितो-ऽन्तिया-ऽन्तिषत् । ७।४।३१॥

एते तमबाद्यन्ताः कृततिकादिलुको वा निपात्याः । अन्तमः , अन्तिकतमः
 ; अन्तितमः , अन्तिकतमः ; अन्तितः , अन्तिकतः ; अन्तियः अन्तिक्यः
 ; अन्तिषद् , अन्तिकसद् ॥३१॥

विन्-मतोर्णष्ठियसौ लुप् । ७।४।३२॥

विन्मत्वोरेषु परेषु लुप् स्यात् । स्रजयति , स्रजिष्ठः , स्रजीयान् , त्वचयति

१. विन्मतो^० पार P3 ॥

, त्वचिष्ठः , त्वचीयान् ॥३२॥

अल्प-यूनोः कन् वा । ७।४।३३॥

अनयोर्णीष्ठियसुषु कन् वा स्यात् । कनयति , कनिष्ठः , कनीयान् ; अल्पयति , अल्पिष्ठः , अल्पीयान् ; यवयति , यविष्ठः , यवीयान् ॥३३॥

प्रशस्यस्य श्रः । ७।४।३४॥

अस्य ण्यादौ श्रः स्यात् । श्रयति , श्रेष्ठः , श्रेयान् ॥३४॥

वृद्धस्य च ज्यः । ७।४।३५॥

अस्य प्रशस्यस्य च ण्यादौ ज्यः स्यात् । ज्ययति , ज्येष्ठः ॥३५॥

ज्यायान् । ७।४।३६॥

ज्यादेशात् परस्येयसोरीत् आ निपात्यः । ज्यायान् ॥३६॥

बाढा-ऽन्तिकयोः साध-नेदौ । ७।४।३७॥

अनयोर्ण्यादौ यथासंख्यमेतौ स्याताम् । साधयति , साधिष्ठः , साधीयान् ; नेदयति , नेदिष्ठः , नेदीयान् ॥३७॥

प्रिय-स्थिर-स्फिरोरु-गुरु-बहुल-तृप्-दीर्घ-वृद्ध-वृन्दारकस्येमनि च प्रा-स्था-स्फा-वर-गर-बंह-त्रप-द्राघ-वर्ष-वृन्दम् । ७।४।३८॥

प्रिशादीनां यथासंभवमिमनि ण्यादौ च यथासंख्यमेते स्युः । प्रेमा , प्रापयति , प्रेष्ठः , प्रेयान् ; स्थेमा , स्थापयति , स्थेष्ठः , स्थेयान् ; स्फापयति , वरिमा , गरिमा , बंहिमा , त्रपिमा , द्राधिमा , बर्षिमा , वृन्दिमा ॥३८॥

पृथु-मूदु-भृश-कृश-दृढ-परिवृढस्य ऋतो रः । ७।४।३९॥

एषामृत इमि ण्यादौ च रः स्यात् । प्रथिमा , प्रथयति , प्रथिष्ठः , प्रथीयान् ; एवं मद्रिमा , भ्रशिमा , ऋशिमा , द्रढिमा , परिव्रढिमा ॥३९॥

बहोर्णीष्ठि भूय् । ७।४।४०॥

भूययति , भूयिष्ठः ॥४०॥

भूर्लुक् चेवर्णस्य । ७।४।४१॥

बहोरीयसाविमि च भूः स्यात् , लुक् चाऽनयोरिवर्णस्य । भूयान् , भूमा ॥४१॥

स्थूल-दूर-युव-ह्रस्व-क्षिप्र-क्षुद्रस्यान्तस्थादेर्गुणश्च नामिनः । ७।४।४२॥

एषामिन्नि ण्यादौ चान्तस्थादेरंशस्य लुक् स्यात् , नामिनश्च गुणः । स्थवयति , स्थविष्ठः , स्थवीयान् ; एवं दवयति , यवयति , हसिमा , क्षेपिमा , क्षोदिमा ॥४२॥

त्रन्त्यस्वरादेः । ७।४।४३॥

तुरन्त्यस्वरादेश्चांशस्येन्नि ण्यादौ च लुक् स्यात् । करयति , करिष्ठः , करीयान् ; पटिमा , पटयति , पटिष्ठः , पटीयान् ॥४३॥

नैकस्वरस्य । ७।४।४४॥

एकस्वरस्य योऽन्त्यस्वरादिर्गुणः तस्येन्नि ण्यादौ च लुक् न स्यात् । स्रजयति , स्रजिष्ठः , स्रजीयान् ॥४४॥

दण्डि-हस्तिनोरायने । ७।४।४५॥

अनयोरायनप्रत्ययेऽन्त्यस्वरादेर्लुक् न स्यात् । दाण्डिनायनः , हास्तिनायनः ॥४५॥

वाशिन आयनौ । ७।४।४६॥

अन्त्यस्वरादेर्लुक् न स्यात् । वाशिनायनिः ॥४६॥

एये जिह्वाशिनः । ७।४।४७॥

अन्त्यस्वरादेर्लुक् न स्यात् । जैह्वाशिनेयः ॥४७॥

ईनेऽध्वा-ऽऽत्मनोः । ७।४।४८॥

अन्त्यस्वरादेर्लुक् न स्यात् । अध्वनीनः , आत्मनीनः ॥४८॥

इकण्यथर्वणः । ७।४।४९॥

अन्त्यस्वरादेर्लुक् न स्यात् । आथर्वणिकः ॥४९॥

यूनोऽके । ७।४।५०॥

अन्त्यस्वरादेर्लुक् न स्यात् । यौवनिका ॥५०॥

अनोऽटचे ये । ७।४।५१॥

अन्नन्तस्य टचवर्जे यादावन्त्यस्वरादेर्लुक् न स्यात् । सामन्त्यः । अटच इति किम् ? राज्यम् ॥५१॥

अणि । ७।४।५२॥

अन्नन्तस्याऽणि अन्त्यस्वरादेर्लुक् न स्यात् । सौत्वनः ॥५२॥

संयोगादिनः । ७।४।५३॥

संयोगात् परो य इन् , तदन्तस्याऽण्यन्त्यस्वरादेर्लुक् न स्यात् । शाङ्गिनः ॥५३॥

गाथि-विदधि-केशि-पणि-गणिनः । ७।४।५४॥

एषामण्यन्त्यस्वरादेर्लुक् न स्यात् । गाथिनः , वैदधिनः , केशिनः , पाणिनः , गाणिनः पुत्रः ॥५४॥

अनपत्ये । ७।४।५५॥

इन्नन्तस्यानपत्यार्थेऽण्यन्त्यस्वरादेर्लुक् न स्यात् । सांराविणम् ॥५५॥

उक्ष्णो लुक् । ७।४।५६॥

उक्ष्णोऽनपत्येऽण्यन्त्यस्वरादेर्लुक् स्यात् । औक्षं पदम् । अनपत्य इत्येव-औक्ष्णः ॥५६॥

ब्राह्मणः । ७।४।५७॥

अस्यानपत्येऽण्यन्त्यस्वरादेर्लुक् स्यात् । ब्राह्मसूत्रम् ॥५७॥

जातौ । ७।४।५८॥

ब्राह्मणो जातावर्थेऽनपत्येऽण्यन्त्यस्वरादेर्लुक् स्यात् । ब्राह्मी औषधिः । अपत्ये तु ब्राह्मणः । जाताविति किम् ? ब्राह्मो नारदः ॥५८॥

अवर्मणो मनोऽपत्ये । ७।४।५९॥

वर्मन्वर्जमन्नन्तस्यापत्यार्थेऽण्यन्त्यस्वरादेर्लुक् स्यात् । सौषामः । अवर्मण इति किम् ? चाक्रवर्मणः ॥५९॥

हितनाम्नो वा । ७।४।६०॥

अस्यापत्यार्थेऽण्यन्त्यस्वरादेर्लुक् वा स्यात् । हितनामः , हितनामनः ॥६०॥

नोऽपदस्य तद्धिते । ७।४।६१॥

नन्तस्यापदस्य तद्धिते परेऽन्त्यस्वरादेर्लुक् स्यात् । मैधावः । अपदस्येति किम् ? मेधाविरूप्यम् ॥६१॥

कलापि-कुथुमि-तैतलि-जाजलि-लाङ्गलि-शिखण्डि-शिलालि-
सब्रह्मचारि-पीठसर्पि-सूकरसङ्ग-सुपर्वणः । ७।४।६२॥

एषामपदानां तद्धितेऽन्त्यस्वरादेर्लुक् स्यात् । कालापाः , कौथुमाः , तैतलाः , जाजलाः , लाङ्गलाः , शैखण्डाः , शैलालाः , साब्रह्मचाराः , पैठसर्पाः , सौकरसङ्गाः , सौपर्वाः ॥६२॥

वाऽश्मनो विकारे । ७।४।६३॥

अस्यापदस्य विकारार्थे तद्धितेऽन्त्यस्वरादेर्लुक् वा स्यात् । आश्मः , आश्मनः ॥६३॥

चर्म-शुनः कोश-सङ्कोचे । ७।४।६४॥

अनयोरपदयोर्यथासंख्यं कोशे सङ्कोचे चार्थे तद्धितेऽन्त्यस्वरादेर्लुक् स्यात् । चार्मः कोशः , शौवः सङ्कोचः ॥६४॥

प्रायोऽव्ययस्य । ७।४।६५॥

अपदस्यास्य तद्धितेऽन्त्यस्वरादेः प्रायो लुक् स्यात् । सौवः । प्रायः किम् ? आरातीयः ॥६५॥

अनीना-ऽट्यहोऽतः । ७।४।६६॥

ईना-ऽड्वर्जे तद्धितेऽपदस्याऽहोऽतो लुक् स्यात् । आहम् । अनीनादीति किम् ? द्व्यहीनः , प्रत्यहम् , द्व्यहः ॥६६॥

१. अनीनादट्य J2सं० पार । “ईनश्च अश्च अट् च ईनाट्, न ईनाट्” इति P3 मध्ये टिप्पणम् । “ईनश्च अच्च अट् च ईनादट्, न तत्, तस्मिन् । अथवा ईनश्च अश्च अट् च ईनाट्, न ईनाट् अनीनाट्, तस्मिन् । तदा अनीनाट्यहोऽतः इति सूत्रम्” इति पार मध्ये टिप्पणं वर्तते ।

अत्रेदमवधेयम्- ‘अनीनाट्यहोऽतः’ इत्येव सूत्रं प्रागासीत्, तदनुसारेणैव च वृत्तिरपि आसीत् । किन्तु अस्य दुर्गमत्वं विभाव्य केनचित् संशोधकेन ‘अनीनादट्यहोऽतः’ इति संशोधितः पाठो विहितः, अतः सम्प्रति तस्यैव प्रवृत्तिर्दृश्यते । किन्तु अनीनाट्यहोऽतः इत्येव मौलः पाठः ॥

२. ईनादड्वर्जे J2सं० ॥ ३. अनीनादटीति J2सं० पार ॥ ४. अत्र प्रतिषु ईदृशाः - पाठाः द्व्यहीनः, द्व्यहः P3मू० । द्व्यहीनः प्रत्यहं द्व्यहः P3सं० । द्व्यहीनः पार, द्व्यहीनः , अति अन्वहं प्रत्यहं पासंर । द्व्यहीनः J2, द्व्यहीनः प्रत्यहं द्व्यहं J2सं० । द्व्यहीनः त्वह द्व्यह J1 ॥

विंशतेस्तेर्दिति । ७।४।६७॥

अस्यापदस्य तेर्दिति तद्धिते लुक् स्यात् । विंशकः पटः ॥६७॥

अवर्णैर्वर्णस्य । ७।४।६८॥

एतदन्तस्यापदस्य तद्धिते लुक् स्यात् । दाक्षिः , चौडिः , नाभेयः , दौलेयः । अपदस्येति किम् ? ऊर्णायुः ॥६८॥

अकद्रू-पाण्ड्वोरुवर्णस्यैये । ७।४।६९॥

एतद्वर्जोवर्णान्तस्य एये तद्धिते लुक् स्यात् । जाम्बेयः । कद्रवादिवर्जनं किम् ? काद्रवेयः , पाण्डवेयः ॥६९॥

अस्वयम्भुवोऽव् । ७।४।७०॥

स्वयंभूवर्जोवर्णान्तस्यापदस्य तद्धितेऽव् स्यात् । औपगवः । अस्वयम्भुव इति किम् ? स्वायम्भुवः ॥७०॥

ऋवर्णोवर्ण-दोसिसुसशश्वदकस्मात्त इकस्येतो लुक् । ७।४।७१॥

ऋवर्णोवर्णान्ताभ्यां दोसिसुसन्ताभ्यां शश्वदकस्माद्वर्जितन्ताच्च परस्येकस्थस्येतो लुक् स्यात् । मातृकम् , नैषादकर्षुकः , दौष्कः , सार्षिष्कः , धानुष्कः , औदश्वित्कः । शश्वदकस्माद्वर्जनं किम् ? शाश्वतिकम् , आकस्मिकम् ॥७१॥

असकृत् संप्रमे । ७।४।७२॥

भयादिभिः प्रयोक्तुस्त्वरणे द्योत्ये पदं वाक्यं वाऽसकृत् प्रयोज्यम् । अहिरहिरहिः , हस्त्यागच्छति हस्त्यागच्छति , लघु पलायध्वं लघु पलायध्वम् ॥७२॥

भृशा-ऽऽभीक्ष्ण्या-ऽविच्छेदे द्विः प्राक् तमबादेः । ७।४।७३॥

क्रियाया अवयवक्रियाणां कात्स्न्यं भृशार्थः , पौनःपुन्यमाभीक्ष्ण्यम् , क्रियान्तराव्यवधानमविच्छेदः , एषु द्योत्येषु पदं वाक्यं वा तमबादेः प्राग् द्विः स्यात् । लुनीहि लुनीहीत्येवाऽयं लुनाति , भोजं भोजं याति , प्रपचति प्रपचति ॥७३॥

नानावधारणे । ७।४।७४॥

नानाभूतानामियत्तापरिच्छेदे गम्ये शब्दो द्विः स्यात् । अस्मात् कार्षापणादिह भवद्भ्यां माषं माषं देहि ॥७४॥

आधिक्या-ऽऽनुपूर्व्ये । ७।४।७५॥

एतद्वृत्ति द्विः स्यात् । नमो नमः , मूले मूले स्थूलाः ॥७५॥

डतर-डतमौ समानां स्त्रीभावप्रश्ने । ॥७४॥७६॥

केनचिद् गुणेन तुल्यानां स्त्रीलिङ्गभावस्य प्रश्ने वर्तमानो डतरडतमान्तो द्विः स्यात् । उभाविमावाढ्यौ , कतरा कतरा कतमा कतमा वा अनयोराढ्यता ? । भावेति किम् ? उभाविमौ लक्ष्मीवन्तौ कतराऽनयोर्लक्ष्मीः ? ॥७६॥

पूर्व-प्रथमावन्यतोऽतिशये । ॥७४॥७७॥

एतौ स्वार्थस्यान्यतः प्रकर्षे द्योत्ये द्विः स्याताम् । पूर्व पूर्वं पुष्पन्ति , प्रथमं प्रथमं पच्यन्ते ॥७७॥

प्रोपोत्-सम् पादपूर्णे । ॥७४॥७८॥

एते द्विः स्युश्चेत् पादः पूर्यः ।-

प्रप्रशान्तकषायान्नेरुपोपप्लववर्जितम् ।

उदुज्ज्वलं तपो यस्य , संसंश्रयत तं जिनम् ॥१॥७८॥

सामीप्येऽधोऽध्युपरि । ॥७४॥७९॥

एते सामीप्येऽर्थे द्विः स्युः । अधोऽधः , अध्यधि , उपर्युपरि ग्रामम् ॥७९॥

वीप्सायाम् । ॥७४॥८०॥

अस्यां वर्तमानं द्विः स्यात् । वृक्षं वृक्षं सिञ्चति , ग्रामो ग्रामो रम्यः ॥८०॥

प्लुप् चादावेकस्य स्यादेः । ॥७४॥८१॥

एकस्य वीप्सायां द्व्युक्तस्याद्यस्य स्यादेः पिल्लुप् स्यात् । एकैकस्याः ॥८१॥

द्वन्द्वं वा । ॥७४॥८२॥

वीप्साद्व्युक्तस्य द्वेरादेः स्यादेर्लुप् स्यात् , एश्चाऽम् , उत्तरत्रेतोऽत्वं स्यादेश्चाऽम् वा निपात्यः । द्वन्द्वं द्वौ द्वौ वा तिष्ठतः ॥८२॥

रहस्य-मर्यादोक्ति-व्युत्क्रान्ति-यज्ञपात्रप्रयोगे । ॥७४॥८३॥

एषु गम्येषु द्वेर्द्विर्वचनं शेषं च पूर्ववन्निपात्यम् । द्वन्द्वं मन्त्रयन्ते , पशवो द्वन्द्वं मिथुनायन्ते , द्वन्द्वं व्युत्क्रान्ताः , द्वन्द्वं यज्ञपात्राणि प्रयुनक्ति ॥८३॥

लोकज्ञातेऽत्यन्तसाहचर्ये । ॥७४॥८४॥

अत्र द्योत्ये द्वेः पूर्ववत् द्वन्द्वमिति निपात्यम् । द्वन्द्वं रामलक्ष्मणौ ॥८४॥

आबाधे । ७।४।८५॥

मनःपीडाविषये शब्दो द्विः स्यात् , आदौ स्यादेश्च प्लुप् । ऋक् ऋक् ॥८५॥

नवा गुणः सदृशे रित् । ७।४।८६॥

गुणशब्दो मुख्यसदृशे गुणे गुणिनि वा वर्त्तमानो द्विर्वा स्यात् , आदौ स्यादेः प्लुप् च , सा च रित् । शुक्लशुक्लं रूपम् , कालककालिका , पक्षे शुक्लजातीयः ॥८६॥

प्रिय-सुखं चाकृच्छ्रे । ७।४।८७॥

एतावल्लेशार्थी वा द्विः स्याताम् , आदौ स्यादेश्च प्लुप् । प्रियप्रियेण , प्रियेण वा दत्ते ; सुखसुखेन , सुखेन वाऽधीते ॥८७॥

वाक्यस्य परिवर्जने । ७।४।८८॥

वर्जनार्थो वाक्यांशः परिर्वा द्विः स्यात् । परि परि , परि वा त्रिगर्त्तेभ्यो वृष्टो मेघः । वाक्यस्येति किम् ? परित्रिगर्त्तं वृष्टो मेघः ॥८८॥

सम्मत्यसूया-कोप-कुत्सनेष्वाद्यामन्त्र्यमादौ स्वरेष्वन्त्यश्च प्लुतः

७।४।८९॥

एतद्वृत्तेर्वाक्यस्यादिभूतमामन्त्र्यार्थं पदं द्विः स्यात् , द्वित्वे चादौ स्वराणां मध्येऽन्त्यस्वरः प्लुतो वा स्यात् । माणवक३ माणवक ! , माणवक माणवक ! आर्यः खल्वसि ; रिक्तं ते आभिरूप्यम् , इदानीं ज्ञास्यसि जाल्म ! रिक्ता ते शक्तिरिति वा । आदीति किम् ? भव्यः खल्वसि माणवक ! ॥८९॥

भर्त्सने पर्यायेण । ७।४।९०॥

कोपेन दण्डाविष्क्रिया भर्त्सनम् , एतद्वृत्तेर्वाक्यस्य यदामन्त्र्यं पदं तद् द्विः स्यात् , द्वित्वे च क्रमेण पूर्वोत्तरपदयोः स्वरेष्वन्त्यः प्लुतो वा स्यात् । चौर ३ चौर ! , चौर चौर ३ ! , चौर चौर ! धातयिष्यामि त्वाम् ॥९०॥

त्यादेः साकाङ्क्षस्याङ्गेन । ७।४।९१॥

भर्त्सनाऽर्थस्य वाक्यस्य स्वरेष्वन्त्यः स्वरः , त्याद्यन्तस्य पदस्य वाक्यान्तरा-काङ्क्षस्य अङ्गेन युक्तस्यांशः प्लुतो वा स्यात् । अङ्ग ! कूज ३ , अङ्ग ! कूज , इदानीं ज्ञास्यसि जाल्म ! । साकाङ्क्षस्येति किम् ? अङ्ग ! पच ॥९१॥

१. स्यादेः प्लुप् च P3 । स्यादेश्च प्लुप् च J2 ॥

क्षिया-ऽऽशीः-प्रैषे । ७।४।९२॥

क्षिया आचारभ्रेषः , [आशीः प्रार्थनाविशेषः ; प्रैषोऽसत्कारपूर्विका व्यापारणा] । एतद्वृत्तेर्वाक्यस्य स्वरेष्वन्त्यः स्वरः , त्याद्यन्तस्य वाक्यान्तराकाङ्क्षस्यांशः प्लुतो वा स्यात् । स्वयं ह रथेन याति ३ याति वा , उपाध्यायं पदार्तिं गमयति । सिद्धान्तमध्येषीष्ठाः ३ अध्येषीष्ठा वा , तर्कं च तात ! । कटं च कुरु ३ कुरु वा , ग्रामं च गच्छ ॥९२॥

चितीवार्थे । ७।४।९३॥

सादृश्यार्थे चिति प्रयुक्ते वाक्यस्य स्वरेष्वन्त्यः स्वरः प्लुतो वा स्यात् । अग्निश्चिद्राया ३ त् , भायाद् वा । इवार्थे इति किम् ? कणविष्टकांश्चित्कारय ॥९३॥

प्रतिश्रवण-निगृह्यानुयोगे । ७।४।९४॥

एतद्वृत्तेर्वाक्यस्य स्वरेष्वन्त्यः स्वरः प्लुतो वा स्यात् । गां मे देहि भोः ! हन्त ते ददामि ३, ददामि वा । अद्य श्राद्धमित्यात्थ ३, आत्थ वा ॥९४॥

विचारे पूर्वस्य । ७।४।९५॥

विचारः संशयः , तद्विषये संशय्यमानस्य यत् पूर्वं तस्य स्वरेष्वन्त्यः स्वरः प्लुतो वा स्यात् । अहिर्नु ३ नु वा रज्जुर्नु ॥९५॥

ओमः प्रारम्भे । ७।४।९६॥

ओमः प्रणामाद्यभ्यादानार्थस्य स्वरेष्वन्त्यः स्वरः प्लुतो वा स्यात् । ओ ३ म् , ओम् वा , ऋषभमृषभगामिनं प्रणमत ॥९६॥

हेः प्रश्नाख्याने । ७।४।९७॥

पृष्ठप्रतिवचनार्थं वाक्यस्य हेः स्वरेष्वन्त्यः स्वरः प्लुतो वा , स्यात् । अकार्षीः कटं मैत्र ? अकार्षं हि ३ , हि वा ॥९७॥

प्रश्ने च प्रतिपदम् । ७।४।९८॥

प्रश्नार्थस्य प्रश्नाख्यानार्थस्य च वाक्यस्य यत् पदं तस्य स्वरेष्वन्त्यः स्वरः प्लुतो वा स्यात् । अगमः ३ पूर्वा ३ न् ग्रामा ३ न् मैत्र ३ ? , अगमः पूर्वान् ग्रामान् मैत्र ? ; अगम ३ म् पूर्वा ३ न् ग्रामा ३ न् मैत्र ३ ! , अगमं

१. [ ] बृहद्वृत्तावेवायं पाठः ॥

पूर्वान् ग्रामान् मैत्र ! ॥९८॥

दूरादामन्त्रयस्य गुरुर्वैकोऽनन्त्योऽपि लनृत् । ७।४।९९॥

वाक्यस्य यः स्वरेष्वन्त्यस्वरो दूरादामन्त्रयार्थपदस्थो गुरुर्वाऽनन्त्योऽपि ऋद्धर्ज-
स्वरलकारश्चैकोऽसौ प्लुतो वा स्यात् । आगच्छ भो देवदत्त ३ ! , देवदत्त
! वा ; सक्तून् पिब देशवदत्त , देवदत्त , देवदत्त वा ; आगच्छ भो कृत्तशिख
, कृत्तशिख वा । अनृदिति किम् ? कृष्णमिश्र ! , कृष्णमित्र ! ॥९९॥

हे-हैष्वेपामेव । ७।४।१००॥

दूरादामन्त्रयस्य यौ हे-हैशब्दौ तयोः प्रयुक्तयोरेव वाक्ये यत्र तत्रस्थयोरन्त्यः
स्वरः प्लुतो वा स्यात् । हे३ मैत्र ! आगच्छ , आगच्छ हे३ मैत्र ! , आगच्छ
मैत्र हे ३ ! ; है३ मैत्राऽऽगच्छ , आगच्छ है३ मैत्र ! , आगच्छ मैत्र है
३ ! ॥१००॥

अस्त्री-शूद्रे प्रत्यभिवादे भो-गोत्र-नाम्नो वा । ७।४।१०१॥

यदभिवादितो गुरुः कुशलानुयोगादिमद्वाक्यं प्रयुक्ते तत्राऽस्त्रीशूद्रविषये वर्त-
मानस्य वाक्यस्य स्वरेष्वन्त्यस्वरो भोसो गोत्रस्य नाम्नो वाऽऽमन्त्रयस्यांशः प्लुतो
वा स्यात् । अभिवादये मैत्रोऽहं भोः ! , आयुष्मन्नेधि भोः ३ ! भो ! वा
। अभिवादये गार्ग्योऽहं भोः ! , कुशल्यसि गार्ग्य ३ ! गार्ग्य ! वा । अभिवादये
मैत्रोऽहं भोः ! , आयुष्मन्नेधि मैत्र ३ ! मैत्र वा । स्त्री-शूद्रवर्जनं किम् ?
अभिवादये गार्ग्यहं भोः ! , आयुष्मन्ती त्वं भव गार्गि ! ; अभिवादये तुषजकोऽहं
भोः ! , कुशल्यसि तुषजक ! ॥१०१॥

प्रश्ना-ऽर्चा-विचारे च सन्धेयसन्ध्यक्षरस्याऽऽदिदुत्तरः । ७।४।१०२॥

एषु प्रत्यभिवादे च वर्तमानस्य वाक्यस्य स्वरेष्वन्त्यः स्वरः सन्धियोग्यसन्ध्य-
क्षरान्तस्य प्लुतो भवन् आ इदुत्तरः स्यात् । अगमः ३ पूर्वा३न् ग्रामा३न् अग्निभूता३
इ ! , पटा३उ ! ? ; अर्चा-शोभनः खल्वसि अग्निभूता३इ ! , पटा३उ
! ; विचार-वस्तुव्यं किं निर्ग्रन्थस्य सागारिका३इ , उताऽनागारिके ? ;
प्रत्यभिवाद-आयुष्मन्नेधि अग्निभूता३इ ! । सन्धेयेति किम् ? कचि३त् कुशल३म्
भवत्योः ३ कन्ये३ ? ॥१०२॥

१. वादे P3 विना ॥

तयोर्ध्वौ स्वरे संहितायाम् । ७।४।१०३॥

तयोः प्लुताऽऽकारात् परयोरिदुतोः स्वरे परे संहिताविषये यथासंख्यं ख्यौ स्याताम् । अगमः ३ अग्निभूताश्चत्रागच्छ , अगमः ३ पटाश्चत्रागच्छ । संहिताया मिति किम् ? अग्नाश्च इन्द्रम् । पटाश्च उदकम् ॥१०३॥

पञ्चम्या निर्दिष्टे परस्य । ७।४।१०४॥

पञ्चम्या निर्दिष्टे यत् कार्यमुक्तं तत् परस्याऽव्यवधेः स्यात् । अतो भिस ऐस् [१।४।२] वृक्षैः , इह मा भूत्-मालाभिरत्र , दृषद्भिः ॥१०४॥

सप्तम्या पूर्वस्य । ७।४।१०५॥

सप्तम्या निर्दिष्टे यत् कार्यमुक्तं तत् पूर्वस्याऽव्यवधेः स्यात् । दध्यत्र , इह मा भूत्-समिदत्र ॥१०५॥

षष्ठ्याऽन्त्यस्य । ७।४।१०६॥

षष्ठ्या निर्दिष्टे यदुक्तं तत् षष्ठ्युक्तस्य योऽन्त्यस्तस्य स्यात् । अष्टाभिः ॥१०६॥

अनेकवर्णः सर्वस्य । ७।४।१०७॥

अयं विधिः षष्ठ्योक्तस्य सर्वस्यैव स्यात् । तिसृभिः ॥१०७॥

प्रत्ययस्य । ७।४।१०८॥

प्रत्ययस्थानिनो विधिः सर्वस्य स्यात् । सर्वे ॥१०८॥

स्थानीवाऽवर्णविधौ । ७।४।१०९॥

आदेश आदेशीव स्यात् , न चेत् स्थानिवर्णाश्रयं कार्यम् । भव्यम् , कस्मै , राजा , प्रकृत्य । अवर्णविधाविति किम् ? द्यौः , क इष्टः , प्रदीव्य ॥१०९॥

स्वरस्य परे प्राग्विधौ । ७।४।११०॥

स्वरस्यादेशः परनिमित्तकः पूर्वस्य विधौ विधेये स्थानीव स्यात् । कथयति , पादिकः , संस्यते । पर इति किम् ? द्विपदिकां दत्ते । प्राग्विधाविति किम् ? नैधेयः ॥११०॥

न सन्धि-डी-य-क्वि-द्वि-दीर्घा-ऽसद्विधावस्कूलुकि । ७।४।१११॥

सन्धिविधौ डीविधौ यविधौ किविधौ द्वित्वविधौ दीर्घविधौ संयोगस्यादौ स्कोर्लुक् [२।१।८८] इति स्कूलुगवर्जे चाऽसद्विधौ स्वरस्याऽऽदेशः स्थानीव न स्यात् ।

सन्धि-वियन्ति , डी-बिम्बम् , य-कण्डूतिः , कि-दयूः , द्वि-दद्वयत्र , दीर्घ-शामं
शामम् , [असद्विधौ]-यायष्टिः । अस्कूलुकीति किम् ? सुकूः , काष्ठतक् ॥१११॥

लुप्यवृद्धेनत् ॥७४॥११२॥

प्रत्ययस्य लुपि सत्यां लुब्भूतपरनिमित्तकं पूर्वं कार्यं न स्यात् , खृत् लं
एनच्च मुक्त्वा । तद् , गर्गाः । लुपीत्युक्ते लुकि स्यादेव-गोमान् । अवृद्धेनदिति
किम् ? जरीगृहीति , निजागलीति , एनत् पश्य ॥११२॥

विशेषणमन्तः ॥७४॥११३॥

अभेदेनोक्तोऽवयवो विशेषणं विशेष्यस्य समुदायस्यान्तः स्यात् अतः स्यमोऽम्
[१४/५७] कुण्डम् , इह न स्यात्- तद् ॥११३॥

सप्तम्या आदिः ॥७४॥११४॥

सप्तम्यन्तस्य विशेष्यस्य यद् विशेषणं तत् तस्याऽऽदिः स्यात् । इन् डीस्वरे
लुक् [१४/७९] पथः , इह मा भूत्- पथिषु ॥११४॥

प्रत्ययः प्रकृत्यादेः ॥७४॥११५॥

यस्माद् यः प्रत्ययो विधीयते सा तस्य प्रकृतिः , प्रत्ययः प्रकृत्यादेः समुदायस्य
विशेषणं स्यात् , नोनाधिकस्य । मातृभोगीणः ॥११५॥

गौणो ङ्यादिः ॥७४॥११६॥

डीमारभ्य ष्यं यावत् ङ्यादिः प्रत्ययः , स गौणः सन् प्रकृत्यादेः समुदायस्य
विशेषणं स्यात् । अतिकारीषगन्ध्यबन्धुः । गौण इति किम् ? मुख्योऽधिकस्यापि
विशेषणं स्यात्-परमकारीषगन्धीबन्धुः ॥११६॥

कृत् सगतिकारकस्यापि ॥७४॥११७॥

कृत्प्रत्ययः प्रकृत्यादेः समुदायस्य गतिकारकपूर्वस्य , केवलस्य च विशेषणं
स्यात् । यथेह समासो-भस्मनिहुतं , तथा-उदकेविशीर्णम् , अवतप्तेनकुलस्थितम्
॥११७॥

परः ॥७४॥११८॥

प्रत्ययः प्रकृतेः पर एव स्यात् । अजा , वृक्षः , जुगुप्सते ॥११८॥

स्पर्द्धे ॥७४॥११९॥

द्वयोर्विध्योरन्यत्र सावकाशयोस्तुल्यबलयोरेकत्रानेकत्र चोपनिपातः स्पर्द्धः ,

तत्र यः सूत्रपाठे परः स विधिः स्यात् । वनानि , अत्र शसोऽता सश्च नः
पुंसि [११४।४९] इत्यतो नपुंसकस्य शिः [११४।५५] इत्येव स्यात् ॥११९॥

आसनः । ७।४।१२०॥

यथास्वं स्थाना-ऽर्थ-प्रमाणादिभिरासन एव विधिः स्यात् । दण्डाग्रम् , अत्र
कण्ठचयोरतोः कण्ठच एव आ दीर्घः । वातण्डचयुवतिः , वतण्डचाः पुंवद्भावेऽर्थत
आसनः-वातण्डचः ; अमुष्मै , मादुवर्णोऽनु [२।१।४७] इति मात्रिकस्य मात्रिकः
॥१२०॥

सम्बन्धिनं सम्बन्धे । ७।४।१२१॥

सम्बन्धिशब्दानां यत् कार्यमुक्तं तत् सम्बन्ध एव सति स्यात् । श्वशुर्यः ,
संज्ञायास्तु इजेव-श्वाशुरिः ॥१२१॥

समर्थः पदविधिः । ७।४।१२२॥

समर्थपदाश्रयत्वात् समर्थः , पदसम्बन्धी विधिः पदविधिः , सर्वः पदविधिः
समर्थो ज्ञेयः , सामर्थ्यं च व्यपेक्षा एकार्थीभावश्च । पदविधिस्तु समास-नामधातु-
कृत्-तद्धितोपपदविभक्ति-युष्मदस्मदादेश-प्लुतरूपः । धर्मश्रितः , पुत्रीयति ,
कुम्भकारः , औपगवः , नमो देवेभ्यः , धर्मस्ते स्वम् , धर्मो मे स्वम् ,
अङ्ग ! कूजश्च इदानीं ज्ञास्यसि जालम् ! । समर्थ इति किम् ? पश्य धर्मं श्रितो
मैत्रो गुरुकुलम् , पश्यति पुत्रमिच्छति सुखम् , पश्य कुम्भं करोति कटम् ,
गृहमुपगोरपत्यं तव , इदं नमो देवाः ! शृणुत , ओदनं पच तव मम वा भविष्यति
। अङ्ग ! कूजत्ययमिदानीं ज्ञास्यति जालम् : । पदोक्तवर्णविधिरसामर्थ्येऽपि
स्यात्—तिष्ठतु दध्यज्ञान त्वं शाकेन । एवं समास-नामधातु-कृत्-तद्धितेषु वाक्ये
व्यपेक्षा । वृत्तावेकार्थीभावः , शेषेषु पुनर्व्यपेक्षैव सामर्थ्यम् ॥१२२॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायां

सिद्धहेमचन्द्राभिधानस्वोपज्ञाब्दानुशासनलघुवृत्तौ

सप्तमस्याध्यायस्य चतुर्थः पादः समाप्तः ॥७।४॥

॥ सप्तमोऽध्यायः समाप्तः ॥

क्षितिधव ! भवदीयः क्षीरधारावलक्षै
रिपुविजययशोभिः श्वेत एवासिदण्डः ।
किमुत कवलितैस्तैः कज्जलैर्भालवीनां
परिणतमहिमाऽसौ नीलिमानं बिभर्ति ॥२८॥

[समाप्तम्]

अपरं शुद्धिपत्रकम् ।

पृ.	पं.	अशुद्धम्	शुद्धम्
११	२४	म्बाऽत्य	वाऽत्य
४५	२६	संस-	संस्-
२५७	१९	नेमिः ।	नेमि ।
३३६	२१	परुत्तम्	परुत्तम्
३३६	२२	प्ररुत्तनम्	परुत्तनम्
३६८	२२	दहरतोश्च	दवहरतोश्च
४२६	११	सक्त्यध्याः	सक्त्यध्याः
४२६	१२	सक्त्यध्या	सक्त्यध्या
४२७	१७	सक्त्य	सक्त्य
४२७	१९	असक्त्यः	असक्त्यः
४२७	१९	असक्त्यः	असक्त्यः
५१३	८	सक्त्यध्या	सक्त्यध्याः

प्रथमं परिशिष्टम् ।

श्री सिद्धहेमचन्द्रशब्दानुशासनसप्ताध्यायीसूत्राणामकाराद्यनुक्रमः ।

सूत्रम्	सूत्राङ्कः	सूत्रम्	सूत्राङ्कः
अइउवर्ण-देः । १।२।४१॥		अघोषे प्र-टः । १।३।५०॥	
अं अः-सर्गौ । १।१।८॥		अघोषे शिटः । ४।१।४५॥	
अं अः ऋक-ट् । १।१।१६॥		अडप्रतिस्त-म्भः । २।३।४१॥	
अंशं हारिणि । ७।१।१८२॥		अडे हि-हनो-वात् ४।१।३४॥	
अंशादतोः । ७।४।१४॥		अङ्गान्निरसने णिङ् । ३।४।३८॥	
अः सपत्न्याः । ७।१।११९॥		अङ्स्थाच्छत्रादेशञ् । ६।४।६०॥	
अः सृजिदृशो० । ४।४।१११॥		अच् । ५।१।४९॥	
अः स्थाम्नः । ६।१।२२॥		अचः । १।४।६९॥	
अकखाद्य-वा । २।३।८०॥		अचि । ३।४।१५॥	
अकट्घिनोश्च रञ्जेः । ४।२।५०॥		अचित्ताददेशकालात् । ६।३।२०६॥	
अकद्रू-ये । ७।४।६९॥		अचित्ते टक् । ५।१।८३॥	
अकमेरुकस्य । २।२।९३॥		अच् प्रा-श्च । २।१।१०४॥	
अकल्पात् सूत्रात् । ६।२।१२०॥		अजातेः पञ्चम्याः । ५।१।१७०॥	
अकालेऽव्ययीभावे । ३।२।१४६॥		अजातेः शीले । ५।१।१५४॥	
अकेन क्रीडाजीवे । ३।१।८१॥		अजातेर्नृ-वा । ७।३।३५॥	
अङ्गीबेऽध्वर्युक्रतोः । ३।१।१३९॥		अजादिभ्यो धेनोः । ६।१।३४॥	
अक्ष्णोऽप्राण्यङ्गे । ७।३।८५॥		अजादेः । २।४।१६॥	
अगारान्तादिकः । ६।४।७५॥		अज्ञाने ज्ञः षष्ठी । २।२।८०॥	
अगिलाद्रिलगिल० । ३।२।११५॥		अञ्चः । २।४।३॥	
अग्निचित्या । ५।१।३७॥		अञ्चोऽनर्चायाम् । ४।२।४६॥	
अग्नेश्चेः । ५।१।१६४॥		अञ्जनादीनां गिरौ । ३।२।७७॥	
अग्रहानुपदेशो० । ३।१।५॥		अञ्चवर्ग-तः । १।३।३३॥	
अघञ्क्यबल-वीं । ४।४।२॥		अञ्चवर्गात्-न् । १।२।४०॥	

अट्यर्तिसू-र्णोः । ३।४।१०॥
 अङ् धातोरा-ङ् । ४।४।२९॥
 अणजेयेक-ताम् । २।४।२०॥
 अणि । ७।४।५२॥
 अणिकर्मणिकृ-तौ । ३।३।८८॥
 अणिगि प्राणिक० । ३।३।१०७॥
 अतः । ४।३।८२॥
 अतः कृ-कमि-स्य । २।३।५॥
 अतः प्रत्ययाल्लुक् । ४।२।८५॥
 अतः शित्युत् । ४।२।८९॥
 अतः स्यमोऽम् । १।४।५७॥
 अत आः-ये । १।४।१॥
 अत इज् । ६।१।३१॥
 अतमबादे-यर् । ७।३।११॥
 अतिरतिक्रमे च । ३।१।४५॥
 अतोऽति रोरुः । १।३।२०॥
 अतोऽनेकस्वरात् । ७।२।६॥
 अतो म आने । ४।४।११४॥
 अतोरिथट् । ७।१।१६१॥
 अतोऽहस्य । २।३।७३॥
 अत्र च । ७।१।४९॥
 अदसोऽकञायनणोः । ३।२।३३॥
 अदसो दः सेस्तु डौ । २।१।४३॥
 अदिकृस्त्रियां० । ७।१।१०७॥
 अदीर्घात्-ने । १।३।३२॥
 अदुरुपसर्गा-नेः । २।३।७७॥

अदूरे एनः । ७।२।१२२॥
 अदृश्याधिके । ३।२।१४५॥
 अदेतः-क् । १।४।४४॥
 अदेवासुरादिभ्यो० । ६।३।१६४॥
 अदेशकालादध्या० । ६।४।७६॥
 अदोऽनन्नात् । ५।१।१५०॥
 अदो मुमी । १।२।३५॥
 अदोरायनिः । ६।१।११३॥
 अदोर्नदीमा-म्नः । ६।१।६७॥
 अद्यतनी । ५।२।४॥
 अद्यतनी-महि । ३।३।११॥
 अद्यतन्यां वा-ने । ४।४।२२॥
 अद्यर्थाच्चाधारे । ५।१।१२॥
 अद्-व्यञ्जनात् स-लम् । ३।२।१८॥
 अद् व्यञ्जने । २।१।३५॥
 अधण्-सः । १।१।३२॥
 अधरापराच्चात् । ७।२।११८॥
 अधर्म-क्षत्र-त्रि-याः । ६।२।१०१॥
 अधश्चतुर्थीत् तथोर्धः । २।१।७९॥
 अधातुवि-म । १।१।२७॥
 अधातूद्दितः । २।४।२॥
 अधिकं तत्सं-ङः । ७।१।१५४॥
 अधिकेन भूयसस्ते । २।२।१११॥
 अधीष्टौ । ५।४।३२॥
 अधेः प्रसहने । ३।३।७७॥
 अधेः शीङ्स्थास० । २।२।२०॥

अधेरारूढे । ७।१।१८७॥
 अध्यात्मादिभ्य इकण् । ६।३।७८॥
 अध्वानं येनौ । ७।१।१०३॥
 अनः । ७।३।८८॥
 अनक् । २।१।३६॥
 अनजिरादि-तौ । ३।२।७८॥
 अनजः क्वो यप् । ३।२।१५४॥
 अनजो मूलात् । २।४।५८॥
 अनद् । ५।३।१२४॥
 अनडुहः सौ । १।४।७२॥
 अनतोऽन्तोदात्मने । ४।२।११४॥
 अनतो लुप् । १।४।५९॥
 अनतो लुप् । ३।२।६॥
 अनत्यन्ते । ७।३।१४॥
 अनद्यतने हिं । ७।२।१०१॥
 अनद्यतने श्वस्तनी । ५।३।५॥
 अनद्यतने ह्यस्तनी । ५।२।२॥
 अननोः सनः । ३।३।७०॥
 अनन्तः प-यः । १।१।३८॥
 अनपत्ये । ७।४।५५॥
 अनरे वा । ६।३।६१॥
 अनवर्णा नामी । १।१।६॥
 अनाङ्माङो-छः । १।३।२८॥
 अनाच्छादजा-वा । २।४।४७॥
 अनातो नश्चान्त-स्य । ४।१।६९॥
 अनादेशादे-तः । ४।१।२४॥

अनामन्यद्विः प्लुप् । ६।४।१४१॥
 अनामस्वरे नोन्तः । १।४।६४॥
 अनार्षे वृद्ध-ष्यः । २।४।७८॥
 अनिदम्यणपवादे० । ६।१।१५॥
 अनियो-वे । १।२।१६॥
 अनीनाटच-तः । ७।४।६६॥
 अनुकम्पा-त्योः । ७।३।३४॥
 अनुग्वलम् । ७।१।१०२॥
 अनुनासिके च-ट् । ४।१।१०८॥
 अनुपदं बद्धा । ७।१।१६॥
 अनुपद्यन्वेष्टा । ७।१।१७०॥
 अनुपसर्गाः क्षीबो० । ४।२।८०॥
 अनुब्राह्मणादिन् । ६।२।१२३॥
 अनुशक्तिकादीनाम् । ७।४।२७॥
 अनेकवर्णः सर्वस्य । ७।४।१०७॥
 अनोः कमितरि । ७।१।१८८॥
 अनोः कर्मण्यसति । ३।३।८१॥
 अनोऽटच्चे ये । ७।४।५१॥
 अनोर्जनेर्डः । ५।१।१६८॥
 अनोर्देशे उप् । ३।२।११०॥
 अनो वा । २।४।११॥
 अनोऽस्य । २।१।१०८॥
 अन्तःपूर्वादिकण् । ६।३।१३७॥
 अन्तर्द्धिः । ५।३।८९॥
 अन्तर्बहि-म्नः । ७।३।१३२॥
 अन्तो नो लुक् । ४।२।९४॥

अन्यत्यदादेराः ।३।२।१५२॥
 अन्यथैवंकथ-कात् ।५।४।५०॥
 अन्यस्य ।४।१।८॥
 अन्यो घोषवान् ।१।१।१४॥
 अन्वाङ्गुलिः ।३।३।३४॥
 अन् स्वरे ।३।२।१२९॥
 अपः ।१।४।८८॥
 अपचितः ।४।४।७७॥
 अपञ्चमा-ट् ।१।१।११॥
 अपण्ये जीवने ।७।१।११०॥
 अपस्किरः ।३।३।३०॥
 अपाच्चतुष्पा-र्थे ।४।४।९५॥
 अपाच्चायश्चिः क्तौ ।४।२।६६॥
 अपायेऽवधिरपादा० ।२।२।२९॥
 अपील्वादेर्वहे ।३।२।८९॥
 अपोऽद् भे ।२।१।४॥
 अपोनपादपा-तः ।६।२।१०५॥
 अपो यञ् वा ।६।२।५६॥
 अपो ययोनिमतिचरे ।३।२।२८॥
 अप्रत्यादावसाधुना ।२।२।१०१॥
 अप्रयोगीत् ।१।१।३७॥
 अप्राणिनि ।७।३।११२॥
 अप्राणिपञ्चादेः ।३।१।१३६॥
 अब्राह्मणात् ।६।१।१४१॥
 अभक्ष्याच्छादने वा० ।६।२।४६॥
 अभिनिष्क्रामति० ।६।३।२०२॥

अभिनिष्ठानः ।२।३।२४॥
 अभिव्याप्तौ-जिन् ।५।३।९०॥
 अभेरीश्च वा ।७।१।१८९॥
 अभ्यमित्रमीयश्च ।७।१।१०४॥
 अभ्यम् भ्यसः ।२।१।१८॥
 अभ्रादिभ्यः ।७।२।४६॥
 अभ्वादे-सौ ।१।४।९०॥
 अमद्रस्य दिशः ।७।४।१६॥
 अमव्ययीभाव-म्याः ।३।२।२॥
 अमा त्वामा ।२।१।२४॥
 अमाव्ययात् क्यन् च ।३।४।२३॥
 अमूर्धमस्तका-मे ।३।२।२२॥
 अमोऽकम्यमिचमः ।४।२।२६॥
 अमोऽधिकृत्य ग्रन्थे ।६।३।१९८॥
 अमोऽन्तावोधसः ।६।३।७४॥
 अमौ मः ।२।१।१६॥
 अयज्ञे स्त्रः ।५।३।६८॥
 अयदि श्रद्धा-नवा ।५।४।२३॥
 अयदि स्मृ-न्ती ।५।२।९॥
 अयमियं पुं-सौ ।२।१।३८॥
 अयि रः ।४।१।६॥
 अरण्यात् पथि-रे ।६।३।५१॥
 अरीहणादेरकण् ।६।२।८३॥
 अरुर्मनश्च-च्चौ ।७।२।१२७॥
 अरोः सुपि रः ।१।३।५७॥
 अडौ च ।१।४।३९॥

अतिरीब्लीही-पुः ।४।२।२१॥
 अर्थपदपदोत्तर-ण्ठात् ।६।४।३७॥
 अर्थार्थान्ता-त् ।७।२।८॥
 अर्थपूर्वपदः पूरणः ।१।१।४२॥
 अर्धात् परि-देः ।७।४।२०॥
 अर्धात् पलकं-त् ।६।४।१३४॥
 अर्धाद् यः ।६।३।६९॥
 अर्हतस्तो न्त् च ।७।१।६१॥
 अर्हम् ।१।१।१॥
 अर्हे तृच् ।५।४।३७॥
 अर्होऽच् ।५।१।९१॥
 अलाब्बाश्च-सि ।७।१।८४॥
 अलुपि वा ।२।३।१९॥
 अल्पयूनोः कन् वा ।७।४।३३॥
 अल्पे ।३।२।१३६॥
 अवः स्वपः ।२।३।५७॥
 अवक्रये ।६।४।५३॥
 अवयवात् तयट् ।७।१।१५१॥
 अवर्णभो-धिः ।१।३।२२॥
 अवर्णस्यामः साम् ।१।४।१५॥
 अवर्णस्ये-रल् ।१।२।६॥
 अवर्णादिभ्रो-ड्योः ।२।१।११५॥
 अवर्णैर्वर्णस्य ।७।४।६८॥
 अवर्मणो-त्ये ।७।४।५९॥
 अवहसासंस्त्रोः ।५।१।६३॥
 अवाचाश्रयो-रे ।२।३।४२॥

अवात् ।३।३।६७॥
 अवात् ।५।३।६२॥
 अवात् कुटा-ते ।७।१।१२६॥
 अवात् तूस्तृभ्याम् ।५।३।१३३॥
 अविति वा ।४।१।७५॥
 अवित्परोक्षा-रेः ।४।१।२३॥
 अविदूरेऽभेः ।४।४।६४॥
 अविवक्षिते ।५।२।१४॥
 अविशेषणे-दः ।२।२।१२२॥
 अवृद्धादोर्नवा ।६।१।११०॥
 अवृद्धेर्गृह्णति गर्ह्ये ।६।४।३४॥
 अवेः संघा-टम् ।७।१।१३२॥
 अवेर्दुग्धे-सम् ।६।२।६॥
 अवौ दाधौ दा ।३।३।५॥
 अव्यक्तानु-श्च ।७।२।१४५॥
 अव्यजात् ध्यप् ।७।१।३८॥
 अव्ययं प्रवृ-भिः ।३।१।४८॥
 अव्ययम् ।३।१।२१॥
 अव्ययस्य ।३।२।७॥
 अव्ययस्य कोऽद् च ।७।३।३१॥
 अव्याप्यस्य मुचे० ।४।१।१९॥
 अशवि ते वा ।३।४।४॥
 अशित्यस्सन्-टि ।४।३।७७॥
 अशिरसोऽशीर्षश्च ।७।२।७॥
 अशिशोः ।२।४।८॥
 अश्च वाऽमावा० ।६।३।१०४॥

अश्वैकादेः । ७।१।५॥
 अश्रद्धामर्षे-पि । ५।४।१५॥
 अश्वत्थादेरिकण् । ६।२।९७॥
 अश्वडवपू-राः । ३।१।१३१॥
 अश्वदेः । ६।१।४९॥
 अषडक्षा-नः । ७।१।१०६॥
 अषष्ठीतृती-र्थे । ३।२।११९॥
 अष्ट औ जस्-शसोः । १।४।५३॥
 असंभस्त्राजिनैकं । २।४।५७॥
 असंयोगादोः । ४।२।८६॥
 असकृत् संप्रमे । ७।४।८२॥
 असत्काण्ड-त् । २।४।५६॥
 असत्त्वारादं । २।२।१२०॥
 असत्त्वे डसेः । ३।२।१०॥
 असदिवा-म् । २।१।२५॥
 असमानलोपे-डे । ४।१।६३॥
 असरूपोप-क्तेः । ५।१।१६॥
 असहनञ्वि-भ्यः । २।४।३८॥
 असुको वाकि । २।१।४४॥
 असूर्योग्राद् दृशः । ५।१।१२६॥
 असो-डसिवू-टाम् । २।३।४८॥
 अस् च लौल्ये । ४।३।११५॥
 अस्तपोमाया-विन् । ७।२।४७॥
 अस्तिब्रुवोर्भूवचाव० । ४।४।११॥
 अस्तेः सि-ति । ४।३।७३॥
 अस्त्रीशूद्रे-वा । ७।४।१०१॥

अस्थूलाच्च नसः । ७।३।१६१॥
 अस्पष्टाव-वा । १।३।२५॥
 अस्मिन् । ७।३।२॥
 अस्य डच्चां लुक् । २।४।८६॥
 अस्यादेराः परोक्षायाम् । ४।१।६८॥
 अस्याड्यत्त-नाम् । २।४।११॥
 अस्वयंभुवोऽव् । ७।४।७०॥
 अस्वस्थगुणैः । ३।१।८७॥
 अहन्यश्चमस्य-ति । ४।१।१०७॥
 अहरादिभ्योऽञ् । ६।२।८७॥
 अहीयरुहो-ने । ७।२।८८॥
 अहः । २।१।७४॥
 अहः । ७।३।११६॥
 अह्ना ग-नञ् । ७।१।८५॥
 आ अमृशसोऽता । १।४।७५॥
 आः खनिसनिजनः । ४।२।६०॥
 आकालिक-न्ते । ६।४।१२८॥
 आख्यातर्युपयोगे । २।२।७३॥
 आगुणावन्यादेः । ४।१।४८॥
 आग्रहायण्यश्च-कण् । ६।२।९९॥
 आङः । ४।४।१२०॥
 आङः क्रीडमुषः । ५।२।५१॥
 आङः शीले । ५।१।९६॥
 आङल्ये । ३।१।४६॥
 आङावधौ । २।२।७०॥
 आङो ज्योतिरुद्गमे । ३।३।५२॥

आडोऽन्धूधसोः ।४।१।९३॥
 आडो यमहनः-च ।३।३।८६॥
 आडो यि ।४।४।१०४॥
 आडो युद्धे ।५।३।४३॥
 आडो रुष्मोः ।५।३।४९॥
 आ च हौ ।४।२।१०१॥
 आत् ।२।४।१८॥
 आत एः कृञ्जौ ।४।३।५३॥
 आतामातेआ-दिः ।४।२।१२१॥
 आ तुमोऽत्या-त् ।५।१।१॥
 आतो डोऽह्वावामः ।५।१।७६॥
 आतो नेन्द्र-स्य ।७।४।२९॥
 आतो णव औः ।४।२।१२०॥
 आत्मनः पूरणे ।३।२।१४॥
 आत्रेयाद् भारद्वाजे ।६।१।५२॥
 आत्संध्यक्षरस्य ।४।२।१॥
 आथर्वणिका-च ।६।३।१६७॥
 आदितः ।४।४।७१॥
 आदेश्छन्दसः प्रगाथे ।६।२।११२॥
 आद्यद्वितीय-षाः ।१।१।१३॥
 आद्यात् ।६।१।२९॥
 आद्यादिभ्यः ।७।२।८४॥
 आद्योऽंश एकस्वरः ।४।१।२॥
 आ द्वन्द्वे ।२।२।३९॥
 आ द्वेरः ।२।१।४१॥
 आधाराच्चोप-रे ।३।४।२४॥

आधारात् ।५।१।१३७॥
 आधारात् ।५।४।६८॥
 आधिक्यानुपूर्व्ये ।७।४।७५॥
 आनायो जालम् ।५।३।१३६॥
 आनुलोम्येऽन्वचा ।५।४।८८॥
 आपत्यस्य क्यञ्च्योः ।२।४।९१॥
 आपो डित्तां-याम् ।१।४।१७॥
 आप्रपदम् ।७।१।९५॥
 आबाधे ।७।४।८५॥
 आभिजनात् ।६।३।२१४॥
 आम आकम् ।२।१।२०॥
 आमः कृगः ।३।३।७५॥
 आमन्ताल्वाव्येत्नावय् ।४।३।८५॥
 आमन्त्रये ।२।२।३२॥
 आमयादीर्घश्च ।७।२।४८॥
 आमो नाम् वा ।१।४।३१॥
 आयस्थानात् ।६।३।१५३॥
 आ यात् ।७।२।२॥
 आयुधादिभ्यो-देः ।५।१।९४॥
 आयुधादीयश्च ।६।४।१८॥
 आरम्भे ।५।१।१०॥
 आरादर्धैः ।२।२।७८॥
 आ रायो व्यञ्जने ।२।१।५॥
 आर्यक्षत्रियाद्वा ।२।४।६६॥
 आशिषि तु-तङ् ।४।२।११९॥
 आशिषि नाथः ।३।३।३६॥

आशिषि हनः ।५।१।८०॥
 आशिषीणः ।४।३।१०७॥
 आशिष्याशीःपञ्चम्यौ ।५।४।३८॥
 आशीः क्यात्-सीमहि ।३।३।१३।
 आशीराश-गे ।३।२।१२०॥
 आश्वयुज्या अकञ् ।६।३।११९॥
 आसन्नः ।७।४।१२०॥
 आसन्नादूरा-र्थे ।३।१।२०॥
 आसीनः ।४।४।११५॥
 आसुपु-मः ।५।१।२०॥
 आस्तेयम् ।६।३।१३१॥
 आस्यटिब्रज्यजः क्यप् ।५।३।९७॥
 आहावो निपानम् ।५।३।४४॥
 आहिताग्न्यादिषु ।३।१।१५३॥
 आही दूरे ।७।२।१२०॥
 इकण् ।६।४।१॥
 इकण्यथर्वणः ।७।४।४९॥
 इकिश्तिव् स्वरूपार्थे ।५।३।१३८॥
 इको वा ।४।३।१६॥
 इडितः कर्त्तरि ।३।३।२२॥
 इडितो व्यञ्जना-त् ।५।२।४४॥
 इडोऽपादाने-द्वा ।५।३।१९॥
 इच्चापुंसो-रे ।२।४।१०७॥
 इच्छार्थे कर्मणः सप्तमी ।५।४।८९॥
 इच्छार्थे सप्तमीपञ्चम्यौ ।५।४।२७॥
 इच्यस्वरे दी-च ।३।२।७२॥

इच् युद्धे ।७।३।७४॥
 इञ इतः ।२।४।७१॥
 इञः ।७।४।११॥
 इट् ईति ।४।३।७१॥
 इट् सिजाशिषो-ने ।४।४।३६॥
 इडेत्पुसि-लुक् ।४।३।९४॥
 इणः ।२।१।५१॥
 इणिकोर्गाः ।४।४।२३॥
 इणोऽग्रेषे ।५।३।७५॥
 इतावतो लुक् ।७।२।१४६॥
 इतोऽक्त्यर्थात् ।२।४।३२॥
 इतोऽतः कुतः ।७।२।९०॥
 इतोऽनिजः ।६।१।७२॥
 इदंकिमीत्की ।३।२।१५३॥
 इदंकिमो-स्य ।७।१।१४८॥
 इदमः ।२।१।३४॥
 इदमदसोऽक्येव ।१।४।३॥
 इदुतोऽस्त्रे-त् ।१।४।२१॥
 इनः कच् ।७।३।१७०॥
 इन् डीस्वरे लुक् ।१।४।७९॥
 इन्द्रियम् ।७।१।१७४॥
 इन्द्रे ।१।२।३०॥
 इन्ध्यसंयोगा-द्धत् ।४।३।२१॥
 इन्हन्-स्योः ।१।४।८७॥
 इरंमदः ।५।१।१२७॥
 इर्दरिद्रः ।४।२।९८॥

इर्वृद्धिमत्यविष्णौ ।३।२।४३॥

इलश्च देशे ।७।२।३६॥

इवणादि-लम् ।१।२।२१॥

इवृध-सनः ।४।४।४७॥

इश्च स्थादः ।४।३।४१॥

इषोऽनिच्छायाम् ।५।३।११२॥

इष्टादेः ।७।१।१६८॥

इसासः शासोऽव्यञ्जने ।४।४।११८॥

इसुसोर्बहुलम् ।७।२।१२८॥

ई षोमवरुणेऽग्रेः ।३।२।४२॥

ईगितः ।३।३।९५॥

ईडौ वा ।२।१।१०९॥

ई च गणः ।४।१।६७॥

ईतोऽकञ् ।६।३।४१॥

ईदूदे-नम् ।१।२।३४॥

ईनञ् च ।६।४।११४॥

ईनयौ चाशब्दे ।६।३।१२९॥

ईनेऽध्वात्मनोः ।७।४।४८॥

ईषोऽहः क्रतौ ।६।२।२१॥

ईयः ।७।१।२८॥

ईयः स्वसुश्च ।६।१।८९॥

ईयकोऽस्ते ।३।२।१२१॥

ईयसोः ।७।३।१७७॥

ई व्यञ्जनेऽपि ।४।३।९७॥

ईशीडः-मोः ।४।४।८७॥

ईश्र्वाववर्ण-स्य ।४।३।१११॥

ईषद्वगुणवचनैः ।३।३।६४॥

ईशवा ।१।२।३३॥

उःपदान्तेऽनूत् ।२।१।११८॥

उक्ष्णो लुक् ।७।४।५६॥

उणादयः ।५।२।९३॥

उत और्विति व्य-ऽद्वेः ।४।३।५९॥

उति शवर्हा-भे ।४।३।२६॥

उतोऽनुदुचतुरो वः ।१।४।८१॥

उतोऽप्राणिन-ऊङ् ।२।४।७३॥

उत्करादेरीयः ।६।२।९१॥

उत्कृष्टेऽनूपेन ।२।२।३९॥

उत्तरादाहञ् ।६।३।५॥

उत्थापनादेरीयः ।६।४।१२१॥

उत्पातेन ज्ञाप्ये ।२।२।५९॥

उत्सादेरञ् ।६।१।१९॥

उत्स्वराद्-पात्रे ।३।३।२६॥

उदः पवि-देः ।५।२।२९॥

उदः श्रेः ।५।३।५३॥

उदः स्थास्तम्मः सः ।१।३।४४॥

उदकस्योदः पेषंधि-ने ।३।२।१०४

उदग्रामाद्य-ग्रः ।६।३।२५॥

उदङ्कोऽतोये ।५।३।१३५॥

उदच उदीच् ।२।१।१०३॥

उदन्वानब्धौ च ।२।१।९७॥

उदरे त्विकणाद्यूने ।७।१।१८१॥

उदश्चरः साप्यात् ।३।३।३१॥

उदितः स्वरात्रोऽन्तः । ४।४।९८॥

उदितगुरोर्भा-ब्दे । ६।२।५॥

उदुत्सोरुन्मनसि । ७।१।१९२॥

उदोऽनूर्ध्वे हे । ३।३।६२॥

उद्यमोपरमौ । ४।३।५७॥

उपज्ञाते । ६।३।१९१॥

उपत्यका-ऽधित्यके । ७।१।१३१॥

उपपीडस्य-भ्या । ५।४।७५॥

उपमानं सामान्यैः । ३।१।१०१॥

उपमानसहित-रोः । २।४।७५॥

उपमेयं व्याघ्रा-क्तौ । ३।१।१०२॥

उपसर्गस्यानि-ति । १।२।१९॥

उपसर्गस्यायौ । २।३।१००॥

उपसर्गात् । ७।३।१६२॥

उपसर्गात् खल्वञ्जोश्च । ४।४।१०७॥

उपसर्गात् सुग्-त्वे । २।३।३९॥

उपसर्गादध्वनः । ७।३।७९॥

उपसर्गादस्योहो वा । ३।३।२५॥

उपसर्गादातः । ५।३।११०॥

उपसर्गादातो-ऽयः । ५।१।५६॥

उपसर्गादूहो ह्रस्वः । ४।३।१०६॥

उपसर्गाद्दिः किः । ५।३।८७॥

उपसर्गादिव । २।२।१७॥

उपसर्गाद्वि-शः । ५।२।६९॥

उपाजेऽन्वाजे । ३।१।१२॥

उपाज्जानुनीवि-ण । ६।३।१३९॥

उपात् । ३।३।५८॥

उपात् किरो लवने । ५।४।७२॥

उपात् स्तुतौ । ४।४।१०५॥

उपात् स्थः । ३।३।८३॥

उपाद्भूषासमवाय-रे । ४।४।९२॥

उपान्त्यस्यासमा-डे । ४।२।३५॥

उपान्वध्याङ्वसः । २।२।२१॥

उपायाद्ध्रस्वश्च । ७।२।१७०॥

उपेनाधिकिनि । २।२।१०५॥

उप्ते । ६।३।११८॥

उभयाद् द्युस् च । ७।२।९९॥

उमोर्णाद्वा । ६।२।३७॥

उरसोऽग्रे । ७।३।११४॥

उरसो याणौ । ६।३।१९६॥

उवर्णयुगादेर्यः । ७।१।३०॥

उवर्णात् । ४।४।५८॥

उवर्णादावश्यके । ५।१।१९॥

उवर्णादिकण् । ६।३।३९॥

उभ्रोः । ४।३।२॥

उषासोषसः । ३।२।४६॥

उष्ट्रमुखादयः । ३।१।२३॥

उष्ट्रादकञ् । ७।१।१८५॥

उष्णादिभ्यः कालात् । ६।३।३३॥

ऊढः । ३।२।६७॥

ऊं चोञ् । १।२।३९॥

ऊटा । १।२।१३॥

ऊढायाम् । २।४।५१॥

ऊदितो वा । ४।४।४२॥

ऊद् दुषो णौ । ४।२।४०॥

ऊघ्नः । २।४।७॥

ऊनार्थपूर्वाद्यैः । ३।१।६७॥

ऊर्जो विन्-न्तः । ७।२।५१॥

ऊर्णाहिंशुभमो युस् । ७।२।१७॥

ऊर्ध्वात् पू-शुषः । ५।४।७०॥

ऊर्ध्वादिभ्यः कर्तुः । ५।१।१३६॥

ऊर्ध्वाद्रिष्टा-स्य । ७।२।११४॥

ऊर्याद्यनु-तिः । ३।१।२॥

ऊल्लति-वा । १।२।२॥

ऊः शृदुप्रः । ४।४।२०॥

ऊकूपः पथ्यपोऽत् । ७।३।७६॥

ऊक्सामर्ग्य-वम् । ७।३।९७॥

ऊगृद्द्विस्वरया० । ६।३।१४४॥

ऊचः शशसि । ३।२।९७॥

ऊचि पादः-दे । २।४।१७॥

ऊणाद्धेतोः । २।२।७६॥

ऊणे प्र-र् । १।२।७॥

ऊत इकण् । ६।३।१५२॥

ऊतः । ४।४।७९॥

ऊतः स्वरे वा । ४।३।४३॥

ऊतां विद्यायो-न्ये । ३।३।३७॥

ऊते तृ-से । १।२।८॥

ऊते द्वितीया च । २।२।११४॥

ऊतेर्डीयः । ३।४।३॥

ऊतो डुर् । १।४।३७॥

ऊतोऽत् । ४।१।३८॥

ऊतो रः-नि । २।१।२॥

ऊतो रस्तद्धिते । १।२।२६॥

ऊतो री । ४।३।१०९॥

ऊतो वा तौ च । १।२।४॥

ऊतृषमृषकृश-सेट् । ४।३।२४॥

ऊत्यारु-स्य । १।२।९॥

ऊत्वादिभ्योऽण् । ६।४।१२५॥

ऊत्विज्दिशु-गः । २।१।६९॥

ऊदुदितः । १।४।७०॥

ऊदुदित्तरतम-श्च । ३।२।६३॥

ऊदुपान्त्याद-चः । ५।१।४१॥

ऊदुशनस्मु-र्डाः । १।४।८४॥

ऊद्ववर्णस्य । ४।२।३७॥

ऊद्वनदीवंश्यस्य । ३।२।५॥

ऊध ईर्त् । ४।१।१७॥

ऊन्नरादेरण् । ६।४।५१॥

ऊन्नित्यदितः । ७।३।१७१॥

ऊफिडादीनां-लः । २।३।१०४॥

ऊमतां री । ४।१।५५॥

ऋ-र ल-लं-षु । २।३।९९॥	एकद्विबहुषु । ३।३।१८॥
ऋवर्णव्यञ्ज-घ्यण् । ५।१।१७॥	एकधातौ कर्म-ये । ३।४।८६॥
ऋवर्णभ्यूर्णुगः कितः । ४।४।५७॥	एकशालाया-इकः । ७।१।१२०॥
ऋवर्णात् । ४।३।३६॥	एकस्वरात् । ६।२।४८॥
ऋवर्णोवर्ण-लुक् । ७।४।७१॥	एकस्वरादनु-तः । ४।४।५६॥
ऋवर्णोवर्णा-च । ७।३।३७॥	एकगाराचौरै । ६।४।११८॥
ऋवृव्येद इट् । ४।४।८०॥	एकात्-स्य । ७।२।१११॥
ऋश्यादेः कः । ६।२।९४॥	एकादश-षोडश० । ३।२।९१॥
ऋषभोपा-ज्यः । ७।१।४६॥	एकादाकि-ये । ७।३।२७॥
ऋषिनाम्नोः करणे । ५।२।८६॥	एकादेः कर्मधारयात् । ७।२।५८॥
ऋषिवृष्ण्यन्धककुरु० । ६।१।६१॥	एकार्थं चानेकं च । ३।१।२२॥
ऋषेरध्याये । ६।३।१४५॥	एकोपसर्गस्य च घे । ४।२।३४॥
ऋषौ विश्वस्य मित्रे । ३।२।७९॥	एजेः । ५।१।११८॥
ऋस्मिपूडञ्जशौ-प्रच्छः । ४।४।४८॥	एण्या एयञ् । ६।२।३८॥
ऋहीघ्राघ्रा-र्वा । ४।२।७६॥	एतदश्च-से । १।३।४६॥
ऋतां किङ्तीरा॥ ४।४।११६॥	एताः शितः । ३।३।१०॥
ऋदिच्छिस्तम्भू-वा । ३।४।६५॥	एत्यकः । २।३।२६॥
ऋत्वादेरे-प्र । ४।२।६८॥	एत्यस्तेर्वृद्धिः । ४।४।३०॥
ऋस्तयोः । १।२।५॥	एदापः । १।४।४२॥
लत-वा । १।२।३॥	एदैतोऽयाय् । १।१।२३॥
लत्याल् वा । १।२।११॥	एदोतः-लुक् । १।२।२७॥
लदिदद्युतादि । ३।४।६४॥	एदोद्देश एवेयादौ । ६।१।९॥
लृदन्ता-नाः । १।१।७॥	एदोद्भ्यां-रः । १।४।३५॥
ए ऐ ओ औ-रम् । १।१।८॥	एद् बहुस्मोसि । १।४।४॥
एः । १।४।७७॥	एयस्य । ७।४।२२॥
एकद्वित्रि-ताः । १।१।५॥	एयेऽग्नायी । ३।२।५२॥

एये जिह्वाशिनः । ७।४।४७॥
 एषामीर्व्यञ्जनेऽदः । ४।२।९७॥
 एष्यत्यवधौ-गे । ५।४।६॥
 एष्यदृणेनः । २।२।९४॥
 ऐकार्थ्ये । ३।२।८॥
 ऐदौत्-रैः । १।२।१२॥
 ऐषमःपरु-र्ष । ७।२।१००॥
 ऐषमोह्यःश्वसो वा । ६।३।१९॥
 ओजःसहो-ते । ६।४।२७॥
 ओजोञ्जःस-ष्टः । ३।२।१२॥
 ओजोऽप्सरसः । ३।४।२८॥
 ओत औः । १।४।७४॥
 ओतः श्ये । ४।२।१०३॥
 ओदन्तः । १।२।३७॥
 ओदौतोऽवाव् । १।२।२४॥
 ओमः प्रारम्भे । ७।४।९६॥
 ओमाङि । १।२।१८॥
 ओर्जाऽन्तस्था-र्णे । ४।१।६०॥
 ओष्ठचादुर् । ४।४।११७॥
 औता । १।४।२०॥
 औदन्ताः स्वराः । १।१।४॥
 औरी । १।४।५६॥
 कंशंभ्यां-भम् । ७।२।१८॥
 कंसार्धात् । ६।४।१३५॥
 कंसीयात् व्यः । ६।२।४१॥

ककुदस्या-म् । ७।३।१६७॥
 कखोपान्त्य-दोः । ६।३।५९॥
 कगेवनूजनै-रञ्जः । ४।२।२५॥
 कडश्चञ् । ४।१।४६॥
 कच्छाग्निवक्त्र-दात् । ६।३।६०॥
 कच्छादेर्नृत्स्थे । ६।३।५५॥
 कच्छ्वा डुरः । ७।३।३९॥
 कटः । ७।१।१२४॥
 कटपूर्वात्प्राचः । ६।३।५८॥
 कठादिभ्यो वेदे लुप् । ६।३।१८३॥
 कडारादयः कर्म० । ३।१।१५८॥
 कणेमनस्तृप्तौ । ३।१।६॥
 कण्ड्वादेस्तृतीयः । ४।१।९॥
 कतरकतमौ-श्रे । ३।१।१०९॥
 कत्विः । ३।२।१३३॥
 कत्र्यादेश्वैयकञ् । ६।३।१०॥
 कथमित्थम् । ७।२।१०३॥
 कथमि सप्तमी च वा । ५।४।१३॥
 कथादेरिकण् । ७।१।२१॥
 कदाकह्योर्निवा । ५।३।८॥
 कन्थाया इकण् । ६।३।२०॥
 कन्यात्रिवेण्याः-च । ६।१।६२॥
 कपिज्ञातैरेयण् । ७।१।६५॥
 कपिबोधा-से । ६।१।४४॥
 कपेगोत्रि । २।३।२९॥

कबरमणि-देः । २।४।४२॥
 कमेर्णिङ् । ३।४।२॥
 कम्बलान्नाम्नि । ७।१।३४॥
 करणं च । २।२।१९॥
 करणक्रियया कचित् । ३।४।९४॥
 करणाद्यजो भूते । ५।१।१५८॥
 करणाधारे । ५।३।१२९॥
 करणेभ्यः । ५।४।६४॥
 कर्कलोहि-च । ७।१।१२२॥
 कर्णललाटात्कल् । ६।३।१४१॥
 कणादिर्मूले जाहः । ७।१।८८॥
 कर्तरि । २।२।८६॥
 कर्तरि । ५।१।३॥
 कर्त्तर्यनदभ्यः शब् । ३।४।७१॥
 कर्तुः क्विप्-ङित् । ३।४।२५॥
 कर्तुः खश् । ५।१।११७॥
 कर्तुर्जीविपुरुषा-हः । ५।४।६९॥
 कर्तुर्णिन् । ५।१।१५३॥
 कर्तुर्व्याप्यं कर्म । २।२।३॥
 कर्तृस्थांमूर्ताप्यात् । ३।३।४०॥
 कर्मजा तृचा च । ३।१।८३॥
 कर्मणः संदिष्टे । ७।२।१६७॥
 कर्मणि । २।२।४०॥
 कर्मणि कृतः । २।२।८३॥
 कर्मणोऽण् । ५।३।१४॥
 कर्मण्यग्न्यर्थे । ५।१।१६५॥

कर्मविषाद् यः । ६।४।१०३॥
 कर्माभिप्रेयः संप्रदा० । २।२।२५॥
 कलापिकुयु-णः । ७।६।२४॥
 कलाप्यश्चत्थ-कः । ६।३।११४॥
 कल्पग्नैरेयण् । ६।१।१७॥
 कल्याण्यादेरिन् चा० । ६।१।७७॥
 कवचिह्न-कण् । ६।२।१४॥
 कवर्गैकस्वरवति । २।३।७६॥
 कषः कृच्छ्रगहने । ४।४।६७॥
 कषोऽनितः । ५।३।३॥
 कष्टकक्षकृच्छ्र-णे । ३।४।४१॥
 कसमासे-द्धः । १।१।४१॥
 क-सोमात् ट्यण् । ६।२।१०७॥
 काकतालीयादयः । ७।१।११७॥
 काकवौ वोष्णे । ३।२।१३७॥
 काकाद्यैः क्षेपे । ३।१।९०॥
 काक्षपथोः । ३।२।१३४॥
 काण्डाऽऽण्डभाण्डा० । ७।२।३८॥
 काण्डात् प्रमा-त्रे । २।४।२४॥
 कादिर्व्यञ्जनम् । १।१।१०॥
 कामोक्तावकचित्ति । ५।४।२६॥
 कारकं कृता । ३।१।६८॥
 कारणम् । ५।३।१२७॥
 कारिका स्थित्यादौ । ३।१।३॥
 कार्षापणा-वा । ६।४।१३३॥
 कालः । ३।१।६०॥

कालवेलासमये-रे । ५।४।३३॥
 कालस्यानहोरात्राणाम् । ५।४।७॥
 कालहेतु-गे । ७।१।१९३॥
 कालाजटाघा-पे । ७।२।२३॥
 कालात् । ७।३।१९॥
 कालात् तनतरतम० । ३।२।२४॥
 कालात् परि-रे । ६।४।१०४॥
 कालाद् भववत् । ६।२।१११॥
 कालाद् यः । ६।४।१२६॥
 कालाध्वनोर्व्याप्तौ । २।२।४२॥
 कालाध्वमा-णाम् । २।२।२३॥
 काले कार्ये-वत् । ६।४।९८॥
 कालेन तृष्य-रे । ५।४।८२॥
 काले भानवाऽऽधारे । २।२।४८॥
 कालो द्विगौ च मेयैः । ३।१।५७॥
 काशादेरिलः । ६।२।८२॥
 काश्यप-कौ-च । ६।३।१८८॥
 काश्यादेः । ६।३।३५॥
 कासूगोणीभ्यां तरट् । ७।३।५०॥
 कियत्तत्सर्व-दा । ७।२।९५॥
 किंवृत्ते लिप्सायाम् । ५।३।९॥
 किंवृत्ते सप्तमी-न्त्यौ । ५।४।१४॥
 कियत्तद्बहोरः । ५।१।१०१॥
 किंकिलास्त्यर्थ-न्ती । ५।४।१६॥
 किं क्षेपे । ३।१।११०॥
 किंत्याद्ये-स्याम् । ७।३।८॥

कितः संशयप्रतीकारे । ३।४।६॥
 किमः क-च । २।१।४०॥
 किमद्वयादि-तस् । ७।२।८९॥
 किरो धान्ये । ५।३।७३॥
 किरो लवने । ४।४।९३॥
 किशरादेरिकट् । ६।४।५५॥
 कुक्ष्यात्मोदरा-खिः । ५।१।९०॥
 कुञ्जादेर्जायन्यः । ६।१।४७॥
 कुटादेर्द्विद्वज्जित् । ४।३।१७॥
 कुटिलिकाया अण् । ६।४।२६॥
 कुटीशुण्डाद् रः । ७।३।४७॥
 कुण्ड्यादिभ्यो यलु० । ६।३।११॥
 कुत्वा डुपः । ७।३।४९॥
 कुत्सिताल्पाज्ञाते । ७।३।३३॥
 कुन्त्यवन्तेः स्त्रियाम् । ६।१।१२१॥
 कुप्यभिद्यो-म्नि । ५।१।३९॥
 कुमहद्भ्यां वा । ७।३।१०८॥
 कुमारः श्रमणादिना । ३।१।११५॥
 कुमारशीर्षाणिन् । ५।१।२८॥
 कुमारीक्रीड-सोः । ७।३।१६॥
 कुमुदादेरिकः । ६।२।९६॥
 कुरुक्षुरः । २।१।६६॥
 कुर्युगंधराद् वा । ६।३।५३॥
 कुरोर्वा । ६।१।१२२॥
 कुवदिर्व्यः । ६।१।१००॥
 कुलकुक्षि-रे । ६।३।१२॥

कुलटाया वा ।६।१।७८॥
 कुलत्थकोपान्त्यादण् ।६।४।४॥
 कुलाख्यानाम् ।२।४।७९॥
 कुलाज्जल्पे ।७।१।८६॥
 कुलादीनः ।६।१।९६॥
 कुलालादेस्कञ् ।६।१।९४॥
 कुलिजाद्वा लुप् च ।६।४।१६५॥
 कुल्मासादण् ।४।१।१९५॥
 कुशलायु-याम् ।२।३।९७॥
 कुशले ।६।३।९५॥
 कुशाग्रादीयः ।७।१।११६॥
 कुषिरञ्जेर्व्याप्ये-च ।३।४।७४॥
 कुसीदादिकट् ।६।४।३५॥
 कूलादुद्गुजोद्ग्रहः ।५।१।१२२॥
 कूलाभ्रकरी-षः ।५।१।११०॥
 कृगः प्रतियत्ने ।२।२।१२॥
 कृगः श च वा ।५।३।१००॥
 कृगः सुपुण्य-त् ।५।१।१६२॥
 कृगोऽव्ययेना-मौ ।५।४।८४॥
 कृगो नवा ।३।१।१०॥
 कृगो पि च ।४।२।८८॥
 कृगग्रहो-वात् ।५।४।६१॥
 कृगूतनादेरुः ।३।४।८३॥
 कृतचृतनृत्त-र्वा ।४।४।५०॥
 कृताद्यैः ।२।२।४७॥
 कृतास्मरणा-क्षा ।५।२।११॥

कृति ।३।१।७७॥
 कृते ।६।३।१९२॥
 कृत्यतुल्या-त्या ।३।१।११४॥
 कृत्येऽवश्यमो लुक् ।३।२।१३८॥
 कृत्यस्य वा ।२।२।८८॥
 कृत्सगति-पि ।७।४।११७॥
 कृद्येनावश्यके ।३।१।९५॥
 कृपः श्वस्तन्याम् ।३।३।४६॥
 कृपाहृदयादालुः ।७।२।४२॥
 कृभ्वस्तिभ्यां च्विः ।७।२।१२६॥
 कृवृषिमृजि-वा ।५।१।४२॥
 कृशाश्वक-दिन् ।६।३।१९०॥
 कृशाश्वदेरीयण् ।६।२।९३॥
 कृष्यादिभ्यो वलच् ।७।२।२७॥
 कृतः कीर्तिः ।४।४।१२३॥
 केकयमित्रयु-च ।७।४।२॥
 केदाराण्यश्च ।६।२।१३॥
 केवलमामक-जात् ।२।४।२९॥
 केवलस-रौ ।१।४।२६॥
 केशाद्वा ।७।२।४३॥
 केशाद्वा ।६।२।१८॥
 केशे वा ।३।२।१०२॥
 कोः कत् तत्पुरुषे ।३।२।१३०॥
 कोटरमिश्रक-णे ।३।२।७६॥
 कोऽण्वादेः ।७।२।७६॥
 कोपान्त्याच्चाण् ।६।३।५६॥

कोऽश्मादेः । ६।४।९७॥
 कौण्डिन्याग-च । ६।४।९७॥
 कौपिञ्जलहास्तिप० । ६।३।१७१॥
 कौरव्यमाण्डूकासुरेः । २।४।७०॥
 कौशेयम् । ६।२।३९॥
 किङ्किति यि शय् । ४।३।१०५॥
 क्तं नञादिभिन्नैः । ३।१।१०५॥
 क्तक्तवत् । ५।१।१७४॥
 क्तयोः । ४।४।४०॥
 क्तयोरनुपसर्गस्य । ४।१।९२॥
 क्तयोरसदाधारे । २।२।९१॥
 क्ताः । ३।१।१५१॥
 क्ताच्च नाम्नि वा । २।४।२८॥
 क्तात्तमबादे-न्ते । ७।३।५६॥
 क्तादल्पे । २।४।४५॥
 क्तादेशोऽपि । २।१।६१॥
 केटो गुरोर्व्यञ्जनात् । ५।३।१०६॥
 केन । ३।१।९२॥
 केनासत्त्वे । ३।१।७४॥
 क्तेऽनिटश्चजोः-ति । ४।१।१११॥
 क्त्वा । ४।३।२९॥
 क्त्वातुमम् । १।१।३५॥
 क्त्वातुमम् भावे । ५।१।१३॥
 क्नः पलितासितात् । २।४।३७॥
 क्यः शिति । ३।४।७०॥
 क्यङ् । ३।४।२६॥

क्यङ्मानिपित्-ते । ३।२।५०॥
 क्यङ्घो नवा । ३।३।४३॥
 क्यनि । ४।३।११२॥
 क्य-यडाशीर्ये । ४।३।१०॥
 क्यो वा । ४।३।८१॥
 क्रमः । ४।४।५४॥
 क्रमः क्त्वि वा । ४।१।१०६॥
 क्रमो दीर्घः परस्मै । ४।२।१०९॥
 क्रमोऽनुपसर्गात् । ३।३।४७॥
 क्रय्यः क्रयार्थे । ४।३।९१॥
 क्रव्यात् क्रव्या-दौ । ५।१।१५१॥
 क्रियातिपत्तिः-महि । ३।३।१६॥
 क्रियामध्येऽध्व-च । २।२।११०॥
 क्रियायां क्रियार्था० । ५।३।१३॥
 क्रियार्थो धातुः । ३।३।३॥
 क्रियाविशेषणात् । २।२।४१॥
 क्रियाव्यतिहा-र्थे । ३।३।२३॥
 क्रियाश्रयस्या-णम् । २।२।३०॥
 क्रियाहेतुः कारकम् । २।२।१॥
 क्रीडोऽकूजने । ३।३।३३॥
 क्रीतात् करणादेः । २।४।४४॥
 कुत्संपदादिभ्यः क्विप् । ५।३।११४॥
 कुद्द्रुहे-पः । २।२।२७॥
 कुशस्तुनः-सि । १।४।९१॥
 क्रोशयोजन-मार्हे । ६।४।८६॥
 क्रोष्टृशलङ्कोर्लुक् च । ६।१।५६॥

क्रौड्यादीनाम् । २।४।७९॥
 क्रयादेः । ३।४।७९॥
 क्लिनाल्ल-स्य । ७।१।१३०॥
 क्लीबमन्ये-वा । ३।१।१२८॥
 क्लीवे । २।४।९७॥
 क्लीवे क्तः । ५।३।१२३॥
 क्लीवे वा । २।१।९३॥
 क्लेशादिभ्योऽपात् । ५।१।८१॥
 क्वकुत्रात्रेह । ७।२।९३॥
 कचित् । ५।१।१७१॥
 कचित् । ६।२।१४५॥
 कचित्तुर्यात् । ७।३।४४॥
 कचित् स्वार्थे । ७।३।७॥
 कसुष्मतौ च । २।१।१०५॥
 किप् । ५।१।१४८॥
 किब्वृत्तेरसुधियस्तौ । २।१।५८॥
 केहामात्रतसस्त्यच् । ६।३।१६॥
 कौ । ४।४।१२०॥
 क्षत्रादियः । ६।१।९३॥
 क्षय्यजय्यौ शक्तौ । ४।३।९०॥
 क्षिपरटः । ५।२।६६॥
 क्षिप्राशंसार्थ-म्यौ । ५।४।३॥
 क्षियाशीःप्रैषे । ७।४।९२॥
 क्षीरादेयण् । ६।२।१४२॥
 क्षुततृङ्गर्द्धेशाना-यम् । ४।३।११३॥
 क्षुद्रकमालवा-ग्नि । ६।२।११॥

क्षुद्राभ्य एरण् वा । ६।१।८०॥
 क्षुधक्लिशकुष-सः । ४।३।३१॥
 क्षुधवसस्तेषाम् । ४।४।४३॥
 क्षुब्धविरिब्ध-भौ । ४।४।७०॥
 क्षुभ्रादीनाम् । २।३।९६॥
 क्षुभ्रोः । ५।३।७१॥
 क्षेः क्षीः । ४।३।८९॥
 क्षेः क्षी चाघ्यार्थे । ४।२।७४॥
 क्षेत्रेऽन्य-यः । ७।१।१७२॥
 क्षेपातिग्र-याः । ७।२।८५॥
 क्षेपे च यच्चयत्रे । ५।४।१८॥
 क्षेपेऽपिजात्वा-ना । ५।४।१२॥
 क्षेमप्रिय-खाण् । ५।१।१०५॥
 क्षैशुषिपचो-वम् । ४।२।७८॥
 खनो डडरेकेकव० । ५।३।१३७॥
 खलादिभ्यो लिन् । ६।२।२७॥
 खारीकाक-कच् । ६।४।१४९॥
 खार्या वा । ७।३।१०२॥
 खितिखीती-र् । १।४।३६॥
 खित्यनव्यया-श्च । ३।२।१११॥
 खेयमृषोद्ये । ५।१।३८॥
 खण्णम् चाभीक्ष्ये । ५।४।४८॥
 ख्यागि । १।३।५४॥
 ख्याते दृश्ये । ५।२।८॥
 गच्छति पथिदूते । ६।३।२०३॥
 गडदबादे-ये । २।१।७७॥

गड्वादिभ्यः । ३।१।१५६॥
 गणिकाया ण्यः । ६।२।१७॥
 गतिः । १।१।३६॥
 गतिकारका-कौ । ३।२।८५॥
 गतिकन्य-षः । ३।१।४२॥
 गतिबोधा-दाम् । २।२।५॥
 गते गम्येऽध्व-वा । २।२।१०७॥
 गतेर्नवाऽनाप्ते । २।२।६३॥
 गतौ सेधः । २।३।६१॥
 गत्यर्थवदोऽच्छः । ३।१।८॥
 गत्यर्थाकर्मक-जेः । ५।१।११॥
 गत्यर्थात् कुटिले । ३।४।११॥
 गत्वरः । ५।२।७८॥
 गन्धनावक्षे—गे । ३।३।७६॥
 गमहन्जन-लुक् । ४।२।४४॥
 गमहनविदल-वा । ४।४।८३॥
 गमां कौ । ४।२।५८॥
 गमिषद्यमश्छः । ४।२।१०६॥
 गमेः क्षान्तौ । ३।३।५५॥
 गमोऽनात्मने । ४।४।५१॥
 गमो वा । ४।३।३७॥
 गम्भीर-वात् । ६।३।१३५॥
 गम्ययपः कर्माधारे । २।२।७४॥
 गम्यस्याप्ये । २।२।६२॥
 गर्गभार्गविका । ६।१।१३६॥
 गगदिर्यञ् । ६।१।४२॥

गर्तोत्तरपदादीयः । ६।३।५७॥
 गर्भादप्राणिनि । ७।१।१३९॥
 गवाश्वादिः । ३।१।१४४॥
 गवि युक्ते । ३।२।७४॥
 गवियुधेः स्थिरस्य । २।३।२५॥
 गस्थकः । ५।१।६६॥
 गहादिभ्यः । ६।३।६३॥
 गहोर्जः । ४।२।४०॥
 गाः परोक्षायाम् । ४।४।२६॥
 गात्रपुरुषात् स्रः । ५।४।५९॥
 गाथिविद-नः । ७।४।५४॥
 गान्धारिसाल्वेया । ६।१।११५॥
 गापापचो भावे । ५।३।९५॥
 गापास्थासादा-कः । ४।३।९६॥
 गाथोऽनुपसर्गाद्वक् । ५।१।७४॥
 गिरिनदी-द्वा । ७।३।९०॥
 गिरिनद्यादीनाम् । २।३।६८॥
 गिरेरीयोऽस्त्राजीवे । ६।३।२१९॥
 गुणाङ्गाद् वेष्टेयसू । ७।३।९॥
 गुणाद-नवा । २।२।७७॥
 गुणादिभ्यो यः । ७।२।५३॥
 गुणोऽरेदोत् । ३।३।२॥
 गुणौधूपवि-यः । ३।४।१॥
 गुप्तिजो-सन् । ३।४।५॥
 गुरावेकश्च । २।२।१२४॥
 गुरुनाम्यादे-र्णोः । ३।४।४८॥

गृष्ट्यादेः । ६।१।८४॥
 गृहेऽग्नीधो रण् धश्च । ६।३।१७४॥
 गृह्णोऽपरोक्षार्था दीर्घः । ४।४।३४॥
 गूलुपसद-गर्ह्ये । ३।४।१२॥
 गेहे ग्रहः । ५।१।५५॥
 गोः । ७।२।५०॥
 गोः पुरीषे । ६।२।५०॥
 गोः स्वरे यः । ३।१।२७॥
 गोचरसंचर-षम् । ५।३।१३१॥
 गोण्यादेश्चेकण् । ७।१।११२॥
 गोण्या मेये । २।४।१०३॥
 गोत्रक्षत्रिये-यः । ६।३।२०८॥
 गोत्रचरणा-मे । ७।१।७५॥
 गोत्रादङ्कवत् । ६।२।१३४॥
 गोत्रादङ्कवत् । ६।३।१५५॥
 गोत्राददण्ड-ष्ये । ६।३।१६९॥
 गोत्रोक्षवत्सो-कञ् । ६।२।१२॥
 गोत्रोत्तरपदात्-त्यात् । ६।१।१२॥
 गोदानादीनां-र्ये । ६।४।८१॥
 गोधाया दुष्टे णारश्च । ६।१।८१॥
 गोपूर्वादत इकण् । ७।२।५६॥
 गोमये वा । ६।३।५२॥
 गोऽम्बाम्ब-स्य । २।३।३०॥
 गोस्थवातात्र-लम् । ६।२।२४॥
 गोर्नाम्न्यवोऽक्षे । १।२।२८॥
 गोश्चान्ते-हौ । २।४।९६॥

गोष्ठातेः शुनः । ७।३।११०॥
 गोष्ठादीनञ् । ७।२।७९॥
 गोस्तत्पुरुषात् । ७।३।१०५॥
 गोहः स्वरे । ४।२।४२॥
 गौणात् सम-या । २।२।३३॥
 गौणो ङ्चादिः । ७।४।११६॥
 गौरादिभ्यो मुख्यान् । २।४।१९॥
 गौष्ठीतैकी-चरात् । ६।३।२६॥
 ग्मिन् । ७।२।२५॥
 ग्रन्थान्ते । ३।२।१४७॥
 ग्रहः । ५।३।५५॥
 ग्रहगृहश्च सनः । ४।४।५९॥
 ग्रहणाद्वा । ७।१।१७७॥
 ग्रहव्रथभ्रस्जप्रच्छः । ४।१।८४॥
 ग्रहादिभ्यो णिन् । ५।१।५३॥
 ग्रामकौटात् तक्ष्णः । ७।३।१०९॥
 ग्रामजनबन्धु-तल् । ६।२।२८॥
 ग्रामराष्ट्रांशाद्-णौ । ६।३।७२॥
 ग्रामाग्रान्नियः । २।३।७१॥
 ग्रामादीनञ् च । ६।३।९॥
 ग्राम्यांशिशुद्धि-यः । ३।१।१२७॥
 ग्रीवातोऽण् च । ६।३।१३२॥
 ग्रीष्मवसन्ताद् वा । ६।३।१२०॥
 ग्रीष्मावर-कञ् । ६।३।११५॥
 ग्री यङि । २।३।१०१॥
 ग्लाहाज्यः । ५।३।११८॥

घञि भावकरणे ।४।२।५२॥
 घञ्युपसर्ग-लम् ।३।२।८६॥
 घटादेर्ह्रस्वो-रे ।४।२।२४॥
 घसेकस्वरा-सोः ।४।४।८२॥
 घसृल सन-लि ।४।४।१७॥
 घस्रवसः ।२।३।३६॥
 घुटि ।१।४।६८॥
 घुषेरविशब्दे ।४।४।६८॥
 घोषदादेरकः ।७।२।७४॥
 घोषवति ।१।३।२१॥
 ग्राध्मापाट्थे-शः ।५।१।५८॥
 ग्राध्मोर्यङि ।४।३।९८॥
 घ्यण्वावश्यके ।४।१।११५॥
 डसेश्चाद् ।२।१।१९॥
 डसोऽपत्ये ।६।१।२८॥
 डस्युक्तं कृता ।३।१।४९॥
 डिर्दोः ।१।४।२५॥
 डित्यदिति ।१।४।२३॥
 डेः स्मिन् ।१।४।८॥
 डेडसा ते मे ।२।१।२३॥
 डेडस्योर्यातौ ।१।४।६॥
 डे पिबः पीष्य ।४।१।३३॥
 डौ सासहिवाव-ति ।५।२।३८॥
 डूणोः कटा-वा ।१।३।१७॥
 ड्यः ।३।२।६४॥
 ड्यादीदूतः के ।२।४।१०४॥

ड्यादेर्गौण-च्योः ।२।४।९५॥
 ड्यापो बहुलं नाम्नि ।२।४।९९॥
 ड्यास्पृङ् ।६।१।७०॥
 चक्षो वाचि-ख्याङ् ।४।४।४॥
 चजः कगम् ।२।१।८६॥
 चटकाण्यैरः-प् ।६।१।७९॥
 चटते सद्वितीये ।१।३।७॥
 चतस्राद्धम् ।३।१।६६॥
 चतुरः ।७।१।१६३॥
 चतुर्थी ।२।२।५३॥
 चतुर्थी प्रकृत्या ।३।१।७०॥
 चतुर्मासान्नाग्नि ।६।३।१३३॥
 चतुष्पाद् गर्भिण्या ।३।१।११२॥
 चतुष्पाद्भ्य एयञ् ।६।१।८३॥
 चतुस्त्रेर्हा-सि ।२।३।७४॥
 चत्वारिंशदादौ वा ।३।२।९३॥
 चन्द्रयुक्तात्-क्ते ।६।२।६॥
 चन्द्रायणं च चरति ।६।४।८२॥
 चरकमा-नञ् ।७।१।३९॥
 चरणस्य स्थेणो-दे ।३।१।१३८॥
 चरणादकञ् ।६।३।१६८॥
 चरणाद्धर्मवत् ।६।२।२३॥
 चरति ।६।४।११॥
 चरफलाम् ।४।१।५३॥
 चराचरचला-वा ।४।१।१३॥
 चरेराडस्त्वगुरौ ।५।१।३१॥

चरेष्टः ।५।१।१३८॥
 चर्मण्यञ् ।७।१।४५॥
 चर्मण्वत्य-त् ।२।१।९६॥
 चर्मशुनः-चे ।७।४।६४॥
 चर्मिर्मि-रात् ।६।१।११२॥
 चर्मोदिरात्पूरेः ।५।४।५६॥
 चलशब्दार्था-त् ।५।२।४३॥
 चल्याहारार्थेङ्-नः ।३।३।१०८॥
 चवर्गद-रे ।७।३।९८॥
 चहणः शाठ्ये ।४।२।३१॥
 चातुर्मास्यं-च ।६।४।८५॥
 चादयोऽसत्त्वे ।१।१।३१॥
 चादिः-नाङ् ।१।२।३६॥
 चायः कीः ।४।१।८६॥
 चार्थे द्वन्द्वः सहोक्तौ ।३।१।११७॥
 चाहहवैवयोगे ।२।१।२९॥
 चिह्नदचक्रसम् ।४।१।१४॥
 चित्तिदेहा-देः ।५।३।७९॥
 चितीवार्थे ।७।४।९३॥
 चित्तेः कचि ।३।२।८३॥
 चित्ते वा ।४।२।४१॥
 चित्ररेवती-याम् ।६।३।१०८॥
 चित्रे ।५।४।१९॥
 चिरपरुत्प-स्त्रः ।६।३।८५॥
 चिस्फुरोर्नवा ।४।२।१२॥
 चीवरात्परिधानर्जे ।३।४।४१॥

चुरादिभ्योऽण् ।६।४।११०॥
 चूर्णमुद्गा-णौ ।६।४।७॥
 चेः किर्वा ।४।१।३६॥
 चेलार्थात् क्नोपेः ।५।४।५८॥
 चैत्रीकार्तिकी-द्वा ।६।२।१००॥
 चोरादेः ।७।१।७६॥
 च्वौ क्वचित् ।३।२।६०॥
 च्व्यर्थे कर्त्राण्या-गः ।५।३।१४०॥
 च्व्यर्थे भृशादेः स्तोः ।३।४।२९॥
 छगलिनो गेयिन् ।६।३।१८५॥
 छदिर्बल्लेरेयण् ।७।१।४७॥
 छदेरिस्मन्नट् कौ ।४।२।३३॥
 छन्दसो यः ।६।३।१४७॥
 छन्दस्यः ।६।३।१९७॥
 छन्दोगौ-वे ।६।३।१६६॥
 छन्दोऽधीते वा ।७।१।१७३॥
 छन्दोनाम्नि ।५।३।७०॥
 छाशोर्वा ।४।४।१२॥
 छेदादेर्नित्यम् ।६।४।१८२॥
 जङ्गल-वा ।७।४।२४॥
 जण्टपण्टात् ।६।१।८२॥
 जनशो न्युपान्त्ये० ।४।३।२३॥
 जपजभदहदश-शः ।४।१।५२॥
 जपादीनां पो वः ।२।३।१०५॥
 जभः स्वरे ।४।४।१००॥
 जम्बा वा ।६।३।६०॥

जयिनि च । ६।३।१२२॥
 जरत्यादिभिः । ३।१।५५॥
 जरसो वा । १।४।६०॥
 जराया ज-च । ७।३।९३॥
 जराया ज-वा । २।१।३॥
 जस इः । १।४।९॥
 जस्येदोत् । १।४।२२॥
 जस्विशे-त्रचे । २।१।२६॥
 जागुः । ५।२।४८॥
 जागुः किति । ४।३।६॥
 जागुरश्च । ५।३।१०४॥
 जागुर्जिण्वि । ४।३।५२॥
 जाग्रुषसमिन्धेर्नवा । ३।४।४९॥
 जाज्ञाजनोऽत्यादौ । ४।२।१०४॥
 जातमहद्-यात् । ७।३।९५॥
 जातिकालसुखा-वा । ३।१।१५२॥
 जातिश्च णि-तद्धि-रे । ३।२।५१॥
 जातीयैकार्थेऽच्चेः । ३।२।७०॥
 जातुयद्यदायदौ स० । ५।४।१७॥
 जाते । ६।३।९८॥
 जातेः सम्पदा च । ७।२।१३१॥
 जातेरयान्त-त् । २।४।५४॥
 जातेरीयः सामान्य० । ७।६।१३९॥
 जातौ । ७।४।५८॥
 जातौ राज्ञः । ६।१।९२॥
 जात्याख्यायां-वत् । २।२।१२१॥

जायापतेश्चि-ति । ५।१।८४॥
 जायाया जानिः । ७।३।१६४॥
 जासनाट-याम् । २।२।१४॥
 जिघ्रतेरिः । ४।२।३८॥
 जिविपून्यो-ल्के । ५।१।४३॥
 जिह्वामूला-यः । ६।३।१२७॥
 जीण्टक्षि-थः । ५।२।७२॥
 जीर्णगोमूत्रा-ले । ७।२।७७॥
 जीवन्तपर्वताद्वा । ६।१।५८॥
 जीविकोपनि-म्ये । ३।१।१७॥
 जीवितस्य सन् । ६।४।१७०॥
 जूभ्रमवम-वा । ४।१।२६॥
 जूव्रश्चः क्त्वः । ४।४।४१॥
 जूषोऽतुः । ५।१।१७३॥
 जेर्गिः सन्परोक्षयोः । ४।१।३५॥
 झः । ३।३।८२॥
 झप्यायो झीपीपू० । ४।१।१६॥
 ज्ञानेच्छाचार्या-न । ३।१।८६॥
 ज्ञानेच्छाचार्यजी-क्तः । ५।२।९२॥
 झीप्सास्थेये । ३।३।६४॥
 झोऽनुपसर्गात् । ३।३।९६॥
 ज्यश्च यपि । ४।१।७६॥
 ज्यायान् । ७।४।३६॥
 ज्याव्यधः क्ङिति । ४।१।८१॥
 ज्याव्येव्यधिव्यचि० । ४।१।७१॥
 ज्योतिरायु-स्य । २।३।१७॥

ज्योतिषम् ।६।३।१९९॥
ज्योत्स्नादिभ्योऽण् ।७।२।३४॥
ज्वलहलहल-वा ।४।२।३२॥
जिष्णमोर्वा ।४।४।१०६॥
जिच् ते पद-च ।३।४।६६॥
जिणवि घन् ।४।३।१०१॥
जिदार्षादणिजोः ।६।१।१४०॥
जिणिति ।४।३।५०॥
जिणिति घात् ।४।३।१००॥
टः पुंसि ना ।१।४।२४॥
टनण् ।५।१।६७॥
टस्तुल्यदिशि ।६।३।२१०॥
टाडसोरिनस्यौ ।१।४।५॥
टाड्योसि यः ।२।१।१७॥
टादौ स्वरे वा ।१।४।९२॥
टौस्यनः ।२।१।३७॥
टौस्येत् ।१।४।१९॥
ट्घेघ्राशाछासो वा ।४।३।६७॥
ट्घेश्वेर्वा ।३।४।५९॥
ट्वितोऽथुः ।५।३।८३॥
डकश्चाष्टाच-णाम् ।६।४।८४॥
डतरडतमौ-श्चे ।७।४।७६॥
डतिष्णः-प् ।१।४।५४॥
डत्यतु संख्यावत् ।१।१।३९॥
डाच्यादौ ।७।२।१४९॥
डाचूलोहिता-षित् ।३।४।३०॥

डित्यन्त्यस्वरादेः ।२।१।११४॥
डिद्वाण् ।६।२।१३६॥
डिन् ।७।१।१४७॥
डीयड्यैदितः कयोः ।४।४।६१॥
डूनः सः-श्चः ।१।३।१८॥
ड्वितस्त्रिमक्-तम् ।५।३।८४॥
ढस्तड्ढे ।१।३।४२॥
णकतृचौ ।५।१।४८॥
णश्च विशवसो-वा ।६।१।६५॥
णषमसत्परे स्यादि० ।२।१।६०॥
णस्वराघोषा-श्च ।२।४।४॥
णावज्ञाने गमुः ।४।४।२४॥
णिज् बहुलं-षु ।३।४।४२॥
णिद्धान्त्यो णव् ।४।३।५८॥
णिन् चावश्य-र्ण्ये ।५।४।३६॥
णिवेत्यास-नः ।५।३।१११॥
णिश्चिद्रुमुकमः-ङः ।३।४।५८॥
णिस्तोरेवाऽणि ।२।३।३७॥
णिसुश्रूयात्मने-त् ।३।४।९२॥
णेरर्निटि ।४।३।८३॥
णेर्वा ।२।३।८८॥
णोऽन्नात् ।७।१।१०॥
णौ क्रीजीङः ।४।२।१०॥
णौ ङसनि ।४।१।८८॥
णौ दान्त-शान्त-सम् ।४।४।७४॥
णौ मृगरमणे ।४।२।५१॥

णौ सन्डे वा ।४।४।२७॥
 ण्योऽतिथेः ।७।१।२४॥
 तं पचति द्रोणाद्वाञ् ।६।४।१६१॥
 तं प्रत्यनो-लात् ।६।४।२८॥
 तं भाविभूते ।६।४।१०६॥
 तः सौ सः ।२।१।४२॥
 तक्षः स्वार्थे वा ।३।४।७७॥
 ततः शिटः ।१।३।३६॥
 तत आगते ।६।३।१४९॥
 ततोऽस्याः ।१।३।३४॥
 ततो ह-र्थः ।१।३।३॥
 तत्पुरुषे कृति ।३।२।२०॥
 तत्र ।७।१।५३॥
 तत्र कृत-लब्ध-ते ।६।३।९४॥
 तत्र कसुकानौ-त् ।५।२।२॥
 तत्र घटते-ष्ठः ।७।१।१३७॥
 तत्र नियुक्ते ।६।४।७४॥
 तत्र साधौ ।७।१।१५॥
 तत्रादाय मि-वः ।३।१।२६॥
 तत्राधीने ।७।२।१३२॥
 तत्राहोरात्रांशम् ।३।१।९३॥
 तत्रोद्धृते पात्रेभ्यः ।६।२।१३८॥
 तत्साप्यानाप्या-श्च ।३।३।२१॥
 तद् ।७।१।५०॥
 तदः सेः-र्था ।१।३।४५॥
 तदन्तं पदम् ।१।१।२०॥

तदत्रास्ति ।६।२।७०॥
 तदत्रास्मै वा-यम् ।६।४।१५८॥
 तदर्थर्थेन ।३।१।७२॥
 तदस्य ण्यम् ।६।४।५४॥
 तदस्य सं-तः ।७।१।१३८॥
 तदस्यास्त्य-तुः ।७।२।१॥
 तद्धितः स्वर-रे ।३।२।५५॥
 तद्धितयस्वरेऽनाति ।२।४।९२॥
 तद्धिताकको-ख्याः ।३।२।५४॥
 तद्धितोऽणादिः ।६।१।१॥
 तद्द्राद्युष्प-षि ।२।२।६६॥
 तद्यात्येभ्यः ।६।४।८७॥
 तद्धति धण् ।७।२।१०८॥
 तद्वेत्त्यधीते ।६।२।११७॥
 तद्युक्ते हेतौ ।२।२।१००॥
 तनः क्ये ।४।२।६३॥
 तनुपुत्राणु-क्ते ।७।३।२३॥
 तनो वा ।४।१।१०५॥
 तन्नादचि-ते ।७।१।१८३॥
 तन्भ्यो वा-श्च ।४।३।६८॥
 तन्व्यधीण्-तः ।५।१।६४॥
 तपः कर्बनुतापे च ।३।४।९१॥
 तपसः क्यन् ।३।४।३६॥
 तपेस्तपःकर्मकात् ।३।४।८५॥
 तप्तान्ववाद्रहसः ।७।३।८१॥
 तमर्हति ।६।४।१७७॥

तमिस्रार्णवज्योत्स्नाः । ७।२।५२॥
 तयोर्ध्वौ-याम् । ७।४।१०३॥
 तयोः समू-षु । ७।३।३॥
 तरति । ६।४।९॥
 तरुतृणधान्य-त्वे । ३।१।१३३॥
 तव मम डसा । २।१।१५॥
 तवर्गस्य इच-गौ । १।३।६०॥
 तव्यानीयौ । ५।१।२७॥
 तसिः । ६।३।२११॥
 तस्मै भृता-च । ६।४।१०७॥
 तस्मै योगादेः शक्ते । ६।४।९४॥
 तस्मै हिते । ७।१।३५॥
 तस्य । ७।१।५४॥
 तस्य तुल्ये कः । ७।१।१०८॥
 तस्य वापे । ६।४।१५१॥
 तस्य व्याख्या-त् । ६।३।१४२॥
 तस्येदम् । ६।३।१६०॥
 तस्यार्हे-वत् । ७।१।५१॥
 तादर्थ्ये । २।२।५४॥
 ताभ्यां वा-त् । २।४।१५॥
 तारका वर्णका-त्ये । २।४।११३॥
 तालाद्धनुषि । ६।२।३२॥
 तिककितवादौ द्वन्द्वे । ६।१।१३१॥
 तिकादेरायनिञ् । ६।१।१०७॥
 तिक्कृतौ नाम्नि । ५।१।७१॥
 ति चोपान्त्या-दुः । ४।१।५४॥

तित्तिरिव-यण् । ६।३।१८४॥
 तिरसस्तिर्यति । ३।२।१२४॥
 तिरसो वा । २।३।२॥
 तिरोऽन्तर्धौ । ३।१।९॥
 तिर्यचापवर्गे । ५।४।८५॥
 तिर्वा षिवः । ४।१।४३॥
 तिलयवादनाम्नि । ६।२।५२॥
 तिवां णवः परस्मै । ४।२।११७॥
 तिलादिभ्यः-लः । ७।१।१३६॥
 तिष्ठतेः । ४।२।३९॥
 तिष्ठद्वि-यः । ३।१।३६॥
 तिष्यपुष्ययोर्भाणि । २।४।९०॥
 तीयं डित्-वा । १।४।१४॥
 तीयशम्ब-डाच् । ७।२।१३५॥
 तीयाद्रीकण्-चेत् । ७।२।१५३॥
 तुः । ४।४।५४॥
 तुदादेः डाः । ३।४।८१॥
 तुभ्यं मह्यं डच् । २।१।१४॥
 तुमर्हादिच्छायां-नः । ३।४।२१॥
 तुमश्च मनः कामे । ३।२।१४०॥
 तुमोर्थे भा-त् । २।२।६१॥
 तुरायणपा-ने । ६।४।९२॥
 तुल्यस्थाना-स्वः । १।१।१७॥
 तुल्यार्थैस्तृतीयाष० । २।२।११६॥
 तूदीवर्मत्या एयण् । ६।३।२१८॥
 तूष्णीकः । ६।४।६१॥

तूष्णीकाम् । ७।३।३२॥
 तूष्णीमा । ५।४।८७॥
 तृणादेः सल् । ६।२।८१॥
 तृणे जातौ । ३।२॥१३२॥
 तृतीयस्य पञ्चमे । १।३।१॥
 तृतीया तत्कृतैः । ३।१।६५॥
 तृतीयान्तात्-गे । १।४।१३॥
 तृतीयायाम् । ३।१।८४॥
 तृतीयाल्पीयसः । २।२।११२॥
 तृतीयोक्तं वा । ३।१।५०॥
 तृनुदन्ता-स्य । २।२।९०॥
 तृन् शीलधर्मसाधुषु । ५।२।२७॥
 तृप्तार्थपूरणा-ज्ञा । ३।१।८५॥
 तृषिधृषिस्वपो नजिङ् । ५।२।८०॥
 तृस्वसु-र् । १।४।३८॥
 तृहः श्नादीत् । ४।३।६२॥
 तृत्रपफलभजाम् । ४।१।२५॥
 ते कृत्याः । ५।१।४७॥
 तेन च्छन्ने रथे । ६।२।१३१॥
 तेन जित-त्सु । ६।४।२॥
 तेन निर्वृत्ते च । ६।२।७१॥
 तेन प्रोक्ते । ६।३।१८१॥
 तेन वित्ते-णो । ७।१।१७५॥
 तेन हस्ताद्यः । ६।४।१०१॥
 तेर्ग्रहादिभ्यः । ४।४।३३॥
 ते लुग्वा । ३।२।१०८॥

तेषु देये । ६।४।९७॥
 तो वा । ७।२।१४८॥
 तौ माङ्ग्याक्रोशेषु । ५।२।२१॥
 तौ मुमो-स्वौ । १।३।१४॥
 तौ सनस्तिकि । ४।२।६४॥
 त्यजयजप्रवचः । ४।१।११८॥
 त्यदादिः । ३।१।१२०॥
 त्यदादिः । ६।१।७॥
 त्यदादेर्मयट् । ६।३।१५९॥
 त्यदाद्यन्यसमा-च । ५।१।१५२॥
 त्यदामेन-ते । २।१।३३॥
 त्यादिसर्वादिः-ऽक् । ७।३।२९॥
 त्यादेः सा-न । ७।४।९१॥
 त्यादेश्च प्र-पप् । ७।३।१०॥
 त्यादौ क्षेपे । ३।२।१२६॥
 त्रने या । ४।४।३॥
 त्रन्त्यस्वरादेः । ७।४।४३॥
 त्रपुजतोः षोऽन्तश्च । ६।२।३३॥
 त्रप् च । ७।२।९२॥
 त्रसिगृधि-क्नुः । ५।२।३२॥
 त्रिंशद्विंशते-र्थे । ६।४।१२९॥
 त्रिककुद् गिरौ । ७।३।१६८॥
 त्रिचतुरस्-दौ । २।१।१॥
 त्रीणि त्रीण्यन्य-दि । ३।३।१७॥
 त्रेस्तु च । ७।१।१६६॥
 त्रेखयः । १।४।३४॥

त्रैश-चात्वारिशम् ।६।४।१७४॥

त्वते गुणः ।३।२।५९॥

त्वमहं-कः ।२।१।१२॥

त्वमौ प्र-न् ।२।१।११॥

त्वे ।२।४।१००॥

त्वे वा ।६।१।२६॥

थे वा ।४।१।२९॥

थो न्थ् ।१।४।७८॥

दंशसञ्जः शवि ।४।२।४९॥

दंशेस्तृतीयया ।५।४।७३॥

दंशेस्त्रः ।५।२।९०॥

दक्षिणाकडङ्गर-यौ ।६।४।१८१॥

दक्षिणापश्चा-त्यण् ।६।३।१३॥

दक्षिणेर्मा व्याधयोगे ।७।३।१४३॥

दक्षिणोत्तराच्चातस् ।७।२।११७॥

दगुकोशल-दिः ।६।१।१०८॥

दण्डादेर्यः ।६।४।१७८॥

दण्डिहस्ति-ने ।७।४।४५॥

दत् ।४।४।१०॥

दध्न इकण् ।६।२।१४३॥

दध्यस्थि-न् ।१।४।६३॥

दधुरःस-लेः ।७।३।१७२॥

दन्तपादना-वा ।२।१।१०१॥

दन्तादुन्नतात् ।७।२।४०॥

दम्भः ।४।१।२८॥

दम्भो धिष्णीप् ।४।१।१८॥

दयायास्कासः ।३।४।४७॥

दरिद्रोऽद्यतन्यां वा ।४।३।७६॥

दर्भकृष्णाग्रिशर्म-त्स्ये ।६।१।१५७॥

दशनावोदै-थम् ।४।२।५४॥

दशैकादशादिकश्च ।६।४।३६॥

दश्वाडः ।५।१।७८॥

दस्ति ।३।२।८८॥

दागोऽस्वास्यप्रसार० ।३।३।५३॥

दा-दूधेसिशद-रुः ।५।२।३६॥

दाण्डाजिनि-कम् ।७।१।१७१॥

दामः संप्रदा-च ।२।२।५२॥

दामन्यादेरीयः ।७।३।६७॥

दाम्नः ।२।४।१०॥

दाशत्साहवन्मीद्वत् ।४।१।१५॥

दिक्पूर्वपदादनाम्नः ।६।३।२३॥

दिक्पूर्वात्तौ ।६।३।७१॥

दिक्शब्दात्तीर-र ।३।२।१४२॥

दिक्शब्दा-म्याः ।७।२।११३॥

दिगधिकं संज्ञा-दे ।३।१।९८॥

दिगादिदेहांशाद्यः ।६।३।१२४॥

दितेश्चैषण् वा ।६।१।६९॥

दिद्युदृज्ज-पः ।५।२।८३॥

दिव औः सौ ।२।१।११७॥

दिवस् दिवः-वा ।३।२।४५॥

दिवादेः श्यः ।३।४।७२॥

दिवो द्यावा ।३।२।४४॥

दिशो रूढ्या-ले । ३।१।२५॥
 दिस्पोरीट् । ४।४।८९॥
 दीङः सनि वा । ४।२।६॥
 दीपजनबुध-वा । ३।४।६७॥
 दीप्तिज्ञानयत्न-दः । ३।३।७८॥
 दीय् दीङः-रे । ४।३।९३॥
 दीर्घः । ६।४।१२७॥
 दीर्घङ्याब्-सेः । १।४।४५॥
 दीर्घमबोऽन्त्यम् । ४।१।१०३॥
 दीर्घश्चिद्यङ्-च । ४।३।१०८॥
 दीर्घो नाम्य-प्रः । १।४।४७॥
 दुःखात्प्रातिकूल्ये । ७।२।१४१॥
 दुःस्वीषतः-खल् । ५।३।१३९॥
 दुगोरू च । ४।२।७७॥
 दुनादिकुर्वि-ज्यः । ६।१।११८॥
 दुर्निन्दाकृच्छ्रे । ३।१।४३॥
 दुष्कुलादेयणा । ६।१।९८॥
 दुहदिहलिह-कः । ४।३।७४॥
 दुहेर्दुषः । ५।१।१४५॥
 दूरादामन्त्रय-नृत् । ७।४।९९॥
 दूरादेत्यः । ६।३।४॥
 दृग्दृशदक्षे । ३।२।१५१॥
 दृत्तिकुक्षि-यण् । ६।३।१३०॥
 दृतिनाथात्यशाविः । ५।१।९७॥
 दन्पुनर्वर्षाकारैर्भुवः । २।१।५९॥

द-वृग्-स्तु-जुषे-सः । ५।१।४०॥
 दृशः क्वनिप् । ५।१।१६६॥
 दृश्यभिवदोरात्मने । २।२।९॥
 दृश्यर्थैश्चिन्तायाम् । २।१।३०॥
 दृष्टे साम्नि नाम्नि । ६।२।१३३॥
 देये त्रा च । ७।२।१३३॥
 देर्दिगिः परोक्षायाम् । ४।१।३२॥
 देवता । ६।२।१०१॥
 देवतानामात्वादौ । ७।४।२८॥
 देवतान्तात्तदर्थे । ७।१।२०॥
 देवपथादिभ्यः । ७।१।१११॥
 देववातादापः । ५।१।९९॥
 देवव्रतादीन् डिन् । ६।४।८३॥
 देवात् तल् । ७।२।१६२॥
 देवाद्यञ् च । ६।१।२१॥
 देवानांप्रियः । ३।२।३४॥
 देवाचामैत्री-स्थः । ३।३।६०॥
 देविका-शिं-वाः । ७।४।३॥
 देशे । २।३।७०॥
 देशेऽन्तरो-नः । २।३।९१॥
 दैर्घ्येऽनुः । ३।१।३४॥
 दैवयज्ञिशौचिवृ-र्वा । २।४।८२॥
 दो मः स्यादौ । २।१।३९॥
 दोरप्राणिनः । ६।२।४९॥
 दोरीयः । ६।३।३२॥

दौरेव प्राचः ।६।३।४०॥
 दोसोमास्थ इः ।४।४।११॥
 द्यावापृथिवी-यौ ।६।२।१०८॥
 द्युतेरिः ।४।१।४१॥
 द्युद्भयोऽद्यतन्याम् ।३।३।४४॥
 द्युद्रोर्मः ।७।२।३७॥
 द्युप्रागपागु-यः ।६।३।८॥
 द्युप्रावृट् वर्षा-त् ।३।२।२७॥
 द्रमक्रमो यङः ।५।२।४६॥
 द्रव्यवस्त्रात्केकम् ।६।४।१६७॥
 द्रीजो वा ।६।१।१३९॥
 द्रेरज्जणोऽप्राच्यः ।६।१।१२३॥
 द्रोणाद्वा ।६।१।५९॥
 द्रोर्भव्ये ।७।१।११५॥
 द्रोर्वयः ।६।२।४३॥
 द्रयदेस्तथा ।६।१।१३२॥
 द्रन्द्धं वा ।७।४।८२॥
 द्रन्द्धात् प्रायः ।६।३।२०१॥
 द्रन्द्धादीयः ।६।२।७॥
 द्रन्द्धाद्वि ।७।१।७४॥
 द्रन्द्धे वा ।१।४।११॥
 द्रयोर्विभज्ये च तरप् ।७।३।६॥
 द्वारादेः ।७।४।६॥
 द्विः कान-सः ।१।३।११॥
 द्विगोः संशये च ।७।१।१४४॥
 द्विगोः समाहारात् ।२।४।२२॥

द्विगोरनपत्ये-द्विः ।६।१।२४॥
 द्विगोरनहोऽट् ।७।३।९९॥
 द्विगोरीनः ।६।४।१४०॥
 द्विगोरीनेकटौ वा ।६।४।१६४॥
 द्वितीयतुर्य-वौ ।४।१।४२॥
 द्वितीयया ।५।४।७८॥
 द्वितीया खट्वा क्षेपे ।३।१।५९॥
 द्वितीयात् स्वरादूर्ध्वम् ।७।३।४१॥
 द्वितीयायाः काम्यः ।३।४।२३॥
 द्वितीयाषष्ठ्यावे० ।२।२।११७॥
 द्वित्रिचतुरः सुच् ।७।२।११०॥
 द्वित्रिबहो-स्तात् ।६।४।१४४॥
 द्वित्रिभ्यामयङ् वा ।७।१।१५२॥
 द्वित्रिस्वरौ-भ्यः ।२।३।६७॥
 द्वित्रेरायुषः ।७।३।१००॥
 द्वित्रेर्धमजेधौ वा ।७।२।१०७॥
 द्वित्रेर्मूर्ध्नो वा ।७।३।१२७॥
 द्वित्र्यष्टानां-हौ ।३।२।९२॥
 द्वित्र्यादेर्याण् वा ।६।४।१४७॥
 द्वित्वे गोयुगः ।७।१।१३४॥
 द्वित्वेऽप्यन्ते-वा ।२।३।८१॥
 द्वित्वे वां-नौ ।२।१।२२॥
 द्वित्वे ह्रः ।४।१।८७॥
 द्विदण्ड्यादिः ।७।३।७५॥
 द्विपदाद् धर्मादन् ।७।३।१४१॥
 द्विर्धातुः परोक्षार्द्धे-धेः ।४।१।१॥

द्विषन्तपपरन्तपौ ।५।१।१०८॥
 द्विषो वातृशः ।२।२।८४॥
 द्विस्वरब्रह्म-देः ।६।४।१५५॥
 द्विस्वरादणः ।६।१।१५५॥
 द्विस्वरादनद्याः ।६।१।७१॥
 द्विहेतो-वा ।२।२।८७॥
 द्वीपादनुसमुद्रं ण्यः ।६।३।६८॥
 द्वेस्तीयः ।७।१।१६५॥
 द्व्यन्तरनव-ईप् ।३।२।१०९॥
 द्व्यादेर्गुणान्-यट् ।७।१।१५३॥
 द्व्युक्तजक्षपञ्चतः ।४।२।९३॥
 द्व्युक्तोपान्त्यस्य-रे ।४।३।१४॥
 द्व्येकेषु-र्वा ।६।१।१३४॥
 द्व्येषसूत-स्य ।२।४।१०९॥
 धनगणाल्लब्धिरि ।७।१।९॥
 धनहिरण्ये कामे ।७।१।१७९॥
 धनादेः पत्युः ।६।१।१४॥
 धनुर्दण्डत्सरु-हः ।५।१।९२॥
 धनुषो धन्वम् ।७।३।१५८॥
 धर्मशील-त् ।७।२।६५॥
 धर्माधर्माच्चरति ।६।४।४९॥
 धर्मार्थादिषु द्वन्द्वे ।३।१।१५९॥
 धवाद्योगा-त् ।२।४।५९॥
 धागः ।४।४।१५॥
 धागस्तथोश्च ।२।१।७८॥

धातोः कण्डूवादेर्यक् ।३।४।८॥
 धातोः पू-च ।३।१।१॥
 धातोः सम्बन्धे० ।५।४।४१॥
 धातोरनेकस्वरादाम् ।३।४।४६॥
 धातोरिवर्णो-ये ।२।१।५०॥
 धात्री ।५।२।८१॥
 धान्येभ्य ईनञ् ।७।१।७९॥
 धाय्यापाय्यसा-से ।५।१।२५॥
 धारीडोऽकृच्छ्रे ऽतृश् ।५।२।२५॥
 धारेर्धर् च ।५।१।११३॥
 धुटस्तृतीयः ।२।१।७६॥
 धुटां प्राक् ।१।४।६६॥
 धुटो धुटि स्वे वा ।१।३।४८॥
 धुडह्रस्वा-धोः ।४।३।७०॥
 धुरोऽनक्षस्य ।७।३।७७॥
 धुरो वैयण् ।७।१।३॥
 धूगौदितः ।४।४।३८॥
 धूगूप्रीगोर्नः ।४।२।१८॥
 धूगसुस्तोः परस्मै ।४।४।८॥
 धूमादेः ।६।३।४६॥
 धृषशसः प्रगल्भे ।४।४।६६॥
 धेनोरनजः ।६।२।१५॥
 धेनोर्भव्यायाम् ।३।२।११८॥
 न ।२।२।१८॥
 नं क्ये ।१।१।२२॥

नः शिञ्च् । १।३।१९॥
 न कचि । २।४।१०५॥
 न कर्तरि । ३।१।८२॥
 न कर्मणा जिञ्च् । ३।४।८८॥
 न क्वतेर्यङः । ४।१।४७॥
 न किमः क्षेपे । ७।३।७०॥
 नखमुखादनाम्नि । २।४।४०॥
 नखादयः । ३।२।१२८॥
 न ख्यापूग्-श्च । २।३।९०॥
 नगरात्कुत्सादाक्ष्ये । ६।३।४९॥
 नगरादगजे । ५।१।८७॥
 न गृणाशुभरुचः । ३।४।१३॥
 नगोऽप्राणिनि वा । ३।२।१२७॥
 नग्रपलित-कञ् । ५।१।१२८॥
 न जनवधः । ४।३।५४॥
 नञ् । ३।१।५१॥
 नञः क्षेत्रज्ञे-चैः । ७।४।२३॥
 नञत् । ३।२।१२५॥
 नञव्यया-ङः । ७।३।१२३॥
 न जस्वङ्गादेः । ७।४।९॥
 नञोऽनिः शापे । ५।३।११७॥
 नञोऽर्धात् । ७।३।१७४॥
 नञ्तत्पुरुषात् । ७।३।७१॥
 नञ्तत्पुरु-देः । ७।१।५७॥
 नञ्बहो-णे । ७।३।१३५॥
 नञ्सुदुर्म्यः-र्वा । ७।३।१३६॥

नञ्सुव्युप-रः । ७।३।१३१॥
 नटान्नृत्ते व्यः । ६।३।१६५॥
 नडकुमुदवेतस-डित् । ६।२।७४॥
 नडशादाद् बलः । ६।२।७५॥
 नडादिभ्य आयनण् । ६।१।५३॥
 नडादेः कीयः । ६।२।९२॥
 न डीङ्शीङ्-दः । ४।३।२७॥
 न णिङ्यसूद-क्षः । ५।२।४५॥
 न तमबादि-भ्यः । ७।३।१३॥
 न तिकि दीर्घश्च । ४।२।५९॥
 न दधिपयआदिः । ३।१।१४५॥
 न दिस्योः । ४।३।६१॥
 नदीदेशपुरां-नाम् । ३।१।१४२॥
 नदीभिर्नाम्नि । ३।१।२७॥
 नद्यादेरेयण् । ६।३।२॥
 नद्यां मतुः । ६।२।७२॥
 न द्वित्वे । ७।२।१४७॥
 न द्विरद्भुवय-त् । ६।२।६१॥
 न द्विस्वरा-तात् । ६।३।२९॥
 न नाडिदेत् । १।४।२७॥
 न नाम्नि । ७।३।१७६॥
 न नाम्येक-ऽमः । ३।२।९॥
 न नृपूजार्थव्यञ्ज- । ७।१।१०९॥
 ननौ पृष्टोक्तौ-त् । ५।२।१७॥
 नन्धादिभ्योऽनः । ५।१।५२॥
 नन्वोर्वा । ५।२।१८॥

नपुंसकस्य शिः । १।४।५५॥
 नपुंसकाद् वा । ७।३।८९॥
 न पुंवन्निषेधे । ३।२।७१॥
 न प्राग्जितीये स्वरे । ६।१।१३५॥
 न प्रादिरप्रत्ययः । ३।३।४॥
 न बदनं संयोगादिः । १।१।५॥
 नमस्पुरसो-सः । २।३।११॥
 नमोवरिवश्चित्रडो-र्ये । ३।४।३७॥
 न यि तद्धिते । २।१।६५॥
 न राजन्य-के । २।४।९४॥
 न राजाचार्य-ष्णः । ७।१।३६॥
 न रात् स्वरे । १।३।३७॥
 नरिका मामिका । २।४।११२॥
 नरे । ३।२।८०॥
 न वञ्चेर्गतौ । ४।१।११३॥
 नवभ्यः-वा । १।४।१६॥
 न वमन्तसंयोगात् । २।१।१११॥
 नवयज्ञादयोऽ-न्ते । ६।४।७३॥
 न वयो यू । ४।१।७३॥
 नवा क्वणयमहसस्वनः । ५।३।४८॥
 नवाऽखित्कृद-त्रेः । ३।२।११७॥
 नवा गुणः-रित् । ७।४।८६॥
 नवाणः । ६।१।१४२॥
 नवादीन-स्य । ७।२।१६०॥
 नवाद्यानि शतृ-पदम् । ३।३।१९॥
 नवापः । २।४।१०६॥

नवा परोक्षायाम् । ४।४।५॥
 नवा भावारम्भे । ४।४।७२॥
 नवा रोगात्तपे । ६।३।८२॥
 नवा शोणादेः । २।४।३१॥
 नवा सुजर्थैः काले । २।२।९६॥
 नवा स्वरे । २।३।१०२॥
 न विंशत्यादि-न्तः । ३।१।६९॥
 न वृद्धिश्चा-पे । ४।३।११॥
 न वृद्ध्यः । ४।४।५५॥
 नवैकस्वराणाम् । ३।२।६६॥
 नशः शः । २।३।७८॥
 न शसदद-नः । ४।१।३०॥
 न शात् । १।३।६२॥
 न शिति । ४।२।२॥
 नशेर्नेश् वाडि । ४।३।१०२॥
 नशो धुटि । ४।४।१०९॥
 नशो वा । २।१।७०॥
 न श्विजागृशस्-तः । ४।३।४९॥
 न संधिः । १।३।५२॥
 न संधिडीय-स्कलुकि । ७।४।१११॥
 न सप्तमीन्द्वादि० । ३।१।१६५॥
 न सर्वादः । १।४।१२॥
 नसस्य । २।३।६५॥
 न सामिवचने । ७।३।५७॥
 न स्तं-र्थे । १।१।२३॥
 नसूनासिका-द्रो । ३।२।९९॥

न स्सः ।२।३।५९॥	नाम्नि ।२।४।१२॥
न हाको लुपि ।४।१।४९॥	नाम्नि ।३।१।९४॥
नहाहोर्धतौ ।२।१।८५॥	नाम्नि ।३।२।१६॥
नाडीघटीखरी-श्च ।५।१।१२०॥	नाम्नि ।३।२।७५॥
नाडीतन्त्रीभ्यां स्वाङ्गे ।७।३।१८०॥	नाम्नि ।३।२।१४४॥
नाथः ।२।२।१०॥	नाम्नि ।६।४।१७२॥
नानद्यतन-त्प्योः ।५।४।५॥	नाम्नि कः ।६।२।५४॥
नानावधारणे ।७।४।७४॥	नाम्नि पुंसि च ।५।३।१२१॥
नान्यत् ।२।१।२७॥	नाम्नि मक्षिकादिभ्यः ।६।३।१९३॥
नाप्रियादौ ।३।२।५३॥	नाम्नि वा ।१।२।१०॥
नाभेर्नभ्-शात् ।७।१।३१॥	नाम्नि शरदोऽकञ् ।६।३।१००॥
नाभेर्नाम्नि ।७।३।१३४॥	नाम्नो गमः-हः ।५।१।१३१॥
नामन्त्रचे ।२।१।९२॥	नाम्नो द्विती-ष्टम् ।४।१।७॥
नाम नाम्नैकार्थ्ये० ।३।१।१८॥	नाम्नो नोऽनहः ।२।१।९१॥
नामरूप-यः ।७।२।१५८॥	नाम्नो वदः क्यप् च ।५।१।३५॥
नाम सिद-ने ।१।१।२१॥	नाम्न्युत्तरपदस्य च ।३।२।१०७॥
नामिनः काशे ।३।२।८७॥	नाम्न्युदकात् ।६।३।१२५॥
नामिनस्तयोः षः ।२।३।८॥	नाम्यन्तस्था-पि ।२।३।१५॥
नामिनोऽकलिहलः ।४।३।५१॥	नाम्यादेरेव ने ।२।३।८६॥
नामिनो गुणोऽक्किडिति ।४।३।१॥	नाम्युपान्त्य-कः ।५।१।५४॥
नामिनोऽनिट् ।४।३।३३॥	नारी-सखी-श्रू ।२।४।७६॥
नामिनो लुग्वा ।१।४।६१॥	नावः ।७।३।१०४॥
नाम्नः प्रथमै-हौ ।२।२।३१॥	नावादेरिकः ।७।२।३॥
नाम्नः प्राग्-र्वा ।७।३।१२॥	नाशिष्यगोवत्सहले ।३।२।१४८॥
नाम्ना ग्रहादिशः ।५।४।८३॥	नासत्त्वाश्लेषे ।३।४।५७॥
नाम्नि ।२।१।९५॥	नासानति-टम् ।७।१।१२७॥

नासिकोदरौ-ण्ठात् । २।४।३९॥
 नास्तिका-कम् । ६।४।६६॥
 निंसनिक्ष-वा । २।३।८४॥
 निकटपाठस्य । ३।१।१४०॥
 निकटादिषु वसति । ६।४।७७॥
 निगवादेर्नाम्नि । ५।१।६१॥
 निघोद्धसंघो-न्नम् । ५।३।३६॥
 निजां शित्येत् । ४।१।५७॥
 नित्यं जजिनीऽण् । ७।३।५८॥
 नित्यं णः पन्थश्च । ६।४।८९॥
 नित्यं प्रतिनाल्ये । ३।१।३७॥
 नित्यं हस्ते-हे । ३।१।१५॥
 नित्यदिद्-स्वः । १।४।४३॥
 नित्यमन्वादेशे । २।१।३१॥
 नित्यवैरस्य । ३।१।१४१॥
 नि दीर्वः । १।४।८५॥
 निनद्याः-ले । २।३।२०॥
 निन्दहिंस-रात् । ५।२।६८॥
 निन्द्यं कुत्सनै-द्यैः । ३।१।१००॥
 निन्द्ये पाशप् । ७।३।४॥
 निन्द्ये व्याप्या-यः । ५।१।१५९॥
 निपुणेन चार्चयाम् । २।२।१०३॥
 निप्राद्युजः शक्ये । ४।१।११६॥
 निप्रेभ्यो घ्नः । २।२।१५॥
 निमिल्यादिमेड-के । ५।४।४६॥
 निमूलात्कषः । ५।४।६२॥

निय आम् । १।४।५१॥
 नियश्चानुपसर्गाद्वा । ५।३।६०॥
 नियुक्तं दीयते । ६।४।७०॥
 निरभेः पूल्वः । ५।३।२१॥
 निरभ्यनोश्च-नि । २।३।५०॥
 निर्गो देशे । ५।१।१३३॥
 निर्दुःसुवेः-न्तेः । २।३।५६॥
 निर्दुर्बहि-राम् । २।३।९॥
 निर्दुस्सोः-न्माम् । २।३।३१॥
 निर्नेः स्फुरस्फुलोः । २।३।५३॥
 निर्वाणमवाते । ४।२।७९॥
 निर्विण्णः । २।३।८९॥
 निर्वृत्ते । ६।४।१०५॥
 निर्वृत्तेऽक्षयूतादेः । ६।४।२०॥
 नि वा । १।४।८९॥
 निवासाच्चरणेऽण् । ६।३।६५॥
 निवासादूरभवे-न्मि । ६।३।६९॥
 निविशः । ३।३।२४॥
 निविस्वन्ववात् । ४।४।८॥
 निशाप्रदोषात् । ६।३।८३॥
 निषेधेऽलंखल्योः क्त्वा । ५।४।४४॥
 निष्कादेः-स्नात् । ७।२।५७॥
 निष्कुलाग्नि-णे । ७।२।१३९॥
 निष्कुषः । ४।४।३९॥
 निष्प्रवाणिः । ७।३।१८१॥
 निष्प्रा-नस्य । २।३।६६॥

निष्फले तिला-जौ । ७।२।१५४॥
 निसस्तपेऽनासेवा० । २।३।३५॥
 निसश्च श्रेयसः । ७।३।१२२॥
 निसो गते । ६।३।१८॥
 निहवे ज्ञः । ३।३।६८॥
 नी-दाव्-शसू-खट् । ५।२।८८॥
 नीलपीतादकम् । ६।२।४॥
 नीलात्प्राण्यौषधयोः । २।४।२७॥
 नुप्रच्छः । ३।३।५४॥
 नुजतिः । २।४।७२॥
 नुर्वा । १।४।४८॥
 नृतेर्यङि । २।३।१५॥
 नृत्खनृजः-ट् । ५।१।६५॥
 नृहेतुभ्यो-वा । ६।३।१५६॥
 नृनः-वा । १।३।१०॥
 नेन् सिद्धस्थे । ३।२।२९॥
 नेमार्ध-वा । १।४।१०॥
 नेरिनपिट-स्य । ७।१।१२८॥
 नेईमादापत-ग्यौ । २।३।७९॥
 नेधुवि । ६।३।१७॥
 नेर्नदगदपठ-णः । ५।३।२६॥
 नेर्वुः । ५।३।७४॥
 नैकस्वरस्य । ७।४।४४॥
 नैकार्थ्येऽक्रिये । २।३।१२॥
 नोऽङ्गादेः । ७।२।२९॥
 नोतः । ३।४।१६॥

नोऽपदस्य तद्धिते । ७।४।६१॥
 नोपसर्गात्-हा । २।२।२८॥
 नोपान्त्यवतः । २।४।१३॥
 नोऽप्रशानो-रे । १।३।८॥
 नोभयोर्हेतोः । २।२।८९॥
 नो मट् । ७।१।१५९॥
 नोर्म्यादिभ्यः । २।१।९९॥
 नो व्यञ्जनस्या-तः । ४।२।४५॥
 नौद्विस्वरादिकः । ६।४।१०॥
 नौविषेण—ध्ये । ७।१।१२॥
 न् चोधसः । ७।१।३२॥
 न्यग्रोधस्य-स्य । ७।४।७॥
 न्यङ्कूट-यः । ४।१।११२॥
 न्यङ्कोर्वा । ७।४।८॥
 न्यभ्युपवेर्वाश्चोत् । ५।३।४२॥
 न्यवाच्छापे । ५।३।५६॥
 न्यादो नवा । ५।३।२४॥
 न्यायादेरिकण् । ६।२।११८॥
 न्यायार्थादनपेते । ७।१।१३॥
 न्यायावाया-रम् । ५।३।१३४॥
 न्युदो ग्रः । ५।३।७२॥
 न्स्महतोः । १।४।८६॥
 पक्षाच्चोपमादेः । २।४।४३॥
 पक्षात्तिः । ७।१।८९॥
 पक्षिमत्स्य-ति । ६।४।३१॥
 पचिदुहेः । ३।४।८७॥

पञ्चको वर्गः ।१।१।१२॥	पदरुजविश-घञ् ।५।३।१६॥
पञ्चतोऽन्यादे-दः ।१।४।५८॥	पदस्य ।२।१।८९॥
पञ्चदशद्वर्गे-वा ।६।४।१७५॥	पदस्यानिति वा ।७।४।१२॥
पञ्चमी-आमहैव् ।३।३।८॥	पदाद्यु-त्वे ।२।१।२१॥
पञ्चमी भयाद्यैः ।३।१।७३॥	पदान्तरगम्ये वा ।३।३।९९॥
पञ्चम्यपादाने ।२।२।६९॥	पदान्ताट्ट-तेः ।१।३।६३॥
पञ्चम्यर्थहितौ ।५।३।११॥	पदान्ते ।२।१।६४॥
पञ्चम्याः कृग् ।३।४।५२॥	पदास्वैरिवा-हः ।५।१।४४॥
पञ्चम्या त्वरायाम् ।५।४।७७॥	पदिकः ।६।४।१३॥
पञ्चम्या नि-स्य ।७।४।१०४॥	पदेऽन्तरेऽना-ते ।२।३।९३॥
पञ्चसर्व-ये ।७।१।४१॥	पदोत्तरपदेभ्य इकः ।६।२।१२५॥
पणपादमाषाद्यः ।६।४।१४८॥	पद्धतेः ।२।४।३३॥
पणेमनि ।५।३।३२॥	पन्थ्यादेशयनण् ।६।२।८९॥
पतिराजान्त-च ।७।१।६०॥	पयोद्रोर्यः ।६।२।३५॥
पतिवत्त्यन्त-प्योः ।२।४।५३॥	परः ।७।४।११८॥
पत्तिरथौ गणकेन ।३।१।७९॥	परःशतादिः ।३।१।७५॥
पत्युर्नः ।२।४।४८॥	परजनराज्ञोऽकीयः ।६।३।३१॥
पत्रपूर्वादञ् ।६।३।१७७॥	परतः स्त्री पुंवत्-ङ् ।३।२।४९॥
पथ इकट् ।६।४।८८॥	परदारादिभ्यो गच्छ० ।६।४।३८॥
पथः पन्थ च ।६।३।१०३॥	परशव्याद्यलुक् च ।६।२।४०॥
पथिन्मथिन्-सौ ।१।४।७३॥	परश्वधाद्वाण् ।६।४।६३॥
पथोऽकः ।६।३।९६॥	परस्त्रियाः प-र्ण्य ।६।१।४०॥
पथ्यतिथि-यण् ।७।१।१६॥	परस्परान्योन्येत-सि ।३।३।१॥
पदः पादस्याज्या-ते ।३।२।९५॥	पराणि कानान-दम् ।३।३।२०॥
पदकल्पल-कात् ।६।२।११९॥	परात्मभ्यां डेः ।३।२।१७॥
पदक्रमशिक्षा-कः ।६।२।१२६॥	परानोः कृगः ।३।३।१०१॥

परावरात्स्तात् । ७।२।११६॥
 परावराधमो-र्यः । ६।३।७३॥
 परावरे । ५।४।४५॥
 परावेर्जेः । ३।३।२८॥
 परिक्रयणे । २।२।६७॥
 परिक्लेश्येन । ५।४।८०॥
 परिखाऽस्य स्यात् । ७।१।४८॥
 परिचाव्योप-ग्रौ । ५।१।२५॥
 परिणामि-र्थे । ७।१।४४॥
 परिदेवने । ५।३।६॥
 परिनिवेः सेवः । २।३।४६॥
 परिपधात् । ६।४।३३॥
 परिपन्थात्तिष्ठति च । ६।४।३२॥
 परिमाणा-ल्यात् । २।४।२३॥
 परिमाणार्थ-चः । ५।१।१०९॥
 परिमुखादे-वात् । ६।३।१३६॥
 परिमुहायमा-ति । ३।३।९४॥
 परिव्यवात् क्रियः । ३।३।२७॥
 परेः । २।३।५२॥
 परेः क्रमे । ५।३।७६॥
 परेः सृचरेर्यः । ५।३।१०२॥
 परेर्यः । ५।३।४०॥
 परेर्याङ्गयोगे । २।३।१०३॥
 परेर्देविमुहश्च । ५।२।६५॥
 परेर्द्युते । ५।३।६३॥
 परेर्मुखपार्थात् । ६।४।२९॥

परेर्मृषश्च । ३।३।१०४॥
 परे वा । ५।४।८॥
 परोक्षा-महे । ३।३।१२॥
 परोक्षायां नवा । ४।४।१८॥
 परोक्षे । ५।२।१२॥
 परोपात् । ३।३।४९॥
 परोवरीण-णम् । ७।१।९९॥
 पर्णकृकणात्-जात् । ६।३।६२॥
 पपदिरिकट् । ६।४।१२॥
 पर्यधेर्वा । ५।३।११३॥
 पर्यनोर्ग्रामात् । ६।३।१३८॥
 पर्यपाङ्-म्या । ३।१।३२॥
 पर्यपात् स्वदः । ४।२।२७॥
 पर्यपाभ्यां वज्ये । २।२।७१॥
 पर्यभेः सर्वोभये । ७।२।८३॥
 पर्यायार्हणोत्पत्तौ० । ५।३।१२०॥
 पर्वतात् । ६।३।६०॥
 पश्चाद् इवण् । ६।२।२०॥
 पश्चादिरण् । ७।३।६६॥
 पर्वदो ण्यः । ६।४।४७॥
 पर्वदो ण्यणौ । ७।१।१८॥
 पशुभ्यः-ष्ठः । ७।१।१३३॥
 पशुव्यञ्जनानाम् । ३।१।१३२॥
 पश्चात्पनुपदात् । ६।४।४१॥
 पश्चादाद्यन्तौ-मः । ६।३।७५॥
 पश्चोऽपरस्य-ति । ७।२।१२४॥

पश्यद्वाग्दि-ण्डे । ३।२।३२॥
 पाककर्णपर्ण-त् । २।४।५५॥
 पाठे धात्वादेर्णो नः । २।३।९७॥
 पाणिकरात् । ५।१।१२१॥
 पाणिगृहितीति । २।४।५२॥
 पाणिघताडघौ-नि । ५।१।८९॥
 पाणिसमवाभ्यां सृजः । ५।१।१८॥
 पाण्टाहृति-णश्च । ६।१।१०४॥
 पाण्डुकम्बलादिन् । ६।२।१३२॥
 पाण्डोड्यर्ण् । ६।१।१२९॥
 पातेः । ४।२।१७॥
 पात्पादस्याह-देः । ७।३।१४८॥
 पात्राचिता-वा । ६।४।१६३॥
 पात्रात्तौ । ६।४।१८०॥
 पात्रेसमि-यः । ३।१।९१॥
 पात्र्यशूद्रस्य । ३।१।१४३॥
 पादाद्योः । १।२।८॥
 पाद्यार्घ्ये । ७।१।२३॥
 पानस्य भावकरणे । २।३।६९॥
 पापहीयमानेन । ७।२।८६॥
 पारावारं-च । ७।१।१०१॥
 पारावारादीनः । ६।३।६॥
 पारेमध्ये-वा । ३।१।३०॥
 पार्श्वदिभ्यः-ङः । ५।१।१३५॥
 पाशाच्छासा-यः । ४।२।२०॥
 पाशादेश्च ल्यः । ६।२।२५॥

पिता मात्रा वा । ३।१।१२२॥
 पितुर्यो वा । ६।३।१५१॥
 पितृमातुर्व्य-रि । ६।२।६२॥
 पित्तिथट्-घात् । ७।१।१६०॥
 पित्रोर्दामहट् । ६।२।६३॥
 पित्रैतिदामूस्थः-ट् । ४।३।६६॥
 पिष्टात् । ६।२।५३॥
 पीलासाल्वा-द्वा । ६।१।६८॥
 पीत्वादेः-के । ७।१।८७॥
 पुंजनुषोऽनुजान्धे । ३।२।१३॥
 पुंनामि घः । ५।३।१३०॥
 पुंवत् कर्मधारये । ३।२।५७॥
 पुंसः । २।३।३॥
 पुंसो पुमन्स् । १।४।७३॥
 पुंस्त्रियोः-स् । १।१।२९॥
 पुच्छात् । २।४।४१॥
 पुच्छादुत्परिव्यसने । ३।४।३९॥
 पुत्रस्यादि-शे । १।३।३८॥
 पुत्राद्येयौ । ६।४।१५४॥
 पुत्रान्तात् । ६।१।१११॥
 पुत्रे । ३।२।४०॥
 पुत्रे वा । ३।२।३१॥
 पुनरेकेषाम् । ४।१।१०॥
 पुनर्भूपुत्र-ञ् । ६।१।३९॥
 पुमनङ्-त्वे । ७।३।१७३॥
 पुमोऽशि-रः । १।३।९॥

पुरंदरभगंदरौ ।५।१।११४॥
 पुराणे कर्त्तुः ।६।३।१८७॥
 पुरायावतोर्वर्त्तमाना ।५।३।७॥
 पुरुमगधकलिङ्ग-दण् ।६।१।११६॥
 पुरुषः स्त्रिया ।३।१।१२६॥
 पुरुषहृदयादसमासे ।७।१।७०॥
 पुरुषात् कृत-यञ् ।६।२।२९॥
 पुरुषाद्वा ।२।४।२५॥
 पुरुषायु-वम् ।७।३।१२०॥
 पुरुषे वा ।३।२।१३५॥
 पुरोऽग्रतोऽग्रे सत्तैः ।५।१।१४०॥
 पुरोडाश-टौ ।६।३।१४६॥
 पुरो नः ।६।३।८६॥
 पुरोऽस्तमव्ययम् ।३।१।७॥
 पुव इत्रो दैवते ।५।२।८५॥
 पुष्करादेर्देशे ।७।२।७०॥
 पुष्यार्थाद्धे पुनर्वसुः ।३।१।१२९॥
 पुस्पौ ।४।३।३॥
 पूगादमुख्य-द्विः ।७।३।६०॥
 पूङ्ग्लिशिष्यो नवा ।४।४।४५॥
 पूङ्गयजः शानः ।५।२।२३॥
 पूजाचार्यक-यः ।३।३।३९॥
 पूजास्वतेः प्राक् टात् ।७।३।७२॥
 पूतक्रतुवृषा-च ।२।४।६०॥
 पूदिव्यञ्चेर्ना-ने ।४।२।७२॥
 पूरणाद् ग्रन्थ-स्य ।७।१।१७६॥

पूरणाद्वयसि ।७।२।६२॥
 पूरणाद्धादिकः ।६।४।१५९॥
 पूरणीभ्यस्तत्-प् ।७।३।१३०॥
 पूर्णमासोऽण् ।७।२।५५॥
 पूर्णाद्वा ।७।३।१६६॥
 पूर्वकालैक-लम् ।३।१।९०॥
 पूर्वपदस्था-गः ।२।३।६४॥
 पूर्वपदस्य वा ।७।३।४५॥
 पूर्वप्रथमा-ये ।७।४।७७॥
 पूर्वमनेन-न् ।७।१।१६७॥
 पूर्वस्याऽस्वे स्वरे० ।४।१।३७॥
 पूर्वाग्रिप्रथमे ।५।४।४९॥
 पूर्वात् कर्तुः ।५।१।१४१॥
 पूर्वापिप्र-रम् ।३।१।१०३॥
 पूर्वापराध-ना ।३।१।५२॥
 पूर्वापरा-द्युस् ।७।२।९८॥
 पूर्वावराध-षाम् ।७।२।११५॥
 पूर्वाह्ना-नट् ।६।३।८७॥
 पूर्वाह्ना-कः ।६।३।१०२॥
 पूर्वोत्तर-क्थनः ।७।३।११३॥
 पृथिवीमध्यान्-स्य ।६।४।१५६॥
 पृथिव्या जाऽञ् ।६।१।१८॥
 पृथिवीसर्व-श्चाञ् ।६।१।१८॥
 पृथुमृदु-रः ।७।४।३९॥
 पृथ्वादेरिमन्वा ।७।१।५८॥
 पृषोदरादयः ।३।२।१५५॥

पृष्ठाद्यः । ६।२।२॥
 पृभृमाहाङमिः । ४।१।५८॥
 पैङ्गाक्षीपुत्रादेरीयः । ६।२।१०२॥
 पैलादेः । ६।१।१४२॥
 पोटायुवति-ति । ३।१।१११॥
 पौत्रादि वृद्धम् । ६।१।२॥
 प्यायः पी । ४।१।९१॥
 प्रकारे जातीयर् । ७।२।७५॥
 प्रकारे था । ७।२।१०२॥
 प्रकृते मयट् । ७।३।१॥
 प्रकृष्टे तमप् । ७।३।५॥
 प्रघणप्रघाणौ गृहांडो । ५।३।३५॥
 प्रचये नवा-स्य । ५।४।४३॥
 प्रजाया अस् । ७।३।१३७॥
 प्रज्ञादिभ्योऽण् । ७।२।१६५॥
 प्रज्ञापणोद-लौ । ७।२।२२॥
 प्रज्ञाश्रद्धा-र्णः । ७।२।३३॥
 प्रणाय्यो नि-ते । ५।१।२३॥
 प्रतिजनादेरीनञ् । ७।१।२०॥
 प्रतिज्ञायाम् । ३।३।६५॥
 प्रतिना पञ्चम्याः । ७।२।८७॥
 प्रतिपथादिकश्च । ६।४।३९॥
 प्रतिपरोऽनो-वात् । ७।३।८७॥
 प्रतिश्रवण-मे । ७।४।९४॥
 प्रतेः । ४।१।९८॥
 प्रतेः स्नातस्य सूत्रे । २।३।२१॥

प्रतेरुरसः सप्तम्याः । ७।३।८४॥
 प्रतेश्च वधे । ४।४।९४॥
 प्रत्यनोर्गृणा-रि । २।२।५७॥
 प्रत्यन्ववात्सामलोमः । ७।३।८२॥
 प्रत्यभ्यतेः क्षिपः । ३।३।१०२॥
 प्रत्ययः-देः । ७।४।११५॥
 प्रत्ययस्य । ७।४।१०८॥
 प्रत्यये । २।३।६॥
 प्रत्यये च । १।३।२॥
 प्रत्याङः श्रु-नि । २।२।५६॥
 प्रथमाद-छः । १।३।४॥
 प्रथमोक्तं प्राक् । ३।१।१४८॥
 प्रभवति । ६।३।१५७॥
 प्रभूतादि-ति । ६।४।४३॥
 प्रभृत्यन्यार्थ-रैः । २।२।७५॥
 प्रमाणसमासत्त्योः । ५।४।७६॥
 प्रमाणान्मात्रदू । ७।१।१४०॥
 प्रमाणीसंख्याङ्कः । ७।३।१२८॥
 प्रयोक्तृव्यापारे णिग् । ३।४।२०॥
 प्रयोजनम् । ६।४।११७॥
 प्रलम्भे गृधिवञ्चैः । ३।३।८९॥
 प्रवचनीयादयः । ५।१।८॥
 प्रशस्यस्य श्रः । ७।४।३४॥
 प्रश्नाख्याने वेञ् । ५।३।११९॥
 प्रश्नार्चाविचा-रः । ७।४।१०२॥
 प्रश्ने च प्रतिपदम् । ७।४।९८॥

प्रष्ठोऽग्रगे ।२।३।३२॥
 प्रसमः स्त्यः स्तीः ।४।१।९५॥
 प्रसितोत्सु-द्धैः ।२।२।४९॥
 प्रस्तारसंस्थान-ति ।६।४।७९॥
 प्रस्थपुरवहान्त-त् ।६।३।४३॥
 प्रस्यैषै-ण ।१।२।१४॥
 प्रहरणम् ।६।४।६२॥
 प्रहरणात् ।३।१।१५४॥
 प्रहरणात् क्रीडायां० ।६।२।११६॥
 प्राकारस्य व्यञ्जने ।३।२।१९॥
 प्राक्काले ।५।४।४७॥
 प्राक् त्वादगडुलादेः ।७।१।५६॥
 प्राग्नित्यात्कप् ।७।३।२८॥
 प्रागिनात् ।२।१।४८॥
 प्रागृग्रामाणाम् ।७।४।१७॥
 प्राग्जितादण् ।६।१।१३॥
 प्राग्देशे ।६।१।१०॥
 प्राग्भरते-जः ।६।१।१२९॥
 प्राग्वत् ।३।३।७४॥
 प्राग्वतः स्नञ् ।६।१।२५॥
 प्राचां नगरस्य ।७।४।२६॥
 प्राच यमयसः ।५।२।५२॥
 प्राच्येजोऽतौल्वं० ।६।१।१४३॥
 प्राज्ज्ञश्च ।५।१।७९॥
 प्राणिजाति-दञ् ।७।१।६६॥
 प्राणितूर्याङ्गाणाम् ।३।१।१३७॥

प्राणिन उपमानात् ।७।३।१११॥
 प्राणिनि भूते ।६।४।११२॥
 प्राणिस्थादस्वा-त् ।७।२।६०॥
 प्राण्यङ्गस्थस्वल-द्यः ।७।१।३७॥
 प्राण्यङ्गादातो लः ।७।२।२०॥
 प्राण्यौषधिवृ-च ।६।२।३१॥
 प्रातश्च मो वा ।४।१।९६॥
 प्राचुम्पतेर्गवि ।४।४।९७॥
 प्रात् पुराणे नश्च ।७।२।१६१॥
 प्रात्यवपरि-न्तैः ।३।१।४७॥
 प्रात्सूजोरिन् ।५।२।७१॥
 प्रात् सुद्रुस्तोः ।५।३।६७॥
 प्रादुरूपसर्गा-स्तेः ।२।३।५८॥
 प्रादागस्त आ-क्ते ।४।४।७॥
 प्राद्रश्मितुलासूत्रे ।५।३।५१॥
 प्राद्वहः ।३।३।१०३॥
 प्राद्वहणस्यैवे ।७।४।२१॥
 प्राध्वं बन्धे ।३।१।१६॥
 प्राप्तापन्नौ-च ।३।१।६३॥
 प्रायोऽतोर्द्वय-वद् ।७।२।१५५॥
 प्रायोऽन्नम-न्नि ।७।१।१९४॥
 प्रायो बहुस्वरादि० ।६।३।१४३॥
 प्रायोऽव्ययस्य ।७।४।६५॥
 प्राल्लिप्तायाम् ।५।३।५७॥
 प्रावृष इकः ।६।३।९९॥
 प्रावृष एण्यः ।६।३।९२॥

प्रियः ।३।१।१५७॥

प्रियवशाद्बदः ।५।१।१०७॥

प्रियसुखं-छे ।७।४।८७॥

प्रियसुखादा-ल्ये ।७।२।१४०॥

प्रियस्थिर-न्दम् ।७।४।३८॥

प्रसृत्वोऽकः साधौ ।५।१।६९॥

प्रेक्षादेरिन् ।६।२।८०॥

प्रेषानुज्ञावसरे-म्यौ ।५।४।२९॥

प्रोक्तात् ।६।२।१२९॥

प्रोपादारम्भे ।३।३।५१॥

प्रोपोत्सं-णे ।७।४।७८॥

प्रोष्ठभद्राज्जाते ।७।४।१३॥

प्लक्षादेरिन् ।६।२।५९॥

प्लुताद्वा ।१।३।२९॥

प्लुतोऽनितौ ।१।२।३२॥

प्लुप् चादा-देः ।७।४।८१॥

प्लादेर्ह्रस्वः ।४।२।१०५॥

फलबर्हाच्चैनः ।७।२।१३॥

फलस्य जातौ ।३।१।१३५॥

फले ।६।२।५८॥

फलुनीप्रो-भे ।२।२।१२३॥

फलुन्याष्टः ।६।३।१०६॥

फेनोष्मबाष्प-ने ।३।४।३३॥

बन्धे घञि नवा ।३।२।२३॥

बन्धेर्नाम्नि ।५।४।६७॥

बन्धौ बहुव्रीहौ ।२।४।८४॥

बलवातदन्त-लः ।७।२।१९॥

बलवातादूलः ।७।१।९१॥

बलादेर्यः ।६।२।८६॥

बलिस्थूले दृढः ।४।४।६९॥

बध्कयादसमासे ।६।१।२०॥

बहिषष्टीकण् च ।६।१।१६॥

बहुगणं भेदे ।१।१।४०॥

बहुलं लुप् ।३।४।१४॥

बहुलम् ।५।१।२॥

बहुलमन्येभ्यः ।६।३।१०९॥

बहुलानुराधा-लुप् ।६।३।१०७॥

बहुविध्वरु-दः ।५।१।१२४॥

बहुविषयेभ्यः ।६।३।४५॥

बहुव्रीहेः-टः ।७।३।१२५॥

बहुष्वस्त्रियाम् ।६।१।१२४॥

बहुष्वेरीः ।२।१।४९॥

बहुस्वरपूर्वादिकः ।६।४।६८॥

बहूनां प्रश्ने वा ।७।३।५४॥

बहोर्दे ।७।३।७३॥

बहोर्णाष्टि भूय् ।७।४।४०॥

बहोर्घासन्ने ।७।२।११२॥

बह्वल्पर्या-प्यास् ।७।२।१५०॥

बाढान्तिक-दौ ।७।४।३७॥

बाह्वर्दिर्बलात् ।७।२।६६॥

बाह्वन्तक-मि ।२।४।७४॥

बाह्वादिभ्यो गोत्रे ।६।१।३२॥

बिडबिरी-च । ७।१।१२९॥
 बिदादेर्वृद्धे । ६।१।४१॥
 बिभेतेभीष् च । ३।३।९२॥
 बिल्वकीयादेरीयस्य । २।४।९३॥
 ब्रह्मणः । ७।४।५७॥
 ब्रह्मणस्त्वः । ७।१।७७॥
 ब्रह्मणो वदः । ५।१।१५६॥
 ब्रह्मभूणवृ-प् । ५।१।१६१॥
 ब्रह्महस्ति-सः । ७।३।८३॥
 ब्रह्मादिभ्यः । ५।१।८५॥
 ब्राह्मणमाण-घः । ६।२।१६॥
 ब्राह्मणाच्छंसी । ३।२।११॥
 ब्राह्मणाद्धा । ६।१।३५॥
 ब्राह्मणानाम्नि । ७।१।१८४॥
 ब्रुवः । ५।१।५१॥
 ब्रूगः पञ्चानां-श्च । ४।२।११८॥
 ब्रूतः परादिः । ४।३।६३॥
 भक्ताण्णः । ७।१।१७॥
 भक्तौदनाद्वाणिकट् । ६।४।७२॥
 भक्षेर्हिंसायाम् । २।२।६॥
 भक्ष्यं हितमस्मै । ६।४।६९॥
 भजति । ६।३।२०४॥
 भजो विण् । ५।१।१४६॥
 भञ्जिभासिमिदो घुरः । ५।२।७४॥
 भञ्जेर्जौ वा । ४।२।४८॥
 भद्रोष्णात्करणे । ३।२।११६॥

भर्गात् त्रैगर्ते । ६।१।५१॥
 भर्तुः तुल्यस्वरम् । ३।१।१६२॥
 भर्तुसन्ध्यादेरण् । ६।३।८९॥
 भर्त्सनि पर्यायिण । ७।४।९०॥
 भवतेः सिज्जलुपि । ४।३।१२॥
 भवतोरिकणीयसौ । ६।३।३०॥
 भवत्वायु-र्यात् । ७।२।९१॥
 भविष्यन्ती । ५।३।४॥
 भविष्यन्ती-हे । ३।३।१५॥
 भवे । ६।३।१२३॥
 भव्यगेयजन्य-नवा । ५।१।७॥
 भस्त्रादेरिकट् । ६।४।२४॥
 भागवित्तिता-वा । ६।१।१०५॥
 भागाद्येकौ । ६।४।१६०॥
 भागिनि च-भिः । २।२।३७॥
 भागेऽष्टमाञ्जः । ७।३।२४॥
 भाजगोण-शे । २।४।३०॥
 भाण्डात्समाचितौ । २।४।४०॥
 भादितो दा । २।३।२७॥
 भाब्रेतुः । ७।३।१३३॥
 भावकर्मणोः । ३।४।६८॥
 भावघञो-णः । ६।१।११४॥
 भावघचनाः । ५।३।१५॥
 भावाकर्त्रोः । ५।३।१८॥
 भावादिमः । ६।४।२१॥
 भावे । ५।३।१२२॥

भावे चाशि-खः । ५।१।१३०॥

भावे त्वतल् । ७।१।५५॥

भावेऽनुपसर्गात् । ५।३।४५॥

भिक्षादेः । ६।२।१०॥

भिक्षा-सेनाऽऽदायात् । ५।१।१३९॥

भित्तं शकलम् । ४।२।८१॥

भिदादयः । ५।३।१०८॥

भियो नवा । ४।२।९९॥

भियो रुरुकलुकम् । ५।२।७६॥

भिस एस् । १।४।२॥

भीमादयोऽपादाने । ५।१।१४॥

भीरुष्ठानादयः । २।३।३३॥

भीषिभूषि-भ्यः । ५।३।१०९॥

भीहीभृहोस्तिष्ठत् । ३।४।५०॥

भुजन्मुब्जं-गे । ४।१।१२०॥

भुजिपत्या-ने । ५।३।१२८॥

भुजो-भक्ष्ये । ४।१।११७॥

भुनजोऽत्राणे । ३।३।३७॥

भुवो वः-न्योः । ४।२।४३॥

भुवोऽवज्ञाने वा । ५।३।६४॥

भूङ्ः प्राप्तौ णिङ् । ३।४।१९॥

भूजेः ण्णुक् । ५।२।३०॥

भूतपूर्वे प्चरट् । ७।२।७८॥

भूतवच्चाशंस्ये वा । ५।४।२॥

भूते । ५।४।१०॥

भूयःसंभूयो-च । ६।१।३६॥

भूर्लुक् चवर्णस्य । ७।४।४१॥

भूश्रयदोऽल् । ५।३।२३॥

भूषाक्रोधार्थ-नः । ५।२।४२॥

भूषादरक्षेपे-त् । ३।१।४॥

भूषार्थसन्-क्यौ । ३।४।९३॥

भूस्वपोरदुतौ । ४।१।७०॥

भृगो नाम्नि । ५।३।९८॥

भृगोऽसंज्ञायाम् । ५।१।४५॥

भृग्वज्जिरस्कु-त्रेः । ६।१।१२८॥

भृजो भर्ज् । ४।४।६॥

भृतिप्रत्य-कः । ७।३।१४०॥

भृतौ कर्मणः । ५।१।१०४॥

भृवृजितृ-म्नि । ५।१।११२॥

भृशाभीक्ष्ण्या-देः । ७।४।७३॥

भृशाभीक्ष्ण्ये हि-दि । ५।४।४२॥

भेषजादिभ्यष्टचण् । ७।२।१६४॥

भोगवद्वैरिमतोर्ना० । ३।२।६५॥

भोगोत्तर-नः । ७।१।४०॥

भोजसूतयोः-त्योः । २।४।८१॥

भौरिक्येषु-क्तम् । ६।२।६८॥

भ्राजभासभाष-नवा । ४।२।३६॥

भ्राज्यलंकृत्-ण्णुः । ५।२।२८॥

भ्रातुर्व्यः । ६।१।८८॥

भ्रातुः स्तुतौ । ७।३।१७९॥

भ्रातुष्पुत्र-यः । २।३।१४॥

भ्रातृपुत्राःस्वसृ-भिः । ३।१।१२१॥

भ्राष्ट्राग्रेरिन्धे ।३।२।११४॥
 भ्रासभ्लासभ्रम-र्वा ।३।४।७३॥
 भ्रुवोऽच्च-ट्योः ।२।४।१०१॥
 भ्रुवो भ्रुव् च ।६।१।७६॥
 भ्रूश्रोः ।२।१।५३॥
 भ्वादिभ्यो वा ।५।३।११५॥
 भ्वादेर्दिर्घः ।२।१।८३॥
 भ्वादेर्नामिनो-ने ।२।१।६३॥
 मड्डुकझझराद्वाण् ।६।४।५८॥
 मण्यादिभ्यः ।७।२।४४॥
 मतमदस्य करणे ।७।१।१४॥
 मत्स्यस्य यः ।२।४।८७॥
 मथलपः ।५।२।५३॥
 मद्रभद्राद्वपने ।७।२।१४४॥
 मद्रादञ् ।६।३।२४॥
 मधुबभ्रोर्बाह्व-के ।६।१।४३॥
 मध्य उत्क-रः ।६।३।७७॥
 मध्यादिनण्णेषां ।६।३।१२६॥
 मध्यान्ताद्गुरौ ।३।२।२१॥
 मध्यान्मः ।६।३।७६॥
 मध्ये पदे नि-ने ।३।१।११॥
 मध्वादिभ्यो रः ।७।२।२६॥
 मध्वादेः ।६।२।७३॥
 मनः ।२।४।१४॥
 मनयवलपरे हे ।१।३।१५॥
 मनसश्चाज्ञायिनि ।३।२।१५॥

मनुर्नभो-ति ।१।१।२४॥
 मनोरौ च वा ।२।४।६१॥
 मनोर्याणौ षश्चान्तः ।६।१।९४॥
 मन्तस्य युवा-योः ।२।१।१०॥
 मन्थौदनसक्तु-वा ।३।२।१०६॥
 मन्दाल्पाच्च मेघा० ।७।३।१३८॥
 मन्माब्जादेर्नाम्नि ।७।२।६७॥
 मन्यस्यानावा-ने ।२।२।६४॥
 मन्याणिन् ।५।१।११६॥
 मन्वन्वनि-चित् ।५।१।१४७॥
 मयूरव्यंसकेत्यादयः ।३।१।११६॥
 मरुत्पर्वणस्तः ।७।२।१५॥
 मर्तादिभ्यो यः ।७।२।१५९॥
 मलादीमसश्च ।७।२।१४॥
 मव्यविश्रिवि-न ।४।१।१०९॥
 मव्यस्याः ।४।२।११३॥
 मस्जेः सः ।४।४।११०॥
 महतः-डाः ।३।२।६८॥
 महत्सर्वादिकण् ।७।१।४२॥
 महाकुलाद्वाजीनजौ ।६।१।९९॥
 महाराजप्रो-कण् ।६।२।११०॥
 महाराजादिकण् ।६।३।२०५॥
 महेन्द्राद्वा ।६।२।१०६॥
 मांसस्यानङ्-वा ।३।२।१४१॥
 माडचद्यतनी ।५।४।३९॥
 माणवः कुत्सायाम् ।६।१।९५॥

मातमातृमातृके वा ।२।४।८५॥
 मातरपितरं वा ।३।२।४७॥
 मातुर्मातः-न्त्ये ।१।४।४०॥
 मातुलाचार्यो-द्वा ।२।४।६३॥
 मातृपितुः स्वसुः ।२।३।१८॥
 मातृपित्रादेर्देयणीयणौ ।६।१।१०॥
 मात्रट् ।७।१।१४५॥
 माथोत्तरपद-ति ।६।४।४०॥
 मादुवर्णोऽनु ।२।१।४७॥
 मानम् ।६।४।१६९॥
 मानसंव-म्नि ।७।४।१९॥
 मानात् क्रीतवत् ।६।२।४४॥
 मानादसंशये लुप् ।७।१।१४३॥
 माने ।५।३।८१॥
 माने कश्च ।७।३।२६॥
 मारणतोषण-ज्ञश्च ।४।१।३०॥
 मालायाः श्लेषे ।७।२।६४॥
 मालेषीके-ते ।२।४।१०२॥
 मावर्णान्तो-वः ।२।१।९४॥
 माशब्द इत्यादिभ्यः ।६।४।४४॥
 मासनिशा-वा ।२।१।१००॥
 मासवर्णभ्रात्रनुपूर्वम् ।३।१।१६१॥
 मासाद्वयसि यः ।६।४।११३॥
 मिगूमीगोऽखलचलि ।४।२।८॥
 मिथ्याकृगोऽभ्यासे ।३।३।९३॥

मिदः श्ये ।४।३।५॥
 मिमीमादामित्त्वरस्य ।४।१।२०॥
 मुचादितृफट्-शे ।४।४।९९॥
 मुरतोऽनुनासिकस्य ।४।१।५१॥
 मुहद्रुहष्णुहष्णिहो वा ।२।१।८४॥
 मूर्तिनिचिताग्रे घनः ।५।३।३७॥
 मूलविभुजादयः ।५।१।१४४॥
 मूल्यैः क्रीते ।६।४।१५०॥
 मृगक्षीरादिषु वा ।३।२।६२॥
 मृगयेच्छा-याच्छा० ।५।३।१०१॥
 मृजोऽस्य वृद्धिः ।४।३।४२॥
 मृदस्तिकः ।७।२।१७१॥
 मृषः क्षान्तौ ।४।३।२८॥
 मेघर्तिभया-खः ।५।१।१०६॥
 मेडो वा मित् ।४।३।८८॥
 मेघारथान्नवेरः ।७।२।४१॥
 मोऽकमियमिरमि० ।४।३।५५॥
 मो नो म्वोश्च ।२।१।६७॥
 मोर्वा ।२।१।९॥
 मोऽवर्णस्य ।२।१।४५॥
 मौदादिभ्यः ।६।३।१८२॥
 म्नां धुङ्-न्ते ।१।३।३९॥
 म्रियतेरद्यत-च ।३।३।४२॥
 य एचातः ।५।१।२८॥
 यः ।६।३।१७६॥

यः । ७।१।१॥
 यः सप्तम्याः । ४।२।१२२॥
 यङ्गुरुस्तोर्बहुलम् । ४।३।६४॥
 यजसृज-षः । २।१।८७॥
 यजादिवचेः किति । ४।१।७९॥
 यजादिवश्-य्वृत् । ४।१।७२॥
 यजिजपिदंशि-कः । ५।२।४७॥
 यजिस्वपिरक्षि-नः । ५।३।८५॥
 यजेर्यज्ञाङ्गे । ४।१।११४॥
 यज्ञादियः । ६।४।१७९॥
 यज्ञानां दक्षिणायाम् । ६।४।२६॥
 यज्ञो ग्रहः । ५।३।६५॥
 यज्ञो ज्यः । ६।३।१३४॥
 यज्ञोऽश्या-देः । ६।१।१२६॥
 यजिजः । ६।१।५४॥
 यज्ञो डायन् च वा । २।४।६७॥
 यतः प्रतिनि-ना । २।२।७२॥
 यत्कर्मस्पर्शात्-तः । ५।३।१२५॥
 यत्तत्किमः-र्वा । ७।१।१५०॥
 यत्तत्किमन्यात् । ७।३।५३॥
 यत्तदेतदो डावादिः । ७।१।१४९॥
 यथाकथाचाण्णः । ६।४।१००॥
 यथाकामा-नि । ७।१।१००॥
 यथातथादीर्घ्योत्तरे । ५।४।५१॥
 यथाऽथा । ३।१।४१॥
 यथामुख-स्मिन् । ७।१।९३॥

यद्भावो भावलक्षणम् । २।२।१०६॥
 यद्वेदैस्तद्वदाख्या । २।२।४६॥
 यद्वीक्ष्ये राधीक्षी । २।२।५८॥
 यपि । ४।२।५६॥
 यपि चादो जग्ध् । ४।४।१६॥
 यबक्छिति । ४।२।७॥
 यमः सूचने । ४।३।३९॥
 यमः स्वीकारे । ३।३।५९॥
 यममदगदोऽनुपस० । ५।१।३०॥
 यमिरमिनमिगमि० । ४।२।५५॥
 यमिरमिनम्या-श्च । ४।४।८६॥
 यमोऽपरिवे-च । ४।२।२९॥
 यरलवा अन्तस्थाः । १।१।१५॥
 यवयवक-द्यः । ७।१।८१॥
 यवयवनार-त्त्वे । २।४।६५॥
 यश्चोरसः । ६।३।२१२॥
 यस्कादेर्गोत्रे । ६।१।१२५॥
 यस्वरे पा-टि । २।१।१०२॥
 याचितापमित्यात्कण् । ६।४।२२॥
 याजकादिभिः । ३।१।७८॥
 याज्ञिकौक्थिक-कम् । ६।२।१२२॥
 याज्या दानर्चि । ५।१।२६॥
 याम्युसोरियमियुसौ । ४।२।१२३॥
 यायावरः । ५।२।८२॥
 यावतो विन्दजीवः । ५।४।५५॥
 यावदियत्त्वे । ३।१।३१॥

यावादिभ्यः कः । ७।३।१५॥

यिः सन्वेर्ष्यः । २।१।११॥

यि लुक् । ४।२।१०२॥

युजश्चक्रुञ्चो नो डः । २।१।७१॥

युजभुजभज-नः । ५।२।५०॥

युजादेर्नवा । ३।४।१८॥

युज्रोऽसमासे । १।४।७१॥

युदुद्रोः । ५।३।५९॥

युपूद्रोर्घञ् । ५।३।५४॥

युवणवृट्त्वश-हः । ५।३।२८॥

युववृद्धं कुत्सार्चं वा । ६।१।५॥

युवा खलति-नैः । ३।१।११३॥

युवादेरण् । ७।१।६७॥

युष्मदस्मदोः । २।१।६॥

युष्मदस्मदो-देः । ७।३।३०॥

यूनस्तिः । २।४।७७॥

यूनि लुप् । ६।१।१३७॥

यूनोऽके । ७।४।५०॥

यूयं वयं जसा । २।१।१३॥

ये नवा । ४।२।६२॥

येयौ च लुक् च । ७।१।१६४॥

येऽवर्णे । ३।२।१००॥

यैयकजावसमासे वा । ६।१।९७॥

योगकर्मभ्यां योकजौ । ६।४।९५॥

योग्यतावीप्सा-इये । ३।१।४०॥

योद्धृप्रयोजनाद्युद्धे । ६।२।११३॥

योऽनेकस्वरस्य । २।१।५६॥

योपान्त्या-नञ् । ७।१।७०॥

योऽशिति । ४।३।८०॥

यौघेयादेरञ् । ७।३।६५॥

य्यक्ये । १।२।२५॥

य्वः पदान्तात्-दौत् । ७।४।५॥

य्वृत् सकृत् । ४।१।१०२॥

य्वृवर्णाल्लघ्वादेः । ७।१।६९॥

य्वोः ष्वय्व्यञ्जने० । ४।४।१२१॥

रः कखप-पौ । १।३।५॥

रः पदान्ते । १।३।५३॥

रक्तानित्यवर्णयोः । ७।३।१८॥

रक्षदुञ्छतोः । ६।४।३०॥

रङ्गोः प्राणिनि वा । ६।३।१५॥

रजःफलेमलाद् ग्रहः । ५।१।९८॥

रथवदे । ३।२।१३१॥

रथात्सादेश्च वोढृङ्गे । ६।३।१७५॥

रदादमूर्च्छम-च । ४।२।६९॥

रध इटि तु-व । ४।४।१०१॥

रभलभशक-मिः । ४।१।२१॥

रभोऽपरोक्षाशवि । ४।४।१०२॥

रम्यादिभ्यः-रि । ५।३।१२६॥

रष्ववर्णात्रो-रे । २।३।६३॥

रहस्यमर्या-गे । ७।४।८३॥

रागाद्वो रक्ते ।६।२।१॥
 राजघः ।५।१।८८॥
 राजदन्तादिषु ।३।१।१४९॥
 राजन्यादिभ्योऽकञ् ।६।२।६६॥
 राजन्वान् सुराणि ।२।१।९८॥
 राजन्सखेः ।७।३।१०६॥
 रात्रौ वसो-घ ।५।२।६॥
 रात्र्यहःसं-र्वा ।६।४।११०॥
 रात्सः ।२।१।९०॥
 रादेफः ।७।२।१५७॥
 राधेर्वधे ।४।१।२२॥
 राल्लुक् ।४।१।११०॥
 राष्ट्रक्षत्रियात्-रञ् ।३।१।११४॥
 राष्ट्राख्याद् ब्रह्मणः ।७।३।१-७॥
 राष्ट्रादियः ।६।३।३॥
 राष्ट्रेऽनङ्गादिभ्यः ।६।२।६५॥
 राष्ट्रेभ्यः ।६।३।४४॥
 रिः शक्याशीर्ये ।४।३।११०॥
 रिति ।३।२।५८॥
 रिरिष्टात्-ता ।२।२।८२॥
 रिरौ च लुपि ।४।१।५६॥
 रुचिकृष्य-षु ।२।२।५५॥
 रुच्याव्यध्यवास्तव्यम् ।५।१।६॥
 रुजार्थस्या-रि ।२।२।१३॥
 रुत्पञ्चकाच्छिदयः ।४।४।८८॥
 रुदविदमुष-च ।४।३।३२॥

रुधः ।३।४।८९॥
 रुधां स्वराच्छनो-च ।३।४।८२॥
 रुहः पः ।४।२।१४॥
 रूढावन्तःपुरादिकः ।६।३।१४०॥
 रूपात्प्रशस्ताहतात् ।७।२।५४॥
 रूष्योत्तरपदारण्याणः ।६।३।२२॥
 रेवतरोहिणाद् भे ।२।४।२६॥
 रेवत्यादेरिकण् ।६।१।८६॥
 रेवतिकादेरीयः ।६।३।१७०॥
 रोः काम्ये ।२।३।७॥
 रोगात्प्रतीकारे ।७।२।८२॥
 रोपान्त्यात् ।६।३।४२॥
 रोमन्धाद् व्याप्या-णे ।३।४।३२॥
 रोरुपसर्गात् ।५।३।२२॥
 रो रे लुग्-तः ।१।३।४१॥
 रोर्ध्वः ।१।३।२६॥
 रो लुप्यरि ।२।१।७५॥
 रोऽश्मादेः ।६।२।७९॥
 र्नाम्यन्तात्-ढः ।२।१।८०॥
 र्लो वा ।१।४।६७॥
 र्हादर्ह-स्व-वा ।१।३।३१॥
 लक्षणवीप्स्ये-ना ।२।२।३६॥
 लक्षणेनाभि-ख्ये ।३।१।३३॥
 लक्ष्म्या अनः ।७।२।३२॥
 लघोर्दीर्घोऽस्वरादेः ।४।१।६४॥
 लघोरुपान्त्यस्य ।४।३।४॥

लघोर्यपि ।४।३।८६॥
 लध्वक्षरास-कम् ।३।१।१६०॥
 लङ्गिकम्प्यो-त्योः ।४।२।४७॥
 लभः ।४।४।१०३॥
 ललाटवात-कः ।५।१।१२५॥
 लवणादः ।६।४।६॥
 लषपतपदः ।५।२।४१॥
 लाक्षारोचनादिकण् ।६।२।२॥
 लिप्प्यसिद्धौ ।५।३।१०॥
 लिम्पविन्दः ।५।१।६०॥
 लियो नोऽन्तः-वे ।४।२।१५॥
 लि लौ ।१।३।६५॥
 लिहादिभ्यः ।५।१।५०॥
 लीङ्लिनो-पि ।३।३।९०॥
 लीङ्लिनोर्वा ।४।२।९॥
 लुक् ।१।३।१३॥
 लुक्चाजिनान्तात् ।७।३।३९॥
 लुक्पुत्तरपदस्य कम् ।७।३।३८॥
 लुगस्यादेत्यपदे ।२।१।११३॥
 लुगातोऽनापः ।२।१।१०७॥
 लुप्ययृल्लेनत् ।७।४।११२॥
 लुबञ्चैः ।७।२।१२३॥
 लुब् बहुलं पुष्पमूले ।६।२।५७॥
 लुब्बाध्यायानुवाके ।७।२।७२॥
 लुभ्यञ्चैर्विमोहार्थे ।४।४।४४॥
 लूधूसू-तः ।५।२।८७॥

लूनविषयातात् पशौ ।७।३।२१॥
 लोकं पृणम-त्नम् ।३।२।११३॥
 लोकज्ञाते-र्ये ।७।४।८४॥
 लोकसर्व-ते ।६।४।१५७॥
 लोकात् ।१।१।३॥
 लोमपिच्छादेः शैलम् ।७।२।२८॥
 लोमनोऽपत्येषु ।६।१।२३॥
 लो लः ।४।२।१६॥
 लोहितादिश-त् ।२।४।६८॥
 लोहितान्मणौ ।७।३।१७॥
 वंशादेर्भा-त्सु ।६।४।१६६॥
 वंश्यज्यायो-वा ।६।१।३॥
 वंश्येन पूर्वार्थे ।३।१।२९॥
 वचोऽशब्दनाम्नि ।४।१।११९॥
 वञ्चसंसध्वंस-नी ।४।१।५०॥
 वटकादिन् ।७।१।१९६॥
 वतण्डात् ।६।१।४५॥
 वत्तस्याम् ।१।१।३४॥
 वत्तशालाद्वा ।६।३।१११॥
 वत्सोक्षाश्च-पित् ।७।३।५१॥
 वदव्रजळः ।४।३।४८॥
 वदोऽपात् ।३।३।९७॥
 वन्याड्पञ्चमस्य ।४।२।६५॥
 वमि वा ।२।३।८३॥
 वम्पविति वा ।४।२।८७॥
 वयःशक्तिशीले ।५।२।२४॥

वयसि दन्त-तृ । ७३।१५१॥
 वयस्यनन्त्ये । २।४।२१॥
 वराहादेः कण् । ६।२।९५॥
 वरुणेन्द्र-न्तः । २।४।६२॥
 वर्गान्तात् । ६।३।१२८॥
 वर्चस्कादिष्व-यः । ३।२।४८॥
 वर्णदृढा-वा । ७।१।५९॥
 वर्णाद्-णि । ७।२।६९॥
 वर्णावकञ् । ६।३।२१॥
 वर्णाव्ययात्-रः । ७।२।१५६॥
 वर्तमाना-महे । ३।३।६॥
 वर्तेवृत्तं ग्रन्थे । ४।४।५५॥
 वर्त्त्यति गम्यादिः । ५।३।१॥
 वर्त्त्यति-ले । ५।४।२५॥
 वर्मणाऽचक्रात् । ६।१।३३॥
 वर्योपसर्या-ये । ५।१।३२॥
 वर्षभर-जे । ३।२।२६॥
 वर्षविघ्नेऽवाद् ग्रहः । ५।३।५०॥
 वर्षाकालेभ्यः । ६।३।८०॥
 वर्षादयः क्लीबे । ५।३।२९॥
 वर्षादश्च वा । ६।४।१११॥
 वलच्यपित्रादेः । ३।२।८२॥
 वलिवटि-र्भः । ६।२।१६॥
 वशेरयडि । ४।१।८३॥
 वसनात् । ६।४।१३८॥
 वसातेर्वा । ६।२।६७॥

वसुराटोः । ३।२।८१॥
 वस्तेरयञ् । ७।१।११२॥
 वस्त्रात् । ६।४।१७॥
 वहति रथयु-त् । ७।१।२॥
 नहाभ्राह्मिहः । ५।१।१२३॥
 वहीनरस्यैत् । ७।४।४॥
 वहेः प्रवेयः । २।२।७॥
 वहेस्तुरिश्वादिः । ६।३।१८०॥
 वह्यं करणे । ५।१।३४॥
 वहल्यूर्दिपदि-नण् । ६।३।१४॥
 वाः शेषे । १।४।८२॥
 वाऽकर्मणा-णौ । २।२।४॥
 वाकाङ्क्षायाम् । ५।२।१०॥
 वाक्यस्य परिवर्जने । ७।४।८८॥
 वाक्रोशदैव्ये । ४।२।७८॥
 वा क्लीबे । २।२।९२॥
 वाक्षः । ३।४।७६॥
 वागन्तौ । ७।३।१४५॥
 वाग्रान्त-रात् । ७।३।१५४॥
 वाच आलाटौ । ७।२।२४॥
 वाच इकण् । ७।२।१६८॥
 वाचंयमो व्रते । ५।१।११५॥
 वाचिस्पति-सम् । ३।२।३६॥
 वा जाते द्विः । ६।२।१३७॥
 वा ज्वलादि-र्णः । ५।१।६२॥
 वाजलेरलुकः । ७।३।१०१॥

वाटाट्यात् । ५।३।१०३॥
 वाडवेयो वृषे । ६।१।८५॥
 वाणुमाषात् । ७।१।८२॥
 वातपित्त-ने । ६।४।१५२॥
 वातातीसार-न्तः । ७।२।६१॥
 वा तृतीयायाः । ३।२।३॥
 वातोरिकः । ६।४।१३२॥
 वात्मने । ३।४।६३॥
 वात्यसंधिः । १।२।३१॥
 वा दक्षिणात्-आः । ७।२।११९॥
 वादेश्च णकः । ५।२।६७॥
 वाद्यतनीक्रिया-र्गीङ् । ४।४।२८॥
 वाद्यतनी पुरादौ । ५।२।१५॥
 वाद्यात् । ६।१।११॥
 वाद्वौ । २।१।४६॥
 वा द्विषातोऽनः पुस् । ४।२।९१॥
 वाधारेऽमावास्या । ५।१।२१॥
 वा नाम्नि । १।२।२०॥
 वा नाम्नि । ७।३।१५९॥
 वान्तिके । ३।१।१४७॥
 वान्तिमान्ति-षद् । ७।४।३१॥
 वान्यतःपुमान्-रे । १।४।६२॥
 वान्येन । ६।१।१३३॥
 वापगुरो णमि । ४।२।५॥
 वा परोक्षायङि । ४।१।९०॥
 वा पादः । २।४।६॥

वाप्रोः । ४।३।८७॥
 वा बहुव्रीहेः । २।४।५॥
 वाभिनिविशः । २।२।२२॥
 वाऽभ्यवाभ्याम् । ४।१।९९॥
 वामः । ४।२।५७॥
 वामदेवाद्यः । ६।२।१३५॥
 वामाद्यादेरीनः । ७।१।४॥
 वामूशसि । २।१।५५॥
 वायनणायनिजोः । ६।१।१३८॥
 वा युष्मद्-कम् । ६।३।६७॥
 वाय्वृतुपित्रुषसो यः । ६।२।१०९॥
 वारे कृत्वस् । ७।२।१०९॥
 वा लिप्सायाम् । ३।३।६१॥
 वाल्ये । ७।३।१४६॥
 वावाप्यो-पी । ३।२।१५६॥
 वा वेत्तेः कसुः । ५।२।२२॥
 वा वेष्टचेष्टः । ४।१।६६॥
 वाशिन आयनौ । ७।४।४६॥
 वाश्मनो विकारे । ७।४।६३॥
 वाश्वादीयः । ६।२।१९॥
 वाष्टन आः स्यादौ । १।४।५२॥
 वासुदेवार्जुनादकः । ६।३।२०७॥
 वा स्वीकृतौ । ४।३।४०॥
 वाहनात् । ६।३।१७८॥
 वाहर्पत्यादयः । १।३।५८॥
 वाहीकेषु ग्रामात् । ६।३।३६॥

वाहीकेष्वब्राह्म-भ्यः । ७।३।६३॥
 वा हेतुसिद्धौ क्तः । ५।३।२॥
 बाह्यपथ्युपकरणे । ६।३।१७९॥
 बाह्याद्वाहनस्य । २।३।७२॥
 विंशतिकात् । ६।४।१३९॥
 विंशते-ति । ७।४।६७॥
 विंशत्यादयः । ६।४।१७३॥
 विंशत्यादेर्वा तमद् । ७।१।१५६॥
 विकर्णकुषीत-पे । ६।१।७५॥
 विकर्णच्छगला-ये । ६।१।६४॥
 विकारे । ६।२।३०॥
 विकुशमिपरेः-स्य । २।३।२८॥
 विचारे पूर्वस्य । ७।४।९५॥
 विचाले च । ७।२।१०५॥
 विच्छो नङ् । ५।३।८६॥
 विजेरिट् । ४।३।१८॥
 वित्तं धनप्रतीतम् । ४।२।८२॥
 विद्वद्भ्यः-णम् । ५।४।५४॥
 विद्यायोनिसम्ब० । ६।३।१५०॥
 विधिनिमन्त्रणा-ने । ५।४।२८॥
 विध्यत्यनन्येन । ७।१।८॥
 विनयादिभ्यः । ७।२।१६९॥
 विना ते तृतीया च । १।२।११५॥
 विनिमेषद्युतपणं-होः । २।२।१६॥
 विन्दिच्छू । ५।२।३४॥
 विन्मतोर्णीष्ठि-लुप् । ७।४।३२॥

विपरिप्रात्सर्तेः । ५।२।५५॥
 विभक्तिथ-भाः । १।१।३३॥
 विभक्तिस-यम् । ३।१।३९॥
 विभाजयितु-च । ६।४।५२॥
 विमुक्तादेरण् । ७।२।७३॥
 वियः प्रजने । ४।२।१३॥
 विरागाद्विरङ्गश्च । ६।४।१८३॥
 विरामे वा । १।३।५१॥
 विरोधिनाम-स्वैः । ३।१।१३०॥
 विवधवीवधाद्वा । ६।४।२५॥
 विवादे वा । ३।३।८०॥
 विवादे द्वन्द्वदकल् । ६।३।१६३॥
 विशपतपद-क्ष्ये । ५।४।८१॥
 विशाखाषा-ण्डे । ६।४।१२०॥
 विशिरुहि-दात् । ६।४।१२२॥
 विशेषणं वि-श्च । ३।१।९६॥
 विशेषणमन्तः । ७।४।११३॥
 विशेषणस-हौ । ३।१।१५०॥
 विशेषाविव-श्रे । ५।२।५॥
 विश्रमेर्वा । ४।३।५६॥
 विष्वचो विषुश्च । ७।२।३१॥
 विसारिणो मत्स्ये । ७।३।५९॥
 वीप्सायाम् । ७।४।८०॥
 वीरुन्यग्रोधौ । ४।१।१२१॥
 वृकाद्वेण्यण् । ७।३।६४॥
 वृगो वस्त्रे । ५।६।५२॥

वृजिमद्रादेशात्कः ।६।३।३८॥
 वृत्तिसर्गतायने ।३।३।४८॥
 वृत्तोऽपपाठोऽनुयोगे ।६।४।६७॥
 वृत्त्यन्तोऽसषे ।१।१।२५५॥
 वृद्धस्त्रियाः-णश्च ।६।१।८७॥
 वृद्धस्य च ज्यः ।७।४।३५॥
 वृद्धाद्यूनि ।६।१।३०॥
 वृद्धिः स्वरेष्वा-ते ।७।४।११॥
 वृद्धिररैदौत् ।३।३।११॥
 वृद्धिर्यस्य स्व-दिः ।६।१।८॥
 वृद्धेजः ।६।३।२८॥
 वृद्धो यूना तन्मात्रभेदे ।३।१।१२४॥
 वृद्धिक्षिलुण्टि-कः ।५।२।७०॥
 वृद्धचः स्पसनोः ।३।३।४५॥
 वृन्दादारकः ।७।२।११॥
 वृन्दारकनागकुञ्जरैः ।३।१।१०८॥
 वृषाश्वान्मैथुने स्सो० ।४।३।११४॥
 वृष्टिमान-वा ।५।४।५७॥
 वृत्तो नवाऽना-च ।४।४।३५॥
 वेः ।२।३।५४॥
 वेः कृगः-शे ।३।३।८५॥
 वेः खुस्त्रग्रम् ।७।३।१६३॥
 वेः स्कन्दोऽक्तयोः ।२।३।५१॥
 वेः स्रः ।२।३।२३॥
 वेः स्वार्थे ।३।३।५०॥
 वेगे सत्तेर्धाव् ।४।२।१०७॥

वेतोऽपतः ।४।४।६२॥
 वेणुकादिभ्य ईयण् ।६।३।६६॥
 वेतनादेर्जीवति ।६।४।१५॥
 वेत्तिच्छिदभिदः कित् ।५।२।७५॥
 वेत्तेः कित् ।३।४।५१॥
 वेत्तेर्नवा ।४।२।११६॥
 वेदसहश्रु-नाम् ।३।२।४१॥
 वेदूतोऽनव्य-दे ।२।४।९८॥
 वेदेन्ब्राह्मणमत्रैव ।६।२।१३०॥
 वेयिवदनाश्व-नम् ।५।२।३॥
 वेयुवोऽस्त्रियाः ।१।४।३०॥
 वेरयः ।४।१।७४॥
 वेरशब्दे प्रथने ।५।३।६९॥
 वेर्दहः ।५।२।६४॥
 वेर्वय् ।४।४।१९॥
 वेर्विचकत्थ-नः ।५।२।५९॥
 वेर्विस्तृते-टौ ।७।१।१२३॥
 वेश्र द्रोः ।५।२।५४॥
 वेष्टयादिभ्यः ।६।४।६५॥
 वेसुसोऽपेक्षायाम् ।२।३।११॥
 वैकत्र द्वयोः ।२।२।८५॥
 वैकव्यञ्जने पूर्वे ।३।२।१०५॥
 वैकात् ।७।३।५५॥
 वैकात् ध्यमञ् ।७।२।१०६॥
 वैदूर्यः ।६।३।१५८॥
 वैणे कणः ।५।३।२७॥

वोतात् प्राक् ।५।४।११॥
 वोत्तरपद-हः ।२।३।७५॥
 वोत्तरपदेऽर्धे ।७।२।१२५॥
 वोत्तरात् ।७।२।१२१॥
 वोदः ।५।३।६१॥
 वोदश्वितः ।६।२।१४४॥
 वोपकादेः ।६।१।१३०॥
 वोपमानात् ।७।३।१४७॥
 वोपात् ।३।३।१०६॥
 वोपादेरडाकौ च ।७।३।३६॥
 वोमाभङ्गातिलात् ।७।१।८३॥
 वोर्णुगः सेटि ।४।३।४६॥
 वोर्णोः ।४।३।१९॥
 वोर्णोः ।४।३।६०॥
 वोर्ध्व द-सट् ।७।१।१४२॥
 वोर्ध्वात् ।७।३।१५६॥
 वो विधूनने जः ।४।२।१९॥
 वोशनसो-सौ ।१।४।८०॥
 वोशीनरेषु ।६।३।३७॥
 वौ वर्तिका ।२।४।११०॥
 वौ विष्करो वा ।४।४।९६॥
 वौ व्यञ्जनादे-खः ।४।६।२५॥
 वौष्ठौतौ-से ।१।२।१७॥
 व्यः ।४।१।७७॥
 व्यक्तवाचां सहोक्तौ ।३।३।७९॥
 व्यचोऽनसि ।४।१।८२॥

व्यञ्जनस्या-लुक् ।४।१।४४॥
 व्यञ्जनस्यान्त ई ।७।२।१२९॥
 व्यञ्जनाच्छ्रुनाहेरानः ।३।४।८०॥
 व्यञ्जनात्तद्धितस्य ।२।४।८८॥
 व्यञ्जनात्प-वा ।१।३।४७॥
 व्यञ्जनादेर्नाम्युपा० ।२।३।८७॥
 व्यञ्जनादेर्वो-तः ।४।३।४७॥
 व्यञ्जनाद् घञ् ।५।३।१३२॥
 व्यञ्जनाद्देः सश्च दः ।४।३।७८॥
 व्यञ्जनानामनिटि ।४।३।४५॥
 व्यञ्जनान्तस्था-ध्यः ।४।२।७१॥
 व्यञ्जनेभ्य उपसिक्ते ।६।४।८॥
 व्यतिहारेऽनीरा-जः ।५।३।११६॥
 व्यत्यये लुग्व ।१।३।५६॥
 व्यधजपमद्भचः ।५।३।४७॥
 व्यपाभेर्लषः ।५।२।६०॥
 व्ययोद्रोः करणे ।५।३।३८॥
 व्यवात्स्वनोऽशने ।२।३।४३॥
 व्यस्तव्यत्यस्तात् ।६।३।७॥
 व्यस्ताच्च क्र-कः ।६।४।१६॥
 व्यस्थवृणवि ।४।२।३॥
 व्याघ्राग्रे प्रा-सोः ।५।१।५७॥
 व्याङ्गपरे रमः ।३।३।१०५॥
 व्यादिभ्यो णिकेकणौ ।६।३।३४॥
 व्याप्तौ ।३।१।६१॥
 व्याप्तौ रसात् ।७।२।१३०॥

व्याप्याच्चेवात् ।५।४।७१॥
 व्याप्यादाधारे ।५।३।८८॥
 व्याप्ये क्तेनः ।२।२।९९॥
 व्याप्ये घुरके-च्यम् ।५।१।४॥
 व्याप्ये द्विद्रो-याम् ।२।२।५०॥
 व्याश्रये सुतः ।७।२।८१॥
 व्यासवरुट-चाक् ।६।१।३८॥
 व्याहरति मृगे ।६।३।१२१॥
 व्युदःकाकु-लुक् ।७।३।१६५॥
 व्युदस्तपः ।३।३।८७॥
 व्युपाच्छीड् ।५।३।७७॥
 व्युष्टादिष्वण् ।६।४।९९॥
 व्येस्यमोर्यङि ।४।१।८५॥
 व्योः ।१।३।२३॥
 व्रतान्भुजितनिवृत्त्योः ।३।४।४३॥
 व्रताभीक्ष्ये ।५।१।१५७॥
 व्रातादस्त्रियाम् ।७।३।६१॥
 व्रातादीनञ् ।६।४।१९॥
 व्रीहिशालेर्यण् ।७।१।८०॥
 व्रीहेः पुरोडाशे ।६।२।५१॥
 व्रीह्यर्थतुन्दा-श्च ।७।२।९॥
 व्रीह्यादिभ्यस्तौ ।७।२।५॥
 शंसंस्वयं-डुः ।५।२।८४॥
 शंसिप्रत्ययात् ।५।३।१०५॥
 शकः कर्मणि ।४।४।७३॥
 शकधृषज्ञारभ-तुम् ।५।४।९०॥

शकटादण् ।७।१।७॥
 शकलकर्दमाद्वा ।६।२।३॥
 शकलादेर्यञः ।६।३।२७॥
 शकादिभ्यो द्रेलुप् ।६।१।१२०॥
 शक्तिकिचति-त् ।५।१।२९॥
 शकृत्स्तम्बाद् गः ।५।१।१००॥
 शकोऽजिज्ञासायाम् ।३।३।७३॥
 शक्तार्थवषट्त्नमः-भिः ।२।२।६८॥
 शक्ताहर्हे कृत्याश्च ।५।४।२५॥
 शक्तियष्टेष्टीकण् ।६।४।६४॥
 शक्तेः शस्त्रे ।२।४।३४॥
 शङ्कूत्तर-च ।६।४।९०॥
 शण्डिकादेर्यञः ।६।३।२१५॥
 शतरुद्रात्तौ ।६।२।१०४॥
 शतषष्ठेः पथ इकण् ।६।२।१२४॥
 शतात्केव-कौ ।६।४।१३१॥
 शतादिमासा-रात् ।७।१।१५७॥
 शताद्यः ।६।४।१४५॥
 शत्रानशावे-स्यौ ।५।२।२०॥
 शदिरगतौ शात् ।४।२।२३॥
 शदेः शिति ।३।३।४१॥
 शनूशद्विंशतेः ।७।१।१४६॥
 शप उपलम्भने ।३।३।३५॥
 शपभरद्वाजादात्रेये ।६।१।५०॥
 शब्दनिष्कघोषमि० ।३।२।९८॥
 शब्दादेः कृतौ वा ।३।४।३५॥

शमष्टकात्-ण् । ५।२।४९॥
 शमो दशनि । ४।२।२८॥
 शमो नाम्न्यः । ५।१।१३४॥
 शम्या रुरौ । ७।३।४८॥
 शम्या लः । ६।२।३४॥
 शमसप्तकस्य श्ये । ४।२।१११॥
 शयवासिवासे-त् । ३।२।२५॥
 शरदः श्राद्धे कर्मणि । ६।३।८१॥
 शरदर्भकूदी-जात् । ६।२।४७॥
 शरदादेः । ७।३।९२॥
 शर्करादेरण् । ७।१।११८॥
 शर्कराया इक-ण्व । ६।२।७८॥
 शलालुनो वा । ६।४।५६॥
 शषसे श-वा । १।३।६॥
 शसोऽता-सि । १।४।४९॥
 शसो नः । २।१।१७॥
 शस्त्रजीवि-वा । ७।३।६२॥
 शाकटशा-त्रे । ७।१।७८॥
 शाकलादकञ् च । ६।३।१७३॥
 शाकीप-श्च । ७।२।३०॥
 शाखादेर्यः । ७।१।११४॥
 शाणात् । ६।४।१४६॥
 शान्दान्मान्बधा-तः । ३।४।७॥
 शापे व्याप्यात् । ५।४।५२॥
 शाब्दिकदार्द-कम् । ६।४।४५॥
 शालङ्कचौदिषा-लि । ६।१।३७॥

शालीनकौ-नम् । ६।४।१८५॥
 शाससुहनः-हि । ४।२।८४॥
 शासूयधिदृशि-नः । ५।३।१४१॥
 शास्त्यसूक्ति-रङ् । ३।४।६०॥
 शिभादेश्चाण् । ६।३।१४८॥
 शिखादिभ्य इन् । ७।२।४॥
 शिखायाः । ६।२।७६॥
 शिटः प्रथ-स्य । १।३।३५॥
 शिटचघोषात् । १।३।५५॥
 शिटचाद्यस्य द्विती० । १।३।५९॥
 शिङ्खेऽनुस्वारः । १।३।४०॥
 शिदवित् । ४।३।२०॥
 शिरसः शीर्षन् । ३।२।१०१॥
 शिरीषादिककणौ । ६।२।७७॥
 शिरोऽधसः-क्ये । २।३।४॥
 शिर्घुट् । १।१।२८॥
 शिलाया एयच् । ७।१।११३॥
 शिलालिपा-त्रे । ६।३।१८९॥
 शिल्पे । ६।४।५७॥
 शिवादेरण् । ६।१।६०॥
 शिशुकृन्दा-यः । ६।३।२००॥
 शीडः एः शिति । ४।६।१०४॥
 शीडो रत् । ४।२।११५॥
 शीड्श्रद्धानिद्रा-लुः । ५।२।३७॥
 शीताच्च कारिणि । ७।१।१८६॥
 शीतोष्णादृतौ । ७।३।२०॥

शीर्षः स्वरे तद्धिते ।३।२।१०३॥
 शीर्षच्छेदाद्यो वा ।६।४।१८४॥
 शीलम् ।६।४।५९॥
 शीलिकामि-णः ।५।१।७३॥
 शुक्रादियः ।६।२।१०३॥
 शुक्लाभ्यां भारद्वाजे ।६।१।६३॥
 शुण्डिकादेरुण् ।६।३।१५४॥
 शुनः ।३।२।९०॥
 शुनीस्तन-ट्ठेः ।५।३।११९॥
 शुनो वश्चोदूत् ।७।१।३३॥
 शुभ्रादिभ्यः ।६।१।७३॥
 शुष्कचूर्ण-व ।५।४।६०॥
 शूर्पाद्वाञ् ।६।४।१३७॥
 शूलात्पाके ।७।२।१४२॥
 शूलोखाद्यः ।६।२।१४१॥
 शृङ्खल-भेः ।७।१।१९१॥
 शृङ्गात् ।७।२।१२॥
 शृकमगम-कण् ।५।२।४०॥
 शृवन्देरारुः ।५।२।३५॥
 शेषपुच्छला-नः ।३।२।३५॥
 शेवलाद्यादे-यात् ।७।३।४३॥
 शेषात्परस्मै ।३।३।१००॥
 शेषाद्वा ।७।३।१७५॥
 शेषे ।२।२।८१॥
 शेषे ।६।३।१॥
 शेषे भविष्यन्त्ययदौ ।५।४।२०॥

शेषे लुक् ।२।१।८॥
 शोकापनुद-के ।५।१।१४३॥
 शोभमाने ।६।४।१०२॥
 शो व्रते ।४।४।१३॥
 शौनकादिभ्यो णिन् ।५।३।१८६॥
 शौ वा ।४।२।९५॥
 श्रश्चातः ।४।२।९६॥
 श्रास्त्योर्लुक् ।४।२।९०॥
 श्यः शी द्रवमूर्ति-र्ज्ञे ।४।१।९७॥
 श्यशवः ।२।१।११६॥
 श्यामलक्षणा-ष्टे ।६।१।७४॥
 श्यावारोकाद्वा ।७।३।१५३॥
 श्येतैतहरित-नश्च ।२।४।३६॥
 श्यैनपाता-ता ।६।२।११५॥
 श्रः शृतं हविः क्षीरे ।४।१।१००॥
 श्रन्थग्रन्थो नलुक्-च ।४।१।२७॥
 श्रपेः प्रयोत्रैक्ये ।४।१।१०१॥
 श्रवणाश्वत्थान्नाम्यः ।६।२।८॥
 श्रविष्ठाषाढादीयण् ।६।३।१०५॥
 श्राणामांसौ-वा ।६।४।७१॥
 श्राद्धमद्य-नौ ।७।१।१३९॥
 श्रितादिभिः ।३।१।६२॥
 श्रुमच्छमी-यञ् ।७।३।६८॥
 श्रुवोऽनाङ्प्रतेः ।३।३।७१॥
 श्रुसदवस्म्यः-वा ।५।२।१॥
 श्रुसुद्रुप्-र्वा ।४।१।६१॥

श्रेण्यादिकृता-र्थे ।३।१।१०४॥
 श्रोत्रियाद्यलुक् च ।७।१।७१॥
 श्रोत्रौषधि-गे ।७।२।१६६॥
 श्रो वायुवर्णनिवृत्ते ।५।३।२०॥
 श्रौतिकृबुधिवु-दम् ।४।२।१०८॥
 श्वादिभ्यः ।५।३।९२॥
 श्लाघहुस्था-ज्ये ।२।२।६०॥
 श्लिषः ।३।४।५६॥
 श्लिषशीङ्-क्त ।५।१।९॥
 श्वगणाद्वा ।६।४।१४॥
 श्वन्युवन्म-उ ।२।१।१०६॥
 श्वयत्यसूवच-प्तम् ।४।३।१०३॥
 श्वशूरः श्वश्रूभ्यां वा ।३।१।१२३॥
 श्वशुराद्यः ।६।१।९१॥
 श्वसजपवम-मः ।४।४।७५॥
 श्वसस्तादिः ।६।३।८४॥
 श्वसो वसीयसः ।७।३।१२१॥
 श्वस्तनी ता-तास्महे ।३।२।१४॥
 श्वादिभ्योऽञ् ।६।२।२६॥
 श्वादेरिति ।७।४।१०॥
 श्वेताश्वश्चतर-लुक् ।३।४।४५॥
 श्वेर्वा ।४।१।८९॥
 षः सोऽष्टचै-ष्कः ।२।३।९८॥
 षट्कति-थट् ।७।१।१६२॥
 षट्त्वे षड्गवः ।७।१।१३५॥
 षड्वर्जैक-रे ।७।३।४०॥

षढोः कः सि ।२।१।६२॥
 षण्मासादवयसि-कौ ।६।४।१०८॥
 षण्मासाद्य-कण् ।६।४।११५॥
 षष्ट्यादेर-देः ।७।१।१५८॥
 षष्ठात् ।७।३।२५॥
 षष्ठी वानादरे ।२।२।१०८॥
 षष्ठ्ययत्नाच्छेषे ।३।१।७६॥
 षष्ठ्याः क्षेपे ।३।२।३०॥
 षष्ठ्याः समूहे ।६।२।९॥
 षष्ठ्या धर्म्ये ।६।४।५०॥
 षष्ठ्यान्त्यस्य ।७।४।१०६॥
 षष्ठ्या रूप्य-ट् ।७।२।८०॥
 षात्पदे ।२।३।९०॥
 षादिहन्-णि ।२।१।११०॥
 षावटाद्वा ।२।४।६९॥
 षि तवर्गस्य ।१।३।६४॥
 षितोऽङ् ।५।३।१७७॥
 षिवूक्लम्वाचमः ।४।२।११०॥
 षिव्सिवोऽवा ।४।२।११२॥
 ष्या पुत्रपत्योः-षे ।२।४।८३॥
 सं-कटाभ्याम् ।७।३।८६॥
 संख्याक्ष-तौ ।३।१।३८॥
 संख्याङ्कात् सूत्रे ।६।२।१२८॥
 संख्याडते-कः ।६।४।१३०॥
 संख्याता-वा ।७।३।११७॥
 संख्यातैक-रत् ।७।३।११९॥

संख्यादेः पादा-च । ७।२।१५२॥
 संख्यादेर्गुणात् । ७।२।१३६॥
 संख्यादेर्हाय-सि । २।४।९॥
 संख्यादेश्चा-चः । ६।४।८०॥
 संख्याधि-नि । ७।४।१८॥
 संख्यानां ष्णाम् । १।४।३३॥
 संख्याने । ३।१।१४६॥
 संख्यापाण्डू-मेः । ७।३।७८॥
 संख्यापूरणे डट् । ७।१।१५५॥
 संख्यायाः संघ-ठे । ६।४।१७१॥
 संख्याया धा । ७।२।१०४॥
 संख्याया नदी-म् । ७।३।९१॥
 संख्याव्ययादङ्गुलेः । ७।३।१२४॥
 संख्या समासे । ३।१।१६३॥
 संख्या समाहारे । ३।१।२८॥
 संख्या समाहारे-यम् । ३।१।९९॥
 संख्यासाय-वा । १।४।५०॥
 संख्यासंभ-र्च । ६।१।६६॥
 संख्याहर्दिवा-टः । ५।१।१०२॥
 संख्यैकार्था-शस् । ७।२।१५१॥
 संगतेऽज्यम् । ५।१।५॥
 संघघोषा-जः । ६।३।१७२॥
 संघेऽनूर्ध्वे । ५।३।८०॥
 संचाय्यकुण्ड-तौ । ५।१।२२॥
 संज्ञा दुर्वा । ६।१।६॥
 संध्यक्षरात्तेन । ७।३।४२॥

संनिवेः । ३।३।५७॥
 संनिवेरर्दः । ४।४।६३॥
 संनिव्युपाद्यमः । ५।३।२५॥
 संपरिव्यनुप्राद्वदः । ५।२।५८॥
 संपरेः कृगः स्सट् । ४।४।९१॥
 संपरेर्वा । ४।१।७८॥
 संप्रतेरस्मृतौ । ३।३।६९॥
 संप्रदानाच्चान्य-यः । ५।१।१५॥
 संप्राज्ञा-ज्ञौ । ७।३।१५५॥
 संप्राद्वसात् । ५।२।६१॥
 संप्रोत्रेः सं-पे । ७।१।१२५॥
 संबन्धिनां संबन्धे । ७।४।१२१॥
 संभवदवहरतोश्च । ६।४।१६२॥
 संभावनेऽलमर्थे-क्तौ । ५।४।२२॥
 संभावने सिद्धवत् । ५।४।४॥
 संमत्यसू-तः । ७।४।८९॥
 संमदप्रमदौ हर्षे । ५।३।३३॥
 संयोगस्या-क् । २।१।८८॥
 संयोगात् । २।१।५२॥
 संयोगादिनः । ७।४।५३॥
 संयोगादृतः । ४।४।३७॥
 संयोगादृदर्थेः । ४।३।९॥
 संयोगादेर्वा-भ्येः । ४।३।९५॥
 संवत्सराग्र-च । ६।३।११६॥
 संवत्सरात्-णोः । ६।३।९०॥
 संविप्रावात् । ३।३।६३॥

सवेः सृजः ।५।२।५७॥
 संशयं प्राप्ते ज्ञेये ।६।४।९३॥
 संसृष्टे ।६।४।५॥
 संस्कृते ।६।४।३॥
 संस्कृते भक्ष्ये ।६।२।१४०॥
 संस्तोः ।५।३।६६॥
 सः सिजस्तेर्दिस्योः ।४।३।६५॥
 सक्त्यक्ष्णः स्वाङ्गे ।७।३।१२६॥
 सखिवणिगदूताद्यः ।७।१।६३॥
 सख्यादैरेयण् ।६।२।८८॥
 सख्युरितोऽशवैत् ।१।४।८३॥
 सजुषः ।२।१।७३॥
 सञ्जेर्वा ।२।३।३८॥
 सति ।५।२।१९॥
 सतीच्छार्थात् ।५।४।२४॥
 सतीर्थ्यः ।६।४।७८॥
 सत्यागदास्तोः कारे ।३।२।११२॥
 सत्यादशपथे ।७।२।१४३॥
 सत्यार्थविदस्याः ।३।४।४४॥
 सत्सामीप्ये सद्बद्धा ।५।४।११॥
 सदाधुने-र्हि ।७।२।९६॥
 सदोऽप्रतेः-देः ।२।३।४४॥
 सद्योऽद्य-हि ।७।२।९७॥
 सनस्तत्रा वा ।४।३।६९॥
 सनि ।४।२।६१॥
 सनीडश्च ।४।४।२५॥

सन्भिक्षाशंसेरुः ।५।२।३३॥
 सन्महत्परमो-याम् ।३।१।१०७॥
 सन्यडश्च ।४।१।३॥
 सन्यस्य ।४।१।५९॥
 सपत्न्यादौ ।२।४।५०॥
 सपत्रनिष्पत्रा-ने ।७।२।१३८॥
 सपिण्डे वयःस्थाना-द्वा ।६।१।४॥
 सपूर्वात्-द्वा ।२।१।३२॥
 सपूर्वादिकण् ।६।३।७०॥
 सप्तमी-ईमहि ।३।३।७॥
 सप्तमी चा-णे ।२।२।१०९॥
 सप्तमी चोर्ध्व-के ।५।३।१२॥
 सप्तमीद्विती-भ्यः ।७।२।१३४॥
 सप्तमी यदि ।५।४।३४॥
 सप्तमी शौण्डाद्यैः ।३।१।८८॥
 सप्तम्यधिकरणे ।२।२।९५॥
 सप्तम्यर्थे क्रि-त्तिः ।५।४।९॥
 सप्तम्याः ।५।१।१६९॥
 सप्तम्याः ।७।२।९४॥
 सप्तम्या आदिः ।७।४।११४॥
 सप्तम्या पूर्वस्य ।७।४।१०५॥
 सप्तम्या वा ।३।२।४॥
 सप्तम्युताप्योर्बटि ।५।४।२१॥
 सप्तम्युताप्योर्बटि ।३।२।१५०॥
 समः क्षणोः ।३।३।२९॥
 समः ख्यः ।५।१।७७॥

समः पृथैपूज्वरेः ।५।२।५६॥

समजनिपनिषद-णः ।५।३।९९॥

समत्यपाभि-रः ।५।२।६२॥

समनुव्यवाद्रुधः ।५।२।६३॥

समयात् प्राप्तः ।६।४।१२४॥

समयाद्-याम् ।७।२।१३७॥

समर्थः पदविधिः ।७।४।१२२॥

समवान्धात्तमसः ।७।३।८०॥

समस्ततहिते वा ।३।२।१३९॥

समस्तृतीयया ।३।३।३२॥

समांसमीना ।७।१।१०५॥

समानपूर्व-त् ।६।३।७९॥

समानस्य धर्मादिषु ।३।२।१४९॥

समानादमोऽतः ।१।४।४६॥

समानानां-र्घ्यः ।१।२।११॥

समानामर्थेनैकः शेषः ।३।१।११८॥

समाया ईनः ।६।४।१०९॥

समासान्तः ।७।३।६९॥

समासेऽग्रेः स्तुतः ।२।३।१६॥

समासेऽसमस्तस्य ।२।३।१३॥

समिणा सुगः ।५।३।९३॥

समिध-न्यण् ।६।३।१६२॥

समीपे ।३।१।३५॥

समुदाडो यमेग्रन्थे ।३।३।९८॥

समुदोऽजः पशौ ।५।३।३०॥

समुद्रान्नुनावोः ।६।३।४८॥

समूहार्थात्समेवते ।६।४।४६॥

सर्मेऽशोऽर्द्धं नवा ।३।१।५४॥

समो गम्-शः ।२।३।८४॥

समो गिरः ।३।३।६६॥

समो ज्ञोऽ-वा ।२।२।५१॥

समो मुष्टौ ।५।३।५८॥

समो वा ।५।१।४६॥

सम्राजः क्षत्रिये ।६।१।१०१॥

सम्राट् ।१।३।१६॥

सयसितस्य ।२।३।४७॥

सरजसोप-वम् ।७।३।९४॥

सरूपाद् द्वेः—वत् ।६।३।२०९॥

सरोऽनो-म्नोः ।७।३।११५॥

सर्त्तेः स्थिर-मत्स्ये ।५।३।१७॥

सर्त्त्यर्त्तेर्वा ।३।४।६१॥

सर्वचर्मण ईनेनजौ ।६।३।१९५॥

सर्वजनाण्येनजौ ।७।१।१९॥

सर्वपश्चा-यः ।३।१।८०॥

सर्वाण्यो वा ।७।१।४३॥

सर्वात् सहश्च ।५।१।१११॥

सर्वादयोऽस्यादौ ।३।२।६१॥

सर्वादिविष्वग्-ञ्चौ ।३।२।१२२॥

सर्वादिः प-ति ।७।१।९४॥

सर्वादिः सर्वाः ।२।२।११९॥

सर्वादिः स्मै-स्मातौ ।१।४।७॥

सर्वादिर्दसपूर्वाः ।१।४।१८॥

सवदिरिन् । ७।२।५९॥
 सर्वान्नमत्ति । ७।१।९८॥
 सर्वाश-यात् । ७।३।११८॥
 सर्वोभया-सा । २।२।३५॥
 सललुतुरादीयण् । ६।३।२१७॥
 सविशेषण-क्यम् । १।१।२६॥
 ससर्वपूर्वाङ्गम् । ६।२।१२७॥
 सस्तः सि । ४।३।९२॥
 सस्त्रौ प्रशस्ते । ७।२।१७२॥
 सस्मे ह्यस्तनी च । ५।४।४०॥
 सस्य शषौ । १।३।६१॥
 सस्याद् गुणात्-ते । ७।१।१७८॥
 सस्त्रि-चक्रि-दधि-मिः । ५।१।३९॥
 सहराजम्यां-धेः । ५।१।१६७॥
 सहलुभेच्छ-देः । ४।४।४६॥
 सहसमः सधिसमि । ३।२।१२३॥
 सहस्तेन । ३।१।२४॥
 सहस्रशत-दण् । ६।४।१३६॥
 सहस्य सोऽन्यार्थे । ३।२।१४३॥
 सहात्तुल्ययोगे । ७।३।१७८॥
 सहायाद्वा । ७।१।६२॥
 सहार्थे । २।२।४५॥
 सहिवहे-स्य । १।३।४३॥
 साक्षादादिश्च्यर्थे । ३।१।१४॥
 साक्षाद्द्रष्टा । ७।१।१९७॥
 सातिहेतियूति-र्तिः । ५।३।९४॥

सादेः । २।४।४९॥
 सादेश्वातदः । ७।१।२५॥
 साधकतमं करणम् । २।२।२४॥
 साधुना । २।२।१०२॥
 साधुपुष्पत्पच्यमाने । ६।३।११७॥
 साधौ । ५।१।१५५॥
 सामीप्येऽधो-रि । ७।४।७९॥
 सायंचिरप्रा-यात् । ६।३।८८॥
 सायाह्लादयः । ३।१।५३॥
 सारवैष्वा-यम् । ७।४।३०॥
 साल्वात् तौ । ६।३।५४॥
 साल्वांशप्रत्य-दिञ् । ६।१।११७॥
 सास्य पौर्णमासी । ६।२।९८॥
 साहिसातिवे-त् । ५।१।५९॥
 सिकताशर्करात् । ७।२।३५॥
 सिचि-परस्मै-ति । ४।३।४४॥
 सिचोऽञ्जेः । ४।४।८४॥
 सिचो यङि । २।३।६०॥
 सिजद्यतन्याम् । ३।४।५३॥
 सिजाशिषावात्मने । ४।३।३५॥
 सिज्विदोऽभुवः । ४।३।९२॥
 सिद्धिः-त् । १।१।२॥
 सिद्धौ तृतीया । २।२।४३॥
 सिध्मादि-ग्यः । ७।२।२१॥
 सिध्यतेरज्ञाने । ४।२।११॥
 सिन्ध्वादेरञ् । ६।३।२१६॥

सिंहाद्यैः पूजायाम् ।३।१।८९॥
 सीतया संगते ।७।१।२७॥
 सुः पूजायाम् ।३।१।४४॥
 सुखादेः ।७।२।६३॥
 सुखादेरनुभवे ।३।४।३४॥
 सुगदुर्गमाधारे ।२।१।१३२॥
 सुगः स्यसनि ।२।३।६२॥
 सुग्-द्विषार्हः-त्ये ।५।२।२६॥
 सुचो वा ।२।३।१०॥
 सुज्वार्थे सं-हिः ।३।१।१९॥
 सुतंगमादेरिञ् ।६।२।८५॥
 सुदुर्भ्यः ।४।४।१०८॥
 सुपन्थ्यादेर्ज्यः ।६।२।८४॥
 सुपूत्युत्सु-णे ।७।३।१४४॥
 सुप्रातसुश्व-दम् ।७।३।१२९॥
 सुभ्रवादिभ्यः ।७।३।१८२॥
 सुयजोर्द्वनिप् ।५।१।१७२॥
 सुयाम्नः सौवी-निञ् ।६।१।१०३॥
 सुरा-सीधोः पिबः ।५।१।७५॥
 सुवर्णकार्षापणात् ।६।४।१४३॥
 सुसंख्यात् ।७।३।१५०॥
 सुसर्वाद्धाद्राष्ट्रस्य ।७।४।१५॥
 सुस्नातादि-ति ।६।४।४२॥
 सुहरित-तृण-त् ।७।३।१४२॥
 सुहृद्-दुर्हन्-त्रे ।७।३।१५७॥
 सूक्त-साम्मोरीयः ।७।२।७१॥

सूतेः पञ्चम्याम् ।४।३।१३॥
 सूत्राद्वारणे ।५।१।९३॥
 सूयत्याद्योदितः ।४।२।७०॥
 सूर्यागस्त्य-च ।२।४।८९॥
 सूर्यदिवतायां वा ।२।४।६४॥
 सुगलहः प्रजनाक्षे ।५।३।३१॥
 सुघस्यदो मरक् ।५।२।७३॥
 सृजः श्राद्धे-तथा ।३।४।८४॥
 सृजिद्विशिस्कृ-वः ।४।४।७८॥
 सृजीण्णशश्वरप् ।५।२।७७॥
 सेः स्-द्-धां च र्वा ।४।३।७९॥
 सेट् कयोः ।४।३।८४॥
 सेट् नानिटा ।३।१।१०६॥
 सेनाङ्गक्षुद्र-नाम् ।३।१।१३४॥
 सेनान्तका-च ।६।१।१०२॥
 सेनाया वा ।६।४।४८॥
 सेग्रसि कर्मकर्त्तरि ।४।२।७३॥
 सेर्निवासादस्य ।६।३।२१३॥
 सोदर्य-समानोदर्यौ ।६।३।११२॥
 सो धि वा ।४।३।७२॥
 सोमात् सुगः ।५।१।१६३॥
 सो रुः ।२।१।७२॥
 सो वा लुक् च ।३।४।२७॥
 सोऽस्य भृति-शम् ।६।४।१६८॥
 सोऽस्य मुख्यः ।७।१।१९०॥
 सौ नवेतौ ।१।२।३८॥

सौयामायनि-वा ।६।१।१०६॥
 सौवीरिषु कूलात् ।६।३।४७॥
 स्कन्द-स्यन्दः ।४।३।३०॥
 स्कन्नः ।२।३।५५॥
 स्कृच्छृतो-याम् ।४।३।८॥
 स्क्रसृवृभृ-याः ।४।४।८१॥
 स्तम्बात् घनश्च ।५।३।३९॥
 स्तम्भू-स्तुम्भू-च ।३।४।७८॥
 स्ताद्यशितो-रिट् ।४।४।३२॥
 स्तुस्वञ्जश्चा-वा ।२।३।४९॥
 स्तेनान्नलुक् च ।७।१।६४॥
 स्तोकाल्प-णे ।२।२।७९॥
 स्तोमे डट् ।६।१२६॥
 स्त्यादिर्विभक्तिः ।१।१।१९॥
 स्त्रियाः ।२।१।५४॥
 स्त्रियाः पुंसो-च्च ।७।३।९६॥
 स्त्रिया ङितां-दाम् ।१।४।२८॥
 स्त्रियां क्तिः ।५।३।९१॥
 स्त्रियां नाम्नि ।७।३।१५२॥
 स्त्रियां नृतो-र्डी ।२।४।१॥
 स्त्रियां लुप् ।६।१।४६॥
 स्त्रियाम् ।१।४।९३॥
 स्त्रियाम् ।३।२।६९॥
 स्त्रियामूधसो न् ।७।३।१६९॥
 स्त्रीदूतः ।१।४।२९॥
 स्त्री पुंवच्च ।३।१।१२५॥

स्त्री-बहुष्वायनञ् ।६।१।४८॥
 स्थण्डिलात्-ती ।६।२।१३९॥
 स्थलादेर्मधुक-ण् ।६।४।९१॥
 स्थाग्लाम्लापचि-स्रुः ।५।२।३१॥
 स्थादिभ्यः कः ।५।३।८२॥
 स्थानान्तगो-लात् ।६।३।११०॥
 स्थानीवाऽवर्णविधौ ।७।४।१०९॥
 स्थापास्त्रात्रः कः ।५।१।१४२॥
 स्थामाजिना-प् ।६।३।९३॥
 स्थासेनिसेध-पि ।२।३।४०॥
 स्थूल-दूर-नः ।७।४।४२॥
 स्थेशभास-रः ।५।२।८१॥
 स्थो वा ।५।३।९६॥
 स्नाताद्वेदसमाप्तौ ।७।३।२२॥
 स्नानस्य नाम्नि ।२।३।२२॥
 स्नोः ।४।४।५२॥
 स्पर्द्धे ।७।४।११९॥
 स्पृश-मृश-कृष-वा ।३।४।५४॥
 स्पृशादि-सृपो वा ।४।४।११२॥
 स्पृशोऽनुदकात् ।५।१।१४९॥
 स्पृहेर्व्याप्यं वा ।२।२।२६॥
 स्फाय् स्फाव् ।४।२।२२॥
 स्फायः स्फी वा ।४।१।९४॥
 स्फुर-स्फुलोर्घञि ।४।२।४॥
 स्मिडः प्रयोक्तुः० ।३।३।९१॥
 स्मृत्यर्थ-दयेशः ।२।२।११॥

स्मृदृत्वरप्रथ-रः । ४।१।६५॥

स्मृदृशः । ३।३।७२॥

स्मे च वर्त्तमाना । ५।२।१६॥

स्मे पञ्चमी । ५।४।३१॥

स्म्यजसहिंस-रः । ५।२।७९॥

स्यदो जवे । ४।२।५३॥

स्यादावसंख्येयः । ३।१।११९॥

स्यादेरिवे । ७।१।५२॥

स्यादौ वः । २।१।५७॥

स्यौजस-दिः । १।१।१८॥

संस-ध्वंस-दः । २।१।६८॥

स्वञ्जश्च । २।३।४५॥

स्वञ्जेर्नवा । ४।३।२२॥

स्वज्ञाऽजम-कात् । २।४।१०८॥

स्वतन्त्रः कर्त्ता । २।२।२॥

स्वपेर्यङ्गे च । ४।१।८०॥

स्वपो णावुः । ४।१।६२॥

स्वयं सामी केन । ३।१।५८॥

स्वर-ग्रह-दृश-वा । ३।४।६९॥

स्वर-दुहो वा । ३।४।९०॥

स्वरस्य परे-धौ । ७।४।११०॥

स्वर-हनगमोः-टि । ४।१।१०४॥

स्वराच्छौ । १।४।६५॥

स्वरात् । २।३।८५॥

स्वरादयोऽव्ययम् । १।१।३०॥

स्वरादुतो-रोः । २।४।३५॥

स्वरादुपसर्गात्-धः । ४।४।९॥

स्वरादेर्द्वितीयः । ५।१।४॥

स्वरादेस्तासु । ४।४।३१॥

स्वरेऽतः । ४।३।७५॥

स्वरेभ्यः । १।३।३०॥

स्वरे वा । १।३।२४॥

स्वरे वाऽनक्षे । १।२।२९॥

स्वर्ग-स्वस्ति-पौ । ६।४।१२३॥

स्वसृपत्योर्वा । ३।२।३८॥

स्वस्नेहनार्था-षः । ५।४।६५॥

स्वाङ्गतश्च्यर्थे-श्च । ५।४।८६॥

स्वाङ्गात्-नि । ३।२।५६॥

स्वाङ्गादेरकृत-हेः । २।४।४६॥

स्वाङ्गाद्विवृद्धात्ते । ७।२।१०॥

स्वाङ्गेनाध्रुवेण । ५।४।७९॥

स्वाङ्गेषु सक्ते । ७।१।१८०॥

स्वादेः ऋनुः । ३।४।७५॥

स्वाद्वर्थाददीर्घात् । ५।४।५३॥

स्वान्मिन्नीशे । ७।२।४९॥

स्वामिचिह्न-र्णे । ३।२।८४॥

स्वामि-वैश्येऽर्थः । ५।१।३३॥

स्वामीश्वरा-तैः । २।२।९८॥

स्वाम्येऽधिः । ३।१।१३॥

स्वार्थे । ४।४।६०॥

स्वशेऽधिना । २।२।१०४॥

स्वैर-ण्याम् । १।२।१५॥

स्सटि समः । १।३।१२॥
हः काल-व्रीहोः । ५।१।६८॥
हत्या भूयं भावे । ५।१।३६॥
हनः । २।३।८२॥
हनः सिच् । ४।३।३८॥
हनश्च समूलात् । ५।४।६३॥
हनृतः स्यस्य । ४।४।४९॥
हनो घि । २।३।९४॥
हनो घ्नीर्वधे । ४।३।९९॥
हनो णिन् । ५।१।१६०॥
हनोऽन्तर्घना-देशे । ५।३।३४॥
हनो वध आ-जौ । ४।४।२१॥
हनो वा वध् च । ५।३।४६॥
हनो ह्यो घ् । २।१।११२॥
हस्त्युत्सङ्गादेः । ६।१।५५॥
हलक्रोडाऽऽस्ये पुवः । ५।२।८९॥
हलसीरादिकण् । ६।३।१६१॥
हलसीरादिकण् । ७।१।६॥
हलस्य कर्षे । ७।१।२६॥
हवः शिति । ४।१।१२॥
हविरन्न-वा । ७।१।२९॥
हविष्यष्टनः कपाले । ३।२।७३॥
हशश्वद्युगान्तः-च । ५।२।१३॥
हशितो ना-सक् । ३।४।५५॥
हस्तदन्त-तौ । ७।२।६८॥
हस्तप्राप्ये चेरस्तेये । ५।३।७८॥

हस्तार्थाद् ग्रह-तः । ५।४।६६॥
हस्तिपुरुषाद्वाण् । ७।१।१४१॥
हस्तिबाहुकपा-क्तौ । ५।१।८६॥
हाकः । ४।२।१००॥
हाको हिः क्त्वि । ४।४।१४॥
हान्तस्थात् जीड्भ्यां वा । २।१।८१॥
हायनान्तात् । ७।१।६८॥
हितनाम्नो वा । ७।४।६०॥
हितसुखाभ्याम् । २।२।६५॥
हितादिभिः । ३।१।७१॥
हिमहतिकाषिये पद् । ३।२।९६॥
हिमादेलुः सहे । ७।१।९०॥
हिंसाथदिकाप्यात् । ५।४।७४॥
हीनात् स्वाङ्गादः । ७।२।४५॥
हुधुटो हेर्धिः । ४।२।८३॥
ह्रक्रोर्नवा । २।२।८॥
ह्रगो गतताच्छील्ये । ३।३।३८॥
ह्रगो वयोऽनुद्यमे । ५।१।९५॥
हृदयस्य-ण्ये । ३।२।९४॥
हृद्गसिन्धोः । ७।४।२५॥
हृद्य-पद्य-तुल्य-र्म्यम् । ७।१।११॥
हृषेः केशलोम-ते । ४।४।७६॥
हेः प्रभ्राख्याने । ७।४।९७॥
हेतुकर्तृकरणे-णे । २।२।४४॥
हेतुतच्छीला-त् । ५।१।१०३॥
हेतुसहार्थेऽनुना । २।२।३८॥

हेतौ सं-ते ।६।४।१५३॥
 हेत्वर्थैस्तृ-द्याः ।२।२।११८॥
 हेमन्ताद्वा तलुक् च ।६।३।९१॥
 हेमादिभ्योऽञ् ।६।२।४५॥
 हेमार्थात् माने ।६।२।४२॥
 हेहैष्वेषामेव ।७।४।१००॥
 होत्राभ्य ईयः ।७।१।७६॥
 होत्राया ईयः ।७।२।१६३॥
 हो धुट्पदान्ते ।२।१।८२॥
 हौ दः ।४।१।३१॥
 ह्रस्वः ।४।१।३९॥
 ह्रस्वस्य गुणः ।१।४।४१॥
 ह्रस्वस्य तः पितृक्ति ।४।४।११३॥

ह्रस्वात् इण्णो द्वे ।१।३।२७॥
 ह्रस्वान्नाम्नस्ति ।२।३।२४॥
 ह्रस्वापश्च ।१।४।३२॥
 ह्रस्वे ।७।३।४६॥
 ह्रस्वोऽपदे वा ।१।२।२२॥
 ह्यस्तनी-महि ।३।३।९॥
 ह्यो गोदोहादी-स्य ।६।२।५५॥
 ह्लादो ह्रत्-श्च ।४।२।६७॥
 ह्रः समाह्वयाह्वयौ-म्नोः ।५।३।४१॥
 ह्रः स्पर्धे ।३।३।५६॥
 ह्रालिप्सिचः ।३।४।६२॥
 ह्रिणोरप्विति व्यौ ।४।३।१५॥

द्वितीयं परिशिष्टम् ।

आचार्यभगवत्-कलिकालसर्वज्ञश्रीहेमचन्द्रसूरिप्रणीतो धातुपाठः ।

भ्वादयः (१)

- १ भू सत्तायाम् ।
- २ पां पाने ।
- ३ घ्रां गन्धोपादाने ।
- ४ ध्मां शब्दा-ऽग्निसंयोगयोः ।
- ५ घ्रां गतिनिवृत्तौ ।
- ६ म्मां अभ्यासे ।
- ७ दां दाने ।
- ८ जिं ९ जिं अभिभवे ।
- १० क्षिं क्षये ।
- ११ इं १२ दुं १३ दुं १४ शुं
- १५ सुं गतौ ।
- १६ ध्रुं स्थैर्ये च ।
- १७ सुं प्रसवैश्वर्ययोः ।
- १८ स्मृं चिन्तायाम् ।
- १९ गुं २० घृं सेचने ।
- २१ औस्वृ शब्दोपतापयोः ।
- २२ वृं वरणे ।
- २३ ध्वं २४ हुं कौटिल्ये ।
- २५ सुं गतौ ।
- २६ कं प्रापणे च ।
- २७ तृ प्लवन-तरणयोः ।
- २८ ट्थं पाने ।

- २९ दैव् शोधने ।
- ३० ध्यै चिन्तायाम् ।
- ३१ ग्लै हर्षक्षये ।
- ३२ म्लै गात्रविनामे ।
- ३३ घ्यै न्यङ्गकरणे ।
- ३४ द्रै स्वप्ने ।
- ३५ घ्रै तृप्तौ ।
- ३६ कै ३७ गै ३८ रै शब्दे ।
- ३९ छ्रै ४० स्त्र्यै सङ्घाते च ।
- ४१ खै खदने ।
- ४२ क्षै ४३ जै ४४ सै क्षये ।
- ४५ स्त्रै ४६ श्रै पाके ।
- ४७ पै ४८ ओवै शोषणे ।
- ४९ ष्यै वेष्टने ।
- ५० फक् नीचैर्गतौ ।
- ५१ तक हसने ।
- ५२ तकु कृच्छ्रजीवने ।
- ५३ शुक गतौ ।
- ५४ बुक् भाषणे ।
- ५५ ओख् ५६ राख् ५७ लाख् ५८ द्राख् ५९
- ध्राख् शोषणालमर्थयोः ।
- ६० शाख् ६१ श्लाख् व्याप्तौ ।
- ६२ कक् हसने ।

६३ उख ६४ नख ६५ णख ६६ वख ६७	१२० लछ १२१ लाछु लक्षणे ।
मख ६८ रख ६९ लख ७० मखु ७१ रखु	१२२ वाछु इच्छायाम् ।
७२ लखु ७३ रिखु ७४ इख ७५ इखु ७६	१२३ आछु आयामे ।
ईखु ७७ क्ख ७८ रगु ७९ लगु ८० तगु	१२४ हीछ लज्जायाम् ।
८१ श्रगु ८२ छगु ८३ अगु ८४ वगु ८५	१२५ हुछा कौटिल्ये ।
मगु ८६ स्वगु ८७ इगु ८८ उगु ८९ रिगु	१२६ मुछा मोह-समुच्छ्राययोः ।
९० लिगु गतौ ।	१२७ स्फुछा १२८ स्मुछा विस्मृतौ ।
९१ त्वगु कम्पने च ।	१२९ युछ प्रमादे ।
९२ युगु ९३ जुगु ९४ वुगु वर्जने ।	१३० धृज १३१ धृजु १३२ ध्वज १३३ ध्वजु
९५ गघ हसने ।	१३४ ध्रज १३५ ध्रजु १३६ वज १३७ व्रज
९६ दघ पालने ।	१३८ षस्ज गतौ ।
९७ शिघु आघ्राणे ।	१३९ अज क्षेपणे च ।
९८ लघु शोषणे ।	१४० कुजू १४१ खजु स्तेये ।
९९ शुच शोके ।	१४२ अर्ज १४३ सर्ज अर्जने ।
१०० कुच शब्दे तारे ।	१४४ कर्ज व्यथने ।
१०१ कृञ्च गतौ ।	१४५ खर्ज मार्जने च ।
१०२ कुञ्च च कौटिल्याल्पीभावयोः ।	१४६ खज मन्थे ।
१०३ लुञ्च अपनयने ।	१४७ खजु गतिवैकल्ये ।
१०४ अर्च पूजायाम् ।	१४८ एज कम्पने ।
१०५ अञ्चू गतौ च ।	१४९ द्वास्फूर्जा वज्रनिर्घोषे ।
१०६ वञ्चू १०७ चञ्चू १०८ तञ्चू १०९	१५० क्षीज १५१ कूज १५२ गुज १५३
त्वञ्चू ११० मञ्चू १११ मुञ्चू ११२ म्रुञ्चू	गुज अव्यक्ते शब्दे ।
११३ म्रुचू ११४ म्लुचू ११५ ग्लुञ्चू ११६	१५४ लज १५५ लजु १५६ तर्ज भर्त्सने ।
षस्च गतौ ।	१५७ लाज १५८ लाजु भर्जने च ।
११७ गुचू ११८ ग्लुचू स्तेये ।	१५९ जज १६० जजु युद्धे ।
११९ म्लेछ अव्यक्तायां वाचि ।	१६१ तुज हिंसायाम् ।

१. “अत्र मधुमण्डने इत्येके पठन्ति” इति हैमधातुपारायणे ॥ २. समुच्छ्राययोः प्रा० खं. १

॥ ३. युच्छ प्रा० खं १॥

१६२ तुजु बलने च ।	२०१ कुटु वैकल्ये ।
१६३ गर्ज १६४ गुजु १६५ गृज १६६ गृजु	२०२ मुट प्रमर्दने ।
१६७ मुज १६८ मुजु १६९ मृज १७० मज	२०३ चुट २०४ चुटु अल्पीभावे ।
शब्दे ।	२०५ वटु विभाजने ।
१७१ गज मदने च ।	२०६ रुट २०७ लुट स्तेये ।
१७२ त्यजं हानौ ।	२०८ स्फट २०९ स्फुट विशरणे ।
१७३ षजं सज्जे ।	२१० लट बाल्ये ।
१७४ कटे वर्षावरणयोः ।	२११ रट २१२ रठ च परिभाषणे ।
१७५ शट रुजाविशरणगत्यवसादनेषु ।	२१३ पठ व्यक्तायां वाचि ।
१७६ वट वेष्टने ।	२१४ वठ स्थौल्ये ।
१७७ कित १७८ खिट उत्त्रासे ।	२१५ मठ मद-निवासयोश्च ।
१७९ शिट १८० षिट अनादरे ।	२१६ कठ कृच्छ्रजीवने ।
१८१ जट १८२ झट संघाते ।	२१७ हठ बलात्कारे ।
१८३ पिट शब्दे च ।	२१८ उठ २१९ रुठ २२० लुठ उपघाते
१८४ भट भृतौ ।	२२१ पिठ हिंसा-संक्लेशयोः ।
१८५ तट उच्छ्राये ।	२२२ शठ कैतवे च ।
१८६ खट काङ्क्षे ।	२२३ शुठ गतिप्रतीघाते ।
१८७ णट नृत्तौ ।	२२४ कुटु २२५ लुटु आलस्ये च ।
१८८ हट दीप्तौ ।	२२६ शुट शोषणे ।
१८९ षट अवयवे ।	२२७ अठ २२८ रुठ गतौ ।
१९० लुट विलोटने ।	२२९ पुट प्रमर्दने ।
१९१ चिट प्रैष्ये ।	२३० मुटु खण्डने च ।
१९२ बिट शब्दे ।	२३१ मटु भूषायाम् ।
१९३ हेट विबाधायाम् ।	२३२ गटु वदनैकदेशे ।
१९४ अट १९५ पट १९६ इट १९७ कित	२३३ शौटु गर्वे ।
१९८ कट १९९ कटु २०० कटै गतौ ।	२३४ यौटु सम्बन्धे ।

२३५ मेहृ २३६ भ्रेहृ २३७ म्लेहृ २३८ लोहृ	२८१ चुतृ २८२ स्चुतृ २८३ स्च्युतृ क्षरणे
२३९ लौहृ उन्मादे ।	२८४ जुतृ भासने ।
२४० रोहृ २४१ रौहृ २४२ तौहृ अनादरे ।	२८५ अतु बन्धने ।
२४३ क्रीहृ विहारे ।	२८६ कित निवासे ।
२४४ तुहृ [२४५ तुङ्हृ] २४६ तूहृ तोडने ।	२८७ ऋत घृणा-गति-स्पर्द्धेषु ।
२४७ हुहृ २४८ हूहृ २४९ ह्रूहृ २५० हौहृ	२८८ कुथु २८९ पुथु २९० लुथु २९१ म
गतौ ।	२९२ मन्थ २९३ मान्थ हिंसा-संक्लेशयोः
२५१ खोहृ प्रतीघाते ।	२९४ खाहृ भक्षणे ।
२५२ विहृ आक्रोशे ।	२९५ बहृ स्थैर्ये ।
२५३ अहृ उद्यमे ।	२९६ खहृ हिंसायां च ।
२५४ लहृ विलासे ।	२९७ गहृ व्यक्तायां वाचि ।
२५५ कहु मदे ।	२९८ रहृ विलेखने ।
२५६ कदहृ कार्कश्ये ।	२९९ णहृ ३०० जिह्विदा अव्यक्ते शब्दे
२५७ अदहृ अभियोगे ।	३०१ अर्हृ गति-याचनयोः ।
२५८ चुदहृ हावकरणे ।	३०२ नर्हृ ३०३ णर्हृ ३०४ गर्हृ शब्दे ।
२५९ अण २६० रण २६१ वण २६२ व्रण	३०५ तर्हृ हिंसायाम् ।
२६३ बण २६४ भण २६५ भ्रण २६६ मण	३०६ कर्हृ कुत्सिते शब्दे ।
२६७ धण २६८ ध्वण २६९ ध्रण २७० कण	३०७ खर्हृ दर्शने ।
२७१ क्वण २७२ चण शब्दे ।	३०८ अदु बन्धने ।
२७३ ओणृ अपनयने ।	३०९ इदु परमैश्वर्ये ।
२७४ शोणृ वर्ण-गत्योः ।	३१० विदु अवयवे ।
२७५ श्रोणृ २७६ श्लोणृ संघाते ।	३११ णिदु कुत्सायाम् ।
२७७ पैणृ गति-प्रेरण-श्लेषणेषु ।	३१२ दुनदु समृद्धौ ।
२७८ चितै संज्ञाने ।	३१३ चदु दीप्त्याह्लादयोः ।
२७९ अत सातत्यगमने ।	३१४ त्रदु चेष्टायाम् ।
२८० च्युतृ आसेचने ।	३१५ कदु ३१६ क्रदु ३१७ क्लदु

१. “संयुक्तान्तोऽयमित्येके” इति हैमधातुपारायणे ॥ २. श्च्युतृ प्रा० खं० ॥

रोदनाह्वानयोः।

३१८ क्लिदु परिदेवने ।

३१९ स्कन्दुं गति-शोषणयोः ।

३२० षिधू गत्याम् ।

३२१ षिधौ शास्त्र-माङ्गल्ययोः ।

३२२ शुन्ध शुद्धौ ।

३२३ स्तन ३२४ धन ३२५ ध्वन ३२६ चन

३२७ स्वन ३२८ वन शब्दे ।

३२९ वन ३३० षन भक्तौ ।

३३१ कनै दीप्ति-कान्ति-गतिषु ।

३३२ गुणौ रक्षणे ।

३३३ तपं ३३४ धूप संतापे ।

३३५ रप ३३६ लप ३३७ जल्प व्यक्ते वचने

३३८ जप मानसे च ।

३३९ चप सान्त्वने ।

३४० शप समवाये ।

३४१ सृष्टुं गतौ ।

३४२ चुप मन्दायाम् ।

३४३ तुप ३४४ तुम्प ३४५ त्रुप ३४६ त्रुम्प

३४७ तुफ ३४८ तुम्फ ३४९ त्रुफ ३५० त्रुम्फ

हिंसायाम् ।

३५१ वर्फ ३५२ रफ ३५३ रफु ३५४ अर्ब

३५५ कर्ब ३५६ खर्ब ३५७ गर्ब ३५८ चर्ब

३५९ तर्ब ३६० नर्ब ३६१ पर्ब ३६२ वर्ब

३६३ शर्ब ३६४ षर्ब ३६५ सर्ब ३६६ रिबु

३६७ रबु गतौ ।

३६८ कुबु आच्छादने ।

३६९ लुबु ३७० तुबु अर्दने ।

३७१ चुबु वक्त्रसंयोगे ।

३७२ सृभू ३७३ सृम्भू ३७४ सिभू ३७५

षिम्भू ३६७ भर्भ हिंसायाम् ।

३७७ शुम्भ भाषणे च ।

३७८ यभं ३७९ जभ मैथुने ।

३८० चमू ३८१ छमू ३८२ जमू ३८३ झमू

३८४ जिमू अदने ।

३८५ क्रमू पादविक्षेपे ।

३८६ यमूं उपरमे ।

३८७ स्यमू शब्दे ।

३८८ णमं प्रह्वत्वे ।

३८९ षम ३९० ष्टम वैकल्ये ।

३९१ अम शब्द-भक्त्योः ।

३९२ अम ३९३ द्रम ३९४ हम्म ३९५ मिमृ

३९६ गमृलं गतौ ।

३९७ हय ३९८ हर्य क्लान्तौ च ।

३९९ मव्य बन्धने ।

४०० सूक्ष्य ४०१ ईक्ष्य ४०२ ईष्य ईष्यार्थाः।

४०३ शुच्यै ४०४ चुच्यै अभिषवे ।

४०५ त्सर छद्मगतौ ।

४०६ कमर हूर्छने ।

४०७ अभ्र ४०८ बभ्र ४०९ मभ्र गतौ

४१० चर भक्षणे च ।

४११ धोरु गतेश्चातुर्ये ।

४१२ खोटृ प्रतीघाते ।	४५७ मर्व ४५८ धवु ४५९ शव गतौ ।
४१३ दल ४१४ जिफला विशरणे ।	४६० कर्व ४६१ खर्व ४६२ गर्व दर्पे ।
४१५ मील ४१६ स्मील ४१७ स्मील ४१८	४६३ षिवू ४६४ क्षिवू निरसने ।
क्षमील निमेषणे ।	४६५ जीव प्राणधारणे ।
४१९ पील प्रतिष्टम्भे ।	४६६ पीव ४६७ मीव ४६८ तीव ४६९ नीव
४२० णील वर्णे ।	स्थौल्ये ।
४२१ शील समाधौ ।	४७० ज्वै ४७१ तुवै ४७२ धुवै ४७३ दुवै
४२२ कील बन्धे ।	४७४ धुवै ४७५ जुवै ४७६ अर्व ४७७ भर्व
४२३ कूल आवरणे ।	४७८ शर्व हिंसायाम् ।
४२४ शूल रुजायाम् ।	४७९ मुर्वै ४८० मव बन्धने ।
४२५ तूल निष्कर्षे ।	४८१ गुर्वै उद्यमे ।
४२६ पूल संघाते ।	४८२ पिबु ४८३ मिबु ४८४ निबु सेचने ।
४२७ मूल प्रतिष्ठायाम् ।	४८५ हिवु ४८६ दिबु ४८७ जिवु प्राणने ।
४२८ फल निष्पत्तौ ।	४८८ इबु व्याप्तौ च ।
४२९ फुल्ल विकसने ।	४८९ अव रक्षण-गति-कान्ति-तृप्त्यवगमन-
४३० चुल्ल हावकरणे ।	प्रवेश-श्रवण-स्वाम्यर्थ-याचनक्रियेच्छा-
४३१ चिल्ल शैथिल्ये च ।	दीप्त्यवाप्सा-ऽऽलिङ्गन-हिंसा-दहन-भाव-
४३२ पेल ४३३ फेल ४३४ शेल ४३५ षेल	वृद्धिषु ।
४३६ सेल ४३७ वेल्ह ४३८ सल ४३९ तिल	४९० कश शब्दे ।
४४० तिल्ल ४४१ पल्ल ४४२ वेल्ल गतौ ।	४९१ मिश ४९२ मश रोषे च ।
४४३ वेल्ह ४४४ चेल्ह ४४५ केल्ह ४४६ क्वेल्ह	४९३ शश मुतिगतौ ।
४४७ खेल्ह ४४८ स्खल चलने ।	४९४ णिश समाधौ ।
४४९ खल संचये च ।	४९५ दशं प्रेक्षणे ।
४५० श्वल ४५१ श्वल्ल आशुगतौ ।	४९६ दशं दशने ।
४५२ गल ४५३ चर्व अदने ।	४९७ घुषु शब्दे ।
४५४ पूर्व ४५५ पर्व ४५६ मर्व पूरणे ।	४९८ चूष पाने ।

४९९ तूष तुष्टौ ।	५४६ पिसृ ५४७ पेसृ ५४८ वेसृ गतौ ।
५०० पूष वृद्धौ ।	५४९ शसू हिंसायाम् ।
५०१ लुष ५०२ मूष स्तेये ।	५५० शंसू स्तुतौ च ।
५०३ षूष प्रसवे ।	५५१ मिहं सेचने ।
५०४ ऊष रुजायाम् ।	५५२ दहं भस्मीकरणे ।
५०४ ईष उज्ज्हे ।	५५३ चह कल्कने ।
५०६ कृषं विलेखने ।	५५४ रह त्यागे । ५५५ रहु गतौ ।
५०७ कष ५०८ शिष ५०९ जष ५१० झष	५५६ दह ५५७ दहु ५५८ बृह वृद्धौ ।
५११ वष ५१२ मष ५१३ मुष ५१४ रुष	५५९ बृहृ ५६० बृहु शब्दे च ।
५१५ रिष ५१६ यूष ५१७ जूष ५१८ शष	५६१ उहृ ५६२ तुहृ ५६३ दुहृ अर्दने ।
५१९ चष हिंसायाम् ।	५६४ अर्ह ५६५ मह पूजायाम् ।
५२० वृषू संघाते च ।	५६६ उक्ष सेचने ।
५२१ भष भर्त्सने ।	५६७ रक्ष पालने ।
५२२ जिषू ५२३ विषू ५२४ मिषू ५२५ निषू	५६८ मक्ष ५६९ मुक्ष सङ्घाते ।
५२६ पृषू ५२७ वृषू ५२८ मृषू सहने च ।	५७० अक्षौ व्याप्तौ च ।
५२९ उषू ५३० श्रिषू ५३१ श्लिषू ५३२ प्रुषू	५७१ तक्षौ ५७२ त्वक्षौ तनूकरणे ।
५३३ लुषू दाहे ।	५७३ णिक्ष चुम्बने ।
५३४ घृषू संहर्षे ।	५७४ तृक्ष ५७५ स्तृक्ष ५७६ णक्ष गतौ ।
५३५ हृषू अलीके ।	५७७ वक्ष रोषे ।
५३६ पुष पुष्टौ ।	५७८ त्वक्ष त्वचने ।
५३७ भूष ५३८ तसु अलङ्कारे ।	५७९ सूक्ष अनादरे ।
५३९ तुस ५४० हस ५४१ ह्रस ५४२ रस	५८० काक्षु ५८१ वाक्षु ५८२ माक्षु
शब्दे ।	काङ्क्षायाम् ।
५४३ लस श्लेषण-क्रीडनयोः ।	५८३ द्राक्षु ५८४ ध्राक्षु ५८५ ध्वाक्षु
५४४ घस्लं अदने ।	घोरवांशिते च ।
५४५ हसे हसने ।	॥ परस्मैभाषाः ॥

५८६ गांङ् गतौ ।	६२२ ककुङ् ६२३ श्रकुङ् ६२४ ऋकुङ् ६२५
५८७ षिंङ् ईषद्वसने ।	श्रकुङ् ६२६ ऋकुङ् ६२७ ङौकृङ् ६२८ त्रौकृङ्
५८८ डीङ् विहायसां गतौ ।	६२९ षष्कि ६३० वस्कि ६३१ मस्कि ६३२
५८९ उंङ् ५९० कुंङ् ५९१ गुंङ् ५९२ घुंङ्	तिकि ६३३ टिकि ६३४ टीकृङ् ६३५ सेकृङ्
५९३ डुंङ् शब्दे ।	६३६ सेकृङ् ६३७ रघुङ् ६३८ लघुङ्
५९४ च्युंङ् ५९५ ज्युंङ् ५९६ जुंङ् ५९७	गतौ ।
पुंङ् ५९८ भुंङ् गतौ ।	६३९ अघुङ् ६४० वघुङ् गत्याक्षेपे ।
५९९ रुंङ् रेषणे च ।	६४१ मघुङ् कैतवे च ।
६०० पूङ् पवने ।	६४२ राघुङ् ६४३ लाघुङ् सामर्थ्ये ।
६०१ मूङ् बन्धने ।	६४४ द्राघुङ् आयासे च ।
६०२ धूंङ् अविध्वंसने ।	६४५ श्लाघुङ् कत्थने ।
६०३ मेंङ् प्रतिदाने ।	६४६ लोचुङ् दर्शने ।
६०४ देंङ् ६०५ त्रैङ् पालने ।	६४७ षचि सेचने ।
६०६ र्यैङ् गतौ ।	६४८ शचि व्यक्तायां वाचि ।
६०७ ष्यैङ् वृद्धौ ।	६४९ कचि बन्धने ।
६०८ वकुङ् कौटिल्ये ।	६५० ऋचुङ् दीप्तौ च ।
६०९ मकुङ् मण्डने ।	६५१ शचि ६५२ शचुङ् गतौ ।
६१० अकुङ् लक्षणे ।	६५३ वर्चि दीप्तौ ।
६११ शीकृङ् सेचने ।	६५४ मचि ६५५ मुचुङ् कल्कने ।
६१२ लोकृङ् दर्शने ।	६५६ मचुङ् धारणोच्छ्राय-पूजनेषु च ।
६१३ श्लोकृङ् सङ्घाते ।	६५७ पचुङ् व्यक्तीकरणे ।
६१४ द्रेकृङ् ६१५ ध्रेकृङ् शब्दोत्साहे ।	६५८ घुचि प्रसादे ।
६१६ रेकृङ् ६१७ शकुङ् शङ्कायाम् ।	६५९ एजृङ् ६६० प्रेजृङ् ६६१ प्राजि
६१८ ककि लौल्ये ।	दीप्तौ ।
६१९ कुकि ६२० वृकि आदाने ।	६६२ इजुङ् गतौ ।
६२१ चकि तृप्ति-प्रतीघातयोः ।	६६३ ईजि कुत्सने च ।

६६४ ऋजि गतिस्थानार्जनोर्जनेषु ।	६९७ चडुङ् कोपे ।
६६५ ऋजुङ् ६६६ भृजैङ् भर्जने ।	६९८ द्राडुङ् ६९९ द्राडुङ् विशरणे ।
६६७ तिजि क्षमा-निशानयोः ।	७०० शाडुङ् श्लाघायाम् ।
६६८ घट्टि चलने ।	७०१ वाडुङ् आप्लाव्ये ।
६६९ स्फुटि विकसने ।	७०२ हेडुङ् ७०३ होडुङ् अनादरे ।
६७० चेष्टि चेष्टायाम् ।	७०४ हिडुङ् गतौ च ।
६७१ गोष्टि ६७२ लोष्टि संघाते ।	७०५ घिणुङ् ७०६ घुणुङ् ७०७ घृणुङ् ।
६७३ वेष्टि वेष्टने ।	ग्रहणे ।
६७४ अट्टि हिंसा-ऽतिक्रमयोः ।	७०८ घुणि ७०९ घूर्णि भ्रमणे ।
६७५ एठि ६७६ हेठि विबाधायाम् ।	७१० पणि व्यवहार-स्तुत्योः ।
६७७ मठुङ् ६७८ कठुङ् शोके ।	७११ यतैङ् प्रयत्ने ।
६७९ मुठुङ् पलायने ।	७१२ युतुङ् ७१३ जुतुङ् भासने ।
६८० वठुङ् एकचर्यायाम् ।	७१४ विथुङ् ७१५ वेथुङ् याचने ।
६८१ अठुङ् ६८२ पठुङ् गतौ ।	७१६ नाथुङ् उपतापैश्वर्याशीःषु च ।
६८३ हुडुङ् ६८४ पिडुङ् सङ्घाते ।	७१७ श्रथुङ् शैथिल्ये ।
६८५ शडुङ् रुजायां च ।	७१८ ग्रथुङ् कौटिल्ये ।
६८६ तडुङ् ताडने ।	७१९ कथि श्लाघायाम् ।
६८७ कडुङ् मदे ।	७२० श्विडुङ् श्वेत्ये ।
६८८ खडुङ् मन्थे ।	७२१ वडुङ् स्तुत्यभिवादनयोः ।
६८९ खुडुङ् गतिवैकल्ये ।	७२२ भडुङ् सुख-कल्याणयोः ।
६९० कुडुङ् दाहे ।	७२३ मडुङ् स्तुति-मोद-मद-स्वप्न-गतिषु ।
६९१ वडुङ् ६९२ मडुङ् वेष्टने ।	७२४ स्पडुङ् किञ्चिच्चलने ।
६९३ भडुङ् परिभाषणे ।	७२५ क्लिडुङ् परिदेवने ।
६९४ मुडुङ् मज्जने ।	७२६ मुदि हर्षे ।
६९५ तुडुङ् तोडने ।	७२७ ददि दाने ।
६९६ भुडुङ् वरणे ।	७२८ हदि पुरीषोत्सर्गे ।

७२९ ष्वदि ७३० स्विदि ७३१ स्वादि	गतौ ।
आस्वादने ।	७६२ त्रपौषि लज्जायाम् ।
७३२ उदि मान-क्रीडयोश्च ।	७६३ गुपि गोपन-कुत्सनयोः ।
७३३ कुदि ७३४ गुदि ७३५ गुदि	७६४ अबुङ् ७६५ रबुङ् शब्दे ।
क्रीडायाम् ।	७६६ लबुङ् अवसंसने च ।
७३६ षूदि क्षरणे ।	७६७ कबुङ् वर्णे ।
७३७ ह्रादि शब्दे ।	७६८ क्लीबृङ् अधाष्टर्चे ।
७३८ ह्रादैङ् सुखे च ।	७६९ क्षीबृङ् मदे ।
७३९ पर्दि कुत्सिते शब्दे ।	७७० शीभृङ् ७७१ वीभृङ् ७७२ शल्भि
७४० स्कुदुङ् आप्रवणे ।	कत्थने ।
७४१ एधि वृद्धौ ।	७७३ वल्भि भोजने ।
७४२ स्पर्द्धि सङ्घर्षे ।	७७४ गल्भि धार्ष्ट्ये ।
७४३ गाधृङ् प्रतिष्ठा-लिप्सा-ग्रन्थेषु ।	७७५ रेभृङ् ७७६ अमुङ् ७७७ रमुङ् ७७८
७४४ बाधृङ् रोटने ।	लमुङ् शब्दे ।
७४५ दधि धारणे ।	७७९ ष्टमुङ् ७८० स्कमुङ् ७८१ ष्टुमुङ्
७४६ बधि बन्धने ।	स्तम्भे ।
७४७ नाधृङ् नाथृङ्वत् ।	७८२ जमुङ् ७८३ जभैङ् ७८४ जृमुङ्
७४८ पनि स्तुतौ ।	गात्रविनामे ।
७४९ मानि पूजायाम् ।	७८५ रिभिं राभस्ये ।
७५० तिपृङ् ७५१ ष्टिपृङ् ७५२ ष्टेपृङ्	७८६ डुलिभिं प्राप्तौ ।
क्षरणे ।	७८७ भामि क्रोधे ।
७५३ तेपृङ् कम्पने च ।	७८८ क्षमौषि सहने ।
७५४ टुवेपृङ् ७५५ केपृङ् ७५६ गोपृङ् ७५७	७८९ कमूङ् कान्तौ ।
कपृङ् चलने ।	७९० अयि ७९१ वयि ७९२ पयि ७९३
७५८ ग्लेपृङ् दैन्ये च ।	मयि ७९४ नयि ७९५ चयि ७९६ रयि
७५९ मेपृङ् ७६० रेपृङ् ७६१ लेपृङ्	गतौ ।

७९७ तयि ७९८ णयि रक्षणे च ।

७९९ दयि दान-गति-हिंसा-दहनेषु

च ।

८०० ऊयैङ् तन्तुसन्ताने ।

८०१ पूयैङ् दुर्गन्ध-विशरणयोः ।

८०२ क्णूयैङ् शब्दोन्दनयोः ।

८०३ क्ष्मायैङ् विधूनने ।

८०४ स्फायैङ् ८०५ ओष्यायैङ् वृद्धौ ।

८०६ तापृङ् सन्तान-पालनयोः ।

८०७ वलि ८०८ वल्लि संवरणे ।

८०९ शलि चलने च ।

८१० मलि ८११ मल्लि धारणे ।

८१२ भलि ८१३ भल्लि परिभाषण-हिंसा-
दानेषु ।

८१४ कलि शब्द-संख्यानयोः ।

८१५ कल्लि अशब्दे ।

८१६ तेवृङ् ८१७ देवृङ् देवने ।

८१८ षेवृङ् ८१९ सेवृङ् ८२० केवृङ् ८२१

खेवृङ् ८२२ गेवृङ् ८२३ ग्लेवृङ् ८२४ पेवृङ्

८२५ भ्रेवृङ् ८२६ मेवृङ् ८२७ म्लेवृङ्

सेवने ।

८२८ रेवृङ् ८२९ पवि गतौ ।

८३० काशृङ् दीप्तौ ।

८३१ क्लेशि बाधने ।

८३२ भाषि च व्यक्तायां वाचि ।

८३३ ईषि गति-हिंसा-दर्शनेषु ।

८३४ गेषृङ् अन्विच्छायाम् ।

८३५ येषृङ् प्रयत्ने ।

८३६ जेषृङ् ८३७ णेषृङ् ८३८ एषृङ् ८३९

हेषृङ् गतौ ।

८४० रेषृङ् ८४१ हेषृङ् अव्यक्ते शब्दे ।

८४२ पर्षि स्नेहने ।

८४३ घुषृङ् कान्तीकरणे ।

८४४ संसृङ् प्रमादे ।

८४५ कासृङ् शब्दकुत्सायाम् ।

८४६ भासि ८४७ दुभ्रासि ८४८ दुभ्लासृङ्
दीप्तौ ।

८४९ रासृङ् ८५० णासृङ् शब्दे ।

८५१ णसि कौटिल्ये ।

८५२ भ्यसि भये ।

८५३ आङ् शसृङ् इच्छायाम् ।

८५४ ग्रसृङ् ८५५ ग्लसृङ् अदने ।

८५६ घसृङ् करणे ।

८५७ ईहि चेष्टायाम् ।

८५८ अहुङ् ८५९ प्लिहि गतौ ।

८६० गर्हि ८६१ गल्हि कुत्तने ।

८६२ वर्हि ८६३ बल्हि प्राधान्ये ।

८६४ बर्हि ८६५ बल्हि परिभाषण-हिंसा-
च्छादनेषु ।

८६६ वेहृङ् ८६७ जेहृङ् ८६८ वाहृङ्
प्रयत्ने ।

८६९ द्राहृङ् निक्षेपे ।

१. विबाधने खंसं ॥

८७० ऊहि तर्के ।	८९६ रज्जिं रागे ।
८७१ गाहौङ् विलोडने ।	८९७ रेष्टृग् परिभाषण-याचनयोः ।
८७२ ग्लहौङ् ग्रहणे ।	८९८ वेणुग् गति-ज्ञान-चिन्ता-निशामन- वादित्रग्रहणेषु ।
८७३ बहुङ् ८७४ महुङ् वृद्धौ ।	८९९ चतेग् याचने ।
८७५ दक्षि शैघ्र्ये च ।	९०० प्रोथृग् पर्याप्तौ ।
८७६ धुक्षि ८७७ धिक्षि सन्दीपन-क्लेशन- जीवनेषु ।	९०१ मिथृग् मेधा-हिंसयोः ।
८७८ वृक्षि वरणे ।	९०२ मेथृग् सङ्गमे च ।
८७९ शिक्षि विद्योपादाने ।	९०३ चदेग् याचने ।
८८० भिक्षि याच्चायाम् ।	९०४ ऊबुन्दृग् निशामने ।
८८१ दीक्षि मौण्डचेज्योपनयन-नियम- व्रतादेशेषु ।	९०५ णिहृग् ९०६ णेहृग् कुत्सासन्निकर्षयोः ।
८८२ ईक्षि दर्शने ।	९०७ मिहृग् ९०८ मेहृग् मेधा- हिंसयोः ।
॥ आत्मनेभाषाः ॥	९०९ मेथृग् सङ्गमे च ।
८८३ श्रिग् सेवयाम् ।	९१० शृधूग् ९११ मृधूग् उन्दे ।
८८४ णीग् प्रापणे ।	९१२ बुधूग् बोधने ।
८८५ हृग् हरणे ।	९१३ खनूग् अवदारणे ।
८८६ भृग् भरणे ।	९१४ दानी अवखण्डने ।
८८७ धृग् धारणे ।	९१५ शानी तेजने ।
८८८ डुकृग् करणे ।	९१६ शर्पी आक्रोशे ।
८८९ ह्रिक्की अव्यक्ते शब्दे ।	९१७ चायृग् पूजा-निशामनयोः ।
८९० अञ्चूग् गतौ च ।	९१८ व्ययी गतौ ।
८९१ डुयाचृग् याच्चायाम् ।	९१९ अली भूषण-पर्याप्ति-वारणेषु ।
८९२ डुपचीष् पाके ।	९२० धावूग् गति-शुद्धयोः ।
८९३ राजृग् ८९४ टुआजि दीप्तौ ।	९२१ चीवृग् झषीवत् ।
८९५ भर्जी सेवयाम् ।	९२२ दाशृग् दाने ।

१२३ झषी आदान-संवरणयोः ।	१४८ क्षुभि संचलने ।
१२४ भेषृग् भये ।	१४९ णभि १५० तुभि हिंसायाम् ।
१२५ भ्रेषृग् चलने च ।	१५१ स्रम्भूङ् विश्वासे ।
१२६ पषी बाधन-स्पर्शिनयोः ।	१५२ भ्रंशूङ् १५३ संसूङ् अवसंसने ।
१२७ लषी कान्तौ ।	१५४ ध्वंसूङ् गतौ च ।
१२८ चषी भक्षणे ।	१५५ वृतूङ् वर्तने ।
१२९ छषी हिंसायाम् ।	१५६ स्यन्दौङ् स्रवणे ।
१३० त्विषी दीप्तौ ।	१५७ वृधूङ् वृद्धौ ।
१३१ अषी १३२ असी गत्यादानयोश्च ।	१५८ शृधूङ् शब्दकुत्सायाम् ।
१३३ दासृग् दाने ।	१५९ कृषूङ् सामर्थ्ये ।
१३४ माहृग् माने ।	॥ वृत् द्युतादयः ॥ आत्मनेपदिनः ॥
१३५ गुहृग् संवरणे ।	१६० ज्वल दीप्तौ ।
१३६ भ्लक्षी भक्षणे ।	१६१ कुच् सम्पर्चन-कौटिल्य-प्रतिष्ठम्भ- विलेखनेषु ।
॥ उभयतोभाषाः ॥	१६२ पतल् १६३ पथे गतौ ।
१३७ घृति दीप्तौ ।	१६४ क्वथे निष्पाके ।
१३८ रुचि अभिप्रीत्यां च ।	१६५ मथे विलोडने ।
१३९ घृटि परिवर्त्तने ।	१६६ षद्लं विशरण-गत्यवसादनेषु ।
१४० रुटि १४१ लुटि १४२ लुटि प्रतीघाते ।	१६७ शद्लं शातने ।
१४३ श्विताङ् वर्णे ।	१६८ बुध अवगमने ।
१४४ जिमिदाङ् स्नेहने ।	१६९ दुवम् उद्गिरणे ।
१४५ जिष्विदाङ् १४६ जिष्विदाङ् मोचने च ।	१७० भ्रम् चलने ।
१४७ शुभि दीप्तौ ।	१७१ क्षर संचलने ।
	१७२ चल कम्पने ।

१. “वृत् द्युतादिः २३, वृतादि ५ अन्तर्गणसहितो वर्तितः समाप्त इत्यर्थः । वृधेः क्विप् वृत्, वर्धितौ पूर्णवित्येकं” इति हैमप्रकाशे पृ० ५७३, ‘कृपः श्वस्तन्याम् । ३।३।४६।’ इति सूत्रस्य व्याख्यायाम् ॥

९७३ जल घात्ये ।	९९८ वद व्यक्तायां वाचि ।
९७४ टल ९७५ ट्वल वैकल्ये ।	९९९ वसं निवासे ।
९७६ षल स्थाने ।	॥ परस्मैभाषाः ॥
९७७ हल विलेखने ।	॥ वृत् यजादिः ॥
९७८ णल गन्धे ।	१००० घटिष् चेष्टायाम् ।
९७९ बल प्राणनधान्यावरोधयोः ।	१००१ क्षजुङ् गति-दानयोः ।
९८० पुल महत्वे ।	१००२ व्यथिष् भय-चलनयोः ।
९८१ कुल बन्धु-संस्त्यानयोः ।	१००३ प्रथिष् प्रख्याने ।
९८२ पल ९८३ फल ९८४ शल गतौ ।	१००४ प्रदिष् मर्दने ।
९८५ हुल हिंसा-संवरणयोश्च ।	१००५ स्वदिष् खदने ।
९८६ कुशं आह्वान-रोदनयोः ।	१००६ कदुङ् १००७ क्रदुङ् १००८ कलदुङ्
९८७ कस गतौ ।	वैकल्ये ।
९८८ रुहं जन्मनि ।	१००९ क्रपि कृषायाम् ।
॥ परस्मैभाषाः ॥	१०१० जित्वरिष् सम्भ्रमे ।
९८९ रमिं क्रीडायाम् ।	१०११ प्रसिष् विस्तारे ।
९९० षहि मर्षणे ।	१०१२ दक्षि हिंसा-गत्योः ।
॥ आत्मनेभाषौ ॥	॥ आत्मनेभाषाः ॥
॥ वृत् ज्वलादिः ॥	१०१३ श्रां पाके ।
९९१ यर्जी देवपूजा-सङ्गतिकरण-दानेषु ।	१०१४ मृं आधाने ।
९९२ वेङ् तन्तुसन्ताने ।	१०१५ दृ भये ।
९९३ व्येङ् संवरणे ।	१०१६ नृ नये ।
९९४ ह्वेङ् स्पर्धा-शब्दयोः ।	१०१७ ष्टक १०१८ स्तक प्रतीपाते ।
९९५ टुवर्पी बीजसन्ताने ।	१०१९ चक तृप्ताय च ।
९९६ वहीं प्रापणे ।	१०२० अक कुटिलायां गतौ ।
॥ उभयतोभाषाः ॥	१०२१ कखे हसने ।
९९७ ट्वोश्चि गति-वृद्धयोः ।	१०२२ अग अकवत् ।

१. “वृत् ज्वलादिः, ज्वलादयो वृत्ता समाप्ता इत्यर्थः” इति हेमधातुपारायणे, पृ० १४५ ॥

२. “वृत् यजादिः । वर्तिताः समापिता यजादय इत्यर्थः” इति हेमधातुपारायणे पृ० १५१ ॥

१०२३ रगे शङ्कायाम् ।	इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रानुस्मृता भवादयो निरनु-
१०२४ लगे सङ्गे ।	बन्धा धातवः समाप्ताः ॥
१०२५ हगे १०२६ हगे १०२७ षगे १०२८	
सगे १०२९ षगे १०३० स्थगे संवरणे ।	अथ अदादयः (२)
१०३१ वट १०३२ भट परिभाषणे ।	१(१०५९) अदं २(१०६०) प्सांक्
१०३३ णट नतौ ।	भक्षणे ।
१०३४ गड सेचने ।	३(१०६१) भांक् दीप्तौ ।
१०३५ हेड वेष्टने ।	४(१०६२) यांक् प्रापणे ।
१०३६ लड जिह्मोन्मथने ।	५(१०६३) वांक् गति-गन्धनयोः ।
१०३७ फण १०३८ कण १०३९ रण	६(१०६४) ण्णांक् शौचे ।
गतौ ।	७(१०६५) श्रांक् पाके ।
१०४० चण हिंसा-दानयोश्च ।	८(१०६६) द्रांक् कुत्सितगतौ ।
१०४१ शण १०४२ श्रण दाने ।	९(१०६७) पांक् रक्षणे ।
१०४३ स्नथ १०४४ कथ १०४५ क्रथ	१०(१०६८) लांक् आदाने ।
१०४६ क्लथ हिंसार्थाः ।	११(१०६९) रांक् दाने ।
१०४७ छद ऊर्जने ।	१२(१०७०) दांक् लवने ।
१०४८ मदौ हर्ष-ग्लपनयोः ।	१३(१०७१) ख्यांक् प्रथने ।
१०४९ छन १०५० स्तन १०५१ ध्वन	१४(१०७२) प्रांक् पूरणे ।
शब्दे ।	१५(१०७३) मांक् माने ।
१०५२ स्वन अवतंसने ।	१६(१०७४) इंक् स्मरणे ।
१०५३ चन हिंसायाम् ।	१७(१०७५) इण्क् गतौ ।
१०५४ ज्वर रोगे ।	१८(१०७६) वींक् प्रजन-कान्त्यसंनखादने
१०५५ चल कम्पने ।	च ।
१०५६ हल १०५७ हल चलने ।	१९(१०७७) दुंक् अभिगमे ।
१०५८ ज्वल दीप्तौ च ।	२०(१०७८) षुंक् प्रसवैश्वर्ययोः ।
॥ परस्मैभाषाः ॥	२१(१०७९) तुंक् वृत्ति-हिंसा-पूरणेषु ।

२२(१०८०) युक् मिश्रणे ।	४८(११०६) हुंङ्क् अपनयने ।
२३(१०८१) णुक् स्तुतौ ।	४९(११०७) षूडौक् प्राणिगर्भविमोचने ।
२४(१०८२) क्ष्युक् तेजने ।	५०(११०८) पृचैङ् ५१(११०९) पृजुङ्
२५(१०८३) सुक् प्रस्रवने ।	५२(१११०) पिजुकि संपर्चने ।
२६(१०८४) दुक्षु २७(१०८५) रु	५३(११११) वृजैकि वर्जने ।
२८(१०८६) कुंक् शब्दे ।	५४(१११२) पिजुकि शुद्धौ ।
२९(१०८७) रुदूक् अश्रुविमोचने ।	५५(१११३) शिजुकि अव्यक्ते शब्दे ।
३०(१०८८) जिष्पपंक् शये ।	५६(१११४) ईडिक् स्तुतौ ।
३१(१०८९) अन ३२(१०९०) श्रसक्	५७(१११५) ईरिक् गति-कम्पनयोः ।
प्राणने ।	५८(१११६) ईरिक् ऐश्वर्ये ।
३३(१०९१) जक्षक् भक्ष-हसनयोः ।	५९(१११७) वसिक् आच्छादने ।
३४(१०९२) द्ररिद्राक् दुर्गतौ ।	६०(१११८) आङः शासूकि इच्छायाम् ।
३५(१०९३) जागृक् निद्राक्षये ।	६१(१११९) आसिक् उपवेशने ।
३६(१०९४) चकासूक् दीप्तौ ।	६२(११२०) कसुकि गति-शासनयोः ।
३७(१०९५) शासूक् अनुशिष्टौ ।	६३(११२१) गिसुकि चुम्बने ।
३८(१०९६) वचंक् भाषणे ।	६४(११२२) चक्षिक् व्यक्तायां वाचि ।
३९(१०९७) मृजौक् शुद्धौ ।	॥ आत्मनेभाषाः ॥
४०(१०९८) सस्तुक् स्वप्ने ।	६५(११२३) ऊर्णुक् आच्छादने ।
४१(१०९९) विदक् ज्ञाने ।	६६(११२४) णुंक् स्तुतौ ।
४२(११००) हनंक् हिंसा-गतयोः ।	६७(११२५) ब्रूगक् व्यक्तायां वाचि ।
४३(११०१) वशक् कान्तौ ।	६८(११२६) द्विषीक् अप्रीतौ ।
४४(११०२) असक् भुवि ।	६९(११२७) दुर्हीक् क्षरणे ।
४५(११०३) षसक् स्वप्ने यङ्लुप् च ।	७०(११२८) दिहिक् लेपे ।
॥ परस्मैभाषाः ॥	७१(११२९) लिहीक् आस्वादने ।
४६(११०४) इङ्क् अध्ययने ।	॥ उभयतोभाषाः ॥
४७(११०५) शीङ्क् स्वप्ने ।	७२(११३०) हुंक् दाना-उदनयोः ।

७३(११३१) ओहांक् त्यागे ।

८(११५१) व्रीडच् लज्जायाम् ।

७४(११३२) जिर्भीक् भये ।

९(११५२) नृतैच् नर्तने ।

७५(११३३) हींक् लज्जायाम् ।

१०(११५३) कुथच् पूतिभावे ।

७६(११३४) पृंक् पालन-पूरणयोः ।

११(११५४) पुथच् हिंसायाम् ।

७७(११३५) कंक् गतौ ।

१२(११५५) गुथच् परिवेष्टने ।

॥ परस्मैभाषाः ॥

१३(११५६) राधंच् वृद्धौ ।

७८(११३६) ओहांङ्क् गतौ ।

१४(११५७) व्यधंच् ताडने ।

७९(११३७) मांङ्क् मान-शब्दयोः ।

१५(११५८) क्षिपंच् प्रेरणे ।

॥ आत्मनेभाषौ ॥

१६(११५९) पुष्पच् विकसने ।

८०(११३८) डुदांक् दाने ।

१७(११६०) तिम १८(११६१) तीम

८१(११३९) डुधांक् धारणे च ।

१९(११६२) छिम २०(११६३) छीमच्

८२(११४०) दुदुभंक् पोषणे च ।

आर्द्रभावे ।

८३(११४१) गिजुंकी शौचे च ।

२१(११६४) शिवूच् उतौ ।

८४(११४२) विजुंकी पृथग्भावे ।

२२(११६५) श्रिवूच् गति-शोषणयोः ।

८५(११४३) विष्लंकी व्याप्तौ ।

२३(११६६) श्रिवू २४(११६७) श्रिवूच्

॥ उभयतोभाषाः ॥

निरसने ।

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रास्मृता अदादयः कितौ

२५(११६८) इषच् गतौ ।

धातवः समाप्ताः ॥

२६(११६९) ण्सूच् निरसने ।

अथ दिवादयः (३)

२७(११७०) क्सूच् हृति-दीप्त्योः ।

१(११४४) दिवूच् क्रीडा-जयेच्छा-पणि-

२८(११७१) त्रसैच् भये ।

चुति-स्तुति-गतिषु ।

२९(११७२) व्यसच् दाहे ।

२(११४५) जूष् ३(११४६) झूष् जरसि

३०(११७३) षह ३१(११७४) षुहच् शक्तौ ।

४(११४७) शौंच् तक्षणे ।

३२(११७५) पुषंच् पुष्टौ ।

५(११४८) दौं ६(११४९) छौंच् छेदने ।

३३(११७६) उचच् समवाये ।

७(११५०) षौंच् अन्तर्कर्मणि ।

३४(११७७) लुटच् विलोढने ।

३५(११७८) ष्विदांच् गात्रप्रक्षरणे ।

३६(११७९) क्लिदौच् आर्द्रभावे ।	६३(१२०६) वृशच् वरणे ।
३७(११८०) जिमिदाच् स्नेहने ।	६४(१२०७) कुशच् तनुत्वे ।
३८(११८१) जिह्विदाच् मोचने च ।	६५(१२०८) शुषंच् शोषणे ।
३९(११८२) क्षुषंच् बुभुक्षायाम् ।	६६(१२०९) दुषंच् वैकृत्ये ।
४०(११८३) शुषंच् शौचे ।	६७(१२१०) श्लिषंच् आलिङ्गने ।
४१(११८४) क्रुषंच् कोपे ।	६८(१२११) भुषूच् दाहे ।
४२(११८५) षिषंच् संराद्धौ ।	६९(१२१२) जितृषच् पिपासायाम् ।
४३(११८६) ऋधूच् वृद्धौ ।	७०(१२१३) तुषं ७१(१२१४) हृषच्
४४(११८७) गृधूच् अभिकाङ्क्षायाम् ।	तुष्टौ ।
४५(११८८) रधौच् हिंसा-संराद्धयोः ।	७२(१२१५) रुषच् रोषे ।
४६(११८९) तृपौच् प्रीतौ ।	७३(१२१६) प्युष् ७४(१२१७) प्युस्
४७(११९०) दृपौच् हर्ष-मोहनयोः ।	७५(१२१८) पुसच् विभागे ।
४८(११९१) कुपच् क्रोधे ।	७६(१२१९) विसच् प्रेरणे ।
४९(११९२) गुपच् व्याकुलत्वे ।	७७(१२२०) कुसच् श्लेषे ।
५०(११९३) युप ५१(११९४) रूप	७८(१२२१) असूच् क्षेपणे ।
५२(११९५) लुपच् विमोहने ।	७९(१२२२) यसूच् प्रयत्ने ।
५३(११९६) डिपच् क्षेपे ।	८०(१२२३) जसूच् मोक्षणे ।
५४(११९७) घृपच् समुच्छ्राये ।	८१(१२२४) तसू ८२(१२२५) दसूच्
५५(११९८) लुभच् गाढ्र्ये ।	उपक्षये ।
५६(११९९) क्षुभच् संचलने ।	८२(१२२६) वसूच् स्तम्भे ।
५७(१२००) गभ ५८(१२०१) तुभच्	८३(१२२७) वुसच् उत्सर्गे ।
हिंसायाम्	८४(१२२८) मुसच् खण्डने ।
५९(१२०२) नशौच् अदशनि ।	८५(१२२९) मसैच् परिणामे ।
६०(१२०३) कुशच् श्लेषणे ।	८६(१२३०) शमू ८७(१२३१) दमूच्
६१(१२०४) भृशू ६२(१२०५) प्रंशूच्	उपशमे ।
अधःपतने ।	८८(१२३२) तमूच् काङ्क्षायाम् ।

८९(१२३३) श्रमूच् खेद-तपसोः ।

११३(१२५६) वृत्तुचि वरणे ।

९०(१२३४) भ्रमूच् अनवस्थाने ।

११४(१२५७) पदिच् गतौ ।

९१(१२३५) क्षमूच् सहने ।

११५(१२५८) विदिच् सत्तायाम् ।

९२(१२३६) मदैच् हर्षे ।

११६(१२५९) खिदिच् दैन्ये ।

९३(१२३७) क्लमूच् ग्लानौ ।

११७(१२६०) युधिच् सम्प्रहारे ।

९५(१२३८) मुहौच् वैचित्ये ।

११८(१२६१) अनो रुधिच् कामे ।

९६(१२३९) द्रुहौच् जिघांसायाम् ।

११९(१२६२) नुधि १२०(१२६३) मनिच्

९७(१२४०) णुहौच् उद्गिरणे ।

ज्ञाने ।

९८(१२४१) णिहौच् प्रीतौ ।

१२१(१२६४) अनिच् प्राणने ।

॥ वृत् पुषादिः ६७ ॥

१२२(१२६५) जनैचि प्रादुभावे ।

॥ परस्मैभाषाः ॥

१२३(१२६६) दीपैचि दीप्तौ ।

९९(१२४२) षूडौच् प्राणिप्रसवे ।

१२४(१२६७) तपिच् ऐश्वर्ये वा ।

१००(१२४३) दूडूच् परितापे ।

१२५(१२६८) पुरैचि आप्यायने ।

१०१(१२४४) दीडूच् क्षये ।

१२६(१२६९) धूरैड् १२७(१२७०) जूरैचि

१०२(१२४५) धीगूच् अनादरे ।

जरायाम् ।

१०३(१२४६) मीडूच् हिंसायाम् ।

१२८(१२७१) धूरैड् १२९(१२७२) गुरैचि

१०४(१२४७) रीडूच् स्रवणे ।

गतौ ।

१०५(१२४८) लीडूच् श्लेषणे ।

१३०(१२७३) शूरैचि स्तम्भे ।

१०६(१२४९) डीडूच् गतौ ।

१३१(१२७४) तूरैचि त्वरायाम् ।

१०७(१२५०) व्रीडूच् वरणे ।

धूरादयो हिंसायां च ।

॥ वृत् स्वादिः ९ ॥

१३२(१२७५) चूरैचि दाहे ।

१०८(१२५१) पीडूच् पाने ।

१३३(१२७६) क्लिशिच् उपतापे ।

१०९(१२५२) ईडूच् गतौ ।

१३४(१२७७) लिशिच् अल्पत्वे ।

११०(१२५३) प्रीडूच् प्रीतौ ।

१३५(१२७८) काशिच् दीप्तौ ।

१११(१२५४) युजिच् समाधौ ।

१३६(१२७९) वाशिच् शब्दे ।

११२(१२५५) सृजिच् विसर्गे ।

॥ आत्मनेभाषाः ॥

१३७(१२८०) शकींच् मर्षणे ।
 १३८(१२८१) शुचूगैच् पूतिभावे ।
 १३९(१२८२) रज्जींच् रागे ।
 १४०(१२८३) शपींच् आक्रोशे ।
 १४१(१२८४) मृषींच् तितिधायाम् ।
 १४२(१२८५) णहींच् बन्धने ।

॥ उभयतोभाषाः ॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रानुस्मृता दिवादयश्चित्तो

धातवः समाप्ताः ॥

अथ स्वादयः (४)

१(१२८६) षुंग् अभिषवे ।
 २(१२८७) षिग् बन्धने ।
 ३(१२८८) शिंग् निशाने ।
 ४(१२८९) डुमिग् प्रक्षेपणे ।
 ५(१२९०) चिंग् चयने ।
 ६(१२९१) धूग् कम्पने ।
 ७(१२९२) स्तुंग् आच्छादने ।
 ८(१२९३) कुंग् हिंसायाम् ।
 ९(१२९४) वृग् वरणे ।

॥ उभयतोभाषाः ॥

१०(१२९५) हिं गति-वृद्धयोः ।
 ११(१२९६) श्रुं श्रवणे ।
 १२(१२९७) तुदुं उपतापे ।
 १३(१२९८) पृंट् प्रीतौ ।
 १४(१२९९) स्मृट् पालने च ।
 १५(१३००) शक्लं शक्तौ ।

१६(१३०१) तिक १७(१३०२) तिग
 १८(१३०३) षघट् हिंसायाम् ।
 १९(१३०४) राधं २०(१३०५) साधं
 संसिद्धौ ।

२१(१३०६) ऋधूट् वृद्धौ ।
 २२(१३०७) आप्लंट् व्याप्तौ ।
 २३(१३०८) तृपट् प्रीणने ।

२४(१३०९) दम्भूट् दम्भे ।

२५(१३१०) कृबुट् हिंसा-करणयोः ।

२६(१३११) धिबुट् गतौ ।

२७(१३१२) जिघृषाट् प्रागल्भ्ये ।

॥ परस्मैभाषाः ॥

२८(१३१३) णिघिट् आस्कन्दने ।

२९(१३१४) अशौटि व्याप्तौ ।

॥ आत्मनेभाषाः ॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रानुस्मृताः स्वादयश्चित्तो

धातवः समाप्ताः ॥

अथ तुदादयः (५)

१(१३१५) तुदींत् व्यथने ।
 २(१३१६) भ्रस्जींत् पाके ।
 ३(१३१७) क्षिपींत् प्रेरणे ।
 ४(१३१८) दिशींत् अतिसर्जने ।
 ५(१३१९) कृषींत् विलेखने ।
 ६(१३२०) मुच्लंती मोक्षणे ।
 ७(१३२१) षिचींत् क्षरणे ।
 ८(१३२२) विद्लंती लाभे ।

तिग	९(१३२३) लुप्लंती छेदने ।	३३(१३४७) प्रछत् झीप्सायाम् ।
गंधट्	१०(१३२४) लिपीत् उपदेहे ।	३४(१३४८) उब्जत् आजवि ।
	॥विभाषिताः ॥	३५(१३४९) सृजत् विसर्गे ।
	११(१३२५) कृतैत् छेदने ।	३६(१३५०) रुजोत् भङ्गे ।
	१२(१३२६) खिदत् परिघाते ।	३७(१३५१) भुजोत् कौटिल्ये ।
	१३(१३२७) पिशत् अवयवे ।	३८(१३५२) दुमस्जोत् शुद्धौ ।
	॥वृत् मुचादिः ८ ॥	३९(१३५३) जर्ज ४०(१३५४) झर्जत्
	१४(१३२८) रि १५(१३२९) पित् गतौ ।	परिभाषणे ।
	१६(१३३०) धित् धारणे ।	४१(१३५५) उद्झत् उत्सर्गे ।
	१७(१३३१) क्षित् निवास-गत्योः ।	४२(१३५६) जुडत् गतौ ।
	१८(१३३२) षूत् प्रेरणे ।	४३(१३५७) पृड ४४(१३५८) मृडत्
	१९(१३३३) मुत् प्राणत्यागे ।	सुखने ।
	२०(१३३४) कृत् विक्षेपे ।	४५(१३५९) कडत् मदे ।
	२१(१३३५) गृत् निगरणे ।	४६(१३६०) पृणत् प्रीणने ।
	२२(१३३६) लिखत् अक्षरविन्यासे ।	४७(१३६१) तुणत् कौटिल्ये ।
ष्टतो	२३(१३३७) जर्ज २४(१३३८) झर्जत् परि-	४८(१३६२) मृणत् हिंसायाम् ।
	भाषणे ।	४९(१३६३) दृणत् गति-कौटिल्ययोश्च ।
	२५(१३३९) त्वचत् संवरणे ।	५०(१३६४) पुणत् शुभे ।
	२६(१३४०) रुचत् स्तुतौ ।	५१(१३६५) मुणत् प्रतिज्ञाने ।
	२७(१३४१) ओद्रश्चौत् छेदने ।	५२(१३६६) कुणत् शब्दोपकरणयोः ।
	२८(१३४२) ऋछत् इन्द्रियप्रलय-	५३(१३६७) घुण ५४(१३६८) घूर्णत्
	मूर्त्तिभावयोः ।	भ्रमणे ।
	२९(१३४३) विछत् गतौ ।	५५(१३६९) चृतैत् हिंसा-ग्रन्थयोः ।
	३०(१३४४) उछैत् विवासे ।	५६(१३७०) गुदत् प्रेरणे ।
	३१(१३४५) मिछत् उत्क्लेशे ।	५७(१३७१) षद्लत् अवसादने ।
	३२(१३४६) उछुत् उच्छे ।	५८(१३७२) विधत् विधाने ।

५९(१३७३) जुन ६०(१३७४) जुनत्	८४(१३९८) स्फर ८५(१३९९) स्फल
गतौ ।	स्फुरणे ।
६१(१३७५) छुपत् स्पर्शे ।	८६(१४००) किलत् शैत्य-क्रीडनयोः ।
६२(१३७६) रिफत् कथन-युद्ध-हिंसा-	८७(१४०१) इलत् गति-स्वप्न-क्षेपणेषु ।
दानेषु ।	८८(१४०२) हिलत् हावकरणे ।
६३(१३७७) तृफ ६४(१३७८) तृम्फत्	८९(१४०३) शिल ९०(१४०४) सिल
तृप्तौ ।	उञ्छे ।
६५(१३७९) ऋफ ६६(१३८०) ऋम्फत्	९१(१४०५) तिलत् स्नेहने ।
हिंसायाम् ।	९२(१४०६) चलत् विलसने ।
६७(१३८१) हफ ६८(१३८२) हम्फत्	९३(१४०७) चिलत् वसने ।
उत्कलेशे ।	९४(१४०८) विलत् वरणे ।
६९(१३८३) गुफ ७०(१३८४) गुम्फत्	९५(१४०९) बिलत् भेदने ।
ग्रन्थने ।	९६(१४१०) णिलत् गहने ।
७१(१३८५) उभ ७२(१३८६) उम्भत्	९७(१४११) मिलत् श्लेषणे ।
पूरणे ।	९८(१४१२) स्पृशत् संस्पर्शे ।
७३(१३८७) शुभ ७४(१३८८) शुम्भत्	९९(१४१३) रुशं १००(१४१४) रिशं
शोभार्थे ।	हिंसायाम् ।
७५(१३८९) ह्रैत् ग्रन्थे ।	१०१(१४१५) विशत् प्रवेशने ।
७६(१३९०) लुभत् विमोहने ।	१०२(१४१६) मृशत् आमर्शने ।
७७(१३९१) कुरत् शब्दे ।	१०३(१४१७) लिशं १०४(१४१८) ऋषै
७८(१३९२) क्षुरत् विखनने ।	गतौ ।
७९(१३९३) खुरत् छेदने च ।	१०५(१४१९) इषत् इच्छायाम् ।
८०(१३९४) घुरत् भीमार्थशब्दयोः ।	१०६(१४२०) मिषत् स्पर्शायाम् ।
८१(१३९५) पुरत् अग्रगमने ।	१०७(१४२१) वृहौत् उद्यमे ।
८२(१३९६) मुश्त् संवेष्टने ।	१०८(१४२२) तृहौ १०९(१४२३) तृहै
८३(१३९७) सुश्त् ऐश्वर्य-दीप्त्योः ।	११०(१४२४) स्तृहौ १११(१४२५)

स्तृहीत् हिंसायाम् ।

संघाते ।

११२(१४२६) कुट् कौटिल्ये ।

१४०(१४५४) दुड १४१(१४५५) हुड

११३(१४२७) गुत् पुरीषोत्सर्गे ।

१४२(१४५६) वुडत् निमज्जने ।

११४(१४२८) धुत् गति-स्थैर्ययोः ।

१४३(१४५७) चुणत् छेदने ।

११५(१४२९) णूत् स्तवने ।

१४४(१४५८) डिपत् क्षेपे ।

११६(१४३०) धूत् विधूनने ।

१४५(१४५९) छुरत् छेदने ।

११७(१४३१) कुचत् संकोचने ।

१४६(१४६०) स्फुरत् स्फुरणे ।

११८(१४३२) व्यचत् व्याजीकरणे ।

१४७(१४६१) स्फुलत् संचये च ।

११९(१४३३) गुजत् शब्दे ।

॥ परस्मैभाषाः ॥

१२०(१४३४) घुटत् प्रतीघाते ।

१४८(१४६२) कुङ् १४९(१४६३) कूङ्त्

१२१(१४३५) चुट १२२(१४३६) छुट

शब्दे ।

१२३(१४३७) वुटत् छेदने ।

१५०(१४६४) गुरैति उद्यमे ।

१२४(१४३८) तुटत् कलहकर्मणि ।

॥ वृत् कुटादिः ॥

१२५(१४३९) मुटत् आक्षेप-प्रमर्दनयोः ।

१५१(१४६५) मृङ्त् व्यायामे ।

१२६(१४४०) स्फुटत् विकसने ।

१५२(१४६६) दृङ्त् आदरे ।

१२७(१४४१) पुट १२८(१४४२) लुटत्

१५३(१४६७) धृङ्त् स्थाने ।

संक्षेपणे ।

१५४(१४६८) ओविजैति भय-चलनयोः ।

१२९(१४४३) कृडत् घसने ।

१५५(१४६९) ओलजैङ्

१३०(१४४४) कुडत् बाल्ये च ।

१५६(१४७०) ओलस्जैति व्रीडे ।

१३१(१४४५) गुडत् रक्षायाम् ।

१५७(१४७१) ष्वज्जिन्त् सङ्गे ।

१३२(१४४६) जुडत् बन्धे ।

१५८(१४७२) जुषैति प्रीति-सेवनयोः ।

१३३(१४४७) तुडत् तोडने ।

॥ आत्मनेभाषाः ॥

१३४(१४४८) लुड १३५(१४४९) धुड

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रानुस्मृतास्तुदादयस्तितो

१३६(१४५०) स्युडत् संवरणे ।

धातवः ॥

१३७(१४५१) वुडत् उत्सर्गे च ।

अथ रुधादयः (६)

१३८(१४५२) वुड १३९(१४५३) भुडत्

१(१४७३) रूष्पी आवरणे ।

१. “डान्तोऽयमित्यन्ये” इति हैमधातुपारायणे पृ० २७३ ॥ २. “कुटादिः तुदाद्यन्तर्गणः वर्तितः
संपूर्ण इत्यर्थः ।” इति हैमधातुपारायणे पृ० २७६ ॥

२(१४७४) रिचृपी विरेचने ।	२४(१४९६) खिदिप् दैन्ये ।
३(१४७५) विचृपी पृथग्भावे ।	२५(१४९७) विदिप् विचारणे ।
४(१४७६) युजृपी योगे ।	२६(१४९८) जिङ्घैपि दीप्तौ ।
५(१४७७) भिदृपी विदारणे ।	॥ आत्मनेभाषाः ॥
६(१४७८) छिदृपी द्वैधीकरणे ।	रुधादयः पितो धातवः ॥
७(१४७९) क्षुदृपी संपेषे ।	
८(१४८०) ऊळृदृपी दीप्ति-देवनयोः ।	अथ तनादयः (७)
९(१४८१) ऊतृदृपी हिंसा-ऽनादरयोः ।	१(१४९९) तनूयी विस्तारे ।
॥ उभयतोभाषाः ॥	२(१५००) षणूयी दाने ।
१०(१४८२) पृचैप् संपर्के ।	३(१५०१) क्षणू ४(१५०२) क्षिणू
११(१४८३) वृचैप् वरणे ।	हिंसायाम् ।
१२(१४८४) तञ्जू १३(१४८५) तञ्जौप्	५(१५०३) ऋणूयी गतौ ।
संकोचने ।	६(१५०४) तृणूयी अदने ।
१४(१४८६) भञ्जौप् आमर्दने ।	७(१५०५) घृणूयी दीप्तौ ।
१५(१४८७) भुजंप् पालना-ऽभ्यवहारयोः ।	॥ उभयतोभाषाः ॥
१६(१४८८) अञ्जौप् व्यक्ति-प्रक्षण-	८(१५०६) वनूयि याचने ।
गतिषु ।	९(१५०७) मनूयि बोधने ।
१७(१४८९) ओविजैप् भय-चलनयोः ।	॥ आत्मनेभाषाः ॥
१८(१४९०) कृतैप् वेष्टने ।	इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रानुस्मृतास्तनादयो यितं
१९(१४९१) उन्दैप् क्लेदने ।	धातवः ॥
२०(१४९२) शिष्टृप् विशेषणे ।	
२१(१४९३) पिष्टृप् संचूर्णने ।	अथ क्रयादयः (८)
२२(१४९४) हिसु २३(१४९५) तृहृप्	१(१५०८) डुकींश् ब्रव्यविनिमये ।
हिंसायाम् ।	२(१५०९) षिंश् बन्धने ।
॥ परस्मैभाषाः ॥	३(१५१०) प्रींश् तृप्ति-कान्त्योः ।
	४(१५११) श्रींश् पाके ।

५(१५१२) मींग्श् हिंसायाम् ।

६(१५१३) युंग्श् बन्धने ।

७(१५१४) स्कृंग्श् आप्रवणे ।

८(१५१५) क्कृंग्श् शब्दे ।

९(१५१६) द्रुंग्श् हिंसायाम् ।

१०(१५१७) ग्रहींग्श् उपादाने ।

११(१५१८) पूग्श् पवने ।

१२(१५१९) लूग्श् छेदने ।

१३(१५२०) धूग्श् कम्पने ।

१४(१५२१) स्तृग्श् आच्छादने ।

१५(१५२२) कृग्श् हिंसायाम् ।

१६(१५२३) वृग्श् वरणे ।

॥ उभयतोभाषाः ॥

१७(१५२४) ज्यांग्श् हानौ ।

१८(१५२५) रींग्श् गति-रेषणयोः ।

१९(१५२६) लींग्श् श्लेषणे ।

२०(१५२७) ब्लींग्श् वरणे ।

२१(१५२८) ल्वींग्श् गतौ ।

२२(१५२९) कृ २३(१५३०) मृ

२४(१५३१) शृग्श् हिंसायाम् ।

२५(१५३२) पृग्श् पालन-पूरणयोः ।

२६(१५३३) बृग्श् भरणे ।

२७(१५३४) भृग्श् भर्जने च ।

२८(१५३५) दृग्श् विदारणे ।

२९(१५३६) जृग्श् वयोहानौ ।

३०(१५३७) नृग्श् नये ।

३१(१५३८) गृग्श् शब्दे ।

३२(१५३९) ऋग्श् गतौ ।

॥ वृत् प्वादिः २२ ॥ ॥ ल्वादिः २१ ॥

३३(१५४०) ज्ञांग्श् अवबोधने ।

३४(१५४१) क्षिंष्श् हिंसायाम् ।

३५(१५४२) व्रींग्श् वरणे ।

३६(१५४३) प्रींग्श् भरणे ।

३७(१५४४) हेठंग्श् भूतप्रादुर्भावे ।

३८(१५४५) मृडंग्श् सुखने ।

३९(१५४६) अन्धंग्श् मोचन-प्रतिहर्षयोः ।

४०(१५४७) मन्धंग्श् विलोडने ।

४१(१५४८) ग्रन्थंग्श् संदर्भे ।

४२(१५४९) कुन्धंग्श् संक्लेशे ।

४३(१५५०) मृदंग्श् क्षोदे ।

४४(१५५१) गुधंग्श् रोषे ।

४५(१५५२) बन्धंग्श् बन्धने ।

४६(१५५३) क्षुभंग्श् संचलने ।

४७(१५५४) णम् ४८(१५५५) तुभंग्श् हिंसायाम् ।

४९(१५५६) खवंग्श् हेठंग्श् वत् ।

५०(१५५७) क्लिशंग्श् विबाधने ।

५१(१५५८) अशंग्श् भोजने ।

५२(१५५९) इषंग्श् आभीक्ष्ये ।

५३(१५६०) विषंग्श् विप्रयोगे ।

५४(१५६१) पुष् ५५(१५६२) पुषंग्श्

स्नेह-सेचन-पूरणेषु ।

१. “प्वादिल्वीदिश्च वृत्, वर्तितः संपूर्ण इत्यर्थः ।” इति हैमधातुपारायणे पृ० ३०० ॥

५६(१५६३) मुषश् स्तेये ।

५७(१५६४) पुषश् पुष्टौ ।

५८(१५६५) कुषश् निष्कर्षे ।

५९(१५६६) ध्रुसृश् उज्ज्हे ।

॥ परस्मैभाषाः ॥

६०(१५६७) वृडृश् सम्भक्तौ ।

॥ आत्मनेभाषः ॥

॥ इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रानुस्मृताः क्रयादयः

शितो धातवः ॥

अथ चुरादयः(९)

१(१५६८) चुरण् स्तेये ।

२(१५६९) पृण् पूरणे ।

३(१५७०) घृण् स्त्रवणे ।

४(१५७१) श्लक् ५(१५७२) वल्कण्
भाषणे ।६(१५७३) नक्क ७(१५७४) धक्कण्
नाशने ।८(१५७५) चक्क ९(१५७६) चुक्कण्
व्यथने ।

१०(१५७७) टकुण् बन्धने ।

११(१५७८) अर्कण् स्तवने ।

१२(१५७९) पिच्चण् कुट्टने ।

१३(१५८०) पचुण् विस्तारे ।

१४(१५८१) म्लेच्छण् म्लेच्छने ।

१५(१५८२) ऊर्जण् बल-प्राणनयोः ।

१६(१५८३) तुजु १७(१५८४) पिजु

हिंसा-बल-दान-निकेतनेषु ।

१८(१५८५) क्षजुण् कृच्छ्रजीवने ।

१९(१५८६) पूजण् पूजयाम् ।

२०(१५८७) गज २१(१५८८) मार्जण
शब्दे ।

२२(१५८९) तिजण् निशाने ।

२३(१५९०) वज २४(१५९१) व्रजण
मार्गणसंस्कार-गतयोः ।

२५(१५९२) रुजण् हिंसायाम् ।

२६(१५९३) नटण् अवस्यन्दने ।

२७(१५९४) तुट २८(१५९५) चु

२९(१५९६) चुटु ३०(१५९७) छुट
छेदने ।

३१(१५९८) कुट्टण् कुत्सने च ।

३२(१५९९) पुट्ट ३३(१६००) चु

३४(१६०१) षुट्टण् अल्पीभावे ।

३५(१६०२) पुट ३६(१६०३) मुट
संचूर्णने ।३७(१६०४) अट्ट ३८(१६०५) स्मिट
अनादरे ।

३९(१६०६) लुण्टण् स्तेये च ।

४०(१६०७) स्मिटण् स्नेहने ।

४१(१६०८) घट्टण् चलने ।

४२(१६०९) खट्टण् संवरणे ।

४३(१६१०) षट्ट ४४(१६११) स्फिट्टण्

हिंसायाम् ।	७१(१६३८) जुड ७२(१६३९) चूर्ण
४५(१६१२) स्फुटण् परिहासे ।	७३(१६४०) वर्णण् प्रेरणे ।
४६(१६१३) कीटण् वर्णने ।	७४(१६४१) चूण ७५(१६४२) तूण्
४७(१६१४) वटुण् विभाजने ।	संकोचने ।
- ४८(१६१५) रुटण् रोषे ।	७६(१६४३) श्रणण् दाने ।
४९(१६१६) शठ ५०(१६१७) श्वठ	७७(१६४४) पूणण् संघाते ।
५१(१६१८) श्वटुण् संस्कार-गत्योः ।	७८(१६४५) चितुण् स्मृत्याम् ।
५२(१६१९) शुटण् आलस्ये ।	७९(१६४६) पुस्त ८०(१६४७) बुस्तण्
५३(१६२०) शुटुण् शोषणे ।	आदरा-उनादरयोः ।
५४(१६२१) गुटुण् वेष्टने ।	८१(१६४८) मुस्तण् संघाते ।
५५(१६२२) लडण् उपसेवायाम् ।	८२(१६४९) कृतण् संशब्दने ।
५६(१६२३) स्फुडुण् परिहासे ।	८३(१६५०) स्वर्त ८४(१६५१) पथुण्
५७(१६२४) ओलडुण् उत्क्षेपे ।	गतौ ।
५८(१६२५) पीडण् गहने ।	८५(१६५२) श्रथण् प्रतिहर्षे ।
५९(१६२६) तडण् आघाते ।	८६(१६५३) पृथण् प्रक्षेपणे ।
६०(१६२७) खड ६१(१६२८) खडुण्	८७(१६५४) प्रथण् प्रख्याने ।
भेदे ।	८८(१६५५) छदण् संवरणे ।
६२(१६२९) कडुण् खण्डने च ।	८९(१६५६) चुदण् संचोदने ।
६३(१६३०) कुडुण् रक्षणे ।	९०(१६५७) मिदुण् स्नेहने ।
६४(१६३१) गुडुण् वेष्टने च ।	९१(१६५८) गुर्दण् निकेतने ।
६५(१६३२) चुडुण् छेदने ।	९२(१६५९) छर्दण् वमने ।
६६(१६३३) मडुण् भूषायाम् ।	९३(१६६०) बुधुण् हिंसायाम् ।
६७(१६३४) भडुण् कल्याणे ।	९४(१६६१) वर्धण् छेदन-पूरणयोः ।
६८(१६३५) मिडुण् संघाते ।	९५(१६६२) गर्धण् अभिकाङ्क्षायाम् ।
६९(१६३६) ईडण् स्तुतौ ।	९६(१६६३) बन्ध ९७(१६६४) बधण्
७०(१६३७) चडुण् कोपे ।	संयमने ।

९८(१६६५) छपुण् गतौ ।	१२४(१६९१) तलण् प्रतिष्ठायाम् ।
९९(१६६६) क्षपुण् क्षान्तौ ।	१२५(१६९२) तुलण् उन्माने ।
१००(१६६७) हृपण् समुच्छ्राये ।	१२६(१६९३) दुलण् उत्क्षेपे ।
१०१(१६६८) डिपण् क्षेपे ।	१२७(१६९४) बुलण् निमज्जने ।
१०२(१६६९) ह्रपण् व्यक्तायां वाचि ।	१२८(१६९५) मूलण् रोहणे ।
१०३(१६७०) डपु १०४(१६७१) डिपुण् संघाते ।	१२९(१६९६) कल १३०(१६९७) किल १३१(१६९८) पिलण् क्षेपे ।
१०५(१६७२) शूर्पण् माने ।	१३२(१६९९) पलण् रक्षणे ।
१०६(१६७३) शुल्बण् सर्जने च ।	१३३(१७००) इलण् प्रेरणे ।
१०७(१६७४) डबु १०८(१६७५) डिबुण् क्षेपे ।	१३४(१७०१) चलण् भृतौ । १३५(१७०२) सान्त्वण् सामप्रयोगे ।
१०९(१६७६) सम्बण् सम्बन्धे ।	१३६(१७०३) धूशण् कान्तीकरणे ।
११०(१६७७) कुबुण् आच्छादने ।	१३७(१७०४) श्लिषण् श्लेषणे ।
१११(१६७८) लुबु ११२(१६७९) तुबुण् अर्दने ।	१३८(१७०५) लूषण् हिंसायाम् । १३९(१७०६) रुषण् रोषे ।
११३(१६८०) पुर्वण् निकेतने ।	१४०(१७०७) प्युषण् उत्सर्गे ।
११४(१६८१) यमण् परिवेषणे ।	१४१(१७०८) पसुण् नाशने ।
११५(१६८२) व्ययण् क्षेपे ।	१४२(१७०९) जसुण् रक्षणे ।
११६(१६८३) यत्रुण् संकोचने ।	१४३(१७१०) पुंसण् अभिमर्दने ।
११७(१६८४) कुद्रुण् अनुतभाषणे ।	१४४(१७११) ब्रूस १४५(१७१२) पिस १४६(१७१३) जस १४७(१७१४) बर्हण् हिंसायाम् ।
११८(१६८५) श्वप्रण् गतौ ।	१४८(१७१५) प्लिहण् स्नेहने ।
११९(१६८६) तिलण् स्नेहने ।	१४९(१७१६) प्रक्षण् म्लेच्छने ।
१२०(१६८७) जलण् अपवारणे ।	१५०(१७१७) भक्षण् अदने ।
१२१(१६८८) क्षलण् शौचे ।	१५१(१७१८) पक्षण् परिग्रहे ।
१२२(१६८९) पुलण् समुच्छ्राये ।	
१२३(१६९०) बिलण् भेदे ।	

१. संघाते खं१ ॥

इतोऽर्थविशेषे आ लक्षिणः ।

सकर्मकात् ।

१५२(१७१९) लक्ष्मीन् दर्शनाङ्कनयोः ।	१७६(१७४३) मुदण् संसर्गे ।
१५३(१७२०) ज्ञाण् मारणादिनियोजनेषु ।	१७७(१७४४) शृघण् प्रसहने ।
१५४(१७२१) च्युण् सहने ।	१७८(१७४५) कृषण् अवकल्पने ।
१५५(१७२२) भूण् अवकल्पने ।	१७९(१७४६) जभुण् नाशने ।
१५६(१७२३) बुक्कण् भषणे ।	१८०(१७४७) अमण् रोगे ।
१५७(१७२४) रक १५८(१७२५) लक	१८१(१७४८) चरण् असंशये ।
१५९(१७२६) रग १६०(१७२७) लगण्	१८२(१७४९) पूरण् आप्यायने ।
आस्वादने ।	१८३(१७५०) दलग् विदारणे ।
१६१(१७२८) लिगुण् चित्रीकरणे ।	१८४(१७५१) दिवण् अर्द्धे ।
१६२(१७२९) चर्चण् अध्ययने ।	१८५(१७५२) पश १८६(१७५३) पषण्
१६३(१७३०) अञ्चण् विशेषणे ।	बन्धने ।
१६४(१७३१) मुचण् प्रमोचने ।	१८७(१७५४) पुषण् धारणे ।
१६५(१७३२) अर्जण् प्रतियत्ने ।	१८८(१७५५) घृषुण् विशब्दने, आडः
१६६(१७३३) भजण् विश्रान्ते ।	क्रन्दे ।
१६७(१७३४) चट १६८(१७३५) स्फुटण्	१८९(१७५६) भूष १९०(१७५७) तसुण्
भेदे ।	अलंकारे ।
१६९(१७३६) घटण् संघाते, हन्त्यर्थाश्च ।	१९१(१७५८) जसण् ताडने ।
१७०(१७३७) कणण् निमीलने ।	१९२(१७५९) त्रसण् वारणे ।
१७१(१७३८) यतण् निकारोपस्कारयोः,	१९३(१७६०) वसण् स्नेह-छेदा-
निरश्च प्रतिदाने ।	उवहरणेषु ।
१७२(१७३९) शब्दण् उपसर्गाद्	१९४(१७६१) ध्रसण् उत्क्षेपे ।
भाषाविष्कारयोः ।	१९५(१७६२) ग्रसण् ग्रहणे ।
१७३(१७४०) षूदण् आस्रवणे ।	१९६(१७६३) लसण् शिल्पयोगे ।
१७४(१७४१) आडः क्रन्दण् सातत्ये ।	१९७(१७६४) अर्हण् पूजायाम् ।
१७५(१७४२) ष्वदण् आस्वादने, आ स्वदः	१९८(१७६५) मोक्षण् असने ।

१९९(१७६६) लोकृ २००(१७६७) तर्क	निवासेषु ।
२०१(१७६८) रघु २०२(१७६९) लघु	२४२(१८०९) मनिण् स्तम्भे ।
२०३(१७७०) लोचृ २०४(१७७१) विच्छ	२४३(१८१०) बलि २४४(१८११) भलि
२०५(१७७२) अजु २०६(१७७३) तुजु	आभण्डने ।
२०७(१७७४) पिजु २०८(१७७५) लजु	२४५(१८१२) दिविण् परिकूजने ।
२०९(१७७६) लुजु २१०(१७७७) भजु	२४६(१८१३) वृषिण् शक्तिबन्धे ।
२११(१७७८) पट २१२(१७७९) पुट	२४७(१८१४) कुत्सिण् अवक्षेपे ।
२१३(१७८०) लुट २१४(१७८१) घट	२४८(१८१५) लक्षिण् आलोचने ।
२१५(१७८२) घटु २१६(१७८३) वृत	२४९(१८१६) हिक्कि २५०(१८१७)
२१७(१७८४) पुथ २१८(१७८५) नद	किष्किण् हिंसायाम् ।
२१९(१७८६) वृध २२०(१७८७) गुप	२५१(१८१८) निष्किण् परिमाणे ।
२२१(१७८८) धूप २२२(१७८९) कुप	२५२(१८१९) तर्जिण् संतर्जने ।
२२३(१७९०) चीव २२४(१७९१) दशु	२५३(१८२०) कूटिण् अप्रमादे ।
२२५(१७९२) कुशु २२६(१७९३) त्रसु	२५४(१८२१) वृटिण् छेदने ।
२२७(१७९४) पिसु २२८(१७९५) कुसु	२५५(१८२२) शठिण् श्लाघायाम् ।
२२९(१७९६) दसु २३०(१७९७) वह्	२५६(१८२३) कूणिण् संकोचने ।
२३१(१७९८) वृहु २३२(१७९९) बल्ह	२५७(१८२४) तूणिण् पूरणे ।
२३३(१८००) अहु २३४(१८०१) बहु	२५८(१८२५) भूणिण् आशायाम् ।
२३५(१८०२) महुण् भासार्थाः ।	२५९(१८२६) चितिण् संवेदने ।
॥ परस्मैभाषाः ॥	२६०(१८२७) वस्ति
२३६(१८०३) युणि जुगुप्सायाम् ।	२६१(१८२८) गन्धिण् अर्दने ।
२३७(१८०४) गृणि विज्ञाने ।	२६२(१८२९) डपि २६३(१८३०) डि
२३८(१८०५) वञ्चिण् प्रलम्भने ।	२६४(१८३१) डम्पि २६५(१८३२) डिमि
२३९(१८०६) कुटिण् प्रतापने ।	२६६(१८३३) डम्भि
२४०(१८०७) मदिण् तृप्तियोगे ।	२६७(१८३४) डिम्भिण् संघाते ।
२४१(१८०८) विदिण् चेतना-ऽऽख्यान-	२६८(१८३५) स्यमिण् वितर्के ।

२६९(१८३६) शमिण् आलोचने ।	२९३(१८६०) पट २९४(१८६१) वटण्
२७०(१८३७) कुस्मिण् कुस्मयने ।	ग्रन्थे ।
२७१(१८३८) गूरिण् उद्यमे ।	२९५(१८६२) खेटण् भक्षणे ।
२७२(१८३९) तन्त्रिण् कुटुम्बधारणे ।	२९६(१८६३) खोटण् क्षेपे ।
२७३(१८४०) मन्त्रिण् गुप्तभाषणे ।	२९७(१८६४) पुटण् संसर्गे ।
२७४(१८४१) ललिण् ईप्सायाम् ।	२९८(१८६५) वटुण् विभाजने ।
२७५(१८४२) स्पशिण् ग्रहण-क्षेपणयोः ।	२९९(१८६६) शठ ३००(१८६७) श्वठण्
२७६(१८४३) दंशिण् दशने ।	सम्यग्भाषणे ।
२७७(१८४४) दंसिण् दशने च ।	३०१(१८६८) दण्डण् दण्डनिपातने ।
२७८(१८४५) भर्त्सिण् संतर्जने ।	३०२(१८६९) व्रणण् गात्रविच्छूने ।
२७९(१८४६) यक्षिण् पूजायाम् ।	३०३(१८७०) वर्णण् वर्णक्रिया-विस्तार-
॥ आत्मनेभाषाः ॥	गुणवचनेषु ।
इतोऽदन्ताः ।	३०४(१८७१) पर्णण् हरितभावे ।
२८०(१८४७) अङ्गण् लक्षणे ।	३०५(१८७२) कर्णण् भेदे ।
२८१(१८४८) ब्लेष्कण् दशने ।	३०६(१८७३) तूणण् संकोचने ।
२८२(१८४९) सुख २८३(१८५०) दुःखण्	३०७(१८७४) गणण् सङ्ख्येयाने ।
तत्क्रियायाम् ।	३०८(१८७५) कुण ३०९(१८७६) गुण
२८४(१८५१) अङ्गण् पद-लक्षणयोः ।	३१०(१८७७) केतण् आमन्त्रणे ।
२८५(१८५२) अघण् पापकरणे ।	३११(१८७८) पतण् गतौ वा ।
२८६(१८५३) रचण् प्रतियत्ने ।	३१२(१८७९) वातण् गति-सुखसेवनयोः ।
२८७(१८५४) सूचण् पैशून्ये ।	३१३(१८८०) कथण् वाक्यप्रबन्धे ।
२८८(१८५५) भाजण् पृथक्कर्मणि ।	३१४(१८८१) श्रथण् दौर्बल्ये ।
२८९(१८५६) सभाजण् प्रीति-सेवनयोः ।	३१५(१८८२) छेदण् द्वैधीकरणे ।
२९०(१८५७) लज	३१६(१८८३) गदण् गर्जे ।
२९१(१८५८) लजुण् प्रकाशने ।	३१७(१८८४) अन्धण् दृष्ट्युपसंहारे ।
२९२(१८५९) कूटण् दाहे ।	३१८(१८८५) स्तनण् गर्जे ।

३१९(१८८६) ध्वनण् शब्दे ।	३४४(१९११) कुमारण् क्रीडायाम् ।
३२०(१८८७) स्तेनण् चौर्ये ।	३४५(१९१२) कलण् संख्यान-गत्योः ।
३२१(१८८८) ऊनण् परिहाणे ।	३४६(१९१३) शीलण् उपधारणे ।
३२२(१८८९) कृपण् दौर्बल्ये ।	३४७(१९१४) वेल् ३४८(१९१५) कालण्
३२३(१८९०) रूपण् रूपक्रियायाम् ।	उपदेशे ।
३२४(१८९१) क्षप ३२५(१८९२) लाभण्	३४९(१९१६) पल्यूलण् लवन-पवनयोः ।
प्रेरणे ।	३५०(१९१७) अंशण् समाधाते ।
३२६(१८९३) भामण् क्रोधे ।	३५१(१९१८) पषण् अनुपसर्गः ।
३२७(१८९४) गोमण् उपलेपने ।	३५२(१९१९) गवेषण् मार्गणे ।
३२८(१८९५) सामण् सान्त्वने ।	३५३(१९२०) मृषण् क्षान्तौ ।
३२९(१८९६) श्रामण् आमन्त्रणे ।	३५४(१९२१) रसण् आस्वादन-
३३०(१८९७) स्तोमण् श्लाघायाम् ।	स्नेहनयोः ।
३३१(१८९८) व्ययण् वित्तसमुत्सर्गे ।	३५५(१९२२) वासण् उपसेवायाम् ।
३३२(१८९९) सूत्रण् विमोचने ।	३५६(१९२३) निवासण् आच्छादने ।
३३३(१९००) मूत्रण् प्रस्रवणे ।	३५७(१९२४) चहण् कल्कने ।
३३४(१९०१) पार ३३५(१९०२) तीरण्	३५८(१९२५) महण् पूजायाम् ।
कर्मसमाप्तौ ।	३५९(१९२६) रहण् त्यागे ।
३३६(१९०३) कत्र ३३७(१९०४) गात्रण्	३६०(१९२७) रहण् गतौ ।
शैथिल्ये ।	३६१(१९२८) स्पृहण् ईप्सायाम् ।
३३८(१९०५) चित्रण् चित्रक्रिया-	३६२(१९२९) रूक्षण् पारुष्ये ।
कदाचिद्दृष्टयोः ।	॥ परस्मैभाषाः ॥
३३९(१९०६) छिद्रण् भेदे ।	३६३(१९३०) मृगणि अन्वेषणे ।
३४०(१९०७) मिश्रण् संपर्चने ।	३६४(१९३१) अर्थणि उपयाचने ।
३४१(१९०८) वरण् ईप्सायाम् ।	३६५(१९३२) पदणि गतौ ।
३४२(१९०९) स्वरण् आक्षेपे ।	३६६(१९३३) संग्रामणि युद्धे ।
३४३(१९१०) शारण् दौर्बल्ये ।	३६७(१९३४) दूर ३६८(१९३५) वीरणि

विक्रान्तौ ।

३६९(१९३६) सत्रणि सन्दानक्रियायाम् ।

३७०(१९३७) स्थूलणि परिवृंहणे ।

३७१(१९३८) गर्वणि माने ।

३७२(१९३९) गृहणि ग्रहणे ।

३७३(१९४०) कुहणि विस्मापने ।

॥ आत्मनेभाषाः ॥

३७४(१९४१) युजण् संपचने ।

३७५(१९४२) लीण् द्रवीकरणे

३७६(१९४३) मीण् मतौ ।

३७७(१९४४) प्रीण् तर्पणे ।

३७८(१९४५) धूण् कम्पने ।

३७९(१९४६) वृण् आवरणे ।

३८०(१९४७) जृण् वयोहानौ ।

३८१(१९४८) चीक ३८२(१९४९)

शीकण् आमर्षणे ।

३८३(१९५०) मार्गण् अन्वेषणे ।

३८४(१९५१) पृचण् संपचने ।

३८५(१९५२) रिचण् वियोजने च ।

३८६(१९५३) वचण् भाषणे ।

३८७(१९५४) अर्चिण् पूजायाम् ।

३८८(१९५५) वृजैण् वर्जने ।

३८९(१९५६) मृजौण् शौचा-उलङ्कारयोः ।

३९०(१९५७) कठुण् शोके ।

३९१(१९५८) श्रन्थ ३९२(१९५९) ग्रन्थण्

सन्दर्भे ।

३९३(१९६०) क्रथ ३९४(१९६१) अर्दिण्

हिंसायाम् ।

३९५(१९६२) श्रथण् बन्धने च ।

३९६(१९६३) वदिण् भाषणे ।

३९७(१९६४) छदण् अपवारणे ।

३९८(१९६५) आङः सदण् गतौ ।

३९९(१९६६) छृदण् संदीपने ।

४००(१९६७) शुन्धिण् शुद्धौ ।

४०१(१९६८) तनूण् श्रद्धाघाते, उपसर्गाद्
दैर्घ्ये ।

४०२(१९६९) मानण् पूजायाम् ।

४०३(१९७०) तपिण् दाहे ।

४०४(१९७१) तृपण् पृणने ।

४०५(१९७२) आप्लण् लम्भने ।

४०६(१९७३) दृभैण् भये ।

४०७(१९७४) ईरण् क्षेपे ।

४०८(१९७५) मृषिण् तितिज्ञायाम् ।

४०९(१९७६) शिषण् असर्वोपयोगे, विपूर्वो
अतिशये ।

४१०(१९७७) जुषण् परितर्कणे ।

४११(१९७८) धृषण् प्रसहने ।

४१२(१९७९) हिंसुण् हिंसायाम् ।

४१३(१९८०) गर्हण् विनिन्दने ।

४१४(१९८१) बहण् मर्षणे ।

॥ परस्मैभाषाः ॥

बहुलभेतभिदर्शनम् ।

१. “संदिशने इत्यन्ये” इति हैमधातुपारायणे पृ० ३५४ ॥

॥इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रानुस्मृताश्वरादयो णितो
धातवः समाप्ताः ॥

*****

श्रीहेमचन्द्रसूरिप्रणीते धातुपाठेऽपठिता
धातवः

[क्लविप्रभृतयो लौकिका धातवः]

१(१९८२) क्लवि विच्छायाभवने ।

२(१९८३) क्षीङ्च् क्षये ।

३(१९८४) मृगच् अन्वेषणे ।

[स्तम्भप्रभृतयः सौत्रा धातवः]

४(१९८५) स्तम्भू ५(१९८६) स्तुम्भू

६(१९८७) स्कुम्भू ७(१९८८) स्कुम्भू

रोधनार्थाः ।

८(१९८९) कगे ।

क्रियासामान्यार्थोऽयमित्येके ।

अनेकार्थोऽयमित्यन्ये । [सौत्रः] ।

९(१९९०) जुं गतौ । [सौत्रः] ।

१०(१९९१) कण्डूग् गात्रविघर्षणे ।

११(१९९२) महीङ् वृद्धौ पूजायाञ्च ।

१२(१९९३) हणीङ् रोष-लज्जयोः ।

१३(१९९४) वेङ् धौत्ये पूर्वभावे स्वप्ने

च ।

१४(१९९५) लाङ् वेङ्वत् ।

१५(१९९६) मन्तु रोष-वैमनस्ययोः ।

१६(१९९७) वल्गु माधुर्य-पूजयोः ।

१७(१९९८) असु मानसोपतापे ।

[अत्र असू असूग् इत्येके ।

अन्ये तु असूङ् दोषाविष्कृतौ रोगे

चेत्याहुः]

१८(१९९९) वेट् १९(२०००) लाट्

वेङ्वत् ।

[लाट् जीवने इत्येके । वेट् लाट् इत्यन्ये ।]

२०(२००१) लिट् अल्पार्थे कुत्सायाञ्च ।

२१(२००२) लोट् दीप्तौ ।

[लेट् लोट् धौत्ये पूर्वभावे स्वप्ने चेत्येके ।

लेला दीप्ताविति केचित् ।]

२२(२००३) उरस् ऐश्वर्ये ।

२३(२००४) उषस् प्रभातीभावे ।

२४(२००५) इरस् ईश्यायाम् ।

[इरज् इरग् इत्यपि केचित्]

२५(२००६) तिरस् अन्तर्द्धौ ।

२६(२००७) इयस् २७(२००८) इमस्

२८(२००९) पयस् २९(२०१०) अस्

प्रसूतौ ।

३०(२०११) सम्भूयस् प्रभूतभावे ।

३१(२०१२) दुवस् परिताप-परिचरणयोः ।

३२(२०१३) दुरज् ३३(२०१४) भिषज्

चिकित्सायाम् ।

१. संवत् १२९२ ज्येष्ठ सुदि १ लिखितम् खं२ । २. इत आरभ्य ६९(२०५०) तुलुभ विनाशे

। इतिपर्यन्ता धातवः पं. श्रीदक्षविजयगणिसम्पादितलघुवृत्तेः प्रथमपरिशिष्टादत्रोद्धृताः ।

३४(२०१५) भिष्णुक् उपसेवायाम् ।	गतौ ।
[भिष्णज् उपसेवायामित्येके]	५३(२०३४) उरण ५४(२०३५) तुरण
३५(२०१६) रेखा श्लाघा-सादनयोः	त्वरायाम् ।
३६(२०१७) लेखा विलास-स्खलनयोः ।	५५(२०३६) पुरण गतौ ।
[अदन्तोऽयमित्यपरे ।]	५६(२०३७) भुरण धारण-पोषण-युद्धेषु ।
३७(२०१८) एला ३८(२०१९) वेला	५७(२०३८) चुरण मति-चौर्ययोः ।
३९(२०२०) केला ४०(२०२१) खेला	[हैमशब्दानुशासने-वुरण इति]
विलासे । [इला इत्यन्ये । खल इत्येके ।]	५८(२०३९) भरण प्रसिद्धार्थः ।
४१(२०२२) गोधा ४२(२०२३) मेधा	५९(२०४०) तपुस ६०(२०४१) तम्पस्
आशुग्रहणे ।	दुःस्वार्थः । [तन्तस पम्पस
४३(२०२४) मगध परिवेष्टने ।	इत्यन्यत्र]
[नीचदास्ये इत्यन्ये ।]	६१(२०४२) अरर आराकर्मणि ।
४४(२०२५) इरध ४५(२०२६) इषुध	६२(२०४३) सपर पूजायाम् ।
शरधारणे ।	६३(२०४४) समर युद्धे ।
४६(२०२७) कुषुभ क्षेपे ।	॥ इति कण्डवादयः ॥
[श्रीहैमशब्दानुशासने कुषुम्भ इति , क्रिया-	६४(२०४५) अन्दोलण् ।
रत्नसमुच्चये च कुरू क्षेपे इति पाठः]	६५(२०४६) प्रेङ्खोलण् अन्दोलने ।
४७(२०२८) सुख ४८(२०२९) दुःख	६६(२०४७) वीजण् वीजने ।
तत्क्रियायाम् ।	[एते त्रयोऽप्यदन्ताः] ।
४९(२०३०) अगद निरोगत्वे ।	६७(२०४८) रिखिलिखेः समानार्थः ।
५०(२०३१) गद्गद वाक्स्खलने ।	६८(२०४९) लुल कम्पने ।
५१(२०३२) तरण ५२(२०३३) वरण	६९(२०५०) चुलुम्प विनाशे ।

[मुनिराजश्रीमुनिचन्द्रविजयसम्पादितधातुपारायणस्य परिशिष्टेषु संगृहीताः कण्डवादिधातवः ॥]

१ कण्डूग् गात्रविनामे, कण्डूयति ।
 २ महीङ् वृद्धचर्चयोः, महीयते । ३ हणीङ् रोषे, हणीयते । ४ मन्तु रोषे वैमनस्ये च, मन्तूयति । ५ असु मानसोपतापे, असूयति । ६ वल्गु माधुर्यपूजयोः, वल्गूयति । ७-८-९-१० वेङ् लाङ् वेट् लाट् धौर्त्ये अस्वप्ने पूर्वभावे च, वेयते, लायते, वेट्यति, लाट्यति । ११ लिट् अल्पार्थकुत्सयोः, लिट्यति । १२ लोट् दीप्तौ, लोट्यति । १३-१४ इरज इरस इर्यायाम्, इरज्यति इरस्यति । १५ मिष्णञ् उपसेवायाम्, मिष्णज्यति । १६ मिषञ् चिकित्सायाम्, मिषज्यति । १७ उरस ऐश्वर्ये, उरस्यति । १८ नन्द समृद्धौ, नन्द्यति । १९ कुषुभ क्षेपे, कुषुभ्यति । २० संभूयस प्रभूतार्थे, संभूयस्यति । २१-२२ इयस इसस ईर्यायाम्, इयस्यति, इसस्यति । २३ पुष्प सन्तोषे, पुष्पति । २४ उषस प्रभातार्थे, उषस्यति । २५ रेषा चित्रे, रेषायति । २६ पयस् प्रसवे, पयस्यति । २७ वेला समयार्थे, वेलायति । २८ चरण गतौ, चरण्यति । २९ अगद औषधे, अगद्यति । ३०-३१ तिरस तरण प्रसिद्धौ, तिरस्यति, तरण्यति । ३२ दुवस परितापपरिचरणयोः, दुवस्यति । ३३ कुसुभ क्षेपे, कुसुभ्यति । ३४-३५-३६ एला केला खेला विलासार्थे,

एलायति केलायति खेलायति । ३७ मेधा आशुग्रहणे, मेधायति । ३८ मगध परिवेष्टने, मगध्यति । ३९ समर युद्धे, समर्यति । ४० सुख सुखीभवने, सुख्यति । ४१ दुःख दुखीभ वने, दुःख्यति । ४२-४३ भुरण पुरण गतौ, भुरण्यति पुरण्यति । ४४ भरण धारण-पोषण-युद्धेषु, भरण्यति । ४५ चुरण चौर्यचेतनयोः, चुरण्यति । ४६ इषध शरधारणे, इषध्यति । ४७-४८ तन्तस पम्पस दुःखाथौ, तन्तस्यति, पम्पस्यति । ४९ गद्गद वाक्यस्खलने, गद्गद्यते । ५० तुरण त्वरायाम्, तुरण्यति । ५१ सप पूजायाम्, सपयति ॥

सौत्रा धातवः ॥

१ स्तम्भू स्तम्भे । स्तम्भाति, स्तम्भोति [“स्तम्भू०” ३।४।७८ सूत्रे दर्शितः] ॥
 २ तन्द्रा आलस्ये । तन्द्राति । [“शीङ्श्रद्धा०” ५।२।३७ सूत्रे दर्शितः] ॥
 ३ कि ज्ञाने । कयति [“जनिपणि०” उ० १४० सूत्रे दर्शितः] ॥
 ४ पति पतने । पतयति । [“शीङ्श्रद्धा०” ५।२।३७ सूत्रे दर्शितः] ॥
 ५ गृही ग्रहणे । गृहयति । [“शीङ्श्रद्धा०” ५।२।३७ सूत्रे दर्शितः] ॥

१. उ० = उणादि ॥

६ चिरिट् हिंसायाम् । चिरिणोति । [“चिरेरीटो भूच” उ० १४९ सूत्रे दर्शितः] ॥	दर्शितः] ॥
७ जुं वेगे । जवति । [“जनिपणि०” उ० १४० सूत्रे दर्शितः] ॥	२२ पञ्ज रोधे । पञ्जति । [“कञ्चिचटि०” उ० ३९७ सूत्रे दर्शितः] ॥
८ कुङ् गतौ । क्रवते ॥	२३ कञ्ज शब्दे । कञ्जति । [“अग्यडि०” उ० ४०५ सूत्रे दर्शितः] ॥
९ भूङ् प्राप्तौ । भावयते, भवते । [“भूङ् प्राप्तौ णिङ्” ३।४।१९ सूत्रे दर्शितः] ॥	२४ रण्ट प्राणहरणे । रण्टति । [“कोरुण्टि- रण्टिभ्यः” उ० २८ सूत्रे दर्शितः] ॥
१० तर्क विचारे । तर्कति ॥	२५ घटु शब्दे । घण्टति ॥
११ कक् १२ कर्कहासे । कर्कति । [“कर्केरारुः ” उ० ८१३ सूत्रे दर्शितः] ॥	२६ मट हासे । मटति । [“कृपूकटि०” उ० ५८९ सूत्रे दर्शितः] ॥
१३ सिक सेवने । सेकति ॥ [“पृषिरञ्जि- सिकि०” उ० २०८ सूत्रे दर्शितः] ॥	२७ कुठ छेदने । कोठति । [“तुषिकुठिभ्यां कित्” उ० ४०७ सूत्रे दर्शितः] ॥
१४ मर्क संप्रच्छने । मर्कति । [“दिव्यविषू०” उ० १४२ सूत्रे दर्शितः] ॥	२८ कुड शब्दे । क्रोडति ॥
१५ चङ्कि भ्रमणे । चङ्कते । [“वाङ्गसि०” उ० ४२३ सूत्रे दर्शितः] ॥	२९ उड संघाते । ओडति । [“उडेरूपक्” उ० ३११ सूत्रे दर्शितः] ॥
१६ मकि गतौ । मकते । [“ककिमकि०” उ० २४५ सूत्रे दर्शितः] ॥	३० वड आग्रहणे । वडति । [“कृयू०” उ० ३२९ सूत्रे दर्शितः] ॥
१७ रिखि लिखेस्तुत्यर्थे । रेखति ॥	३१ णडण् भ्रंशे । नडति । [“नडेर्णित्” उ० ७१२ सूत्रे दर्शितः] ॥
१८ कगे मिथः संप्रहारे । कगति । [“कगे- वनू०” ४।२।२५ सूत्रे दर्शितः] ॥	३२ किणत् शब्दगत्योः । किणति । [“पिङ् षी०” उ० ५११ सूत्रे दर्शितः] ॥
१९ अर्घ मूल्ये । अर्घति ॥	३३ कुत गुम्फप्रीत्योः । कोतति । [“भुजि- कुति०” उ० ३०५ सूत्रे दर्शितः] ॥
२० मर्चण् शब्दे । मर्चयति । [“भीण्- शलि०” उ० २१ सूत्रे दर्शितः] ॥	३४ पुत गतौ । पोतति । [“कुतिपुति०” उ० ७६ सूत्रे दर्शितः] ॥
२१ मञ्ज सौन्दर्ये च । चकारात् शब्दे, मञ्जति । [“कञ्चिचटि०” उ० ३९७ सूत्रे	३५ लत आदाने । लतति । [“कुतिपुति०”

उ० ७६ सूत्रे दर्शितः] ॥

३६ सात सुखे । सातति । [“साहिसाति०”

५।१।५९ सूत्रे दर्शितः] ॥

३७ कथ वाक्यप्रबन्धे ॥

३८ उद आघाते । ओदति । [“कुटिकुलि०”

उ० १२३ सूत्रे दर्शितः] ॥

३९ क्षद हिंसासंवरणयोः । क्षदति । [“हुषा-
मा०” उ० ४५१ सूत्रे दर्शितः] ॥

४० सुन्द हिंसासौन्दर्ययोः । क्षदति । [“क-
च्छिचटि०” उ० ३९७ सूत्रे दर्शितः] ॥

४१ कदि वैक्लव्यछेदनयोः । कदते । [“कदेर्णिद्
वा” उ० ३२२ सूत्रे दर्शितः] ॥

४२ मिधृग् मेधाहिंसासंगमेषु । मेधति,
मेधते ॥

४३ धनक् धान्ये । दधन्ति । [“भृमृ०” उ०

७१६ सूत्रे दर्शितः] ॥

४४ रिप कुत्सायाम् । रेपति ॥

४५ कप कम्पने । कम्पति । [“कटिपटि०”

उ० ४९३ सूत्रे दर्शितः] ॥

४६ क्षुप हासे । क्षोपति ॥

४७ टुप संरम्भे । टोपति ॥

४८ बिम्ब दीप्तौ । बिम्बति ॥

४९ रिभि ५० स्तुम्भू ५१ स्कम्भू स्तम्भे ।
विरेभते, स्तुम्भ्नाति, स्तुम्भ्नाति, विष्कम्भ्नाति,
विस्कम्भ्नाति ॥

५२ स्कुम्भू विसारणे च । विष्कम्भ्नाति,
विस्कम्भ्नाति । [“स्तम्भू०” ३।४।७८ सूत्रे
दर्शितः] ॥

५३ दभ वञ्चने । दभति ॥

५४ डिम हिंसायाम् । डेमति । [“डिमेः कित्”

उ० ३५६ सूत्रे दर्शितः] ॥

५५ धम शब्दे । धमति । [“सदिवृति०”

उ० ६८० सूत्रे दर्शितः] ॥

५६ पीय पाने । पीयति । [“खलिफलि०”

उ० ५६० सूत्रे दर्शितः] ॥

५७ उर गतौ । ओरति । [“उरेरशक्” उ०

५३१ सूत्रे दर्शितः] ॥

५८ तुर त्वरणे । तोरति ॥

५९ तन्दि सादमोहयोः । तन्दते । [“तृस्तृ०”

उ० ७११ सूत्रे दर्शितः] ॥

६० चुल परिवेष्टने ॥

६१ उल दाहे । [“उलेः०” उ० ८२८ सूत्रे
दर्शितः] ॥

६२ लुल कम्पने । लुल्यते । [“कुलिलुलि०”

उ० ३७२ सूत्रे दर्शितः] ॥

६३ सल्ल गतौ । [“दृकु०” उ० २७ सूत्रे

दर्शितः] ॥

६४ हल्ल घूर्णने ॥

६५ भिलण् भेदे । भेलयति । [“विलिभिलि०”
उ० ३४० सूत्रे दर्शितः] ॥

६६ धन्व ६७ तव गतौ । धन्वति । तवति

। [“उक्षितक्षि०” उ० १०० सूत्रे “तवेर्वा”

उ० ५५० सूत्रे च दर्शितौ] ॥

६८ पशी ६९ स्पर्शी बाधनग्रथनयोश्च ।

“स्मृट्” ४।१।६५ सूत्रे दर्शितः] ॥

७० क्रशत् भतिस्तुत्योः । क्रशति । [“क्रशि

जनि०” उ० ३६१ सूत्रे दर्शितः] ॥

७१ भिष भये । भेषति । [“भेषेः” उ०

१३१ सूत्रे दर्शितः] ॥

७२ युषी सेवने । योषति । [“युष्यसि०”

उ० ८९९ सूत्रे दर्शितः] ॥

७३ लुस हिंसायाम् । लोसति । [“ऋषिवृषि०

” उ० ३३१ सूत्रे दर्शितः] ॥

७४ पसी गतिबन्धननिवासेषु । पसते ।

[“मृशीपसी०” उ० ३६० सूत्रे दर्शितः] ॥

७५ भसक् भर्त्सनदीप्त्योः । बभस्ति । [“हु-

यामा०” उ० ४५१ सूत्रे दर्शितः] ॥

७६ लुहं हिंसामोहयोः । लोहति ॥

७७ रिहं हिंसाकथनादौ ॥

७८ चुक्ष शौचे । चुक्षति ॥

७९ चिक्षि विद्योपादाने । चिञ्जते ॥

लौकिक-वाक्यकरणीय-आगमिका धातवः ।

लौकिका धातवः ॥

१ क्लवि वैक्लव्ये ॥

२ बीजण् व्यजने । [राजहंसैरवीज्यत इति

प्रयोगानुसारेण] ॥

३ हीलण् निज्झायाम् ॥

४ आन्दोलण् ५ हिन्दोलण् ६ प्रह्वोलण् दोलने

। [चलितं कंपितं धूतं वेष्टितान्दोलितेऽपि इति

अभिधानचि० ६।११७ प्रयोगानुसारेण] ॥

७ रुषण् रूक्षणव्याप्त्योः । [करीव सोन्तर्गिरि

रेणुरुषितः इति प्रयोगानुसारेण] ॥

वाक्यकरणीयाः धातवः ॥

१ चुलुम्प छेदने । चुलुम्पति ॥

२ कुच उद्भेदने । कुचति ॥ [कुञ्चिकायां

तु कूचिका]

३ धटण् बन्धने । निर्धाटयति ॥

४ अवधीरण् अवज्ञायाम् । [“तन्न धर्ममव-

धीरय धीर]

५ उद्धुषत् ६ उल्लकसत् उच्छ्वसने । उद्धुषति,

उच्छ्वसति । [रोमोद्गम उद्धुषणमुल्लकसन-

मित्यपि अभिधानचि. २।२२०] ॥

आगमिका धातवः ॥

१ दट् आच्छादने ।

२ विकुर्व विक्रियायाम् ।

३ कुर्व करणे ।

४ उषण् निवासे ।

५ युहं उद्धरणे ।

तृतीयं परिशिष्टम्

आचार्यभगवत्-कलिकालसर्वज्ञश्रीहेमचन्द्रसूरिप्रणीतस्य धातुपाठस्य
अकारादिक्रमः ।

धातुः	गणः	गणक्रमाङ्कः	धातुः	गणः	गणक्रमाङ्कः
अंश	९	३५०	अट्	१	२२७
अंह	१	८५८	अङ्	१	२५३
अंह्	९	२३३	अङ्	१	२५७
अक्	१	१०२०	अण्	१	२५९
अक्ष्	१	५७०	अण्ठ	१	६८१
अग्	१	१०२२	अत्	१	२७९
अघ	९	२८५	अद्	२	१
अङ्	१	६१०	अन्	२	३१
अङ्	९	२८०	अन्	३	१२१
अङ्	१	८३	अन्त्	१	२८५
अङ्	९	२८२	अन्द्	१	३०८
अङ्	१	६३९	अन्ध्	९	३१७
अज्	१	१३९	अभ्र्	१	४०७
अञ्	१	१०५	अम्	१	३९१
अञ्	१	८९०	अम्	१	३९२
अञ्	९	१६३	अम्	९	१८०
अञ्	६	१६	अम्ब्	१	७६४
अञ्	९	२०५	अम्भ्	१	७७६
अट्	१	१९४	अय्	१	७९०
अट्	१	६७४	अर्क्	९	११
अट्	९	३७	अर्च्	१	१०४

अर्च्	९	३८७	इ	२	१७
अर्ज्	१	१४२	इ	२	४६
अर्ज्	९	१६५	इख्	१	७४
अर्थ्	९	३६४	इह्	१	७५
अर्द्	१	३०१	इह्	१	८७
अर्द्	९	३९४	इञ्ज्	१	६६२
अर्ब्	१	३५४	इट्	१	१९६
अर्व्	१	४७६	इन्द्र्	१	३०९
अर्ह्	१	५६४	इन्ध्	६	२६
अर्ह्	९	१९७	इन्त्	१	४८८
अल्	१	९१९	इल्	५	८७
अव्	१	४८९	इल्	९	१३३
अश्	४	२९	इष्	३	२५
अश्	८	५१	इष्	५	१०५
अष्	१	९३१	इष्	८	५२
अस्	१	९३२	ई		
अस्	२	४४	ई	३	१०९
अस्	३	७८	ईक्ष्	१	८८२
आ			ईह्	१	७६
आन्छ्	१	१२३	ईज्	१	६६३
आप्	४	२२	ईड्	२	५६
आप	९	४०३	ईड्	९	६९
आस्	२	६१	ईर्	२	५७
इ			ईर्	९	४०७
इ	१	११	ईर्ष्य	१	४०१
इ	२	१६	ईर्ष्य	१	४०२

ईर्	२	५८	ऊव्	१	४७०
ईष्	१	५०५	ऊष्	१	५०४
ईष्	१	८३३	ऊह्	१	८७०
ईह्	१	८५७	ऊ		
उ			ऊ	१	२६
उ	१	५८९	ऊ	२	७७
उक्ष्	१	५६६	ऊच्	५	२६
उक्	१	६३	ऊच्छ्	५	२८
उक्	१	८८	ऊज्	१	६६४
उच्	३	३३	ऊज्ज	१	६६५
उच्छ्	५	३०	ऊण्	७	५
उच्छ्	५	३२	ऊत्	१	२८७
उज्झ	५	४१	ऊध्	३	४३
उट्	१	२१८	ऊध्	४	२१
उन्द्	६	१९	ऊफ्	५	६५
उब्ज्	५	३४	ऊम्फ्	५	६६
उभ्	५	७१	ऊष्	५	१०४
उम्भ्	५	७२	ऊ		
उष्	१	५२९	ऊ		
उह्	१	५६१	ऊ	८	३२
ऊ			ए		
ऊन्	९	३२१	एज्	१	१४८
ऊय्	१	८००	एज्	१	६५९
ऊर्ज्	९	१५	एट्	१	६७५
ऊर्ण्	२	६५	एध्	१	७४१
ऊर्द	१	७३२	एष्	१	८३८

ओ			कण्ड्	१	२५५
ओख्	१	५५	कण्ड्	१	६८७
ओण्	१	२७३	कण्ड्	९	६२
ओलण्ड्	९	५७	कत्थ्	१	७१९
क			कत्	९	३३६
कंस्	२	६२	कथ्	९	३१३
कंस्	९	२२८	कन्	१	३१५
कक्	१	६१८	कन्द्	१	१००६
कक्ख्	१	६२	कब्	१	७६७
कक्ख्	१	१०२९	कम्	१	७८९
कङ्क्	१	६२२	कम्प्	१	७५७
कच्	१	६४९	कर्ज्	१	१४४
कञ्च्	१	६५०	कर्ण्	९	३०५
कट्	१	१७४	कर्द्	१	३०६
कट्	१	१९८	कर्ब्	१	३५५
कट्	१	२००	कर्व्	१	४६०
कट्	१	२१६	कल्	१	८१४
कड्	५	४५	कल्	९	३२८
कङ्क्	१	२५६	कल्	९	३४५
कण्	१	२७०	कलल्	१	८१५
कण्	१	१०३८	कश्	१.	४९०
कण्	९	१७०	कष्	१	५०७
कण्ट	१	१९९	कस्	१	९८७
कण्ट्	१	६७८	काङ्क्	१	५८०
कण्ट्	९	३९०	कामय्	१	७८९

काल्	९	३४८	कुद्	९	२३९
काश्	१	८३०	कुइ	९	३१
काश्	३	१३५	कुइ	५	१३०
कास्	१	८४५	कुण्	५	५२
किट्	१	१७७	कुण्	९	३०८
किट्	१	१९७	कुण्ड्	१	२०१
कित्	१	२८६	कुण्ड्	१	२२४
किल्	५	८६	कुण्ड्	१	६९०
किल्	९	१३०	कुण्ड्	९	६३
किष्क्	९	२५०	कुत्स्	९	२४७
कीट्	९	४६	कुथ्	३	१०
कील्	१	४२२	कुन्थ्	१	२८८
कु	१	५९०	कुन्थ्	८	४२
कु	२	२८	कुन्द्र	९	११७
कु	५	१४८	कुप्	३	४८
कुंश्	९	२२५	कुप्	९	२३२
कुंस्	९	२२८	कुमार	९	३४४
कुक्	१	६१९	कुम्ब्	९	११०
कुच्	१	१००	कुर	५	७७
कुच्	१	९६१	कुल्	१	९८१
कुच्	५	११७	कुश	३	६०
कुज्	१	१४०	कुष्	८	५८
कुञ्च्	१	१०२	कुस्	३	७७
कुद्	५	११२	कुस्म	९	२७०

कुह्	९	३७३	केप्	१	७५५
कू	५	१४९	केल्	१	४४५
कूज्	१	१५१	केस्	१	८२०
कूट्	९	२५३	कै	१	३६
कूट्	९	२९२	कनथ्	१	१०४४
कूण्	९	२५६	कनस्	३	२७
कूर्द	१	७३३	क्नु	८	८
कूल्	१	४२३	कनूय्	१	८०२
कृ	१	८८८	क्मर्	१	४०६
कृ	४	८	क्रथ्	१	१०४५
कृइ	५	१२९	क्रथ्	९	३९३
कृत्	५	११	क्रन्द्	१	३१६
कृत्	६	१८	क्रन्द्	१	१००७
कृन्त्	४	२५	आङः		
कृप्	१	९५९	क्रन्द्	९	१७४
कृप्	९	१७८	क्रप्	१	१००९
कृप	९	३२२	क्रम्	१	३८५
कृश्	३	६४	क्री	८	१
कृष्	१	५०६	क्रीइ	१	२४३
कृष्	५	५	कुञ्च	१	१०१
कृ	५	२०	कुभ्	३	४१
कृ	८	१५	कुश्	१	९८६
कृ	८	२२	कलथ्	१	१०४६
कृत्	९	८२	कलन्द्	१	१००८
केत्	९	३१०	कलन्द्	१	३१७

कलम्	३	९४	क्षिप्	३	१५
किल्द	३	३६	क्षिप्	५	३
किलिन्द	१	३१८	क्षिव्	१	४६४
किलिन्द	१	७२५	क्षिव्	३	२४
किलिश	३	१३३	क्षीज्	१	१५०
किलिश	८	५०	क्षीव्	१	७६९
क्लीव्	१	७६८	क्षु	२	२६
क्लेश	१	८३१	क्षुद्	६	७
क्वण्	१	२७१	क्षुध्	३	३९
क्वथ्	१	९६४	क्षुभ्	१	९४८
क्वेल	१	४४६	क्षुभ्	३	५६
	क्ष		क्षुभ्	८	४६
क्षञ्ज्	१	१००१	क्षुर	५	७८
क्षञ्ज्	९	१८	क्षै	१	४२
क्षण्	७	३	क्षणु	२	२४
क्षप्	९	३२५	क्षमाप्	१	८०३
क्षम्	१	७८८	क्षमील	१	४१८
क्षम्	३	९२	क्ष्विद्	१	३००
क्षम्प्	९	९९	क्ष्विद्	१	९४५
क्षर्	१	९७१	क्ष्विद्	३	३८
क्षल्	९	१२१		ख	
क्षि	१	१०	खज्	१	१४६
क्षि	५	१७	खञ्ज	१	१४७
क्षि	८	३४	खट्	१	१८६
क्षिण्	७	८	खट्ट्	९	४२

खड्	९	६०	खोर्	१	४१२
खण्ड	१	६८८	ख्या	२	१३
खण्ड्	९	६१	ग		
खद्	१	२९६	गघ	१	९५
खन्	१	९१३	गज्	१	१७१
खर्ज्	१	१४५	गज्	९	२०
खर्द्	१	३०७	गञ्ज्	१	१६४
खर्व्	१	३५५	गङ्	१	१०३४
खर्व्	१	४६१	गण्	९	३०७
खल्	१	४४९	गण्ड्	१	२३२
खम्	८	४९	गद्	१	२९७
खाद्	१	२९४	गद्	९	३१६
खिट्	१	१७८	गन्ध्	९	२६१
खिद्	३	११६	गम्	१	३९६
खिद्	५	१२	गर्ज्	१	१६३
खिद्	६	२४	गर्द्	१	३०४
खुज्	१	१४१	गर्ध्	९	९५
खुण्ड	१	६८९	गर्व्	१	३५७
खुर	५	७९	गर्व्	१	४६२
खेट	९	२९५	गर्व्	९	३७१
खेल्	१	४४७	गर्ह्	१	८६०
खेव्	१	८२१	गर्ह्	९	४१३
खै	१	४१	गल्	१	४५२
खोट्	९	२९६	गल्भ्	१	७७४
खोङ्	१	२५१	गल्ह्	१	८६१

ગવેષ્	૧	૩૫૨	ગુર્દ્	૧	૭૩૪
ગા	૧	૫૮૬	ગુર્દ્	૧	૧૧
ગાન્	૧	૩૩૭	ગૂર્	૩	૧૨૧
ગાધ્	૧	૭૪૩	ગૂર્	૧	૨૭૧
ગાહ્	૧	૮૭૧	ગૂર્વ	૧	૪૮૧
ગુ	૧	૫૧૧	ગૃ	૧	૧૧
ગુ	૫	૧૧૩	ગૃજ્	૧	૧૬૫
ગુજ્	૧	૧૫૨	ગૃજ્જ્	૧	૧૬૬
ગુજ્	૫	૧૧૧	ગૃધ્	૩	૪૪
ગુજ્જ્	૧	૧૫૩	ગૃહ્	૧	૩૭૨
ગુઙ્	૫	૧૩૧	ગૃ	૫	૨૧
ગુળ્	૧	૩૦૧	ગૃ	૮	૩૧
ગુળ્ઠ્	૧	૫૪	ગૃ	૧	૨૩૭
ગુળ્ઙ્	૧	૬૪	ગેપ્	૧	૭૫૬
ગુદ્	૧	૭૩૫	ગેવ્	૧	૮૨૨
ગુધ્	૩	૧૨	ગેષ્	૧	૮૩૪
ગુધ્	૮	૪૪	ગૈ	૧	૩૭
ગુપ્	૧	૩૩૨	ગોપાય્	૧	૩૩૨
ગુપ્	૧	૭૬૩	ગોમ્	૧	૩૨૭
ગુપ્	૩	૪૧	ગોષ્ટ્	૧	૬૭૧
ગુપ્	૧	૨૨૦	ગ્રન્થ્	૧	૭૧૮
ગુફ્	૫	૬૧	ગ્રન્થ્	૮	૪૧
ગુમ્ફ્	૫	૭૦	ગ્રન્થ્	૧	૩૧૨
ગુર્	૫	૧૫૦	ગ્રસ્	૧	૮૫૪
ગુહ્	૧	૧૩૫	ગ્રસ્	૧	૧૧૫

ग्रह्	८	१०	घुण्	१	७०६
गृच्	१	११७	घुर	५	८०
ग्लस्	१	८५५	घुष्	१	४९७
ग्लह्	१	८७२	घुष्	९	१८८
ग्लुच्	१	११४	घूर	३	१२६
ग्लुञ्च्	१	११५	घूर्	१	७०९
ग्लेप्	१	७५८	घूर्ण	१	७०८
ग्लेब्	१	८२३	घूर्ण	५	५४
ग्लै	१	३१	घृ	१	२०
घ			घृ	९	३
घंस्	१	८५६	घृण्	७	७
घट्	१	१०००	घृण्ण	१	७०७
घट्	९	१६९	घृष्	१	५३४
घट्	९	२१४	घ्रा	१	३
घट्	१	६६८		ङ	
घट्	९	४१	ङु	१	५९३
घण्ट्	९	२१५	च		
घस्	१	५४४	चक्	१	६२१
घिण्ण्	१	७०५	चक्	१	१०१९
घु	१	५९२	चकाम्	२	३६
घुष्	१	८४३	चक्क्	९	८
घुट्	१	९३९	चक्ष्	२	६४
घुट्	५	१२०	चञ्च्	१	१०७
घुण्	१	७०८	चट्	९	१६७
घुण्	५	५३	चण्	१	२७२

चण्	१	१०४०	चि	४	५
चण्ड्	१	६९७	चिट्	१	१९१
चण्ड्	९	७०	चित्	१	२७८
चत्	१	८९९	चित्	९	२५९
चद्	१	९०३	चिन्त्	९	७८
चन्	१	३२६	चिन्	९	३३८
चन्	१	१०५३	चिल्	५	९३
चन्द	१	३१३	चिल्ल	१	४३१
चप्	१	३३९	चीक्	९	३८१
चम्	१	३८०	चीव्	१	९२१
चप्	१	७९५	चीव्	९	२२३
चर्	१	४१०	चुक्क्	९	९
चर्	९	१८१	चुच्	१	४०४
चर्च्	९	१६२	चुट्	१	२०३
चर्व्	१	३५८	चुट्	५	१२१
चर्व्	१	४५३	चुट्	९	२८
चल्	१	९७२	चुइ	९	३३
चल्	१	१०५५	चुइइ	१	२५८
चल्	५	९२	चुण्	५	१४३
चल्	९	१३४	चुण्ट्	१	२०४
चष्	१	५१९	चुण्ट्	९	२९
चष्	१	९२८	चुण्ड्	९	६५
चह्	१	५५३	चुत्	१	२८१
चह्	९	३५७	चुद्	९	८९
चाय्	१	९१७	चुत्	१	३४२

चुम्	१	३७१	छुप्	५	६१
चुर	९	१	छुर्	५	१४५
चुल्ल	१	४३०	छुद्	६	८
चूण्	९	७४	छुद्	९	३९९
चूर	३	१३२	छेद्	९	३१५
चूर्ण	९	७२	छो	३	६
चूष्	१	४९८	ज		
चूत्	५	५५	जंस्	९	१४२
चेल्	१	४४४	जक्ष	२	३३
चेष्ट	१	६७०	जज्	१	१५९
च्यु	१	५९४	जञ्ज्	१	१६०
च्यु	९	१५४	जट्	१	१८१
च्युत्	१	२८०	जन्	३	१२२
छ			जप्	१	३३८
छद्	१	१०४७	जम्भ्	१	३७९
छद्	९	८८	जभ्	१	७८३
छद्	९	३९७	जम्	१	३८२
छम्	१	३८१	जम्भ्	१	७८२
छम्	९	९८	जम्भ्	९	१७९
छर्द्	९	९२	जर्च्	५	२३
छष्	१	९२९	जर्ज्	५	३९
छिद्	६	६	जल्	१	९७३
छिद्र	९	३३९	जल	९	१२०
छुट्	५	१२२	जल्प्	१	३३७
छुट	९	३०	जष्	१	५०९

जस	३	८०	जृ	९	३८०
जस्	९	१४६	जेष्	१	८३६
जस्	१	१९२	जेह्	१	८६७
जागृ	२	३५	जै	१	४३
जि	१	८	ज्ञा	८	३३
जिन्व्	१	४८७	ज्ञा	९	१५३
जिम्	१	३८४	ज्या	८	१७
जिष्	१	५२२	ज्यु	१	५९५
जीव्	१	४६५	जि	१	९
जु	१	५९६	श्वर्	१	१०५४
जुगुप्स	१	७६३	ज्वल्	१	९६०
जुङ्ग	१	९३	ज्वल	१	१०५८
जुङ्	५	४२	झ		
जुङ्	५	१३२	झट्	१	१८२
जुङ्	९	७१	झम्	१	३८३
जुत्	१	२८४	झर्झ	५	२४
जुन्	५	५९	झर्झ	५	४०
जुष्	५	१५८	झष्	१	५१०
जुष्	९	४१०	झष्	१	९२३
जूर्	३	१२७	झृ	३	३
जूर्व्	१	४७५	ट		
जूष्	१	५१७	टङ्क	९	१०
जृम्भ्	१	७८४	टल्	१	९७४
जृ	३	२	टीक्	१	६३३
जृ	८	२९	ट्वल्	१	९७५

	ड		तञ्च्	१	१०८
डप्	९	२६२	तञ्च्	६	१२
डम्प्	९	१०३	तञ्च्	६	१३
डम्प्	९	२६४	तट्	१	१८५
डम्ब्	९	१०७	तड्	९	५९
डम्भ्	९	२६६	तण्ड्	१	६८६
डिप्	३	५३	तन्	७	१
डिप्	५	१४४	तन्	९	४०१
डिप्	९	१०१	तन्त्र्	९	२७२
डिप्	९	२६३	तप्	१	३३३
डिम्प्	९	१०४	तप्	३	१२४
डिम्प्	९	२६५	तप्	९	४०३
डिम्ब्	९	१०८	तम्	३	८९
डिम्भ्	९	२६७	तय्	१	७९७
डी	१	५८८	तर्क्	९	२००
डी	३	१०६	तर्ज्	१	१५६
	ढ		तर्ज्	९	२५२
ढौक्	१	६२७	तर्द	१	३०५
	त		तर्ब	१	३५९
तंस	१	५३८	तल्	९	१२४
तंस	९	१९०	तस्	३	८१
तक्	१	५१	ताय्	१	८०६
तक्ष्	१	५७१	तिक्	१	६३२
तङ्क्	१	५२	तिक्	४	१६
तङ्क्	१	८०	तिग्	४	१७

तिज्	१	६६७	तुफ्	१	३४७
तिज्	२	२२	तुभ्	१	९५०
तिप्	१	७५०	तुभ्	३	५८
तिम्	३	१७	तुभ्	८	४८
तिल्	१	४३९	तुम्प्	१	३४४
तिल्	५	९१	तुम्फ्	१	३४८
तिल्	९	११९	तुम्ब्	१	३७०
तिल्ल्	१	४४०	तुम्ब्	९	११२
तीम्	३	१८	तुर्व	१	४७१
तीर्	९	३३५	तुल्	९	१२५
तीव्	१	४६८	तुष्	३	७०
तु	२	२१	तुस्	१	५३९
तुज्	१	१६१	तुह्	१	५६२
तुञ्ज्	१	१६२	तूइ	१	२४५
तुञ्ज्	९	१६	तूण्	९	७५
तुञ्ज्	९	२०६	तूण्	९	२५७
तुद्	५	१२४	तूण्	९	३०६
तुद्	९	२७	तूरू	३	१३१
तुइ	१	२४४	तूल्ल्	१	४२५
तुइ	५	१३३	तूष्	१	४९९
तुण्	५	४७	तृह्	५	१०९
तुण्ड्	१	६९५	तृक्ष्	१	५७४
तुद्	५	१	तृण्	७	६
तुप्	१	३४३	तृद्	६	९
			तृप्	३	४६

तृप्	४	२३	त्रुम्फ्	१	३५०
तृप्	९	४०४	त्रै	१	६०५
तृफ्	५	६३	त्रौक्	१	६२८
तृम्फ्	५	६४	त्वक्ष्	१	५७२
तृष्	३	६९	त्वक्ष्	१	५७८
तृह्	५	१०८	त्वङ्	१	९१
तृह्	६	२३	त्वच्	५	२५
तृ	१	२७	त्वञ्च्	१	१०९
तेप्	१	७५३	त्वर्	१	१०१०
तेव्	१	८१६	त्विष्	१	९३०
तोङ्	१	२४६	त्सर्	१	४०५
तौङ्	१	२४२	थ		
त्यज्	१	१७२	थुङ्	५	१३५
त्रंस्	९	२२६	थूर्व्	१	४७२
त्रङ्	१	६२४	द		
त्रन्द्	१	३१४	दंश्	१	४९६
त्रप्	१	७६२	दंश्	९	२२४
त्रस्	३	२८	दंश्	९	२७६
त्रस्	९	१९२	दंस्	९	२२९
त्रुद्	५	१२३	दंस्	९	२७७
त्रुद्	९	२५४	दक्ष्	१	८७५
त्रुङ्	५	१४२	दक्ष्	१	१०१२
त्रुप्	१	३४५	दङ्	१	९६
त्रुफ्	१	३४९	दण्ड्	९	३०१
त्रुम्फ्	१	३४६	दद्	१	७२७

દધ	૧	૭૪૫	દીપ્	૩	૧૨૩
દમ્	૩	૮૮	દુ	૧	૧૨
દમ્ભ	૪	૨૪	દુ	૪	૧૨
દય્	૧	૭૯૯	દુઃસ્	૧	૨૮૩
દરિદ્રા	૨	૩૪	દુઙ્	૫	૧૪૦
દલ્	૧	૪૧૩	દુલ્	૧	૧૨૬
દલ્	૧	૧૮૩	દુષ્	૩	૬૬
દસ્	૩	૮૨	દુહ	૧	૫૬૩
દહ્	૧	૫૫૨	દુહ	૨	૬૯
દા	૧	૭	દૂ	૩	૧૦૦
દા	૨	૧૨	દૂર્વ	૧	૪૭૩
દા	૨	૮૦	દંહ	૧	૫૫૭
દાષ્	૧	૬૪૪	દંહ	૫	૧૫૨
દાન્	૧	૧૧૪	દપ્	૩	૪૭
દાશ્	૧	૧૨૨	દફ	૫	૬૭
દાસ્	૧	૧૩૩	દમ્	૫	૭૫
દિન્	૧	૪૮૬	દમ્	૧	૪૦૬
દિવ્	૩	૧	દમ્પ	૫	૬૮
દિવ્	૧	૧૮૪	દશ્	૧	૪૯૫
દિવ્	૧	૨૪૫	દહ	૧	૫૫૬
દિશ્	૫	૪	દ્ય	૧	૧૦૧૫
દિહ્	૨	૭૦	દ્ય	૮	૨૮
દી	૩	૧૦૧	દ્યૈ	૧	૬૦૪
દીશ્	૧	૮૮૧	દ્યૈ	૧	૮૧૭
દીદાંસ	૧	૧૧૪	દ્યૈ	૧	૨૯

दो	३	५	धाव्	१	९२०
द्यु	२	१९	धि	५	१६
द्युत	१	९३७	धिष्	१	८७७
द्वै	१	३३	धिन्व्	४	२६
द्रम्	१	३९३	धी	३	१०२
द्रा	२	८	धुक्ष्	१	८७६
द्राख्	१	५८	धू	४	६
द्राङ्क्ष्	१	५८३	धू	५	११६
द्राम्	१	६४४	धू	८	१३
द्राङ्	१	६९८	धू	९	३७८
द्राह्	१	८६९	धूप्	१	३३४
द्रु	१	१३	धूप्	९	२२१
द्रुण्	५	४९	धूर्	३	१२८
द्रुह्	३	९६	धूर्व्	१	४७४
द्रू	८	९	धूश्	९	१३६
द्रेक्	१	६१४	धृ	१	६०२
द्वै	१	३४	धृ	१	८८७
द्विष्	२	६८	धृ	५	१५३
दृ	१	२२	धृज्	१	१३०
ध			धृञ्ज्	१	१३१
धक्क्	९	७	धृष्	४	२७
धण्	१	२६७	धृष्	९	४११
धन्	१	३२४	धे	१	२८
धन्व्	१	४५८	धोर	१	४११
धा	२	८१	ध्मा	१	४

ध्वै	१	३०	नख्	१	६४
ध्रज्	१	१३४	नख्	१	६५
ध्रञ्ज्	१	१३५	नट्	१	१८७
ध्रण्	१	२६९	नट्	१	१०३३
ध्रस्	८	५९	नट्	९	२६
ध्रस्	९	१९४	नट्	१	२९९
ध्राख्	१	५९	नट्	९	२१८
ध्राङ्	१	५८४	नन्द्	१	३१२
ध्राङ्	१	६९९	नभ्	१	९४९
ध्रु	१	१६	नभ्	३	५७
ध्रु	५	११४	नभ्	८	४७
ध्रेक्	१	६१५	नम्	१	३८८
ध्रै	१	३५	नय्	१	७९४
ध्वंस्	१	९५४	नय्	१	७९८
ध्वज्	१	१३२	नर्द्	१	३०२
ध्वञ्ज्	१	१३३	नर्द्	१	३०३
ध्वण	१	२६८	नर्ब्	१	३६०
ध्वन्	१	३२५	नल्	१	९७८
ध्वन्	१	१०५१	नश्	३	५९
ध्वन्	९	३१९	नस्	१	८५१
ध्वाङ्क्ष्	१	५८५	नह्	३	१४२
ध्वृ	१	२३	नाथ्	१	७१६
	न		नाध्	१	७४७
नक्	९	६	नास्	१	८५०
नक्ष्	१	५७६	निन्व्	१	४८४

निन्स्	२	६३	पच्	१	८९२
निञ्	१	५७३	पञ्च्	१	६५७
निज्	२	८३	पञ्च्	९	१३
निज्ज्	२	५४	पट्	१	१९५
निद्	१	९०५	पट्	९	२११
निन्द्	१	३११	पट्	९	२९३
निल्	५	९६	पठ्	१	२१३
निवास्	९	३५६	पण्	१	७१०
निश्	१	४९४	पण्ड्	१	६८२
निष्	१	५२५	पत्	१	९६२
निष्क्	९	२५१	पत्	९	३११
नी	१	८८४	पथ्	१	९६३
नील्	१	४२०	पद्	३	११४
नीद्	१	४६९	पद्	९	३६५
नु	२	२३	पन्	१	७४८
नुद्	५	५६	पन्थ्	९	८४
नू	५	११५	पय्	१	७९२
नृत्	३	९	पर्ण्	९	३०४
नृ	१	१०१६	पर्द्	१	७३९
नृ	८	३०	पर्व्	१	३६१
नेद्	१	९०६	पर्व्	१	४५५
नेष्	१	८३७	पर्ष्	१	८४२
प			पल्	१	९८२
पस्	९	१४१	पल्	९	१३२
पक्ष्	९	१५१	पल्ल्	१	४४१

पल्युल्	९	३४९	पी	३	१०८
पव्	१	८२९	पीङ्	९	५८
पश	९	१८५	पील्	१	४१९
पष्	१	९२६	पीव्	१	४६६
पष्	९	१८६	पुंस्	९	१४३
पष	९	३५१	पुट्	५	१२७
पा	१	२	पुट्	९	३५
पा	२	९	पुट्	९	२१२
पार्	९	३३४	पुट्	९	२९७
पिंस्	९	२२७	पुङ्	९	३२
पि	५	१५	पुण्	५	५०
पिञ्च्	९	१२	पुण्ड्	१	२२९
पिञ्च्	२	५२	पुथ्	३	११
पिञ्च्	९	१७	पुथ	९	२१७
पिञ्च्	९	२०७	पुन्थ्	१	२८९
पिट्	१	१८३	पुर	५	८१
पिट्	१	२२१	पुल्	१	९८०
पिण्ड्	१	६८४	पुल्	९	१२२
पिण्ड्	९	६८	पुष्	१	५३६
पिन्व्	१	४८२	पुष्	३	३२
पिल्	९	१३१	पुष्	८	५७
पिद्	५	१३	पुष्	९	१८७
पिष्	६	२१	पुष्प्	३	१६
पिस्	१	५४६	पुस्	३	७५
पिस्	९	१४५	पुस्त्	९	७९

पू	१	६००	पेव्	१	८२४
पू	८	११	पेष्	१	५४७
पूज्	९	१९	पै	१	४७
पूष्	९	७७	पैण्	१	२७७
पूस्	१	८०१	प्याय्	१	८०५
पूर	३	१२५	प्युष्	३	७३
पूर	९	१८२	प्युष्	९	१४०
पूर्ब	९	११३	प्युस्	३	२९
पूर्व	१	४५४	प्युस्	३	७४
पूल	१	४२६	प्यै	१	६०७
पूष	१	५००	प्रच्छ	५	३३
पृ	२	७६	प्रथ्	१	१००३
पृ	४	१३	प्रथ्	९	८७
पृ	५	१५१	प्रस्	१	१०११
पृ	९	२	प्रा	२	१४
पृच्	२	५०	प्री	३	११०
पृच्	६	१०	प्री	८	३
पृच्	९	३८४	प्री	९	३७७
पृञ्ज्	२	५१	पु	१	५९७
पृङ्	५	४३	पुष्	१	५३२
पृण्	५	४६	पुष्	८	५४
पृथ्	९	८६	प्रोथ्	१	९००
पृष्	१	५२६	प्लिह्	१	८५९
पृ	८	२५	प्लु	१	५९८
पेल	१	४३२	प्लुष्	१	५३३

लुप्	३	६८	बल्	९	२४३
लुप्	८	५५	बल्ह	१	८६५
लेव्	१	८२५	बाध्	१	७४४
प्सा	२	२	बिल्	५	९५
	फ		बिल्	९	१२३
फक्क्	१	५०	बीभेत्स्	१	७४६
फण्	१	१०३७	बुक्क्	१	५४
फल्	१	४१४	बुक्क्	९	१५६
फल्	१	४२८	बुध्	१	९१२
फल्	१	९८३	बुध्	१	९६८
फुल्ल्	१	४२९	बुध्	३	११९
फेल्	१	४३३	बुन्द्	१	९०४
	ब		बुन्ध्	९	९३
बंह	१	८७३	बुल्	९	१२७
बण्	१	२६३	बृस्त	९	८०
बद्	१	२९५	बृ	८	२६
बध्	१	७४६	ब्रू	२	६७
बध्	१	९७	ब्रूस्	९	१४४
बन्ध्	८	४५	ब्लेष्क्	९	२८१
बन्ध्	९	९६		भ	
बभ्र्	१	४०८	भक्ष्	९	१५०
बर्ब्	१	३६२	भज्	१	८९५
बर्ह्	१	८६४	भज्	९	१६६
बर्ह्	९	१४७	भञ्ज्	६	१४
बल्	१	९७९	भञ्ज्	९	२१०

भट्	१	१८४	भू	१	१
भट्	१	१०३२	भू	९	१५५
भण्	१	२६४	भूष्	१	५३७
भण्ड्	१	६९३	भूष्	९	१८९
भण्ड्	९	६६	भृ	१	८८६
भन्द्	१	७२२	भृ	२	८२
भत्स्	९	२७८	भृज्	१	६६६
भर्भ	१	३७६	भृश	३	६१
भर्व	१	४७७	भृ	८	२७
भल्	१	८१२	भ्रेज्	१	६६०
भल्	९	२४४	भेष्	१	९२४
भल्ल्	१	८१३	भ्यस्	१	८५२
भष्	१	५२१	भ्रंश्	१	९५२
भा	२	३	भ्रंश्	३	६२
भाज्	९	२८८	भ्रण्	१	२६५
भाम्	१	७८७	भ्रम्	१	९७०
भाम्	९	३२६	भ्रम्	३	९१
भाष्	१	८३२	भ्रस्ज्	५	२
भास्	१	८४६	भ्राज्	१	६६१
भिह्	१	८८०	भ्राज्	१	८९४
भिद्	६	५	भ्रास्	१	८४७
भी	२	७४	भ्री	८	३६
भुज्	५	३७	भृङ्	५	१३९
भुज्	६	१५	भ्रूण्	९	२५८
भुण्ड्	१	६९६	भ्रेष्	१	९२५

भ्लक्ष्	१	९३६	मद्	९	२४०
भ्लास्	१	८४८	मन्	३	१२०
म			मन्	७	९
मंह	१	८७४	मन्	९	२४२
मंह	९	२३८	मन्थ्	१	२९१
मक्ष्	१	५६८	मन्थ्	१	२९२
मस्व्	१	६७	मन्थ्	८	४०
मङ्क्ष्	१	६०९	मन्द्	१	७२३
मङ्क्ष्	१	७०	मन्त्र्	९	२७३
मङ्क्ष्	१	८५	मभ्र्	१	४०९
मङ्क्ष्	१	६४१	मय्	१	७९३
मच्	१	६५४	मर्व	१	४५६
मज्	१	१७०	मल्	१	८१०
मज्ज्	५	३८	मल्ल्	१	८११
मञ्च्	१	११०	मव्	१	४५७
मञ्च्	१	६५६	मव्	१	४८०
मठ्	१	२१५	मव्य्	१	३९९
मण्	१	२६६	मश्	१	४९२
मण्ट्	१	६७७	मष्	१	५१२
मण्ड्	१	२३१	मस्	३	८६
मण्ड्	१	६९२	मस्कृ	१	६३१
मण्ड्	९	६६	मस्ज्	५	३८
मथ्	१	९६५	मह्	१	५६५
मद्	१	१०४८	मह्	९	३५८
मद्	३	९३	भा	२	१५

मा	२	७९	मीमांश	१	७४९
माङ्ग	१	५८२	मीम्	१	३९५
मान्	१	७४९	मील्	१	४१५
मान्	९	४०२	मीव्	१	४६७
मान्ध्	१	२९३	मुक्ष्	१	५६९
मार्ग	९	३८	मुच्	५	६
मार्ज्	९	२१	मुच्	९	१६४
माह्	१	९३४	मुज्	१	१६७
मि	४	४	मुञ्च्	१	१११
मिच्छ्	५	३१	मुञ्च्	१	६५५
मिथ	१	९०१	मुञ्ज्	१	१६८
मिद्	१	९०७	मुट्	१	२०२
मिद्	१	९४४	मुट्	५	१२५
मिद्	३	३७	मुट्	९	३६
मिन्द्	९	९०	मुण्	५	५१
मिन्व्	१	४८३	मुण्ठ्	१	६७९
मिल्	५	९७	मुण्ड्	१	२३०
मिद्य्	१	४११	मुण्ड्	१	६९४
मिश्	९	३४०	मुद्	१	७२६
मिष्	१	५२४	मुद्	९	१७६
मिष्	५	१०६	मुर्	५	८२
मिह्	१	५५१	मुष्	१	५१३
मी	३	१०३	मुण्	८	५६
मी	८	५	मुस्	३	८५
मी	९	३३६	मुस्त	९	८१

मुह्	३	९५	मेड्	१	२३५
मू	१	६०१	मेथ्	१	९०२
मूर्छ्	१	१२६	मेद्	१	९०८
मूत्र्	१	३३४	मेघ्	१	९०९
मूर्व्	१	४७९	मेप्	१	६५९
मूल्	१	४२७	मेव्	१	८२६
मूल्	९	१२८	मोक्ष्	९	१९८
मूष्	१	५०२	म्ना	१	६
मृ	५	१९	प्रक्ष्	९	१४९
मुग्	९	३६३	प्रद्	१	१००४
मृज्	२	३९	मुच्	१	११३
मृज्	९	३८९	मुञ्च्	१	११२
मृञ्ज्	१	१६९	प्रेड्	१	२३६
मृड्	५	४४	म्लुच्	१	११४
मृड्	८	३८	म्लेछ्	१	११९
मृण्	५	४८	म्लेछ्	९	१४
मृद्	८	४३	म्लेड्	१	२३७
मृध्	१	९११	म्लेव्	१	८२७
मृश्	५	१०२	म्लै	१	३२
मृष्	१	५२८	य		
मृष्	३	१४१	यक्ष्	९	२७९
मृष्	९	३५३	यज्	१	९९१
मृष्	९	४०८	यत्	१	७११
मृ	८	२३	यत्	९	१७१
मे	१	६०३	यभ्	१	३७८

यम्	१	३८६	रख्	१	६८
यम्	२	११४	रग्	१	१०२३
यन्त्र्	२	११६	रग्	९	१५९
यस्	३	७९	रङ्क्	१	७१
या	२	४	रङ्क्	१	७८
याच्	१	८९१	रङ्ग्य्	१	६३७
यु	२	२२	रङ्ग्य्	९	२०१
यु	८	६	रंच्	९	२८६
यु	९	२३६	रञ्ज्	१	८९६
युङ्क्	१	९२	रञ्ज्	३	१३९
युच्छ्	१	१२९	रट्	१	२११
युज्	३	१११	रट्	१	२१२
युज्	६	४	रण्	१	२६०
युज्	९	३७४	रण्	१	१०३९
युत्	१	७१२	रद्	१	२९८
युध्	३	११७	रध्	३	४५
युप्	३	५०	रप्	१	३३५
यूष्	१	५१६	रफ्	१	२५२
येष्	१	८३५	रभ्	१	७८५
यौइ	१	२३४	रम्	१	७८९
	१		रम्फ्	१	३५३
रंह्	१	५५५	रम्ब्	१	३६७
रंह्	९	३६०	रम्ब्	१	७६५
रक्	९	१५७	रम्भ्	१	७७७
रक्ष्	१	५६७	रय्	१	७९६

રસ્	૧	૫૪૨	રજ્	૫	૩૬
રસ્	૯	૩૫૨	રજ્	૯	૨૫
રહ	૧	૫૫૪	રટ્	૧	૯૪૦
રહ	૯	૩૫૯	રટ્	૯	૪૮
રા	૨	૧૧	રટ્	૧	૨૧૯
રાઘ્	૧	૫૬	રળટ્	૧	૨૦૬
રાઘ્	૧	૬૪૨	રળટ્	૧	૨૨૮
રાજ્	૧	૮૯૩	રદ્	૨	૨૯
રાધ્	૩	૧૩	અનુ-રધ્	૩	૧૧૮
રાધ્	૪	૧૯	રધ્	૬	૧
રાસ્	૧	૮૪૯	રપ્	૩	૫૧
રિ	૫	૧૪	રણ્	૫	૯૯
રિજ્ઞ	૧	૭૩	રષ્	૧	૫૧૪
રિજ્ઞ	૧	૮૯	રષ્	૩	૭૨
રિચ્	૬	૨	રષ્	૯	૧૩૯
રિચ્	૯	૩૮૫	રહ્	૧	૯૮૮
રિફ્	૫	૬૨	રુઞ્	૯	૩૬૨
રિમ્બ્	૧	૩૬૬	રૂપ્	૯	૩૨૩
રિશ્	૫	૧૦૦	રેક્	૧	૬૧૬
રિષ્	૧	૫૧૫	રેટ્	૧	૮૯૭
રી	૩	૧૦૪	રેપ્	૧	૭૬૦
રી	૮	૧૮	રેમ્	૧	૭૭૫
રુ	૧	૫૯૯	રેવ્	૧	૮૨૮
રુ	૨	૨૭	રેષ્	૧	૮૪૦
રુચ્	૧	૯૩૮	રૈ	૧	૩૮

रोङ्	१	२४०	लप्	१	३३६
रौङ्	१	२४१	लभ्	१	७८६
		ल	लम्ब्	१	७६६
लक्	९	१५८	लम्भ्	१	७७८
लक्ष्	९	१५२	लल्	९	२७४
लक्ष्	९	२४८	लष्	१	९२७
लस्	१	६९	लस्	१	५४३
लग्	१	१०२४	लस्	९	१९६
लग्	९	१६०	लस्ज्	५	१५६
लङ्	१	७२	ला	२	१०
लङ्	१	७९	लास्	१	५७
लङ्	१	९८	लाप्	१	६४३
लङ्	१	६८	लाज्	१	१५७
लङ्	९	२०२	लाञ्छ्	१	१२१
लञ्छ्	१	१२००	लाञ्ज्	१	१५८
लज्	१	१५४	लाम्	९	३२५
लज्	५	१५५	लिख्	५	२२
लज्	९	२९०	लिङ्	१	९०
लञ्ज्	१	१५५	लिङ्	९	१६१
लञ्ज्	९	२०८	लिप्	५	१०
लञ्ज्	९	२९१	लिश्	३	१३४
लट्	१	२१०	लिश्	५	१०३
लङ्	१	२५४	लिह्	२	७१
लङ्	१	१०३६	ली	३	१०५
लङ्	९	५५	ली	८	१९

ली	९	३७५	लोक्	१	६१२
लुञ्च्	१	१०३	लोक्	९	१९९
लुञ्ज्	९	२०९	लोच्	१	६४६
लुट्	१	१९०	लोच्	९	२०३
लुट्	१	९४१	लोङ्	१	२३८
लुट्	३	३४	लोष्ट्	१	७६२
लुट्	९	२१३	लौङ्	१	२३९
लुठ्	१	२२०	ल्वी	८	२१
लुठ्	१	९४२	व		
लुठ्	५	१२८	वह्	९	२३४
लुङ्	५	१३४	वध्	१	५७७
लुण्ट्	१	२०७	वख्	१	६६
लुण्ट्	९	३९	वङ्	१	६०८
लुण्ट्	१	२२५	वङ्	१	८४
लुण्य्	१	२९०	वङ्	१	६४०
लुप्	३	५२	वच्	२	३८
लुप्	५	९	वच्	९	३८८
लुभ्	३	५५	वज्	१	१३६
लुभ्	५	७६	वज्	९	२३
लुम्ब्	१	३६९	वञ्च्	१	१०६
लुम्ब्	९	१११	वञ्च्	९	२३८
लुष्	१	५०१	वट्	१	१७६
लू	८	११२	वट्	१	१०३१
लृष्	९	१३८	वट्	९	२९४
लेप्	१	७६१	वट्	१	२१४

वण्	१	२६१	वल्ग	१	७७
वण्ट्	१	२०५	वल्भ्	१	७७३
वण्ट्	९	४७	वल्ल्	१	८०८
वण्ट्	९	२९८	वलह्	१	८६३
वण्ट्	१	६८०	वलह्	९	२३२
वण्ड्	१	६९१	वश्	२	४३
वद्	१	९९८	वष्	१	५११
वद्	९	३९६	वस्	१	९९९
वम्	१	३२८	वस्	२	५९
वन्	१	३२९	वस्	३	८३
वन्	७	८	वस्	९	१९३
वन्द्	१	७२१	वस्क्	१	८३०
वप्	१	९९५	वस्त्	९	२६०
वम्	१	९६९	वह्	१	९९६
वस्	१	७९१	वा	२	५
वर्	९	३४१	वाङ्	१	५८१
वर्च्	१	६५३	वाञ्छ्	१	१२२
वर्ण्	९	७३	वाङ्	१	७०१
वर्ण्	९	३०३	वात्	९	३१२
वर्ध्	९	९४	वाश्	३	१३६
वर्फ्	१	३५१	वास्	९	३५५
वई	१	८६२	वाह्	१	८६८
वह्	९	२३०	विच्	६	३
वल्	१	८०७	विच्छ्	५	२९
वल्क्	९	५	विच्छ्	९	२०४

વિજ્	૨	૮૪	વુસ્ત્	૧	૮૦
વિજ્	૫	૧૫૪	વુંહ્	૧	૫૬૦
વિજ્	૬	૧૭	વુંહ્	૧	૨૩૧
વિટ્	૧	૧૧૨	વુંહ્	૧	૫૫૧
વિઙ્	૧	૨૫૨	વૃ	૪	૧
વિધ્	૧	૭૧૪	વૃ	૮	૬૦
વિદ્	૨	૪૧	વૃ	૧	૩૭૧
વિદ્	૩	૧૧૫	વૃક્	૧	૬૨૦
વિદ્	૫	૮	વૃક્ષ્	૧	૮૭૮
વિદ્	૬	૨૫	વૃચ્	૬	૧૧
વિદ્	૯	૨૪૧	વૃજ્	૨	૫૩
વિધ્	૫	૫૮	વૃજ્	૧	૩૮૮
વિન્દ્	૧	૩૧૦	વૃત્	૧	૧૫૫
વિલ્	૫	૧૪	વૃત્	૩	૧૧૩
વિશ્	૫	૧૦૧	વૃત્	૧	૨૧૬
વિષ્	૧	૫૨૩	વૃધ્	૧	૧૫૭
વિષ્	૨	૮૫	વૃધ્	૧	૨૧૧
વિષ્	૮	૫૩	વૃશ્	૩	૬૩
વિસ્	૩	૭૬	વૃષ્	૧	૫૨૦
વી	૨	૧૮	વૃષ્	૧	૫૨૭
વીભ્	૧	૭૭૧	વૃષ્	૧	૨૪૬
વીર્	૧	૩૬૮	વૃહ્	૧	૫૫૧
વુજ્ઞ્	૧	૧૪	વૃહ્	૧	૫૫૮
વુઙ્	૫	૧૩૭	વૃહ્	૫	૧૦૭
વુસ્	૩	૮૪	વૃ	૮	૧૬

वे	१	९९२	व्री	८	३५
वेण्	१	८९८	व्रीड्	३	८
वेथ्	१	७१५	वृह्	५	१३८
वेप्	१	७५४	व्ली	८	२०
वेल्	१	४४३	श		
वेल्	९	३४७	शंस्	१	५५०
येल्ल्	१	४४२	आ-शंस्	१	८५३
वेष्ट्	१	६७३	शक्	३	१३७
वेस्	१	५४८	शक्	४	१५
वेह्	१	८६६	शङ्	१	६१७
वेह्ल्	१	४३७	शच्	१	६४८
वै	१	४८	शट्	१	१७५
व्यच्	५	११८	शट्	१	२२२
व्यथ्	१	१००२	शट्	९	४९
व्यध्	३	१४	शट्	९	२५५
व्यय्	१	९१८	शट्	९	२९९
व्यय्	९	११५	शण्	१	१०४१
व्यय्	९	३३१	शण्ड्	१	६८५
व्ये	१	९९३	शद्	१	९६७
व्रज्	१	१३७	शप्	१	९१६
व्रज्	९	२४	शप्	३	१४०
व्रण्	१	२६२	शब्द्	९	१७१
व्रण्	९	३०२	शम्	३	८७
व्रस्च्	५	२७	शम्	९	२६९
व्री	३	१०७	शर्व्	१	३६३

શર્વ	૧	૪૭૮	શીક્	૧	૩૮૨
શલ્	૧	૮૦૧	શીમ્	૧	૭૭૦
શલ્	૧	૯૮૪	શીલ્	૧	૪૨૧
શલ્મ્	૧	૭૭૨	શીલ્	૧	૩૪૬
શવ્	૧	૪૫૧	શીશાંસ્	૧	૧૧૫
શશ્	૧	૪૧૩	શુ	૧	૧૪
શષ્	૧	૫૧૮	શુક્	૧	૫૩
શસ્	૧	૫૪૧	શુચ્	૧	૧૧
શાસ્	૧	૬૦	શુચ્	૩	૩૧૮
શાહ્	૧	૭૦૦	શુચ્ચ્	૧	૪૦૩
શાન્	૧	૧૧૫	શુટ્	૧	૨૨૩
શાર્	૧	૩૪૪	શુટ્	૧	૫૨
શાસ્	૨	૩૭	શુળ્	૧	૨૨૬
આ-શાસ્	૨	૬૦	શુળ્	૧	૫૩
શિ	૪	૩	શુધ્	૩	૪૦
શિક્ષ	૧	૮૭૧	શુન્	૫	૬૦
શિક્ષ્	૧	૧૭	શુન્ધ્	૧	૩૨૨
શિજ્ઞ	૨	૫૫	શુન્ધ્	૧	૪૦૦
શિટ્	૧	૧૭૧	શુમ્	૧	૧૪૭
શિલ્	૫	૮૧	શુમ્	૫	૭૩
શિષ્	૧	૫૦૮	શુમ્મ	૧	૩૭૭
શિષ્	૬	૨૦	શુમ્મ	૫	૭૪
શિષ્	૧	૪૦૧	શુલ્બ	૧	૧૦૬
શી	૨	૪૭	શુષ્	૩	૬૫
શીક્	૧	૬૧૧	શૂર્	૩	૧૩૦

शूर	९	३६५	श्रम्	३	९०
शूर्य	९	१०५	श्रा	१	१०१३
शूल	१	४२४	श्रा	२	७
शृध्	१	९१०	श्राम्	९	३२९
शृध्	१	९५८	श्रि	१	८८३
शृध्	९	१७७	श्रिन्	३	२२
शृ	८	२४	श्रिष्	१	५३०
शेल्	१	४३४	श्री	८	४
शो	३	४	श्रु	४	११
शोण्	१	२७४	श्रै	१	४६
शौङ्	१	२३३	श्रोण्	१	२७५
श्रुत्	१	२८२	श्लङ्क्	१	६२६
श्र्युत्	१	२८३	श्लङ्	१	८२
स्मील्	१	४१६	श्लाक्	१	६१
स्यै	१	६०६	श्लाघ्	१	६५४
श्रङ्	१	६२५	श्लिष्	१	५३१
श्रङ्	१	८१	श्लिष्	३	६७
श्रण्	१	१०४२	श्लिष्	९	१३७
श्रण्	९	७६	श्लोक्	१	६१३
श्रघ्	९	८५	श्लाण्	१	२७६
श्रघ्	९	३१४	श्वङ्	१	६२३
श्रघ्	९	३९५	श्वच्	१	६५१
श्रन्ध्	१	७१७	श्वञ्च्	१	६५२
श्रन्ध्	८	३९	श्वठ्	९	५०
श्रन्ध्	९	३९१	श्वठ्	९	३००

श्वण्ट्	९	५१	सट्	९	४३
श्वभ्र्	९	११८	सञ्	९	३६९
श्वल्	१	४५०	सद्	१	९६६
श्वल्क्	९	४	सद्	५	५७
श्वल्ल्	१	४५१	सद्	९	३९८
श्वस्	२	३२	सन्	१	३३०
श्वि	१	९९७	सन्	७	२
श्वित्	१	९४३	सप्	१	३४०
श्विन्द्	१	७२०	सभाज्	९	२८९
	ष		सम्	१	३८९
टै	१	३९	सम्ब्	९	१०९
ष्ठिब्	१	४६३	सर्ज्	१	१४३
ष्ठिब्	३	२३	सर्व्	१	३६४
ष्ठी	१	४९	सर्व्	१	३६५
षष्क्	१	६२९	सल्	१	४३८
	स		सश्च्	१	११६
संग्राम्	९	३६६	सस्	२	४५
संस्त्	२	४०	सस्ज्	१	१३८
सग्	१	१०२७	सह्	१	९९०
सग्	१	१०२८	सह्	३	३०
सध्	४	१८	सह्	९	४१४
सच्	१	६४७	साध्	४	२०
सज्ज्	१	१३८	सान्त्	९	१३५
सञ्ज्	१	१७३	साम्	९	३२८
सट्	१	१८९	सि	४	२

सि	८	२	सूर्ष	१	५०३
सिच्	५	७	सृ	१	२५
सिद्	१	१८०	सृज्	३	११२
सिध्	१	३२०	सृज्	५	३५
सिध्	१	३२१	सृप्	१	३४१
सिध्	३	४२	सृभ्	१	३७२
सिम्भ्	१	३७५	सृम्भ्	१	३७३
सिल्	५	९०	सेक्	१	६३६
सिव्	३	२१	सेल्	१	४३४
सु	१	१७	सेल्	१	४३५
सु	२	२०	सेव्	१	८१८
सु	४	१	सेव्	१	८१९
सुख्	९	२८२	सै	१	४४
सुइ	९	३४	सो	३	७
सुर	५	८३	स्कन्द	१	३१९
सुह्	३	३१	स्कम्भ्	१	७८०
सू	२	४९	स्कु	८	७
सू	३	९९	स्कुन्द	१	७४०
सू	५	१८	स्वद्	१	१००५
सूच्	९	२८७	स्वल्	१	४४८
सूत्र्	९	३३२	स्तक्	१	१०१७
सूद्	१	७३६	स्तक्	१	१०१८
सूद्	९	१७३	स्तन्	१	३२३
सूर्ष	१	५७९	स्तन्	१	१०५०
सूर्य	१	४००	स्तन्	१	१०४९

स्तन्	९	३१८	स्थुङ्	५	१३६
स्तम्	१	३९०	स्थूल्	९	३७०
साम्भ्	१	७७९	स्थ्	१	१०४३
स्तिष्	४	२८	स्नस्	३	२६
स्तिप्	१	७५१	स्ना	२	६
स्तिम्	३	१९	स्निट्	९	४०
स्तीम्	३	२०	स्निह्	३	९८
स्तु	२	६६	स्निह्	९	१४८
स्तुच्	१	६५८	स्तु	२	२५
स्तुभ्	१	७८१	स्तुह्	३	९७
स्तुष्	३	५४	स्तौ	१	४९
स्तुप्	९	१००	स्पन्द्	१	७२४
स्तृह्	५	१११	स्पार्द्ध्	१	७४२
स्तृ	४	७	स्पश्	९	२७५
स्तृश्च	१	५७५	स्पृश्	५	९८
स्तृह्	५	११०	स्पृह्	९	३६१
स्तृ	८	१४	स्फर्	५	८४
स्तोन्	९	३२०	स्फल्	५	८५
स्तोप्	१	७५२	स्फट्	१	२०८
स्तोम्	९	३३०	स्फिट्	९	४४
स्त्यै	१	४०	स्फाय्	१	८०४
स्थग्	१	१०२९	स्फुट्	१	२०९
स्थग्	१	१०३०	स्फुट्	१	६६९
स्थल्	१	१७६	स्फुट्	५	१२६
स्था	१	५	स्फुट्	९	१६८

स्फुन्द्	९	४५	स्वद्	९	१७५
स्फुण्ड्	९	५६	स्वद्	९	१७६
स्फुर्	५	१४६	स्वन्	१	३२७
स्फुल्	५	१४७	स्वन्	१	१०५२
स्फूर्छ्	१	१२७	स्वप्	२	३०
स्फूर्ज्	१	१४९	स्वर्	९	३४२
स्मि	१	५८७	स्वर्त्	९	८३
स्मिद्	९	३८	स्वर्द्	१	७३०
स्मील्	१	४१७	स्वाद्	१	७३१
स्मूर्छ्	१	१२८	स्विद्	१	९४६
स्मृ	१	१८	स्विद्	३	३५
स्मृ	१	१०१४	स्विन्द्	१	७२०
स्मृ	४	१४	स्वृ	१	२१
स्यन्द्	१	९५६	ह		
स्यम्	१	३८७	हट्	१	१८८
स्यम्	९	२६८	हट्	१	२१७
स्रस्	१	८४४	हद्	१	७२८
स्रस्	१	९५३	हन्	२	४२
स्रम्भ्	१	९५१	हम्भ्	१	३९४
स्रिभ्	१	३७४	हय्	१	३९७
सु	१	१५	हर्य्	१	३९८
सेक्	१	४५	हल्	१	९७७
स्वङ्ग	१	८६	हस्	१	५४५
स्वञ्ज्	५	१५७	हा	२	७३
स्वद्	१	७२९	हा	२	७८

हिंस्	६	२२	हेङ्	१	१०३५
हिंस्	९	४१२	हेष्	१	८४१
हि	४	१०	होङ्	१	७०३
हिक्क्	१	८८९	हौङ्	१	२५०
हिण्ड्	१	७०४	ह्रु	२	४८
हिन्च्	१	४८५	ह्रल्	१	१०५७
हिल्	५	८८	ह्रग्	१	१०२५
हिष्क्	९	२४९	ह्रस्	१	५४०
हु	२	७२	ह्राद्	१	७३७
हुङ्	१	२४७	ह्री	२	७५
हुङ्	५	१४१	ह्रीच्छ्	१	१२४
हुण्ड्	१	६८३	ह्रूङ्	१	२४१
हुल्	१	९८५	ह्रेष्	१	८३९
हूर्च्छ्	१	१२५	ह्रग्	१	१०२६
ह्रङ्	१	२४८	ह्रप्	९	१०२
ह्र	१	८८५	ह्रस्	१	५४१
ह्रष्	१	५३५	ह्राद्	१	७३८
ह्रप्	३	७१	ह्रल्	१	१०५६
हेद्	१	१९३	ह्रु	१	२४
हेर्	१	६७६	ह्रे	१	९९४
हेर्	८	३७			
हेर्	१	७०२			

चतुर्थं परिशिष्टम् ।

श्रीहेमहंसगणिना निर्दिष्टाः सौत्रादिधातूनां संग्रहश्लोकाः

कण्ठादिरथ स्तम्भूस्तन्द्राः किपतिगृहिचिरिजुक्रुर्भूस्तर्किः ।

कक्किः कर्किः सिक्किमर्किचङ्किमकिरिखिक्काधिर्मर्चाश्च ॥१॥

आर्यागीतिः ।

मञ्जिः पञ्जिः कञ्जि रण्टिर्घट्टुमटिकुठकुडोडिवडिः ।

णडिघणिकिणिकुतिपुतिलतिसातिक्कथोदिक्षदिः सुन्दिः ॥२॥

कदिभिधिधनिरिपिकपतिः क्षुपिटुपिबिम्बस्तथा रिभिः स्तुम्मुः ।

स्कम्भुस्कुम्भूदभिडिमिधमिपीविरिस्तुरिस्तन्दिः ॥३॥

चुलिरुलिलुली च सल्लिहँल्लिमिलिधन्वितविपशिस्पर्शायः ।

ऋशिभिषियुषिष्णिषिलुसिपसिमसिलुहिरिहचुक्षिचिक्षिश्च ॥४॥

इति सौत्रा स्युः क्वविबीजिहीलिरन्दोलिरपिच हिन्दोलिः ।

प्रेक्षोलिरुषिरित्यादिलौकिकाः स्युश्चुलुम्पिकूचिधटिः ॥५॥

उल्लुडिरवधीर्युद्धुषुल्लकसाद्याश्च वाक्यकरणीयाः ।

खच्योजस्फुटतुच्छस्कन्धोषवसाश्च तदभिन्नाः ॥६॥

कुशुपिशुकुसुदसुसुत्रसुरित्यदर्शितार्थाश्च खेडपणवित्ताः ।

कर्त्तः कर्त्रः कत्थः क्लत्थः शरच्छदलभाः श्रपः खोदः ॥७॥

स्तनध्वनौ स्वनस्यमौ । षमष्टमौ ललिर्मलिः ॥८॥

॥जगौ विलासिनी छन्दः ॥

आवेऽर्द्धे भमौ विक्रन्ताः, तृतीयेंऽहौ तयौ तनुमध्याः, तुर्ये सभौ गो वितानम्

छन्दस्त्रयमीलने चात्र वृत्ते उपजातिच्छन्दः, सर्वासामुक्तादिजातीनां

सङ्कर उपजातिरिति वृद्धा इति छन्दोऽनुशासनोक्तेः ॥९॥

गा माः किः क्षिजिरिचिईर्वीदीधीरुदाहताः क्षीत्रीः ।

श्रीलपील्वीज्रीखुर्धुगूर्धूर्जृघृसृहस्पृक्कृः ॥१०॥

वृश्चृपृदृज्योदकुतिकटिकयः षेकिचिक्कवखुक्खिक्खिः ।

लिखिधग्धिदधिस्तिधिचषधिमुचिद्विरचिषाचिविचिः ॥११॥

चर्चिखचिगुर्चिपिच्छिलुजुघ्रिजिरिजिर्नजिमृजी वृजिर्मर्जिः ।

शौट्टयौट्टमेट्टमेट्टम्लेष्टस्तथा लौट्टः ॥१२॥

स्फुटुमुटुनटिणटिरत्तचट्टतिमिण्टिमुटिशटिशलिस्तुर्वुत्तुक् ।

चुटुपिटिकड्डाड्डाश्रुड्डितुड्डती क्वेडती अडिल्लण्डिः ॥१३॥

लन्दिस्तुडिफण्यणिघृणिघणिरिन्तिज्युतिकितिः पतिर्वावृत् ।

ष्वर्त्तिः पर्थिः पार्थिः पदिः कदिः क्रदिक्कदी मन्दिः ॥१४॥

खुर्दिगुधिवेदिबुन्धूणुदिवधतीणाधृसाधिषाधिगृधिः ।

मनति-जनिक्षपित्रपिसपिहेपिस्तुपितुम्पि - तुफितुम्पिः ॥१५॥

रिफितुपितुम्पिः स्तुपिना स्तूपिस्तुपिश्च घर्बिकम्बी च ।

खम्बिगम्बिश्चम्बिस्तम्बिर्नम्बिश्च पम्बिश्च ॥१६॥

बम्बिः शम्बिः षम्बिः षाम्बिकुटुम्बी च सुम्बिनभिषुम्भिः ।

ष्टम्बुडुडिभुदभुदिम्बिड्डद्धिः सामिस्तुरिषुरी च ॥१७॥

गुन्दिस्खलिदलतिस्थलिबलिषिलिपुलिबलिवलिश्च मोलिश्च ।

पालिगली क्षीविश्चीविषान्तिरशिवाशिलशिलषयः ॥१८॥

दाशिखषिसूषिडूषिघषुधिषिमुषिधूषिधूसिधूषिजत्तिर्से ।

ष्णुसिना ष्णसिदासी द्विरुध्रसिगृहिस्संही हृहिहंही ॥१९॥

दंहिः हृक्षिर्जक्षिर्भक्षि ऋक्ष्याद्याश्च अन्यैरुक्ता एते सैद्धान्ताश्चाथामी ॥२०॥

॥मौ सावित्री छन्दः ॥

दटिरथ विकुर्विकुर्वी उषियुहिरित्यादि सैष धातुगणः ।

लौकिकप्रभृतिर्लक्ष्यानुरोधतः सिद्धमध्यास्त ॥२१॥

પઞ્ચમં પરિશિષ્ટમ્ ।

અનુબન્ધફલમ્ ।

ઉચ્ચારણેઽસ્ત્યવર્ણાઘ આઃ ક્તયોરિણિષેધને ।
ઇકારાદાત્મનેપદમીકારાઘોભયં ભવેત્ ॥૧॥
ઉદિતઃ સ્વરાન્નોઽન્તશ્ચોઃ ક્ત્વાદાવિટો વિકલ્પનમ્ ।
રુપાન્ત્યે ડે પરેઽહ્સ્વ ઋકારાદઙ્ વિકલ્પકઃ ॥૨॥
લ્લકારાદઙ્ સમાયાત્યેઃ સિચિ વૃદ્ધિનિષેધકઃ ।
એઃ ક્તયોરિણિષેધઃ સ્યાદોઃ ક્તયોસ્તસ્ય નો ભવેત્ ॥૩॥
ઔકાર ઇદ્વિકલ્પાર્થેઽનુસ્વારોઽનિદ્વિશેષણે ।
લૂકારશ્ચ વિસર્ગશ્ચાનુબન્ધૌ ભવતો નહિ ॥૪॥
કોઽદાર્દિર્ન ગુણી પ્રોક્તઃ સ્વે પૂર્વસ્ય મુમાગમઃ ।
મેનોભયપદી પ્રોક્તો ઘશ્ચ ચજોઃ કઘૌ કૃતૌ ॥૫॥
આત્મને ગુણરોધે ડશ્ચો દિવાદિગણો ભવેત્ ।
ઔ વૃદ્ધૌ વર્તમાને ક્તઃ ટઃ સ્વાદિષ્વધુકારકઃ ॥૬॥
ત્રિમગર્થો ડકારઃ સ્યાદ્ ણશ્ચુરાદિશ્ચ વૃદ્ધિકૃત્ ।
તસ્તુદાદૌ નકારશ્ચેષ્ટાપુંસીતિ વિશેષણે ॥૭॥
રુધાદૌ ના(તા ?)ગમે પો હિ મો દામઃ સંપ્રદાનકે ।
યસ્તનાદૌ રકારઃ સ્યાત્ પુંવદ્ધાવાર્થસૂચકઃ ॥૮॥
સ્ત્રીલિંગ્ગાર્થે લકારો હિ ઉત ઔર્વિતિ વો ભવેત્ ।
શઃ ક્ર્યાદિઃ ક્યઃ શિતિ પ્રોક્તઃ ષઃ ષિતોઽદ્વિશેષણે ॥૯॥
પદત્વાર્થે સકારો હિ નોક્તા અત્ર ન સન્તિ ચ ।
ધાતૂનાં પ્રત્યયાનાં ચાનુબન્ધઃ કથિતો મયા ॥૧૦॥

ધાતુ અને પ્રત્યયના અનુબંધના ફળનું પ્રતિપાદન કરનારી કારિકાઓનો ભાવાર્થ. —

અનુબન્ધ્યે કાર્યાર્થ સંબન્ધ્યેતે ઇત્યનુબન્ધઃ આ વ્યુત્પત્ત્યર્થને અનુસારે, અમુક કાર્ય માટે જે યોગ્ય તે અનુબંધ કહેવાય છે. અર્થાત્ ઉપદેશ અવસ્થામાં જે આપેલો હોય છતાં પ્રયોગ અવસ્થામાં જે દેખાતો ન હોય તે અનુબંધ કહેવાય છે.

(૧) અવાર્ણસંબંધી પ્રથમ અક્ષર અ અનુબંધ માત્ર ઉચ્ચારણ માટે જ છે. જેમકે

ફક્ક નીચૈર્ગતૌ [હૈમધાતુ ૫૦] માં ધાતુ તો ફક્ક જ લેવાનો છે, છતાં ઉચ્ચાર સાંભળવો ગમે તે માટે ફક્ક એવો ધાતુ ધાતુપાઠમાં આપ્યો છે. હૈમધાતુપારાયાણમાં કહ્યું છે કે “૫૦ ફક્ક નીચૈર્ગતૌ, અકારઃ શ્રુતિસુત્રાર્થઃ । एवं शेषेष्वदन्तेषु ।”

(૨) આ અનુબંધ આદિતઃ । ૧૪૪૭૧ આ સૂત્રને અનુસારે આદિત્ ધાતુઓને ક્ત તથા ક્તવત્ પ્રત્યયની આદિમાં ઇડ્ લગાડવો નહિ એમ જાણાવવા માટે છે. જેમકે હુર્ષા કૌટિલ્યે [હૈમધાતુ ૧૨૫] આ ધાતુ આદિત્ હોવાથી તેના પછી ક્ત અને ક્તવત્ પ્રત્યય આવે ત્યારે ઇડ્ નો નિષેધ હોવાથી હૂર્ણઃ તથા હૂર્ણવાન્ પ્રયોગ સિદ્ધ થાય છે.

(૩) ઇ અનુબંધ ‘ઇ-ક્તિઃ કર્તૃરિ । ૩૩૨૨ આ સૂત્રથી ઇદિત્ તથા કિત્ ધાતુ આત્મનેપદી છે’ એમ જાણાવે છે. જેમકે કકિ લૌત્યે [હૈમધાતુ ૬૧૮] અહીં ઇ અનુબંધ હોવાથી કકતે એવું આત્મનેપદી રૂપ થાય છે.

(૪) ઈ અનુબંધ ‘ઈ-ગિતઃ । ૩૩૧૯ આ સૂત્રથી ઈદિત્ તથા ગિત્ ધાતુઓને કર્તા ક્ષણવાળો હોય ત્યારે આત્મનેપદ અને અન્યત્ર પરસ્મૈપદ લાગે છે આ રીતે ઈદિત્ તથા ગિત્ ધાતુ ઉભયપદી છે’ તેમ જાણાવે છે. જેમકે મર્જી સેવાયામ્ [હૈમધાતુ ૮૧૫] અહીં ઈ અનુબંધ હોવાથી મજતિ તથા મજતે એમ ઉભયપદના પ્રત્યયો લાગે છે. ૧૧૧૧

(૫) ઊ અનુબંધ ઊદિતઃ સ્વરાનોઽન્તઃ । ૧૪૪૧૮ આ સૂત્રથી ઊદિત્ ધાતુના સ્વર પછી ન્ આગમ આવે છે એ જાણાવવા માટે છે. જેમકે તકુ કૃચ્છ્રજીવને [હૈમધાતુ ૫૨] આ ધાતુમાં ઊ અનુબંધ હોવાથી ન્ આગમ આવવાથી તન્+નન્+ક બને છે, તેથી તક્કતિ ઇત્યાદિ રૂપો થાય છે.

(૬) ઋ અનુબંધ ‘ક્ત્વા પ્રત્યયની આદિમાં ઋદિતો વા । ૧૪૪૪૨ આ સૂત્રથી ઋદિત્ ધાતુ પછી વિકલ્પે ઇડ્ લાગે છે’ એમ જાણાવે છે. તેથી વજ્ઞુ ગતૌ [હૈમધાતુ ૩૦૬] આ ધાતુ ઋદિત્ હોવાથી ઇડ્ લાગે ત્યારે ઋતૃષ ... । ૧૪૩૨૪ આ સૂત્રથી સેડ્ ક્ત્વા વિકલ્પે કિત્ થતો હોવાથી વચિત્વા અને વચ્ચિત્વા એવાં બે રૂપ થાય છે.

(૭) ક્ષ અનુબંધ ‘ઢ જેની પછી છે એવો ણિ પ્રત્યય સામે આવે ત્યારે ઉપાન્ત્યસ્યાઃ । ૧૪૨૩૫ સૂત્રથી થતો ઉપાન્ત્ય સ્વરનો હ્રસ્વ ઋદિત્ ધાતુમાં થતો નથી’ એ જાણાવવા માટે છે. જેમકે ઓષ્ શૌષણાલમર્યયોઃ [હૈમધાતુ ૫૫] આ ધાતુ ઋદિત્ હોવાથી મા ભવાન્ ઓષિત્વત્ એવું રૂપ થાય છે. એ જ રીતે રાષ્ [હૈમધાતુ ૫૬] માં પાણ અરાષ્ત્વત્ રૂપ થાય છે.

(૮) ક્ષ (દીર્ઘ) અનુબંધ ધાતુઓથી ઋદિચ્ચિઃ । ૧૪૪૬૫ સૂત્રથી અદ્યતનીમાં

અહ પ્રત્યય વિકલ્પે થાય છે. જેમકે ચ્યુત્ આસેચ્ને [હિમધાતુ ૨૮૦] આ ધાતુ ઋદિત્ હોવાથી અચ્યુતત્ અને અચ્ચોતીત્ આવાં બે રૂપો અદ્યતનીમાં થાય છે. ॥૨॥ (૮) લ્ અનુબંધવાળા ધાતુઓને કર્તરિ અદ્યતનીમાં લદિદ્-હુતાદિ ૩૪૬૪ એ સૂત્રથી અહ પ્રત્યય લાગે છે. તેથી ગમ્લં ગતૌ [હિમધાતુ ૩૯૬] આ ધાતુ લદિત્ હોવાથી તેનું અગમત્ એવું કર્તરિ અદ્યતનીમાં રૂપ થાય છે.

(૧૦) ઇ અનુબંધ અદ્યતનીમાં સિચ્ પ્રત્યય સામે આવે ત્યારે વૃદ્ધિનો નિષેધ કરે છે. વ્યજ્જનાદેર્વોપાન્ત્યસ્યાતઃ ॥૪૩૪૭ આ સૂત્રથી વ્યંજનાદિ ધાતુના ઉપાન્ત્ય અ ની અદ્યતનીમાં સેટ્ સિચ્ પ્રત્યય સામે આવે ત્યારે પરસ્મેપદમાં વિકલ્પે વૃદ્ધિ થાય છે. પરંતુ ક્તે વર્ષાવરણયોઃ [હિમધાતુ ૧૭૪] આ ધાતુ એદિત્ હોવાથી ન ધિ-જાગૃ ૦ ॥૪૩૪૭ આ સૂત્રથી એદિત્ માં વૃદ્ધિનો નિષેધ હોવાથી અકટીત્ એવું અદ્યતનીમાં રૂપ થાય છે.

(૧૧) ઈ અનુબંધ ક્ત અને ક્વતુ ની આદિમાં ઈદ્ નો નિષેધ કરે છે. તેથી કૈત્ ગતૌ [હિમધાતુ ૨૦૦] ધાતુ એદિત્ હોવાથી ડીયચ્ચૈદિતઃ કયોઃ ॥૪૩૬૧ આ સૂત્રથી એદિત્ ધાતુ પછી ક્ત અને ક્વતુ ની આદિમાં ઈદ્ લાગતો ન હોવાથી કદ્ઃ અને કદ્વાન્ રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

(૧૨) ઓ અનુબંધવાળા ધાતુના ક્ત અને ક્વતુ ના ત નો ન થાય છે. તેથી ઓવૈ શોષણે [હિમધાતુ ૪૮] આ ધાતુ ઓદિત્ હોવાથી તેનું સૂપત્યાદ્યોદિતઃ ॥૪૨૧૭ આ સૂત્રથી વાનઃ અને વાનવાન્ એવું રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ॥૩॥

(૧૩) ઔ અનુબંધવાળા ધાતુઓને ઈદ્ વિકલ્પે લાગે છે. તેથી ઔસ્વ શબ્દોપતાપયોઃ [હિમધાતુ ૨૧] આ ધાતુ ઔદિત્ હોવાથી ધૃગૌદિતઃ ॥૪૩૩૮ આ સૂત્રથી વિકલ્પે ઈદ્ લાગવાથી સ્વર્તા સ્વરિતા, સુસ્વૃષ્ઠિ સિસ્વરિષ્ઠિ ઇત્યાદિ પ્રયોગો સિદ્ધ થાય છે.

(૧૪) ૦ અનુસ્વાર અનુબંધવાળા ધાતુઓ અનિદ્ ગણાય છે. તેથી સ્તાદ્યશિતોઽજોળા દેરિદ્ ॥૪૩૩૨ આ સૂત્રથી ધાતુની પછી ા અને ઊણાદિ સિવાયનો સ્ કારાદિ કે ત્ કારાદિ અશિત્ પ્રત્યય આવે તો તેની પૂર્વે ઈદ્ લાગે છે. પરંતુ એકસ્વાદનુસ્વારેતઃ ॥૪૩૫૬ આ સૂત્રથી એકસ્વરવાળા અનુસ્વારેત્ ધાતુની પછી ઈદ્ લાગતો નથી. તેથી પાં પાને [હિમધાતુ ૨] આ ધાતુ અનુસ્વાર અનુબંધવાળો હોવાથી પાતા, પાસ્યતિ ઇત્યાદિ રૂપો સિદ્ધ થાય છે.

લ્ (દીર્ઘ) અને : વિસર્ગ અનુબંધ થતા નથી. ॥૪॥

(૧૫) અંતમાં ક્ અનુબંધવાળા ધાતુ અદાદિ ગણમાં ગણાય છે. અને જે પ્રત્યયમાં ક્ અનુબંધ હોય તો તેવો પ્રત્યય સામે આવે ત્યારે ધાતુના સ્વરનો ગુણ થતો નથી. જેમકે હનંક્ હિસાગત્યોઃ [હિમધાતુ ૧૧૦૦] આ ધાતુ અદાદિ ગણનો હોવાથી

અને કર્તવ્યનિર્ણય: શ્વ ૧૩૪૪૭૧ આ સૂત્રથી અદાદિમાં શ્વ નો નિષેધ હોવાથી હન્તિ એવું રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ક્ષાત્ પ્રત્યય કિન્ હોવાથી અને કિન્ પ્રત્યય સામે આવે ત્યારે નામિનો ગુણોડકિદિતિ ૧૪૩૧૧ આ સૂત્રથી નામિના ગુણનો નિષેધ હોવાથી મૂયાત્ ઈત્યાદિ રૂપો સિદ્ધ થાય છે.

(૧૬) સ્ અનુબંધ મ્ આગમ કરવા માટે છે. તેથી ચિત્વનવ્યયાર્થો મોડનો હ્રસ્વશ્ચ ૧૩૨૧૧૧ આ સૂત્રથી અવ્યય સિવાયના સ્વરાન્ત શબ્દોની પછી તથા અસ્ પછી ચિત્ પ્રત્યયાંત ઉત્તરપદ આવે ત્યારે મ્ આગમ ઉમેરાય છે. તેથી મનિન્ જ્ઞાને [હૈમધાતુ ૧૨૬૩] આ ધાતુ પછી કર્તુ: સ્ ૫૧૧૧૧૭ આ સૂત્રથી સ્ પ્રત્યય લાગ્યા પછી પૂર્વના પદને અંતે મ્ આગમ થાય છે, તેથી પદુમાત્માનં મન્યતે એ અર્થમાં પદુંમન્ય: એવો પ્રયોગ સિદ્ધ થાય છે.

(૧૭) અંતમાં ગ્ અનુબંધવાળા ધાતુ ઉભયપદી છે. કૈ-મિત: ૩૩૧૯૫ સૂત્રથી કૈદિત્ તથા મિત્ ધાતુને કર્તા જ્યાં ફળવાળો હોય ત્યાં આત્મનેપદ તથા અન્યત્ર પરસ્મૈપદ એમ ઉભય પદના પ્રત્યયો લાગે છે. તેથી શ્રિગ્ સેવાયમ્ [હૈમધાતુ ૮૮૩] વગેરે મિત્ ધાતુનાં શ્રયતે, શ્રયતિ ઈત્યાદિ રૂપો સિદ્ધ થાય છે. ૧૧૫૧

(૧૮) ષ્ અનુબંધવાળા પ્રત્યયો સામે આવે ત્યારે કેડનિટ્શ્-જો: કઠૌ મિતિ ૧૪૧૧૧૧ આ સૂત્રથી ક્ પ્રત્યય સામે આવે ત્યારે જો ધાતુઓ અનિદ્ રહેતા હોય તેમના ચ્ અને જ્ નો અનુક્રમે ક્ તથા ગ્ થાય છે. તેથી હુપચીપ્ પાકે [હૈમધાતુ ૮૯૨] આ પચ્ ધાતુનું ભાવા-ડકર્જો: ૫૩૧૧૮ આ સૂત્રથી ભાવ અર્થમાં ઘચ્ એવો ચિત્ પ્રત્યય સામે આવે ત્યારે પાક: એવું રૂપ સિદ્ધ થાય છે. તેમ જ વર્જી દેવપૂજા-સંગતિકરણ-દાનેષુ [હૈમધાતુ ૯૧૧] આ યજ્ ધાતુનું યાગ: રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

(૧૯) ઙ્ અનુબંધવાળા જો ધાતુઓ હોય તો તેમને (કિદિત: કર્તાર ૧૩૩૨૨ આ સૂત્રથી કિદિત્ તથા કિત્ ધાતુઓ કર્તારિમાં આત્મનેપદી હોવાથી) આત્મનેપદના પ્રત્યયો લાગે છે. તેથી ગાઙ્ ગતૌ [હૈમધાતુ ૫૮૬] વગેરે ધાતુઓનાં ગાતે ઈત્યાદિ રૂપો સિદ્ધ થાય છે.

હ્ અનુબંધ જો પ્રત્યયમાં હોય તો કિત્ પ્રત્યય સામે આવે ત્યારે નામિનો ગુણોડકિદિતિ ૧૪૩૧૧ આ સૂત્ર અનુસારે ધાતુના સ્વરનો ગુણ થતો નથી. તેથી ઉદાહરણ તરીકે ઘુત્ [હૈમધાતુ ૯૩૭] ધાતુને અઘતની પરસ્મૈપદમાં લદિદ્-ઘુતાદિ-પુષ્પાદે: પરસ્મે ૧૩૪૬૪ આ સૂત્રથી અઙ્ પ્રત્યય લાગે ત્યારે તેનું અઘત્ રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

(૨૦) અંતમાં ચ્ અનુબંધવાળા ધાતુ દિવાદિ ગાણમાં ગાણાય છે. તેથી તેમને દિવાદે: સ્વ: ૧૩૪૭૨ આ સૂત્રથી ચિત્ પ્રત્યયો સામે આવે ત્યારે સ્વ થાય છે.

તેથી કુચ્ પૂતિમાવે [હૈમધાતુ ૧૧૫૩] ઇત્યાદિ ચિત્ ધાતુઓનાં કુચ્યતિ આદિ રૂપો થાય છે.

(૨૧) ઞ્ અનુબંધ પ્રત્યયમાં હોય તો જિત્ પ્રત્યય સામે આવે ત્યારે ધાતુના સ્વરની ઙ્ગિતિ ૧૪૩૧૫૦ સૂત્રથી (જિત્ તથા ણિત્ પ્રત્યય સામે આવે ત્યારે) વૃદ્ધિ થાય છે. ઉદાહરણ તરીકે મૂ સત્તાયમ્ [હૈમધાતુ ૧] આ ધાતુને માવ-કર્મણોઃ ૩૪૬૮ આ સૂત્રથી અદ્યતનીમાં જિચ્ લાગે ત્યારે અનુ-અ-મૂ-જિચ્ = અન્વભાવિ એમ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. તેમ જ જિ અનુબંધવાળો જો ધાતુ હોય તો તેવા જીત્ ધાતુઓને વર્તમાન અર્થમાં જ્ઞાનેચ્છા-ડર્ચાર્ય-જીચ્છીલ્યાદિભ્યઃ ક્તઃ ૧૫૨૧૨૨ આ સૂત્રથી ક્ત પ્રત્યય લાગે છે, તેથી જિમિદાઙ્ સ્નેહને [હૈમધાતુ ૧૪૪] આ ધાતુનું મેદત્ અર્થમાં મિત્તઃ રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

(૨૨) અંતમાં ટ્ અનુબંધવાળા ધાતુ સ્વાદિ ગણમાં ગણાય છે. જેમકે ષુંગટ્ અમિષવે [હૈમધાતુ ૧૨૮૬] આ ધાતુ ટિત્ હોવાથી સ્વાદિ હોવાને લીધે સ્વાદેઃ ણ્તુઃ ૧૩૪૭૫ આ સૂત્રથી ણ્તોતિ ઇત્યાદિ રૂપો સિદ્ધ થાય છે. અને જો ટુ અનુબંધ હોય તો દ્વિતોડયુઃ ૧૫૩૮૩ આ સૂત્રથી દ્વિત્ ધાતુને ભાવ આદિ અર્થમાં અથુ પ્રત્યય લાગતો હોવાથી દુવેપૃઙ્ ચલને [હૈમધાતુ ૮૫૪] આ ધાતુનું વેપયુઃ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ૧૧૬૧

(૨૩) ડુ અનુબંધવાળા ધાતુને દ્વિત્ત્વિમ્ તત્કૃતમ્ ૫૩૮૪ આ સૂત્રથી તત્કૃત અર્થમાં ત્રિમ્ પ્રત્યય લાગે છે. ઉદાહરણ તરીકે ડુપર્ચીષ્ પાકે [હૈમધાતુ ૭૯૨] માં પચ્ ધાતુક્તિ હોવાથી પાકેન કૃતમ્ એ અર્થમાં પક્વિમ્ શબ્દ સિદ્ધ થાય છે.

(૨૪) અંતમાં ણ્ અનુબંધવાળા ધાતુઓ ચુરાદિ ગણના ગણાય છે. તેમ જ પ્રત્યયમાં જો ણ્ અનુબંધ હોય તો તે ઙ્ગિતિ ૧૪૩૧૫૦ તથા નામિનોડકલિ-હલેઃ ૧૪૩૧૫૧ આ સૂત્રથી યથાયોગ્ય પૂર્વના સ્વરની વૃદ્ધિ કરનારો થાય છે. જેમકે ચુર્ણ સ્તેયે [હૈમધાતુ ૧૫૬૮] ધાતુ ણિત્ હોવાથી ચુરાદિ ગણનો છે અને તેથી ચુરાદિભ્યો ણિચ્ ૩૪૪૧૭ આ સૂત્રથી ણિચ્ પ્રત્યય લાગવાથી ચોરયતિ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. તથા ટું ગતૌ [હૈમધાતુ ૧૨] આ ટુ ધાતુને પરીક્ષાનો ણ્વ પ્રત્યય લાગે ત્યારે ણ્વ પ્રત્યય ણિત્ હોવાથી પૂર્વના સ્વરની વૃદ્ધિ થવાથી દુદાવ રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

(૨૫) અંતમાં ત્ અનુબંધવાળા ધાતુ તુદાદિ ગણના ગણાય છે તેથી તુદીત્ વ્યયને [હૈમધાતુ ૧૩૧૫] આ ધાતુ ટિત્ હોવાને લીધે તુદાદિ હોવાથી તુદાદેઃ ણ્તઃ ૧૩૪૮૪ આ સૂત્રથી ણ્ પ્રત્યય લાગે છે અને તે અવિત્ શિત્ હોવાથી શિદવિત્ ૧૪૩૨૦ આ સૂત્રથી હિત્ જેવો બને છે. તેથી નામિનો ગુણોડ્કિદિતિ ૧૪૩૧૧ તથા લયોરૂપાન્ત્યસ્ય ૧૪૩૧૪ આ સૂત્રને અનુસારે ગુણ થતો ન હોવાથી તુદતિ રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

(૨૬) ન્ અનુબંધ લુક્પુત્રપદસ્ય કપ્ન્ ૧૭૧૩૮૮ આ સૂત્રથી થતા કપ્ન્ પ્રત્યયમાં આવે છે, તેથી ઈચ્છાપુંસોડનિત્ક્યાપ્તે ૧૨૧૧૦૭ આ સૂત્રના વિષયમાં ઉપયોગી છે. ૧૧૭૧

(૨૭) પ્ અનુબંધવાળા ધાતુ રુઘાદિ ગણમાં ગણાય છે. તેથી રુઘાં સ્વરાદ્યાનો નલુક્ ચ ૧૩૪૮૨૨ આ સૂત્રથી રુઘાદિ ગણના ધાતુઓમાં સ્વર પછી ન આગમ થાય છે. તેથી રુઘૂંપી આવરણે [હિમધાતુ ૧૪૭૩] આ રુઘ્ ધાતુ પિત્ હોવાને લીધે રુઘાદિ ગણનો હોવાથી તેનું રુણ્ઙિ રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

હસ્તલિખિત આદર્શોમાં ત અને ન લગભગ સરખા લખાતા હોવાથી અહીં જો રુઘાદૌ તાગમે પો હિ પાઠ હોય તો તેનો અર્થ એવો થાય છે કે પ્ અનુબંધ ધાતુમાં હોય તો રુઘાદિ ગણનો સૂચક છે, અને પ્રત્યયમાં પ્ અનુબંધ હોય તો કૃત્ પિત્ પ્રત્યય સામે આવે ત્યારે હસ્વસ્ય તઃ પિત્કૃતિ ૧૪૧૧૧૩ આ સૂત્રથી હસ્વ સ્વરપછી ત્ આગમ આવે છે. અને તેથી દ-વૃગ્-સ્તુ-જુષેતિ-શાસઃ ૧૫૧૧૪૦ ઇત્યાદિ સૂત્રોથી પિત્ એવા ક્યપ્ આદિ પ્રત્યયો સામે આવે ત્યારે આદૃત્યઃ, સ્તુત્યઃ, કૃત્યઃ ઇત્યાદિ પ્રયોગો સિદ્ધ થાય છે.

(૨૮) મ્ અનુબંધ દામઃ સમ્પ્રદાનેઽધર્મ્ય આત્મને ચ ૧૨૧૫૨૨ આ સૂત્રમાં ઉપયોગી છે. દા ધાતુ અનેક પ્રકારના છે. પરંતુ દામ્ કહેવાથી દામ્ દાને [હિમધાતુ ૭] જ અહીં વિવક્ષિત છે.

(૨૯) ષ્ અનુબંધવાળા ધાતુ તનાદિ ગણના ગણાય છે. તેથી ઉદાહરણ તરીકે તનૂયી વિસ્તારે [હિમધાતુ ૧૪૯૯] આ તન્ ધાતુ પિત્ હોવાને લીધે તનાદિ ગણનો હોવાથી કૃગ્-તનાદેરુઃ [૧૩૪૮૩] આ સૂત્રથી તેનું તનોતિ એવું રૂપ થાય છે.

(૩૦) ર્ અનુબંધ પુંવદ્ભાવ રૂપ અર્થનો સૂચક હોવાથી પુંવદ્ભાવ માટે ઉપયોગી છે. જેમકે પટ્વી પ્રકારોઽસ્યાઃ આ અર્થમાં પ્રકારે જાતીયર્ [૭૨૧૭૫] સૂત્રથી જાતીયર્ પ્રત્યય લાગે છે અને તે રિત્ હોવાથી રિતિ [૧૨૧૫૮] આ સૂત્રથી પુંવદ્ભાવ થવાથી પટુજાતીયા આવું રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

(૩૧) લ્ અનુબંધ સ્ત્રીલિંગને સૂચવે છે. નામલિંગાનુશાસનના ૨૩મા શ્લોક અનુસારે લિત્ પ્રત્યય જેને અંતે છે એવા શબ્દો સ્ત્રીલિંગી બને છે. ઉદાહરણ તરીકે ગ્રામ-જન-બન્ધુ-ગજ-સહાયત્ તલ્ દ્વારા ૨૮ આ સૂત્રથી સમૂહ અર્થમાં લિત્ એવો તલ્ પ્રત્યય લાગતાં જનતા આદિ રૂપો બને છે.

(૩૨) વ્ અનુબંધ ઉત ઔર્ષિતિ વ્યઞ્જનેઽદ્વેઃ [૪૩૧૫૯] આ સૂત્રમાં ઉપયોગી છે. દ્રયુક્ત સિવાયના ઉકારાન્ત ધાતુઓના ઉ નો વ્યંજનાદિ વિત્ પ્રત્યય સામે આવે ત્યારે ઔ થાય છે. જેમકે યુક્ મિશ્રણે [હિમધાતુ ૧૦૮૦] આ યુ ધાતુનું તિવ્ પ્રત્યય

સામે આવે ત્યારે તિવ્ પ્રત્યય વિત્ હોવાથી યૌતિ એવું રૂપ થાય છે.

(૩૩) ર્ અનુબંધવાળા ધાતુ ક્ર્યાદિ ગણના ગણાય છે. જેમકે હુક્રીર્ગ્શ્ દ્રવ્યવિનિમયે [હિમધાતુ ૧૫૦૮] આમાં ક્રી ધાતુ સિત્ હોવાને લીધે ક્ર્યાદિ ગણનો હોવાથી ક્ર્યાદેઃ ૧૩૪૭૧ આ સૂત્રથી જ્ઞા પ્રત્યય લાગે છે તેથી તેનું ક્રીણાતિ રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

તથા પ્રત્યયોમાં ત્યારે ર્ અનુબંધ હોય ત્યારે તેનાં અનેક પ્રયોજનો હોય છે. ઉદાહરણ તરીકે ક્યઃ સિતિ ૧૩૪૭૦ આ સૂત્રથી ભાવે અને કર્મણિમાં સિત્ પ્રત્યયો લાગે ત્યારે ધાતુને ક્ય લગાડવામાં આવે છે. તેથી મૂયતે ઇત્યાદિ રૂપો સિદ્ધ થાય છે.

(૩૪) ષ્ અનુબંધ 'વિતોઽહ્ ૧૫૩૧૦૭ આ સૂત્રથી વિત્ ધાતુને ભાવ આદિ અર્થમાં અહ્ પ્રત્યય લાગે છે' એમ સૂચવે છે. તેથી હુષ્કીર્ષ્ પાકે [હિમધાતુ ૮૧૨] માં પચ્ ધાતુ વિત્ હોવાથી તેને ભાવ આદિ અર્થમાં અહ્ પ્રત્યય લાગતાં પચા રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

(૩૫) સ્ અનુબંધ પ્રત્યયમાં આવે છે અને તે પદત્વ માટે ઉપયોગી છે. જેમકે ભવત્ શબ્દ થી ભવતોરિકળીયસૌ ૧૬૩૩૦ આ સૂત્રથી ઈયસ્ પ્રત્યય લાગે છે. તેથી નામ સિદ્ધ્યવ્યજ્જને [૧૧૨૧૨] આ સૂત્રથી સિત્ એવો ઈયસ્ પ્રત્યય પર હોય ત્યારે ભવત્ શબ્દ પદ બનતો હોવાથી ધુલ્સ્તુતીયઃ ૧૨૧૧૭ આ સૂત્રથી પદાન્ત ત્ નો દ્ વધવાથી ભવતીય રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

આ અનુબંધકારિકામાં જે અનુબંધો કહ્યા નથી તે અનુબંધો અહીં નથી. અર્થાત્ અનુબંધો આટલા જ છે. આ રીતે ધાતુ અને પ્રત્યયોના અનુબંધો મેં કહ્યા છે. ૧૧૦૮

અહીં એક વાત ધ્યાનમાં રાખવાની છે કે અહીં જે અનુબંધોનું ફળ કહ્યું છે તે ઉપરાંત પાણ કોઈક કોઈક અનુબંધોનાં બીજાં ફળો છે. જેમકે ધાતુને અંતે દ્ અનુબંધ હોય તો તે સ્વાદિ ગણનો ધાતુ ગણાય છે એમ દ્ અનુબંધનું ફળ કહ્યું છે, તે ઉપરાંત દ્ષે પાને [હિમધાતુ ૨૮] માં ધે ધાતુ તિત્ હોવાથી અણચયેકળ્-નજ્-સ્નજ્-ટિતામ્ ૧૩૪૨૦ આ સૂત્રથી હીલાગવાથી શુની-સ્તન-મુજ્જ-કૂલા-ડડસ્ય-પુષ્પાદ્દ્યેઃ ૧૫૧૧૧ આ સૂત્રથી શુનિચ્ચી રૂપ સિદ્ધ થાય છે. હ અનુબંધનું કારિકામાં જે ફળ બતાવ્યું છે તે ઉપરાંત હ્ બ્યાં ઇત્ હોય ત્યાં હિત્વન્યસ્વરાદેઃ ૧૨૧૧૨ આ સૂત્રથી હિત્ સામે આવે ત્યારે અંત્યસ્વરાદિ શબ્દનો લોપ થાય છે. તેથી મુનિ શબ્દની સામે સપ્તમી વિભક્તિનો હિર્ઘો ૧૩૪૨૫ આ સૂત્રથી હૌ પ્રત્યય આવે ત્યારે હૌ પ્રત્યય હિત્ હોવાથી મુનિ શબ્દના હ નો લોપ થઈને

મુનૌ રૂપ સિદ્ધ થાય છે. ઈત્યાદિ સમજી લેવું.

-:ધાતુગણજ્ઞાપકાનુબન્ધશ્લોકદ્વયમ્ -

અદાદયઃ કાનુબન્ધશ્ચાનુબન્ધા દિવાદયઃ ।

સ્વાદયઃપ્રાનુબન્ધાસ્તાનુબન્ધાસ્તુદાદયઃ ॥૧॥

રુધાદયઃ પાનુબન્ધા યાનુબન્ધાસ્તનાદયઃ ।

ક્રવાદયઃ શાનુબન્ધા ણાનુબન્ધાશ્ચુરાદયઃ ॥૨॥

અર્થ :- અંતમાં ક્ અનુબંધવાળા ધાતુઓ અદાદિ કહેવાય છે. અંતમાં ચ્ અનુબંધવાળા દિવાદિ, અંતમાં ટ્ અનુબંધવાળા સ્વાદિ, અંતમાં ત્ અનુબંધવાળા તુદાદિ, પ્ અનુબંધવાળા રુધાદિ, વ્ અનુબંધવાળા તનાદિ, અંતમાં શ્ અનુબંધવાળા ક્રવાદિ તથા અંતમાં ણ્ અનુબંધવાળા ચુરાદિ ગણના ધાતુઓ ગણાય છે.

ષષ્ઠં પરિશિષ્ટમ્ ।

અન્તર્ગણફલમ્ ।

‘ધાતુપારાયણ’ આદિ ગ્રંથોમાં ધાતુઓના મુખ્ય નવ વિભાગો પાડ્યા છે. તે એક એક વિભાગ એક એક ‘ગણ’ કહેવાય છે, તેથી ધાતુસમૂહને નવ ગણના ધાતુઓ તરીકે ઓળખાવાય છે. તે નવ ગણ ક્રમશઃ નીચે મુજબ છે -

૧ ભ્વાદિગણ, ૨ અદાદિગણ, ૩ દિવાદિગણ, ૪ સ્વાદિગણ, ૫ રુધાદિગણ, ૭ તનાદિગણ, ૮ ક્ર્યાદિગણ, તથા ૯ ચુરાદિગણ

હેમધાતુપાઠમાં ૧૦૫૯ થી ૧૧૪૩ સુધીના ધાતુઓને બીજા અદાદિ ગણમાં ગણેલા છે. પાણિનીયવ્યાકરણકારે ૧૦૫૯ થી ૧૧૨૯ સુધીના ધાતુઓને બીજા અદાદિ ગણના માનેલા છે તેમજ ૧૧૩૦ થી ૧૧૪૩ સુધીના ધાતુઓને ત્રીજા જુહોત્વાદિ ગણના ગણેલા છે. તેથી પાણિનીય ધાતુપાઠ પ્રમાણે ધાતુસમૂહના નીચે મુજબ ૧૦ ગણ પડે છે.

૧ ભ્વાદિગણ, ૨ અદાદિગણ, ૩ જુહોત્વાદિગણ, ૪ દિવાદિગણ, ૫ સ્વાદિગણ, ૬ તુદાદિગણ, ૭ રુધાદિગણ, ૮ તનાદિગણ, ૯ ક્ર્યાદિગણ, ૧૦ ચુરાદિગણ

અહિં હેમધાતુપાઠ પ્રમાણે નવ ગણને આશ્રયીને વિચાર કરીએ —

ગણ તરીકે ધાતુના વિભાગ પાડવાનું ફળ, જુદી જુદી જાતના વિકરણ પ્રત્યયોથી જાણાય છે. જુઓ —

૧ પહેલા ભ્વાદિગણનું ફળ ‘ઞવ’

૨ બીજા અદાદિગણનું ફળ ‘૦’

૩ ત્રીજા દિવાદિગણનું ફળ ‘ઇય’

૪ ચોથા સ્વાદિગણનું ફળ ‘શ્ચુ’

૫ પાંચમા તુદાદિગણનું ફળ ‘શ’

૬ છઠા રુધાદિગણનું ફળ ‘શ્ર’

૭ સાતમા તનાદિગણનું ફળ ‘ઝ’

૮ આઠમા ક્ર્યાદિગણનું ફળ ‘શ્રા’

૯ નવમાં ચુરાદિગણનું ફળ ‘ગિવ્’ વિકરણ પ્રત્યય છે.

ઉપર જાણાવેલા ગણમાં પણ જે અન્તર્ગણ-પેટાગણો બતાવ્યા છે, તેનું શું ફળ છે તેને જાણાવનારી કારિકાઓ નીચે પ્રમાણે છે.

द्युतादेरद्यतन्यां चाडात्मनेपदमिष्यते ।

वृदादिपञ्चकेभ्यो वा, स्व-सनोरात्मनेपदम् ॥૧॥

જ્વલાદેર્ણો વિકલ્પેન, યજાદેઃ સંપ્રસારણમ્ ।
 ઘટાદીનાં ભવેદ્ હસ્વો, જૌ પેઽજીઘટત્ સદા ॥૨॥
 અઘતન્યાં પુષાદિત્વાદઙ્ પરસ્મૈપદે ભવેત્ ।
 સ્વાદિત્વાચ્ચ કયોસ્તસ્ય નકારઃ પ્રકટો ભવેત્ ॥૩॥
 પ્વાદીનાં ગદિતો હસ્વો લ્વાદેઃ કયોશ્ચ નો ભવેત્ ।
 યુજાદયો વિકલ્પેન, જ્ઞેયાશ્ચુરાદિકે ગણે ॥૪॥
 મુચાદેર્નાગમઃ શે ચ, કુટાદિત્વાત્ સિચિ પેઃ ।
 ગુણ-વૃદ્ધચોરભાવશ્ચ, કથિતો હેમસૂરિણા ॥૫॥
 અદન્તાનાં ગુણો વૃદ્ધિર્યદ્ ચુરાદેશ્ચ નો ભવેત્ ।
 સંક્ષેપેણ ફલં ચૈતદીષિતં વાનરેણ હિ ॥૬॥

ભાવાર્થ - [૧] પ્રથમ ભ્વાદિ ગણમાં પાંચ અંતર્ગણો - પેટા ગણો છે. ૧ યુતાદિ, ૨ વૃતાદિ, ૩ જ્વલાદિ, ૪ યજાદિ તથા ૫ ઘટાદિ. આનું કૃષ્ણ ક્રમશઃ નીચે મુજબ છે.

(૧) ૮૩૭ થી ૮૫૮ સુધીના ૨૩ ધાતુઓ યુતાદિ છે. યુજ્ઞચોઽઘતન્યામ્ ૩૩૩૪૪ આ સૂત્રથી યુતાદિ ધાતુઓને કર્તરિમાં અઘતનીમાં આત્મનેપદ વિકલ્પે થાય છે. એટલે જ્યારે પરસ્મૈપદ થાય ત્યારે લઘિદ્-યુતાદિ-પુષ્પાદેઃ પરસ્મૈ ૩૩૩૪૪ આ સૂત્રથી કર્તરિ અઘતનીમાં પરસ્મૈપદમાં અઙ્ પ્રત્યય લાગે છે. એટલે ઉદાહરણ તરીકે યુતિ દીતૌ [૯૩૭] આ ધાતુના કર્તરિ અઘતનીમાં અઘતત્ તથા અઘોતિષ્ટ એવાં બે રૂપ થાય છે.

(૨) વૃતાદિ (૮૫૫ થી ૮૫૮) પાંચ ધાતુઓ યુતાદિનો પણ અંતર્ગણ છે. તેથી વૃત્ઙ્ વર્ત્તે [૯૫૫] આદિ પાંચ ધાતુઓને વૃજ્ઞચઃ સ્ય-સનોઃ ૩૩૩૪૪ આ સૂત્રથી સ્ય અને સન્ પ્રત્યય આવે ત્યારે કર્તરિમાં આત્મનેપદ વિકલ્પે લાગે છે. તેથી વર્ત્યતિ, વર્તિષ્યતે, વિવૃત્ત્યતિ, વિવર્તિષ્યતે ઇત્યાદિ રૂપો થાય છે.

(૩) ૮૬૦ થી ૮૮૦ સુધીના ૨૧ ધાતુઓ જ્વલાદિ છે. તેથી જ્વલ દીતૌ [૯૬૦] આદિ ધાતુઓને વા જ્વલાદિ-દુ-ની-મૂ-ગ્રહા-ઽઽસ્રોર્ણઃ ૫૫૧૬૨ આ સૂત્રથી ઉપસર્ગ ન હોય ત્યારે ણ પ્રત્યય વિકલ્પે થાય છે. તેથી જ્વલઃ જ્વાલઃ ઇત્યાદિ રૂપો થાય છે.

(૪) ૮૮૧ થી ૯૮૮ સુધીના ૧૦ ધાતુઓ યજાદિ છે. તેથી યજાદિવજ્ઞચઃ સસ્વરાન્તસ્યા યૃત્ ૧૪૧૪૭૨ યજાદિ વજ્ઞેઃ કિતિ ૧૪૧૪૭૨ આ સૂત્રથી સંપ્રસારણ યૃત્ [૩૩૮] થવાને લીધે યજીં દેવપૂજા-સંગતિકરણ-દાનેષુ [૯૯૧] આદિ ધાતુઓનાં ઇયાજ, ઈજુઃ ઇત્યાદિ રૂપો સિદ્ધ થાય છે.

(૫)૧૦૦૦ થી ૧૦૦૫૮ સુધીના ૫૮ ધાતુઓ ઘટાદિ છે. તેથી તે ધાતુઓના ઘટાદેહસ્વો દીર્ઘસ્તુ વા ઝિળમ્પે ૧૪૨૨૪ આ સૂત્રથી ઘટવતિ, અઘાદિ, અઘદિ, ઘાટંઘાટમ્, ઘટંઘટમ્ ઇત્યાદિ રૂપો સિદ્ધ થાય છે. તેમજ લઘોદીર્ઘોઽસ્વાદેઃ ૧૪૧૬૪ આ સૂત્રથી અઝીઘટત્ આદિ રૂપો બને છે.

[૨]દિવાદિ ગણમાં બે અંતર્ગણ છે. ૧૧૭૫ થી ૧૨૪૧ સુધી ૬૭ ધાતુઓ પુષાદિ છે. તથા ૧૨૪૨ થી ૧૨૫૦ સુધી ૮ ધાતુઓ સ્વાદિ છે. પુષાદિ પાણને લીધે લદિદ્-ચુતાદિ-પુષ્વાદેઃ પરસ્મૈ ૧૩૪૬૪ આ સૂત્રથી કર્તરિ અઘતનીમાં પરસ્મૈપદમાં અહ્ પ્રત્યય લાગે છે. સ્વાદિ પાણને લીધે ષૂઙૌચ્ પ્રાણિપ્રસવે [૧૨૪૨] આદિ ધાતુઓને સૂવત્યાદ્યોદિતઃ ૧૪૨૭૦ આ સૂત્રથી ક્ત અને ક્તવતુ ના ત નો ન થાય છે. તેથી સૂનઃ અને સૂનવાન્ આદિ રૂપો સિદ્ધ થાય છે.

[૩]ક્રવાદિ ગણમાં ૧૫૧૮ થી ૧૫૩૯ સુધીના ૨૨ ધાતુઓ ળ્વાદિ છે. તેમાં પાણ ૧૫૧૯ થી ૧૫૩૯ સુધીના ૨૧ ધાતુઓ લ્વાદિ છે. ળ્વાદેહસ્વઃ ૧૪૨૧૦૫ આ સૂત્રથી પૂશ્ પવને [૧૫૧૮] આદિ ધાતુઓનાં પુનાતિ ઇત્યાદિ રૂપો થાય છે. કલ્વાદેરેષાં તો નોઽપ્રઃ ૧૪૨૬૮ આ સૂત્રથી લૂશ્ છેદને [૧૫૧૯] ઇત્યાદિ ધાતુ પછી ક્તિ, ક્ત અને ક્તવતુ સામે આવે ત્યારે ત નો ન થાય છે. તેથી લૂનિઃ, લૂનઃ, લૂનવાન્ ઇત્યાદિ રૂપો સિદ્ધ થાય છે.

[૪]ચુરાદિ ગણમાં ૧૯૪૧ થી ૧૯૮૧ આ ૪૧ ધાતુઓ યુજાદિ છે. યુજાદેર્નવા ૧૪૧૧૮ આ સૂત્રથી તેમને ણિચ્ વિકલ્પે લાગતો હોવાથી યુજળ્ સંપર્ચને [૧૯૪૧] ઇત્યાદિ ધાતુઓનાં યોજયતિ, યોજતિ એવાં રૂપો સિદ્ધ થાય છે.

[૫]તુદાદિ ગણમાં બે અંતર્ગણ છે. ૧૩૨૦ થી ૧૩૨૭ આ આઠ ધાતુઓ મુચાદિ છે તથા ૧૪૨૬ થી ૧૪૬૪ આ ૩૯ ધાતુઓ કુદાદિ છે. તેથી મુચ્વલંતી મોક્ષણે [૧૩૨૦] વગેરે ધાતુઓને મુચાદિ-તૂફ-દૂફ-ગુફ-શુભોષઃ શો ૧૪૧૯૧ આ સૂત્રથી શ સામે આવે ત્યારે ન્ આગમ લાગવાથી મુચ્ચતિ ઇત્યાદિ રૂપો સિદ્ધ થાય છે. કુદાદેર્હિદ્વદઙ્ણિત્ ૧૪૩૧૪ આ સૂત્રથી કુદાદિ ધાતુઓને લાગતો જિત્ તથા ણિત્ સિવાયનો પ્રત્યય ઢિત્ જ્યેવો થવાથી કુદિતા આદિ રૂપો સિદ્ધ થાય છે. તેમજ સિચિ પરસ્મૈ સમાનસ્યાઽહિતિ ૧૪૩૪૪ વ્યઙ્ગનાનામનિદિ ૧૪૩૪૫ આ સૂત્રથી અઘતનીમાં સિચ્ સામે આવે ત્યારે વૃદ્ધિ ન થવાથી અકુરીત્ ઇત્યાદિ રૂપો સિદ્ધ થાય છે.

[૬]તુરાદિ ગણમાં અઙ્ગણલક્ષણે ૧૮૪૭ થી કુહણિવિસ્માપને ૧૮૪૦ સુધીના ૮૪ ધાતુઓ અદન્ત છે. તેથી અતઃ ૧૪૩૮૨ આ સૂત્રથી અ નો લોપ થયા પછી સુલળ્ [૧૮૪૯] આદિ ધાતુઓમાં તથા રચ્ણ પ્રતિયત્ને [૧૮૫૩] આદિ ધાતુઓમાં

ઉપાન્ત્યમાં નામિ કે અ ન હોવાથી નામિનો ગુણોઽવિહતિ ।૪।૩।૧। લઘોરૂપાન્ત્યસ્ય ।૪।૩।૪। સૂત્ર ન લાગવાથી નામિનો ગુણ થતો નથી તેમ જ ઝ્ઞિતિ ।૪।૩।૫। સૂત્રથી અ ની વૃદ્ધિ થતી નથી. એટલે સુખયતિ તથા રચયતિ આદિ રૂપો સિદ્ધ થાય છે. તેમજ અનેક સ્વરયાળા ધાતુ થયાને લીધે સુખ આદિ ધાતુઓમાં વ્યઞ્જનાદૈરેકસ્વરાદ્ ભૂશામીક્ષ્યે યજ્ વા ।૩।૪।૧। આ સૂત્રથી યજ્ પણ લાગતો નથી. એટલે ભૂશં પુનઃ પુનર્વા સુખયતિ એમ વાક્ય જ રહે છે.

सप्तमं परिशिष्टम् ।

एकस्वरादनुस्वारेतः । ४।४।५६। इति सूत्रस्य बृहद्वृत्तौ निर्दिष्टाः अनिट्कारिकाः

[महोपाध्यायश्रीविनयविजयवाचकविरचितवृत्तिसहिताः]

क्षिप्रिडीशीयुरुक्षुष्णुसुम्यथ बृगो वृडः ।

ऊट्टुदन्ता युजादिभ्यः स्वरान्ता धातवोऽपरे ॥१॥

पाठ एकस्वराः स्युर्येऽनुस्वारेत इमे मताः ।

द्विविधोऽपि शक्तिश्चैवं वचिर्विचि-रिची पचिः ॥२॥

सिञ्चतिमुंचिरतोऽपि पृञ्छतिप्रंस्जि-मस्जि-भुजयो युजिर्यजिः ।

ष्वज्जि-रज्जि-रुजयो निजि विजृ-सज्जि-भज्जि-भजयः सृजि-त्यजी ॥३॥

स्कन्दि-विद्य-विदल-विन्तयो नुदिः स्विद्यतिः शदि-सदी भिदि-च्छिदी ।

तुद्यदी पदि-हदी खिदि-क्षुदी राधि-साधि-शुधयो युधि-व्यधी ॥४॥

बन्धि-बुध्य-रुधयः क्रुधि-क्षुधी सिध्यतिस्तदनु हन्ति-मन्यती ।

आपिना तपि-शपि-क्षिपि-च्छुपो लुम्पतिः सृपि-लिपी वपि-स्वपी ॥५॥

यभि-रभि-लभि-यमि-रमि-नमि-गमयः

क्रुशि-लिशि-रुशि-रिशि-दिशति-दशयः ।

स्पृशि-मृशति-विशति-दृशि-शिष्ट-शुषय-

स्त्विषि-पिषि-विष्वृ-कृषि-तुषि-दुषि-पुषयः ॥६॥

मणिगुणनिकरच्छन्दः ।

श्लिष्यतिद्विषिरतो घसि-वसती रोहतिलुहि-रिही अनिङ् गदितौ ।

देग्धि-दोग्धि-लिहयो मिहि-वहती नह्यतिदीहिरिति स्फुटमनितः ॥७॥

“एषामपर्यः-‘द्वोधि गतिवृद्धयोः’ ‘श्रिग् सेवायाम्’ द्वौ ह्रस्वेदन्तौ । ‘डीङ् विहायसां गतौ’ ‘डीङ् गतौ’ ‘शीङ् स्वप्ने’, त्रयो दीर्घेदन्ताः । ‘युक् मिश्रणे’ ‘रूक् दुष्पुक् शब्दे’ ‘क्षुक् तेजने’ ‘णुक् स्तुतौ’ ‘ल्लुक् प्रस्नवने’ उदन्ताः षट् । ‘वृग् वरणे’ ‘वृङ् संभक्तौ’ संभक्तिः संसेवा, द्वौ ह्रस्वक्रकारान्तौ । ‘भू सत्तायाम्’ ‘णूत् स्तुतौ’ ‘लृग् छेदने’ ‘पृङ् पवने’ ‘मृङ् बन्धने’ इत्यादयो दीर्घेदन्ताः । ‘तृ भवनतरणयोः’ इत्यादयो ये दीर्घक्रकारान्ताः युजादयश्चुराद्यन्तर्गताः अदन्ता धातवः, एभ्यः परे (एभ्योऽपरे) ३० ये स्वरान्ता अनुस्वारेतो धातवस्ते सर्वेऽप्यनितो ज्ञेयाः । यथा ‘पां पाने’ । धात्वादेशा अपि धातव एवेति तेऽप्यनुस्वारेतोऽनित एव । ‘चक्षो वाचि क्शांग् ख्यांग्’ (४।४।४) आक्शाता आख्याता । ‘जि जिं अभिभवे’ जेता । ‘णीग् प्रापणे’ नेता । अजेर्वी प्रचेता । ‘शुं गतौ’ शोता । ‘स्मृं चिन्तायाम्’ स्मर्ता । ३३ तथा व्यञ्जनान्ता अपि पाठे धातुपाठे ये एकस्वरा

अनुस्वारेतस्तेऽनितस्ते च इमे वक्ष्यमाणा मता ज्ञाता वाचायैरिति शेषः । द्विविधोऽपि शक्तिरिति शङ्कुं शक्ती, शक्तीं च मर्षणे, द्वौ कान्तौ; शक्ता शक्तुम् । शक्यतेरितमिच्छन्त्येके शक्तिता । वचंक् परिभाषणे ब्रूयादेशो वा वक्ता वक्तुम् । विचृंपी पृथग्भावे, वेक्ता, विवेक्तुम् । रिचृंपी विरेचने, विरेचनं निःसारणं, रेक्ता । दुपर्वीष् पाके, पक्ता, पिंचीत् क्षरणे, सेक्ता, मुच्लुंती मोक्षणे, मोक्ता, चान्ताः षट् । प्रछंत् झीप्सायाम्, झीप्सा जिज्ञासा, प्रष्टा, छान्त एकः । भ्रस्जीत् पाके, भ्रष्टा, भर्षा । टुमस्जोत् शुद्धी, शुद्ध्या स्नानं ब्रुडनं च लक्ष्यते, मङ्गा, भुजोत् कौटिल्ये, भुजं पालनाभ्यवहारयोः, भोक्ता, युजिच् समाधौ, युजुंपी योगे, योक्ता, यजीं देवपूजादिषु, यष्टा, ष्वज्जिन् सङ्गे परिष्वङ्गा, रज्जीं रागे, रङ्गा, रुजोत् भङ्गे, रोक्ता, गिजुं शौचे, नेक्ता निर्णेक्ता, विजुंकी पृथग्भावे, विवेक्ता, षज्जं सङ्गे, सङ्गा, भज्जोप् आमर्दने, भङ्गा, भर्जीं सेवयाम्, भक्ता, सृजिच् विसर्गे सृजन् अतिसर्जने, स्रष्टा, त्यजं हनौ, त्यक्ता, एकोनविंशतिजान्ताः ॥१९॥ स्कंदं गतिशोषणयोः, स्कन्ता, विदिच् सन्तायाम्, सत्ता भावः, विद्वुंती लाभे, विदिप् विचारणे, वेक्ता, विन्दतेरितमिच्छन्त्येके, वेदिता धनस्य, गुदंत् प्रेरणे, नोक्ता ॥५॥ ष्विदां च गात्रप्रक्षरणे, स्वेक्ता, शद्लं श्वातने, षद्लं विशरणगत्यवसाद नेषु, सत्ता, भिदुंपी विदारणे, भेक्ता, छिदुंपी द्वैधीकरणे, छेक्ता १० । तुदींत् व्यथने, तोक्ता, अदंक् भक्षणे, अक्ता, जिवत्सति, पदिच् गतौ, पक्ता, हर्दीं पुरीषोत्सर्गे, हत्ता, खिदिच् दैन्ये १५ । खिदिंत् परिषाते, मुचादिः, खिदिप् दैन्ये, खेक्ता, खिदतेरितमिच्छन्त्येके खेदिता, भुदुंपी संपेषे, क्षोक्ता, अष्टादश दान्ताः १८। साधं च वृद्धौ, राधं संसिद्धौ, सद्धा, साधं संसिद्धौ, साद्धा, शुधं च शौचे, शोद्धा, युधिच् सम्प्रहारे, योद्धा, व्यधं च ताडने, व्यद्धा, बन्धश्च बन्धने, सम्बद्धा, वुधिच् ज्ञाने, बोद्धा, रुधुंपी आवरणे, रोद्धा, क्रुधं च कोपे, क्रोद्धा, भुधं च बुभुक्षायाम्, भोद्धा, पिधं च संराद्धौ, सेद्धा, धान्ता द्वादश । हनंक् हिंसागत्योः, हन्ता, मनिं च ज्ञाने, मन्ता । नान्तौ द्वौ । आङ्कुं व्याप्तौ, आप्ता, तपं सन्तापे तपिं च ऐश्वर्ये वा । तपं सन्तापे इत्यस्यैव धातोरैश्वर्येऽर्थे दिवादित्वमात्मनेपदं वा विधीयते । तथा शपीं आक्रोशे, शपीं च आक्रोशे, शप्ता, क्षिपं च प्रेरणे, क्षेप्ता, लुपं च स्पर्शे, छोप्ता, लुपुंती छेदने, लोप्ता, सृष्टुं गतौ, स्रप्ता सप्ता, लिंपीत् उपदेहे, उपदेहो वृद्धिः लेप्ता, दुर्वपी वीजसन्ताने, वप्ता, जिष्वपंक् शये, स्वप्ता । पान्तास्त्रयोदश । यभं मैथुने, यब्धा, रभिं रामस्ये, रामस्यं कार्योपक्रमः, आरब्धा, डुलभिं प्राप्ता, लब्धा । भान्तास्त्रयः । यमं उपरमे, उपरमो निवृत्तिः, यन्ता, रमिं क्रीडायाम्, रन्ता, णमं प्रहृत्ये, प्रहृत्वं नम्रत्वम्, नन्ता, गम्लं गतौ, गन्ता । भान्ताश्चत्वारः । कुशं आह्वानरोदनयोः, क्रोष्टा, लिशं च गतौ, लेष्टा, रशं च रिशं हिंसायाम्, रोष्टा रेष्टा, दिशीं च अतिसर्जने, अतिसर्जनं त्यागः, देष्टा, दशं दशने, दंष्टा, स्पृशं च संपर्शे, स्पृष्टा स्पृष्टा, मृशं च आमर्दने, म्रष्टा मर्ष्टा, विशं च प्रवेशने, वेष्टा, दृशं च प्रेक्षणे, द्रष्टा । शकारान्ता दश । शिष्लं च विशेषणे, विशेषणं गुणान्तरोत्पादनम्, शेष्टा, शुषं च शोषणे,

શોષા, ત્વિષીં દીપ્તૌ, ત્વેષ્ટા, પિષ્લૃપ્ સઞ્ચૂળ્નિ, પેષ્ટા, વિષ્લુંકી વ્યાસૌ, વેષ્ટા, કૃષં કૃષીન્ વિલેખને, ક્રષ્ટા કર્ષા, તુષં તુષ્ટૌ, તોષ્ટા, દુષં વૈકૃત્યે, દોષ્ટા, પુષં પુષ્ટૌ, પોષ્ટા, શ્લિષં આલિન્નને, શ્લેષ્ટા, દ્વિષીં અપ્રીતૌ, દ્વેષ્ટા । ષકારાન્તા એકાદશ । ઘસ્લું અદને, ઘસ્તા, વસં નિવાસે, વસ્તા સાન્તૌ દ્વૌ । રુહં જન્મનિ, રોઢા, લુહં રિહં ઇતિ હિંસાર્થૌ સૌત્રૌ, અત એવૈતૌ અનિદ્ ગદિતૌ, ધાતુપાઠે અપઠિતાવિત્પર્યઃ, લોઢા રેઢા । ઇતાવનિદૌ નેચ્છન્તિ કેચિત્ । દિર્હીક્ ઉપલેપે, દેઘ્યા, દુર્હીક્ ક્ષરણે, દોઘ્યા, લિર્હીક્ આસ્વાદને, લેઢા, મિહં સેચને, મેઢા, વર્હીં પ્રાપ્ણે, વોઢા, ણર્હીચ્ બન્ધને, વઢ્ઢા, દહં ભસ્મીકરણે, ઢઘ્યા । હાન્તા દશ ।”

સેદ્, અનિદ્ અને વેદ્ ધાતુની ઓળખાણ -

ધાતુપાઠમાં જે ધાતુને માથે બિંદુરૂપ અનુસ્વાર(અનુબંધ) હોય તે ધાતુ અનિદ્ જાણવો. ધાતુપાઠમાં જે ધાતુને માથે ઐ અનુબંધ લાગેલો હોય તે ધાતુ વેદ્ જાણવો. અને જે ધાતુને અનુસ્વાર કે ઐ પૈકી એકેય અનુબંધ ના હોય તે ધાતુ સેદ્ સમજવો.

આ રીતે અનુબંધ ઉપરથીજ ધાતુ સેદ્ છે, અનિદ્ છે કે વેદ્ છે તે સ્પષ્ટ સમજાય તેવું જ છે, “સ્તાઘશિતોઽગ્રોણદેરિદ્” [૪૧ ૪૨] આ સૂત્ર ધાતુને સેદ્ તરીકે ઓળખાવે છે. તેનો અર્થ એ છે કે ધાતુથી પર રહેલા (શિત્, વ્ર અને ઝણાદિવર્જિત) સકારાદિ અને તકારાદિ પ્રત્યયોની આદિમાં ઇદ્ થાય છે. જે ધાતુઓથી પર રહેલા સકારાદિ અને તકારાદિ પ્રત્યયો, પોતાની આદિમાં ઇદ્ પ્રત્યય લેતા હોય, તે ધાતુઓ સેદ્ કહેવાય છે, એટલે કે ઇદ્ પ્રત્યય લેનાર ધાતુ સેદ્ કહેવાય છે.

અનિદ્ ધાતુને ઓળખાવનાર સૂત્ર “એકસ્વાદનુસ્વારેતઃ” [૪૧ ૪૫] છે. આનો અર્થ એ છે કે - એક સ્વરવાળા અને અનુસ્વારેત્ (=અનુસ્વાર અનુબંધવાળા) ધાતુથી પર વિધાન કરાયેલા શિત્ ભિન્ન સકારાદિ અને તકારાદિ પ્રત્યયની આદિમાં ઇદ્ થતો નથી. એટલે એક સ્વરવાળો તેમજ અનુસ્વાર અનુબંધવાળો ધાતુ અનિદ્ કહેવાય છે.

વેદ્ ધાતુને ઓળખાવનાર સૂત્ર “ધૂગૌદિતઃ” [૪૧ ૪૬] છે. તેનો અર્થ એ છે કે ધૂર્ ધાતુ અને ઐદિત્ (ઐ અનુબંધવાળા) ધાતુથી પર રહેલા (શિત્ ભિન્ન) સકારાદિ અને તકારાદિ પ્રત્યયની આદિમાં ઇદ્ વિકલ્પે થાય છે. એટલે વિકલ્પે ઇદ્ લેનાર ધૂ અને ઐદિત્ ધાતુઓ વેદ્ કહેવાય છે.

ધાતુથી પર રહેલા જે સકારાદિ કે તકારાદિ પ્રત્યયો પોતાની આદિમાં નિત્ય ઇદ્ લેતા હોય તે સેદ્, ન લેતા હોય તે અનિદ્ અને વિકલ્પે લેતા હોય તે

વચ્ચને એ ધાતુ ન લેવો. વળી ૧૮૦૪ યુષિ (યુ) જુગુસાયામ્ આ ધાતુ તો ચુરાદિ ગાણનો હોવાથી અનેકસ્વરત્વને લઈને સ્વતઃ સેટ છે બ્ર.

રુ = ૧૦૮૫ રુક્ (રુ) શબ્દે । અહિં રુ એ સામાન્ય નિર્દેશ હોવાથી બધી જાતના રુ ધાતુનું શ્રદ્ધાશ ધવું જોઈએ તો પાણુ ક્ષુ વગેરે ધાતુના સહચારથી 'રુક્ શબ્દે' એ ધાતુબ લેવો, પરંતુ ૫૯૯ રૂઙ્ (રુ) રેષણે ચ' એ ધાતુ ન લેવો.

શ્ચુ = ૧૦૮૪ ટુશ્ચુક્ (શ્ચુ) શબ્દે । ૧૦૮૨ ક્ષ્યુક્ (ક્ષ્યુ) તેજને ।

ણુ = ૧૦૮૧ ણુક્ (ણુ) સ્તુતૌ ।

સ્તુ = ૧૦૮૩ સ્તુક્ (સ્તુ) પ્રસન્નવને ।

વૃગો = ૧૨૯૪ વૃગ્ (વૃ) વરણે । ૧૨૪૭ વૃગ્ણ (વૃ) આવરણે એ ધાતુનો યુજાદિ પાઠમાં બ્ર સમાવેશ કરેલો છે.

વૃઠઃ = ૧૫૬૭ વૃઠ્ઠ (વૃ) સમ્મતૌ ।

ઋદુદન્ત = મૂ વગેરે તમામ દીર્ઘ ઋકારાન્ત ધાતુઓ તથા ટૂ વગેરે તમામ દીર્ઘ ઋકારાન્ત ધાતુઓ.

યુજાદિ = યુજાદિ ગાણમાં કહેવા (સ્વરાંત ૬) ધાતુઓ. જોવાકે - ૧૨૪૩ લીઞ્ (લી) દ્રવીકરણે । ૧૨૪૪ મીઞ્ (મી) મતૌ । ૧૨૪૫ પ્રીઞ્ (પ્રી) તર્પણે । ૧૨૪૬ ધૂઞ્ (ધૂ) કમ્પને (આ ધાતુ ઋકારાન્ત હોવાથી પાણુ સેટ છે.) । ૧૨૪૭ વૃઞ્ (વૃ) આવરણે । ૧૨૪૮ જૂઞ્ (જૂ) વયોહાનૌ (આ ધાતુ ઋકારાન્ત હોવાથી પાણુ સેટ છે.) ।

આ ઉપર બતાવેલા તમામ સ્વરાંત ધાતુઓ સેટ જાણવા, અને તે સિવાયના એક સ્વરવાળા અને અનુસ્વરાનુબંધવાળા સ્વરાંત સર્વ ધાતુઓ અનિટ્ સમજવા ॥૧॥.

નીચેની કારિકાઓ દ્વારા વ્યંજનાન્ત અનિટ્ ધાતુઓને બતાવે છે.

દ્વિવિધોડપિ શક્તિશ્ચૈવં વચિર્વિચિ-રિચી પચિઃ ॥૨॥

સિઞ્ચતિર્મુચિરતોડપિ પૃચ્છતિર્મસ્જિ-મસ્જિ-મુજયો યુજિર્યજિઃ ।

પ્વઞ્જિ-રઞ્જિ-રુજયો ણિજિ-વિજૃ-ષઞ્જિ-મઞ્જિ-મજયઃ સૃજિ-ત્પજી ॥૩॥

સ્કન્દિ વિઘ-વિદલ્-વિન્તયો નુદિઃ સ્વિઘતિઃ શદિ-સદી મિદિ-ચ્છિદી ।

તુઘદી પદિ-હદી સ્વિદિ-શુદી રાધિ-સાધિ-શુધયો યુધી-વ્યધી ॥૪॥

વન્ધિ-બુધ્ય-રુધયઃ ક્રુધિ-શુધી સિધ્યતિસ્તદનુ હન્તિ-મન્યતી ।

આપિના તપિ-શપિ-ક્ષિપિ-ચ્છુપો લુપ્તપિઃ સુપિ-લિપી વપિ-સ્વપી ॥૫॥

યપિ-રપિ-લપિ-યપિ-રપિ-નપિ-ગમયઃ કૃશિ-લિશિ-રુશિ રિશિ-દિશતિ-દશાયઃ ।

સૃશિ-મૃશતિ-વિશતિ-દશિ-શિષ્લ-શુષય-

સ્તિષિ-પિષિ-વિષ્ણ-કૃષિ-તુષિ-દુષિ-પુષય: ॥૬॥

શ્લિષ્યતિ-દ્વિષિરતો ઘસિ-વસતી રોહતિર્લુહિ-રિહી અનિહ્ગદિતૌ ।

દેગ્ધિ-દોગ્ધિ-લિહયો મિર્હિ-વહતી નહ્મતિર્દિહીરિતિ સ્ફુટમનિટ: ॥૭॥

દ્વિષિધોડપિ શકિ: = ૧૨૮૦ શકિન્ (શક્) મર્ષણે । ૧૩૦૦ શકૂલ્લટ્ (શક્) શક્તૌ । (અહિં શકિ શબ્દથી શક્ ધાતુ બે લેવાનો છે, માટે શક્ ધાતુ બે શકિ: શબ્દથી કારિકામાં લીધેલ છે.)

વચિ: = ૧૦૯૬ વચ્ (વચ્) ભાષણે । ૧૧૩૫ વ્રૂન્ (વ્રૂ) વ્યક્તાયાં વાચિ' એ વ્રૂ ધાતુનો બે વચ્ આદેશ થાય છે તે જો કે લાક્ષણિક છે, તો પણ અહિં લેવો. આટલા બે કારણ સર વ્રૂ ધાતુને ઝકારાન્ત પણ હોવાથી સેટપણની પ્રાપ્તિ તો હતી બ, તો પણ ધાતુપાઠમાં અનુસ્વાર સહિત નિર્દેશ હોવાથી વ્રૂ ધાતુનું અનિટ્પણું પ્રતિપાદન કરેલું છે, માટે વચિ થી વચ્ આદેશવાળા વ્રૂ ધાતુનું પણ ગ્રહણ થાય છે.

‘૧૧૫૪ વચ્ (વચ્) ભાષણે’ આ ધાતુનો યુજાદિમાં પાઠ હોવાથી સેટ સમબવો.

વિચિ=૧૧૪૭૫ વિચૂંપી (વિચ્) પૃથગ્ભાવે ।

રિચી=૧૪૭૪ રિચૂંપી (રિચ્) વિરેચને । ૧૧૫૩ રિચ્ (રિચ્) વિવોજને ચ આ ધાતુ યુજાદિમાં પઠિત હોવાથી સેટ છે. (વિચિ-રિચી’ અહિં ઉક્ત બે ધાતુના દ્વન્દ્વ સમાસથી દ્વિવચન થયેલ છે.)

પચિ:=૮૧૨ ડુપચીષ્ (પચ્) પાકે ॥૨॥

સિચ્ચતિ:=૧૩૨૧ ચિચીત્ (સિચ્) ક્ષરણે । (આ ધાતુનું, સ્વરૂપમાં સ્તિવ્ પ્રત્યય થવાથી સિચ્ચતિ એવું રૂપ બનેલ છે).

મુચિ:=૧૩૨૦ મુચ્છંતી (મુચ્) મોક્ષણે । ‘૧૭૩૧ મુચ્ (મુચ્) પ્રમોચને’ એ ધાતુ તો ચુરાદિનો હોવાથી અનેક સ્વરવાળો થાય છે, માટે તે સેટ મનાય છે.

પૃચ્છતિ:=૧૩૪૭ પ્રચ્છં (પ્રચ્છ) જીપ્સાયામ્ ।

મ્રસ્જિ=૧૩૧૬ મ્રસ્જીત્ (મ્રસ્જ) પાકે ।

મસ્જિ=૧૩૫૨ મસ્સ્જોત્ (મસ્જ-મજ્જ) શુદ્ધૌ ।

મુજય:=૧૩૫૧ મુજોત્ (મુજ) કૌટિલ્યે ।

૧૪૮૭ મુજ્ (મુજ્) પાલનામ્યવહારયો: । (અહિં પૂર્વના ધાતુઓ સાથે દ્વન્દ્વ સમાસ થવાથી બહુવચન આપેલ છે).

યુજિ:=૧૨૫૪ યુજિન્ (યુજ્) સમાધૌ ।

૧૪૬૬ યુજૂંપી (યુજ્)યોગે । ‘૧૨૪૨ યુજ્ (યુજ્) સમ્પર્ચને’ એ ધાતુ યુજાદિ પઠિત હોવાથી સેટ છે.

યજિ: = ૧૧૧ યજીં (યજ) દેવપૂજા-સંગતિકરણ-દાનેષુ ।

ષ્વજ્ઞિ = ૧૪૭૧ ષ્વજ્ઞિંત્ (સ્વજ્ઞ) સજ્ઞે ।

રજ્ઞિ = ૮૧૬ રજ્ઞીં (રજ્ઞ) રાગે । ૧૨૮૨ રજ્ઞીંચ્ (રજ્ઞ) રાગે । રજય: = ૧૩૫૦ રજોંત્ (રજ) મજ્ઞે । ‘૧૫૧૨ રજળ્ (રજ) હિંસાયામ્’ -એ ધાતુ તો ચુરાદિનો હોવાથી અનેક સ્વરવાળો હોઈ સેટ છે. (બહુવચન પૂર્વના ધાતુઓ સાથેના સમાસથી થયેલ છે).

ળિજિ = ૧૧૪૧ ળિજૂંકી (નિજ) ગૌચે ચ ।

વિજૂ = ૧૧૪૨ વિજૂંકી (વિજ) પૃથગ્ભાવે । અહિં કારિકામાં (વિજૂ) એવો દીર્ઘ ક્રકારાંત પાઠ હોવાથી, આ પૃથગ્ભાવ અર્થવાળાનું ગ્રહણ થાય છે, પરંતુ ‘૧૪૬૮ ઓવિજૈતિ (વિજ) મય-ચલનયો:’ એ ધાતુનું તથા ‘૧૪૮૯ ઓવિજૈપ્ (વિજ) મય-ચલનયો: એ ધાતુનું પણ ગ્રહણ થતું નથી.

ષજ્ઞિ = ૧૭૩ ષજ્ઞં (સજ્ઞ) સજ્ઞે ।

મજ્ઞિ = ૧૪૮૬ મજ્ઞોપ્ (મજ્ઞ) આમર્દને ।

મજય: = ૮૧૫ મજીં (મજ) સેવાયામ્ ।

‘૧૭૩૩ મજળ્ (મજ) વિશ્રાણને’ આ ધાતુ ચુરાદિ હોઈ અનેકસ્વરવાળો થવાથી સેટ મનાય છે. [બહુવચન સમાસથી થયેલ છે.]

સૃજિ = ૧૨૫૫ સૃજિંચ્ (સૃજ) વિસર્ગે । ૧૩૪૯ સૃજંત્ (સૃજ) વિસર્ગે ।

ત્પજી = ૧૭૨ ત્પજં (ત્પજ) હાનૌ ।

(અહિં દ્વન્દ્વ સમાસને લીધે દ્વિવચન છે.) ॥૩૧॥

સ્કન્દિ = ૩૧૯ સ્કન્દું (સ્કન્દ) ગતિ-શોષણયો: ।

વિઘ = ૧૨૫૮ વિદિંચ્ (વિદ) સત્તાયામ્ । અહિં ‘ચ’ એ ચોથા દિવાદિ ગણનો વિકરાણ પ્રત્યય છે, અને તે સહિત ‘વિઘ’ એવો નિર્દેશ કરેલ છે, તેથી દિવાદિ ગણનો સમાર્થક વિદ્ ધાતુ જ લીધો છે.

વિદ્લ = ૧૩૨૨ વિદ્લંતી (વિદ) લભિ । અહિં લ્ અનુબંધ સહિત નિર્દેશ હોવાથી લ્ અનુબંધવાળો ધાતુ લીધો છે.

વિન્તય: = ૧૪૯૭ વિદિપ્ (વિદ) વિચારણે । અહિં વિન્તય: એ વિન્તિ નું બહુવચન છે, અને વિન્તિ એ શ્ર વિકરાણ પ્રત્યયવાળો પાઠ છે, અને શ્ર એ સાતમા સ્થાદિ ગણનો વિકરાણ પ્રત્યય છે. તેથી સ્થાદિગણીય વિદ્ ધાતુનું ગ્રહણ કરવામાં આવ્યું છે. (બહુવચન તો પૂર્વના ધાતુઓની સાથે કરેલા દ્વન્દ્વ સમાસને અંગે છે, આગળ પણ એમજ સમજવું.)

ઉપર્યુક્ત ત્રણ પ્રકારના વિદ્ ધાતુનું વિશેષતઃ ગ્રહણ હોવાથી ‘૧૦૧૯ વિદક્

(વિદ્) જ્ઞાને' એ ધાતુનો અહિં નિષેધ થાય છે. અને '૧૮૦૧ વિદિષ્ (વિદ્) ચેતનાસ્થાન-નિવાસેષુ' એ ધાતુ તો ચુરાદિ ગણનો હોવાથી અનેક સ્વરવાળો હોઈ, તેનું સેદ્ પાણું તો સ્વતઃ સિદ્ધ છે. સાર એ આવ્યો કે પાંચ પ્રકારનો વિદ્ ધાતુ છે, તેમાંથી 'દિવાદિ, તનાદિ અને રુધાદિ' એ ત્રણ ગણના અનિદ્ છે અને અદાદિ તથા ચુરાદિ ગણના સેદ્ છે. અર્થાત્ પાંચ પૈકી ત્રણ અનિદ્ અને બે સેદ્ છે.

નુદિઃ = ૧૩૭૦ નુદંત્ (નુદ્) પ્રેરણે ।

સ્વિયતિઃ = ૧૧૭૮ સ્વિદાચ્ (સ્વિદ્) ગાત્રપ્રક્ષરણે । અહિં ઇય વિકરાણ સહિત નિર્દેશ હોવાથી ઉક્ત દિવાદિનો ધાતુજ લેવાનો છે, પરંતુ ૧૪૬ જિષ્વિદાઙ્ (સ્વિદ્) મોજને ચ' એ ધાતુ લેવાનો નથી.

શદિ = ૧૬૭ શદલ્ (શદ્) જ્ઞાતને ।

સદી = ૧૬૬ શદલ્ (સદ્) વિશરણ-ગત્યવસાદનેષુ । ૧૩૭૧ શદલ્ (સદ્) અવસાદને । (અહિં દ્વન્દ્વ સમાસ પ્રયુક્ત દ્વિવચન છે. આગળ પાણ એમ જ સમજવું.)

મિદિ = ૧૪૭૭ મિદૂંપી (મિદ્) વિદારણે ।

છિદી = ૧૪૭૮ છિદૂંપી (છિદ્) દ્વૈધીકરણે ।

તુચદી = ૧૩૧૫ તુદિંત્ (તુદ્) વ્યથને । ૧૦૫૧ અદંક્ (અદ્) ભક્ષણે ।

બન્ધિ = ૧૫૫૨ બન્ધંશ્ (બન્ધ્) બન્ધને ।

'૧૬૬૩ બન્ધણ્ (બન્ધ્) સંયમને' એ ધાતુ ચુરાદિ હોવાથી અનેક સ્વરવાળો હોઈ સેદ્ છે.

બુધ્ય = ૧૨૬૨ બુધિચ્ (બુધ્) જ્ઞાને । અહિં 'બુધ્ય' એ ઇય વિકરાણ સહિત નિર્દેશ હોવાથી ઉક્ત ધાતુ જ લેવો, પરંતુ '૧૧૨ બુધ્ણ્ (બુધ્) બોધને તથા ૧૬૮ બુધ (બુધ્) અવગમને' એ બે ધાતુ ન લેવા.

પદિ = ૧૨૫૭ પદિચ્ (પદ્) ગતૌ । '૧૧૩૩ પદણિ (પદ્) ગતૌ એ ધાતુ તો ચુરાદિ ગણનો હોવાથી, અનેકસ્વરવાળો હોઈ સેદ્ છે.

હદી = ૭૨૮ હદિં (હદ્) પુરીષોત્સર્જે ।

સ્થિદિ = ૧૨૫૧ સ્થિદિચ્ (સ્થિદ્) દૈન્યે । ૧૩૨૬ સ્થિદંત્ (સ્થિદ્) પરિધાતે । ૧૪૧૬ સ્થિદિષ્ (સ્થિદ્) દૈન્યે ।

શુદી = ૧૪૭૯ શુદૂંપી (નુદ્) સંપેષે ।

રાધી = ૧૧૫૬ રાધંચ્ (રાધ્) વૃદ્ધૌ । ૧૩૦૪ રાધંત્ (રાધ્) સંસિદ્ધૌ ।

સાધી = ૧૩૦૫ સાધંત્ (સાધ્) સંસિદ્ધૌ ।

શુધયઃ = ૧૧૮૩ શુધંચ્ (શુધ્) શૌચે ।

યુધિ = ૧૨૬૦ યુધિચ્ (યુધ્) સંગ્રહારે ।

વ્યધી = ૧૧૫૭ વ્યધંચ્ (વ્યધ) તાદને ॥૪॥

રુધયઃ = ૧૪૭૩ રુધૂષી (રુધ) આવરણે । ૧૨૬૧ અનો રુધિંચ્ (અનુ-રુધ) કામે ।

કુપિ = ૧૧૮૪ કુપંચ્ (કુપ) કોપે ।

ગુધી = ૧૧૮૨ ગુધંચ્ (ગુધ) ગુપ્તશાયામ્ ।

સિધ્યતિઃ = ૧૧૮૫ સિધૂંચ્ (સિધ) સંરાદ્ધૌ । અહિં 'સિધ્યતિ' એ ક્વ વિકરાણ સહિત નિર્દેશ હોવાથી '૩૨૦ સિધૂ (સિધ) ગત્યામ્' તથા '૩૨૧ સિધૌ (સિધ) શાસ્ત્ર-માત્રલ્યયોઃ' એ બે ધાતુ ન લેવા, પણ ઉક્ત ધાતુ લેવો.

તદનુ = ત્યાર બાદ હન્તિ = ૧૧૦૦ હનંક (હન) હિંસાગત્યોઃ ।

મન્યતી = ૧૨૬૩ મનિંચ્ (મન) જ્ઞાને । અહિં 'મન્યતિ' એવો ક્વ વિકરાણ પ્રત્યય સહિત નિર્દેશ હોવાથી ઉક્ત ધાતુ ન લેવો, પરંતુ '૧૫૦૭ મનૂષિ (મન) વૌધને' એ ધાતુ ન લેવો. તથા '૧૮૧૦ મનિન્ (મન) સ્તમ્ભે' એ ધાતુ તો ચુરાદિ ગણનો હોઈ અનેક સ્વરવાળો થવાથી સેટ છે.

આપિના = ૧૩૦૭ આપૂલ્ળ (આપ) વ્યાપ્તૌ । ૧૧૭૩ આપૂલ્ળ (આપ) લમ્ભને' એ ધાતુનો યુજાદિ ગણમાં પાઠ હોવાથી સેટ ન છે. અહિં ના એ તૃતીયા વિભક્તિનો હોવાથી તેનો 'સહિત' એવો અર્થ લેવો એટલે કે 'આપ્ સહિત બીજા આગળ બતાવાતા 'પકારાન્ત ધાતુઓ' એવો અર્થ સમજવો.

તપિ = ૩૩૩ તપં (તપ્) સંતાપે । ૧૨૬૭ તપિંચ્ (તપ્) ऐश्वर्ये वा । '૧૧૭૧ તપિન્ (તપ્) દાહે' એ ધાતુ તો યુજાદિમાં પઠિત હોવાથી સેટ ન છે.

શપિ = ૧૧૬ શપીં (શપ્) આક્રોશે । ૧૨૮૩ શપીંચ્ (શપ્) આક્રોશે ।

ક્ષિપિ = ૧૧૫૮ ક્ષિપંચ્ (ક્ષિપ્) પ્રરણે । ૧૩૨૭ ક્ષિપિંચ્ (ક્ષિપ્) પ્રરણે ।

લુપઃ = ૧૩૭૫ લુપંત્ (લુપ્) સ્પર્શે ।

લુમ્પતિઃ = ૧૩૨૨ લુપ્લંતી (લુપ્) હેદને । અહિં લુમ્પતિ એ માગમ સહિત નિર્દેશ હોવાથી ઉક્ત ધાતુ ન લેવો પણ '૧૧૧૫ લુપ્ચ્ (લુપ્) વિમોહને' એ ધાતુ ન લેવો.

સૃપિ = ૩૪૧ સૃપ્લં (સૃપ્) ગતૌ ।

લિપી = ૧૩૨૪ લિપીંત્ (લિપ્) ઉપદેહે ।

વપિ = ૧૧૫ દુવપીં (વપ્) વીજસન્તાને ।

સ્વપી = ૧૦૮૮ ણિષ્વપંક (સ્વપ્) શયે ॥૫॥

યમિ = ૩૭૮ યમં (યમ્) મૈથુને ।

રમિ = ૭૮૫ રમિં (રમ્) રામસ્યે ।

લમિ = ૭૮૬ લુલમિંષ્ (લમ્) પ્રાપ્તૌ ।

યમિ = ૩૮૬ યમ્ (યમ્) ઉપરમે .

રમિ = ૧૮૯ રમિં (રમ્) ક્રીડાયામ્ .

નમિ = ૩૮૮ નમં (નમ્) પ્રહત્વે .

ગમયઃ = ૩૯૬ ગમ્લં (ગમ્) ગતૌ . (ગમયઃ એ ગમિ નું બહુવચનનું રૂપ છે.)

ક્રુશિ = ૧૮૬ ક્રુશં (ક્રુશ્) આહ્વાન-રોદનયોઃ .

લિશિ = ૧૨૭૭ લિશિંચ્ (લિશ્) અલ્પત્વે . ૧૪૧૭ લિશંત્ (લિશ્) ગતૌ .

રુશિ = ૧૪૧૩ રુશંત્ (રુશ્) હિંસાયામ્ .

રિશિ = રિશંત્ (રિશ્) હિંસાયામ્ .

દિશતિ = ૧૩૧૮ દિશંત્ (દિશ્) દર્શને . (અહિં દશયઃ એ દશિ નું બહુવચનનું રૂપ છે.)

સ્પૃશિ = ૧૪૧૨ સ્પૃશંત્ (સ્પૃશ્) સંસ્પર્શે .

ભૃશતિ = ૧૪૧૬ ભૃશંત્ (ભૃશ્) આમર્શને .

વિશતિ = ૧૪૧૫ વિશંત્ (વિશ્) પ્રવેશને .

દશિ = ૪૯૫ દશં (દશ્) પ્રેક્ષણે .

શિષૂલ્ = ૧૪૯૨ શિષૂલંપ્ (શિષ્) વિશેષણે . અહિં શિષૂલ્ એવો લ્ સહિત નિર્દેશ હોવાથી ઉક્ત ધાતુ જ લેવો, પરંતુ ‘૫૦૮ શિષ્ (શિષ્) હિંસાયામ્’ એ ધાતુ ન લેવો. વળી ૧૯૭૭ શિષળ્ (શિષ્) અસર્વોપયોગે એ ધાતુ તો યુગ્મદિમાં પઠિત હોવાથી સેટ છે જ.

શુષયઃ = ૧૨૦૮ શુષંચ્ (શુષ્) શોષણે . (શુષયઃ એ શુષિ નું બહુવચન છે.)

ત્વિષિ = ૧૩૦ ત્વિષીં (ત્વિષ્) દીપ્તૌ .

પિષિ = ૧૪૯૩ પિષ્લંપ્ (પિષ્) સંચૂળને .

વિષૂલ્ = ૧૧૪૩ વિષૂલંકી (વિષ્) વ્યાપ્તૌ . અહિં લ્ સહિત શ્રદ્ધા હોવાથી ઉક્ત ધાતુ જ લેવો, પણ ‘૫૨૩ વિષૂ (વિષ્) સેષને’ તથા ૧૫૬૦ વિષશ્ (વિષ્) વિપ્રયોગે’ એ બે ધાતુઓ ન લેવા.

કૃષિ = ૫૦૬ કૃષં (કૃષ્) વિલેખને . ૧૩૧૯ કૃષીંત્ (કૃષ્) વિલેખને .

તુષિ = ૧૨૯૩ તુષંચ્ (તુષ્) તુષ્ટૌ .

દુષિ = ૧૨૦૯ દુષંચ્ (દુષ્) વૈકૃત્યે .

પુષયઃ = ૧૧૭૫ પુષંચ્ (પુષ્) પુષ્ટૌ . તુષ્ ધાતુના સહચારથી (૧૧૭૫ મો) ઉક્ત ધાતુ જ લેવો, પરંતુ ‘૫૨૩ પુષ (પુષ્) પુષ્ટૌ’ તથા ‘૧૫૬૪ પુષશ્ (પુષ્) પુષ્ટૌ’ એ બે ધાતુઓ લેવા નહિં, સગી ‘૧૭૫૫ પુષળ્ (પુષ્) ધારણે’ એ ધાતુ ચુરાદિ હોવાથી અનેક સ્વરવાળો હોઈ સ્વતઃ સેટ જ છે. સાર એ આવ્યો કે ચાર પ્રકારનો પુષ્

ધાતુ છે, તેમાંથી ફક્ત ચુરાદિનો જ અનિદ્ સમજવો. ॥૬॥

શ્લિષ્પતિ: = ૧૨૧૦ શ્લિષ્ (શ્લિષ્) આલિજ્ઞને અહિં ચ્ય વિકરણ સહિત નિર્દેશ હોવાથી ઉક્ત દિવાદિ ગણનો જ ધાતુ લેવો, અને '૧૭૦૪ શ્લિષ્ (શ્લિષ્) શ્લેષણે' એ ધાતુ તો ચુરાદિ હોવાથી સ્વતઃ સેદ્ છે જ.

દ્વિષિ: = ૧૧૨૬ દ્વિષીક્ (દ્વિષ) અપ્રીતૌ ।

અતઃ = આથી આગળ ઘસિ = ૫૪૪ ઘસલ્ (ઘસ) અદને ।

વસતી = ૧૧૧ વસં (વસ) નિવાસે । અહિં વસતી એ 'વસતિ' શબ્દ નું દ્વિવચન છે, અને તેનો શ્વ વિકરણ પ્રત્યય સહિત નિર્દેશ છે. તેથી ઉક્ત ધાતુ જ લેવો, પરંતુ '૧૧૧૭ વસિક્ (વસ) આચ્છાદને' તથા '૧૨૨૬ વસૂવ્ (વસ) સ્તમ્ભે' એ બે ધાતુઓ ન લેવા, '૧૭૬૧ વસણ્ (વસ) સ્નેહ-ચ્છેદાવહરણેષુ : એ ધાતુ તો ચુરાદિ હોવાથી અનેક સ્વરવાળો હોઈ સ્વતઃ સેદ્ છે જ. સાર એ આવ્યો કે વસ ધાતુ ચાર ગણમાં આવે છે, તેમાંથી પહેલાં ગણનો જ અનિદ્ છે, બીજા સેદ્ છે, એમ સમજવું.

રોહતિ: = ૧૧૮ રહં (રહ) જન્મનિ ।

લુહિ-રિહી અનિદ્ ગદિતૌ = લુહ અને રિહ, આ બે ધાતુઓ અનિદ્ કહ્યા છે. કારિકામાં કહેલા આ બે ધાતુ ધાતુપાઠમાં દેખાતા નથી, તેથી એવી સંભાવના કરાય કે ઉક્ત બન્ને ધાતુઓ કાં તો છાન્દસ છે ને કાં તો મતાંતરીય છે.

દેગ્ધિ = ૧૧૨૮ દિહીક્ (દિહ) લેપે ।

દોગ્ધિ = ૧૧૨૭ દુહીક્ (દુહ) ક્ષરણે ।

લિહ્ય: = ૧૧૨૯ લિહીક્ (લિહ) આસ્વાદને । (લિહ્ય: એ લિહિ નું સમાસ પ્રયુક્ત બહુવચન છે.)

મિહિ = ૫૫૧ મિહં (મિહ) સેચને ।

વહતી = ૧૧૬ વહીં (વહ) પ્રાપ્ણે । (અહિં વહતી એ વહતિ નું સમાસકૃત દ્વિવચન છે.)

નહતિ: = ૧૨૮૫ નહીંક્ (નહ) બન્ધને ।

દહિ: ૫૫૨ દહં (દહ) ભસ્મીકરણે ।

इति स्फुटमनितः = એ પ્રમાણે ઉપર બતાવેલા વ્યંજનાન્ત ધાતુઓ સ્પષ્ટ રીતે અનિદ્ છે. આ સિવાયના બાકીના વ્યંજનાન્ત ધાતુઓ સેદ્ સમજવા. એ રીતે સ્વરાંત તેમજ વ્યંજનાન્ત ધાતુઓના સેદ્પાણાનું તથા અનિદ્પાણાનું વિસ્તૃત વિવેચન પૂરું થયું ॥૭॥

॥ समाप्ता अनिद्वारिका: ॥

અષ્ટમં પરિશિષ્ટમ્ ।

દ્વિકર્મકા ધાતવઃ

“ની-હ-વહિ-કૃષો પ્યન્તા દુહિ-ઝૂ-પૃચ્છિ-મિશ્નિ-ચિ-રુધિ-શાસ્વર્થાઃ ।

પચિ-યાચિ-દગ્ધિ-કૃ-ગ્રહ-મથિ-જિપ્રમુલા દ્વિકર્માણઃ ॥૧૧॥”

આ કારિકામાં બતાવેલા ધાતુઓ દ્વિકર્મક જાણવા —

દ્વિકર્મક ધાતુ ઉદાહરણ તથા અર્થ સહિત

- ૧ ‘ળીન્ પ્રાપ્ણે’ [૮૮૪] ગ્રામમજાં નયતિ । અકરીને ગામમાં લઈ જાય છે.
- ૨ ‘હન્ હરણે’ [૮૮૫] નિવાસં હરતિ ઘાસમ્ । ઘાસ ધર લેજું કરે છે.
- ૩ ‘વહીન્ પ્રાપ્ણે’ [૯૧૬] ગ્રામં ભારં વહતિ । બોજે ગામમાં લઈ જાય છે.
- ૪ ‘કૃષં વિલેખને’ [૫૦૬] હલં કર્ષતિ મહીમ્ । હળથી જમીન ખેડે છે.
- ૫ પ્યન્ત- ‘ગ્રાં ગન્ધોપાદાને’ [૩] ગ્રાપયતિ પુષ્પાણિ જિનદાસમ્ । જિનદાસને ફુલ સુંઘાડે છે.

દુહ, ઝૂ, પ્રચ્છ, મિશ્નિ, ચિ, રુધ, અને શાસ્ ધાતુના જેવા અર્થવાળા ધાતુઓ પણ દ્વિકર્મક છે.

- ૬ ‘દુહીન્ ક્ષરણે’ [૧૧૨૭] ગાં દોગ્ધિ પયઃ । ગાયથી દૂધ દોવે છે.
- ૭ ‘ઝૂન્ વ્યકાયાં વાચિ’ [૧૧૨૫] ભવ્યાન્ ધર્મં ઝૂતે । ભવ્ય જીવોને ધર્મ કહે છે.
- ૮ ‘પ્રચ્છન્ શીપ્સાયામ્’ [૧૩૪૭] જનં માર્ગં પૃચ્છતિ । માણસને રસ્તો પુછે છે.
- ૯ ‘મિશ્ની યાચ્છાયામ્’ [૮૮૦] મિશ્નતે ગાં રાજાનમ્ । રાજા પાસે ગાય માંગે છે.
- ૧૦ ‘ચિન્ગટ્ ચપને’ [૧૨૯૦] વૃક્ષં પુષ્પાણિ અવચિનોતિ । વૃક્ષથી પુષ્પો તોડે છે.
- ૧૧ ‘રુધ્વી આવરણે’ [૧૪૭૩] શતં ગૃહમવરુણદ્વિ । લુચ્યાને ઘરમાં રોકે છે.
- ૧૨ ‘શાસ્કુ અનુશિષ્ઠૌ’ [૧૦૯૫] મનુષ્યં ધર્મં શાસ્તિ । માનવને ધર્મનો ઉપદેશ આપે છે.
- ૧૩ ‘હુપચીશ્ પાકે’ [૮૯૨] તંડુલાન્ ઓદનં પચતિ । તંડુલના-(કાચા ચોખાના) ભાત બનાવે છે.
- ૧૪ ‘હુયાચૃન્ યાચ્છાયામ્’ [૮૯૧] નૃપં ધનં યાચતે । રાજા પાસે ધનની યાચના કરે છે.
- ૧૫ ‘દળ્હન્ દળ્હનિપાતે’ [૧૮૬૮] દેવદત્તં શતં દળ્હયતિ । દેવદત્તનો ૧૦૦ (રૂપિયા) દંડ કરે છે.
- ૧૬ ‘હુઝુન્ કરણે’ [૮૮૮] મૃદં ઘટં કરોતિ । માટીનો ઘડો બનાવે છે.
- ૧૭ ‘ગ્રહિશ્ ળપાદાને’ [૧૫૧૭] દ્રવ્યં ધાન્યં પ્રતિગૃહ્ણતિ । પૈસા આપી અનાજ

લાવે છે.

૧૮ 'મન્યશ્ વલોહને' [૧૫૪૭] સમુદ્રમમૃતમમથ્નાત્ । સમુદ્રથી અમૃત વલોહું.

૧૯ 'જિં જયે' [૮]

કારિકામાં પ્રમુખ શબ્દ આપેલ હોવાથી બીજા ધાતુ પાણ લેવા જેમકે-

૨૦ 'મુષશ્ સ્તેપે' [૧૫૬૩] ગોવિન્દં શતં મુષ્ણતિ । ગોવિંદના ૧૦૦ રૂા. ચોરે છે.

મતાન્તરીય કારિકાને આશ્રયીને આ વ્યાખ્યા છે. કારણ કે- શ્રી હેમચન્દ્રસૂરિ ભગવાન્ તો 'દુહિ, મિશ્નિ, રુધિ, પ્રચ્છિ, ચિગ્, ઝૂગ્, શાસ્વર્થ, વાચિ અને જયતિ આદિ, તથા ની, હ, કૃષ્ અને વહ્ માં એ કર્મ બતાવે છે. અહિં આદિમાં શબ્દ આપેલ હોવાથી, ઉપરમાં અધિક ધાતુઓ બતાવ્યા તે સમજવા, અથવા મતાંતર જાણવું.

નવમં પરિશિષ્ટમ્ ।

નકારજાવનુસ્વારપઞ્ચમૌ ધૃતિ ધાતુષુ ।

સકારજઃ શકારશ્ચે ષાઢ્વર્ગસ્તવર્ગજઃ ॥૧૧॥

ધાતુમાં ધૃત્સંજ્ઞક વર્ગનો અક્ષર પર છતાં, જે અનુસ્વાર કે વર્ગનો પાંચમો અક્ષર દેખાતો હોય, તે નકારના સ્થાનમાં થયેલો સમજવો. જેમકે ‘દંશં દશને’ [૪૯૬] અહીં અનુસ્વાર નકારના સ્થાનમાં થયેલ છે, તેથી તેને નકાર માનીને દંશ-સજ્ઞઃ શવિ ૧૪૨૧૪૯. આ સૂત્રથી લુક્ કરવાથી ‘દશતિ’ રૂપ થાય છે.

‘તૃમ્પત્ તૃમૌ’ [૧૩૭૮] અહીં નકારના સ્થાનમાં પંચમાક્ષર મકાર થયેલ છે, તેથી નકાર માનીને નો વ્યજ્જનસ્યાનુદિતઃ ૧૪૨૧૪૯. આ સૂત્રથી લુક્ કરવાથી ‘તૃમ્પતિ’ રૂપ થાય છે.

ચકાર પર છતાં જે શકાર તે સકાર ના સ્થાનમાં થયેલ સમજવો. જેમકે ‘શ્ચુતૃ ક્ષરણે’ અહીં સકારના સ્થાનમાં શકાર થયેલ છે, તેથી તેને સકાર માનીને ‘સંયોગસ્યાદૌ સ્કોર્લુક્’ ૨૧૧૮૮. એ સૂત્રથી લુક્ થવાથી મધુશ્ચોતતિ ને પહેલાં ક્વિપ્, પછી ગિચ્, તે પછી ક્વિપ્ પ્રત્યય લાગતાં ‘મધુક્’ પ્રયોગ બને છે. આ વાત મતાંતરને ઉદ્દેશીને છે. સ્વમતમાં તો ‘શ્ચુતૃ’ એવો જ પાઠ છે.

૨ અને ૪ થી પર રહેલ જે નકાર, તે નના સ્થાનમાં થયેલ સમજવો. જેમકે ‘ઝર્ણુન્ઝ્ઞાઞ્ચાદને’ [૧૧૨૩], અહીં નકારના સ્થાનમાં ણકાર થયો છે, તેથી તેને નકાર સમજીને દ્વિભાવમાં ઝર્ણુનાવ કરેલ છે. નહિંતર ‘ઝર્ણુનાવ’ એવો અનિષ્ટ પ્રયોગ થઈ જત.

વળી ‘ઘાં ગતિનિવૃત્તૌ’ [૫] અહીં ઠકાર ‘થ’ ના સ્થાનમાં થયેલ છે, માટે તસ્યૌ રૂપ સિદ્ધ થાય છે.

म. १० वीं श. १० वीं श. १० वीं श.
१० वीं श. १० वीं श. १० वीं श.